

มารุโอะ

● เพื่อนเคนจิ หายตัวไปหลัง "วันสงฆ์ปีเก่านองเลือด"

ฟุคุเบ

● เพื่อนเคนจิ ต่อสู้จนตายใน "วันสงฆ์ปีเก่านองเลือด"

มอนจัง

● เพื่อนเคนจิ ต้องจบชีวิตลงในขณะที่สู้กับแผนลับของ "เพื่อน"

ยูคิจิ

● เพื่อนสมัยเด็กของเคนจิ คู่แค้นนะ หลังจากเคนจิตาย

โยชิชิเนะ

● เพื่อนเคนจิ สร้างฐานทัพลับ รอโอกาสตอบโต้ "เพื่อน"

20th Century Boys

เพื่อน

● ชายปริศนาที่ซึ่กโยชิชิเนะ อยู่เบื้องหลัง เป็นเพื่อนร่วมชั้นของเคนจิ และเป็นพ่อต้นนะหรือ?

คิริโกะ

● แม่ของคินนะ และพี่สาวของเคนจิ ที่หายตัวไปอย่างลึกลับ เธอเป็นคนพัฒนาอาวุธเชื้อโรคที่ใช้ใน "วันสงฆ์ปีเก่านองเลือด"!

ความเดิม

เคนจิ และเพื่อน ๆ เกิดในปี 1960 ซึ่งเป็นปีที่เศรษฐกิจเติบโตอย่างเด่นชัด

ปี 1969 บานอฟอลโล่ 11 ลงจอดบนดวงจันทร์ได้สำเร็จเป็นครั้งแรกของมนุษยชาติ ปี 1970 งานเอ็กซ์โป ถูกจัดขึ้นที่โอซาก้า ทว่าทั้งญี่ปุ่นตื่นตากับ "ศตวรรษที่ 21 ที่กำลังจะมาถึง" ไม่เว้นแม้แต่เด็กนักเรียนประถม อย่างพวกเขาด้วย ซึ่งต่างก็วาดความหวังเอาไว้ในใจ พวกเขาได้เขียน "บันทึกคำทำนาย" ขึ้นมาในฐานทัพลับ กลางทุ่ง เป็นเรื่องขององค์การร้ายที่วางแผนทำลายล้างมนุษยชาติ กับบทบาทของเหล่าฮีโร่ที่พยายามกู้วิกฤตินั้น...โดยที่ไม่รู้เลยว่า จินตนาการไร้สาระแบบนั้นจะกลายเป็นเรื่องจริงในภายหลัง...

แนะนำตัวละคร

20th Century Boys

คิริโกะพัฒนาอาวุธเชื้อแบคทีเรีย...Dr.ยามาเนะอยู่ที่ไหน... โคมหน้าที่แท้จริงของ "เพื่อน" คือ... ปริศนาที่ซับซ้อนซ่อนเงื่อน กับความน่าสะพรึงกลัว!

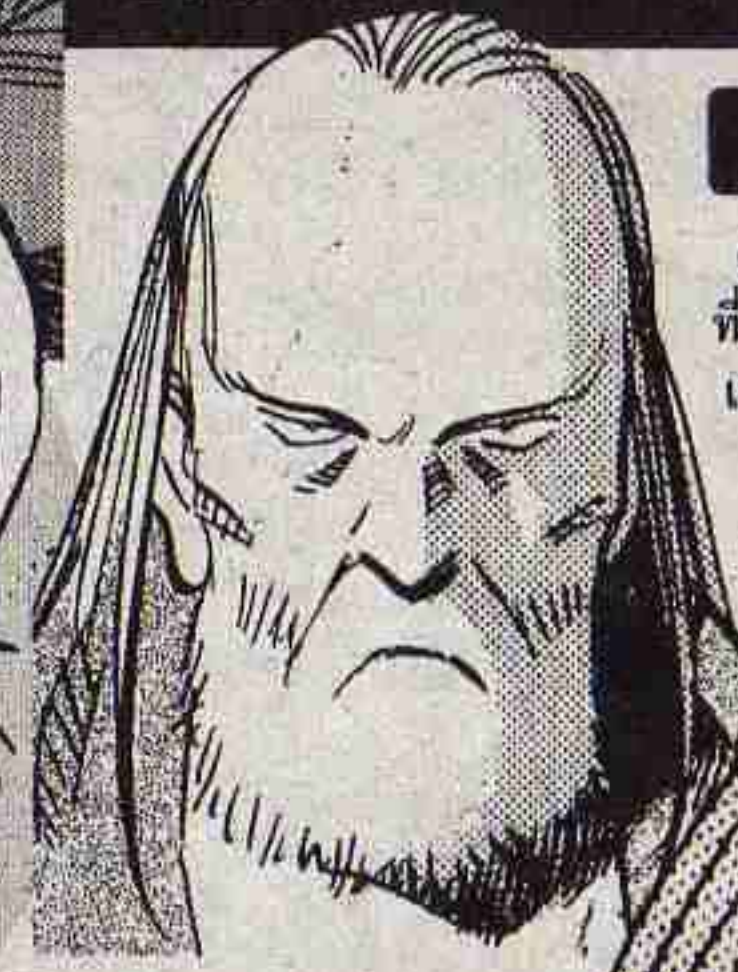
คาคุตะ

● นักเขียนการ์ตูน ที่รู้แผนการของ "เพื่อน" และแหกคุกมาพร้อมกับโอดโจะ

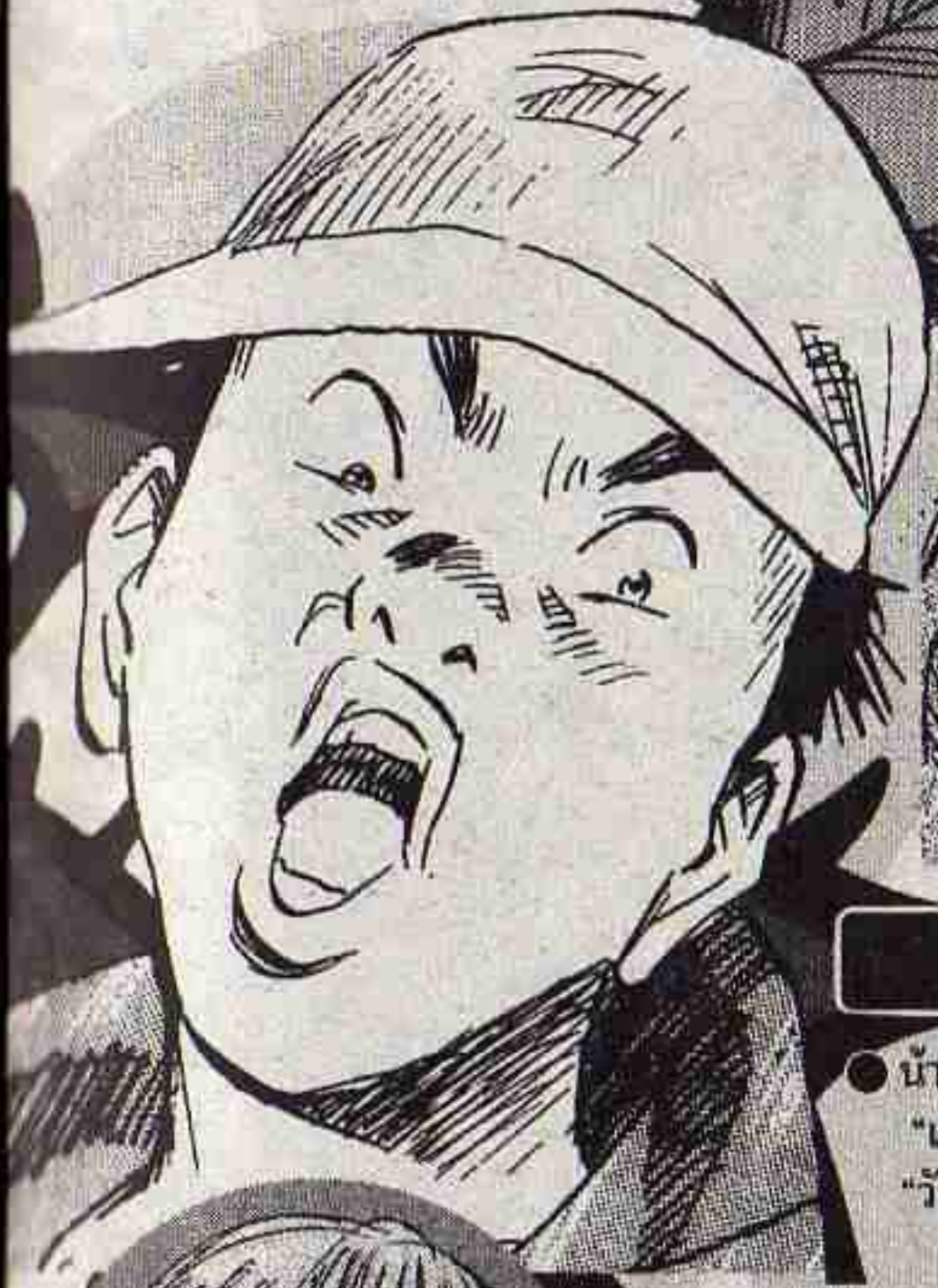
โอดโจะ

● เพื่อนสนิทของเคนจิ ที่เมืองไทยเขาได้ฉายาว่าโซกุน เขาแหกคุกออกมาเพื่อพบกับ คินนะอีกครั้ง

เคนจิ

● นายชายของคินนะ คู่สู้กับ "เพื่อน" จนจบชีวิตลงใน "วันสงฆ์ปีเก่านองเลือด ปี 2000"

โคอิซุมิ เคียวโกะ

● เพื่อนนักเรียนร่วมชั้นของคินนะ บุคคลิกการ "เพื่อน" ตามล่าเนื่องจาก ยังถูกล้างสมองไม่สมบูรณ์

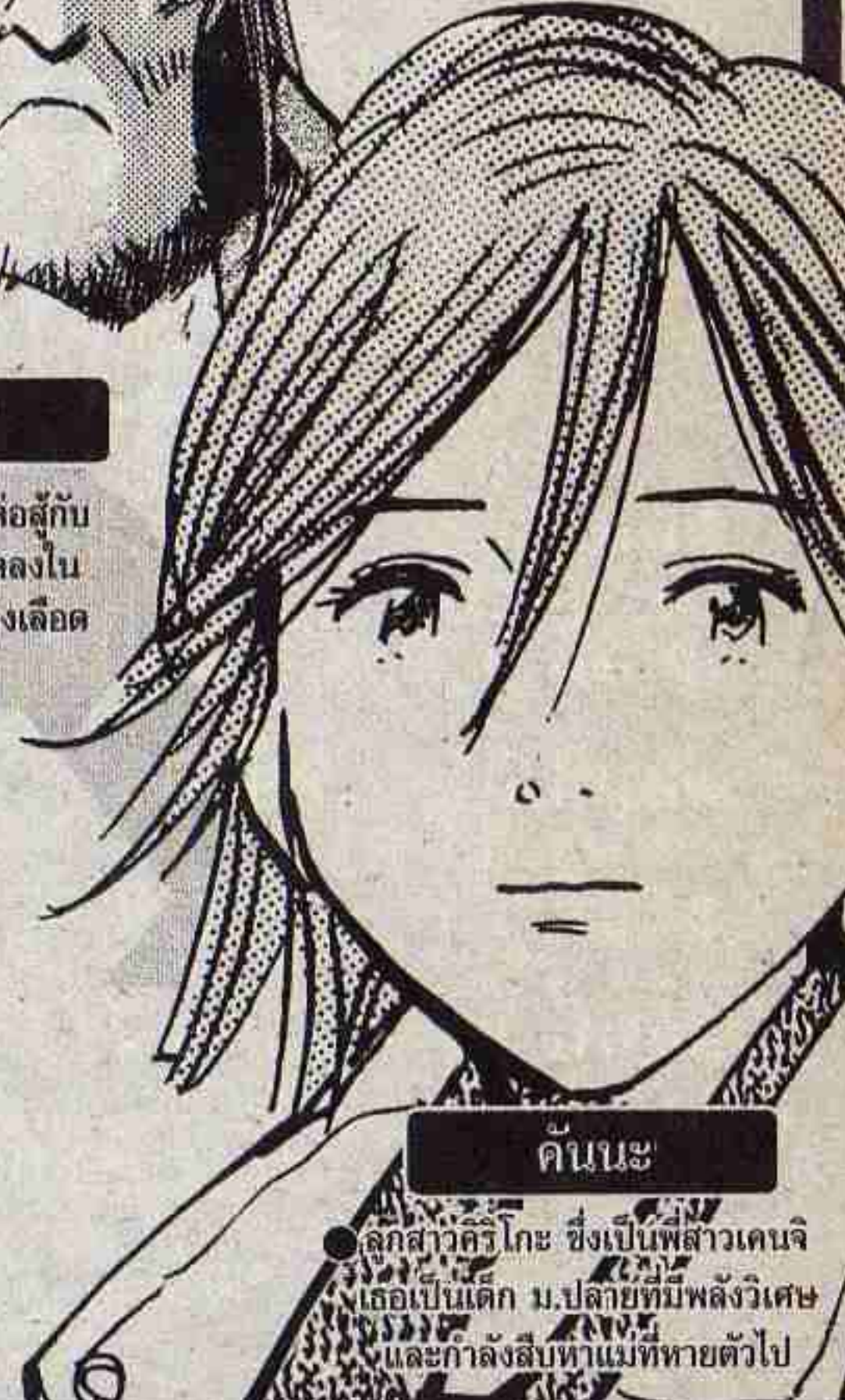
พระเจ้า

● อดีตผู้นำคนไร้บ้าน ที่หยั่งรู้อนาคต

คินนะ

● ลูกสาวคิริโกะ ซึ่งเป็นพี่สาวเคนจิ เธอเป็นเด็ก ม.ปลายที่มีพลังวิเศษ และกำลังสืบหาแม่ที่หายตัวไป

ปี 1997 เคนจิเลี้ยงดูคินนะ ลูกของพี่สาวที่หายตัวไป ขณะนั้นเองได้เกิดเหตุการณ์ประหลาดขึ้นอย่าง ต่อเนื่อง นั่นก็คือแบคทีเรียระบาด สนามบินระเบิด และเงาตาของชายปริศนาที่ถูกเรียกว่า "เพื่อน"...พอรู้ตัว ว่าเรื่องทั้งหมดที่เกิดขึ้นคล้ายกับโครงเรื่องใน "บันทึกคำทำนาย" ที่ตัวเองเขียน เคนจิก็ถูกตามล่าในฐานะที่เป็นผู้ก่อการร้ายวางแผนทำลายล้างโลก โคมหน้าที่แท้จริงของ "เพื่อน" คือใคร และมีเป้าหมายอะไร...?

วันที่ 31 ธ.ค. 2000 "วันสงฆ์ปีเก่านองเลือด" แบคทีเรียได้แพร่ระบาดไปทั่วโลก และหุ่นยนต์ยักษ์โผล่ ขึ้นในโตเกียว เคนจิลุกขึ้นต่อสู้ แต่ถูก "เพื่อน" ชัดขวาง ทั้งหมดคือละครที่ "เพื่อน" เขียนบทเองเล่นเอง... เคนจิสู้จนตัวตายต่อหน้าเพื่อน ๆ และคินนะ ส่วน "เพื่อน" กลายเป็นฮีโร่ผู้กอบกู้โลกที่คนทั้งโลกยอมรับนับถือ เวลาผ่านไปถึงปี 2014 คินนะอายุ 17 ปีเธอมุ่งมั่นสืบทอดเจตนารมณ์ของเคนจิ และสาบานว่าจะแก้แค้น "เพื่อน" พร้อมกับผองเพื่อนเก่าของเคนจิ!

บัญญ
สาร

NAOKI URASAWA PRESENTS

20th Century Boys

ตอนที่ 1	วันส่งท้ายปีเก่าของแต่ละคน	7
ตอนที่ 2	อธิษฐานขอพร	25
ตอนที่ 3	ระเบิดพลีชีพ	43
ตอนที่ 4	การติดต่อลับ	61
ตอนที่ 5	ห้องสมุด	79
ตอนที่ 6	ห้องทดลอง	97
ตอนที่ 7	ใต้ตะเกียงแอลกอฮอล์	115
ตอนที่ 8	ผู้ชายคนนั้น	133
ตอนที่ 9	เสียงปืน ①	151
ตอนที่ 10	เสียงปืน ②	169
ตอนที่ 11	เบื้องหลังเสียงปืน	187
ตอนที่ 12	ใบหน้าของเพื่อน	205

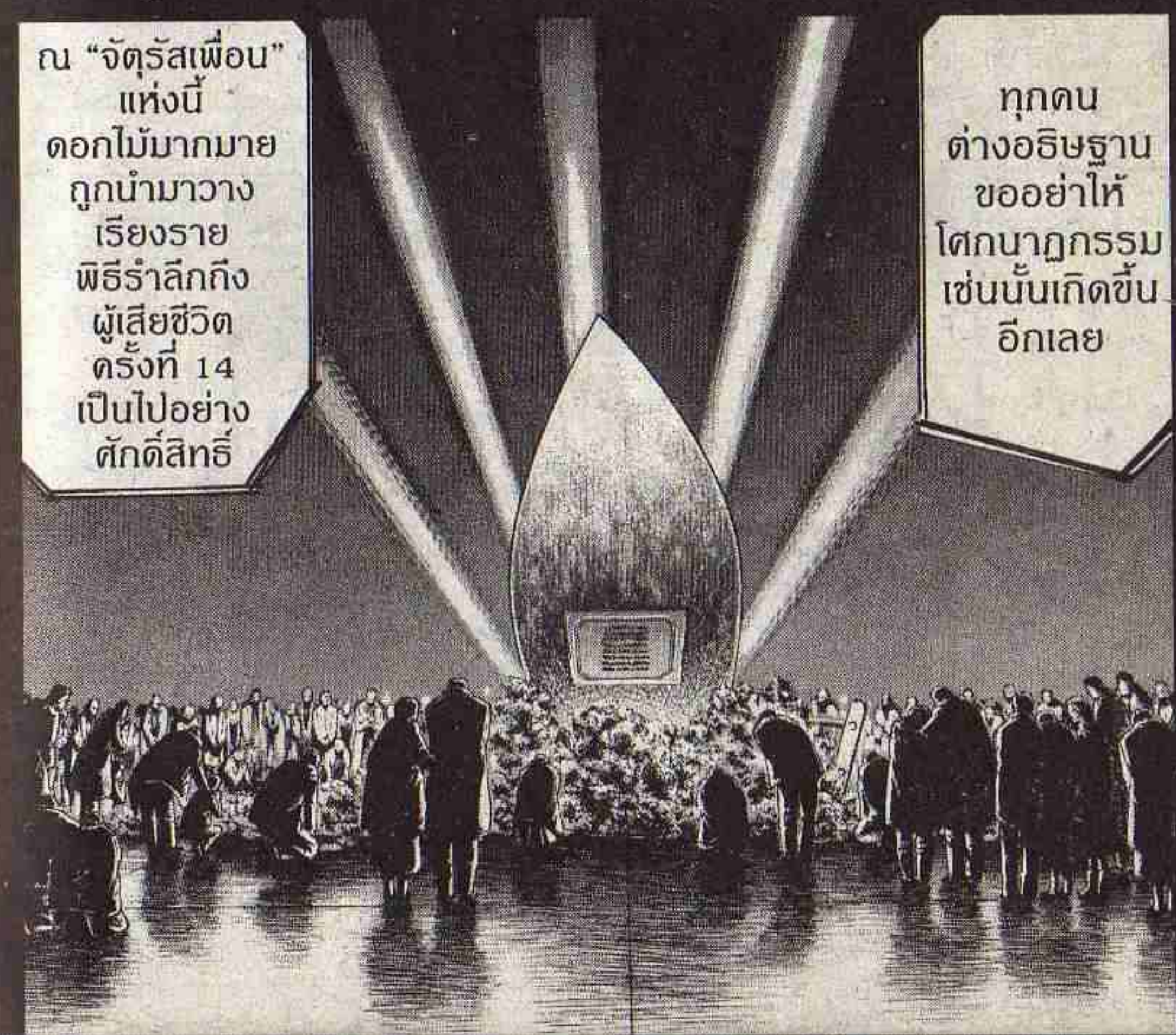
31 ธ.ค.
...อีกไม่นาน
ปี 2014
ก็จะผ่านไป

ปีนี้ก็เช่นกัน
ช่วงเวลานั้น
และ
เสี้ยววินาที
นั้น
กำลัง
ดิบดลาน
เข้ามา

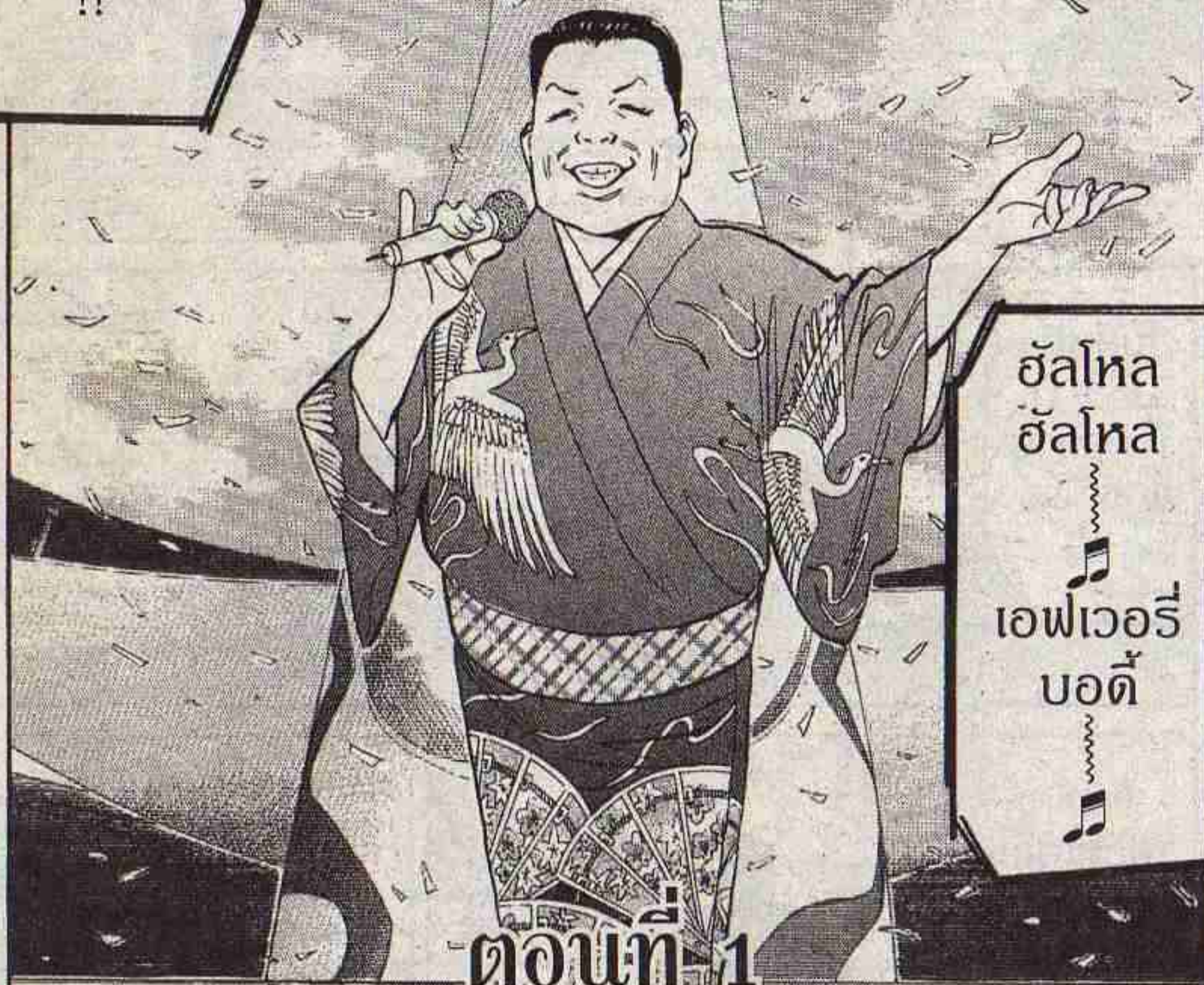
ณ "จัตุรัสเพื่อน"
แห่งนี้
ดอกไม้มากมาย
ถูกนำมาวาง
เรียงราย
พิธีรำลึกถึง
ผู้เสียชีวิต
ครั้งที่ 14
เป็นไปอย่าง
ศักดิ์สิทธิ์

ทุกคน
ต่างอธิษฐาน
ขออย่าให้
โศกนาฏกรรม
เช่นนั้นเกิดขึ้น
อีกเลย

ตอนที่ 1
วันส่งท้ายปีเก่าของแต่ละคน

เชิญพบกับ
คุณฮารุ นามิโอะ
ในเพลง
“อัลโหลอัลโหล
เอ็กซ์โป”
ได้แล้วครับ
!!

อัลโหล
อัลโหล

เอฟเวอร์
บอด

ตอนที่ 1

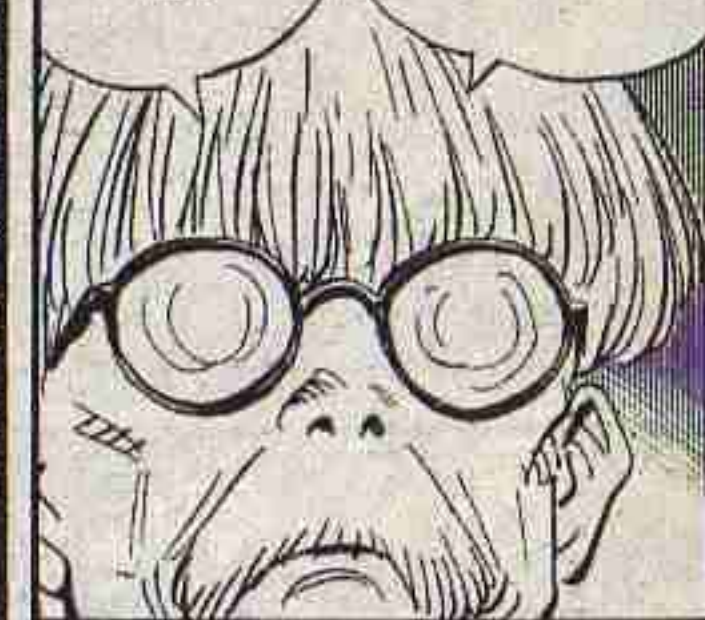
วันส่งท้ายปีเก่า
ของแต่ละคน

อัล
โหล
อัล
โหล

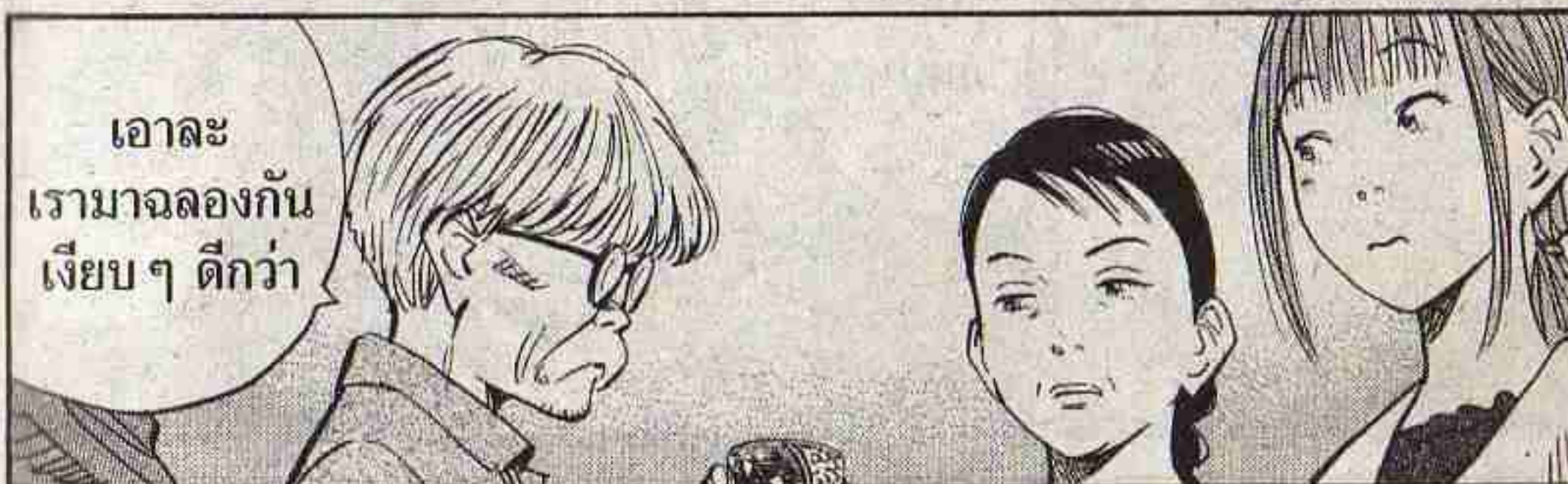

อัลโหล
อะไร
ของมัน
พะ

สบายใจกัน
เหลือเกิน
นะ

เอาละ
เรามาฉลองกัน
เจียบ ๆ ดีกว่า

เพลงของเคนจิ
ที่คั่นนะ
เคยเปิดให้ฟัง
...

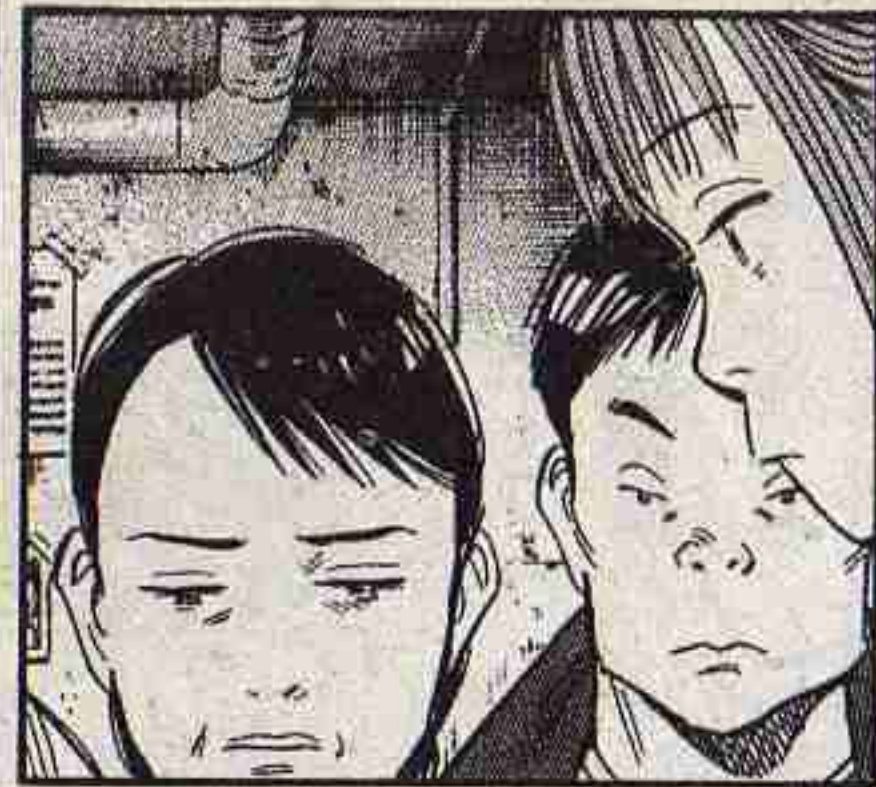

มีเพื่อนหนึ่ง
เรื่องราว

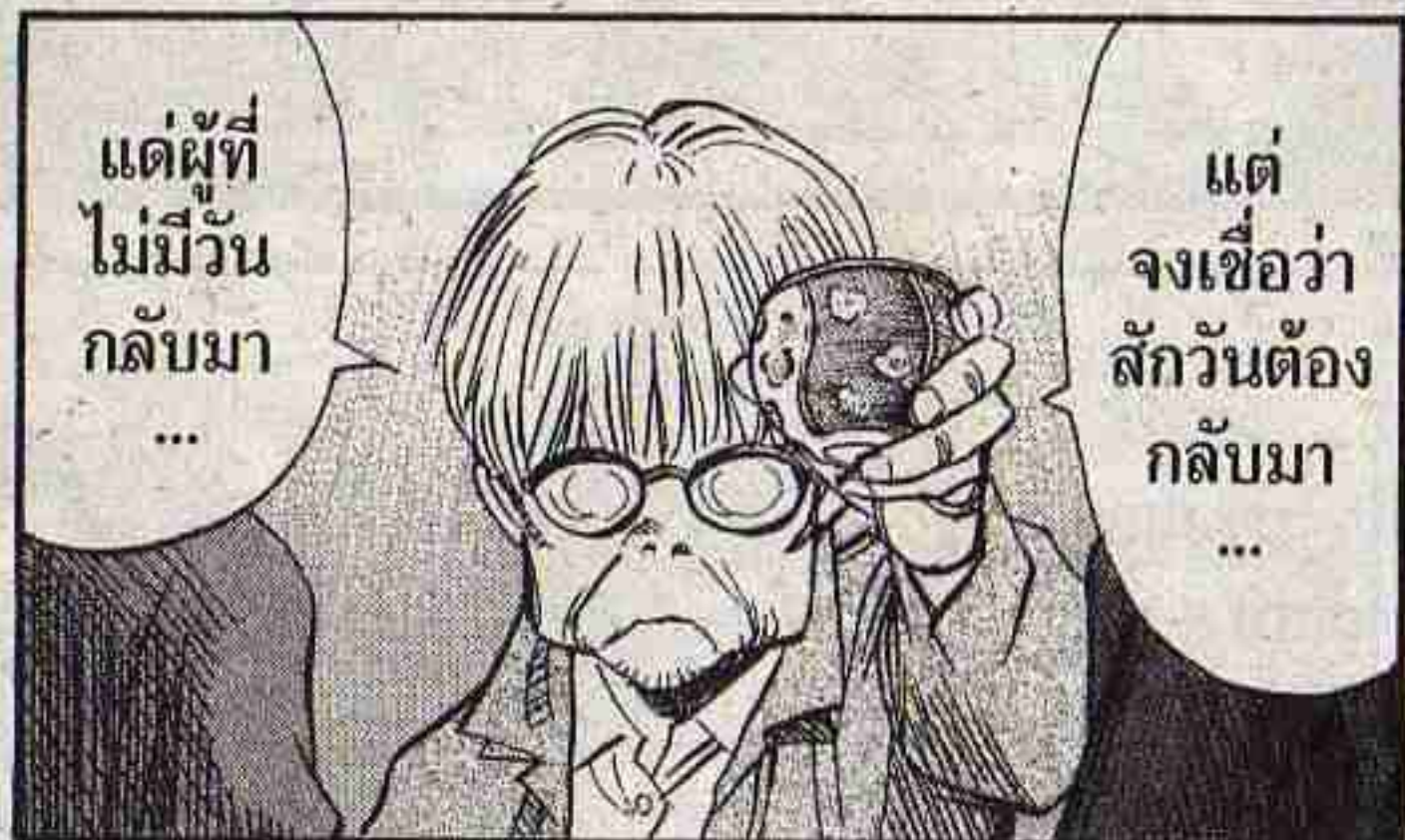

“เราก็
กลับบ้าน
กัน
ดีกว่า”

“จะไม่ยอม
ให้อะไร
มาขวาง
และไม่มีใคร
หยุดยั้งได้”

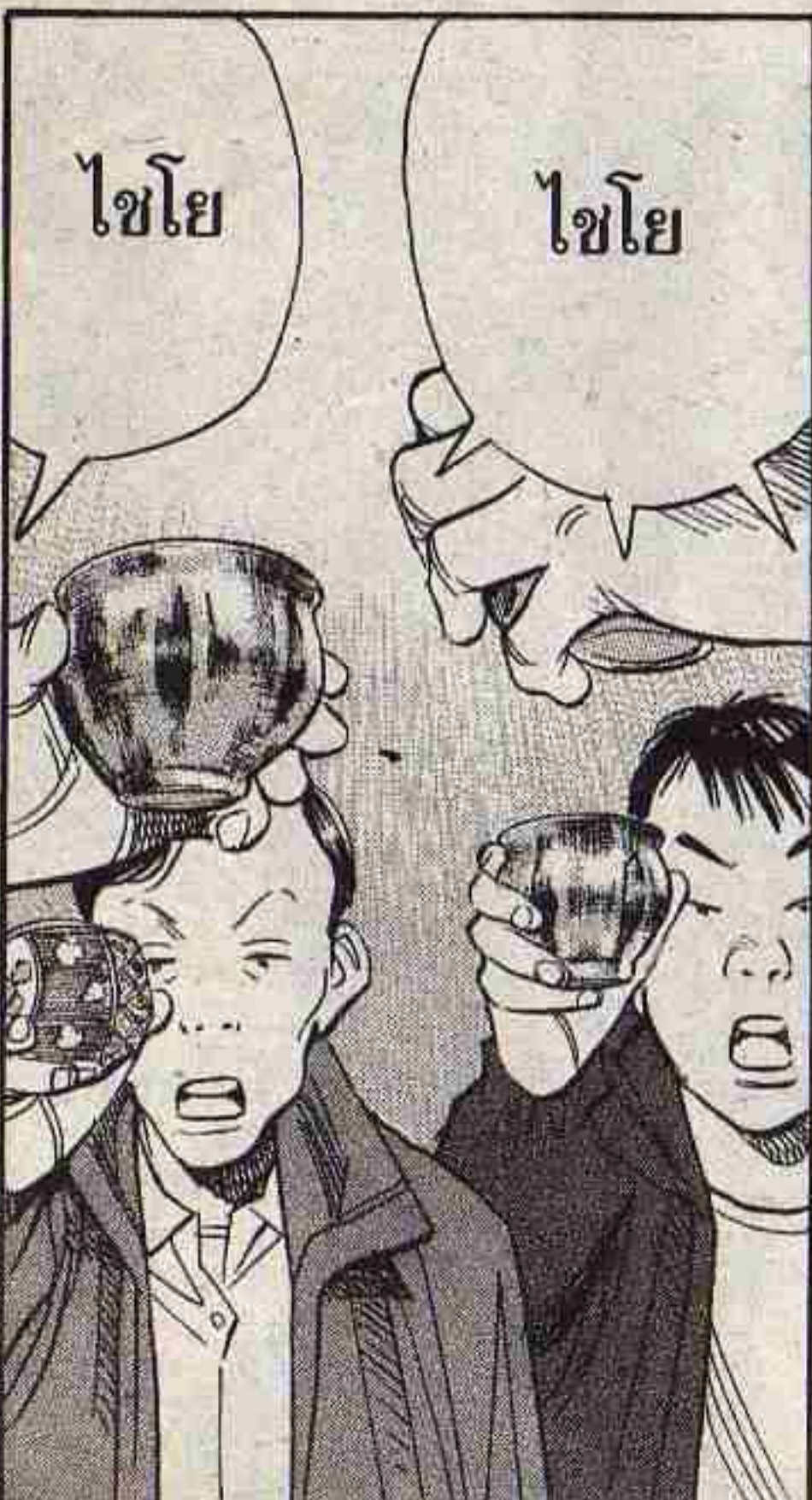

ถูกต้อง
ที่สุด

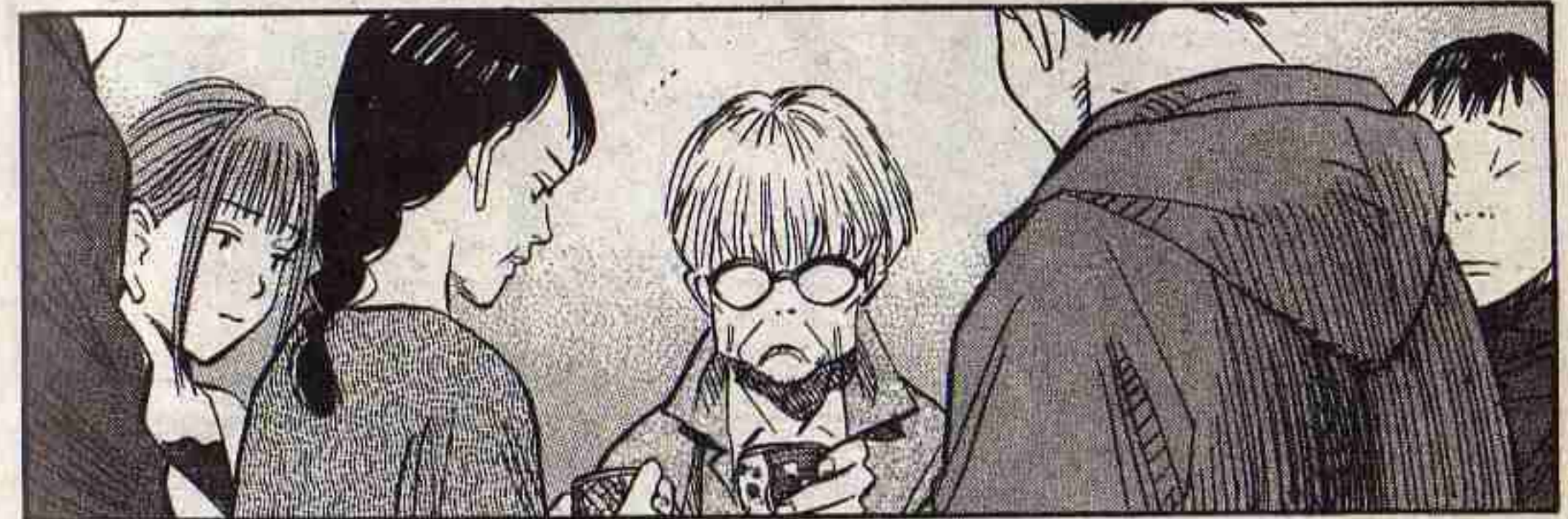
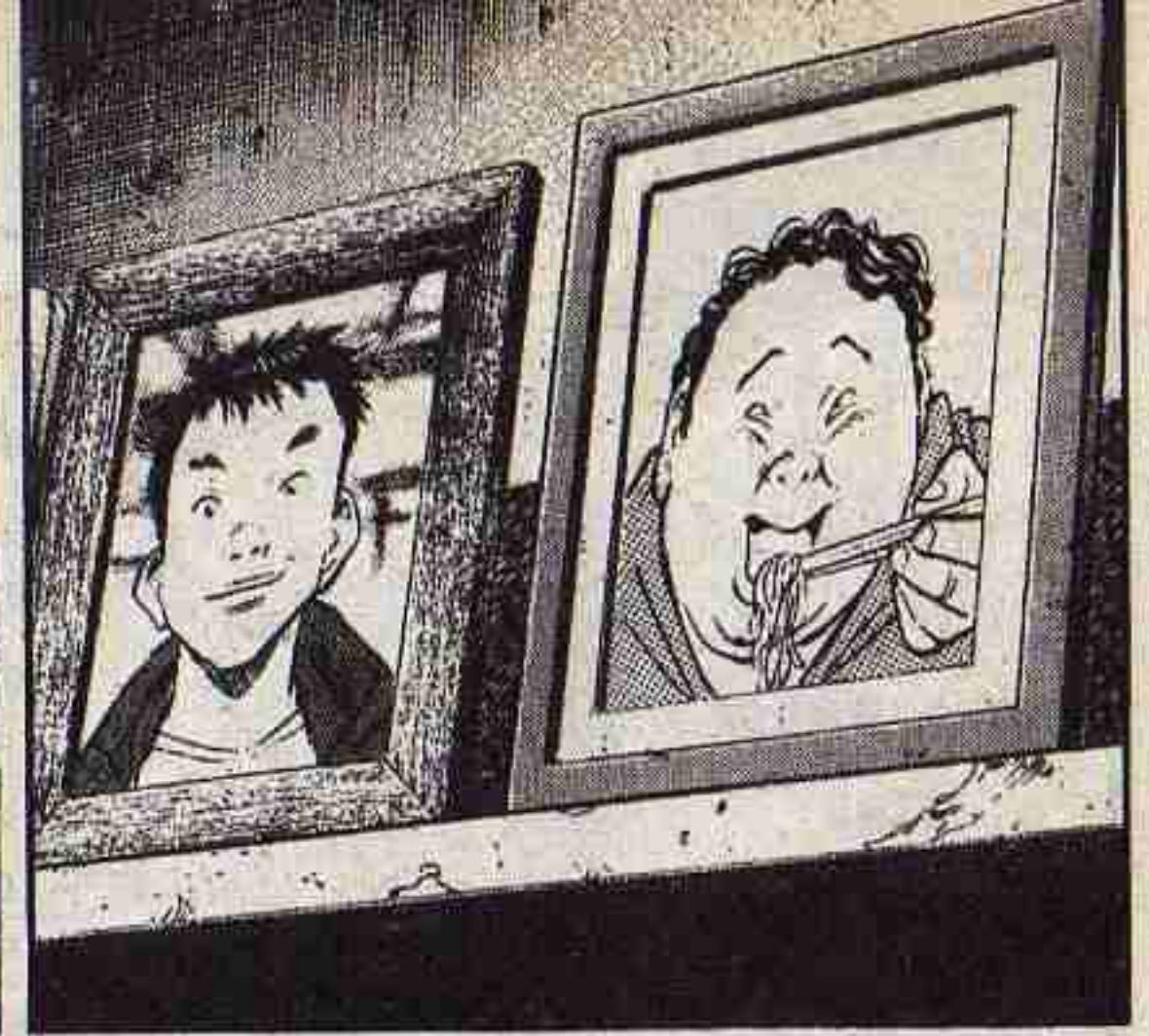
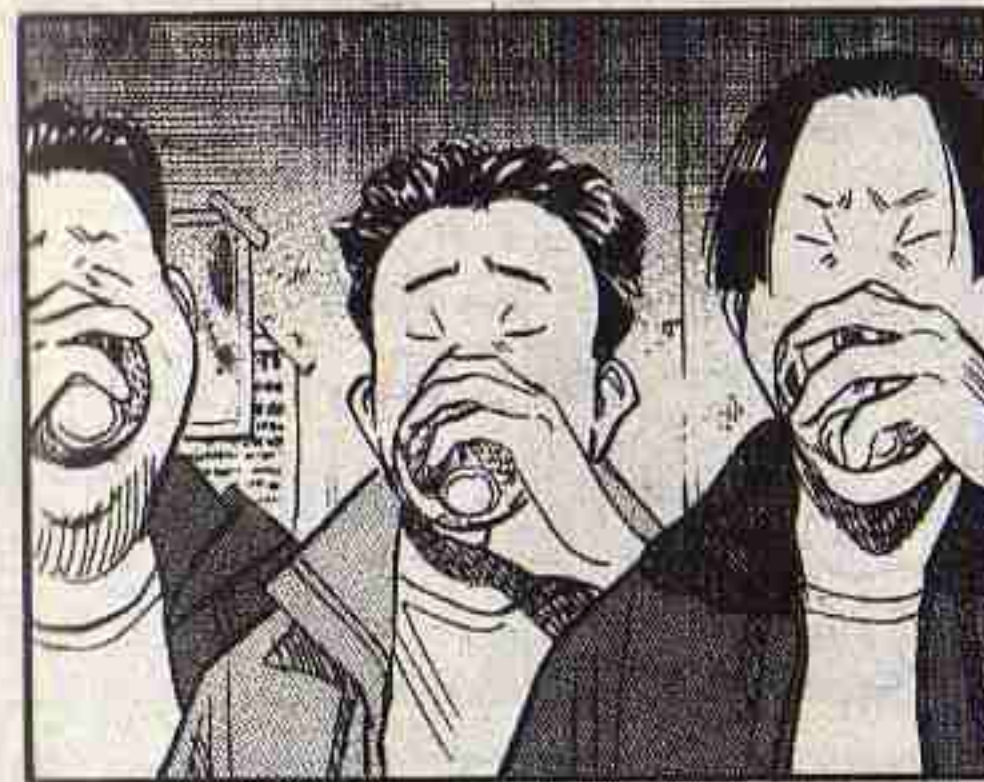
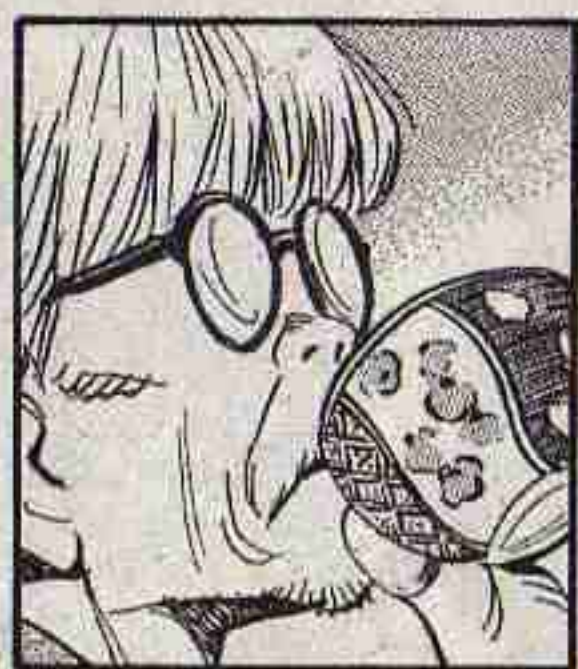
แต่ผู้ที่
ไม่มีวัน
กลับมา
...

แต่
จงเชื่อว่า
สักวันต้อง
กลับมา
...

ไชโย

ไชโย

ขอใจ
ทุกคนสำหรับ
ทุกสิ่งทุกอย่าง
ในปีนี้

ดูทำป็นหน้า
จะสาหัส
เชียวละ

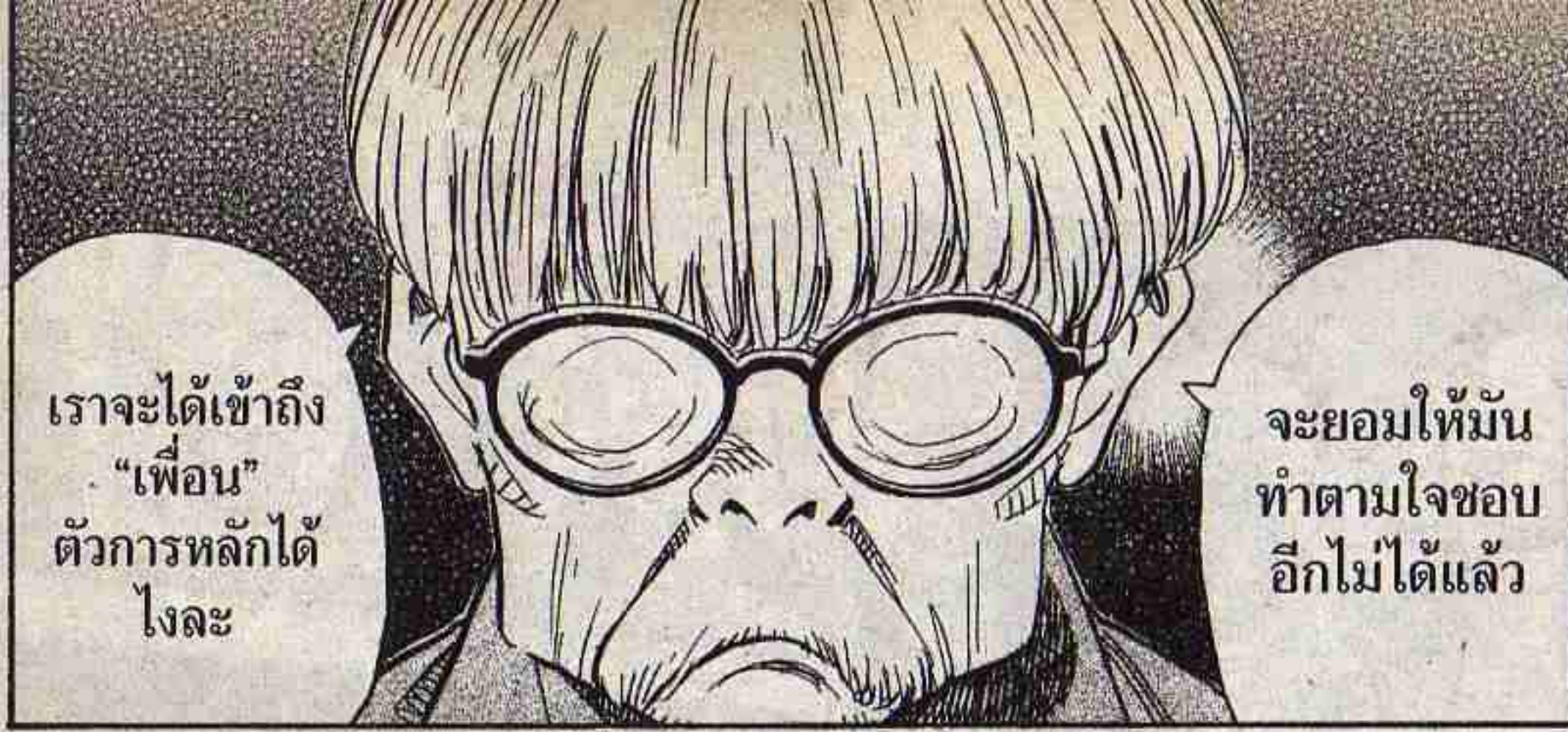

“บันทึก
คำทำนายใหม่”
คืออะไร ฉันไม่รู้
แต่ไม่ว่า
จะเกิดอะไรขึ้น
เราก็จะสู้

หลังปีใหม่
เราต้องสืบหา
Dr.ยามาเนะ
ทันที

เค้าต้อง
กุมกุญแจ
สำคัญ
เอาไว้แน่ๆ

เราจะได้เข้าถึง
“เพื่อน”
ตัวการหลักได้
ไหมละ

จะยอมให้มัน
ทำตามใจชอบ
อีกไม่ได้แล้ว

...เฮ้อ
ฉันก็ลองพูดแบบ
ผู้นำดูอะนะ
ได้แค่นี้แหละ
เต็มที่แล้ว

วันนี้ขอให้
ทุกคนดื่มกินกัน
ให้สนุกสุด ๆ
เลยนะ

ครั๊บบ
!!

ว้าว
ยอดน่ากิน
เลย!!

ฝีมือยูคิจิ
เค้าละ

กินละนะ
ครั๊บบ
!!

หย่อย
สุด ๆ
!!

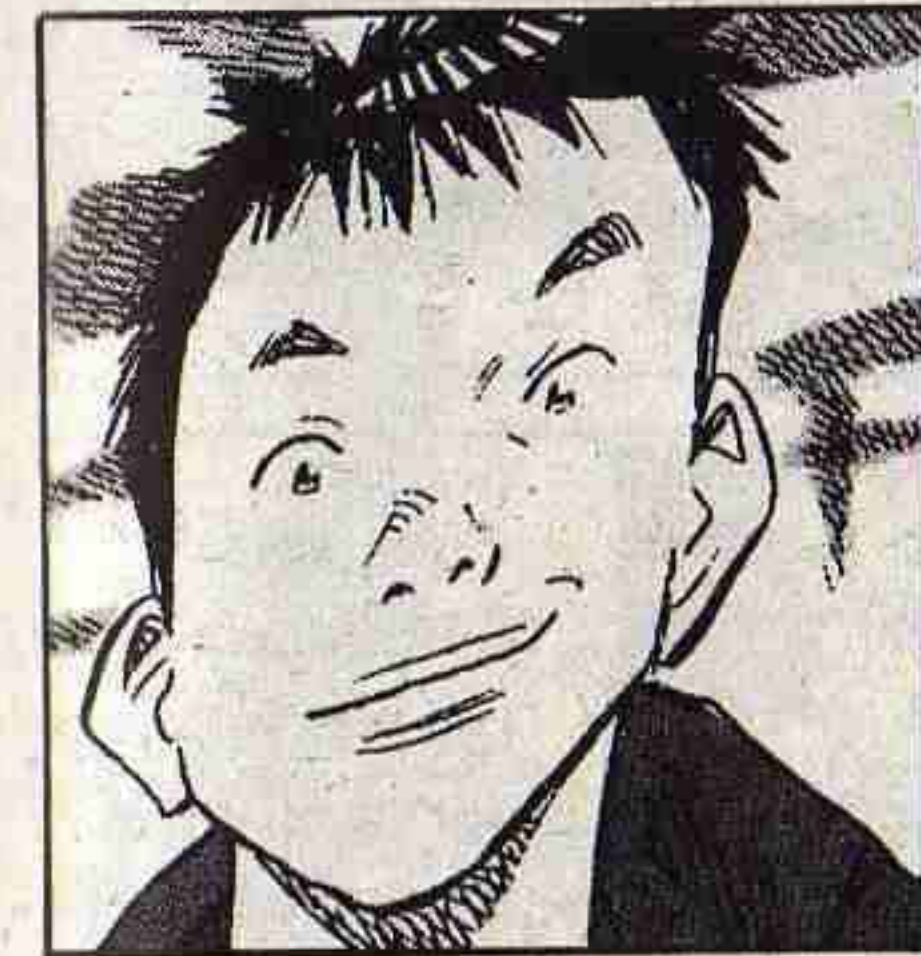
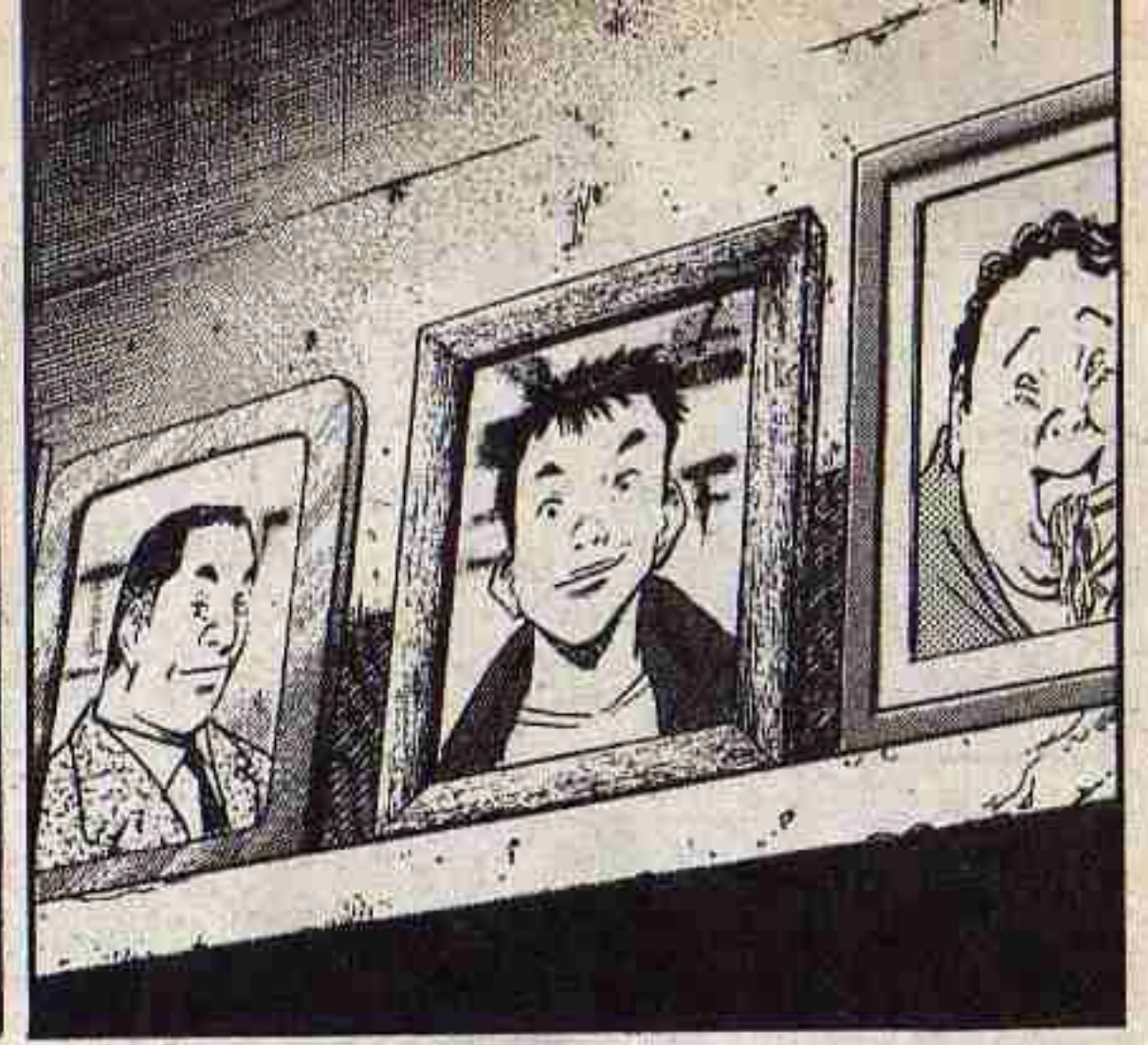

คินนะ
ละ
?

เมื่อกี้
โทรมาบอกว่า
กำลัง
จะกลับมา
แล้วละ
...

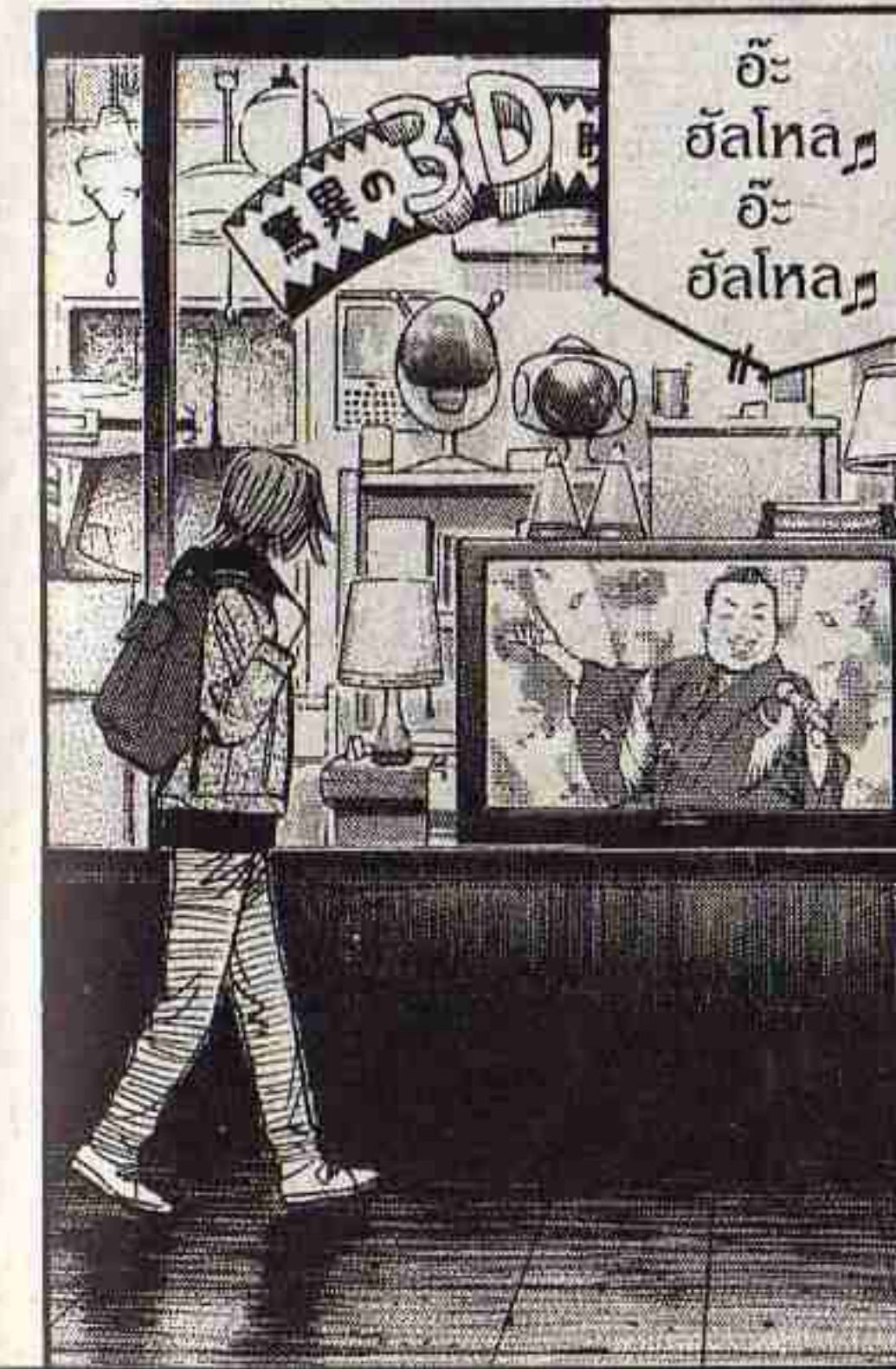

คงจะไป
ที่นั่น
แน่เลย
...

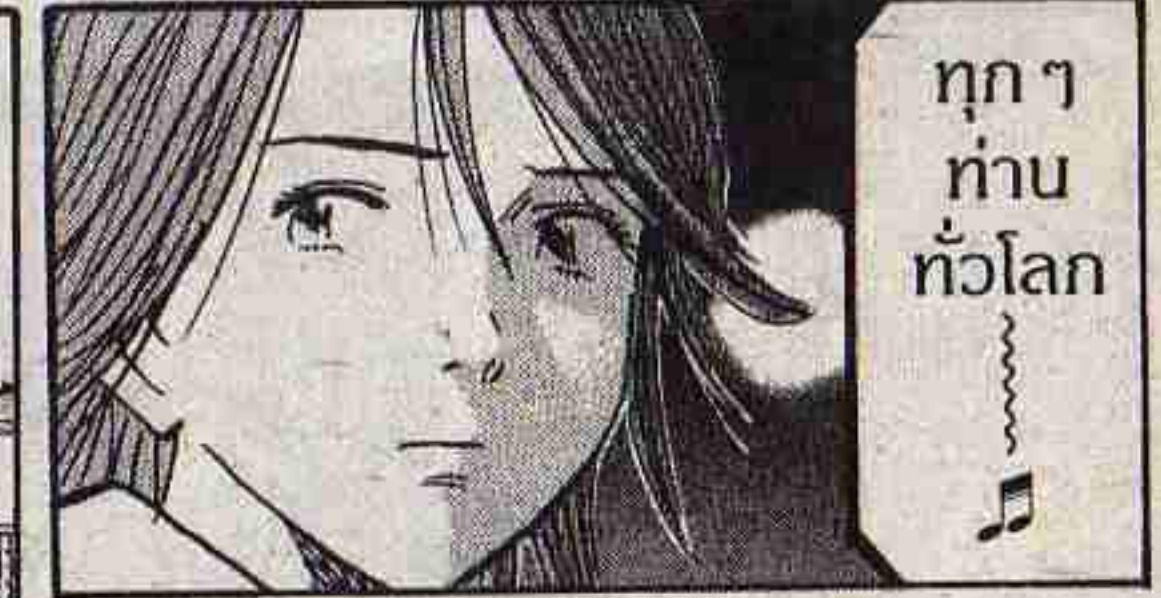

อัลโหล
อัลโหล
ปี
2015

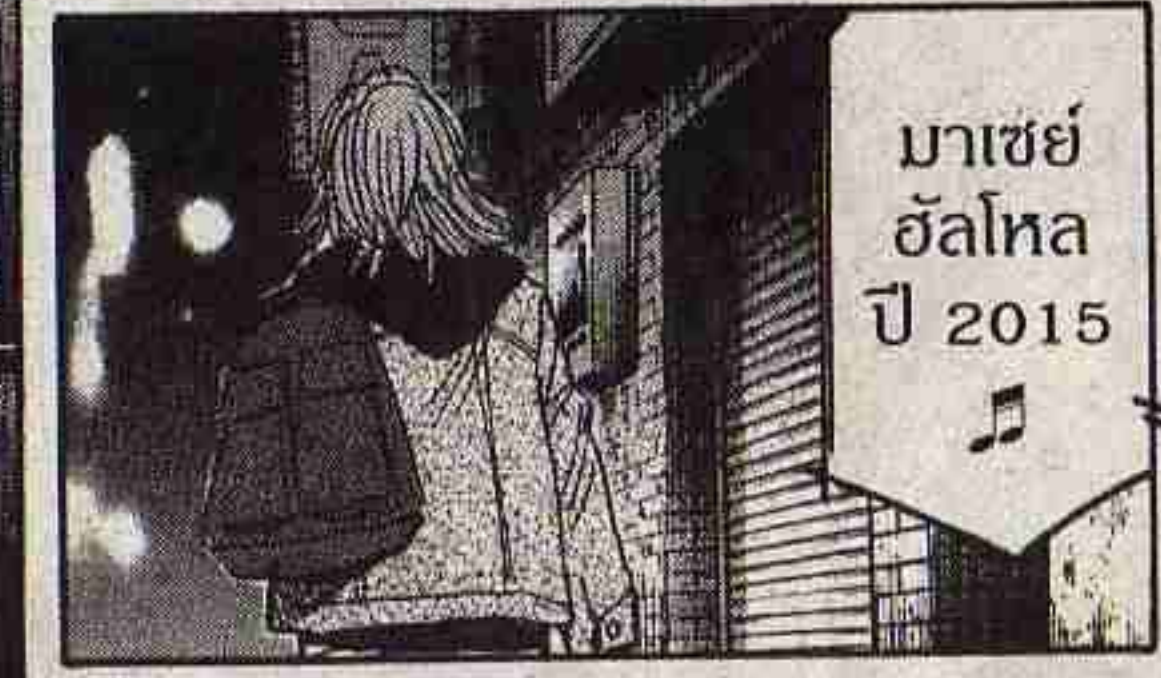
ทุกคน
มา
เต้นรำ
กัน

อ๊ะ
อัลโหล
อ๊ะ
อัลโหล

ทุก ๆ
ท่าน
ทั่วโลก

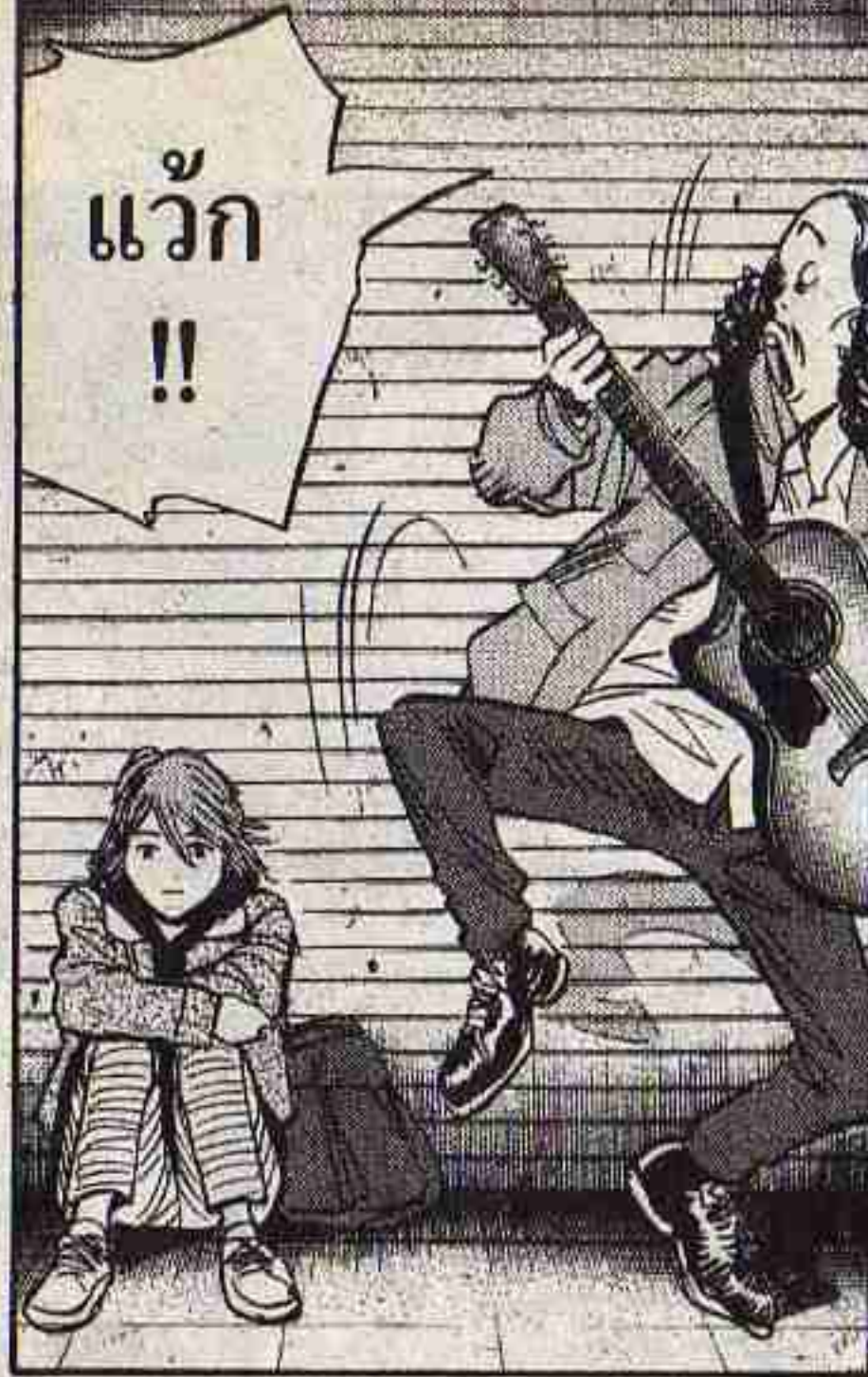
มาเซย์
อัลโหล
ปี 2015

โอเลิฟยู
ไอนิดยู

ขอร้องละ
ทุนหัว

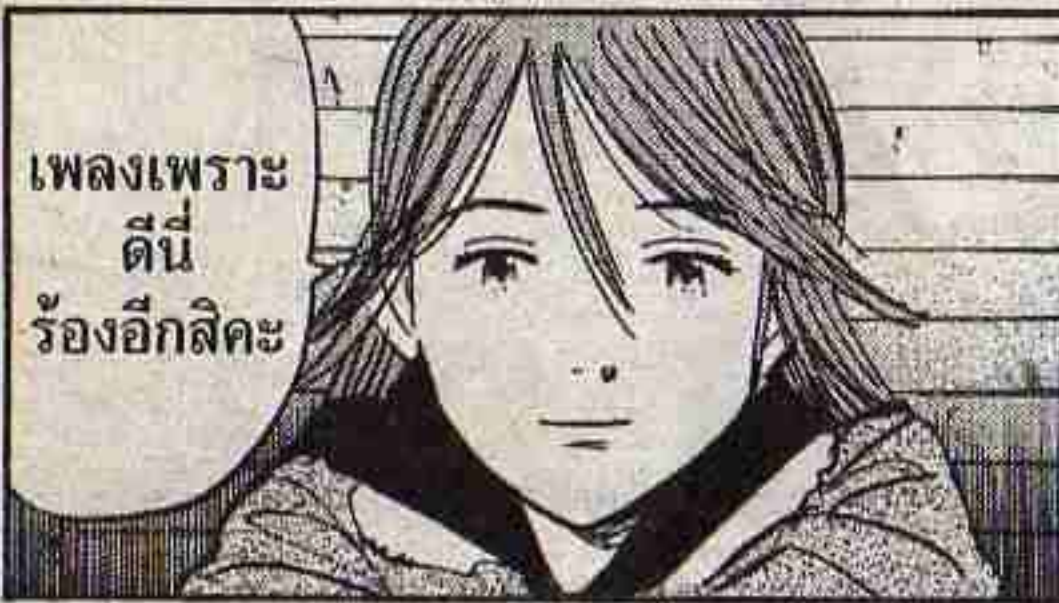
เฮ้อ
ไม่มีคนฟัง
อีกตามเคย
...

แว๊ก
!!

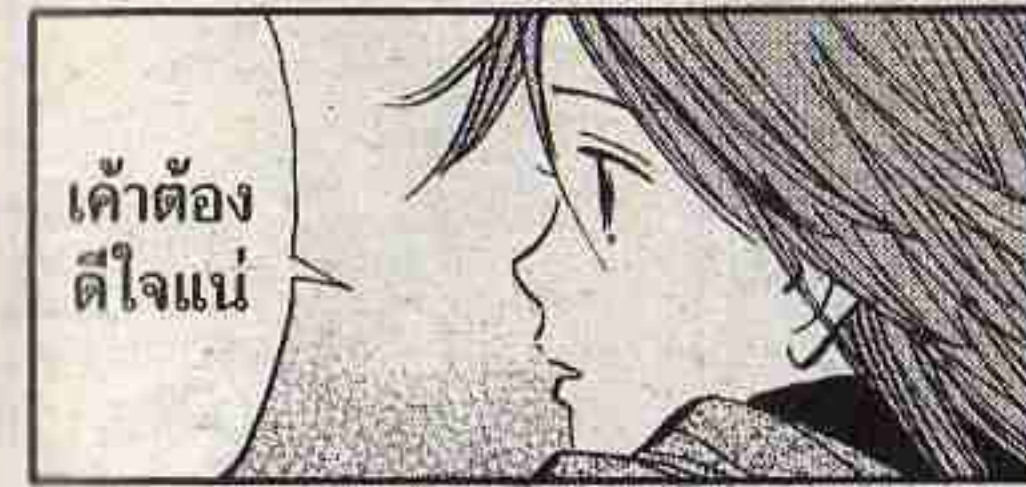
ขอที่
นะจ้ะ

เพลงเพราะ
ดีนี่
ร้องอีกสิคะ

ตะ...แต่ว่า
ฉันก็มีอยู่เพลงนี้
เพลงเดียวอะนะ
แถมยาวอีกต่างหาก!
30 นาทีแน่นะ...

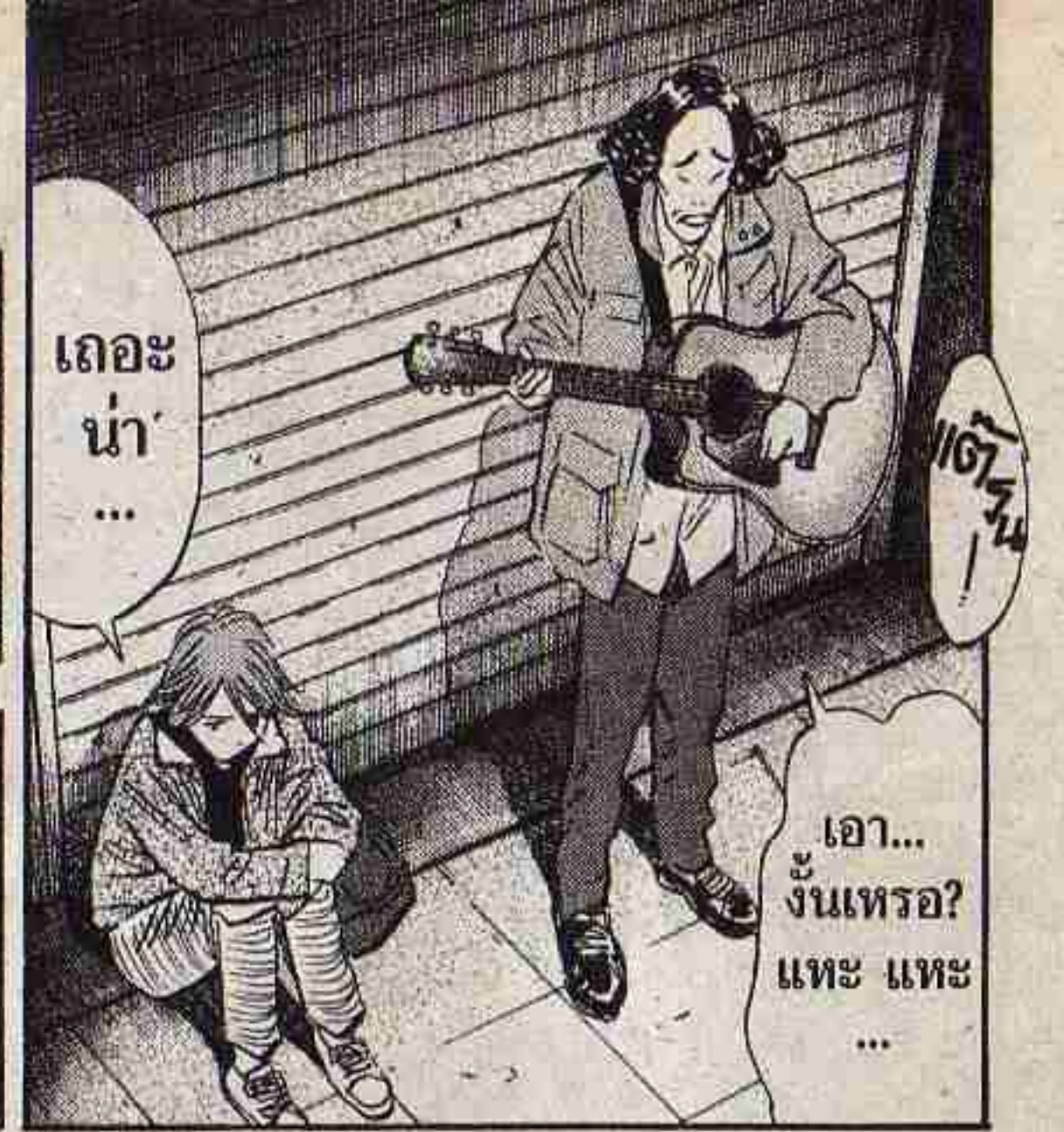

เค้าต้อง
ดีใจแน่

จริง
เรือ

ถ้า
เล่นแล้ว
จบยาก
นะ...

เถอะ
น่า
...

เอา...
งั้นเทร่อ?
หะ หะ
...

โอเลิฟยู
ไอนิดยู

ขอร้องละ
ทุนหัว

ขอที่
นะจ้ะ

ร้อง
เถอะคะ
...

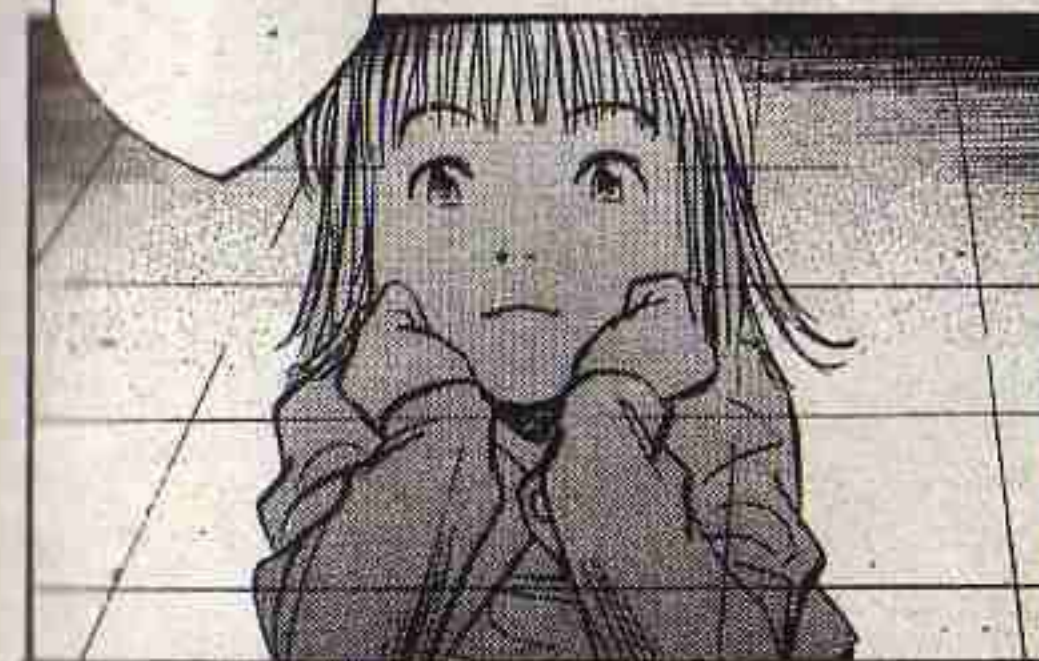

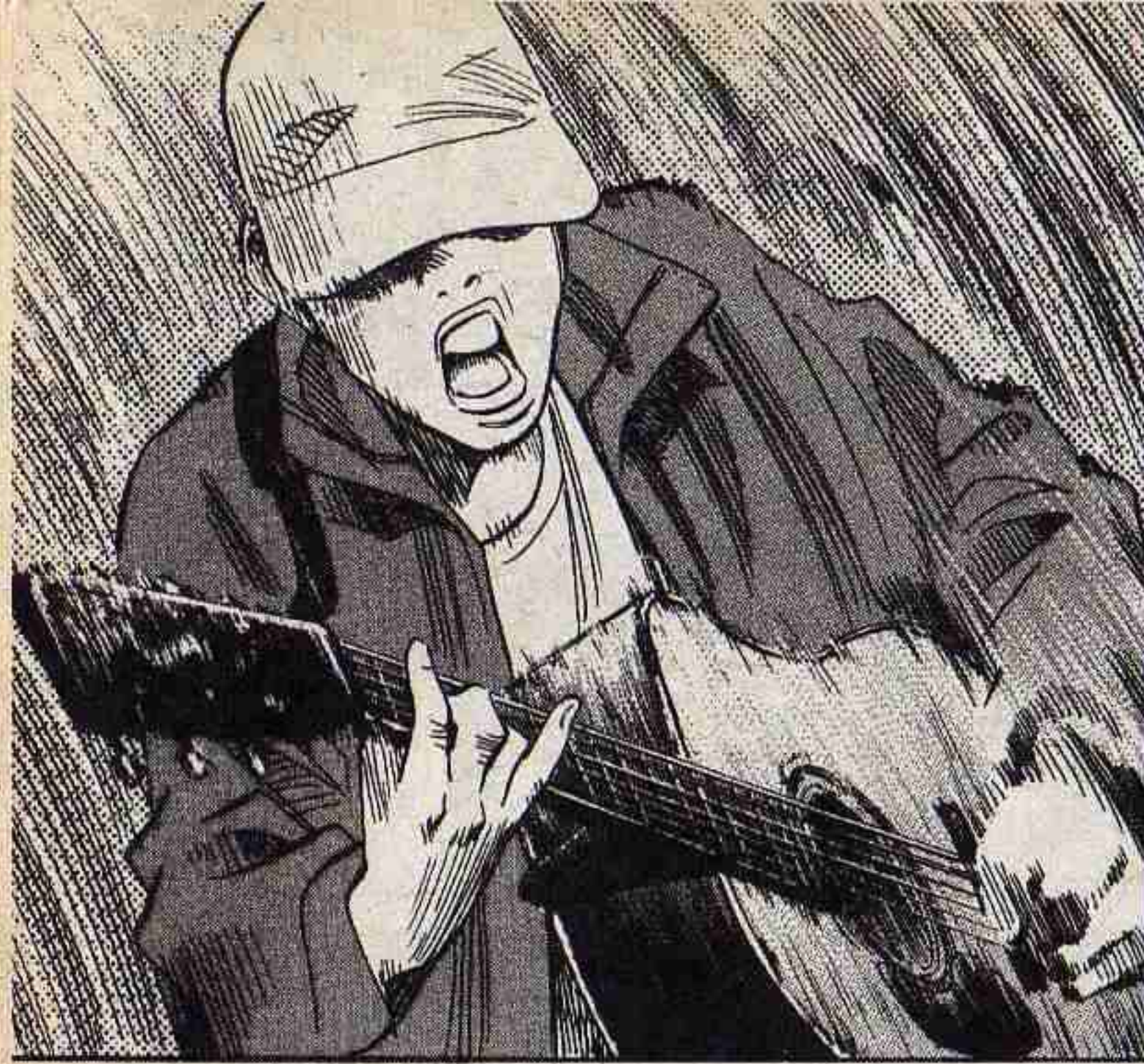
เพื่อคนที่
เคยร้อง
อยู่ที่นี่
...

ที่นี่
...?

โอเลิฟยู
ไอนิดยู

น้ำ
เคนจิ
...

พระเจ้า !!
เฮีย
พระเจ้า !!

มานอน
ตรงนี้
เดี๋ยวก็
เป็นหวัด
หรือก !!

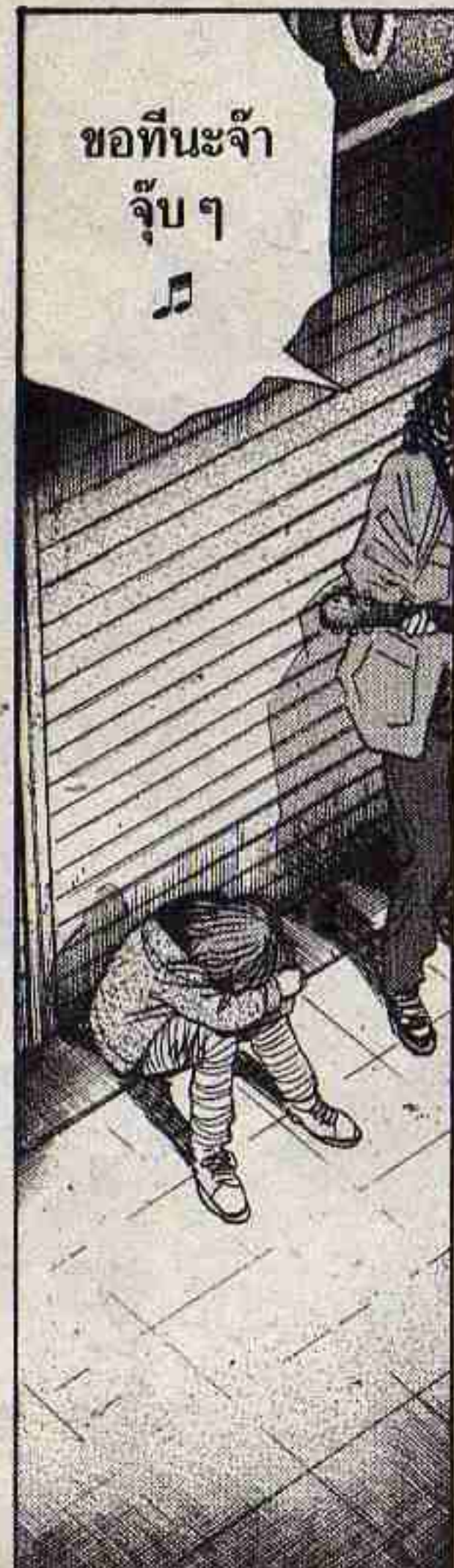

อิม
แจ็บ

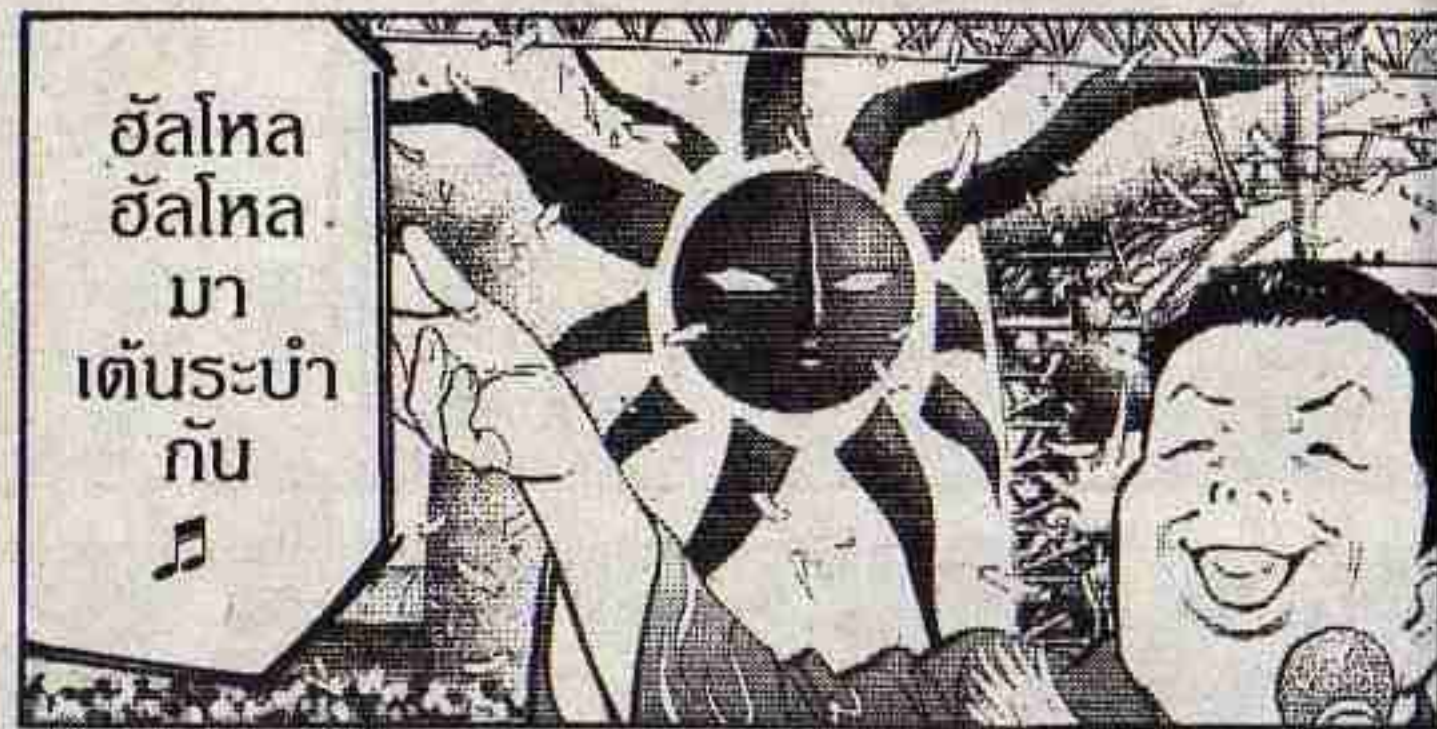

คฤหาสน์
ออกใหญ่โต
กลับไป
นอนบ้าน
ไ้

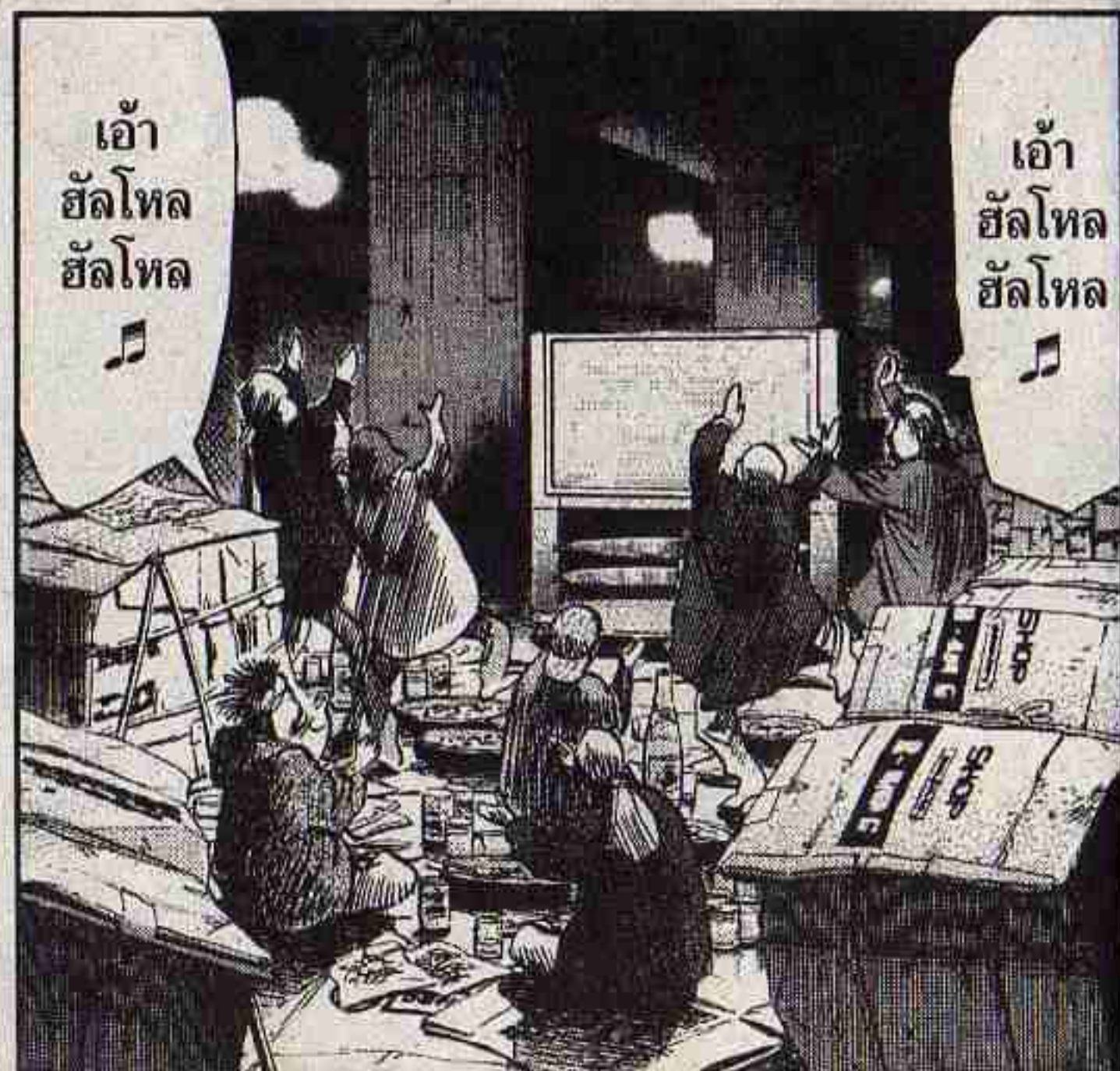
ฟิลิกคน
จริง

ขอทีนะจ้
จ้า
จ๊ับ ๆ
♪

อัลลา
อัลลา
มา
เต้นระบำ
กัน
♪

เอ้า
ฮัลโหล
ฮัลโหล
♪

เอ้า
ฮัลโหล
ฮัลโหล
♪

ไม่รู้ก็ยังไม่
แบกที่วีจอยักษ์
มานั่งวดเหล่า
ดูรายการประชัน
เพลงชาวแดง
ด้วยกันที่นี่

เอ้า
อัลลา
อัลลา
♪

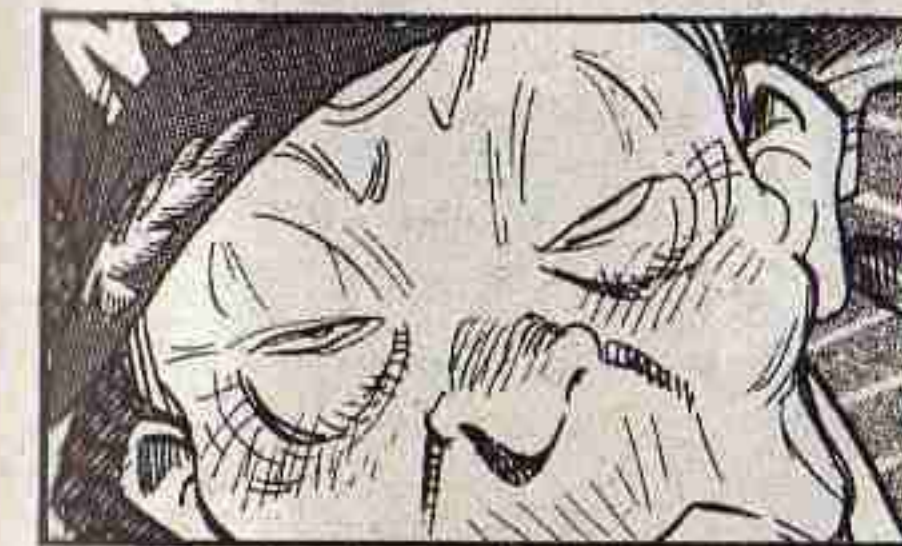
ได้ยินว่า
ปฏิเสศค่าเชิญ
ไปเป็น
กรรมการตัดสิน
ในรายการนี้
ชะด้วย

คงจะเบื่อนะลิ
ของทีอยากได้
ก็มีหมดแล้ว
ทุกอย่าง

อิม
~
RS

เฮีย
พระเจ้า
ตีนลิ !!

เคนจิ
โบว์ลิงจะ
กลับมาบวมอีก
ไซ้มัย !!

เหวอ !!

พูดอะไรจะ
ไม่เห็นจะ
รู้เรื่อง
!!

อืม ...

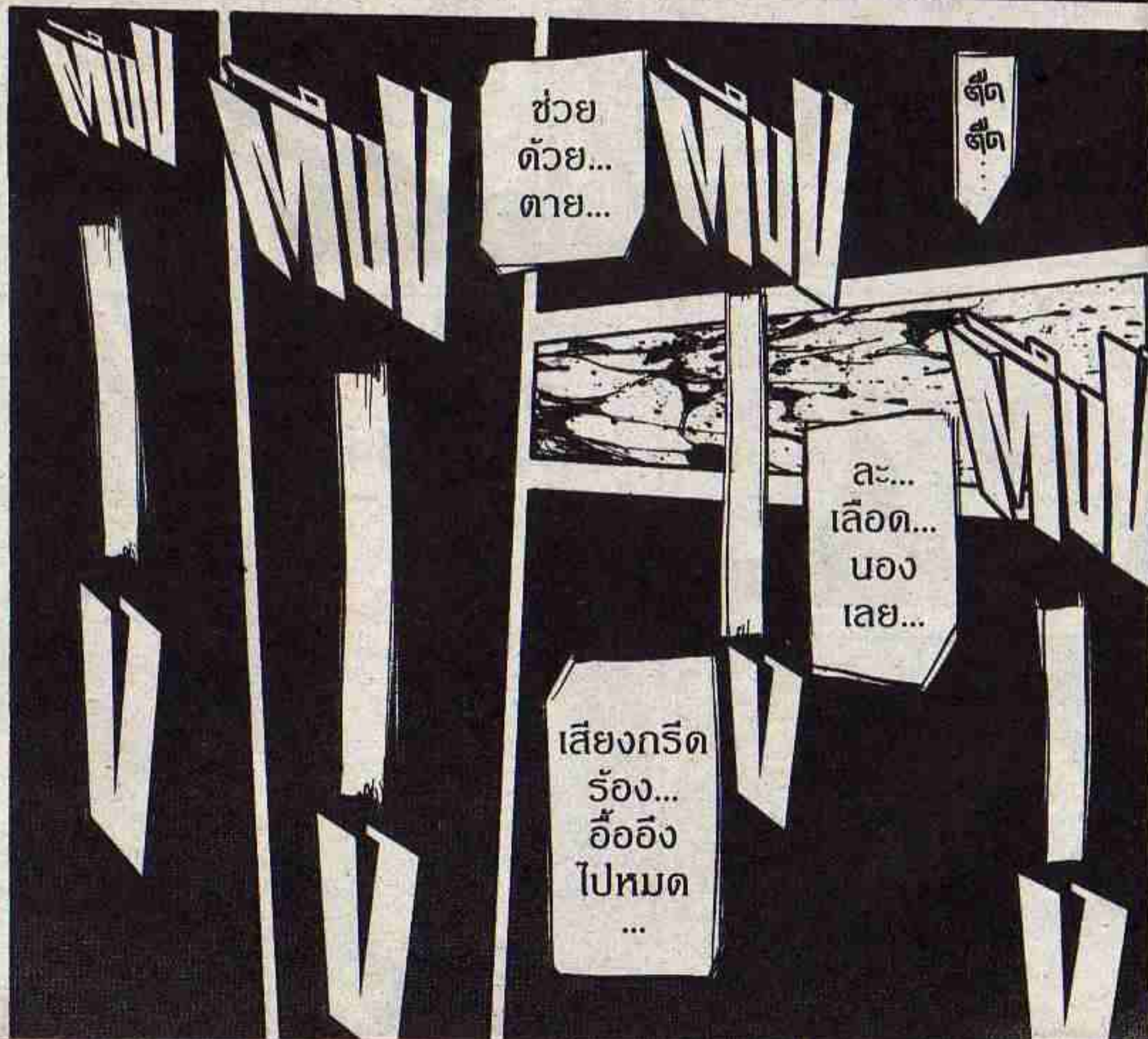
โบลิ่ง
จะกลับมา
บูม...

ยังตาย
ไม่ได้
...

จนกว่า
จะบูม
...

ยังตาย
ไม่ได้
...

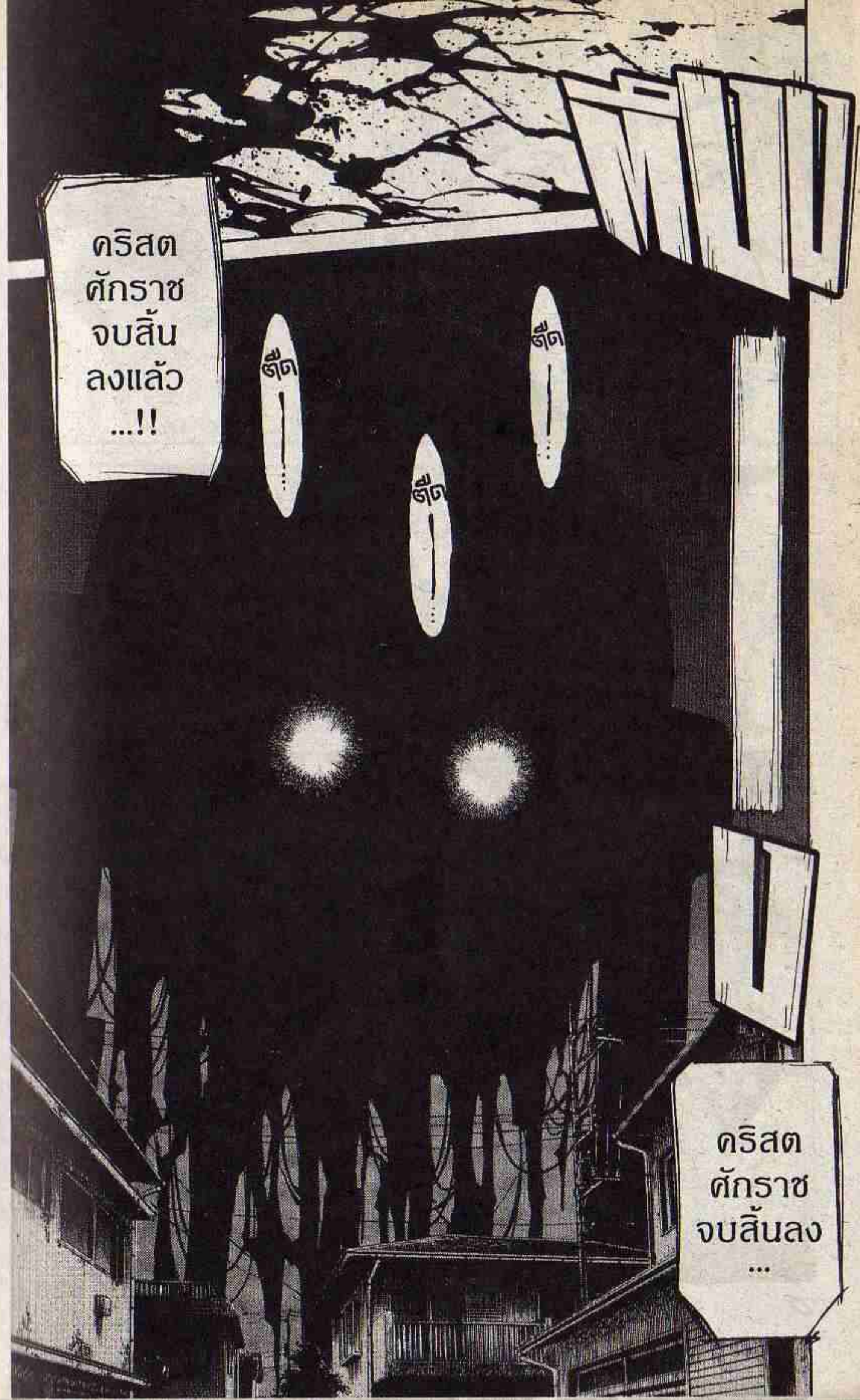

ช่วย
ด้วย...
ตาย...

จืด
จืด

ละ...
เลือด...
นอง
เลย...

เสียงกรีด
ร้อง...
อ้ออ้อ
ไปหมด
...

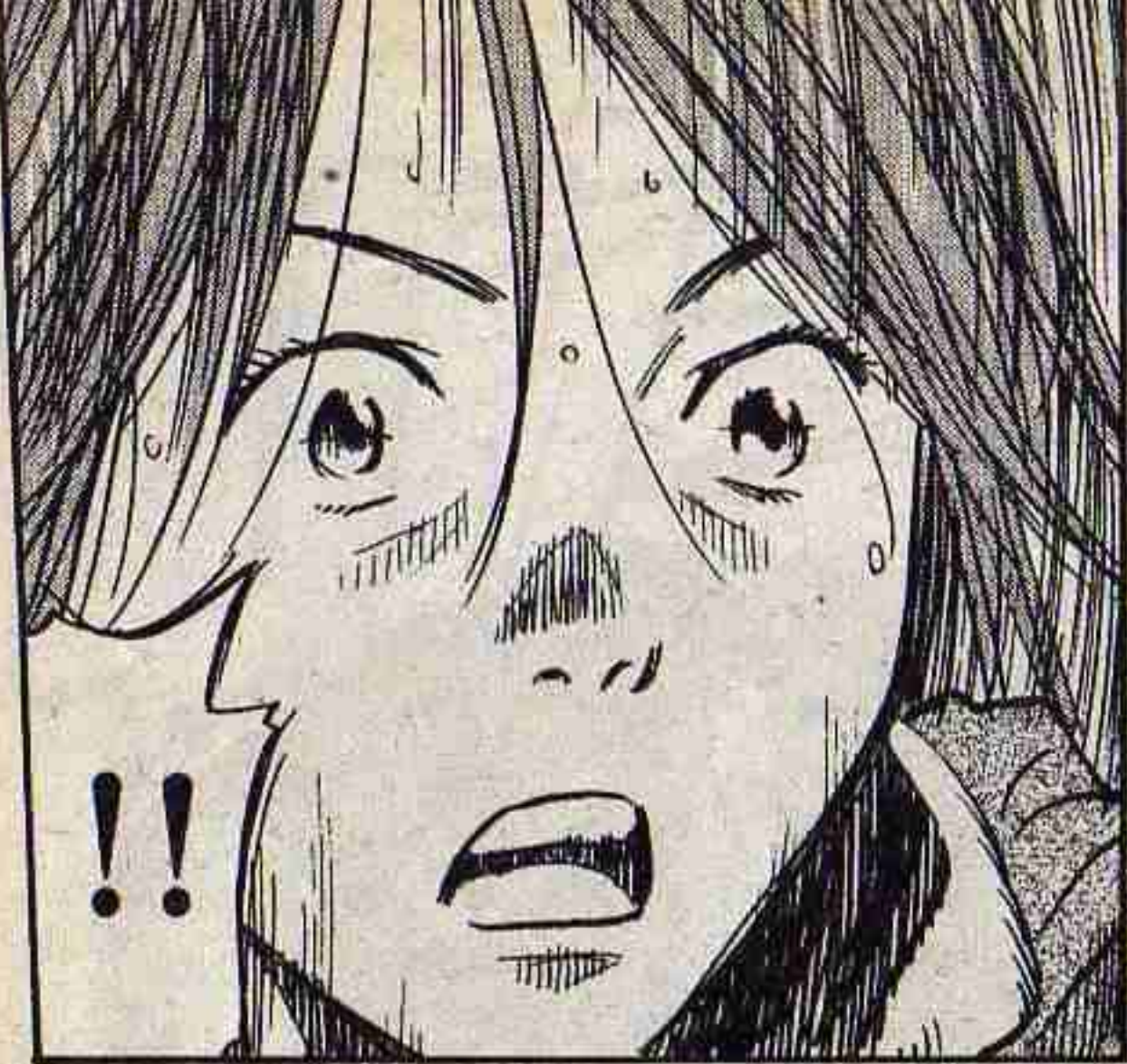
คริสต
ตักราช
จบสิ้น
ลงแล้ว
...!!

จืด

จืด

จืด

คริสต
ตักราช
จบสิ้นลง
...

ห้องพัก
นักเรียน
ผู้ชาย

ขอบคุณ
มากครับ
!!

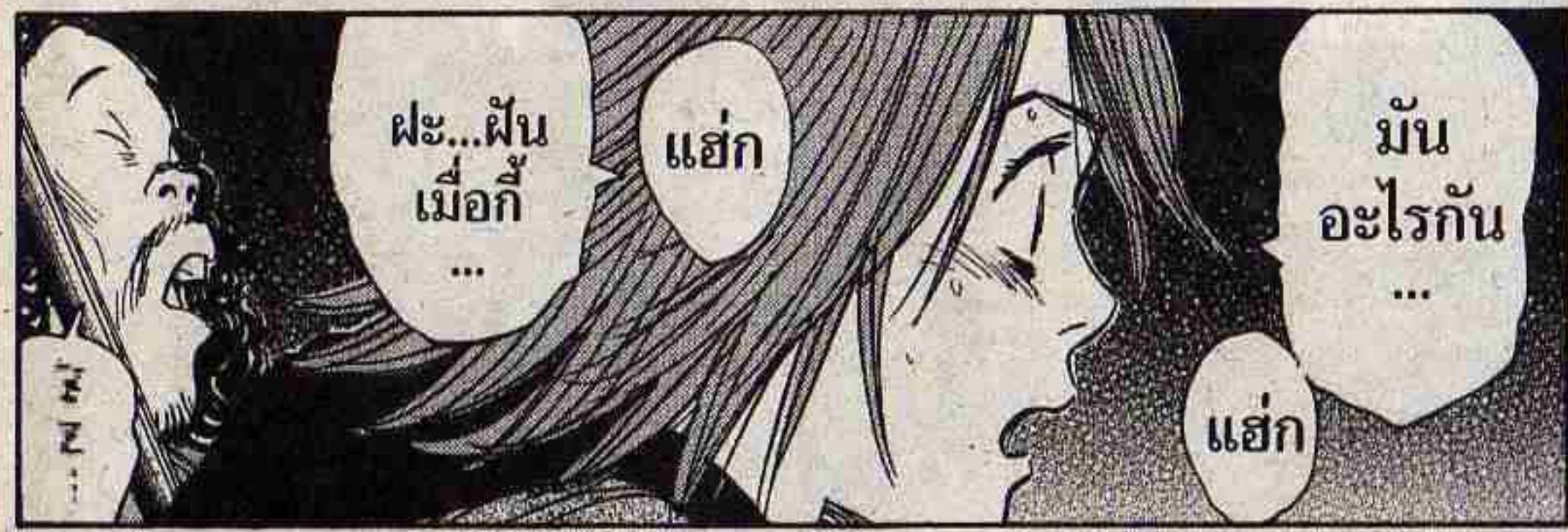
อ๊ะ
อาจารย์ฮารุ
นามิโอะ
ขอบคุณ
มากครับ
!!

เป็นโชว์ที่
เยี่ยมมาก
ครับ
อาจารย์
ฮารุ
!!

อ้วยตาย
มีช่อดอกไม้
ด้วย
ขอบใจนะ

โชคดีปีใหม่
นะจ๊ะ

ผะ...ฝัน
เมื่อก
...

แฮ็ก

มัน
อะไรกัน
...

แฮ็ก

แฮ็ก

แฮ็ก

แฮ็ก

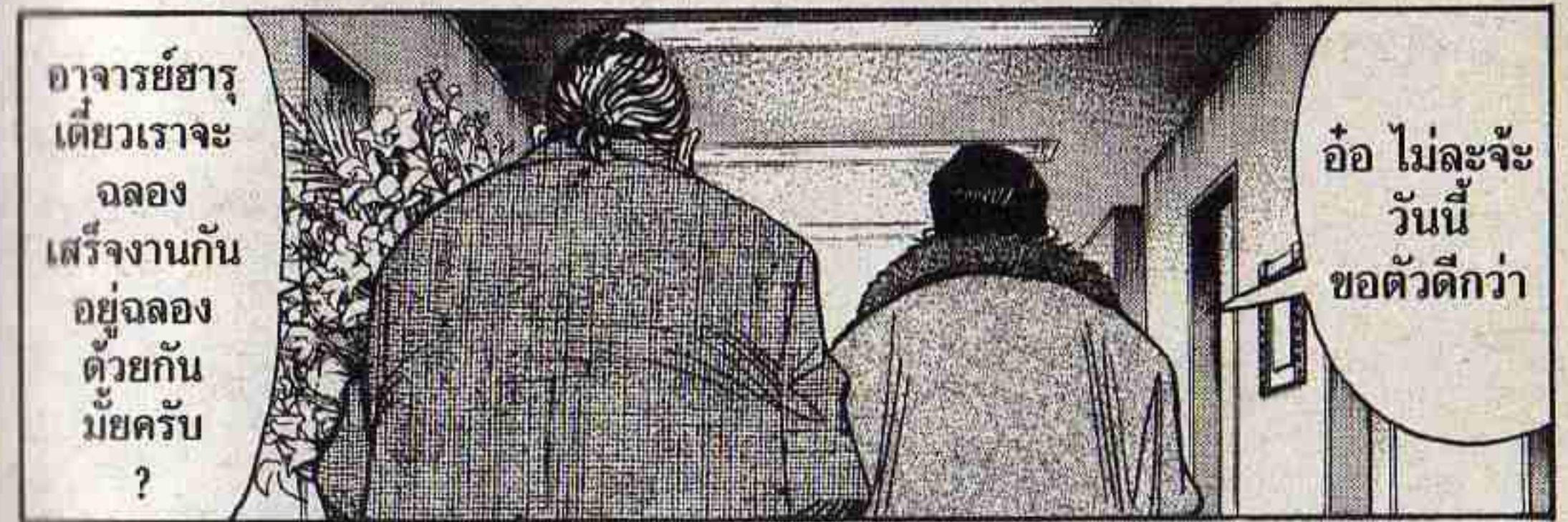
ต้องเป็น
ปีที่
เลวร้าย
แน่...

ปี 2015
...

แฮ็ก

แฮ็ก

แฮ็ก

อาจารย์ฮารุ
เดี่ยวเราจะ
ฉลอง
เสร็จงานกัน
อยู่ฉลอง
ด้วยกัน
มั๊ยครับ
?

อ้อ ไม่ละจ๊ะ
วันนี้
ขอตัวดีกว่า

งานวันนี้
เป็นยังไง
บ้าง?

แสดง
ได้พิเศษ
มากเลย
ครับ

จะมีใครสังเกตเห็น
สัญญาณเตือน...
ที่ใส่ไว้ใน
จากด้านหลัง
บ้างมั๊ยน้อ

นั่นสิครับ...
แต่ต้อง
ช่วยคนให้ได้
มากที่สุด

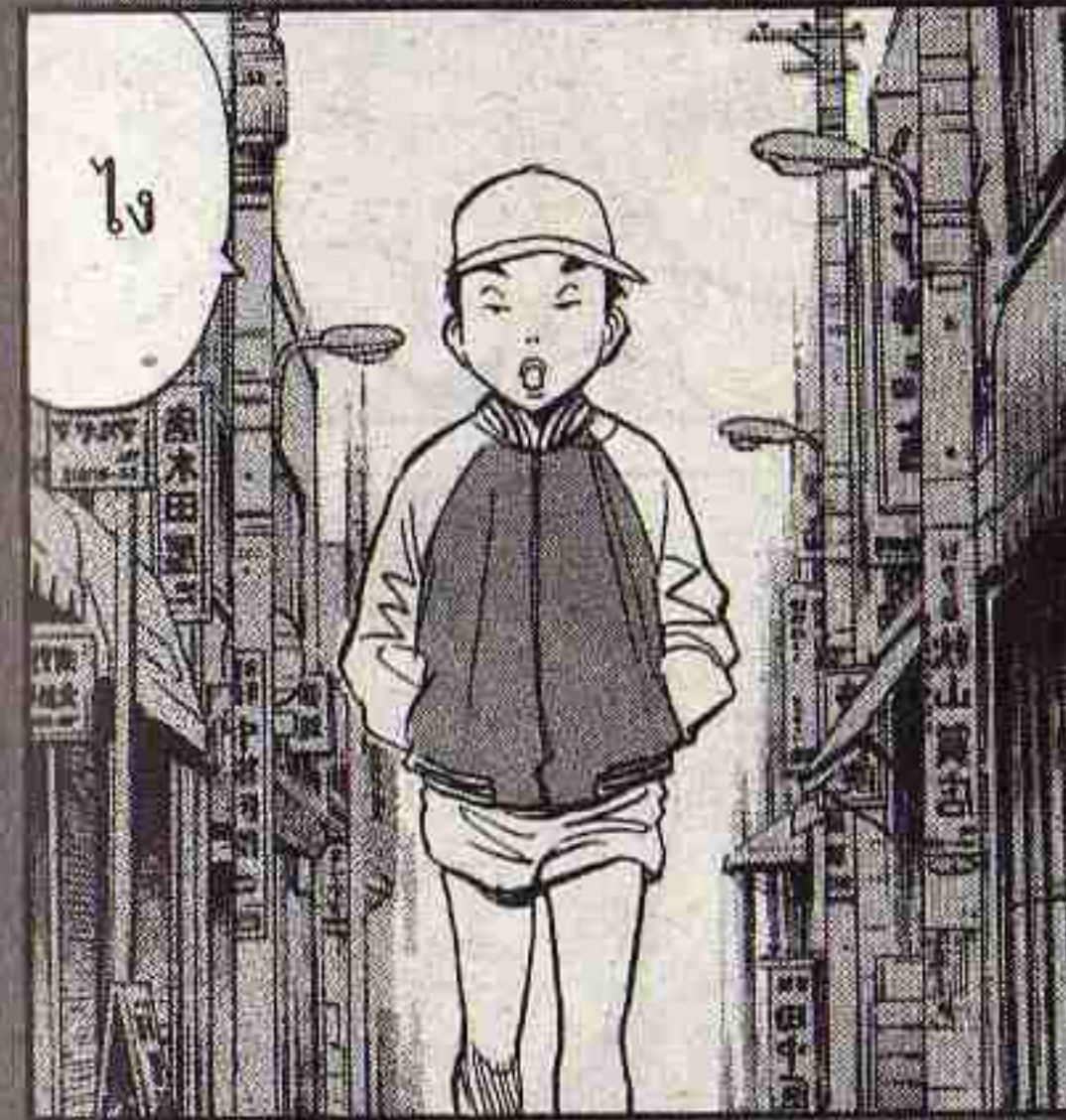

ปี 2015...
ท่าทางจะ
รุ่งดีนะ

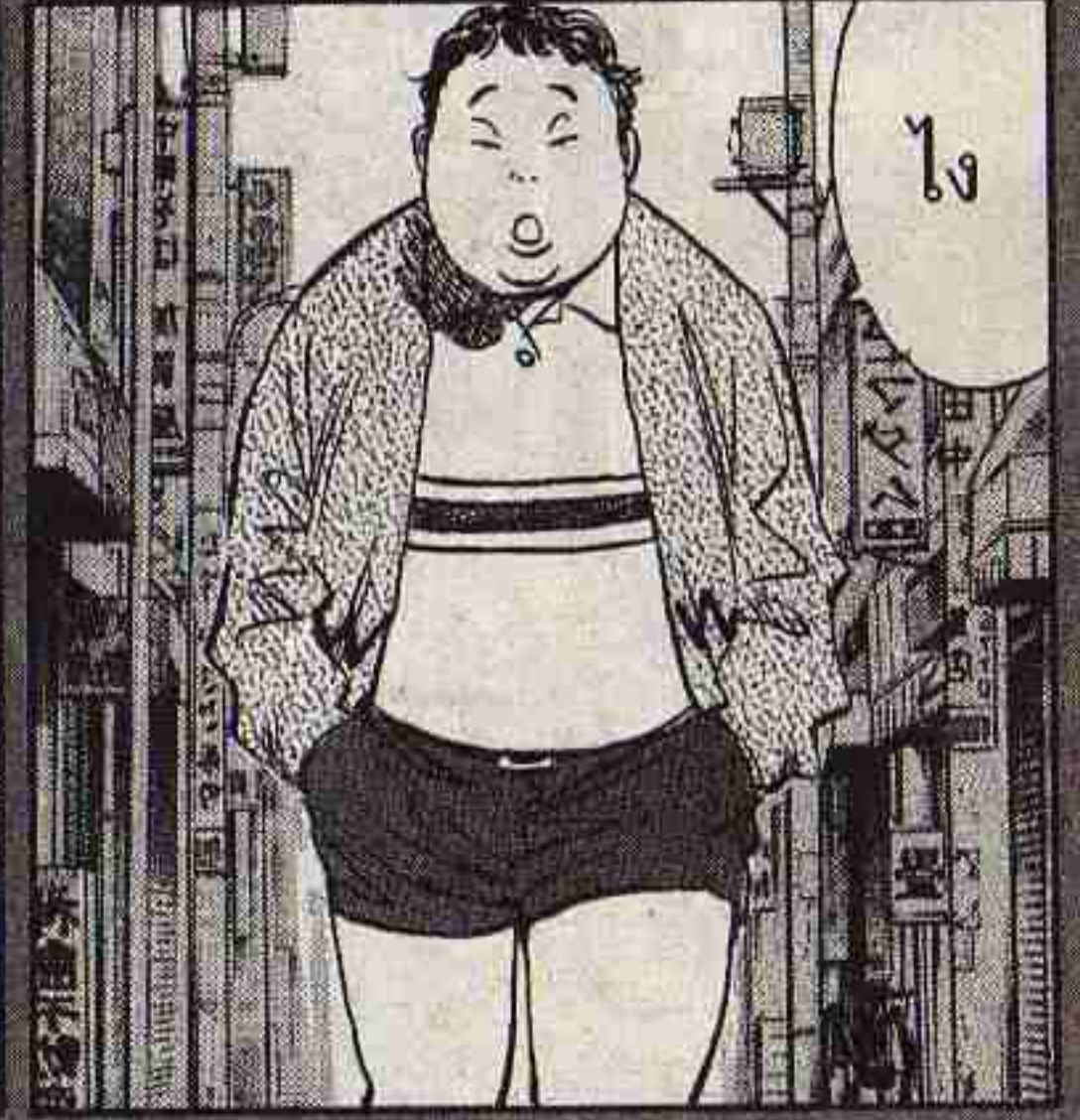

ไปกันเถอะ
มารุโอะ

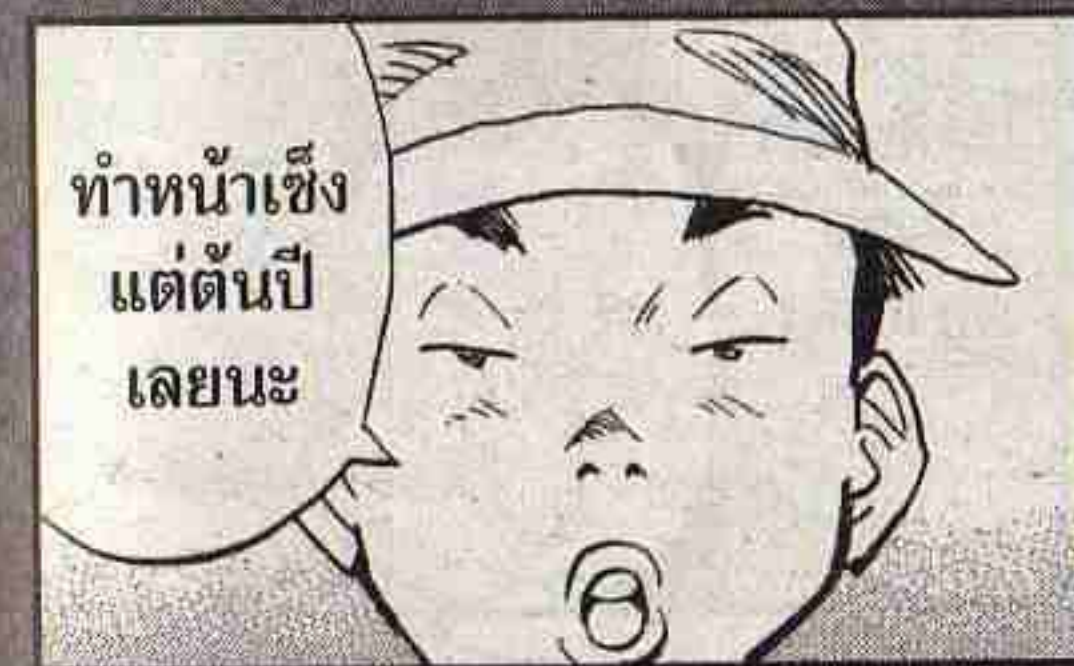
ครับ

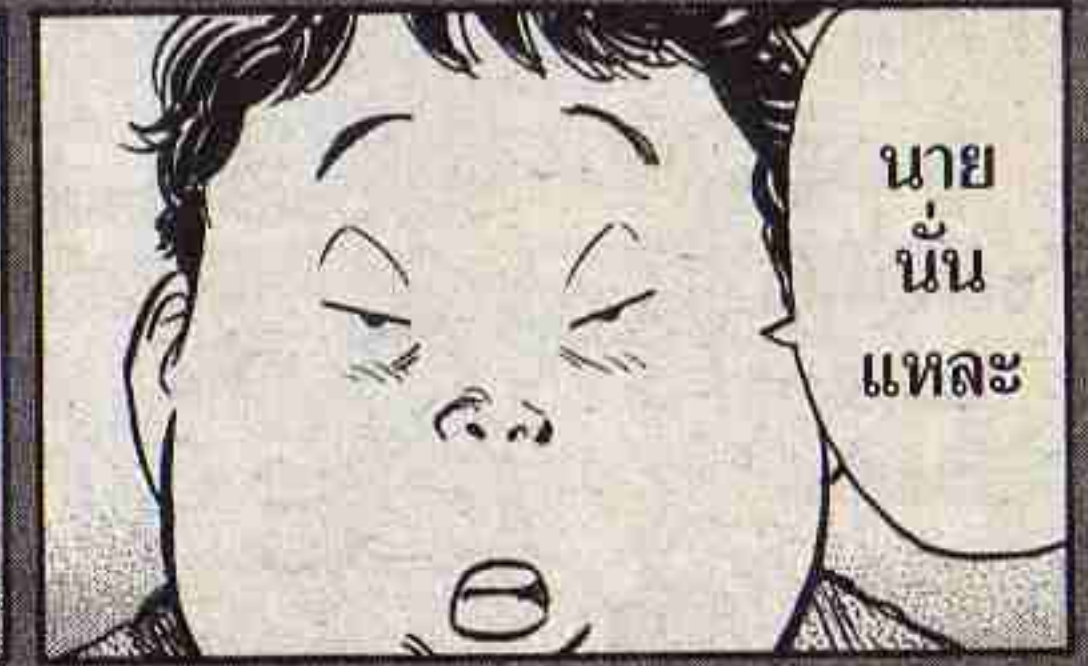
ไฉน

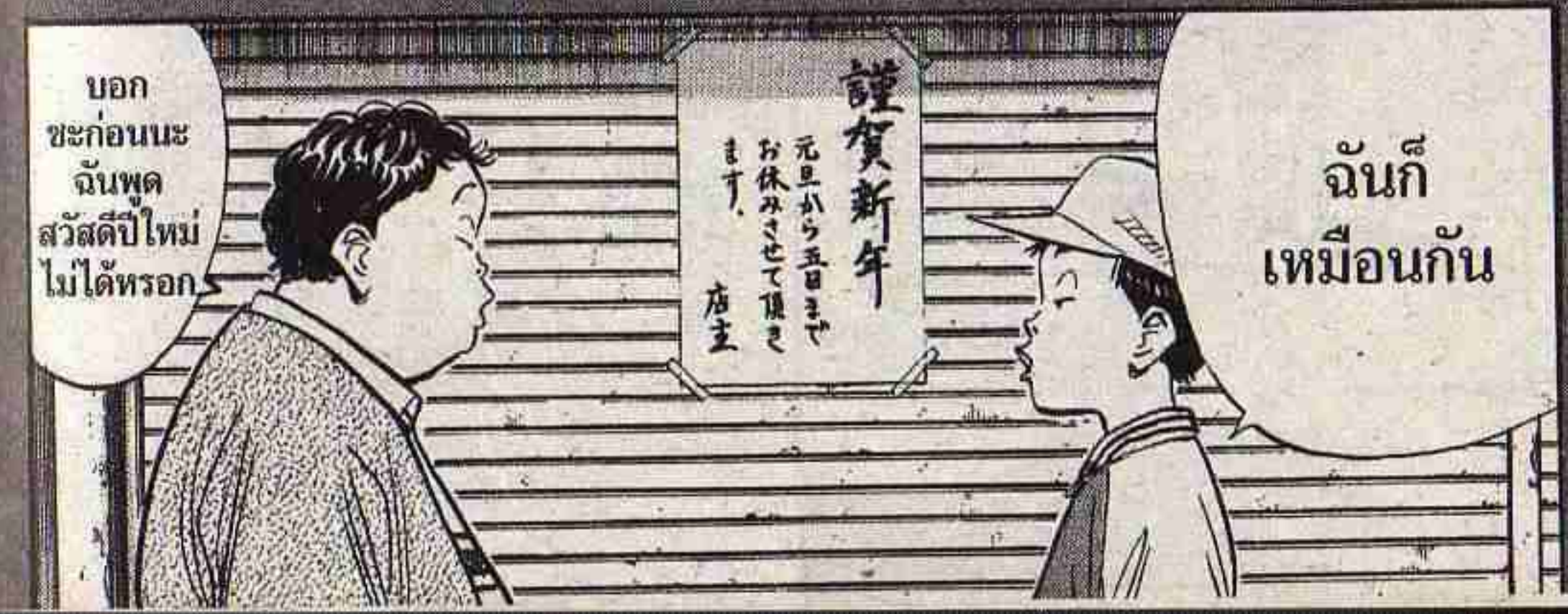
ไฉน

ทำหน้าที่
แต่ต้นปี
เลยนะ

นาย
นั่น
แหละ

บอก
ซะก่อนนะ
ฉันพูด
สวัสดิ์ปีใหม่
ไม่ได้หรอก

謹賀新年
元旦から五日まで
お休みさせて頂き
ます。
店主

ฉันก็
เหมือนกัน

สวัสดิ์ปีใหม่จ้า ปิดร้านตั้งแต่วันที่
1-5 นะจ๊ะ เด่นกว่าร้านประกาศของ
ます。
店主

謹賀新年

ตอนที่
ที่ 2
ฉบับ
ข่าว
ขอ
พร

ปีที่แล้ว
ป๋ม่องเท่ง
กำลังไว้ทุกข์
อยู่

謹賀新年
元旦から五日まで
お休みさせて頂き
ます。
店主

นายด้วยเทร่อ
ของฉันทันนะ
ยายเท่งทีง

ปิดร้านกัน
หมดเลย

หยิ่งกับไม่ใช่
เมืองที่เรา
เคยอยู่แน่ะ

ฉันทเคยคิด
มานาน
แล้วละ

ปีใหม่
นี่มัน
สนุกนัก
รึไง?

อืม
ม

ทั้ง ๆ ที่
ก่อนปีใหม่
ออกจะ
ตื่นเต้น

พอมาถึงแล้ว
กลับรู้สึก
เฉย ๆ

อาหารปีใหม่
อย่างโอเซจิ
ก็ไม่อร่อย
รายการทีวีปกติ
ก็ไม่มีให้ดู
...

ไม่เห็นต้อง
ถึงกับ
ร้องเพลง

ปีใหม่จ้า
มาเร็ว ๆ
เลย

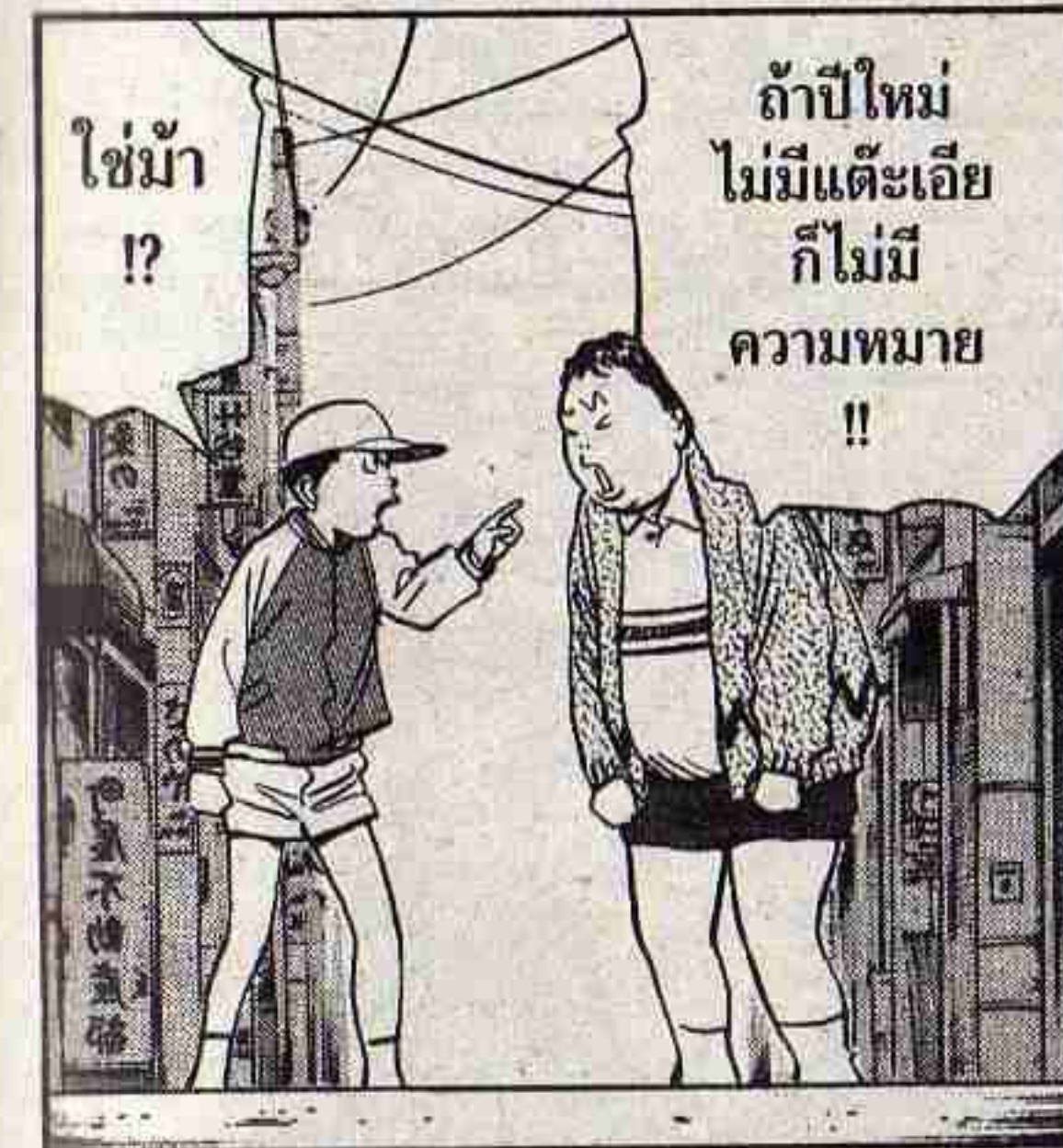

พอไว้ทุกข์
ฉันทก็
เริ่มเข้าใจ

ว่าปีใหม่
มีไว้
เพื่ออะไร

เงินแต่ะเอี้ย
ไงละ

ใช่มา
!?

ถ้าปีใหม่
ไม่มีแต่ะเอี้ย
ก็ไม่มี
ความหมาย
!!

ที่ลงทุนไปอวยพร
ตามบ้านญาติ ๆ นะ
ทั้งหมดก็เพื่อ
แต่ะเอี้ยนี้แหละ
!!

จริงด้วย!!
แล้วแผนการ
ในหนึ่งปี
ของฉันทันนะ
จะทำยังไง
!!

กะว่าจะซื้อ
หุ่นพลาสติกไทเกอร์
แบบต่อย่อส่วน
1 ต่อ 24 ซะหน่อย
!!

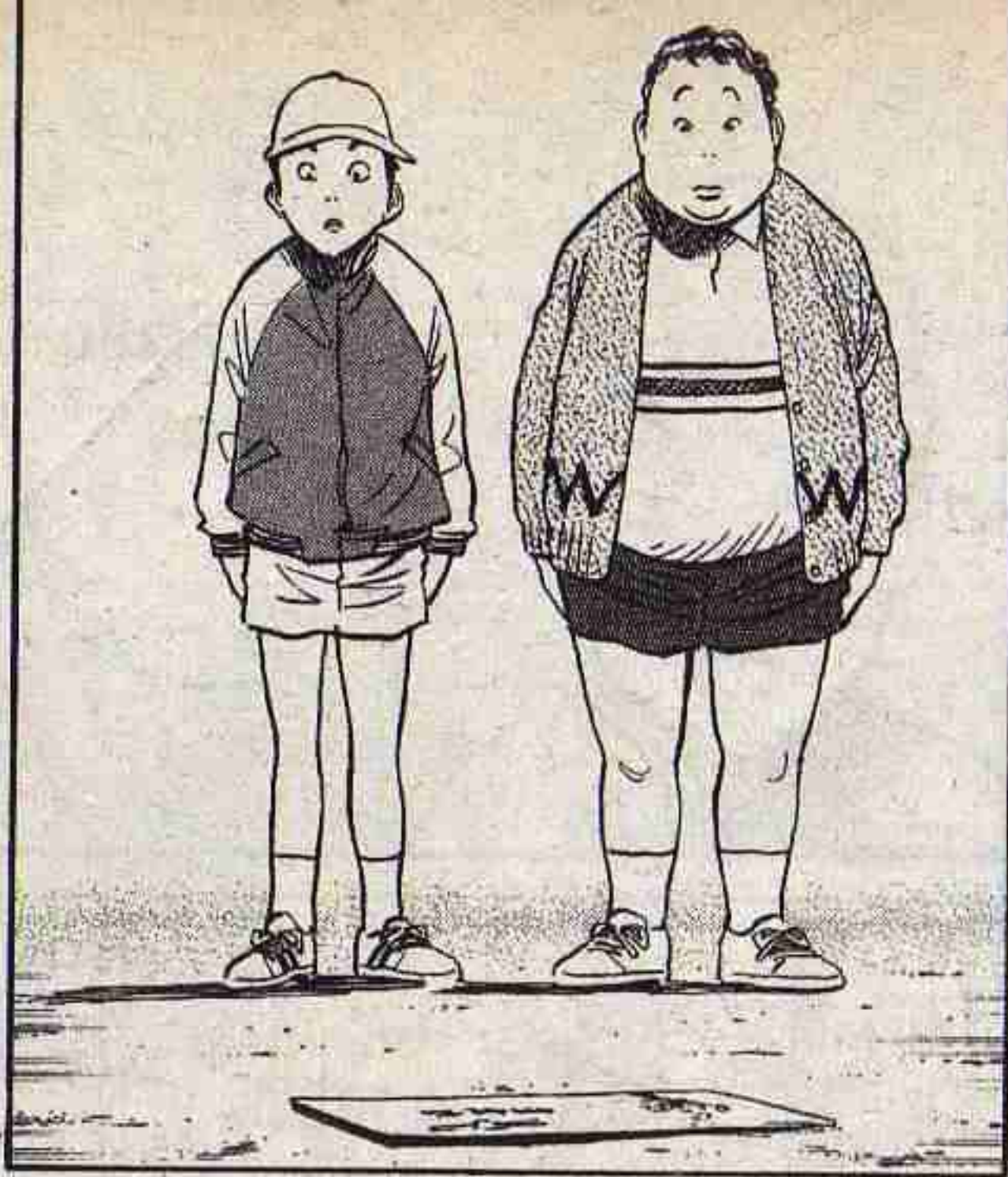
ฉันทก็เล็ง ๆ ปีน
วอลเซอร์ P38
พร้อมซองใส่อยู่
เหมือนกัน
!!

เฮ้อ

ฮึย...
ไม่มีใครทำ
ของแต่ะเอี้ยตก
บ้างรึไงนะ

ยากส์
ฝันไป
เถอะ ...

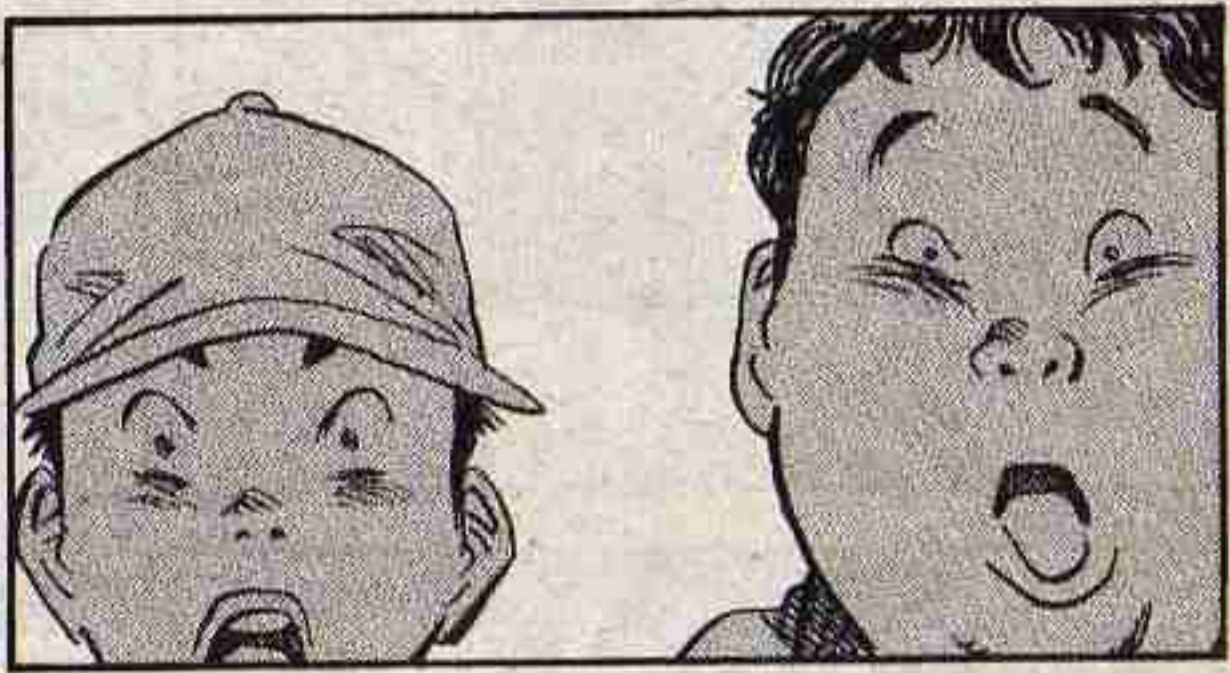
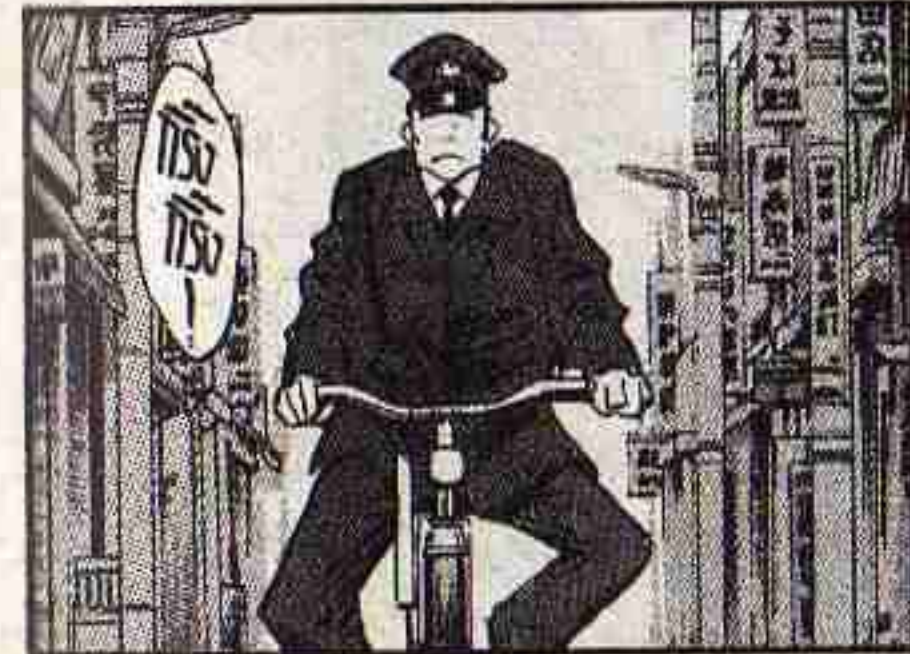
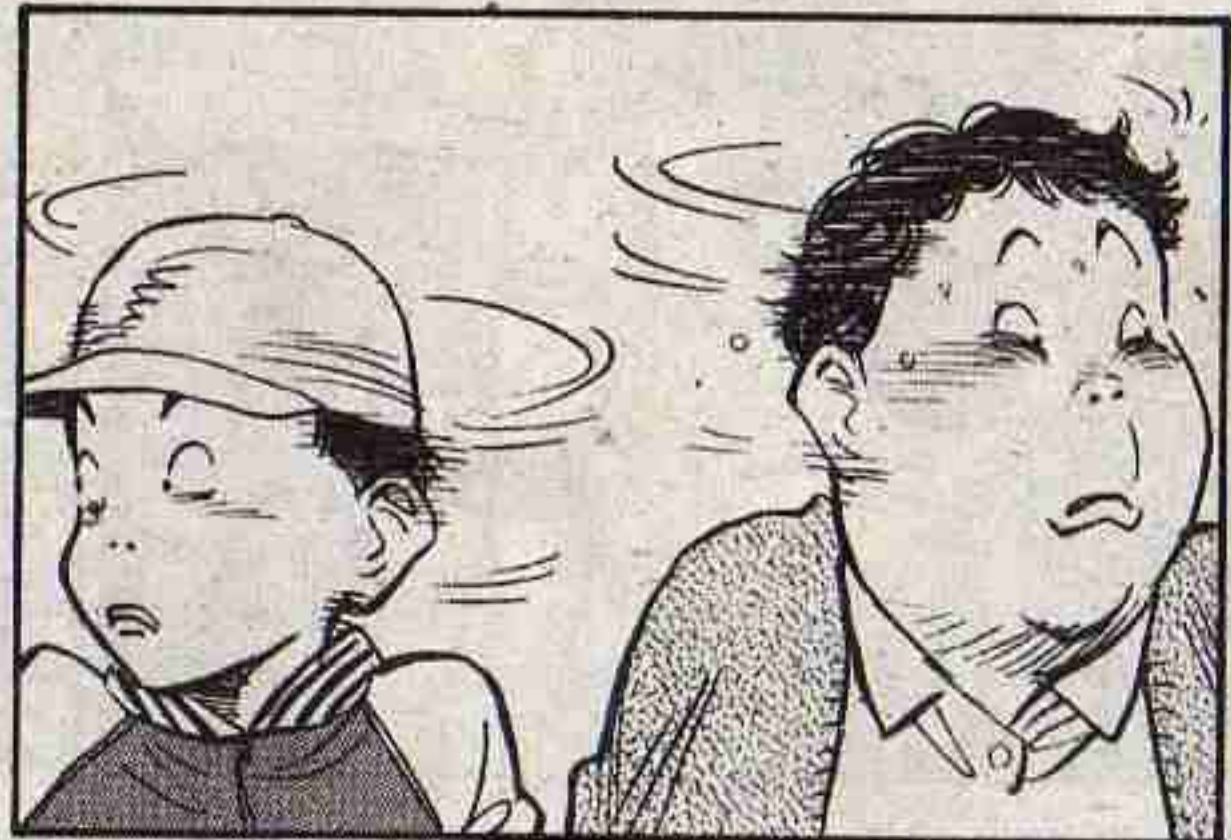
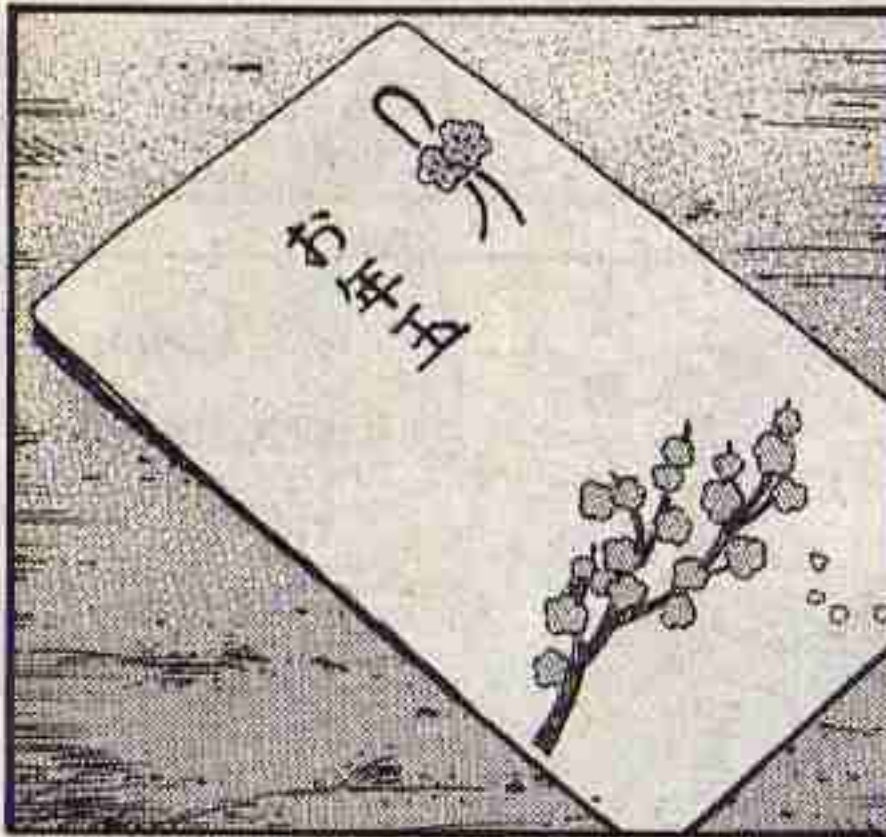

คะ...คนที่
ทำตกไว้
คงช็อคนะ
...

ชะ...ชั้นอยู่กับ
จำนวนเงิน
ข้างในด้วย
นะ...

จะ...
จำนวน
เงินข้างใน
...!!

เพวอ
!!

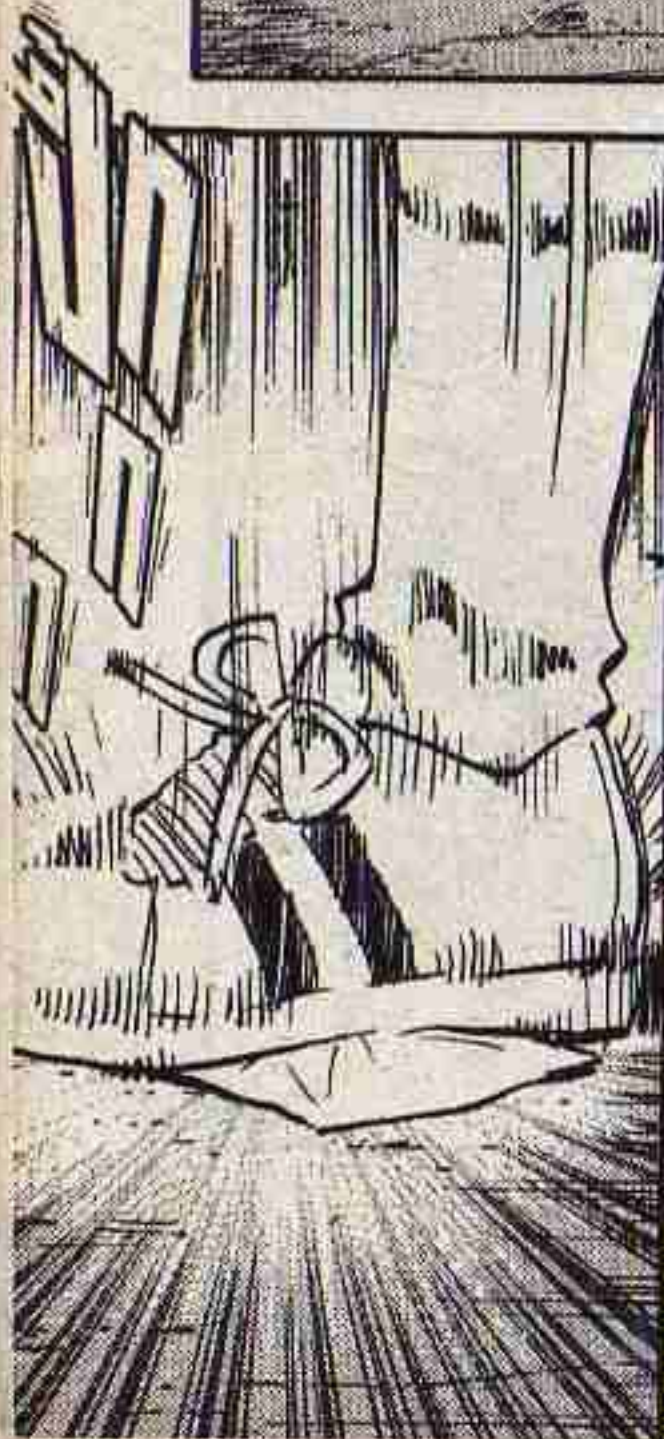
↑ เงินแต่ะเอี้ย

อะ...อะ...
เอาไงดี
?

อะ...
เอาไงล่ะ
...

คะ...คิดว่า
ข้างใน
มีตังค์มั๊ย
?

ละ...ถ้ามี
แล้วทำไ
อะ?

เคน
จิ
!!

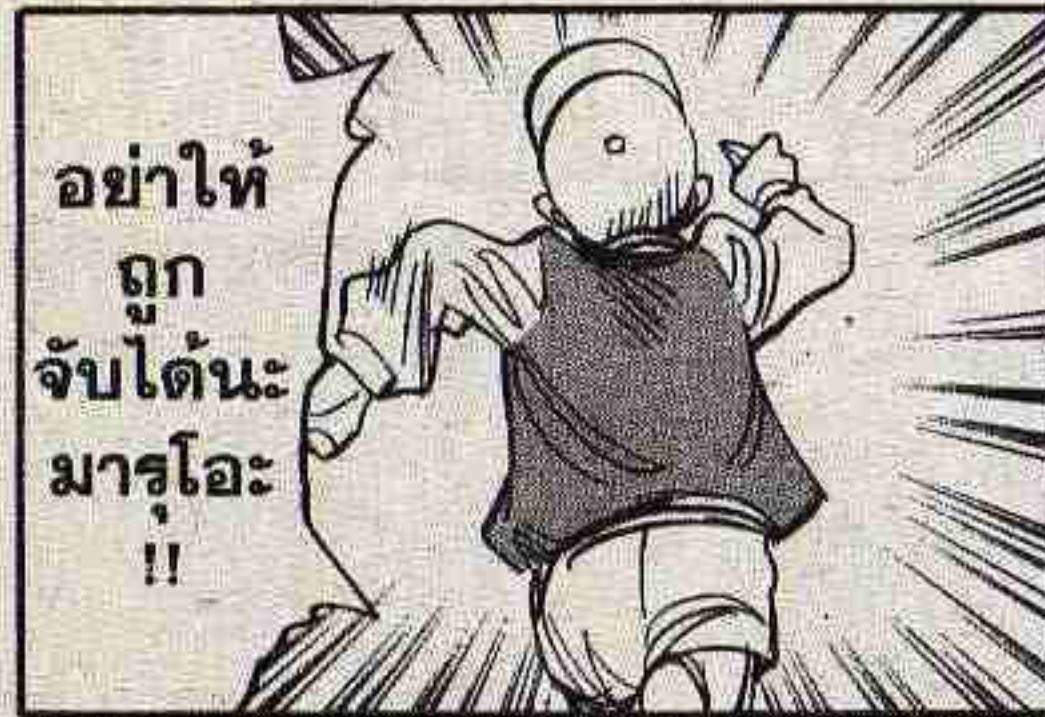

รอดด้วย
เคนจิ !!

มารุโอะ
วังกษี !!

อึย
ยย !!

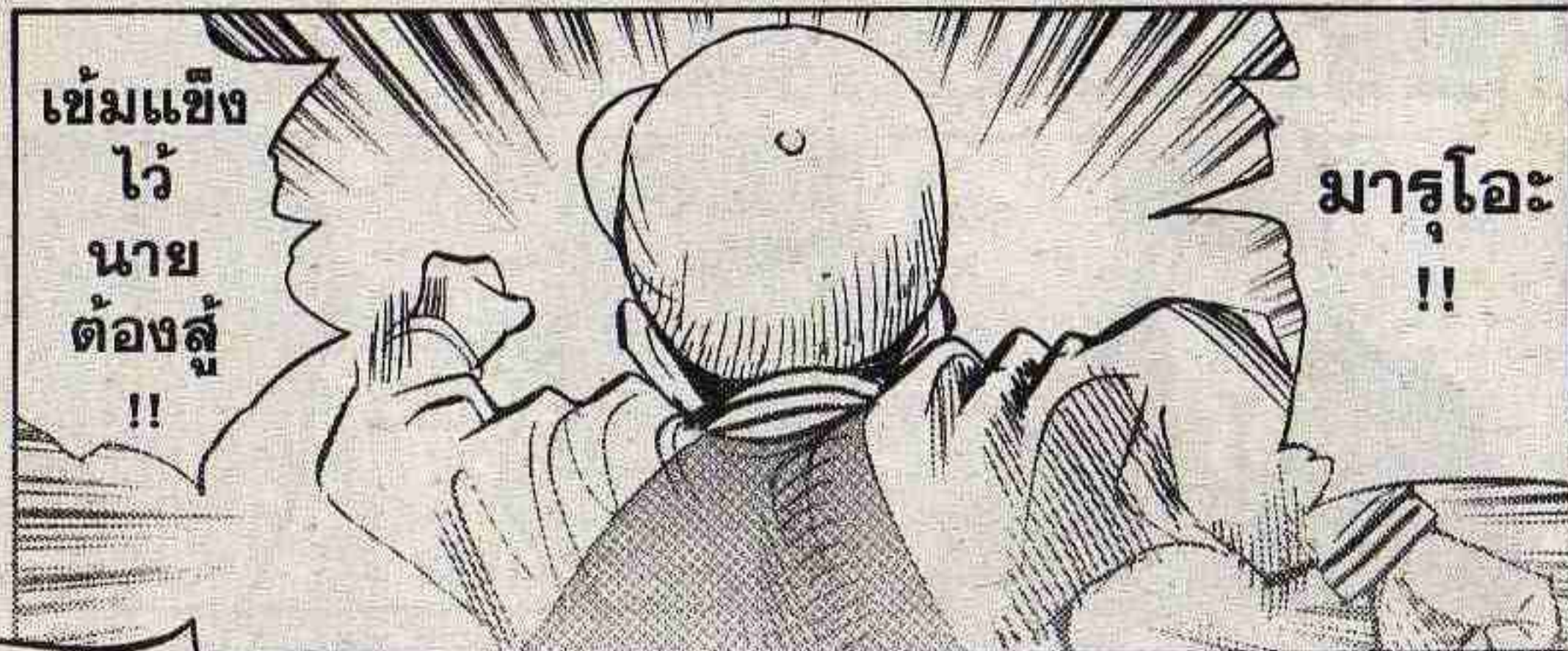

อย่าให้
ถูก
จับได้นะ
มารุโอะ !!

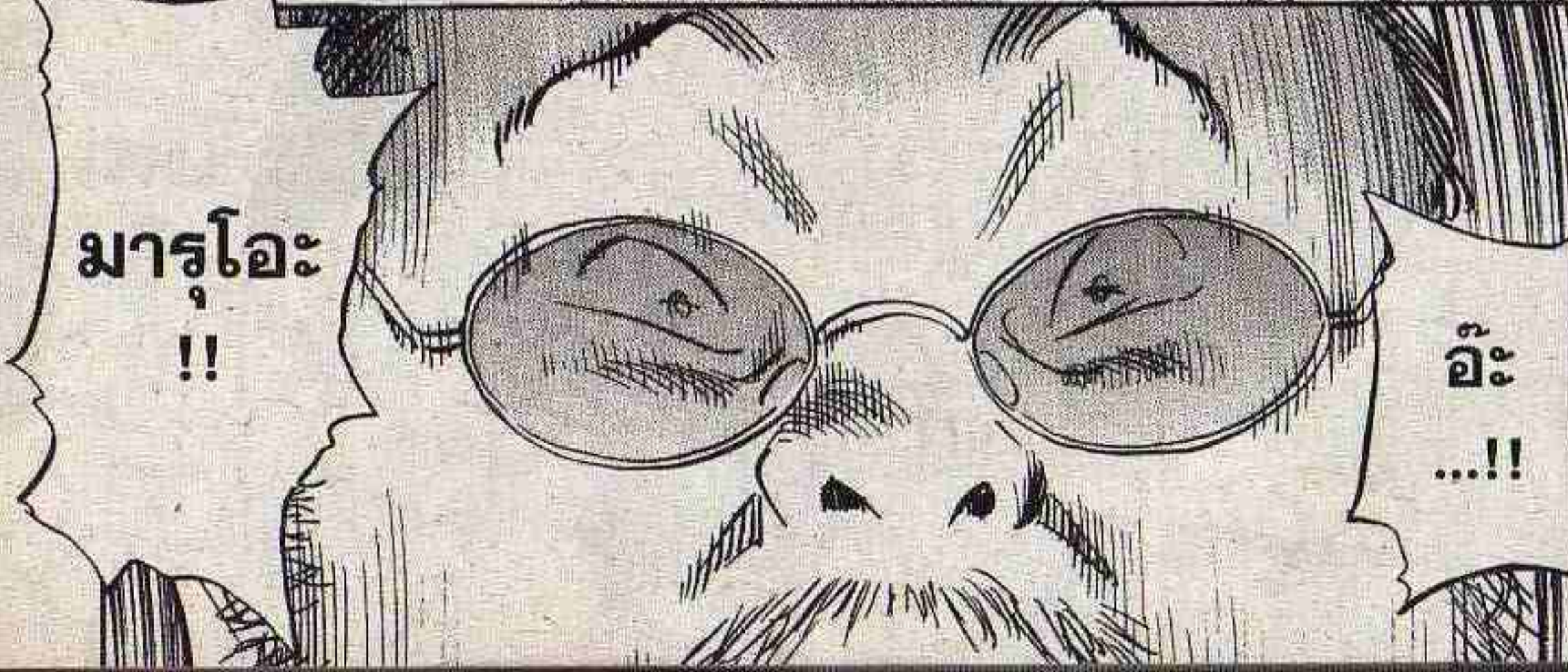
มะ...
ไม่ไหว
แล้ว !!

เรื่องวังกษี
ฉันไม่สู้ !!

เข้มแข็ง
ไว้
นาย
ต้องสู้ !!

มารุโอะ !!

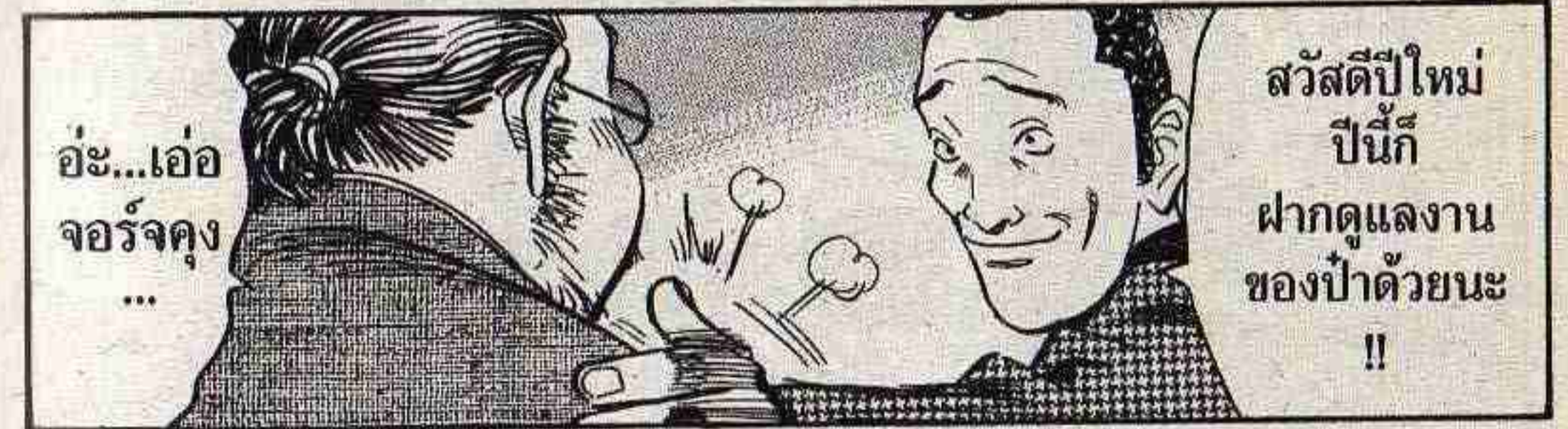
มารุโอะ !!

อ๊ะ... !!

ถ้าไม่เรียกชื่อ
"มารุโอะ"
แบบป่าละก็
ไม่ยอมฆ่านะ
เลยนะ

เรียกตั้ง
หลายครั้งแล้ว
รู้มั๊ย
มารุโอะซาซึซัง

อ๊ะ...เอ่อ
จอร์จคอง
...

สวัสดีปีใหม่
ปีนี้
ฝากดูแลงาน
ของป่าด้วยนะ !!

เออละ

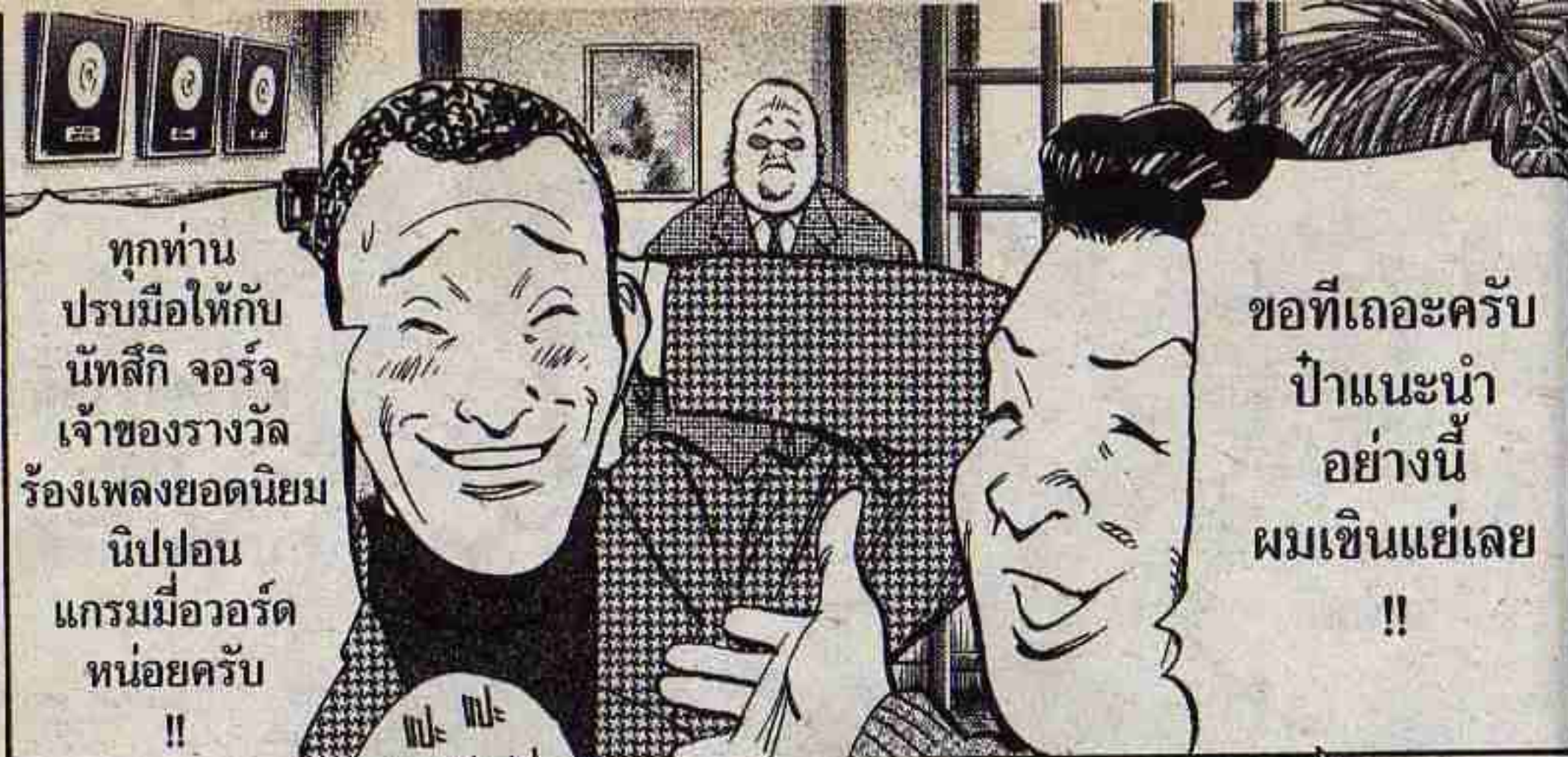

สุขสันต์
วันปีใหม่
ครับ
ป่า !!

โ๊ะ
มาแล้ว
เทรอก
จอร์จ !!

ป่า
ครับ !!

ทุกท่าน
ปรบมือให้กับ
นัทสิกิ จอร์จ
เจ้าของรางวัล
ร้องเพลงยอดเยี่ยม
นี้ปอน
แกรมมีอวอร์ด
หน่อยครับ
!!

ขอทีเถอะครับ
ป่าแนะนำ
อย่างนี้
ผมเขินแย่เลย
!!

แปะ
แปะ
แปะ
แปะ
แปะ
แปะ
แปะ
แปะ
แปะ
แปะ

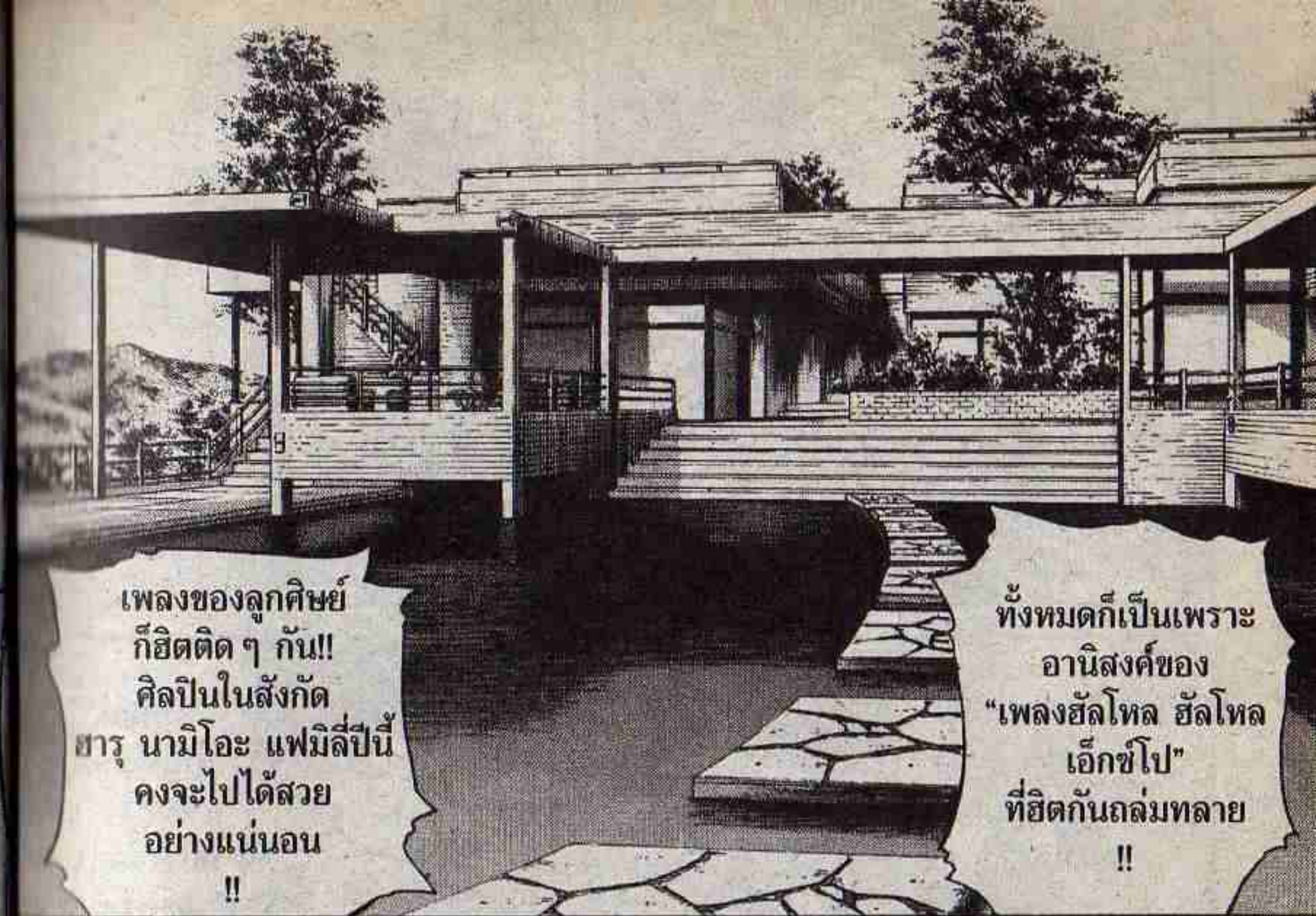
มารูโอะ
ขอแซมเปญ
อีกขวด!!
เอา
Don Perignon
นะ!!

ได้ครับ

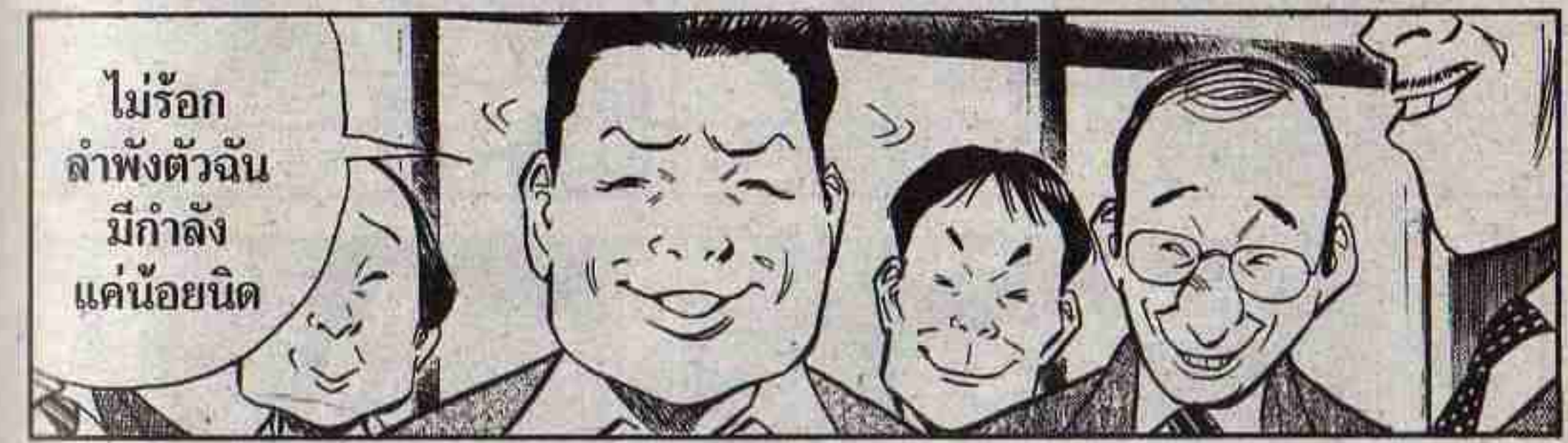
ตอนที่ 2

อริชฐานของพร

เพลงของลูกศิษย์
ก็ฮิตติด ๆ กัน!!
ศิลปินในสังกัด
ฮารุ นามิโอะ แฟมิลี่ปีนี่
คงจะไปได้สวย
อย่างแน่นอน
!!

ทั้งหมดก็เป็นเพราะ
อานิสงค์ของ
“เพลงฮัลโหล ฮัลโหล
เอ็กซ์โป”
ที่ฮิตกันถล่มทลาย
!!

ไม่รอก
ลำพังตัวฉัน
มีกำลัง
แค่น้อยนิด

แต่เป็นเพราะนัทสิกิ จอร์จ
แฮโรลด์ อาคิยาม่า
และซามะ ฟุยุมิ
ต่างก็ใส่วิญญาณร้องเพลง
กันเต็มที่ต่างหากละ

เฮ้านี้
แต่เอี้ยสำหรับ
ทุกคน

ทำงานกัน
ได้ดีมาก

ชะ...
ขนาดนี้
เชียว
...!!

ป้า
ครับ
!!

ตอนที่รับผมมา
เป็นศิษย์
ป้าเคยบอก
พ่อกับแม่ผมไว้
ใช้มั๊ย

ว่าสักวันลูกชายคุณ
จะต้องยัดเงิน
ใส่ซองแต่ะเอียด
ของใหญ่

และชอบ
ความสำเร็จ
กลับบ้านเกิด
อย่าง
แน่นอน
...

อะ...
ผม
...

จะมอบ
ให้พ่อกับแม่
ทั้งหมด
อย่างนี้เลย
ละครับ
!!

ป้า

!!

พวกเธอ
ทำได้
ดีมาก

แต่ลำพัง
พวกเธอ
คงมาถึง
ตรงนี้ได้
หรอกนะ

หากไม่มี
ความช่วยเหลือ
ของทุกคนจาก
บริษัทแผ่นเสียง
ที่อยู่ตรงนี้...
แล้วก็...

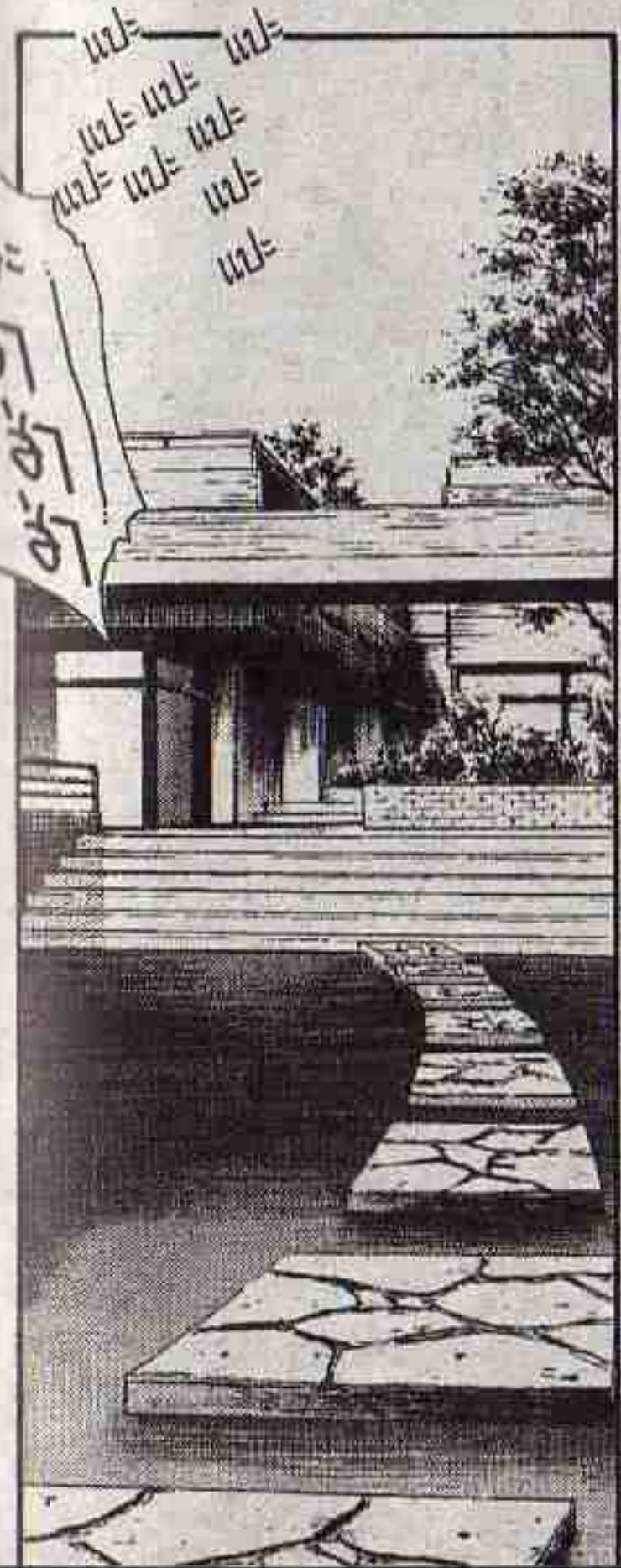

บรรดา
แฟนเพลง
ที่ให้การ
สนับสนุน
มาตลอด
...

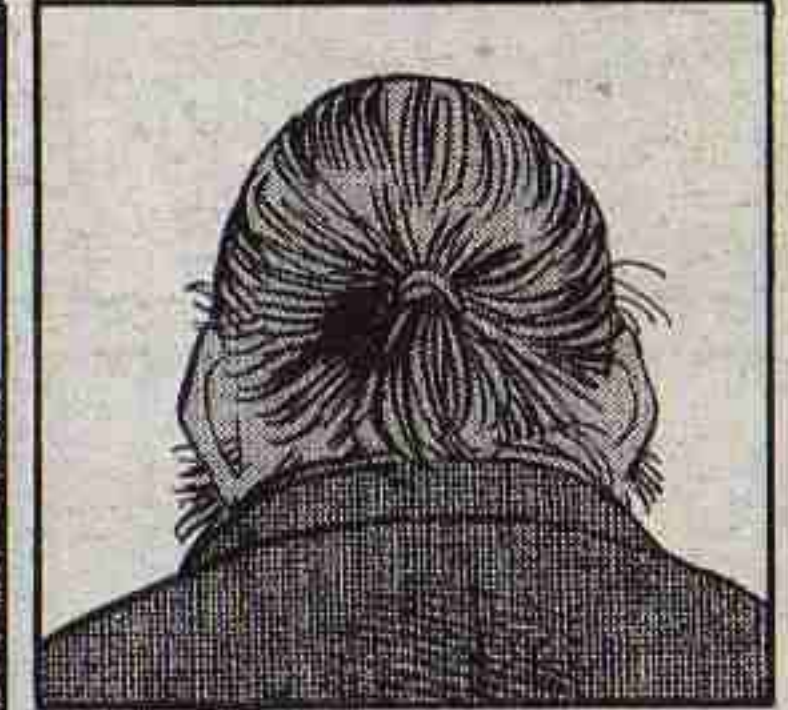
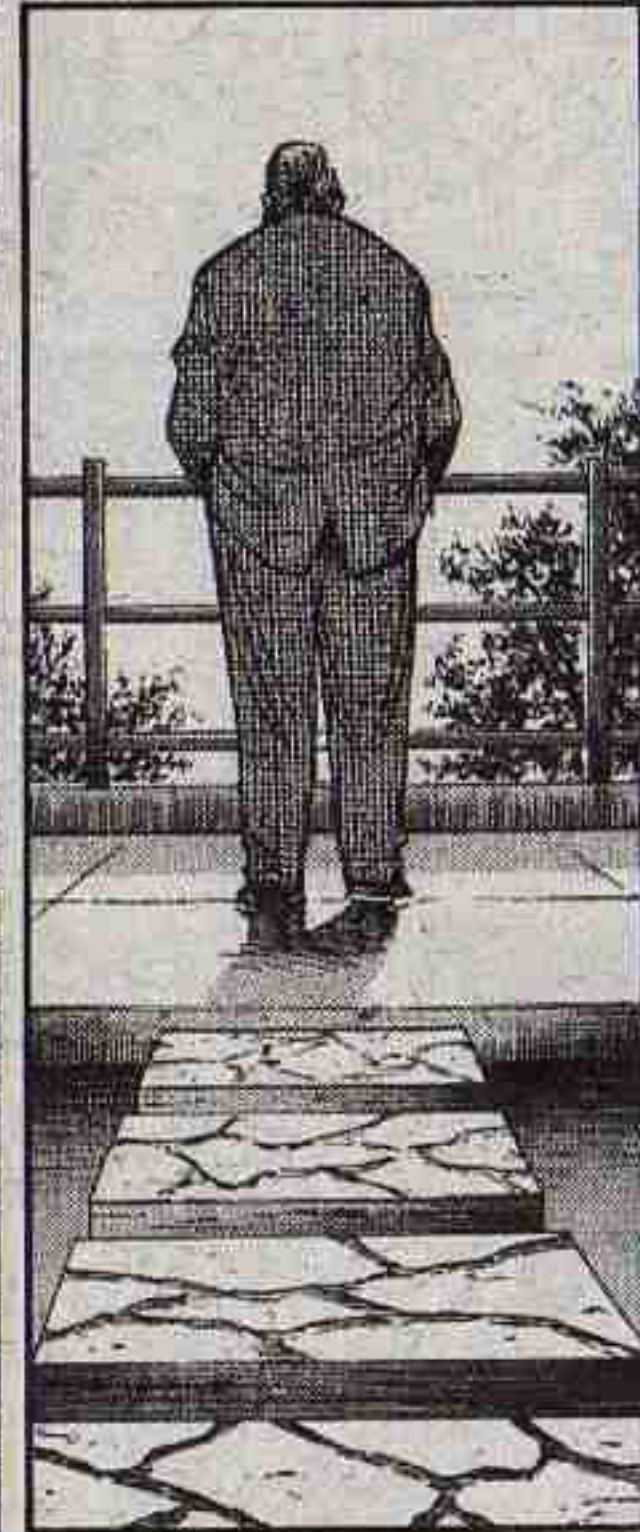
ลืมไม่ได้
เด็ดขาด
มั๊ย

ป้า
!!

อู่
อู่
อู่
อู่
อู่
อู่
อู่
อู่
อู่
อู่

มารู้อะ
มาอยู่
ตรงนี่เอง

เป็น
ปีใหม่
ที่สดใส
ดิฉันะ

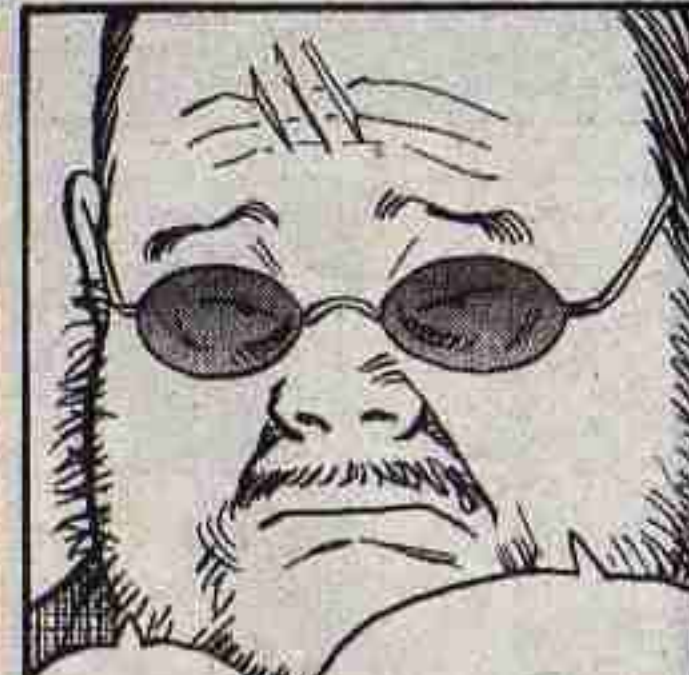

ครับ
สดใส
จริงๆ
...

เอาละ
พวกเรา
เตรียมตัว
ออกไป
ไหว้พระ
กันดีกว่า

นาย
เปลี่ยนชุด
ก่อน
มั๊ยครับ

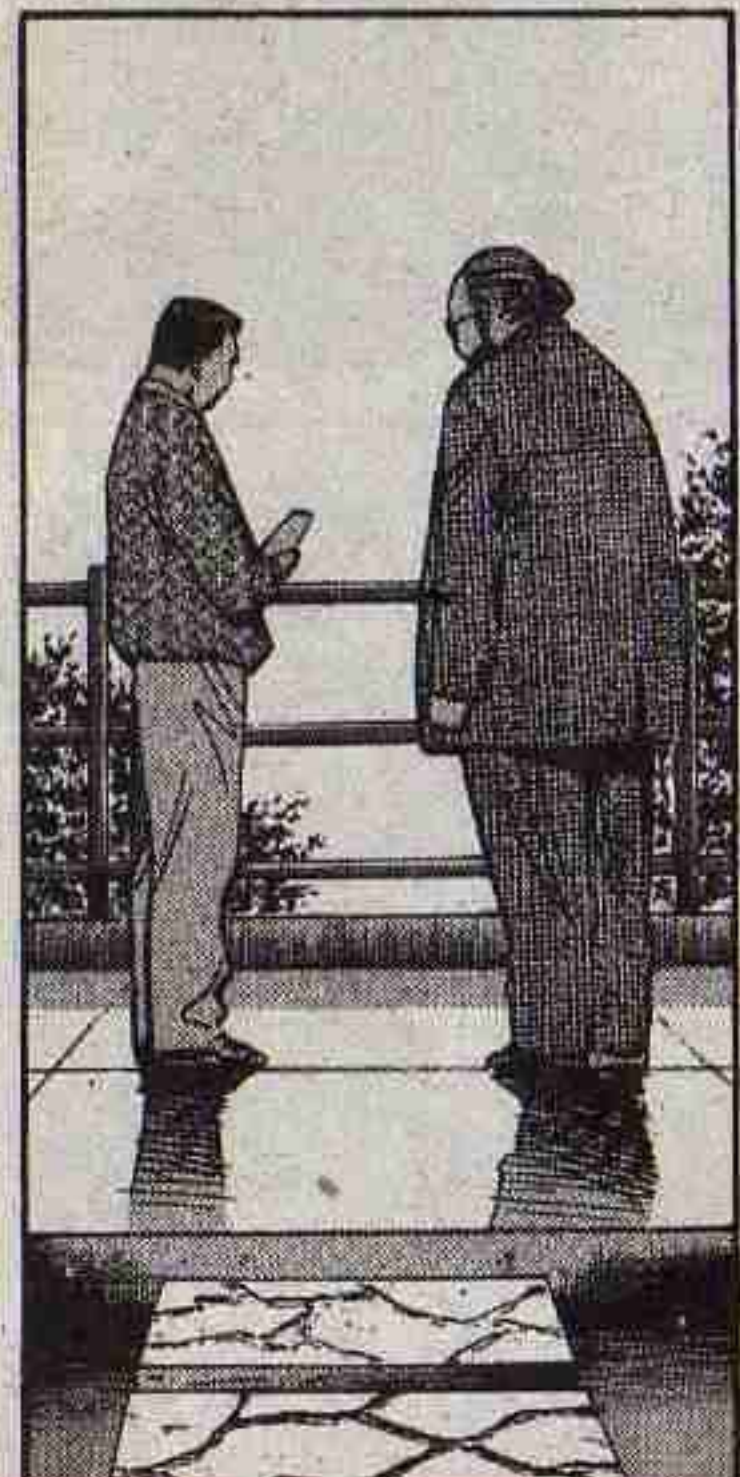
มารู้อะ
ของเธอ
ก็มีนะ
...

เอานี้
แต่ะเอ๊ย

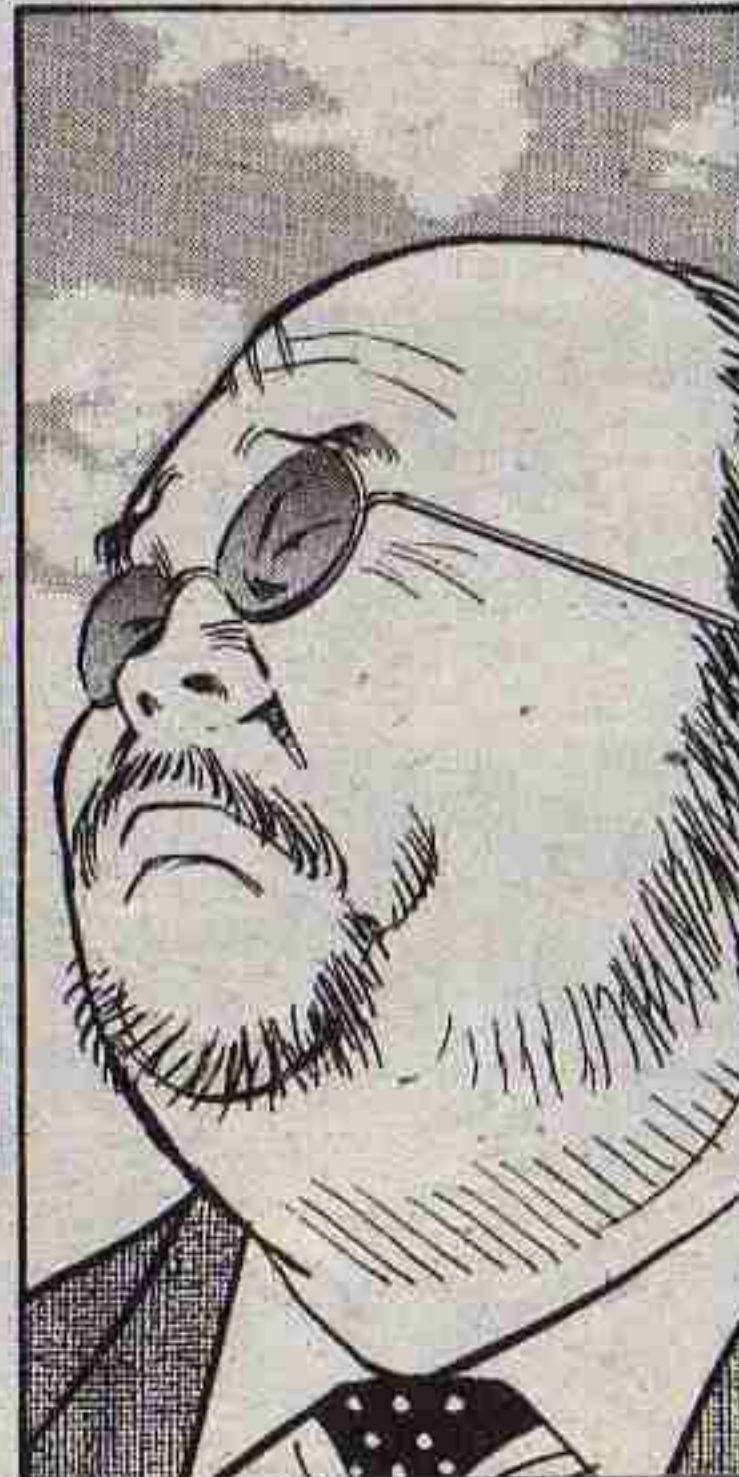

ชอบ
พระคุณ
ครับ
แต่...

ผมยังไว้ทุกข์
อยู่เลย
ตั้งแต่ปี 2000
แล้ว...

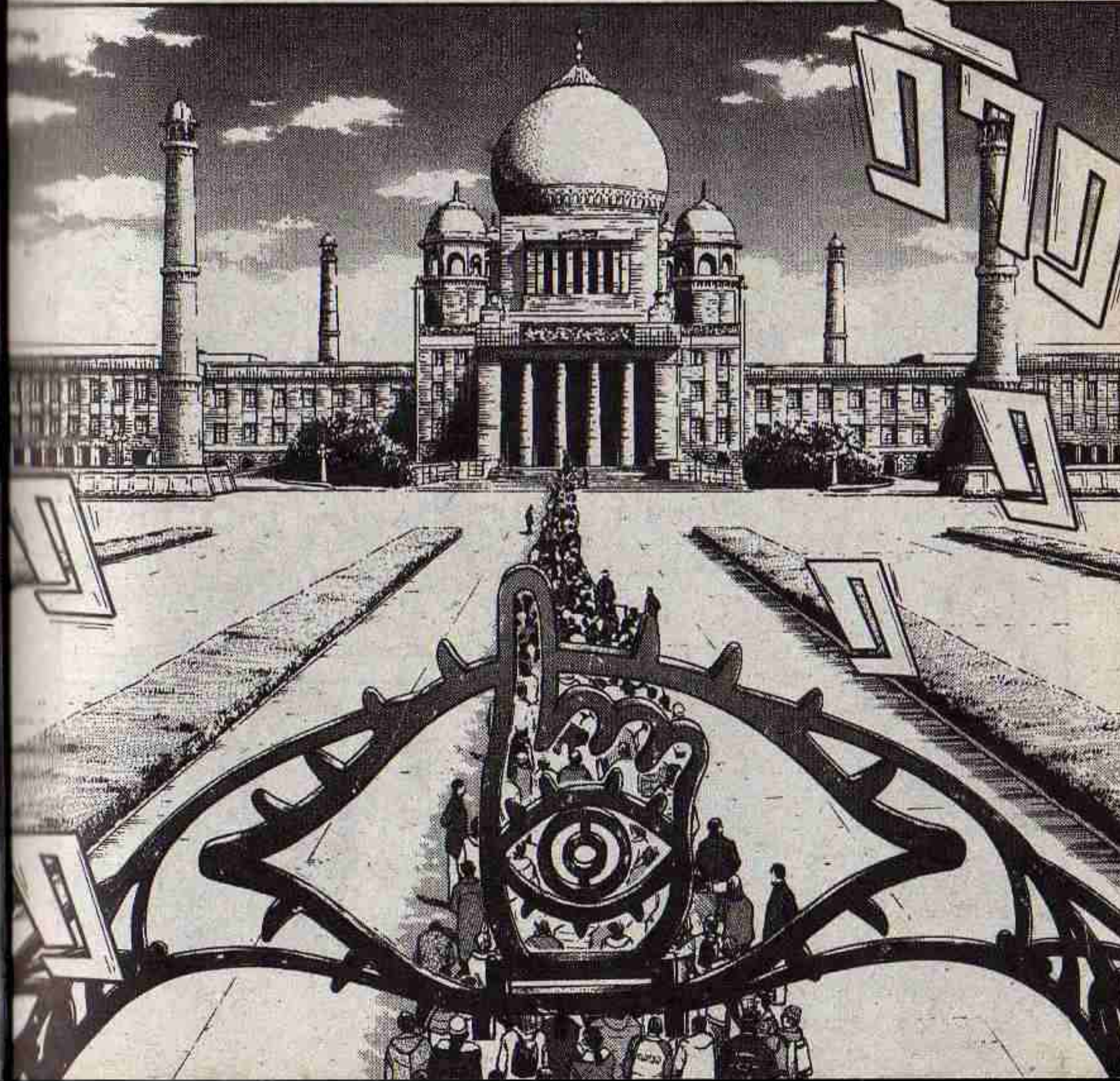

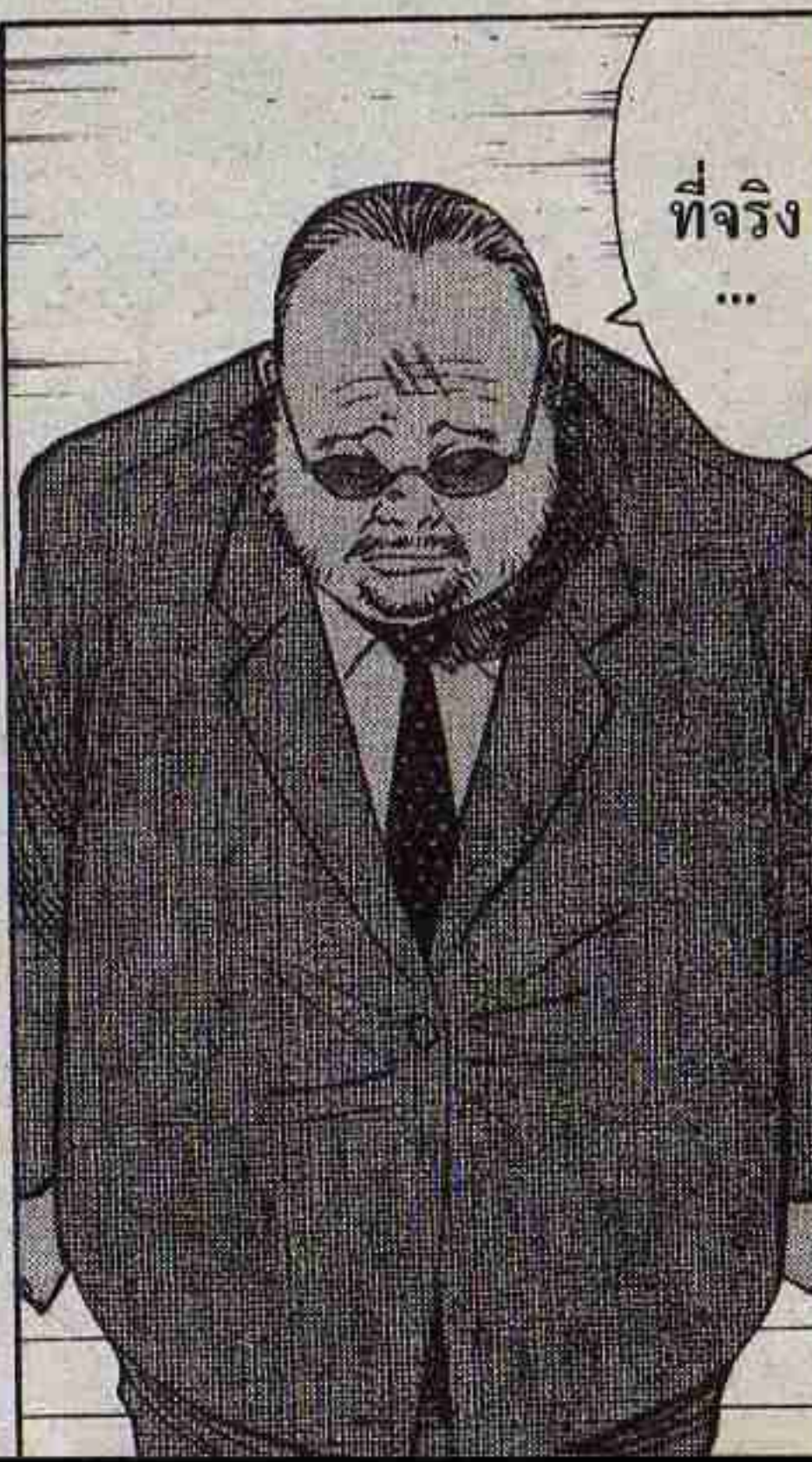
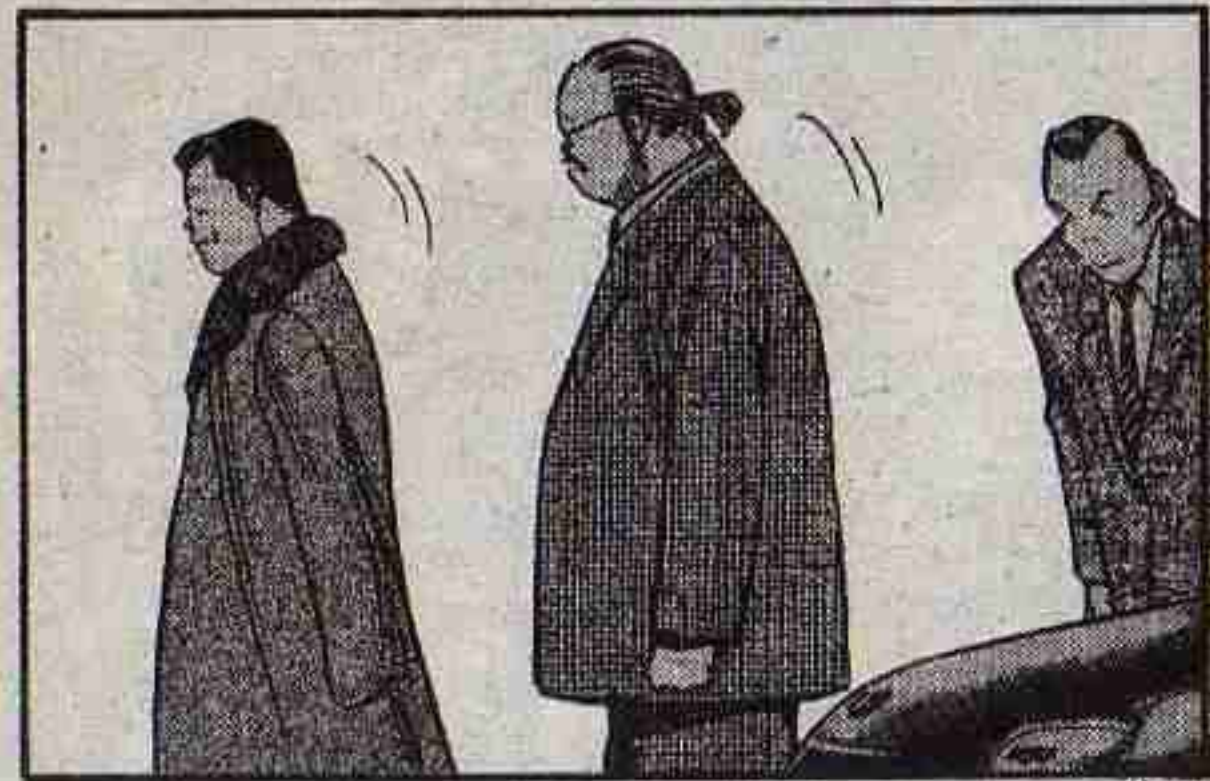
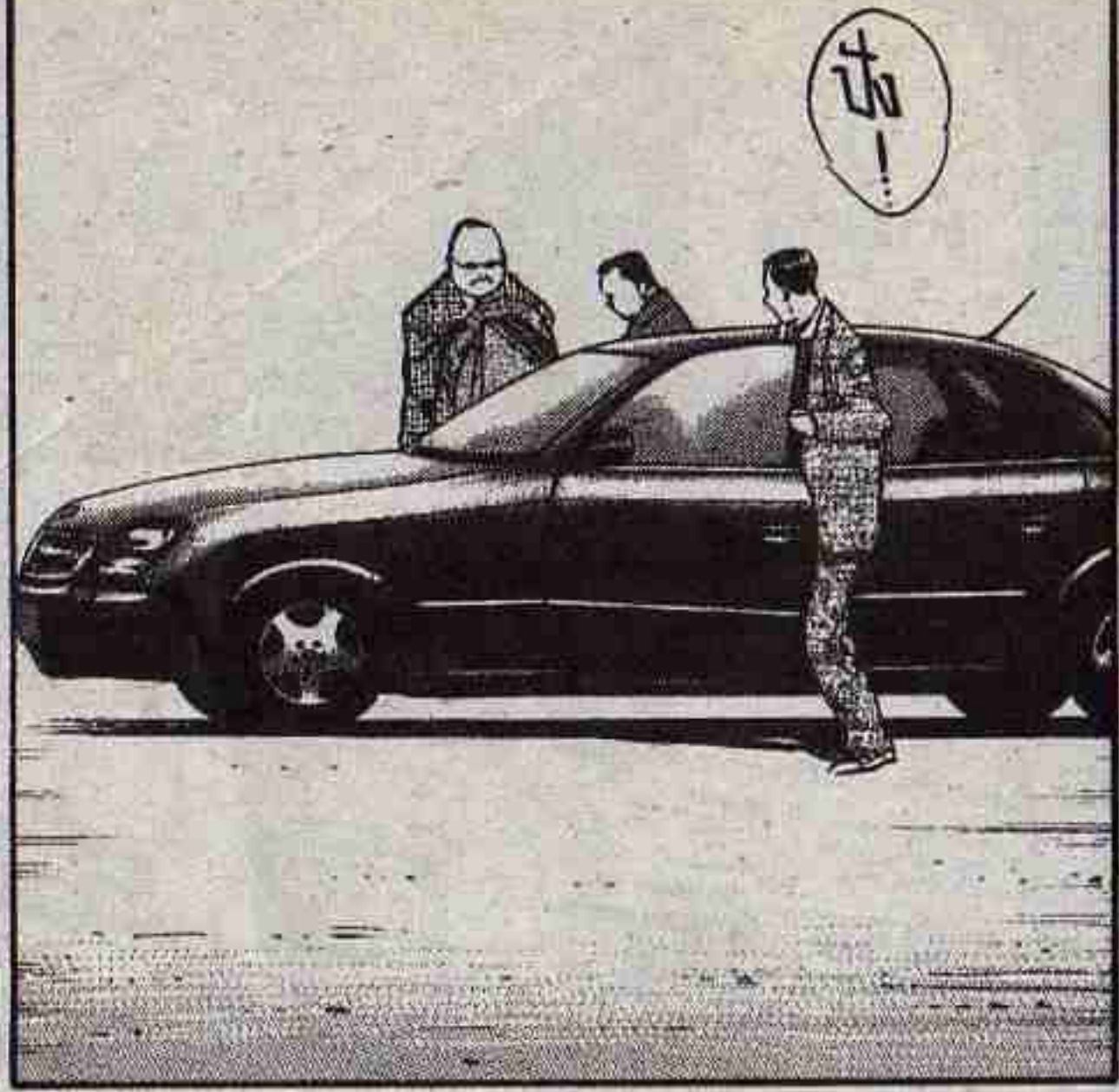
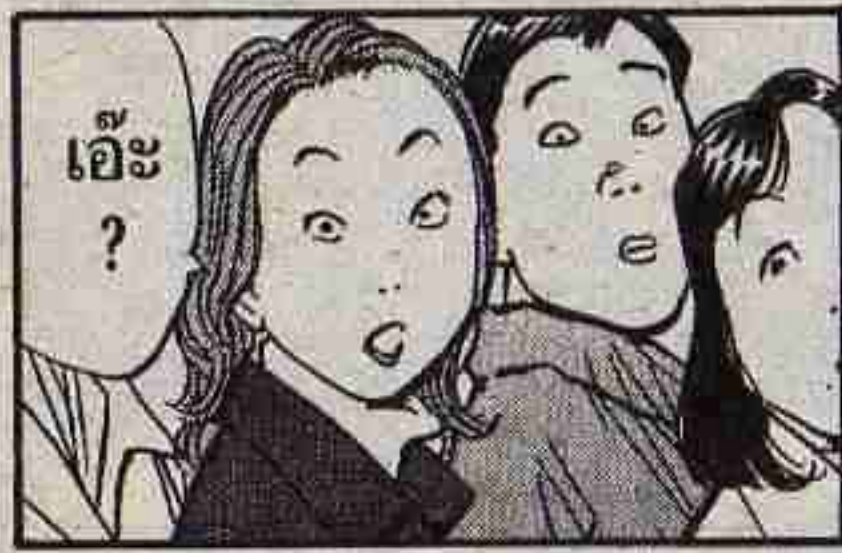
ปี 2015...
ถ้าปีนี้มีแต่
สิ่งดี ๆ
ก็ดีสินะอะ

จริง
ด้วยครับ
...

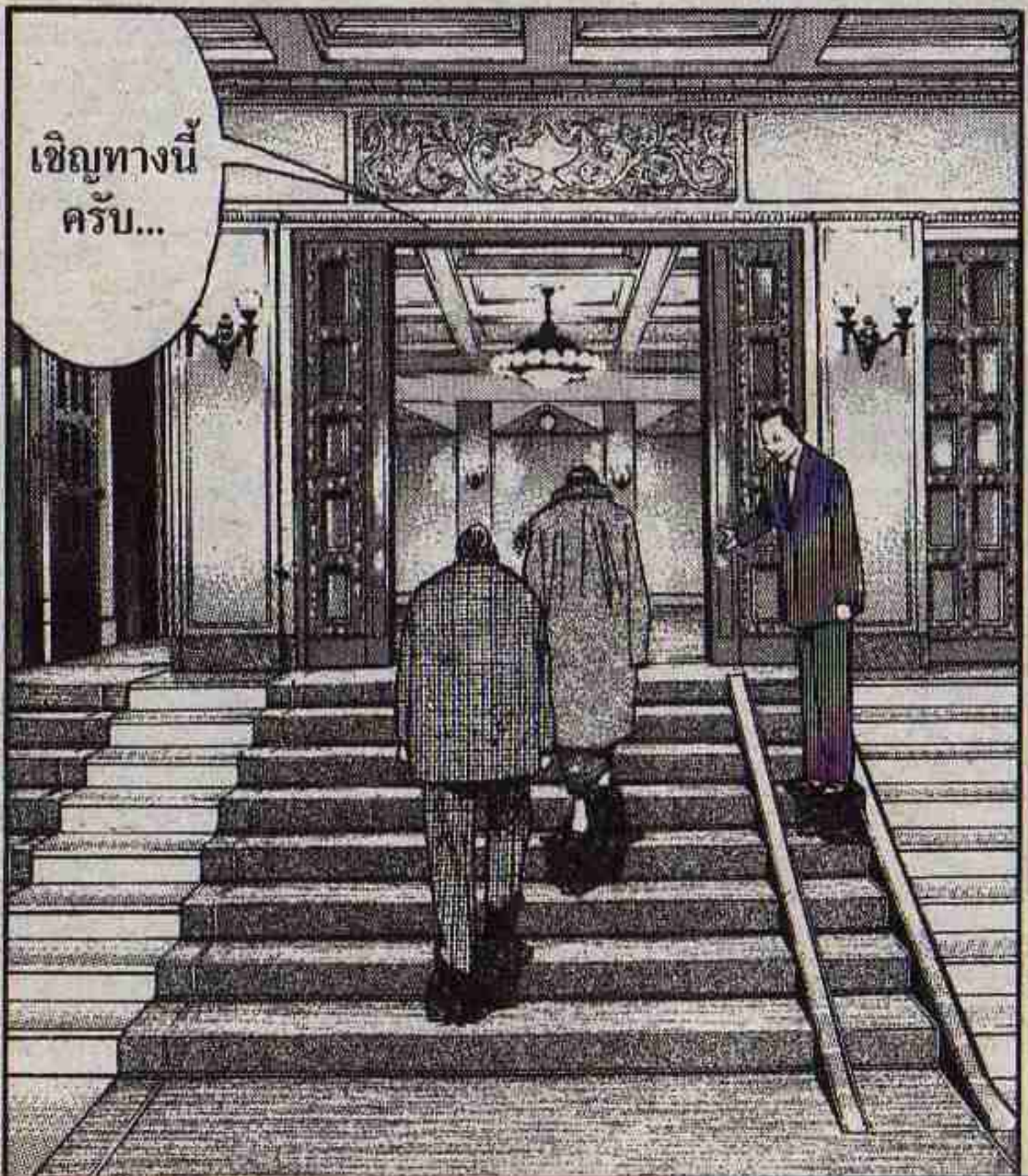
↓ สถานีรัฐสภาเก่า

ผมติดตั้ง
ระเบิดมา
เต็มตัว

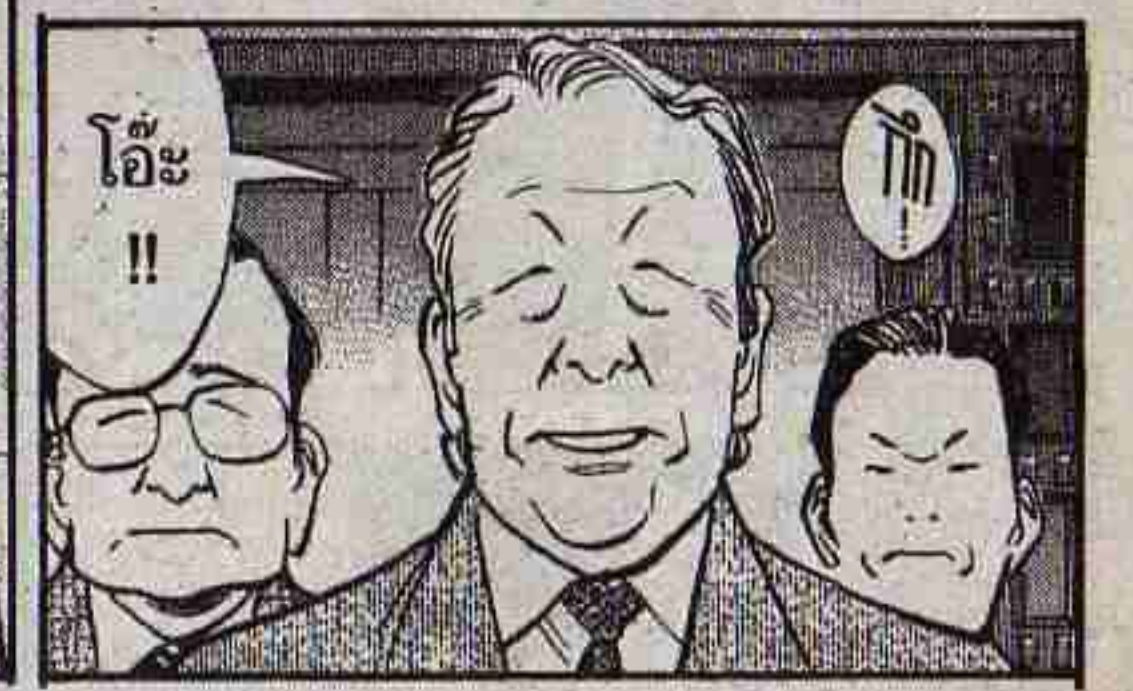
เชิญทางนี้
ครับ...

อ้อ จริงสิ
ถ้าอยู่ตรง
ห้องนั่งรอ
ก็ไม่ต้องถูก
ตรวจค้นร่างกาย
สินะ

ตลอดช่วง
14 ปีมานี้
ไม่รู้เธออยู่
มาได้ยังไง
...

ไอ้ะ !!

ผมดูรายการ
ประชันเพลง
ชาวแดงด้วย
แหม่ ประทับ
ใจจริงๆ !!

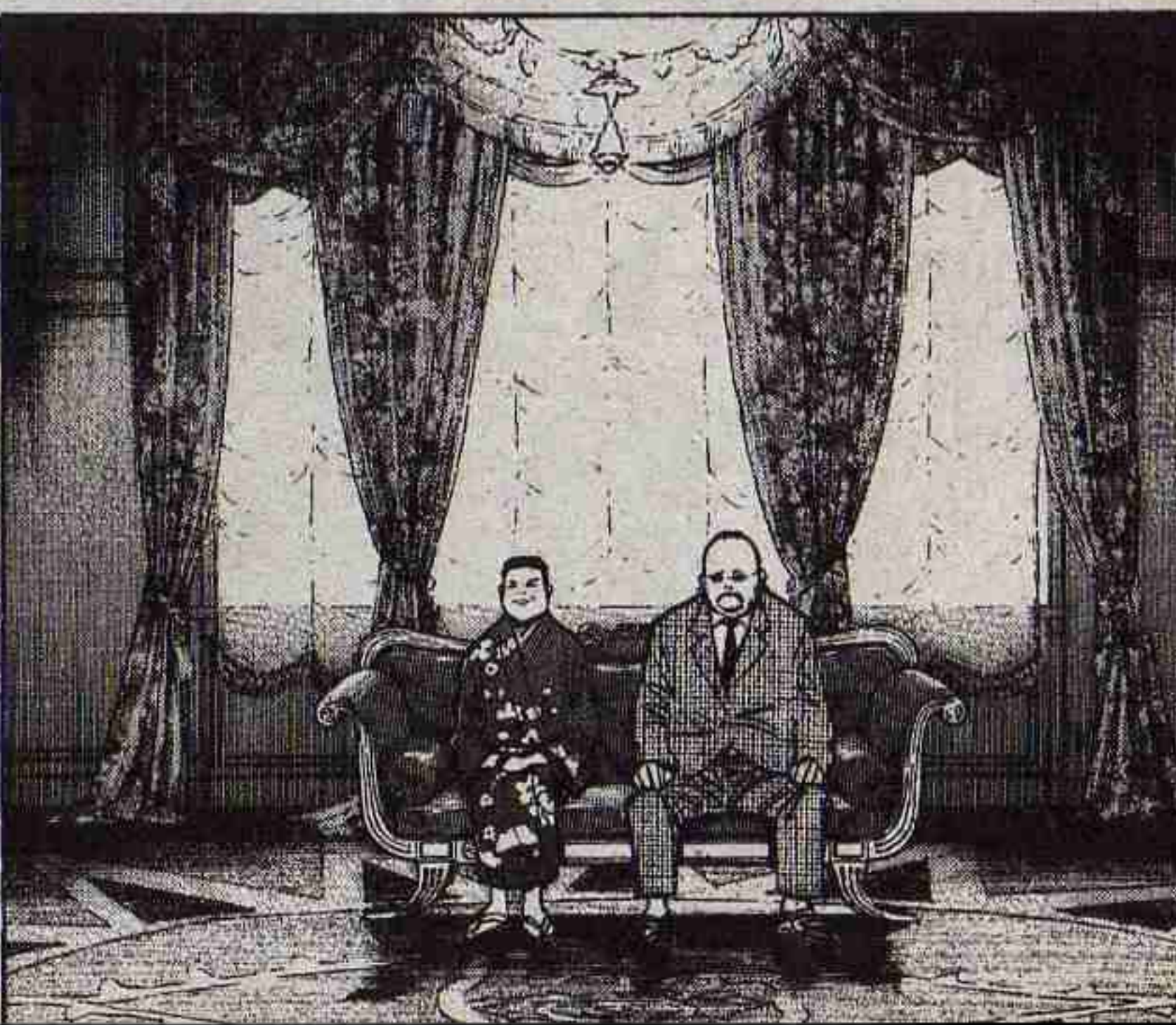
ขอบคุณครับ
ดีจังเลย
ท่านนายก ฯ
ก็ดูแข็งแรง

ไปก่อน
นะ

กรุณา
นั่งคอย
ตรงนี้
ครับ

ท่าน ฮารุ !!

ท่านฮารุ นามิโอะ !!

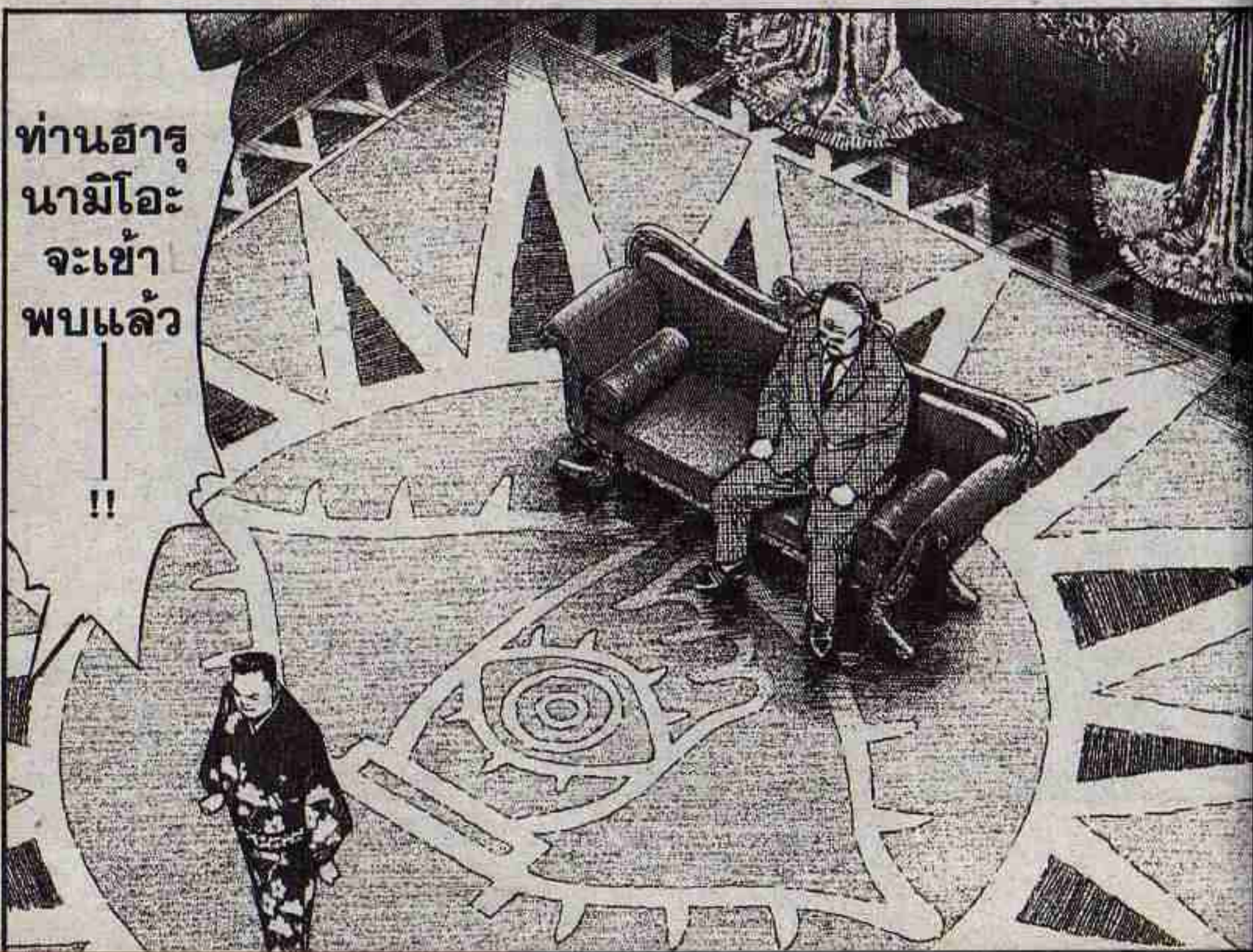
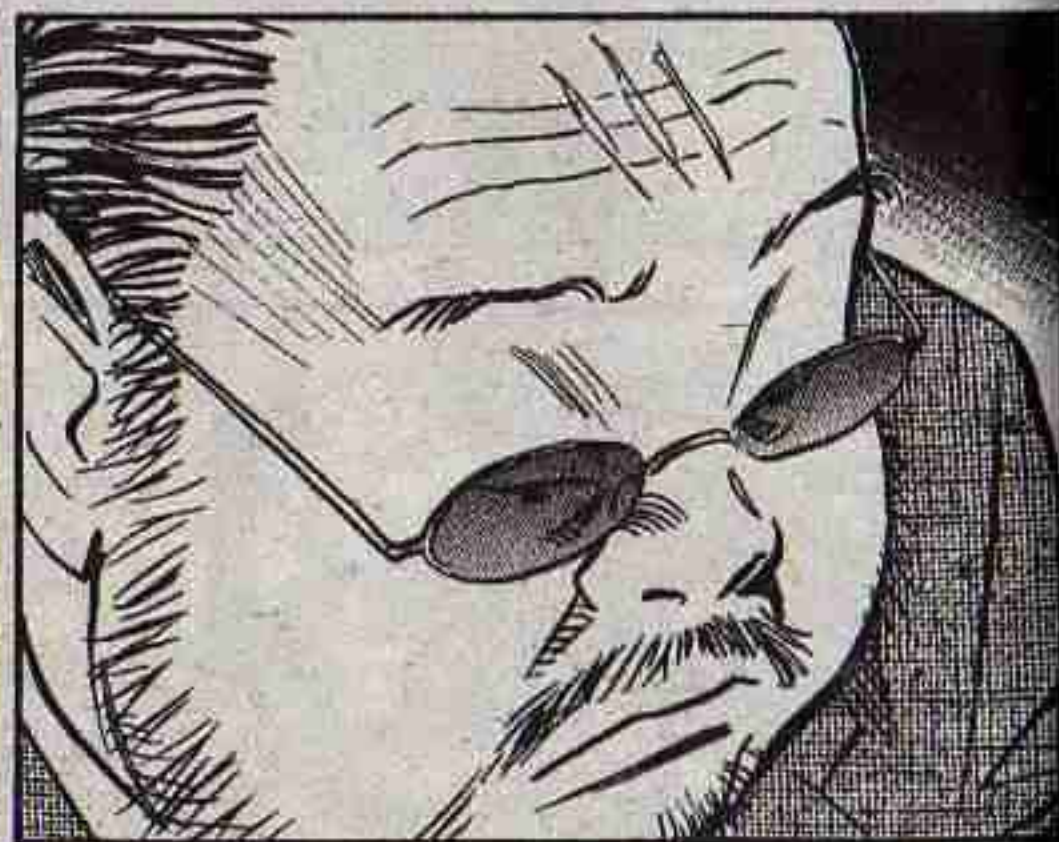

ไม่ต้องห่วง ฉันนะ...

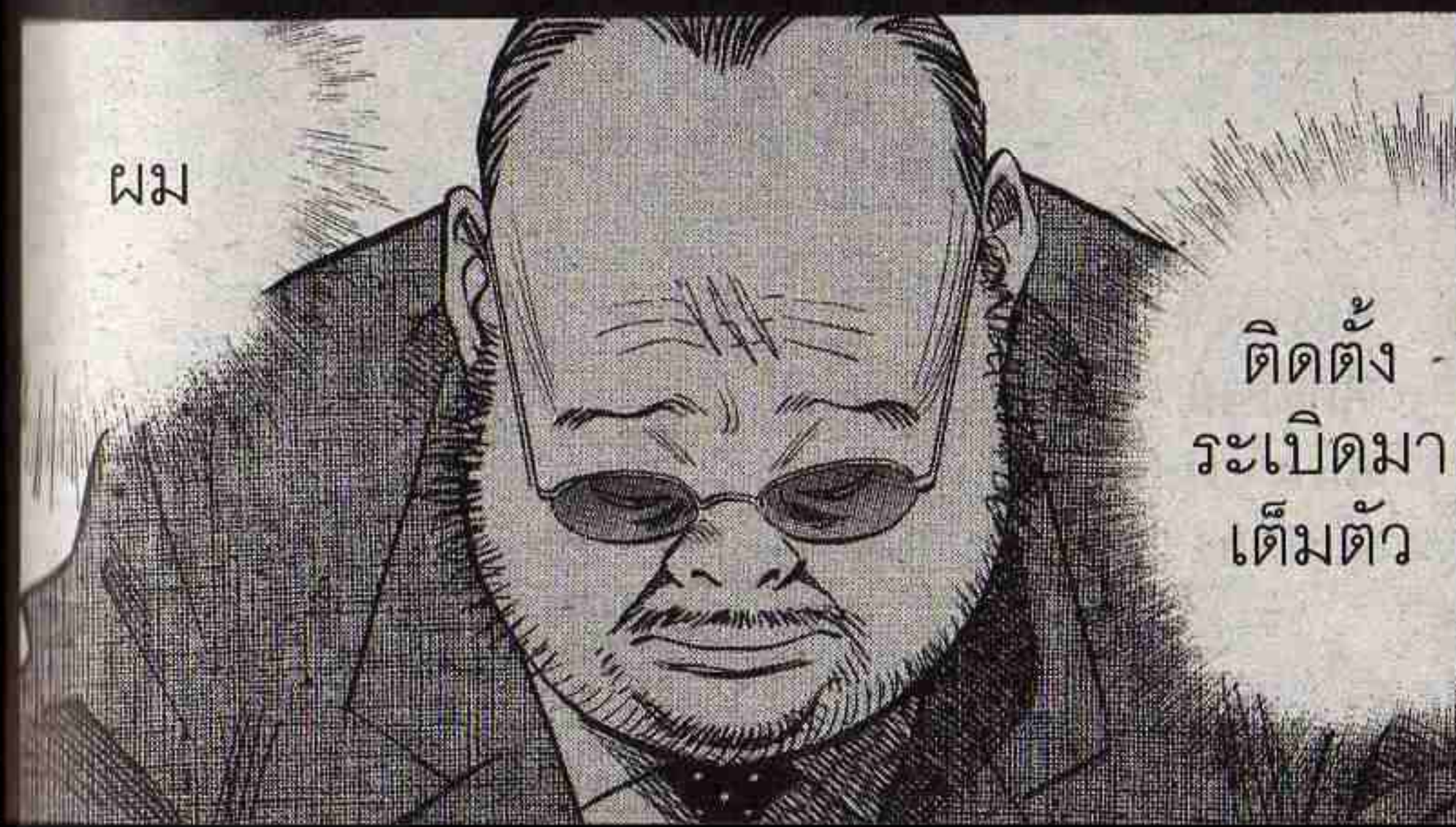
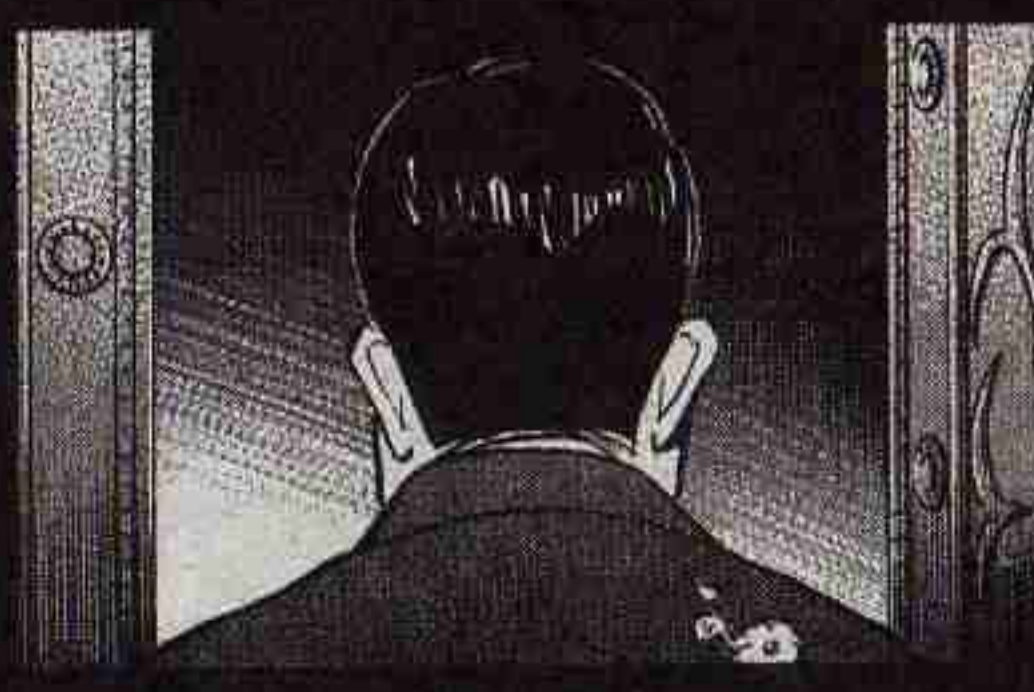

มีโอกาสมือไหว้

ลงมือได้เลย

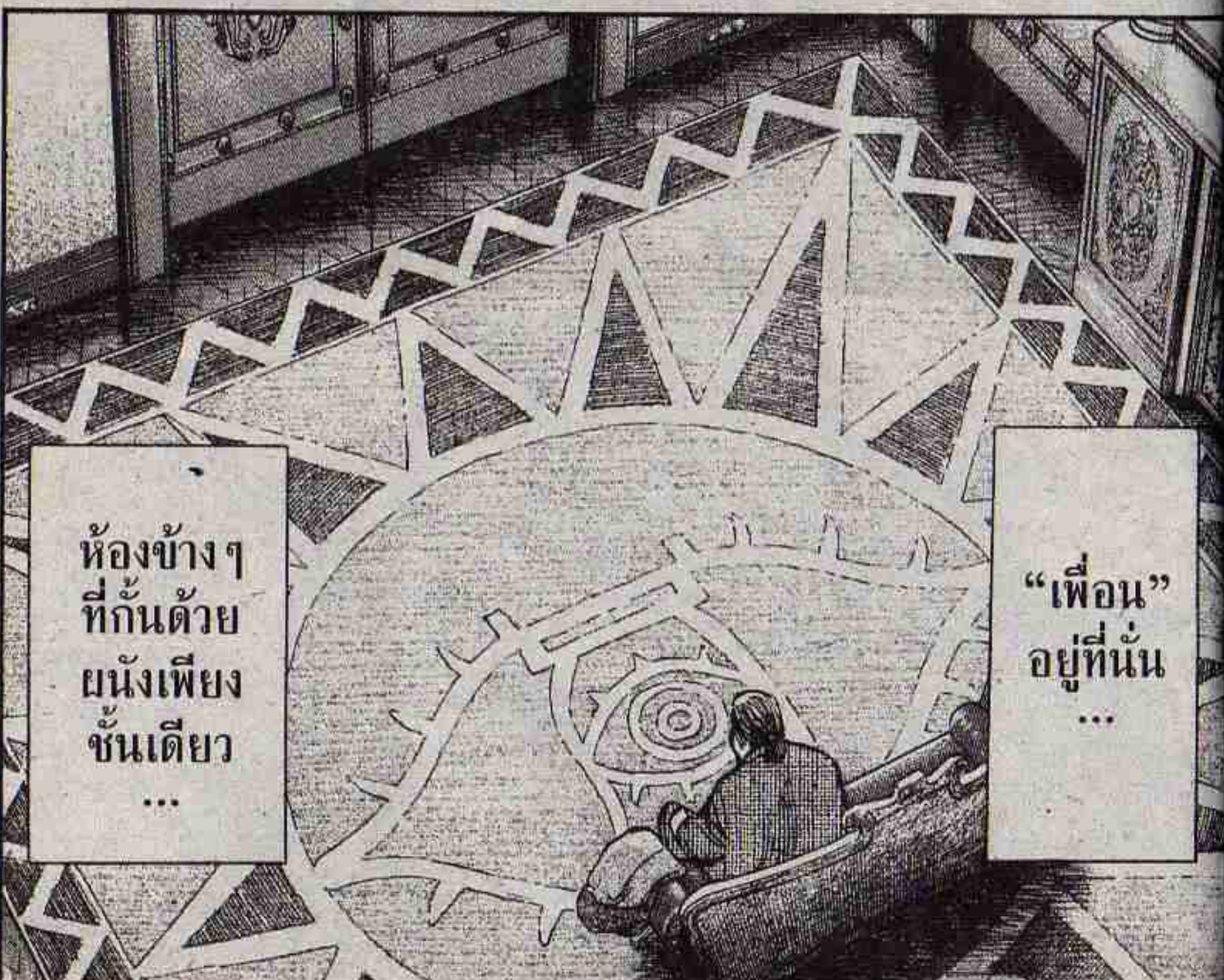
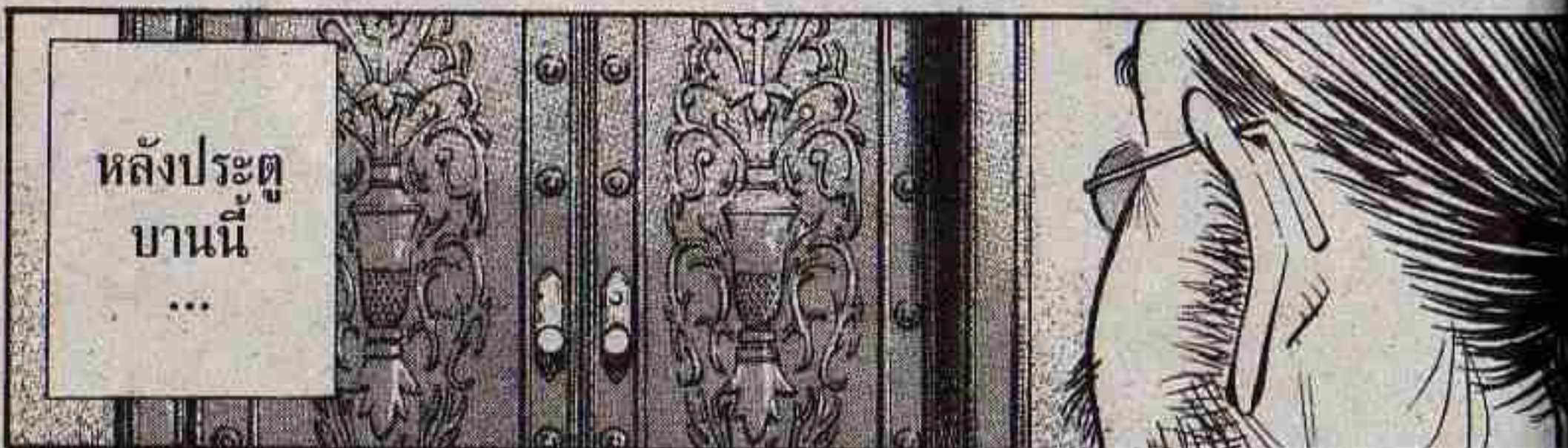
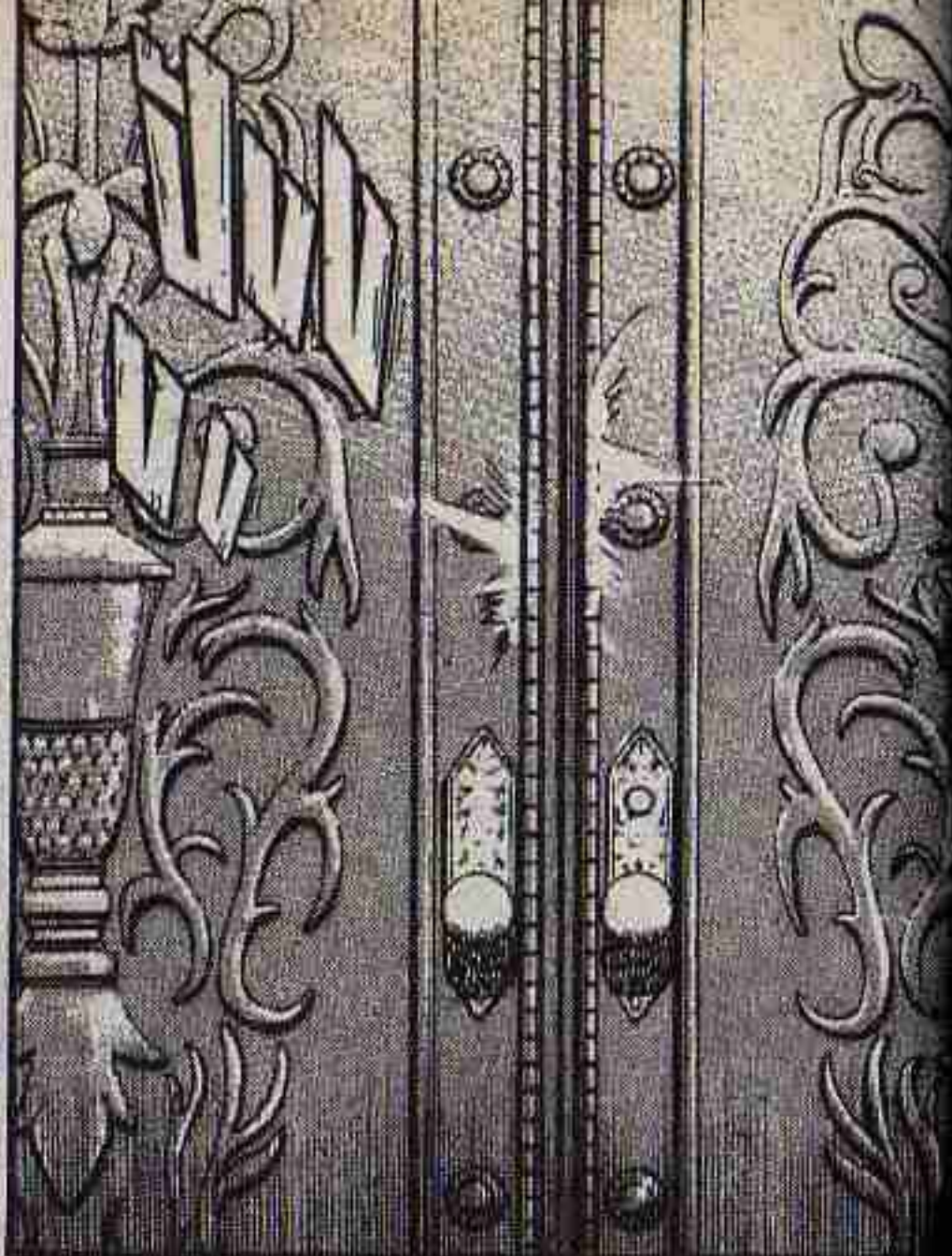
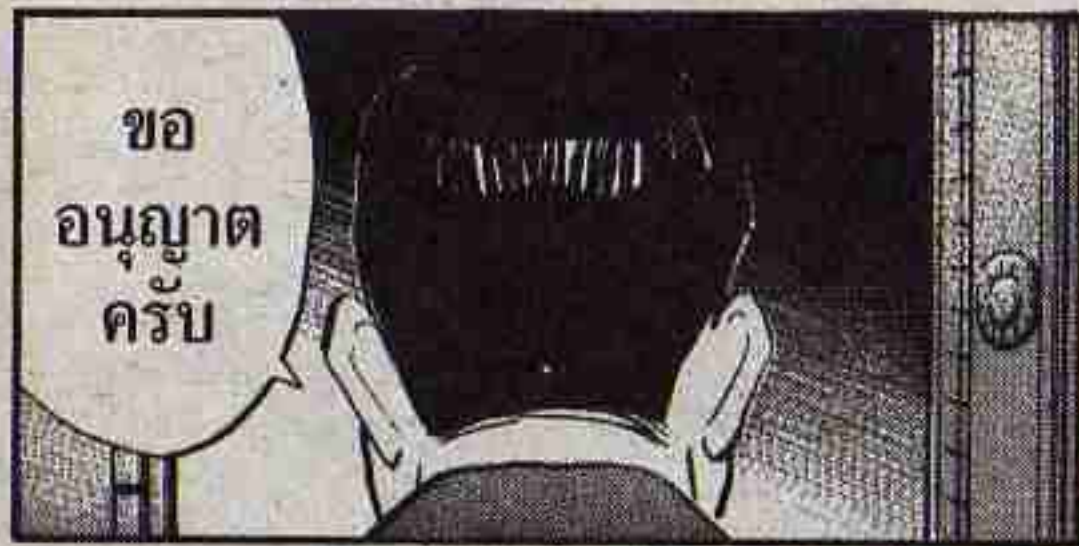

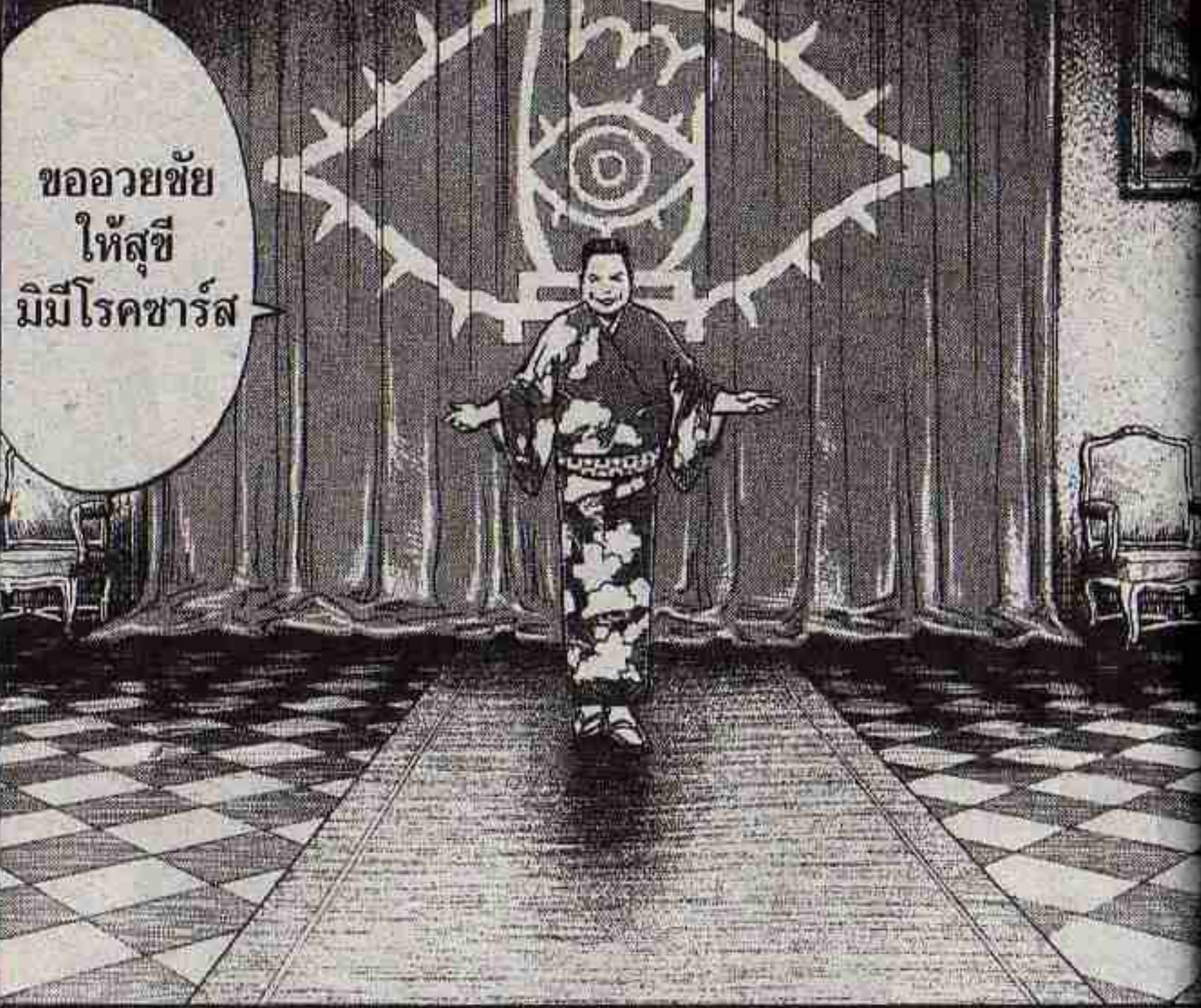
ท่านฮารุ นามิโอะ จะเข้าพบแล้ว !!

ผม

ติดตั้ง
ระเบิดมา
เต็มตัว

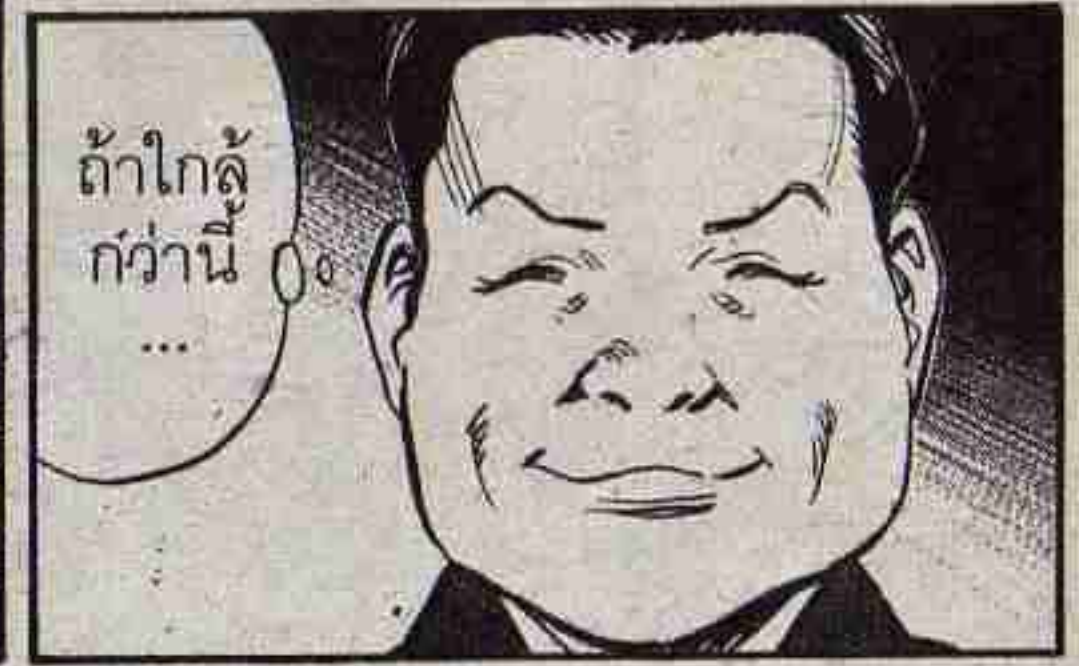

ขออวยชัย
ให้ลูซี่
มีมีโรคซาร์ส

ใน
วาระดีถี
ขึ้นปีใหม่

ผมฟังเพลง
ของคุณ
เป็นประจำ
เลย...

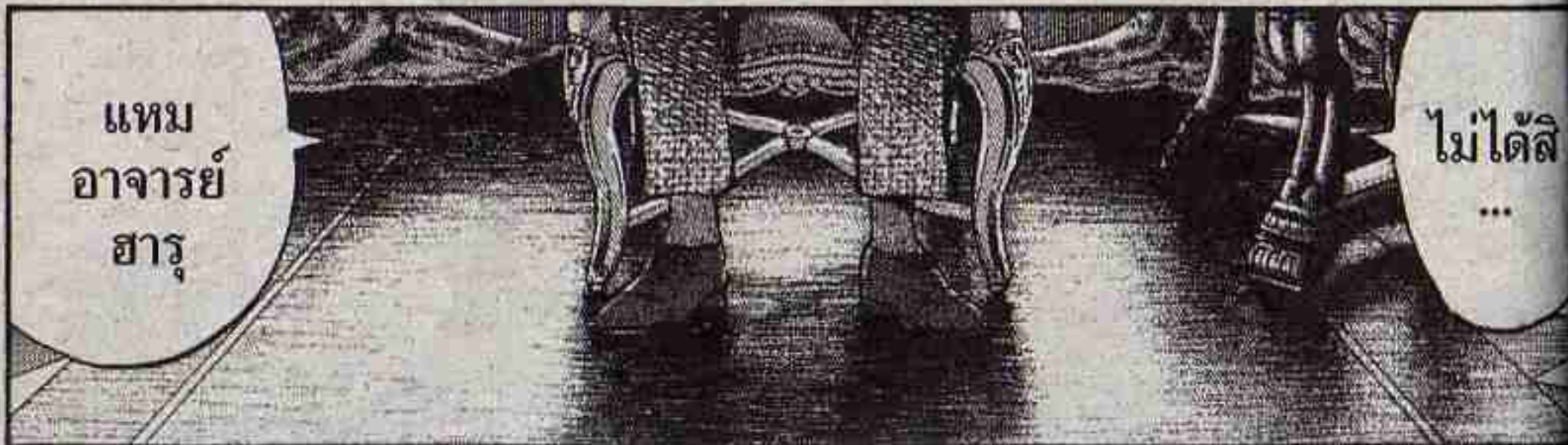
ถ้าใกล้
กว่านี้ ...

เห็นว่า
ความนิยม
ติดอันดับ
ทั้งทาง
อย่าง
เหนือชั้น
เลยนะ

อยาก
เห็นหน้า
ใกล้ ๆ ...

แหม
อาจารย์
ฮารุ

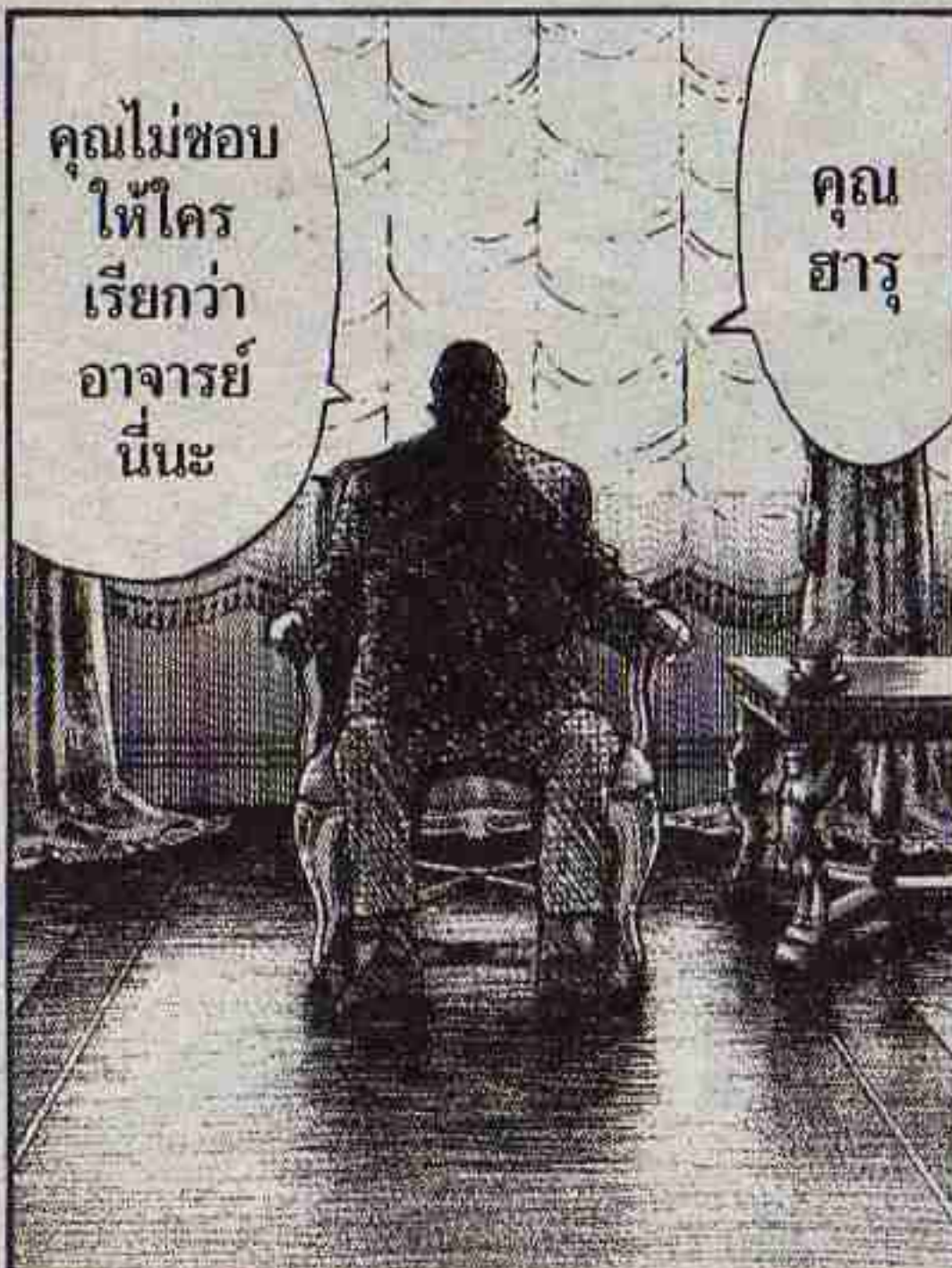
ไม่ได้สิ
...

ปีนี้จะมี
งานเอ็กซ์โป
แล้วสินะ
...

ฉันเผื่อรอ
วันนี้
มานาน ...

คุณไม่ชอบ
ให้ใคร
เรียกว่า
อาจารย์
นี่นะ

คุณ
ฮารุ

ขอใจ
ที่อุตสาห
มา

หา
มิได้

ห่างไป
หน่อย ...

↓ งานจับมือ & แจกสายเซ็น ฮารุ นามิโอะ

春 波夫 握手&サイン会

เหมือน
เปียบเลย
!!

ต่าย
ดูนี่สิ
เธอ
!!

(แต่คุณฮารุ)
清美さん

(ฮารุ นามิโอะ)

ใครต้องการ กับอก ได้เลย ครับ

เพียง แต่ ...

ผมจะ วาดไป ตาม ที่เห็น

อาจจะ ไม่ถูกใจ ก็ได้ ...

คุณฮารุนี่ ไม่ใช่แค่ เสียงดีนะ วาดรูปเหมือน ก็เก่ง !!

หามิได้ค่า!! แค่คุณฮารุ วาดภาพเหมือนให้ ก็เป็นเกียรติอย่างสูง แล้วละค่ะ!!

จันด้วยค่ะ จันด้วย !!

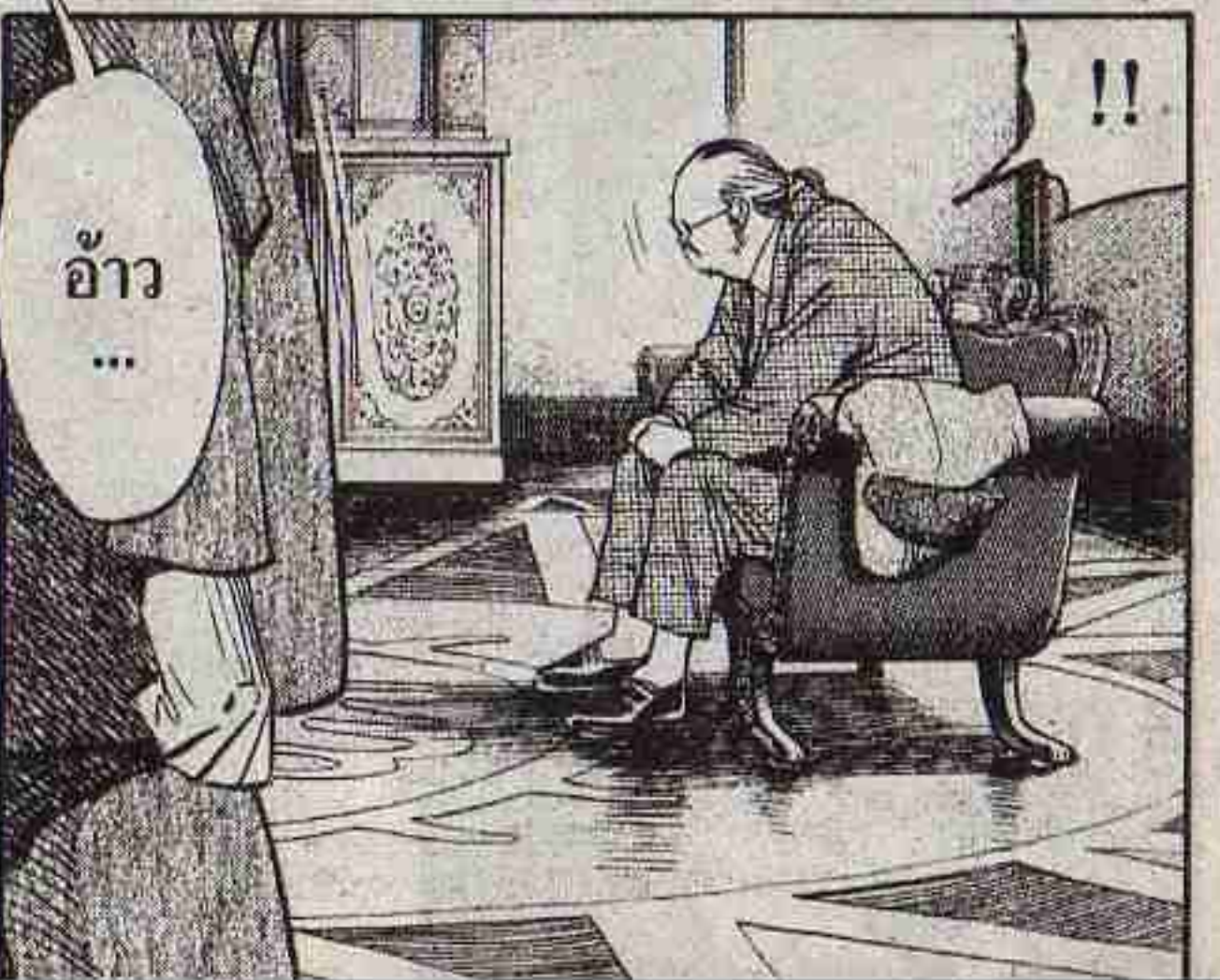
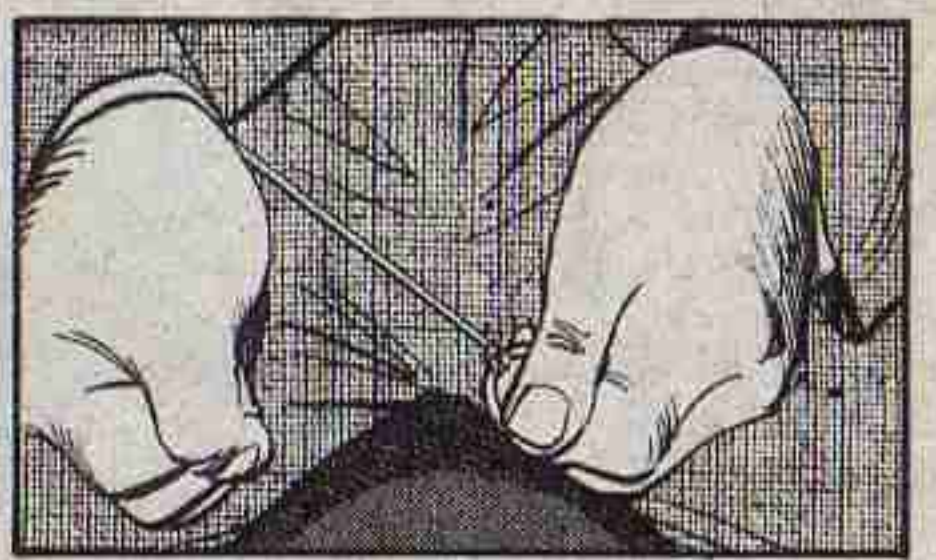
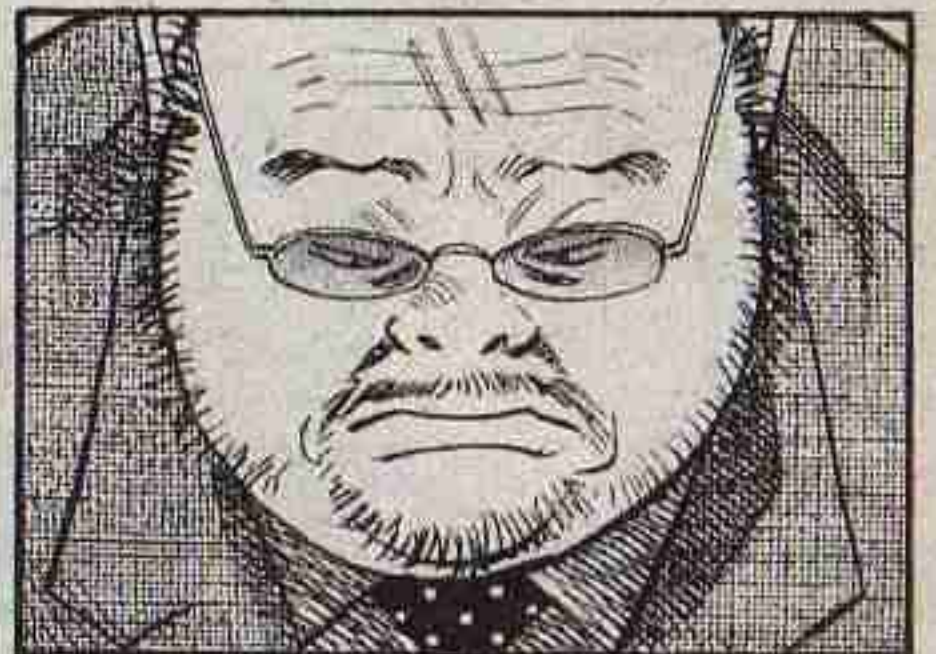
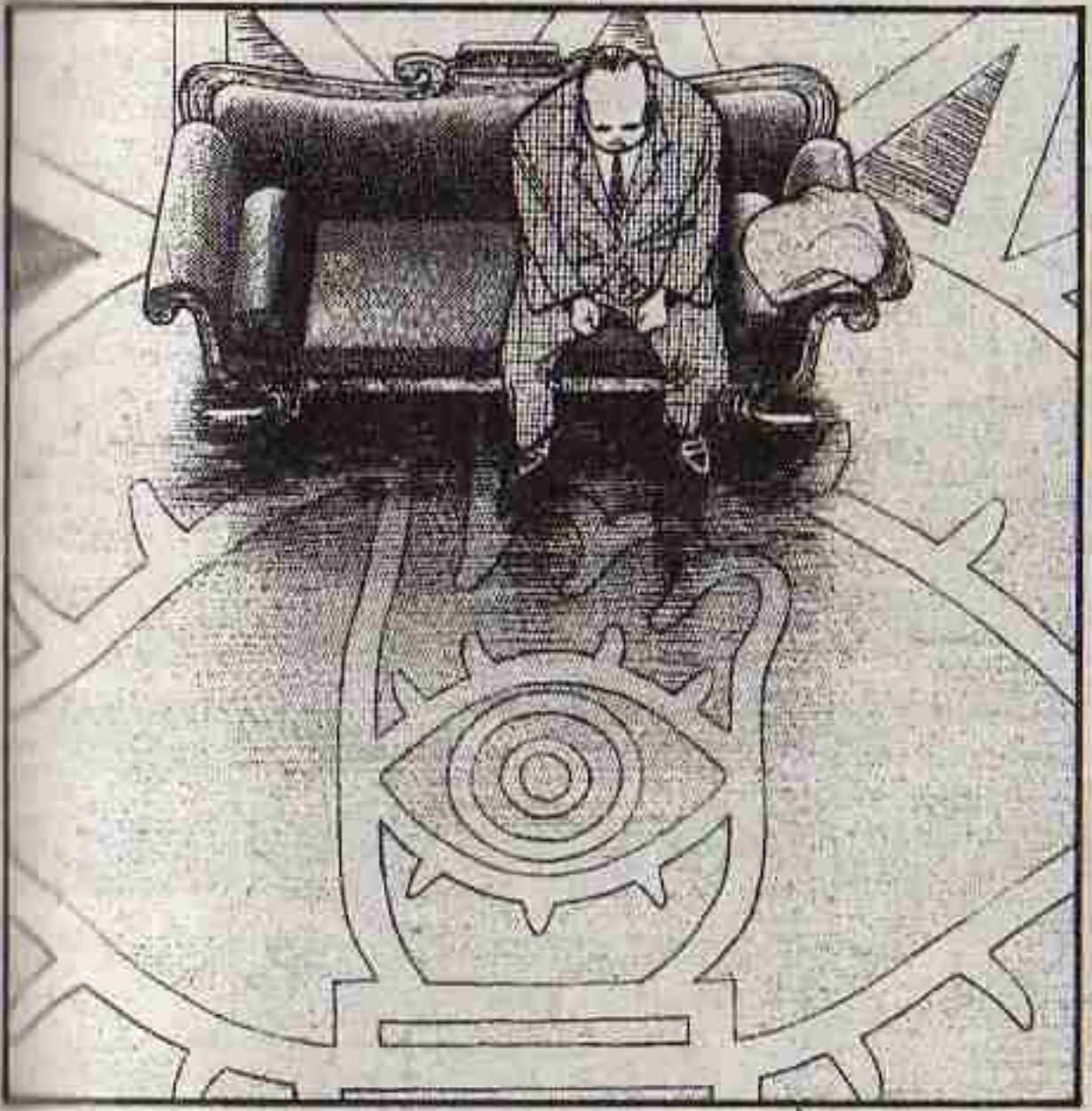
ต้องจำ ใบหน้านี้ ให้ขึ้นใจ ...

มาช่วยกัน ทำให้งาน เอ็กซ์ไป ประสบความสำเร็จ

เพลงของคุณ มีความสำคัญ กับงานนี้ มาก

เข้ามา อีกสิ ...

เพื่อความ ก้าวหน้า และความ ปองดองของ มนุษยชาติ ...

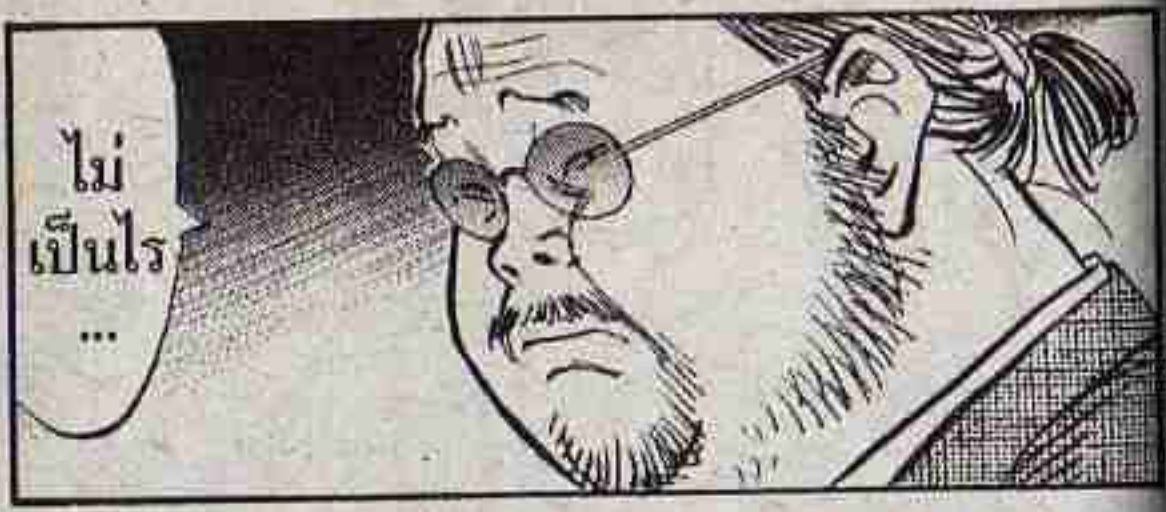

อ้าว ...

ดูท่า
แขกคนก่อน
จะยังไม่เสร็จธุระ

ขอโทษ
ที

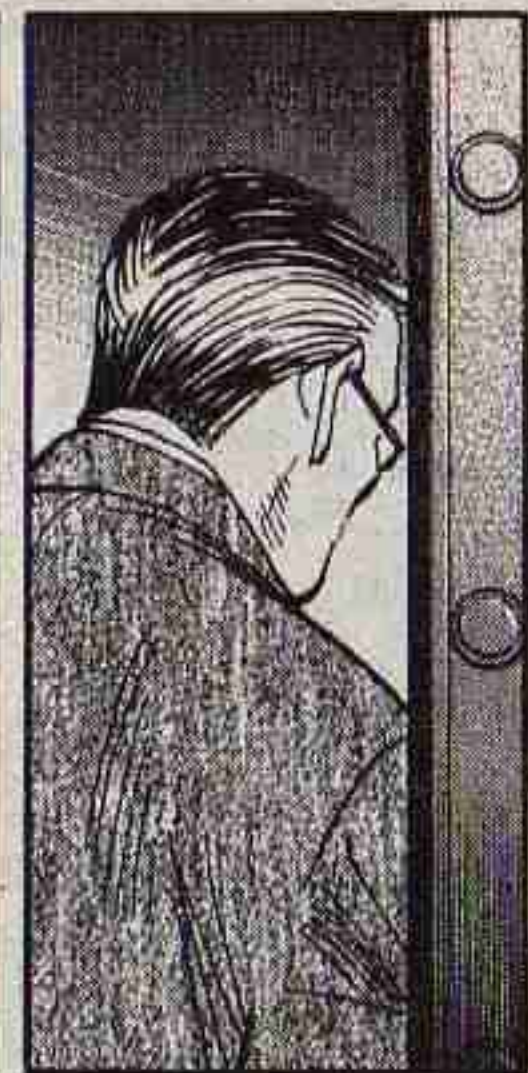

ไม่
เป็นไร
...

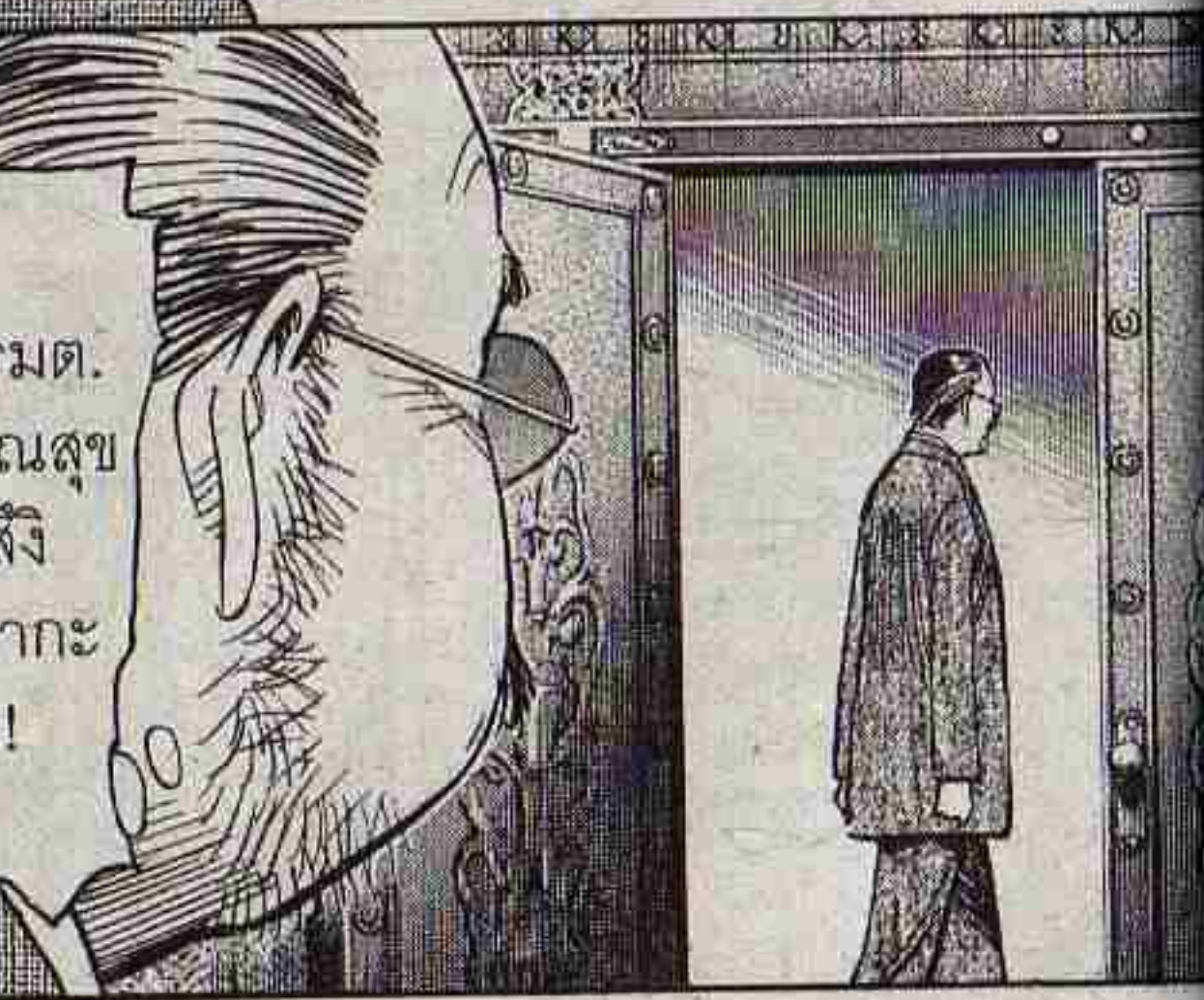

มัน
นี่เอง
...!!

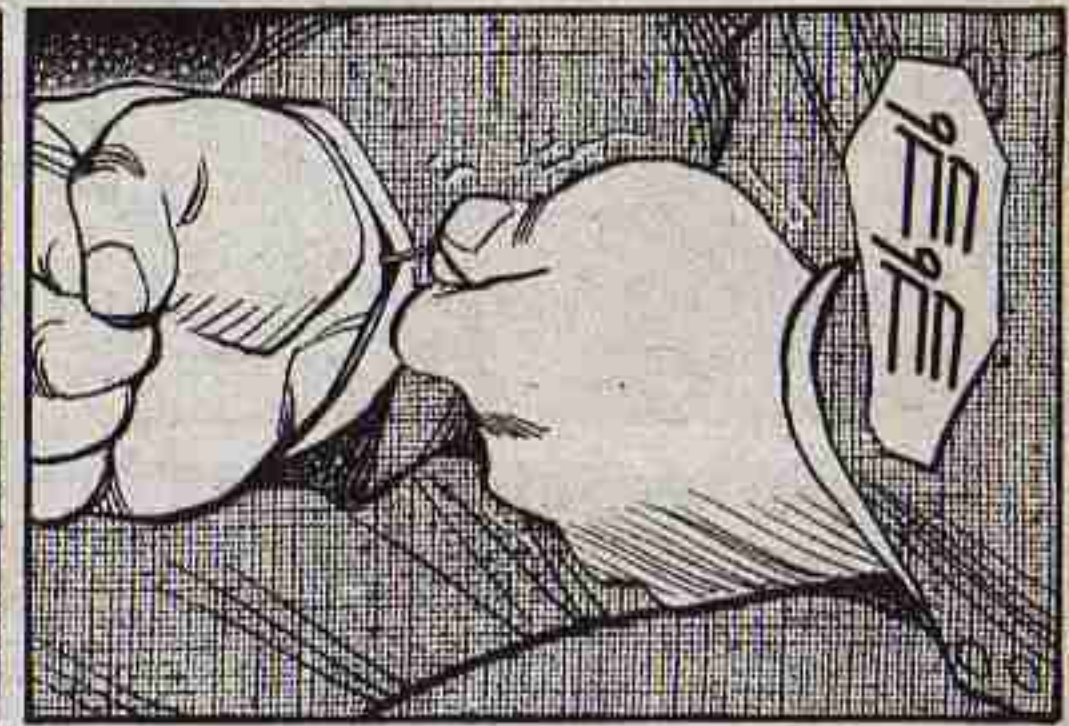
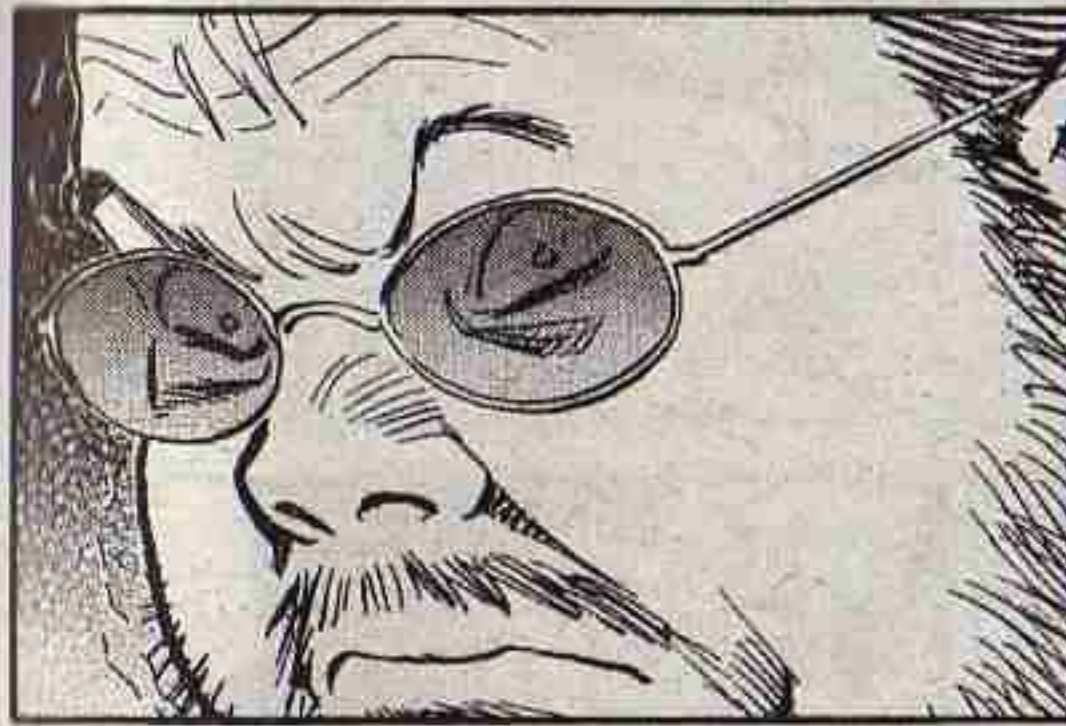
เจ้านายของยูคิจิ
ที่ใช้อิทธิพลใน
ศลกการเอา
เชื้อไวรัสมาระบาด
ในญี่ปุ่น
เมื่อปี 2000
...!!

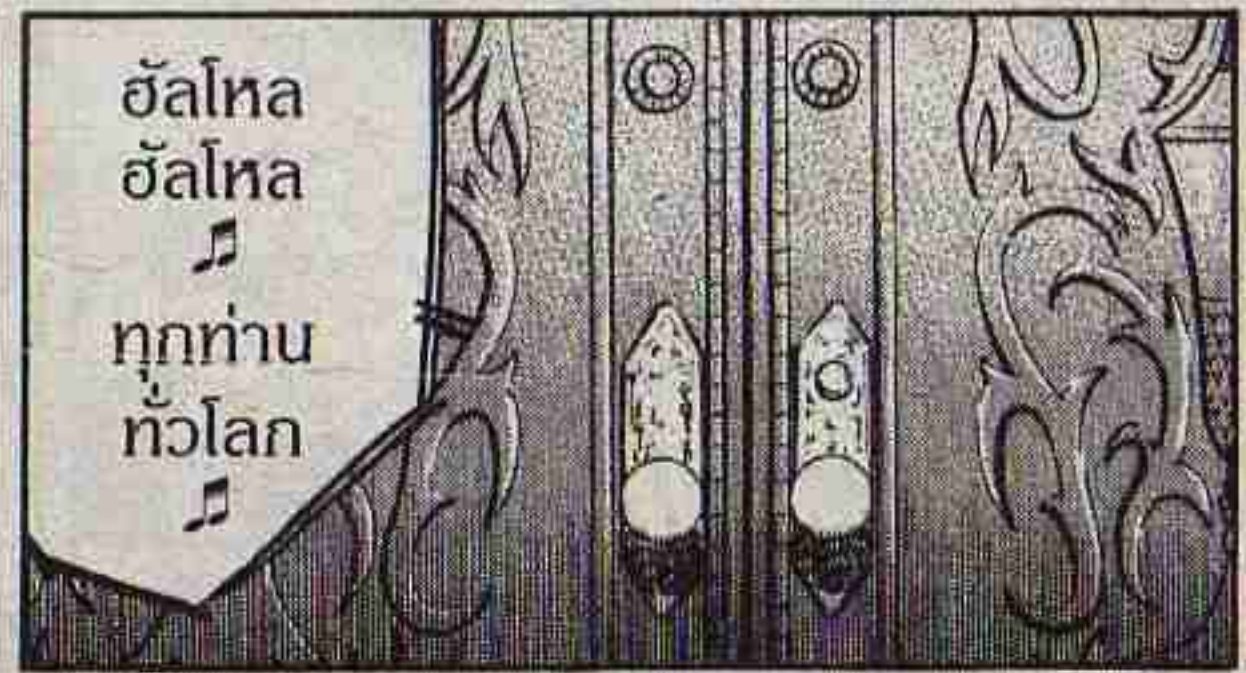
มัน
นี่เอง
...!!

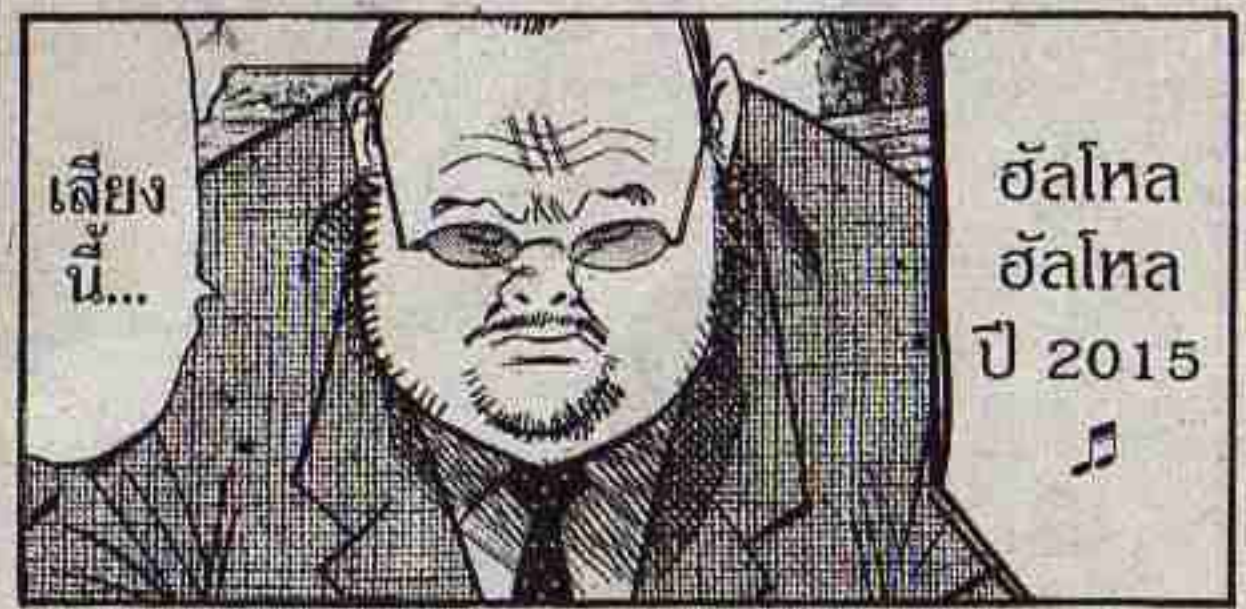
อดีต รมต.
สาธารณสุข
มีทสิง
ยาสีทากะ
...!!

อัลโหล
อัลโหล
♪
เอฟเวอร์รี่
บอดี้
♪

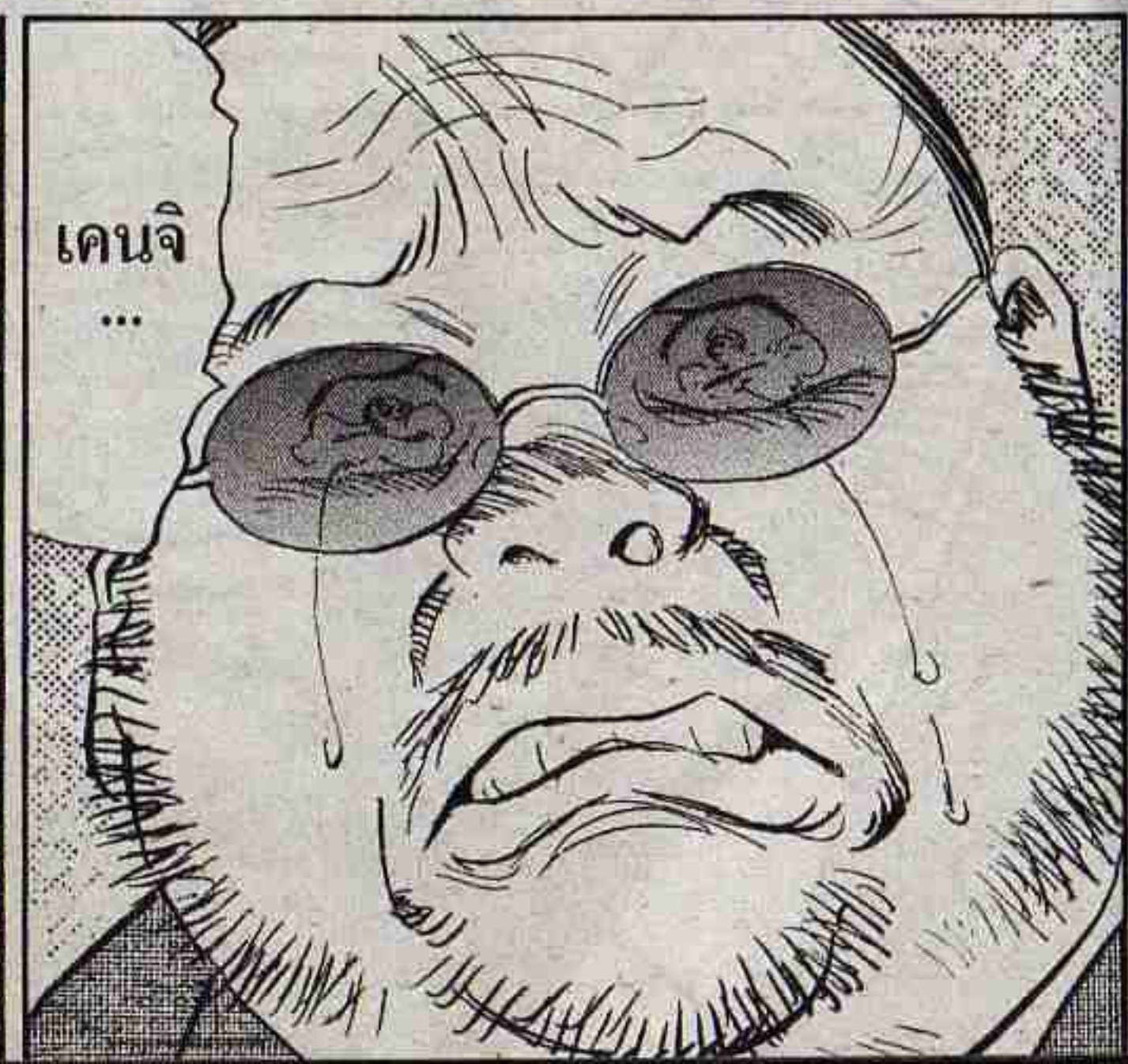
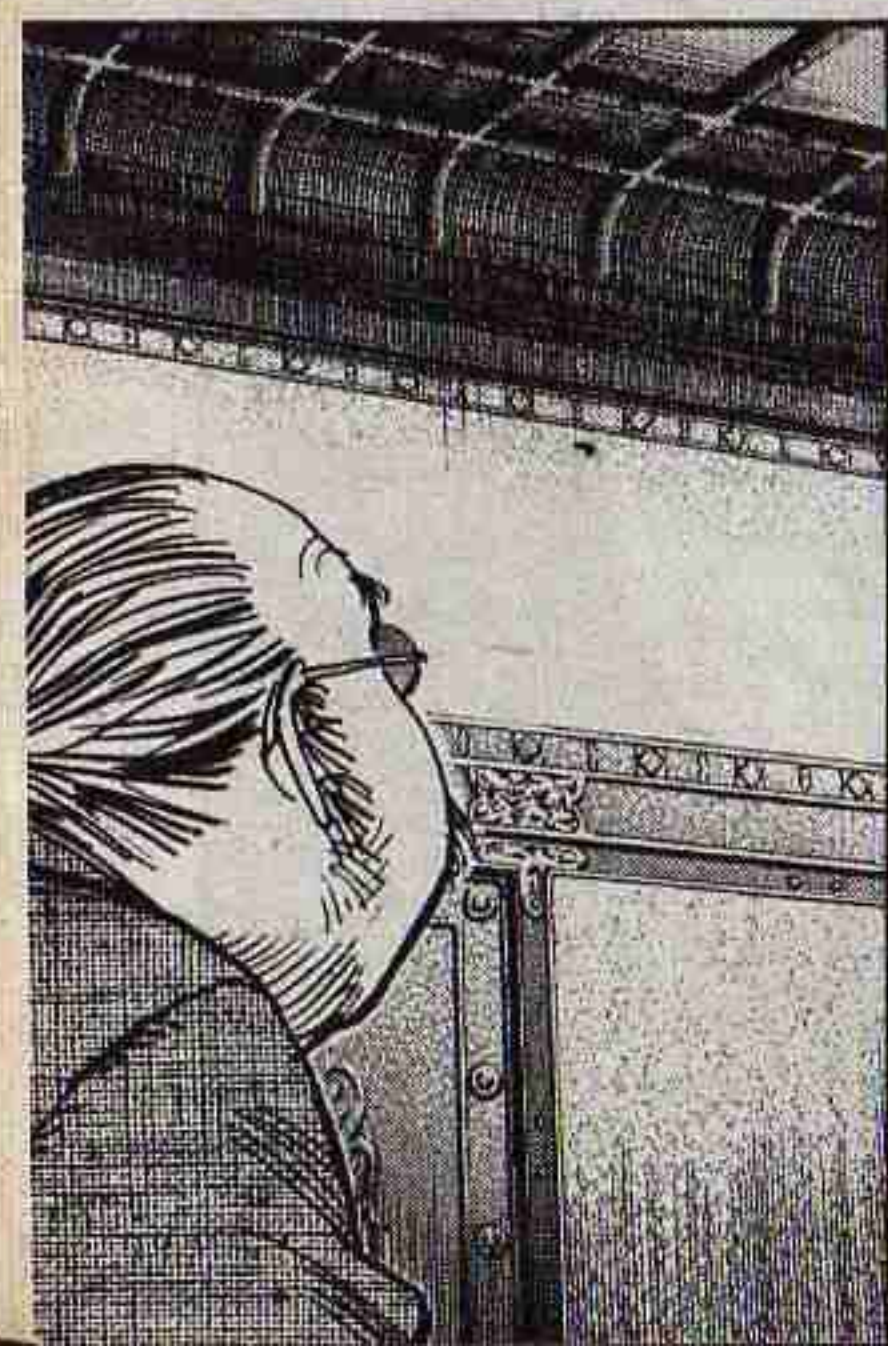
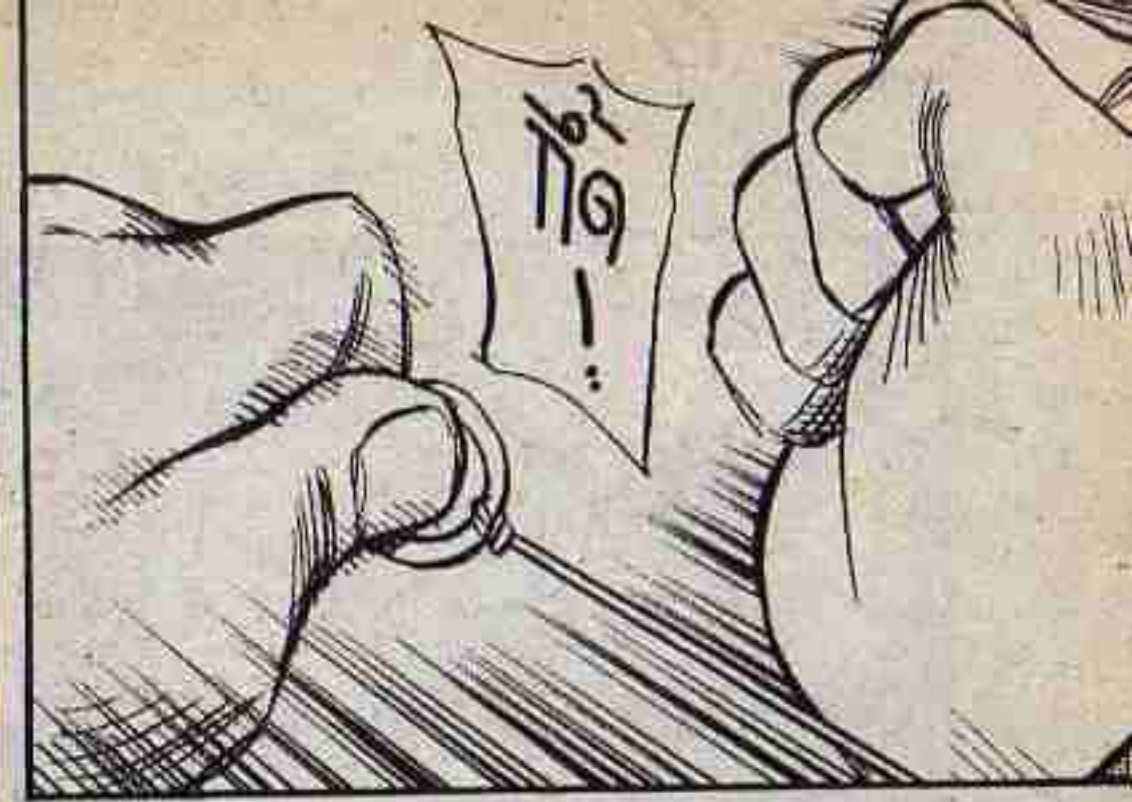
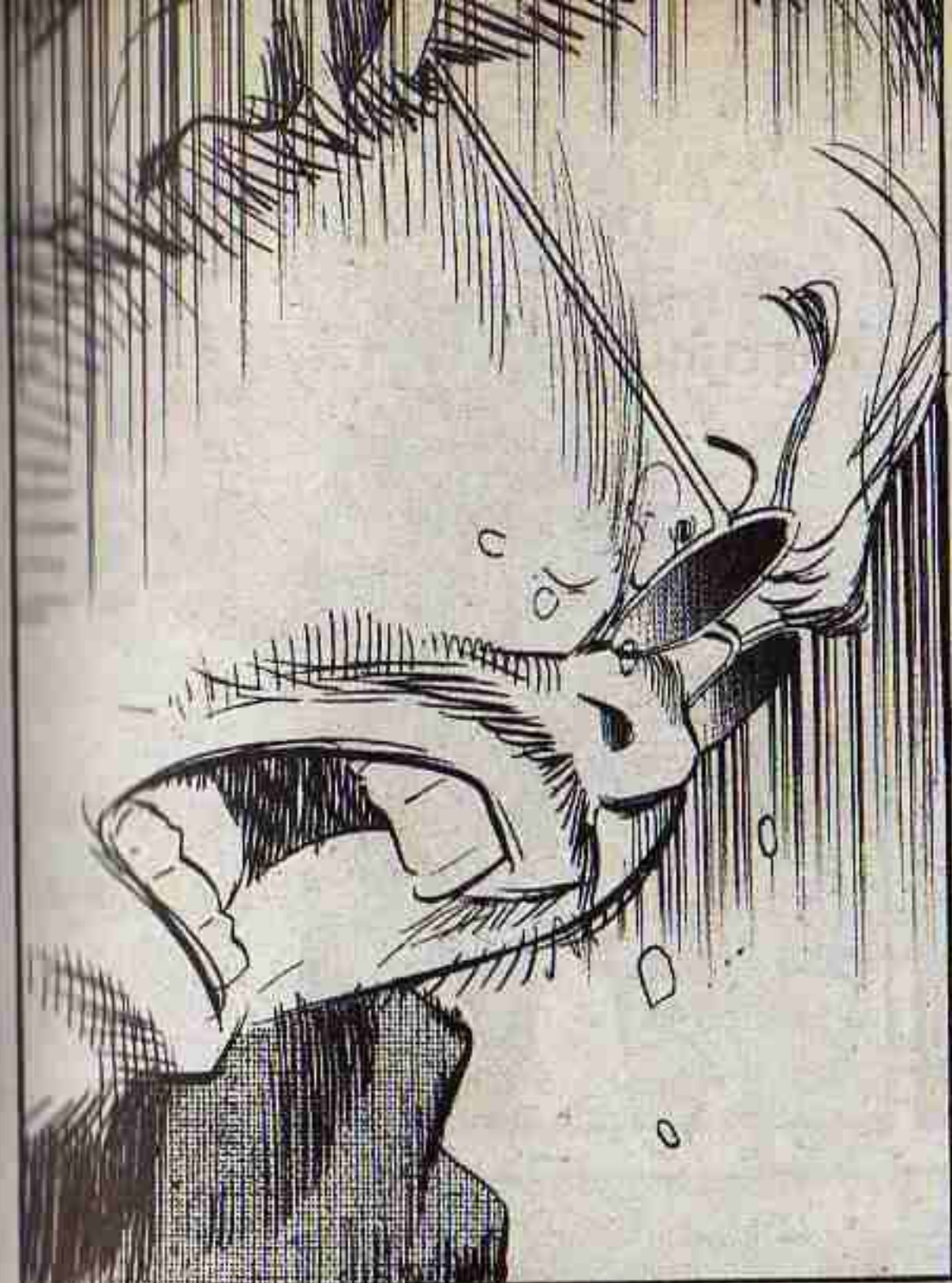

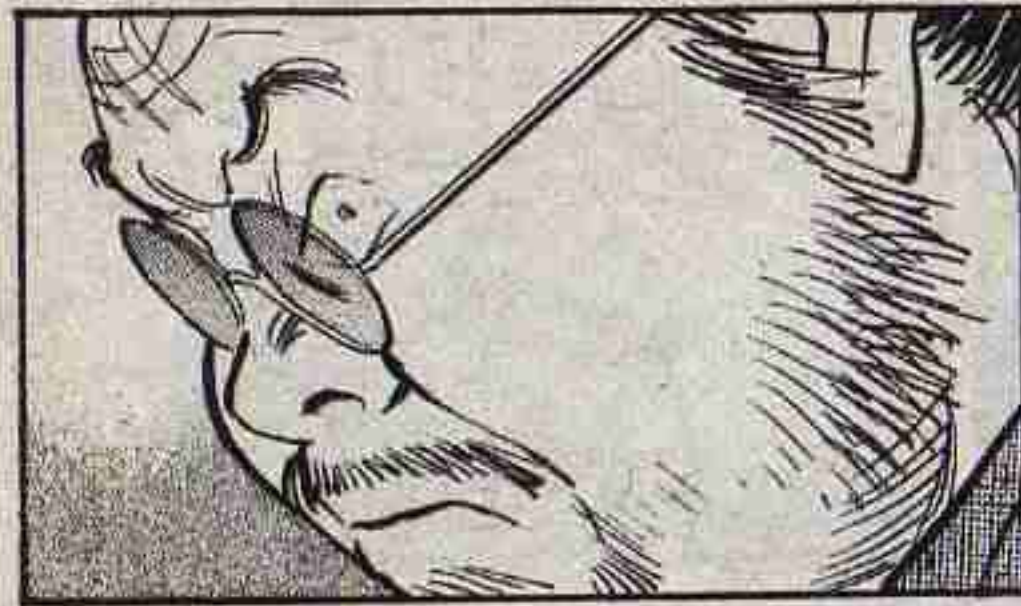
อัลโหล
อัลโหล
♪
ทุกท่าน
ทั่วโลก
♪

เสียง
นี้...

อัลโหล
อัลโหล
ปี 2015
♪

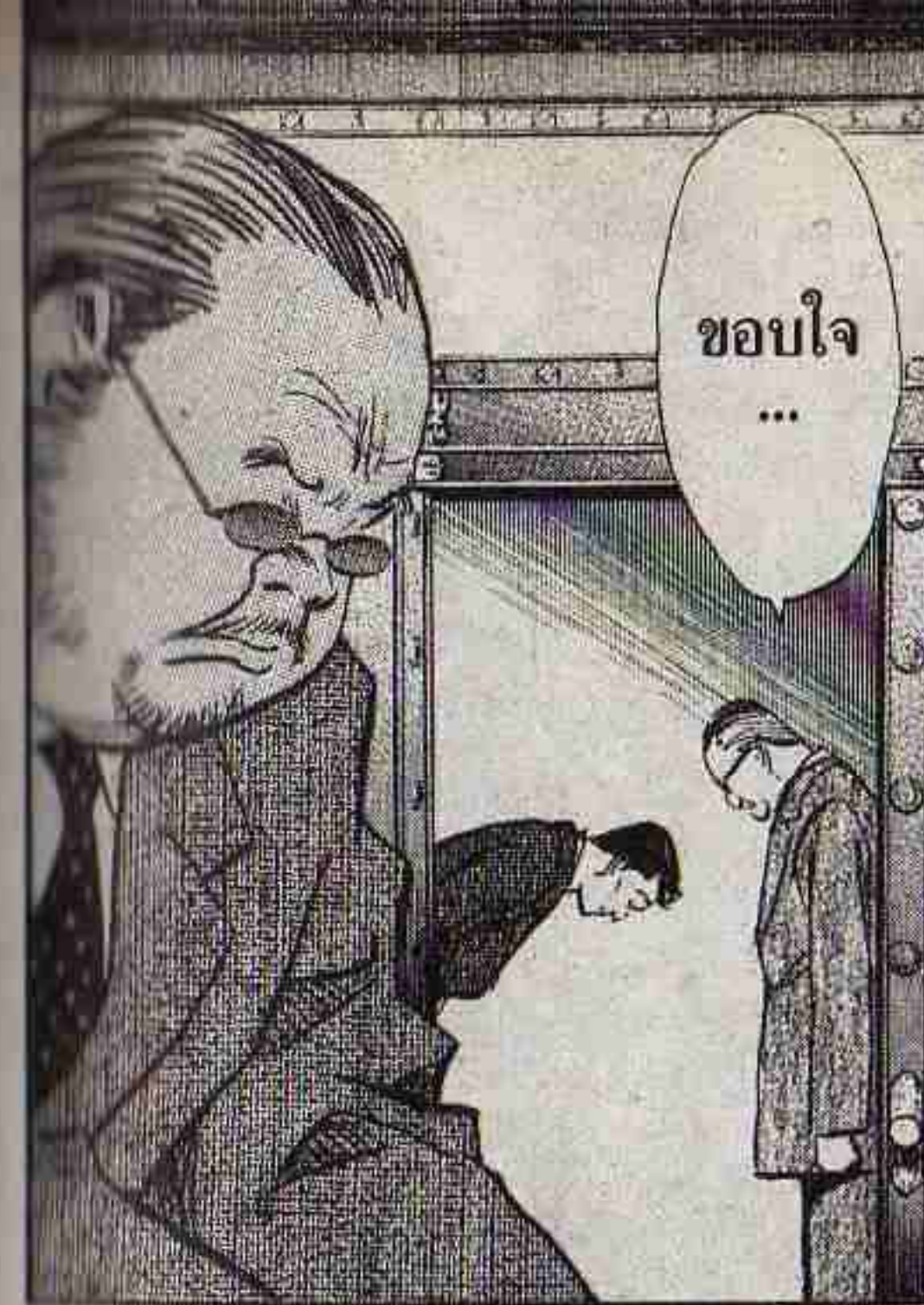
ลูกสาว...
ลูกสาวฉัน
ล่ะ...?

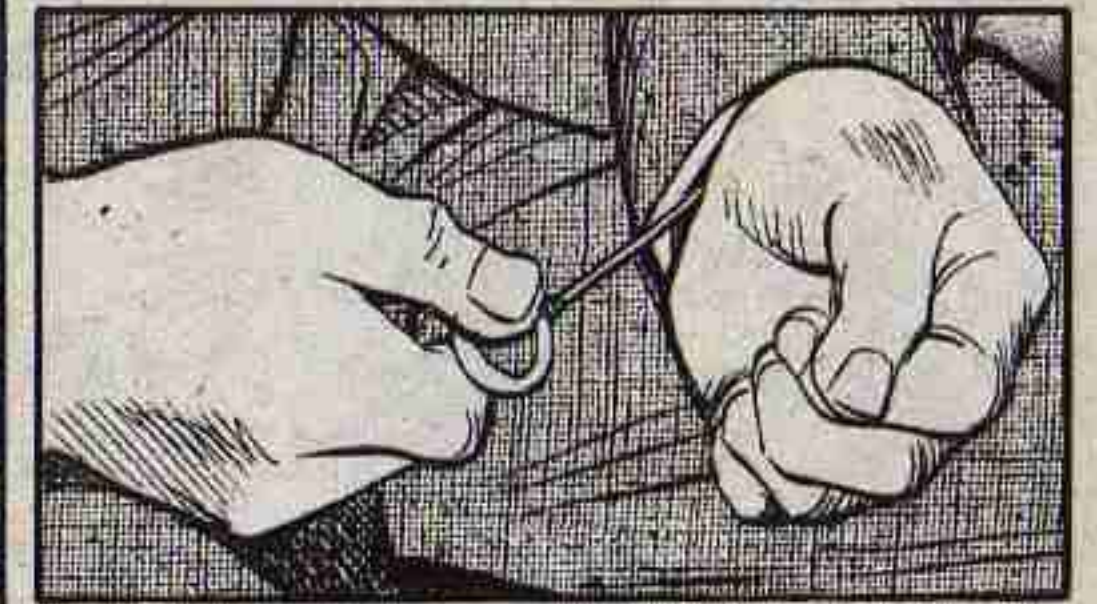
ปลอดภัย
ทั้งแม่ทั้งลูก
ครับ...

จริง
เหรอ
...

ขอใจ
...

อย่า
ทำอะไร
บ้าๆ
นะ

จริง
เหรอ
...

ครับ

เกือบจะต้อง
ฆ่าก่อนกำหนดแล้ว
รู้มัย...
หมอบอกว่า
ทั้งแม่ทั้งเด็ก
ในห้องมีอันตราย
...

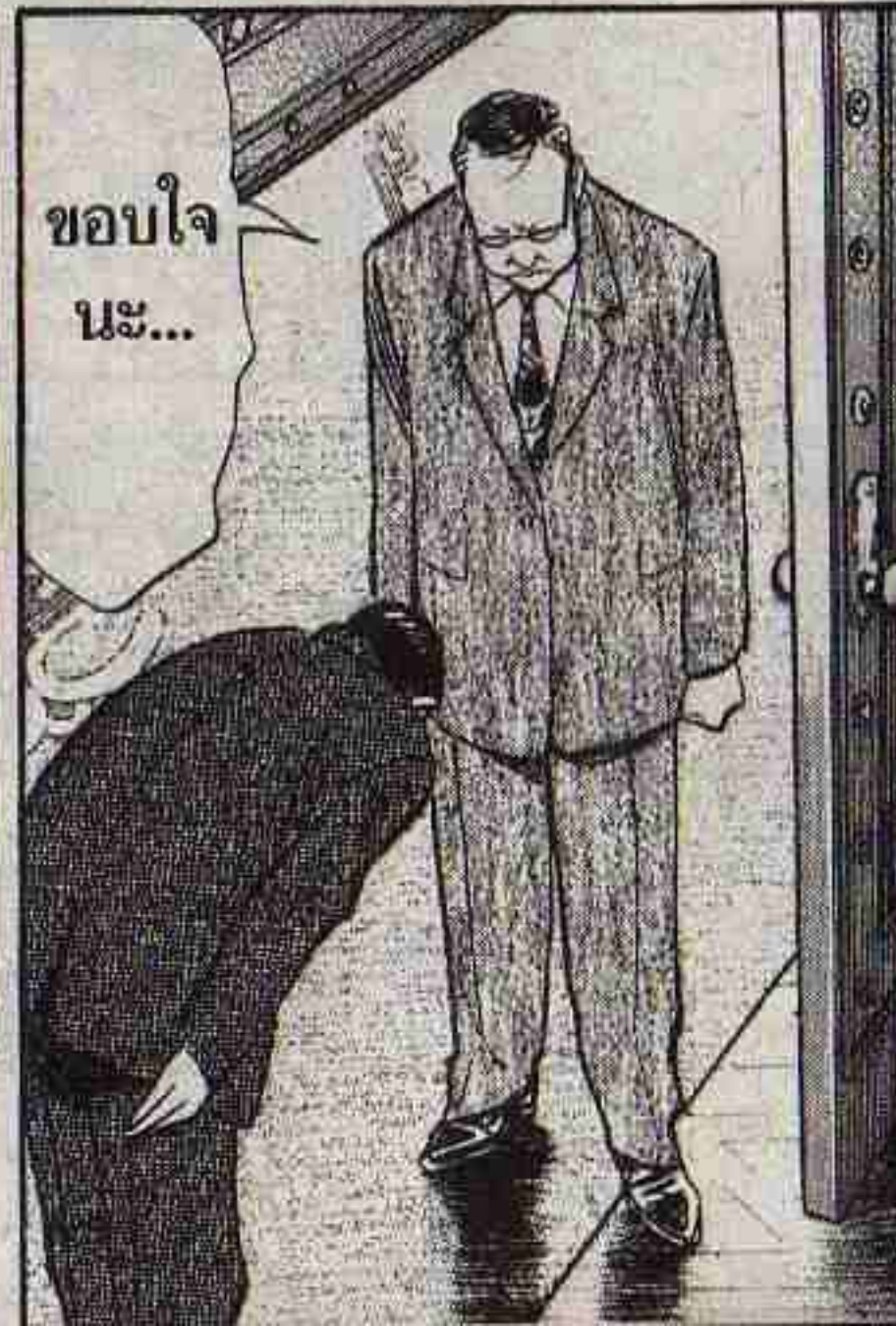
อย่าดึง
คนอื่น
เข้ามา
พัวพัน

ถ้าคิดว่า
ตัวเอง
มีอันตราย
...

ยินดีด้วย
ครับ

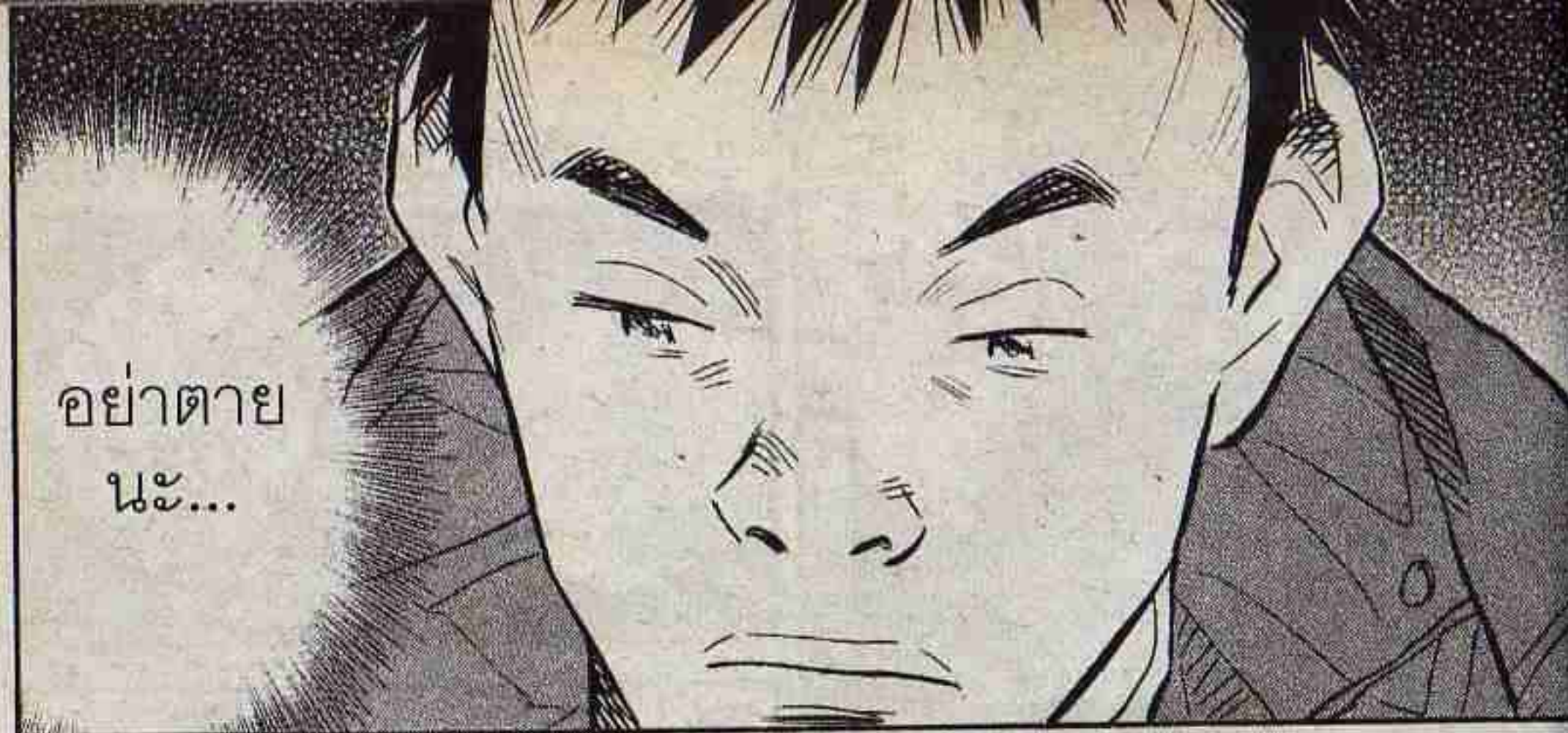
ขอใจ
นะ...

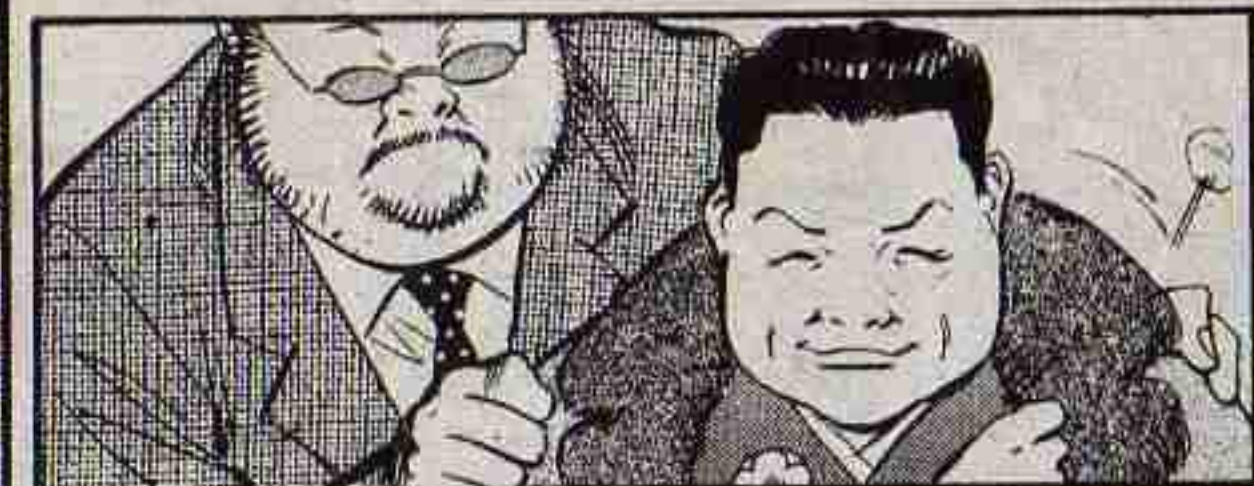
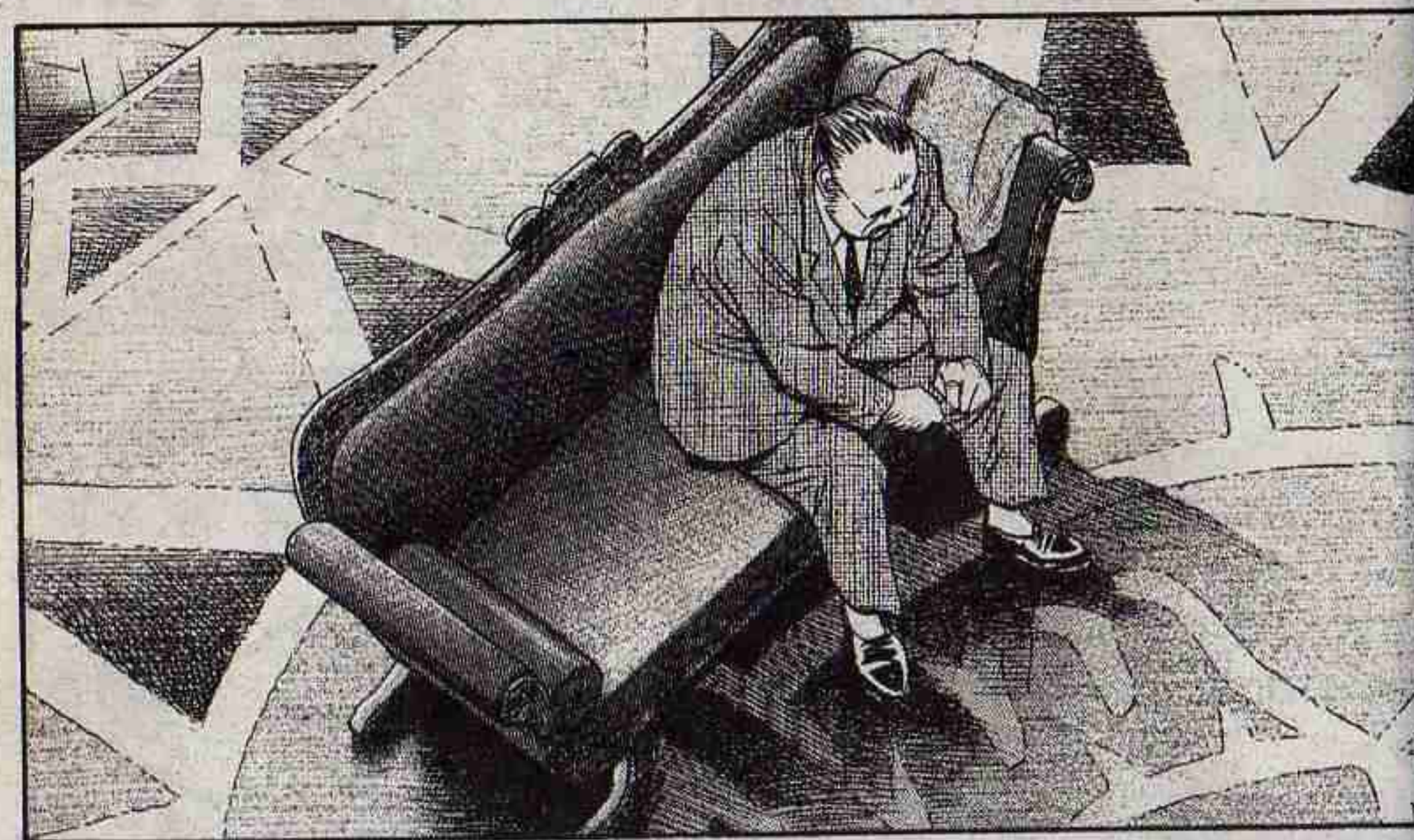
จงหนีไป
ให้ไกล

ขอรับรอง
ละนะ
ทุกคน
...

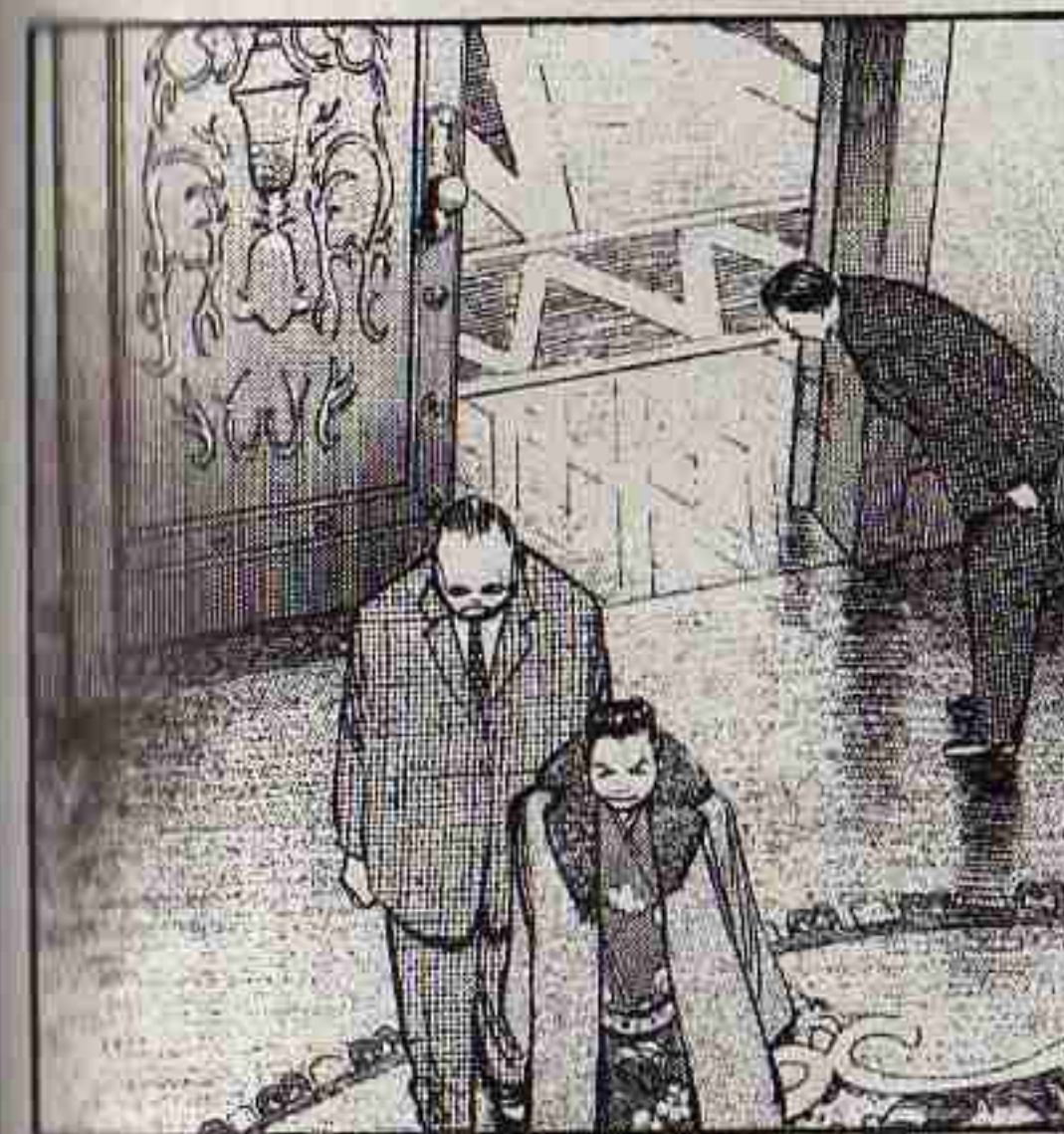

อย่าตาย
นะ...

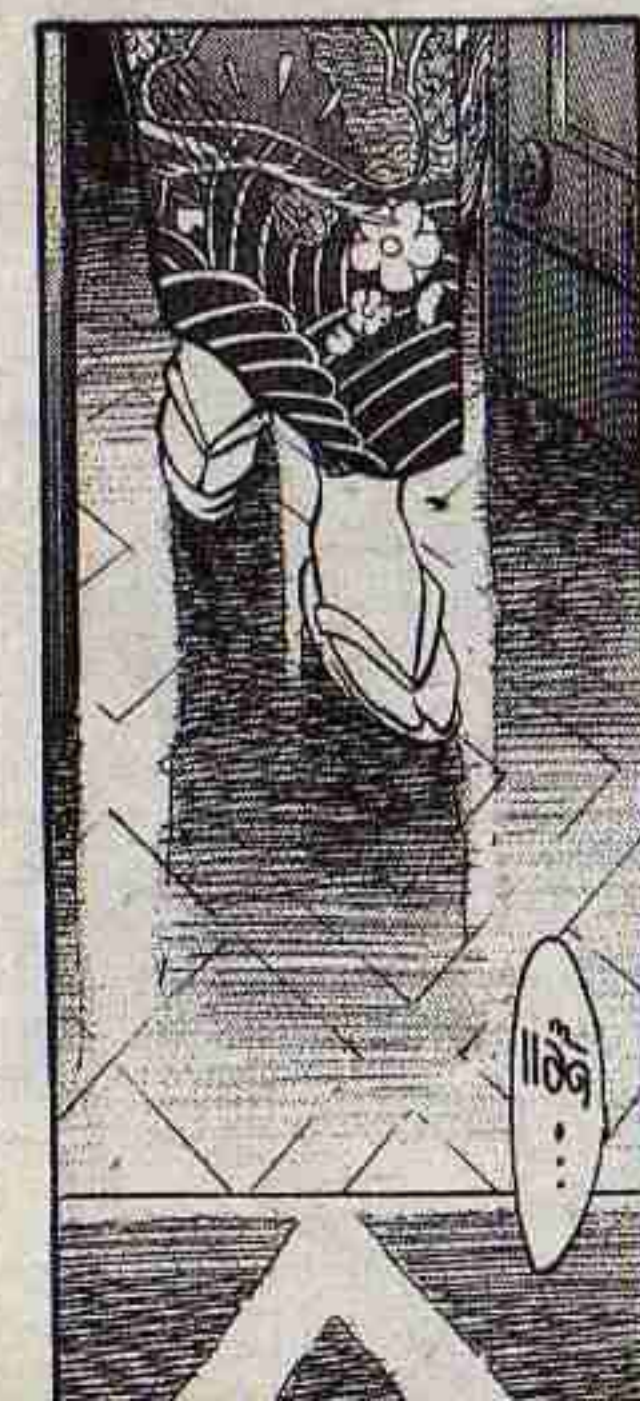
วันนี้
...

ไม่ลงมือ
หรือ
...?

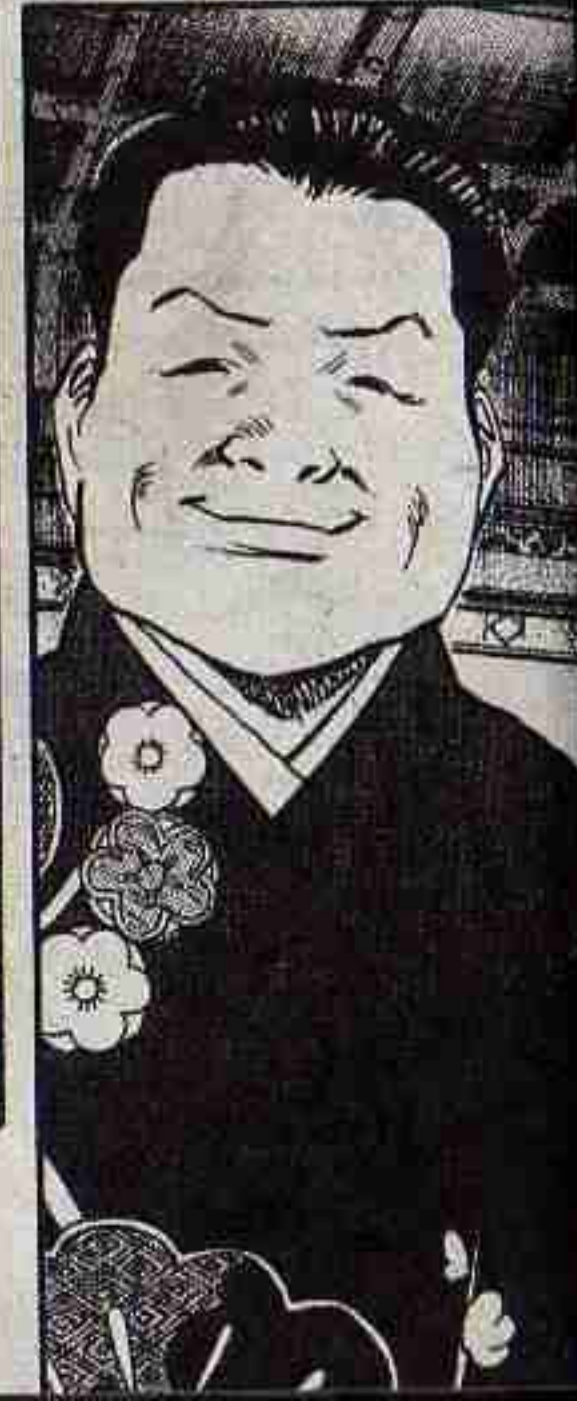
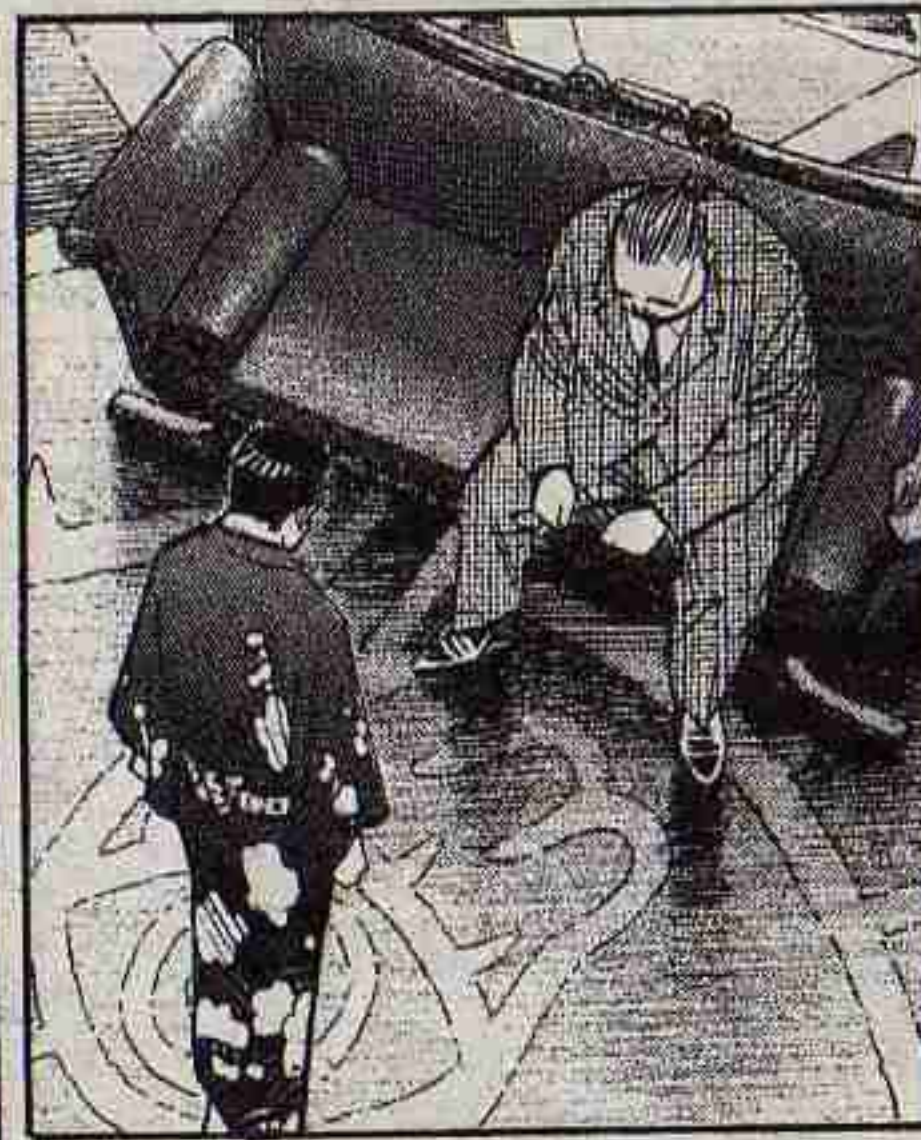

ระเบิด
พลีชีพ
...

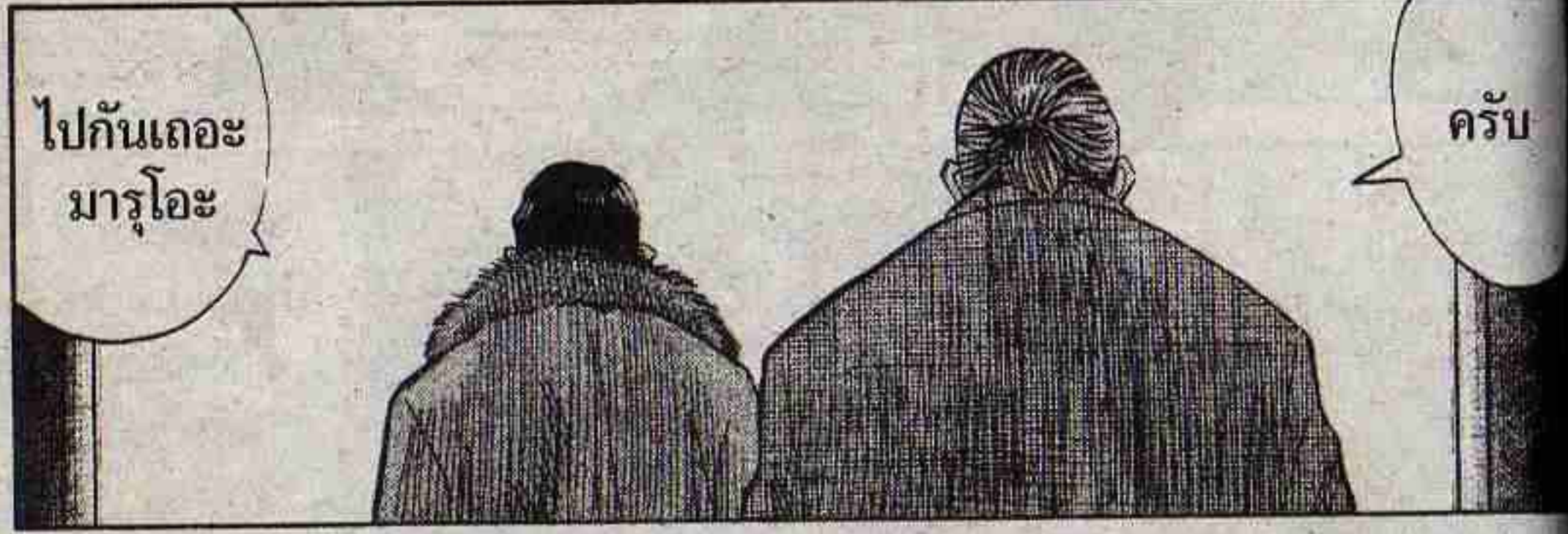
ทำให้คนที่
ไม่รู้โทนอิเท็น
ต้องพลอย
เดือดร้อน
ไปด้วย...

...

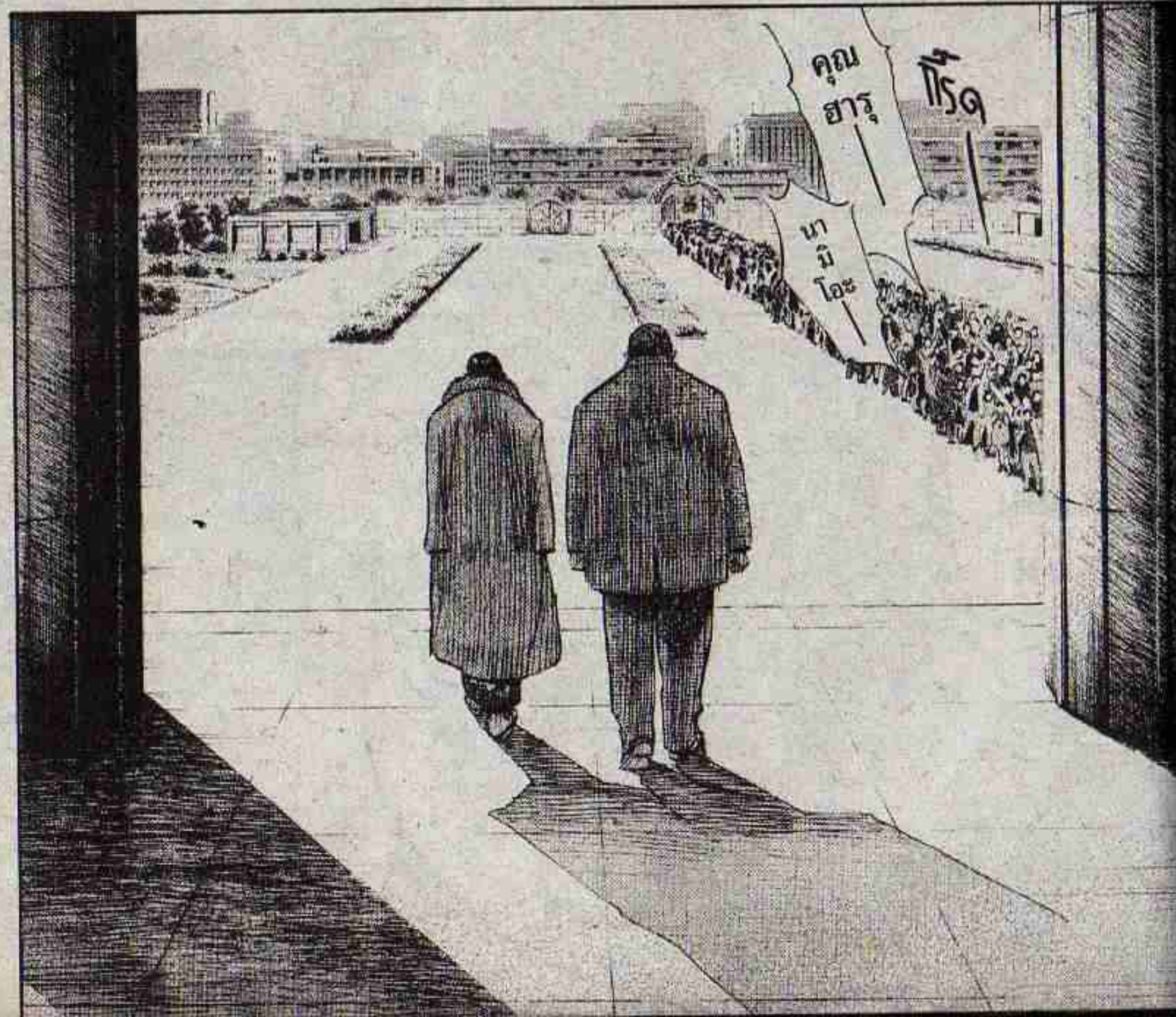

เหมือนกับ
หมอนั้น

ไปกันเถอะ
มารุโอะ

ครับ

คุณฮารุโอะ
ไรด์

ไม่มีแว้วว่ามีคนอยู่
เลยแฮะ ...

รายชื่อพนักงานบริษัทนั้นมันตั้งของปี 2003 นี่นา

ฉันก็ไม่ได้คาดหวังว่ามันจะอาศัยอยู่ที่นี่ตลอดจนถึงวันนี้หรอกนะ

ท่าทางจะไม่ใช้ปิดบ้านไปเยี่ยมญาติวันปีใหม่แน่เลย

แบบนี้บ้านร้างแท้

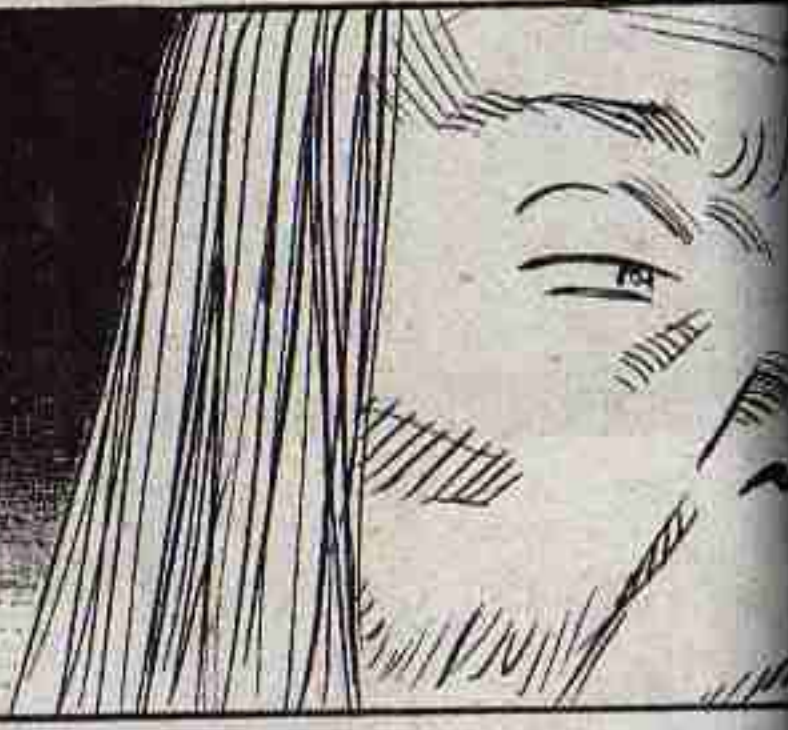
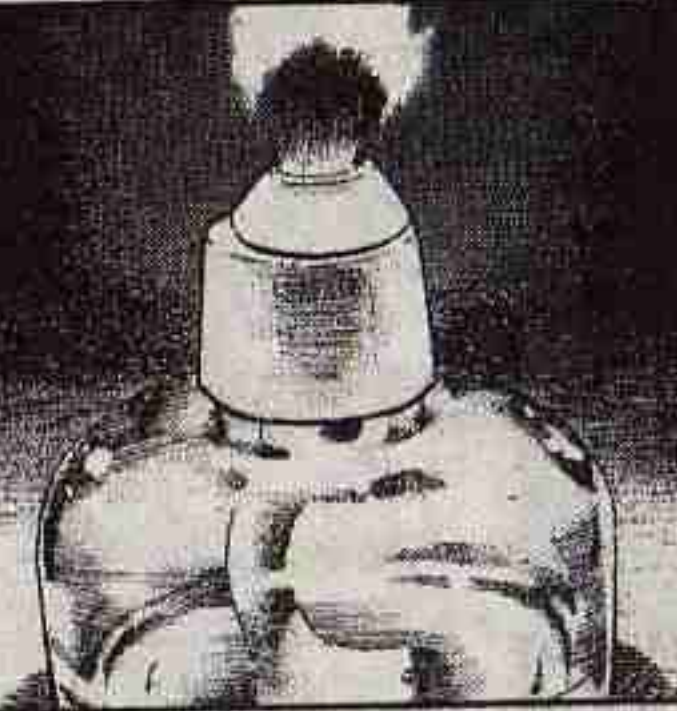

ทายหัวไปไหนนะ...

ทั้งฉันและเขา
เคยชอบมัน
มากเลย
...

ห้อง
ทดลอง
นะ...

Dr.
ยามาเนะ
...

ตอนที่ 4

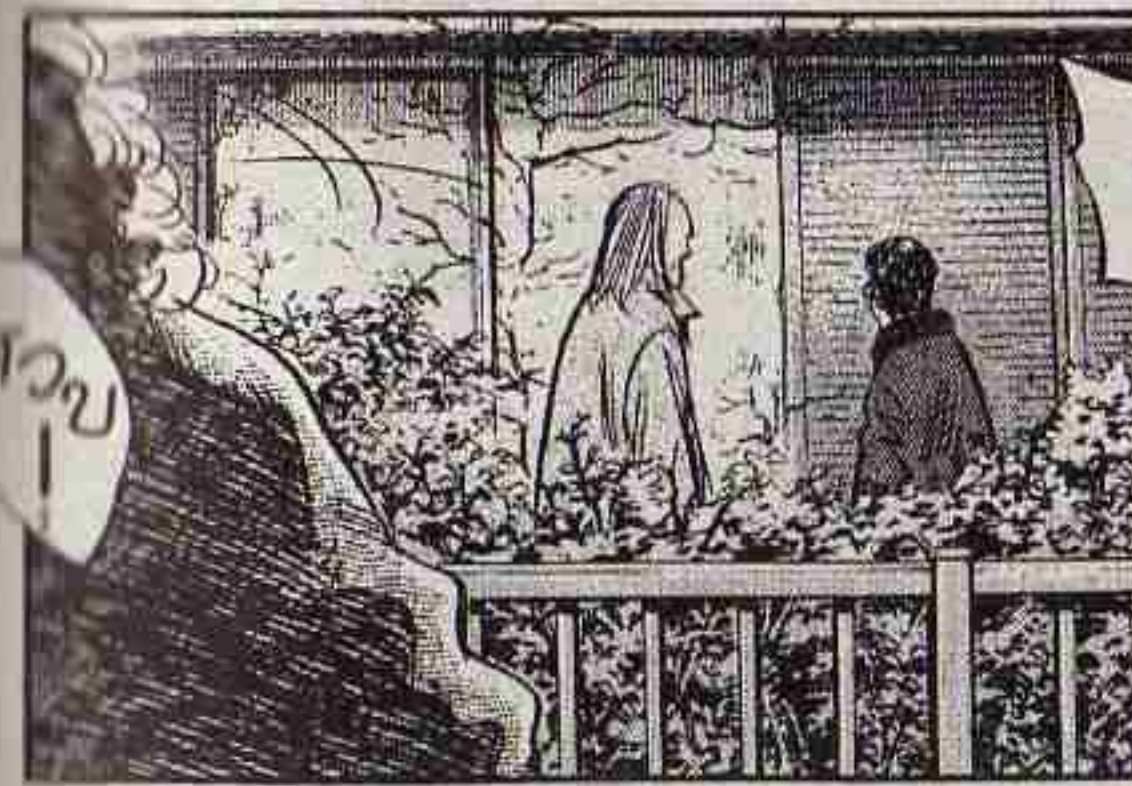
การติดตลับ

ไต้เอี้ย อีกนิดเดียว
ก็จะถึงตัวการ
ผลิตอาวุธเชื้อโรคใน
"วันส่งท้ายปีเก่า
นองเลือดปี 2000"
อยู่แล้วเชียว...

เอาไงดี
โซกุน

พะ...
พวก
แก
!!

...
เป็นใคร
!?

ต้องเป็นโจร
ที่ออก
อาละวาด
แถวนี้
แน่เลย
!?

อะ...ฉัน
จะโทรฯ
แจ้ง
ตำรวจ
!!

มะ...มะ
ไม่ใช่
ชะ...เข้าใจ
ผิดแล้ว
!!

โอ้...
ไม่ใช่...!!
ผมไม่ใช่โจร
!!

จริงๆ
นะ!!
ใจเย็นน่า
ป้า!!

เอา
บัตรพนักงาน
ให้เค้าดูสิ
คาคุตะ

บัตร
พนักงาน
?

อย่า
เข้ามานะ
!!

อ้อ...ครับ
คือ...ผมเป็นลูกน้อง
คุณยามาเนะ
ที่บริษัทเวทกัมท์
โดฟุคุโด
!!

เอ่อ...
คือ...
ว่า...

คุณ
ยามาเนะ
ตอนนี้
ไม่อยู่
เหรอคะ
...?

ไม่อยู่
หรอก

ย้ายไปตั้ง 3...
เอี้ย 4 ปี
ได้แล้วมั้ง
...

เอ๊ะ...
เอ่อ...

ว่า...!!
แย่มาก
ลืมนาม
!!

!?

คุณป้า
อยู่บ้าน
ข้างๆ นี้
เหรอครับ
?

หา
?

4 ปี
...

บ้าน
เดิม
...

ละ...แล้ว
มันอยู่ที่ไหน
ล่ะคะ...?

คุณพ่อเสีย
ก็เลย
กลับไปอยู่
บ้านเดิมนะ

เออ...
ลึย่ะ

นี่
บ้านคุณ
ยามาเนะ
ใช่ไหมครับ

เค้าเคยเป็น
รุ่นน้องที่บริษัท
เดียวกับ
คุณยามาเนะ
นะ

เอ่อ...
คุณคนนี้เป็น
เพื่อนร่วมห้อง
วิจัยสมัย
อยู่มหา'ลัย
...

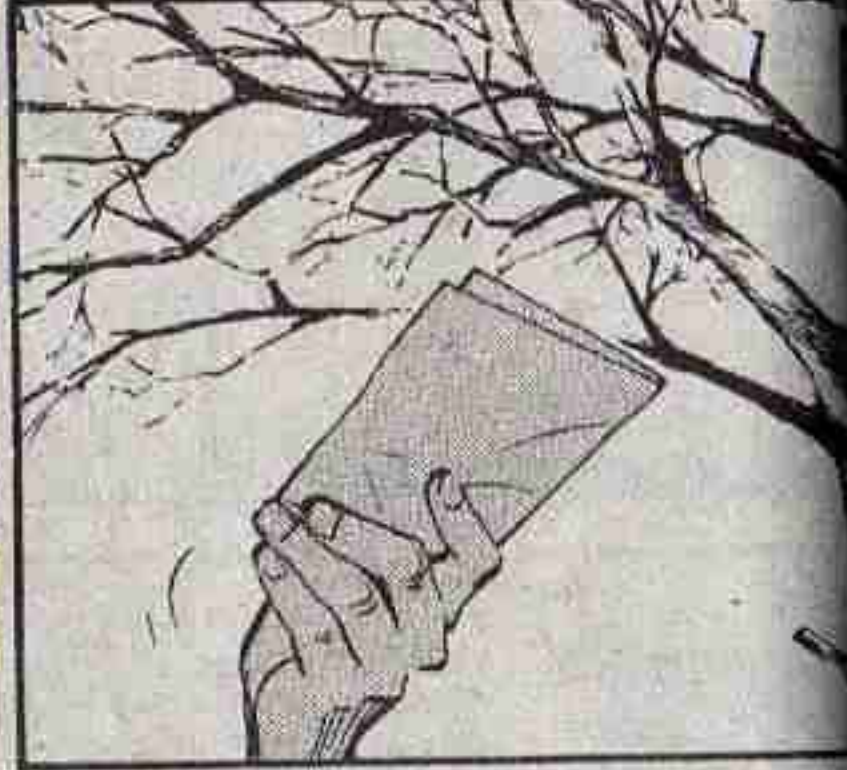
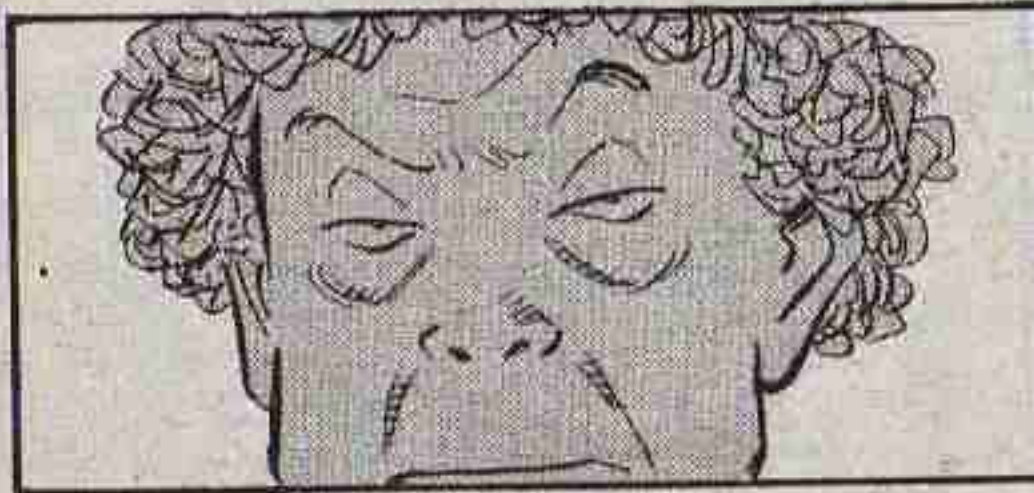
ผะ...ผมเอง
ก็ยังไม่ได้
ตอบแทนคุณ
ยามาเนะเลย
เค้าช่วยผมไว้
ตั้งเยอะ
...

ถะ...ถ้า
ทราบที่อยู่
บ้านพ่อเคา
ละก็
กรุณา...

เค้าจตที่อยู่
ให้ฉันไว้
ขอให้ช่วย
ส่งพวกพัสดุ
ที่มามาบ้านนี้
ไปให้เค้าด้วย
...

จตอยู่
ในนั้นแหละ
แต่ฉันไม่รู้จะว่า
ตอนนี้จะยังอยู่ที่
นั้นรึเปล่า
...

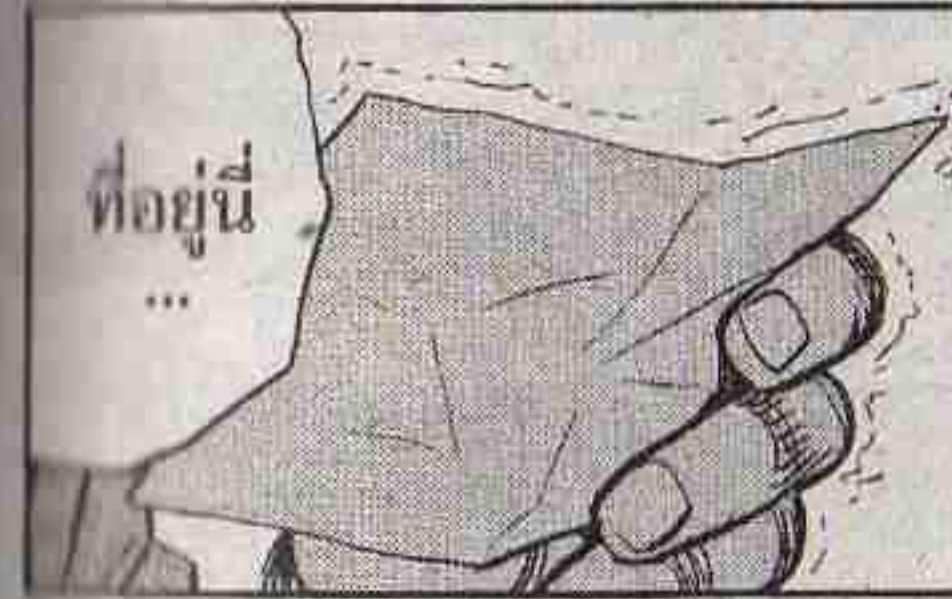
ขอบคุณ
ค่ะ

สำเร็จแล้ว
โซกุน

มีอะไร
เทรอก
โซกุน

ที่อยู่นี้
...

สมัย
เรียนอยู่
ชั้น
ประถม
...

ฉันเคย
อยู่ที่นั่น
นะสิ
...

ที่อยู่
ทำไมเทรอก
?

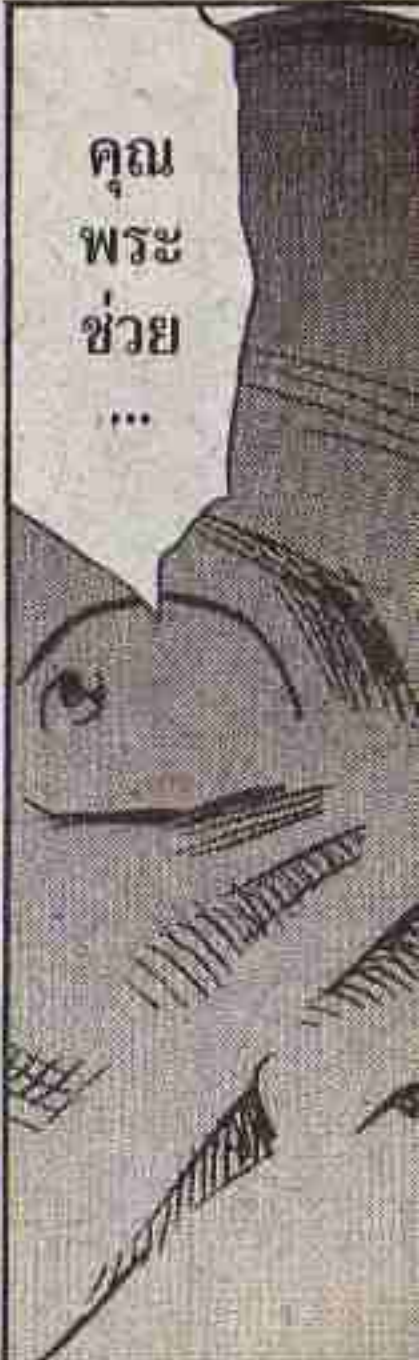
พา
...?

จริงสิ
Dr.ยามาเนะ
อายุพอ ๆ กับ
โซกุนนี่นา
...

Dr.
ยามาเนะ
...

ยามาเนะ
... ยามาเนะ
...

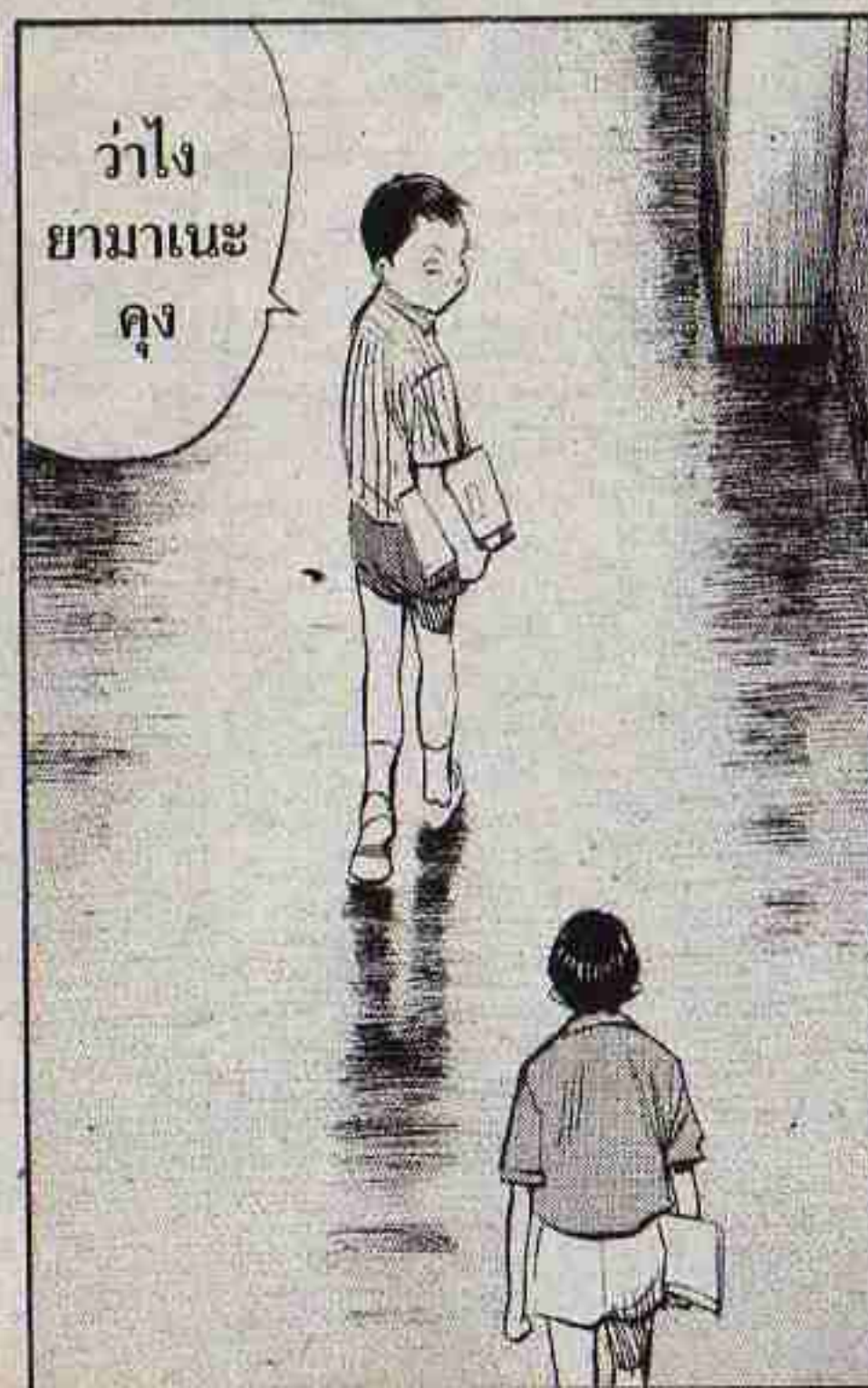
คุณ
พระ
ช่วย
...

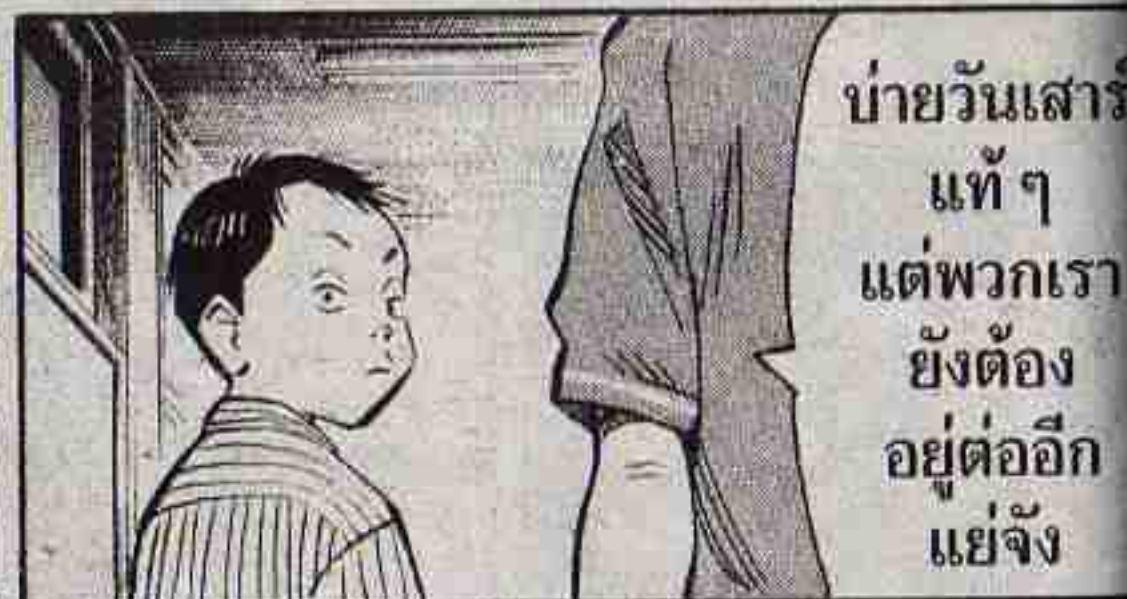
ยามาเนะ
คุง!?

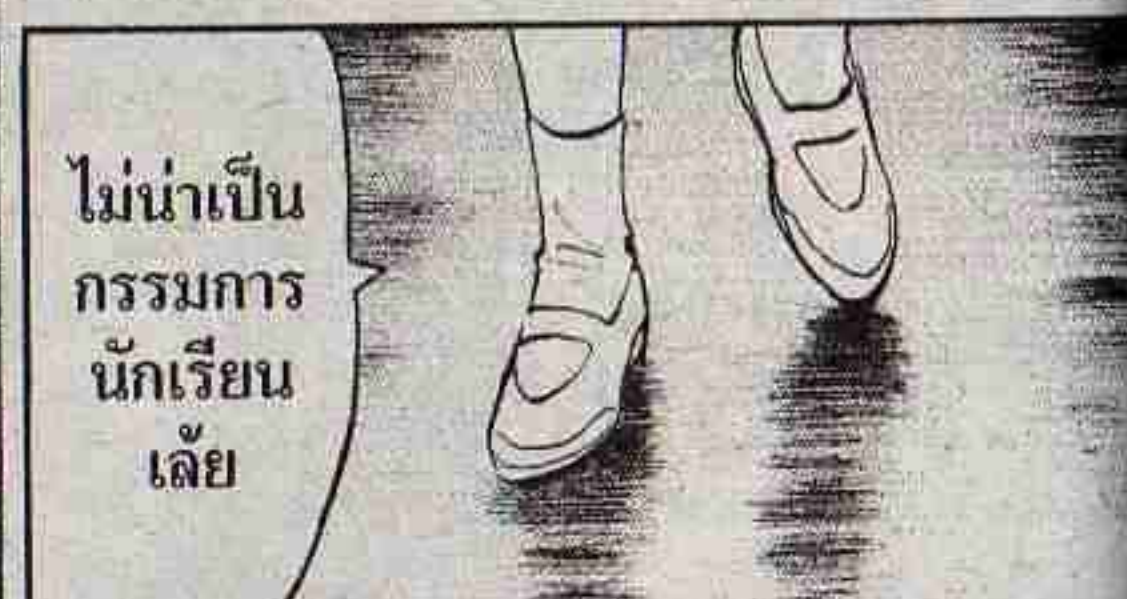
โอจิโ
คุง

ว่าไง
ยามาเนะ
คุง

บ้ายวันเสาร์
แท้ ๆ
แต่พวกเรา
ยังต้อง
อยู่ต่ออีก
แยะจัง

ไม่น่าเป็น
กรรมการ
นักเรียน
เลย

นายว่ามัย
?
โอจิโคุง

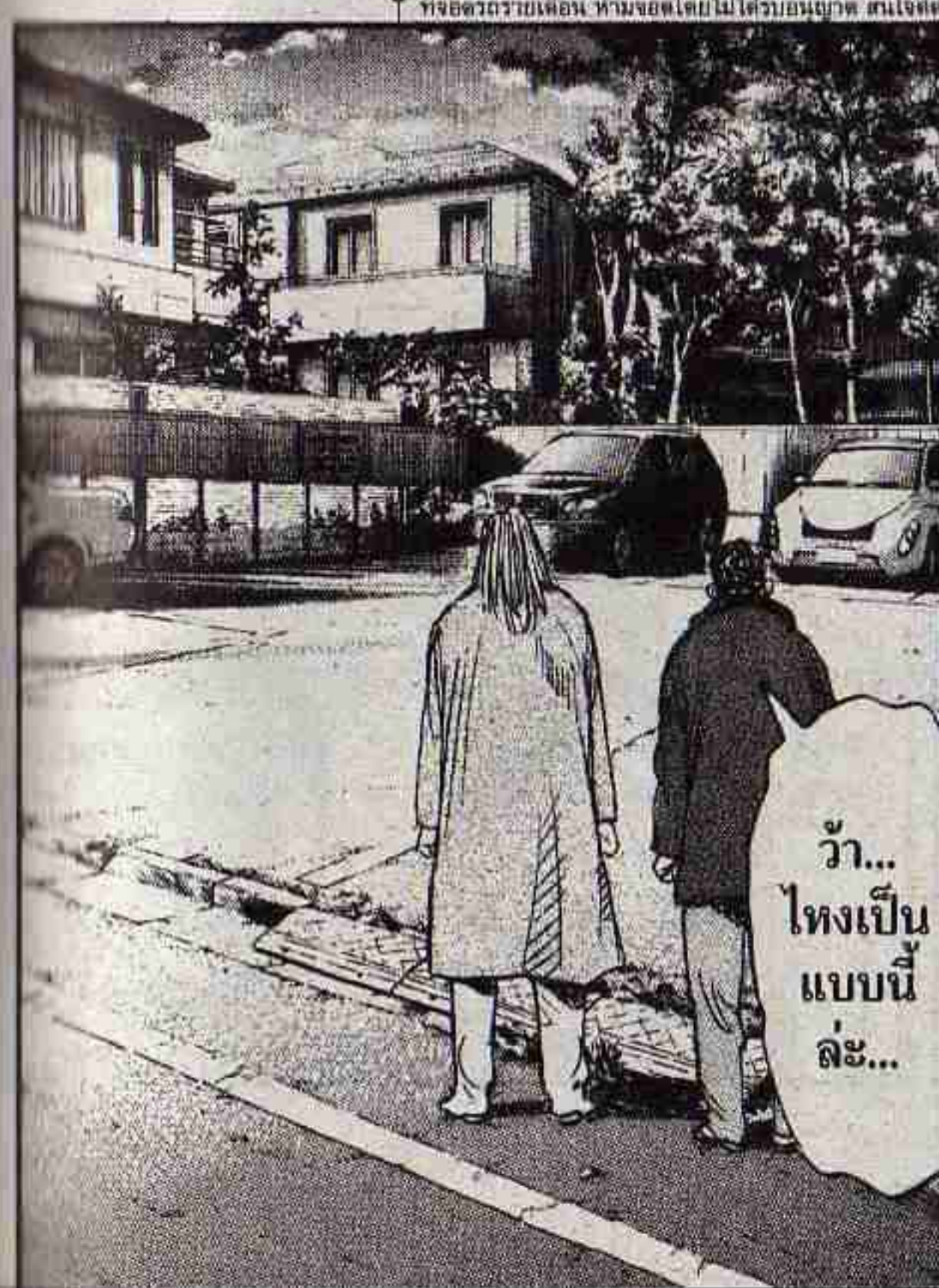

月極駐車場

無断駐車厳禁

速報 (1) 11月

↑ 予約枠を超過し、駐車枠を超過し、車を盗難された。ご注意ください。

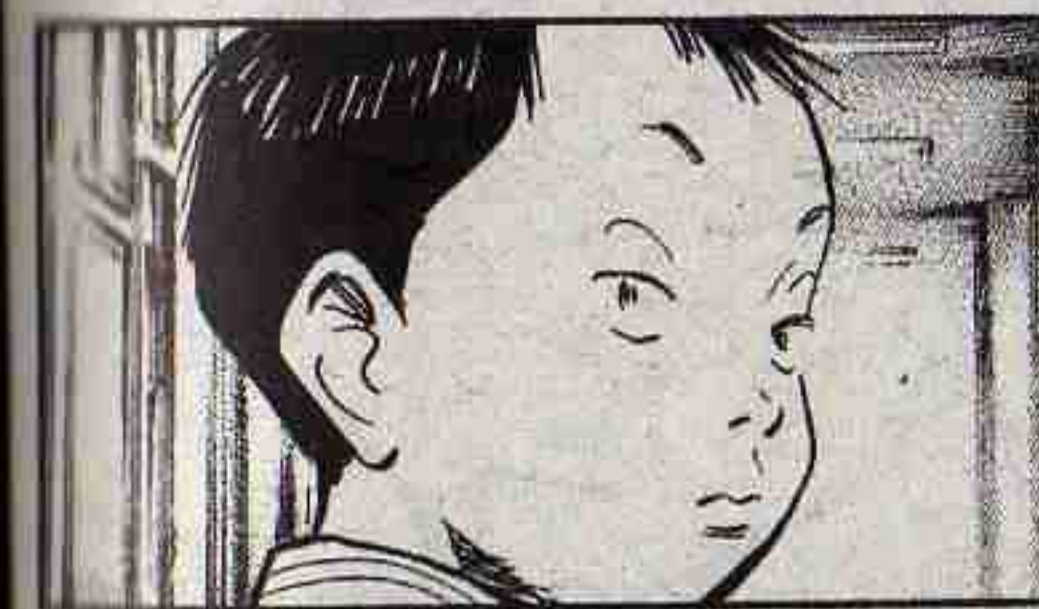
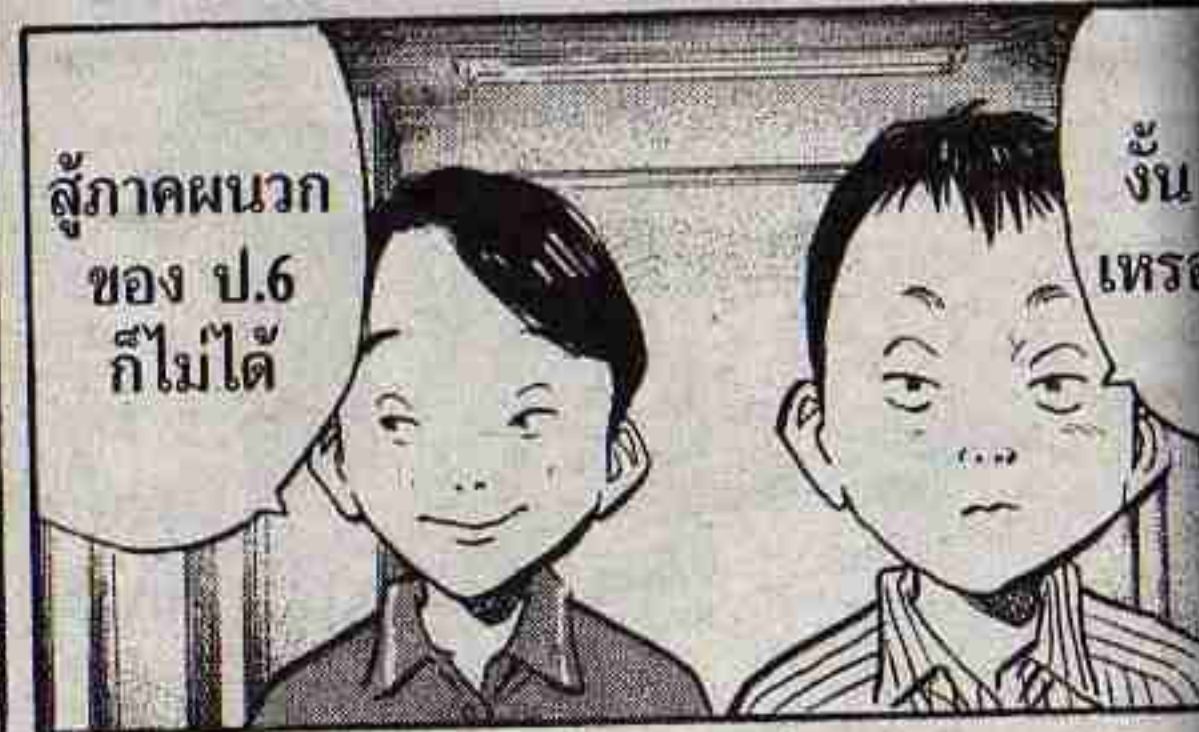
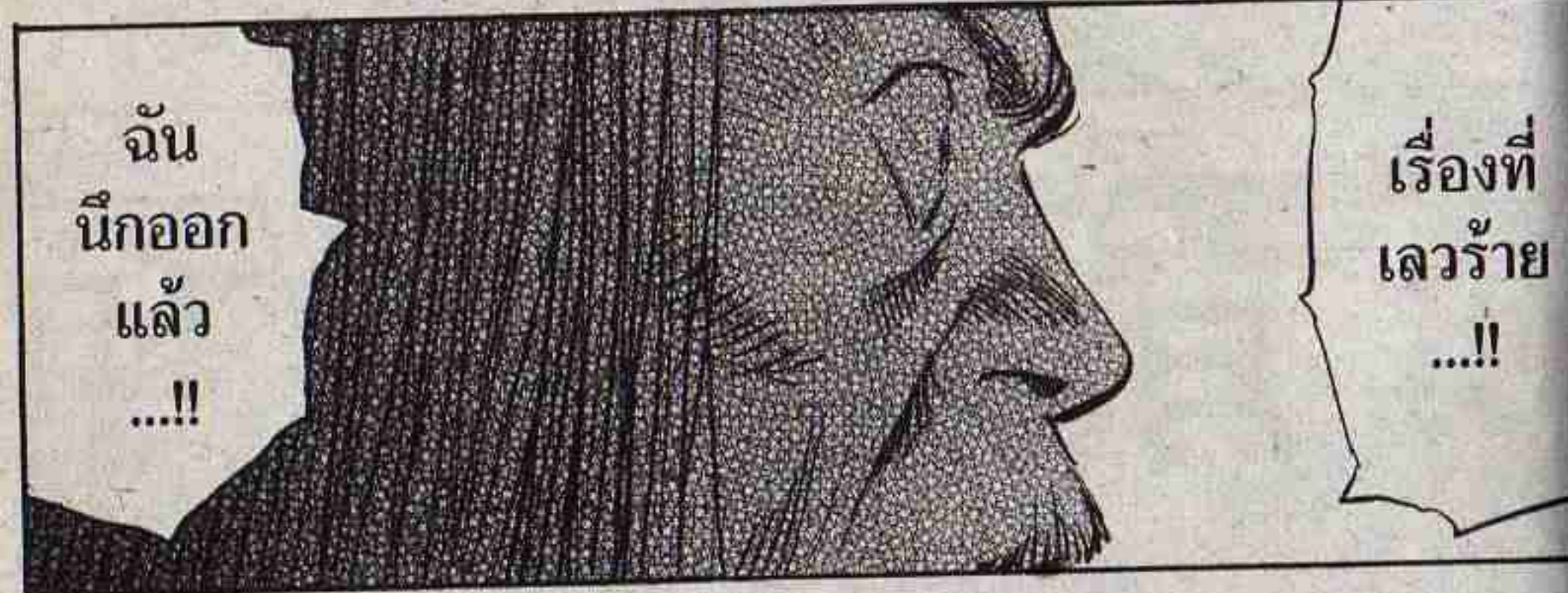

บ้านพ่อเค้า
ก็ถูกรื้อ
ทำเป็น
ที่จอดรถ
ซะแล้ว

โรงเรียน
...!!

ว่า...
โหลงเป็น
แบบนี้
ล่ะ...

นายรู้
ได้ยังไง

ที่ว่า
เพื่อนนะ
ใคร

บอก
ไม่ได้

เพื่อน
บอก

ต่อให้มี
หุ่นยนต์ยักษ์
ออกมา
รื้อคำรามไป
ก็เท่านั้น

คงไม่พันหมอนั้น
สินะ...
ชื่อเคนจิใช้มั้ย
?

หมอนั้น
เป็นคนคิด
เหรอ
?

นายกับ
หมอนั้น
รู้จักกันแค่
2 คน
งั้นเหรอ

เอ

มี
อีกคน
มั้ง

ใครกัน
บอกมานะ
!!

จะเป็น
ใครก็ช่าง
แต่ที่
สำคัญ
...

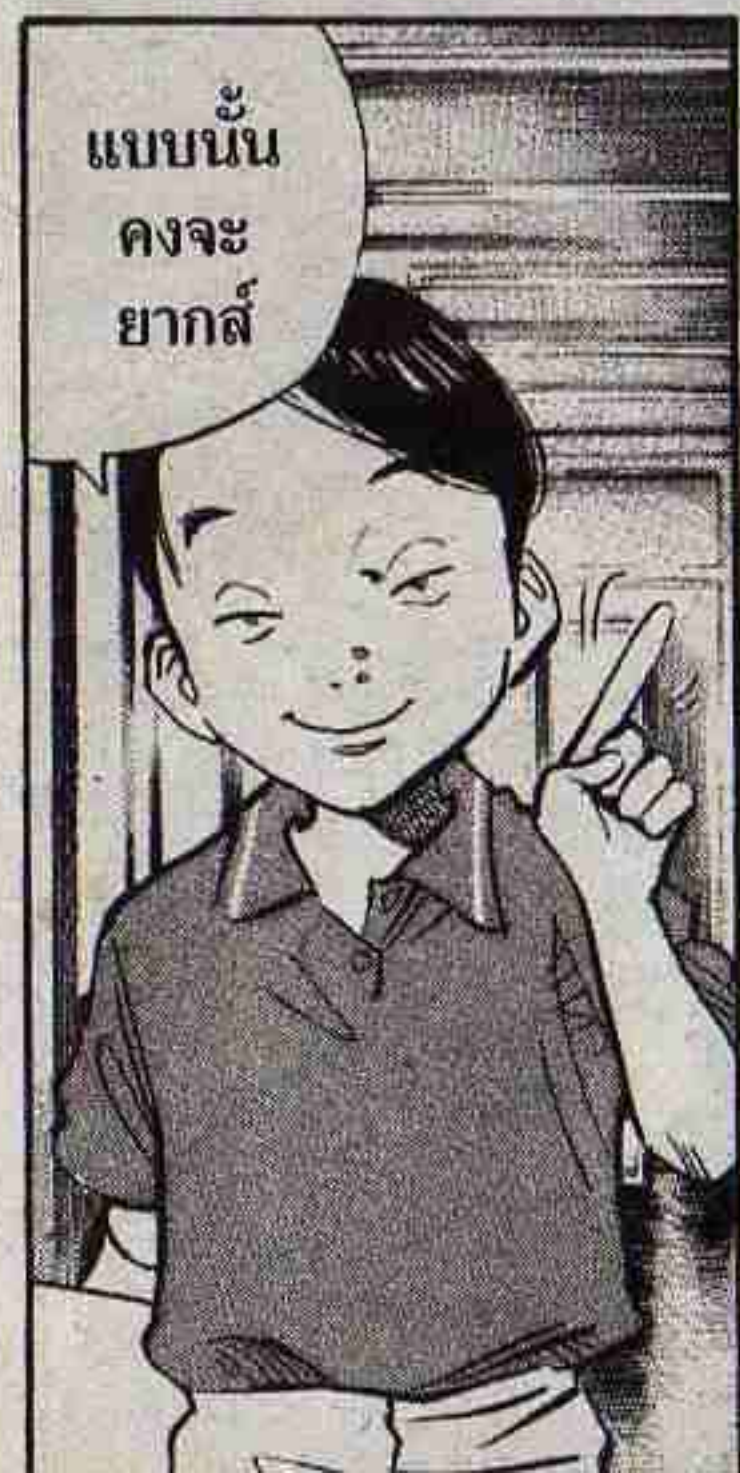

เด็กเรียนอย่างนาย
ไม่ควรไปยุ่ง
กับคนพรรคนั้น
หรอก

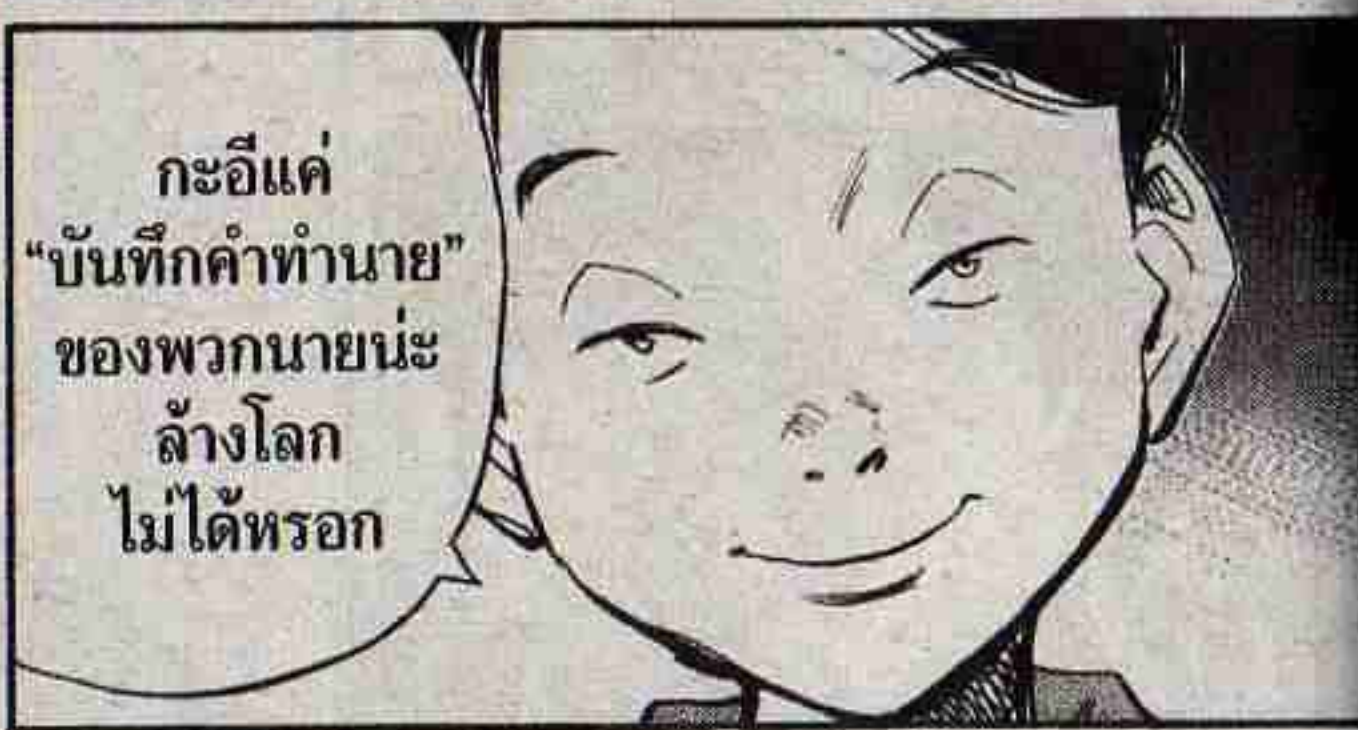

ไม่ใช่
เรื่อง
ของนาย

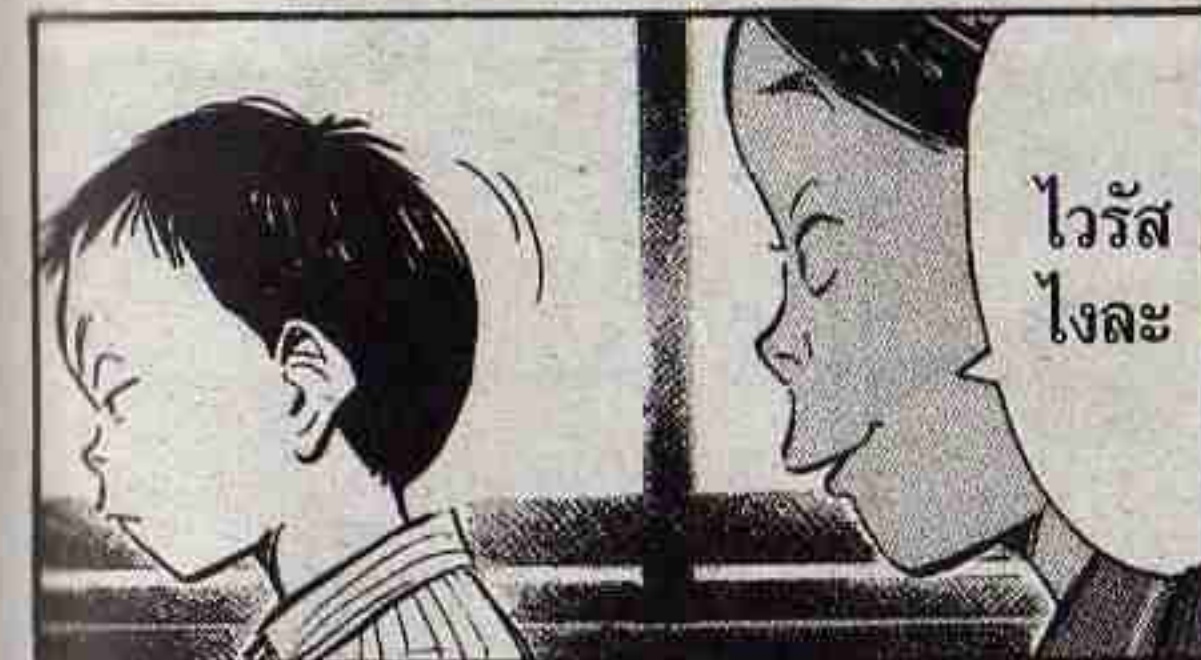
ถ้าเป็น
พวกฉันละก็
จะทำยังไง
รู้มั๊ย
?

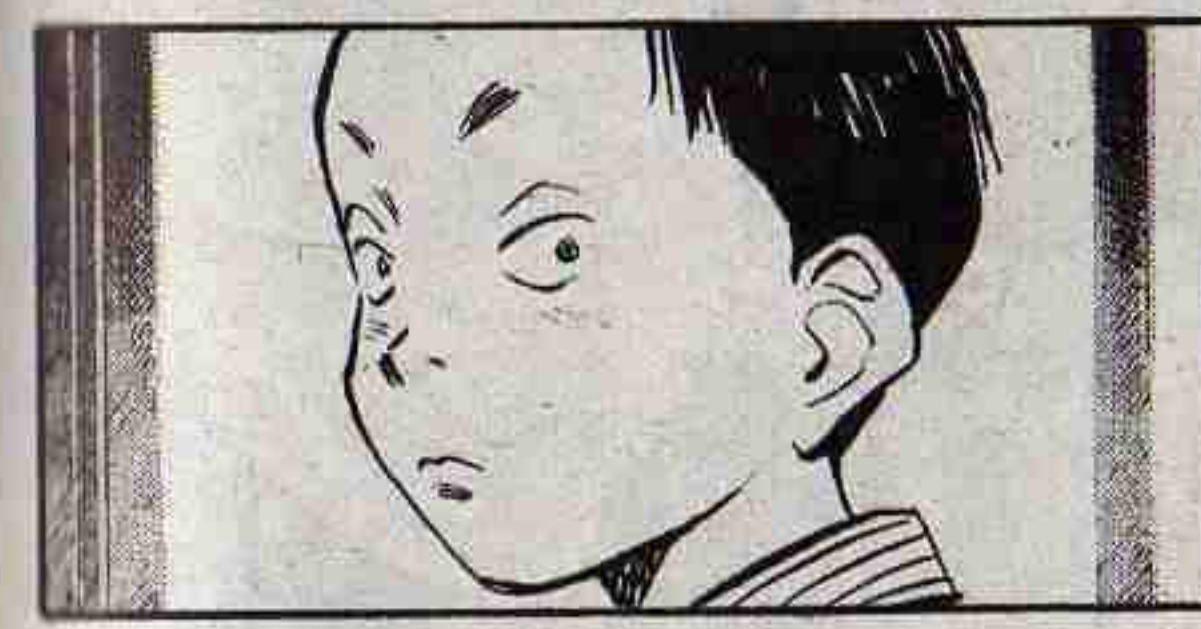
แบบนี้
คงจะ
ยากส์

กะอีแค่
"บันทึกคำทำนาย"
ของพวกนายนะ
ล้างโลก
ไม่ได้หรอก

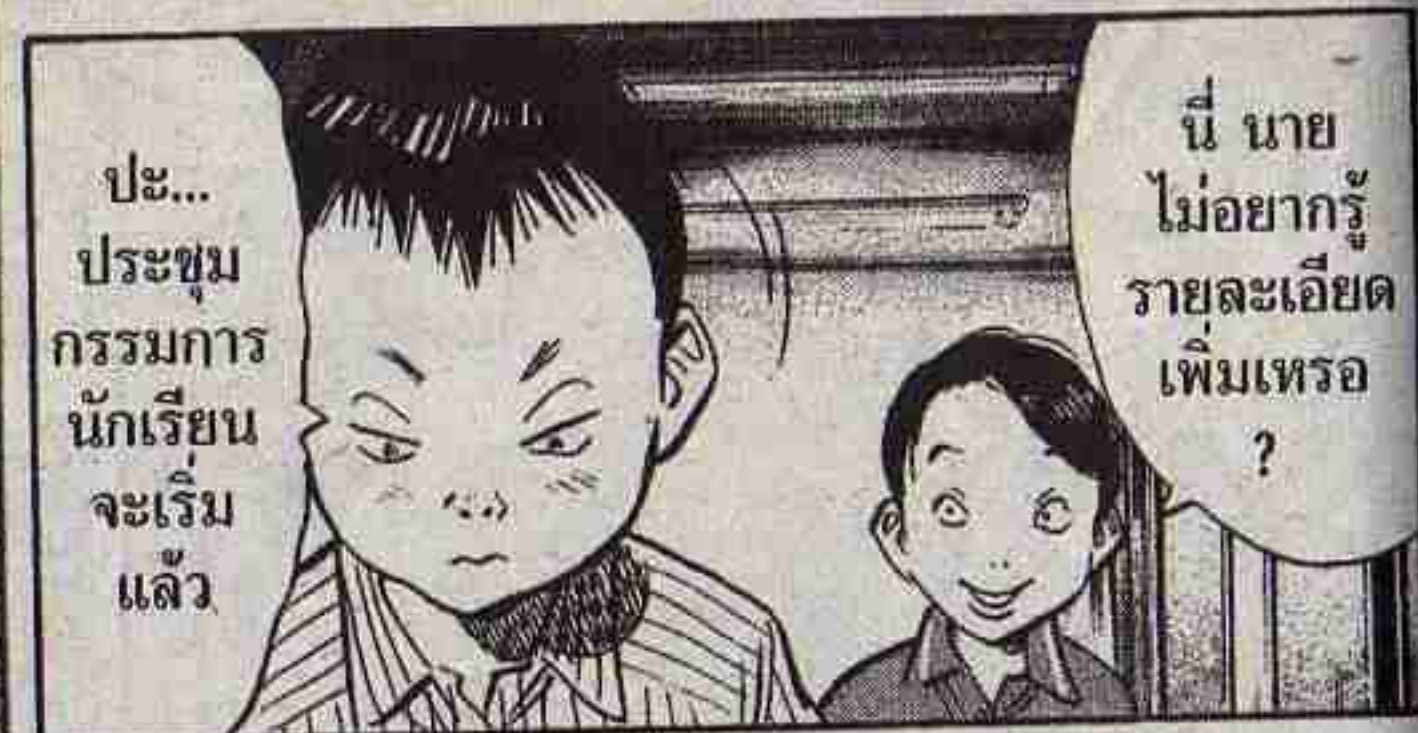

ไวรัล
ไงละ

แพร่...
ไวรัล
ออกไป

ไง
เจ็งใช้มั๊ยละ
?

ปะ...
ประชุม
กรรมการ
นักเรียน
จะเริ่ม
แล้ว

นี่ นาย
ไม่ยากรู้
รายละเอียด
เพิ่มเทร่อ
?

มันชื่อว่า
"บันทึก
คำทำนาย
ใหม่"

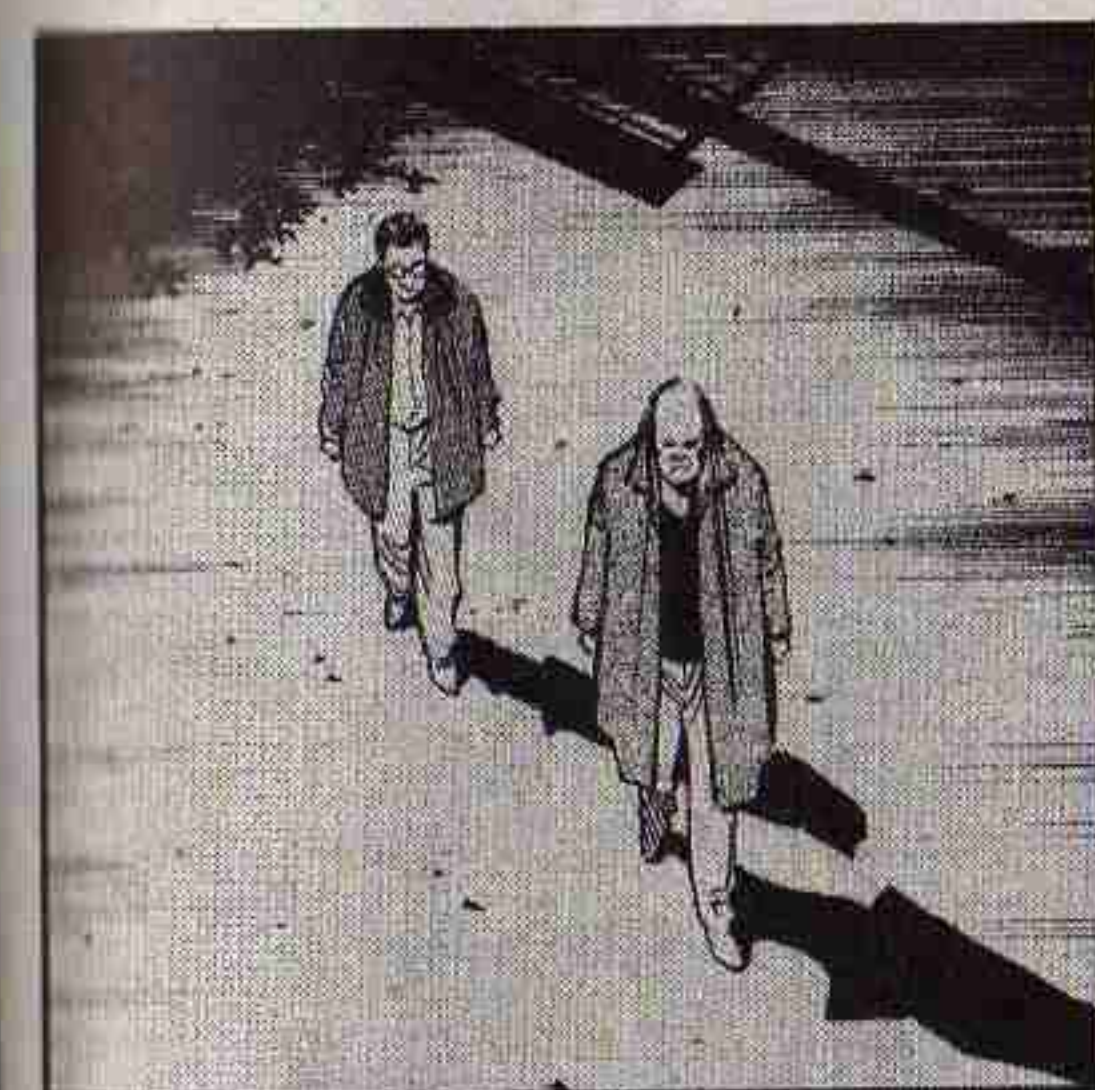
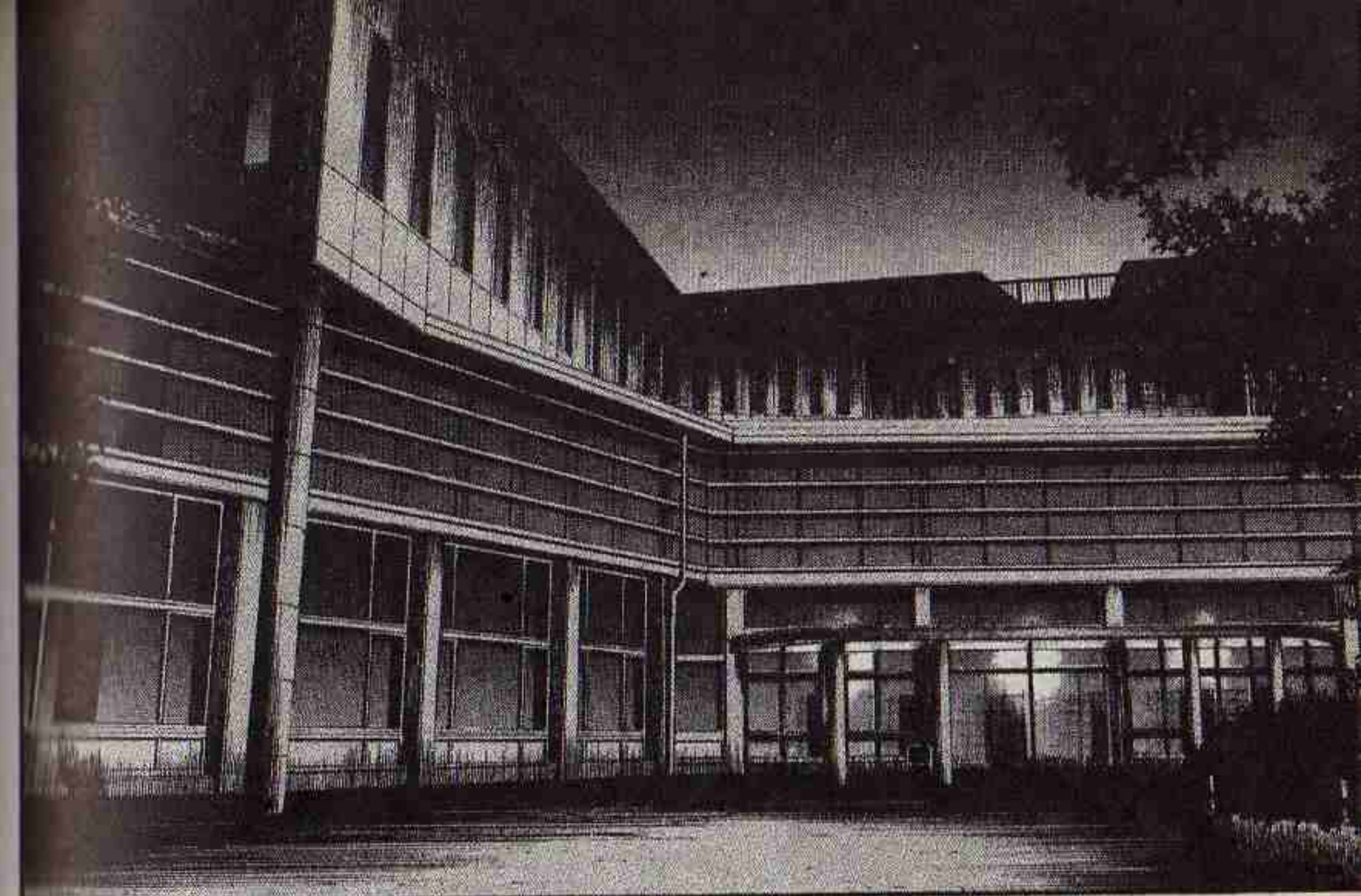
พวกเราแต่ง
ได้แจวกว่า
"บันทึกคำทำนาย"
ของพวกนาย
ตั้งเยอะ

มีหนังสือ
ที่พวกเราใช้
แอบติดต่อกัน
อยู่ในห้องสมุด
!!

ถ้าอยากรู้
ก็มาที่
ห้องสมุด
สิ

หนังสือ
ที่ใช้
แอบติดต่อกัน...?

ตอนนั้น
ฉันไม่ได้สนใจ
ของพรรคนั้น
เลย

ไม่สิ
...

กำลังทำเป็น
ไม่สนใจ
ต่างหาก

ทั้ง ๆ ที่
อยากรู้
ใจจะขาด

แต่
ทำเป็น
ไม่สนใจ
...

ที่จริงแล้ว
หลังจากนั้น
ฉัน...

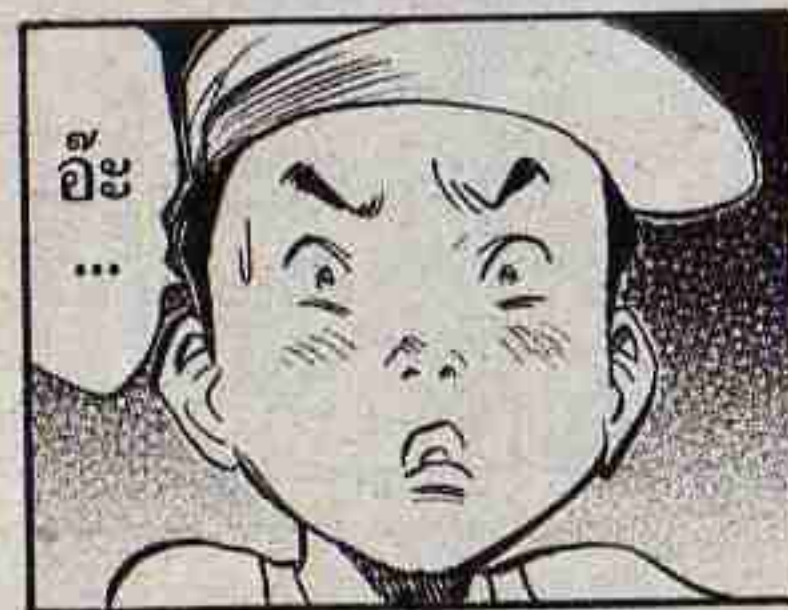
ความชั่วร้าย
ต้องพินาศ
อยู่แล้ว
!!

จริง
เรือ

หือ
!?

ถ้าผู้ร้าย
ทิ้งไฮโดรเจน
บอมบ์ลงมาละก็
คนดี ๆ
ก็ตายเรียบ

ฮะ
...

ซินไซ้
มีหวังเมือง
ได้พังย่อยยับ

งั้น
จะโจมตีเข้ามา
แบบไหนล่ะ?
โอดโจะ

เค้าไม่ใช่
ไฮโดรเจน
ร็อก

อาวุธเชื่อ
แบคทีเรีย
ไงละ

ฉันเล่าเรื่อง
อาวุธเชื้อโรค
ให้พวกเคนนิฟิง
ราวกับ
เป็นความคิด
ของตัวเอง

...แล้ว
หนังสือที่ใช้
แอบติดต่อกัน
นั่นล่ะ...

ตอน
นั้น
...

ยามานะ
คุณ
บอกว่า
...

หนังสือ
เล่มนี้อยู่ใน
ห้องสมุด
ตลอด

ไม่มีใคร
สามารถ
ยืมมัน
ออกไปได้

อยู่ใน
ห้องสมุด
ตลอด
...?

ล้อเล่นน้า
นี่มันปี 2015
อาคารเรียน
ก็เป็น
หลังใหม่แล้ว
...

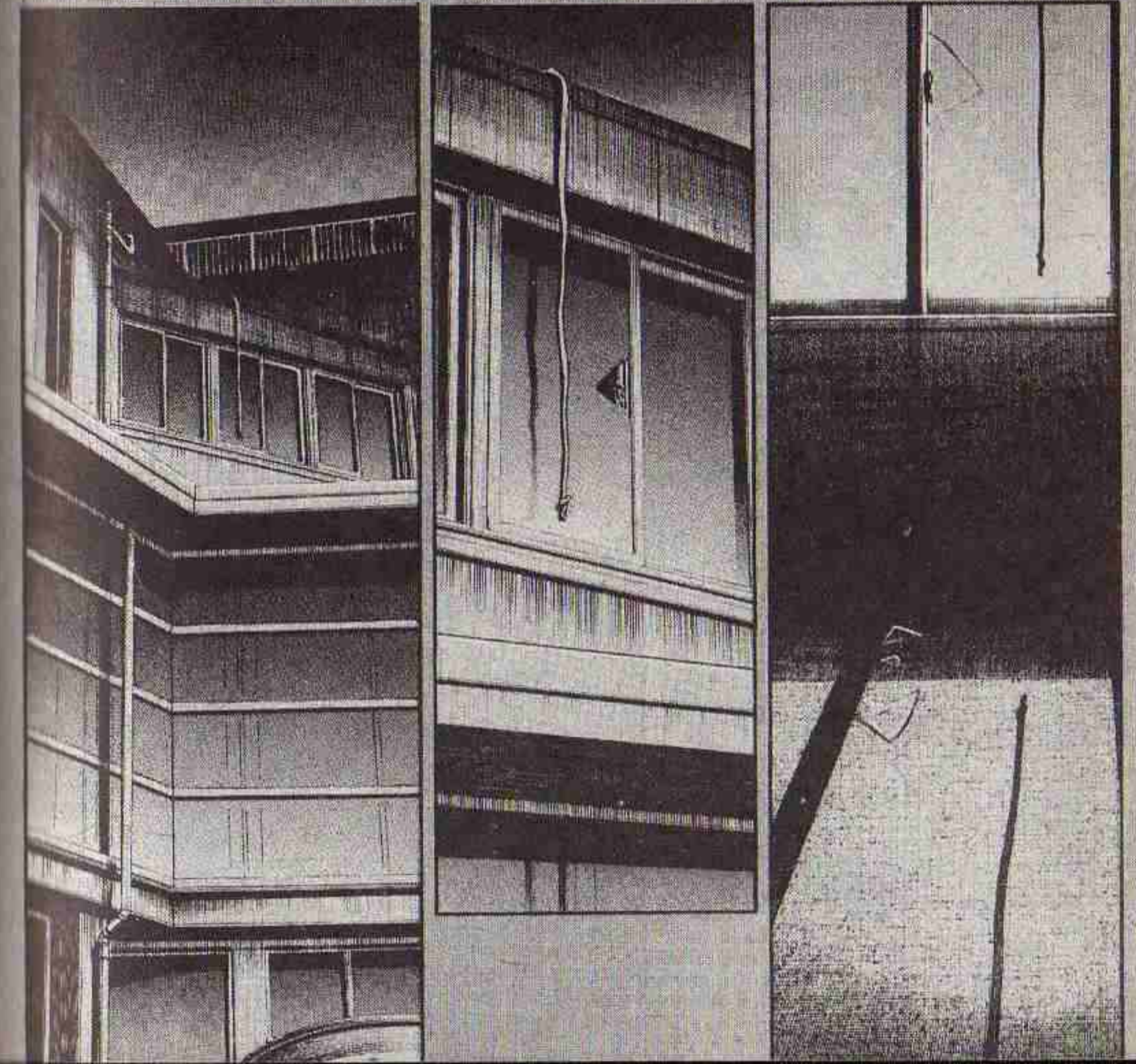
ยังอยู่
ในห้องสมุด
ตลอด...

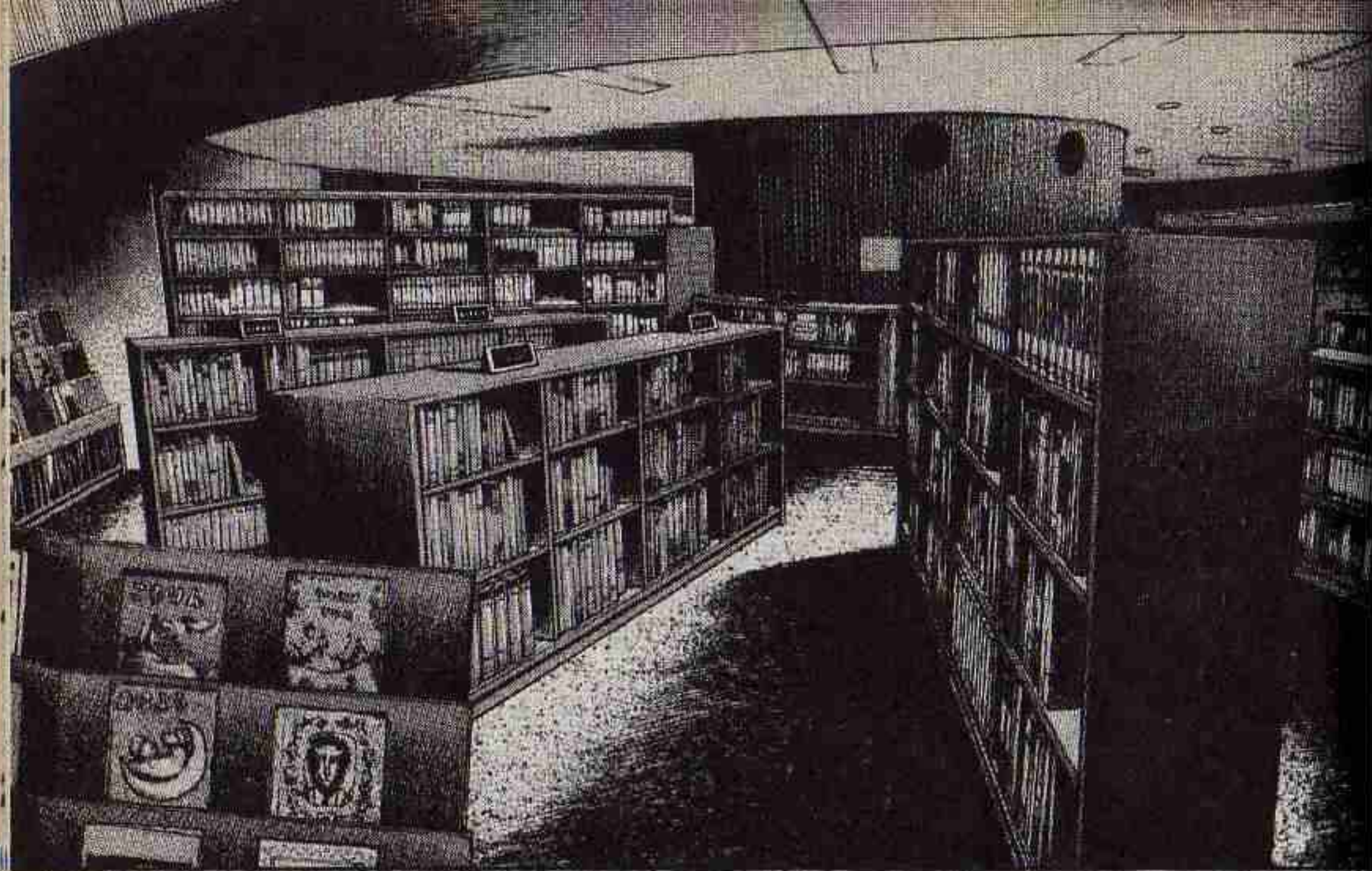
เป็นหนังสือ
ที่ไม่มีใคร
สามารถ
ยืมออกไปได้
....!?

図書室

ห้องสมุด

ตอ
ที่
5
ห้อง
สมุด

หนังสือที่ห้ามยืม
ออกไป
ก็เช็ค
หมดแล้ว
...

มุม
พจนานุกรม
ก็เช็คแล้ว
...

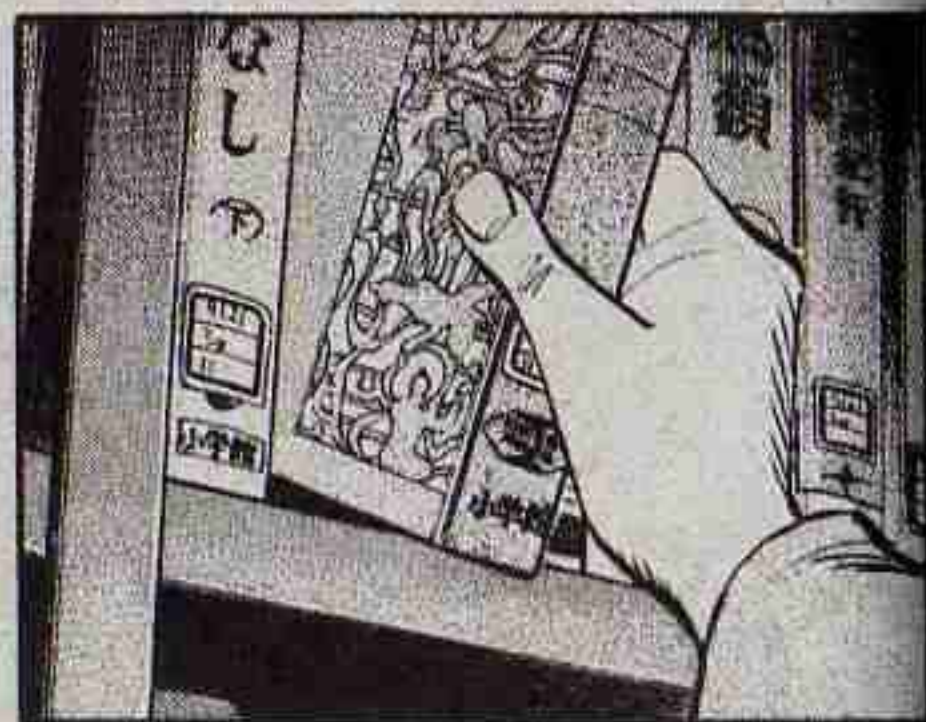
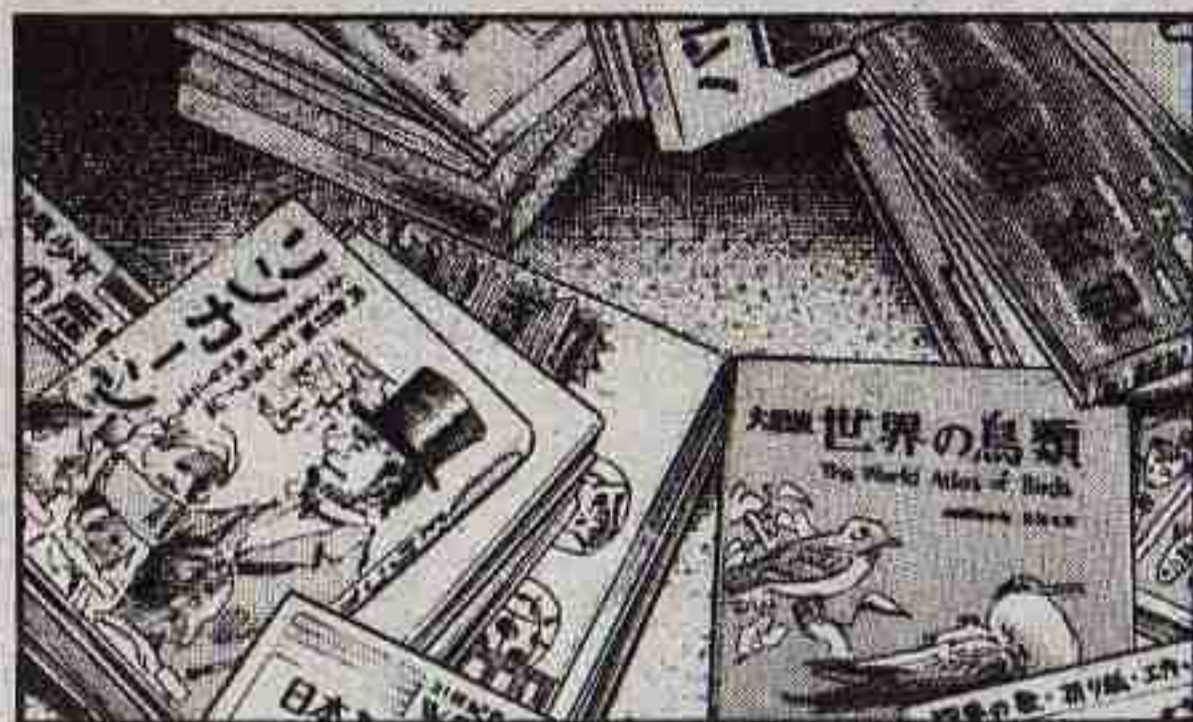

พิมพ์
ปี 1998
...

ไม่มีทาง
หาเจอ
หรอก
...

อย่าว่าแต่
จะหาเจอ
เลย...

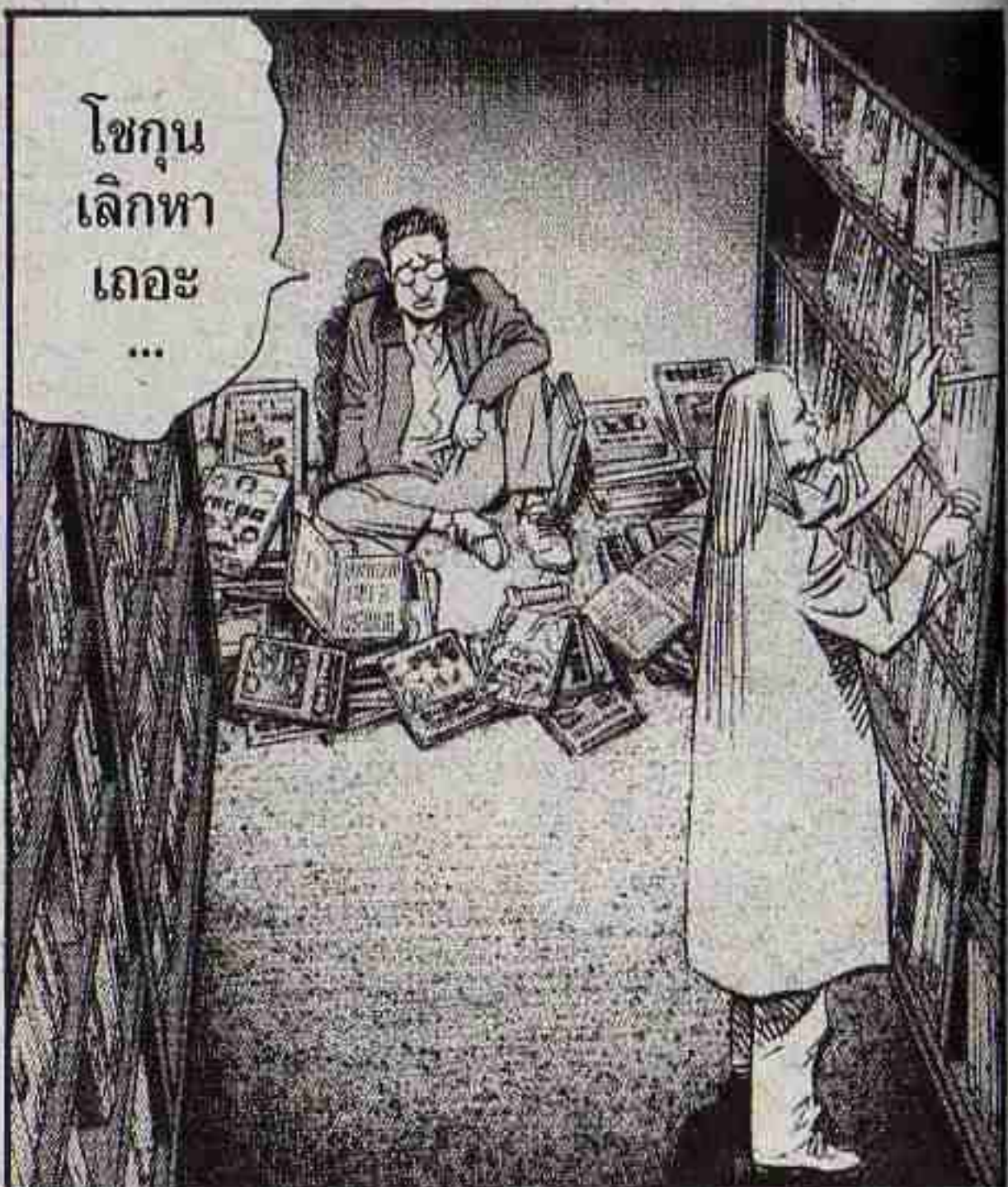
หนังสือเล่มนี้
อยู่ใน
ห้องสมุด
ตลอด

ไม่มีใคร
สามารถยืมมัน
ออกไปได้

พิมพ์
ปี 2004
...

โซกุ
เลิกหา
เถอะ
...

หนังสือ
แบบนี้
ไม่น่าจะมี
มากกว่า

นั่นมันเรื่อง
เมื่อ
ปี 1969
ใช่嗎
?

ก่อน
ผมเกิด
ตั้งนาน
แน่ะ

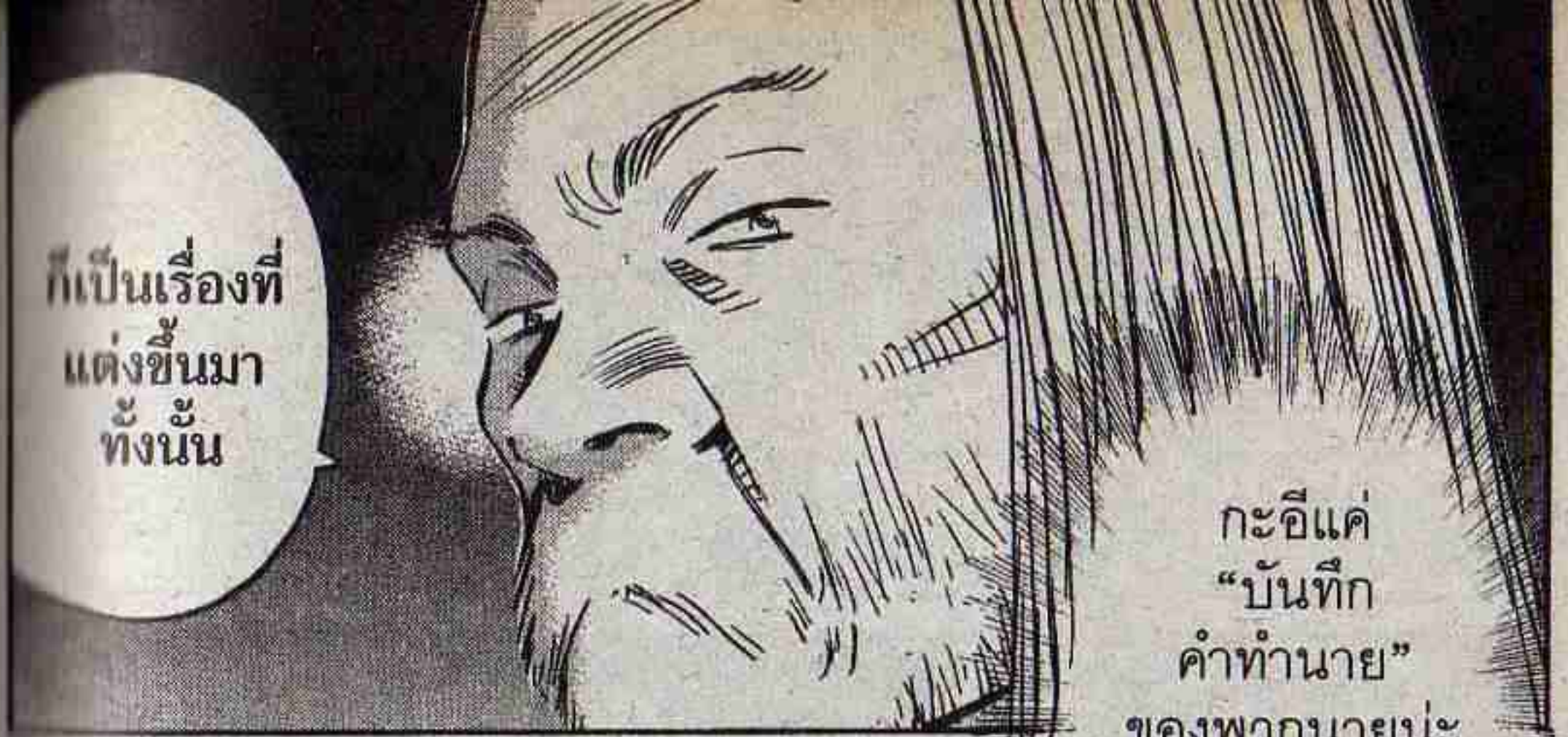
หนังสือเก่า
ขนาดนั้นยังอยู่
ในห้องสมุดนี้
โดยไม่มีใครยืม
ออกไปได้เลยเนี่ย
จะเป็นไปได้หรือ
...

ที่สำคัญ
เรื่องที่คุณชื่อ
ยามาเนะพูดนะ
จริงรีเปล่า
ก็ไม่รู้...

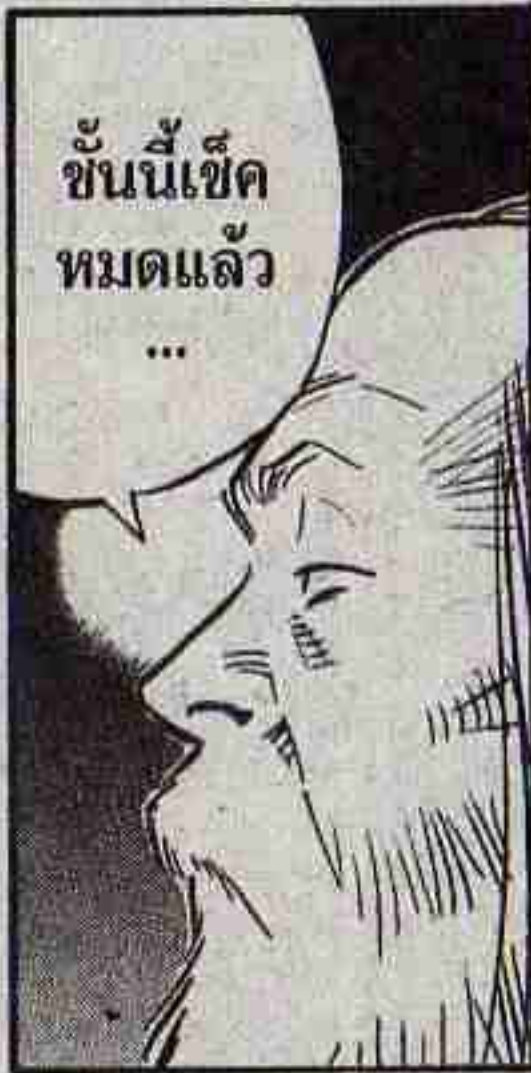
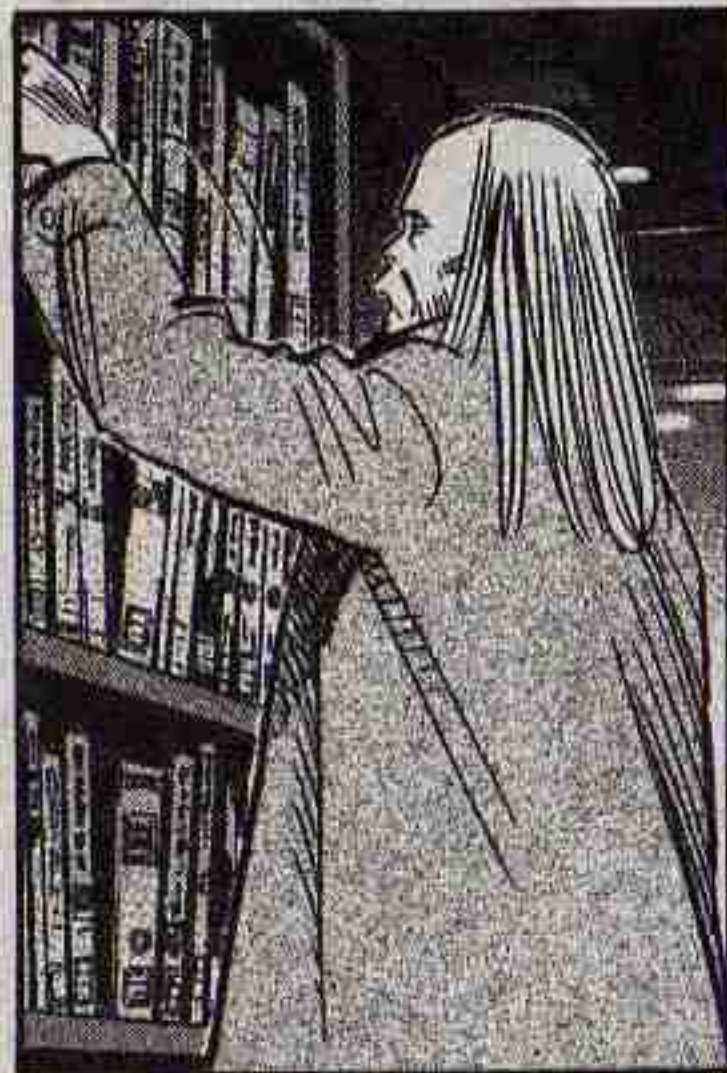
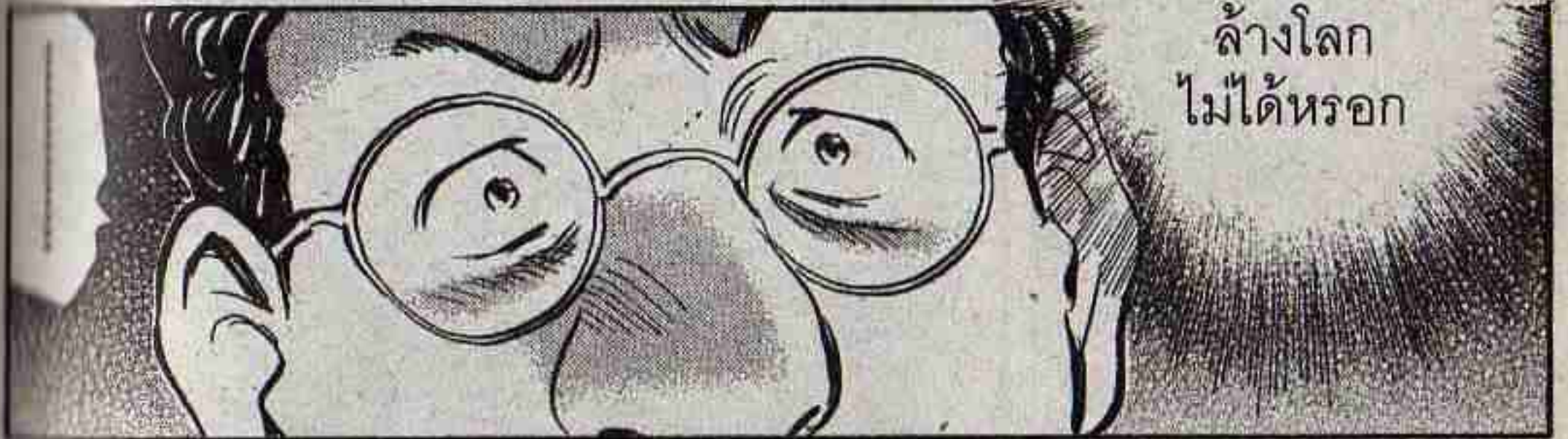

"หนังสือที่ใช้
แอบติดต่อกัน"
น่าจะเป็นเรื่องที่
เด็กแต่ง
ขึ้นเองมากกว่า

ก็เป็นเรื่องที่
แต่งขึ้นมา
ตั้งนั้น

กะอีแค่
"บันทึก
คำทำนาย"
ของพวกนายนะ
ล้างโลก
ไม่ได้หรอก

ชั้นนี้เช็ค
หมดแล้ว
...

ดูชั้น
ถัดไป
กัน

อ๊ะ
...

โชกุน
...!!

ทั้ง "วัน
ส่งท้ายปีเก่า
นองเลือด
ปี 2000"
...

ทั้ง
หุ่นยนต์
ยักษ์
...

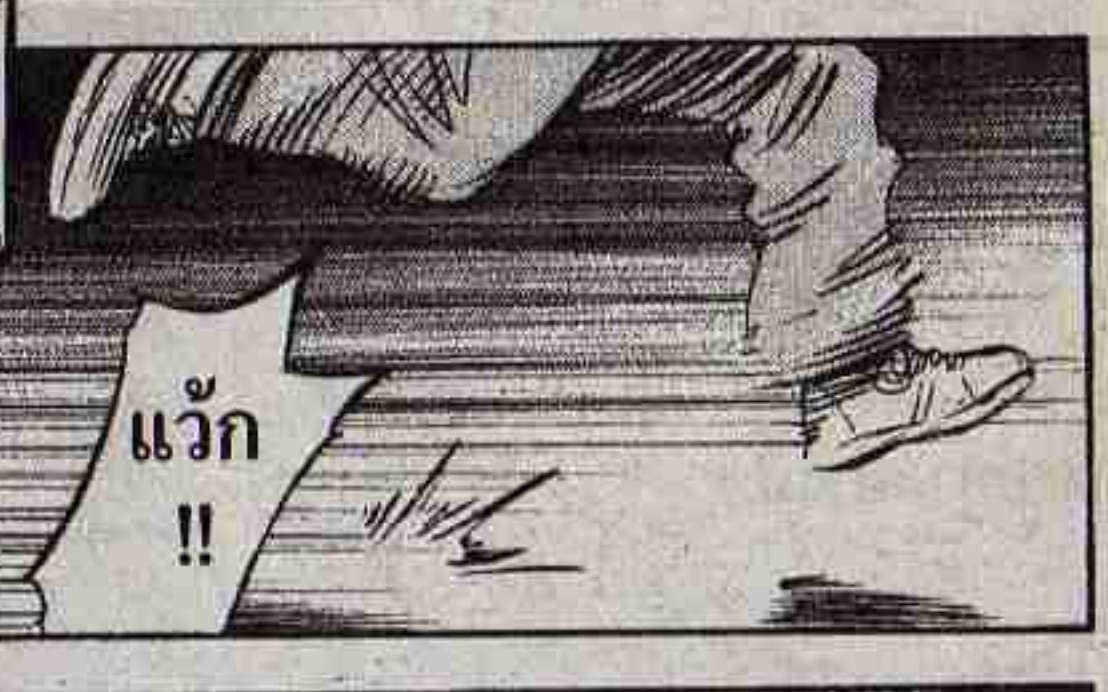
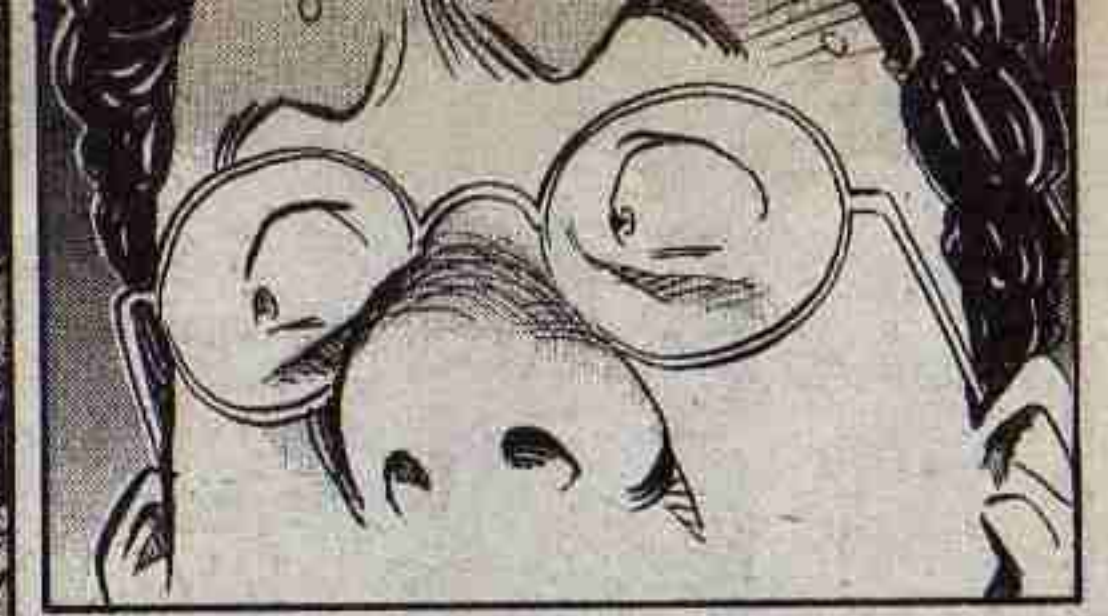
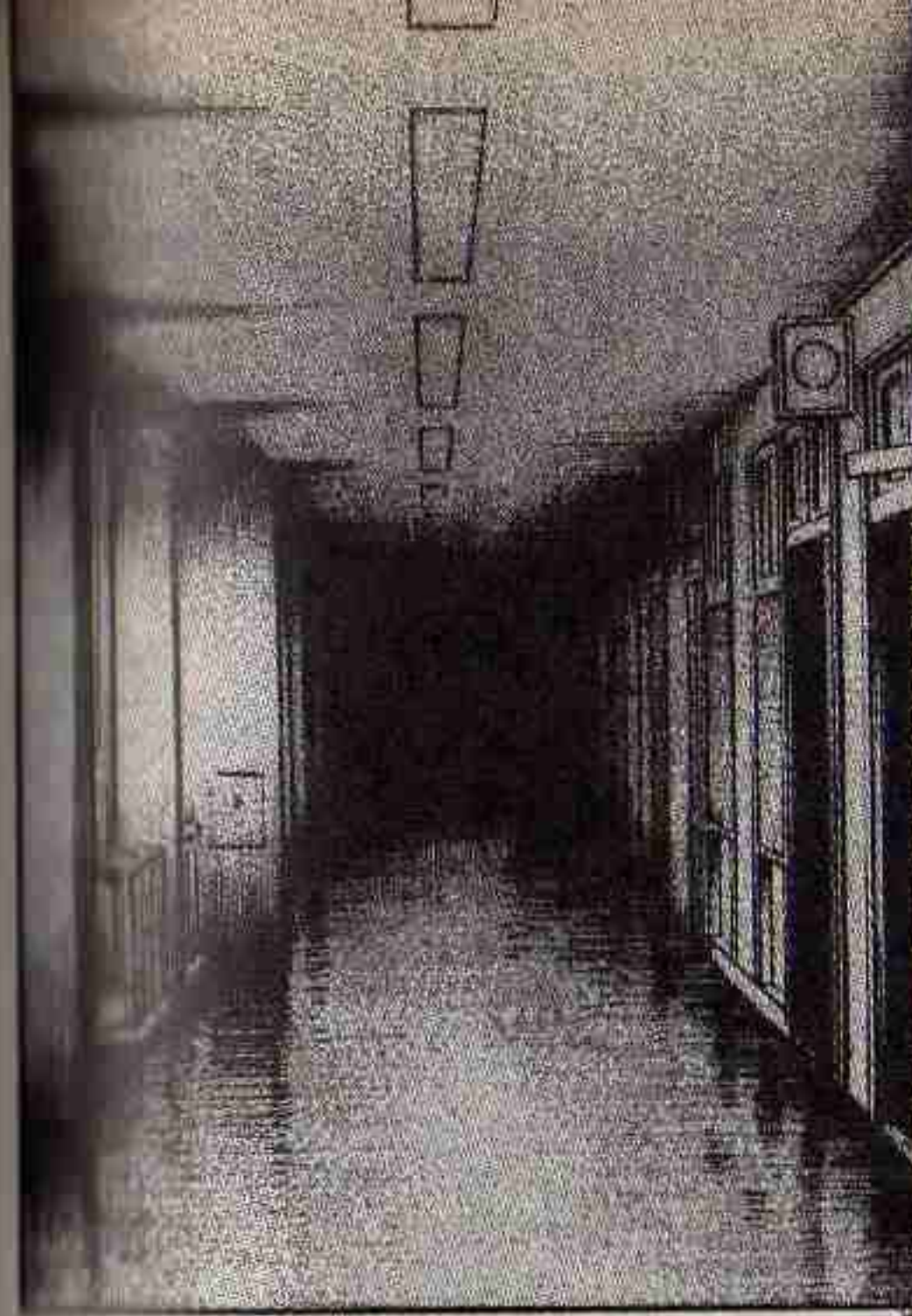
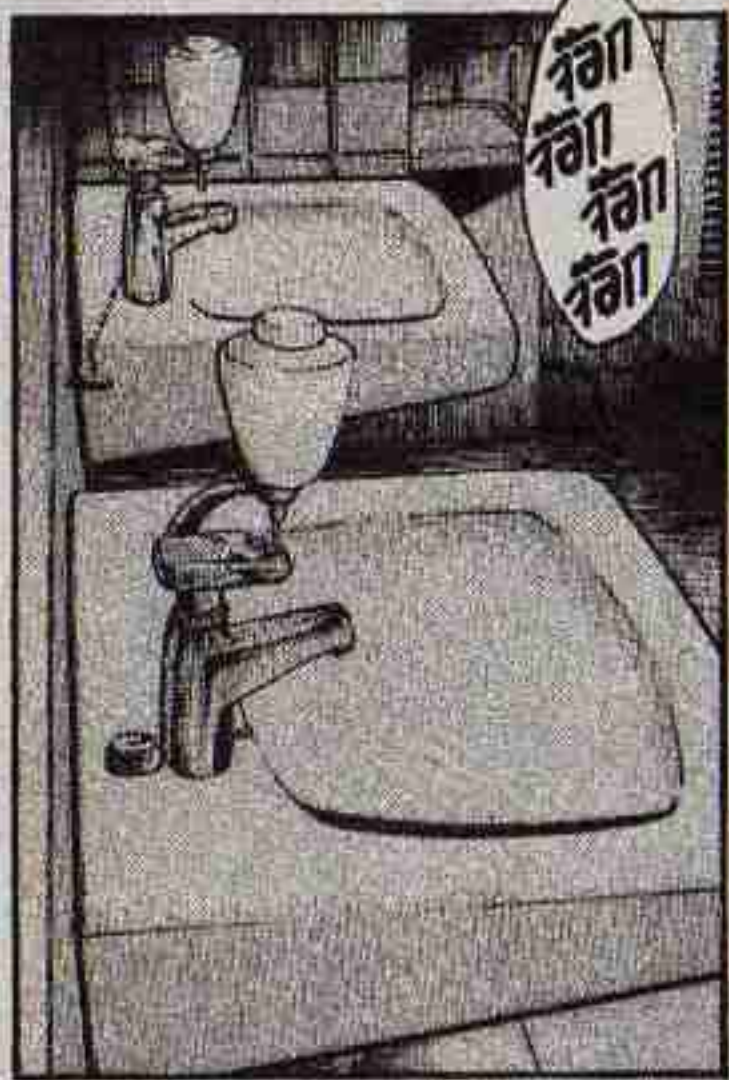
ถ้าเป็น
พวกฉันละก็
จะทำยังไง
รู้มั๊ย
?

ไวรัส
โงะ...
แพร่ไวรัส
ออกไป

ตอนที่ 5 ห้องสมุด

→
ห้องน้ำ
นักเรียน
ชาย

男子トイレ

ตอน
กลางคืนนี้
โรงเรียน
น่ากลัว
จริงๆ
...

ขนาดอายุ
ก็ปุ่นนี้แล้ว...
ตึกก็ออกจะ
ไม่ใหม่
...

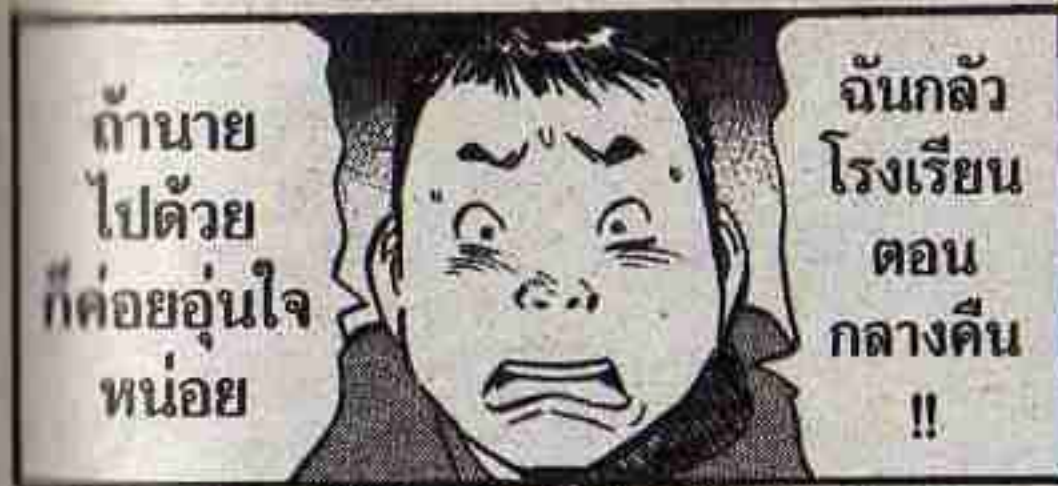

ทำไม
น้อ...

โซกุนก็
กลัวโรงเรียน
ตอนกลางคืน
ด้วยเหรอ
?

เปล่า
ไม่ใช่แค่
ที่โรงเรียน
หรอก

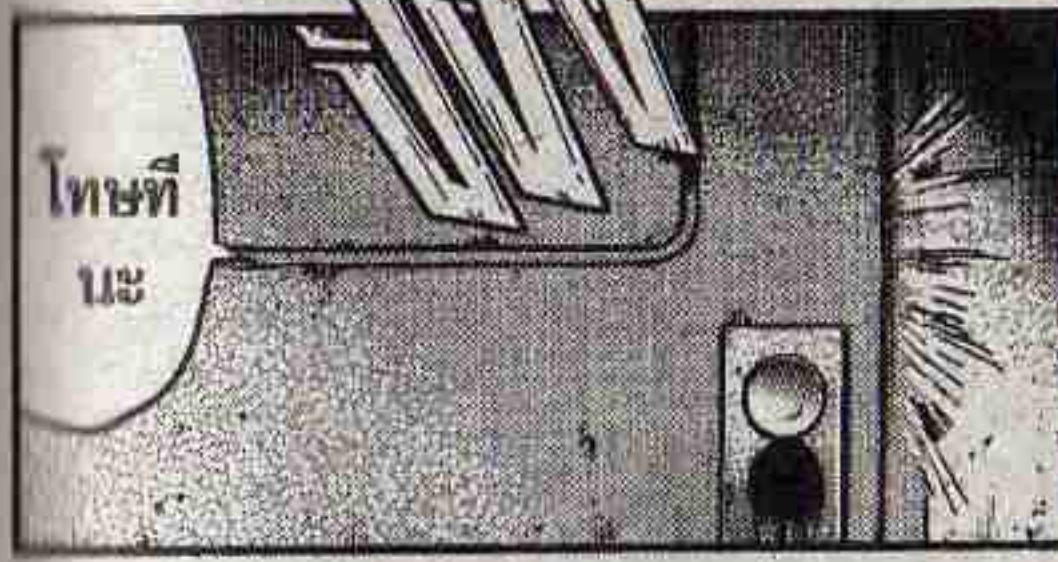
ถ้านาย
ไปด้วย
ก็ค่อยอุ่นใจ
หน่อย

ฉันกลัว
โรงเรียน
ตอน
กลางคืน
!!

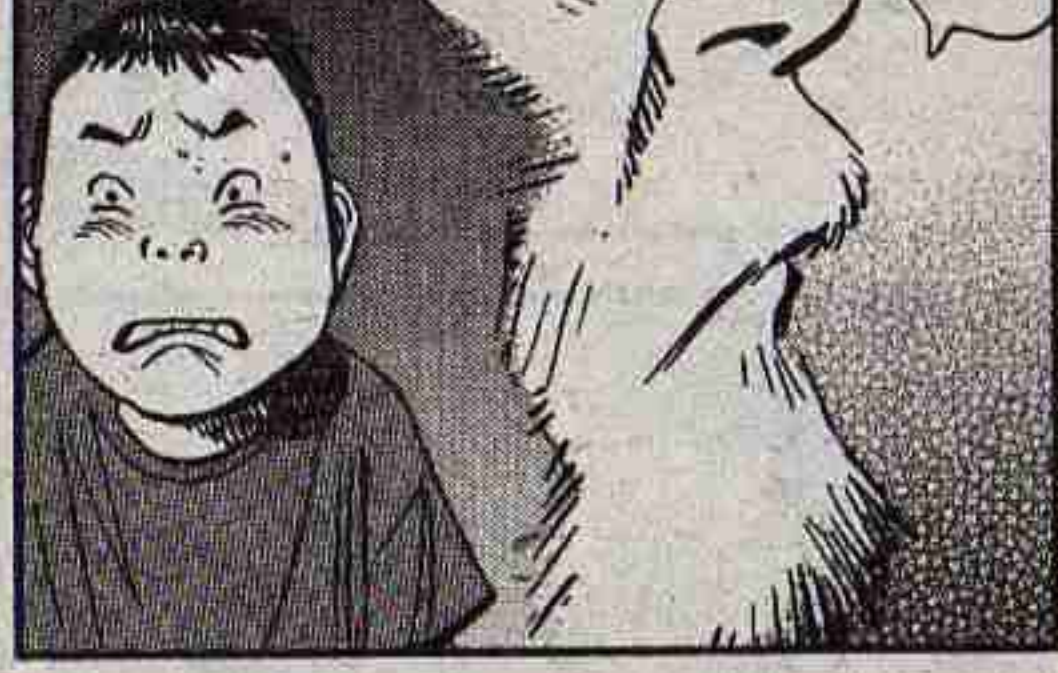

โอดโจะ
...!!

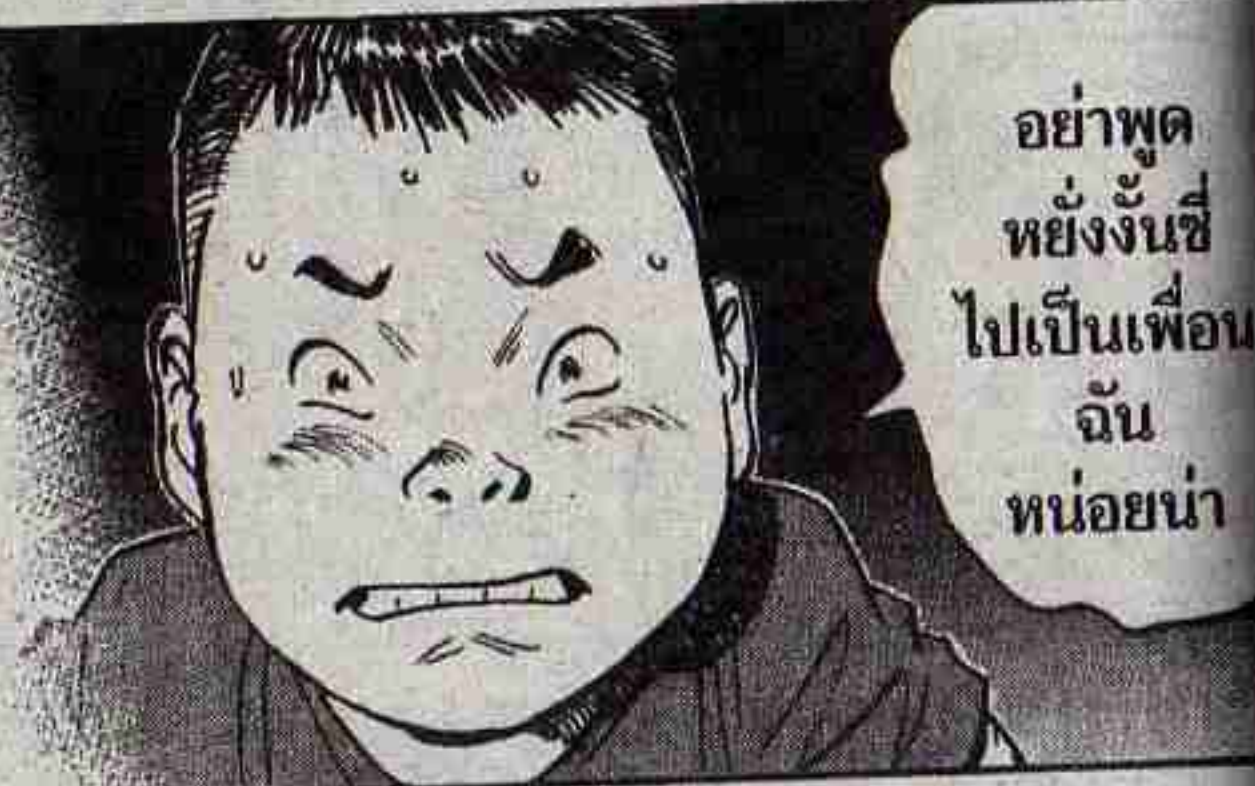
มอนจัง
...

โทษที่
นะ

สมัยเด็ก ๆ
เคยเล่นทดสอบ
ความกล้ากัน...
ตั้งแต่นั้นมา
ก็ตัดสินใจว่า
จะไม่ทำอย่างนั้น
อีก

อย่าพูด
หยิ่งงันซี
ไปเป็นเพื่อน
ฉัน
หน่อยน้า

...ละ...แล้วไง?
การทดสอบ
ความกล้าครั้งนั้น
มีอะไรเกิดขึ้น
รีเปล่า?
โซกุน

อ้อ
...

มันมีคุณหาสน์
เน็นแซวนคอ
อยู่นะ...

ไม่ต้องเล่า
แล้วครับ
!!

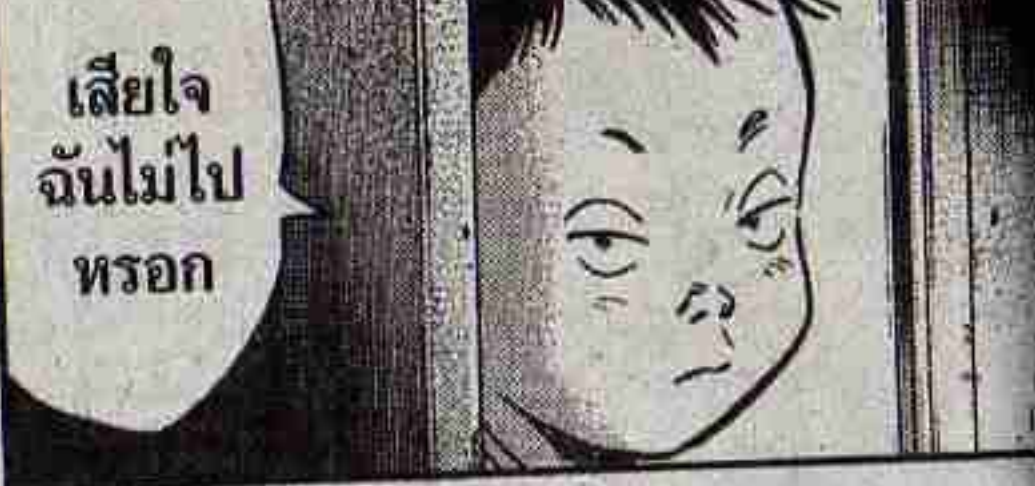
พูดแล้ว
เรื่องมันยาว
ตอนนั้น
ไม่ใช่เวลา
มาพูดถึง
เรื่องนี้

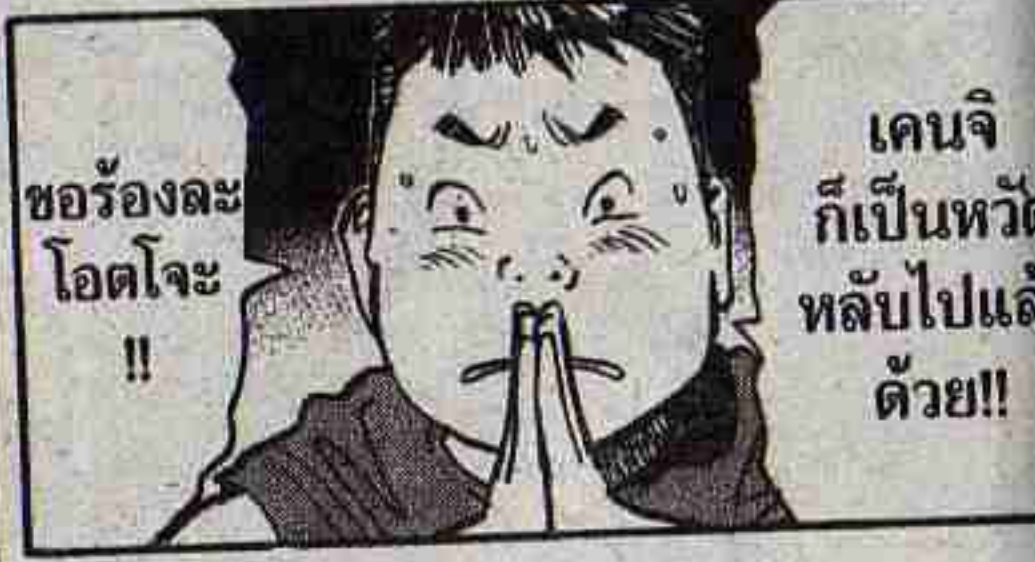
ฉันลืม
เปิดสวิทช์
เครื่องออก
ของตู้ปลา
นะ!!

ถ้า
ปลาตาย
มีหวัง
ฉันถูก
ครูด่าเป็ง
!!

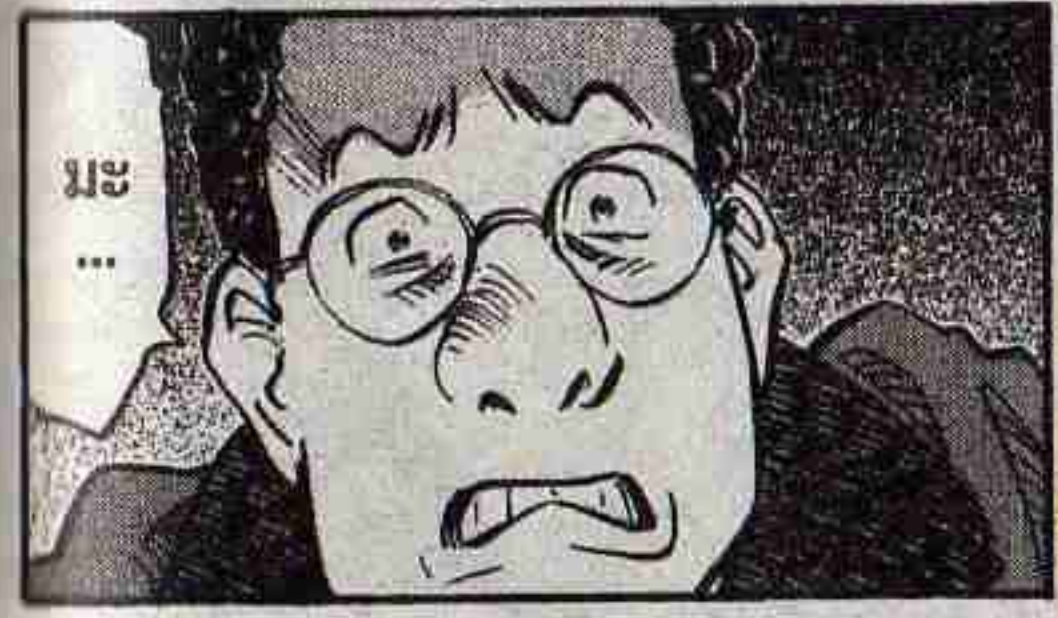

เสียใจ
ฉันไม่ไป
หรอก

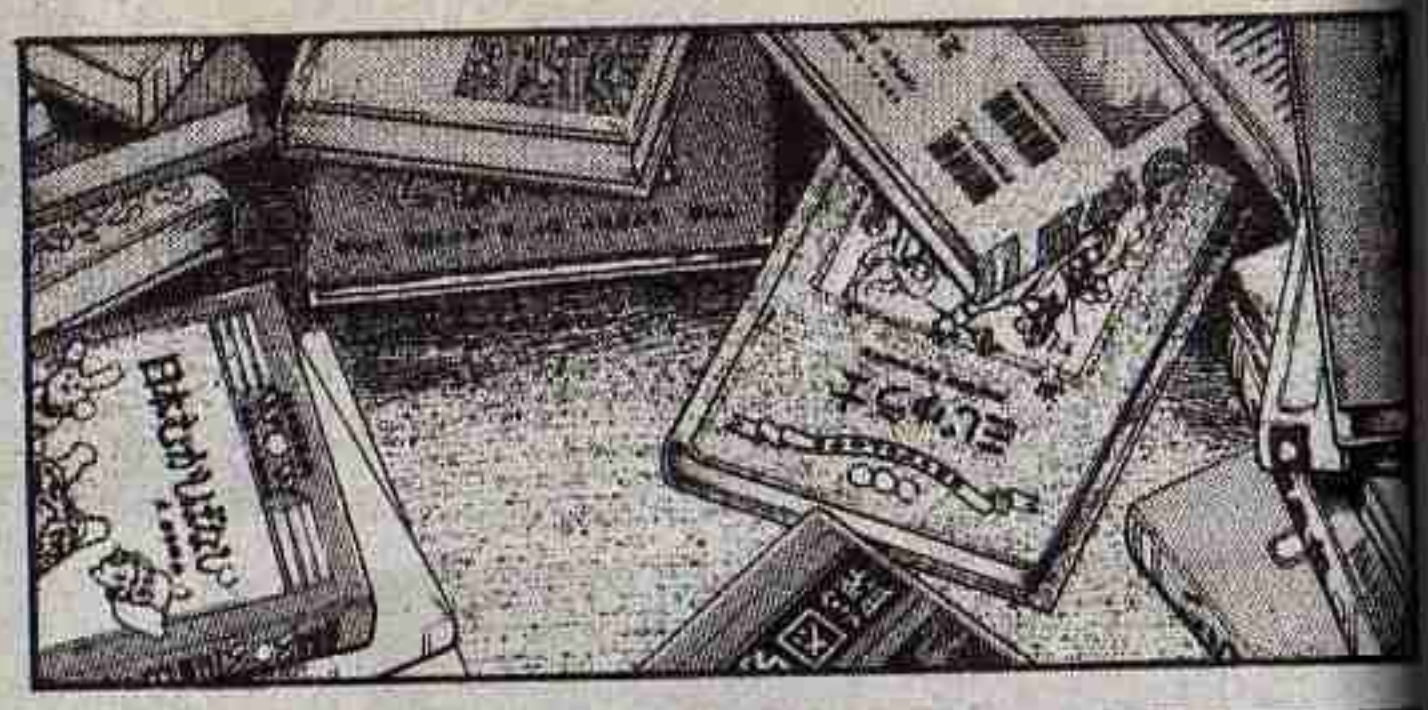
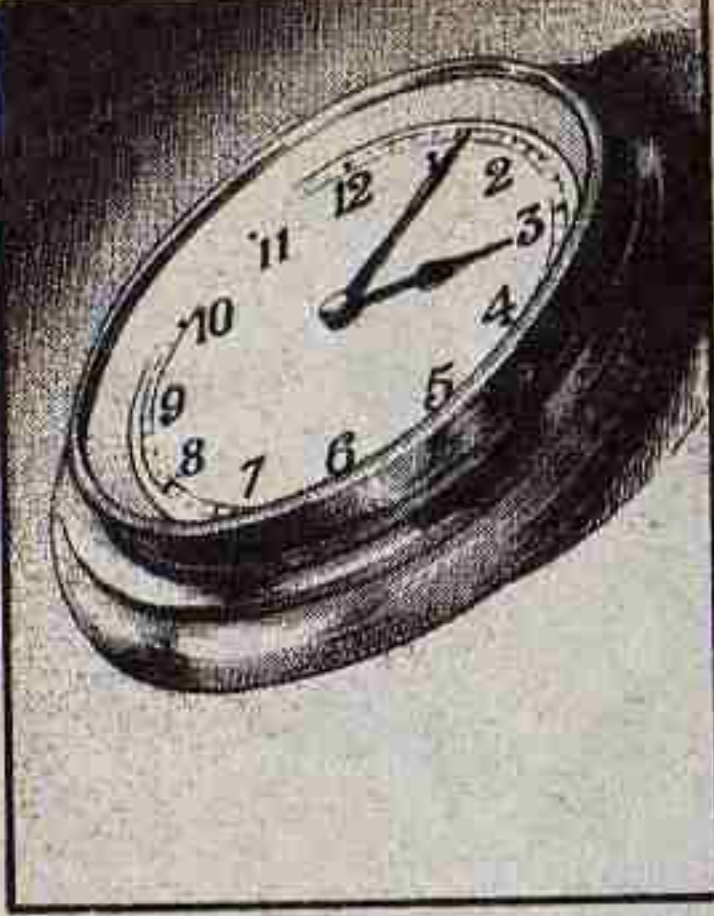

ขออภัย
โอดโจะ
!!

เคนจิ
ก็เป็นหวัด
หลับไปแล้ว
ด้วย!!

มะ
...

จริงสิ
นวนิยาย
ของคิง
เรื่องนั้น
ชื่อเรื่องอะไร
นี่...

ตอนอยู่ ม.ต้น
เจอที่ชั้นหนังสือ
ของพ่อ
ทำทางน่าสนใจ
ก็เลย
ลองอ่านดู
...

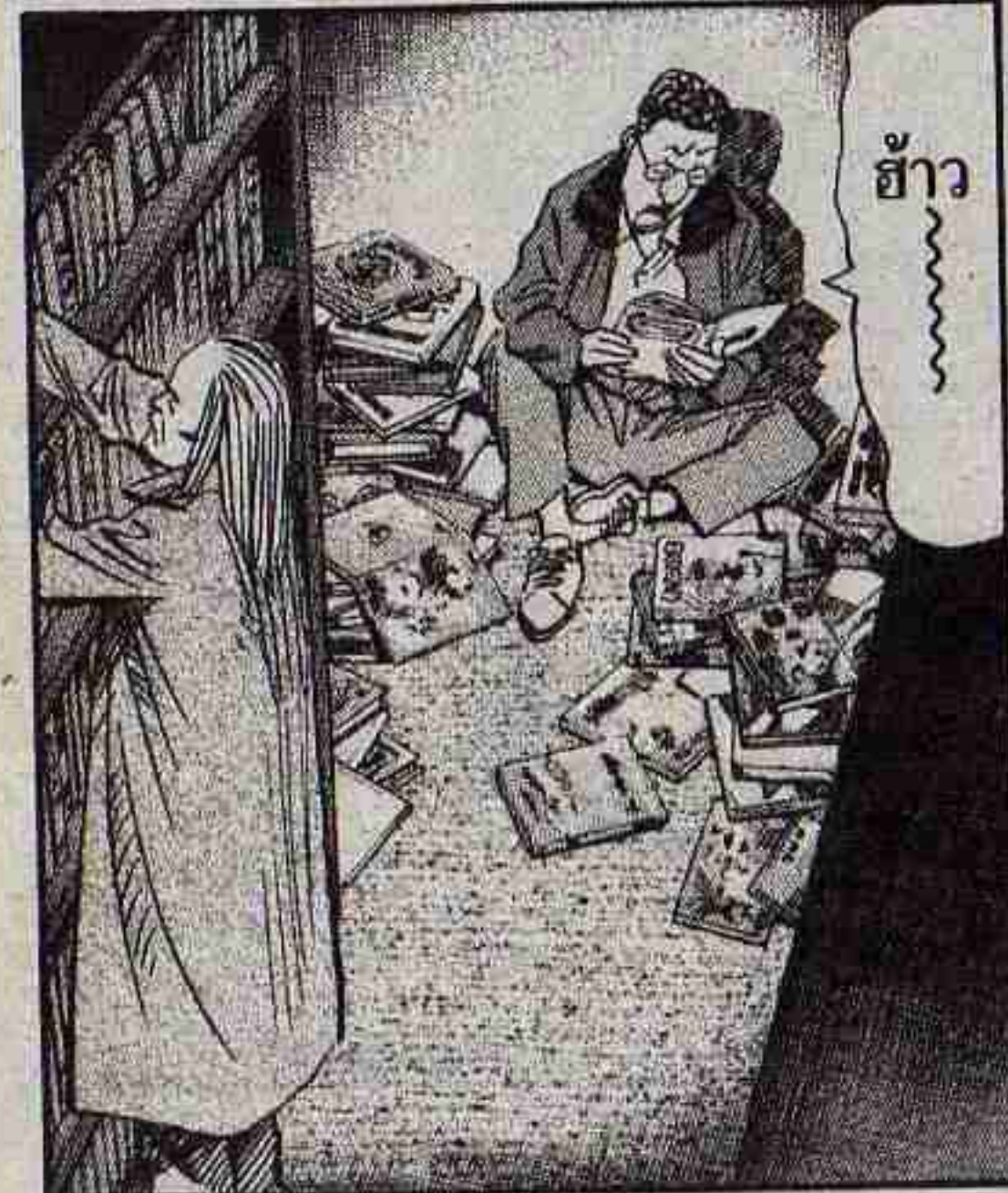

พอจบเล่มแรก
ก็จะอ่าน
เล่ม 2 ต่อ
ชะหน่อย...

แต่หา
ยังไง
ก็หา
ไม่เจอ

พ่อกามพ่อ
พ่อบอก
ยังไม่ได้ซื้อมา
เพราะเล่มแรก
ยังไม่ได้อ่าน...

ฮ้าว

ไม่ไหว...
วังจิง...

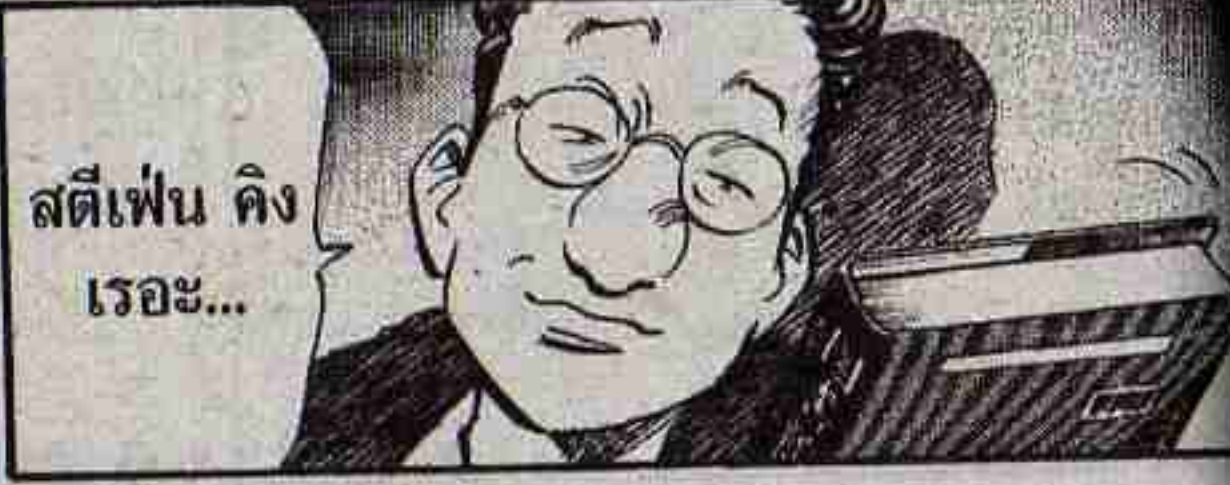
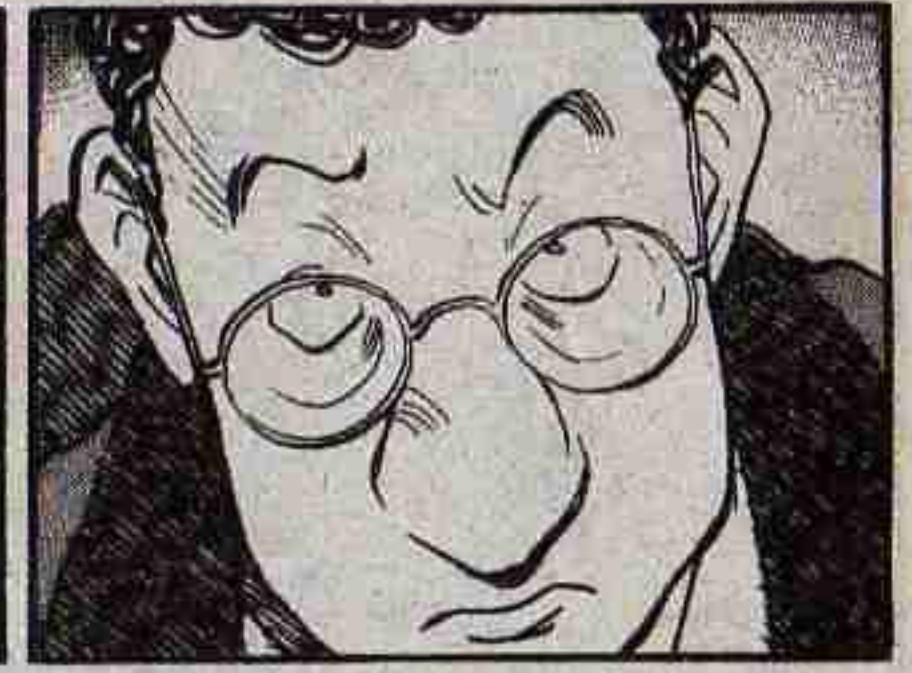

พิมพ์
ปี 1986
...

ค่าขนม
ก็นิดเดียว
ชื่อไม่ไหว
...

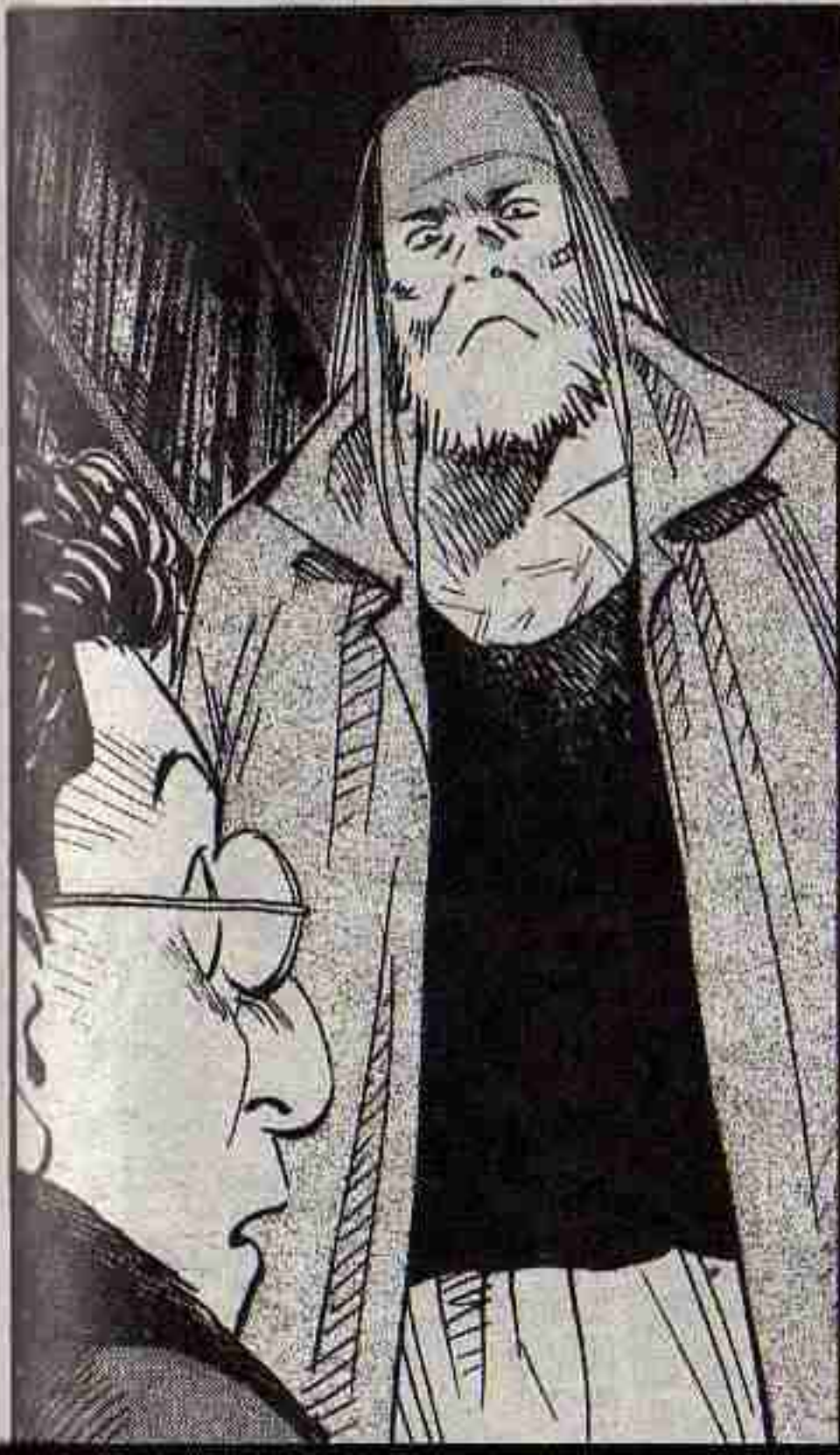
อดล่าที่อ่าน
อย่างใจจดใจจ่อ
ตื่นตื่นจะตาย
แต่ไม่รู้จบยังไง
...

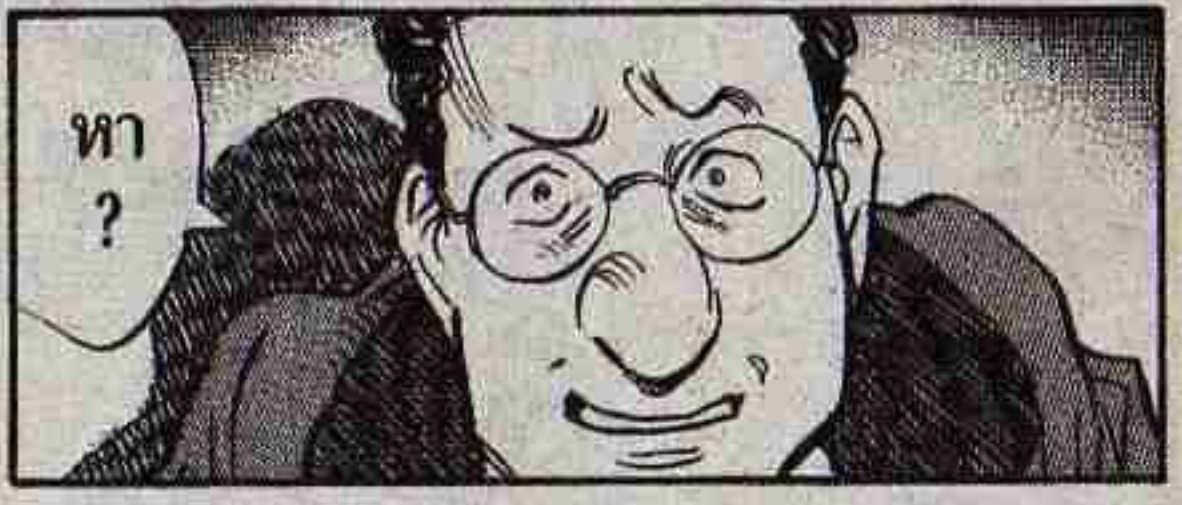
สติเฟิ่น คิง
เรอะ...

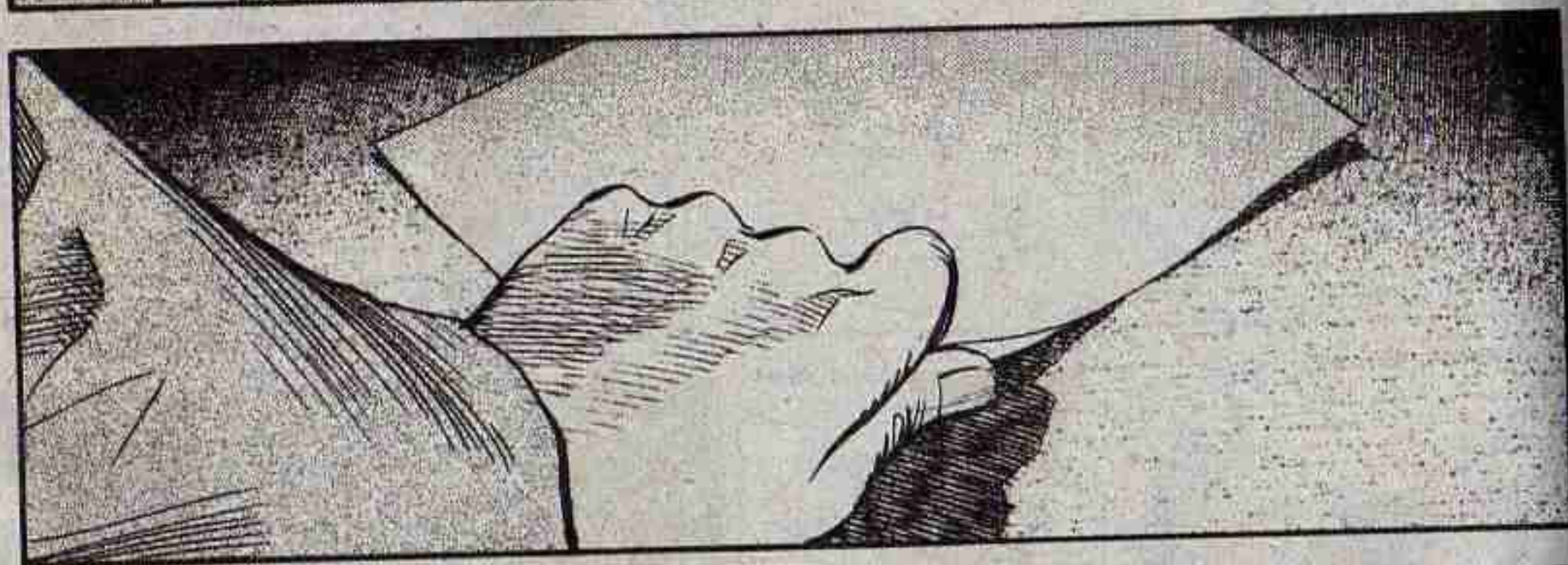
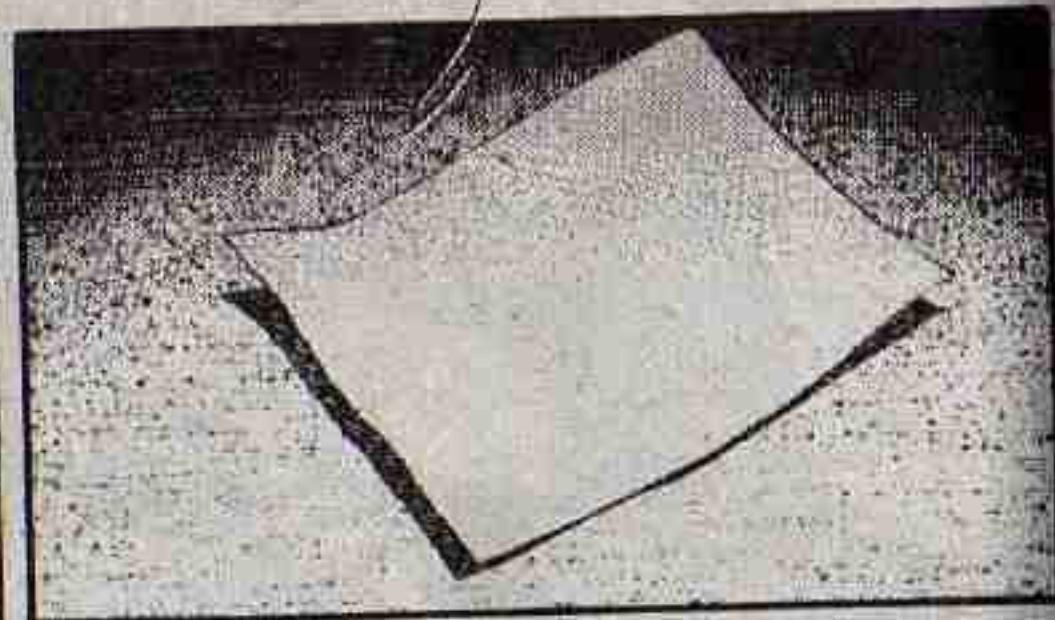
ผลงานของคิง
ส่วนใหญ่จะมีแต่
เรื่องยาว ๆ...
พิมพ์สองเล่มจบ
ทั้งนั้น...

สมมติ
ถ้ามีแต่
เล่ม 2
นายจะ
ทำยังไง

ทา
?

แจ้งข่าวการประชุมลับ

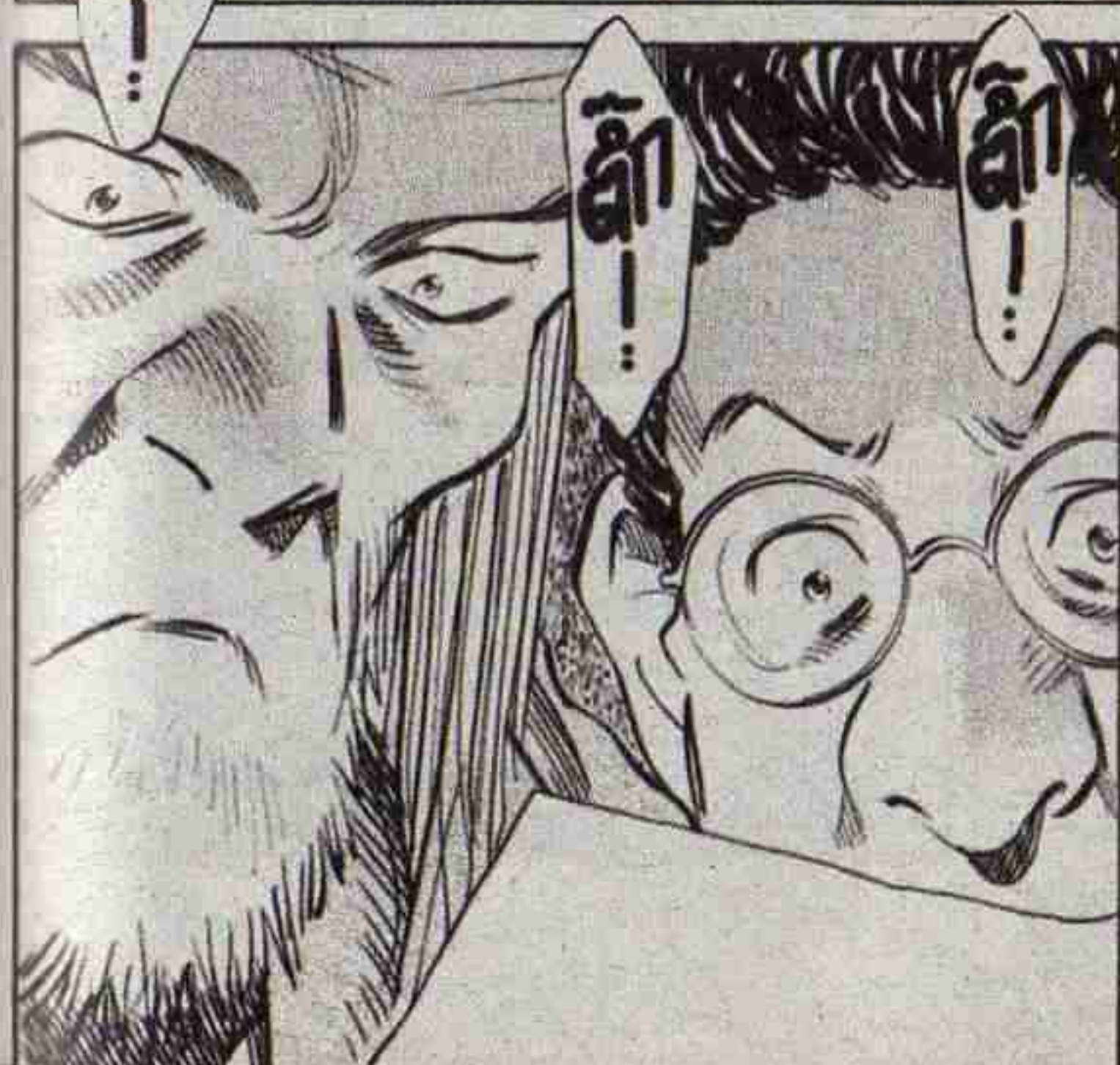
วันเวลา

คืนวันที่ 1 ปี 2015

ปีสิ้นสุดคริสต์ศักราช

สถานที่

ห้องทดลอง

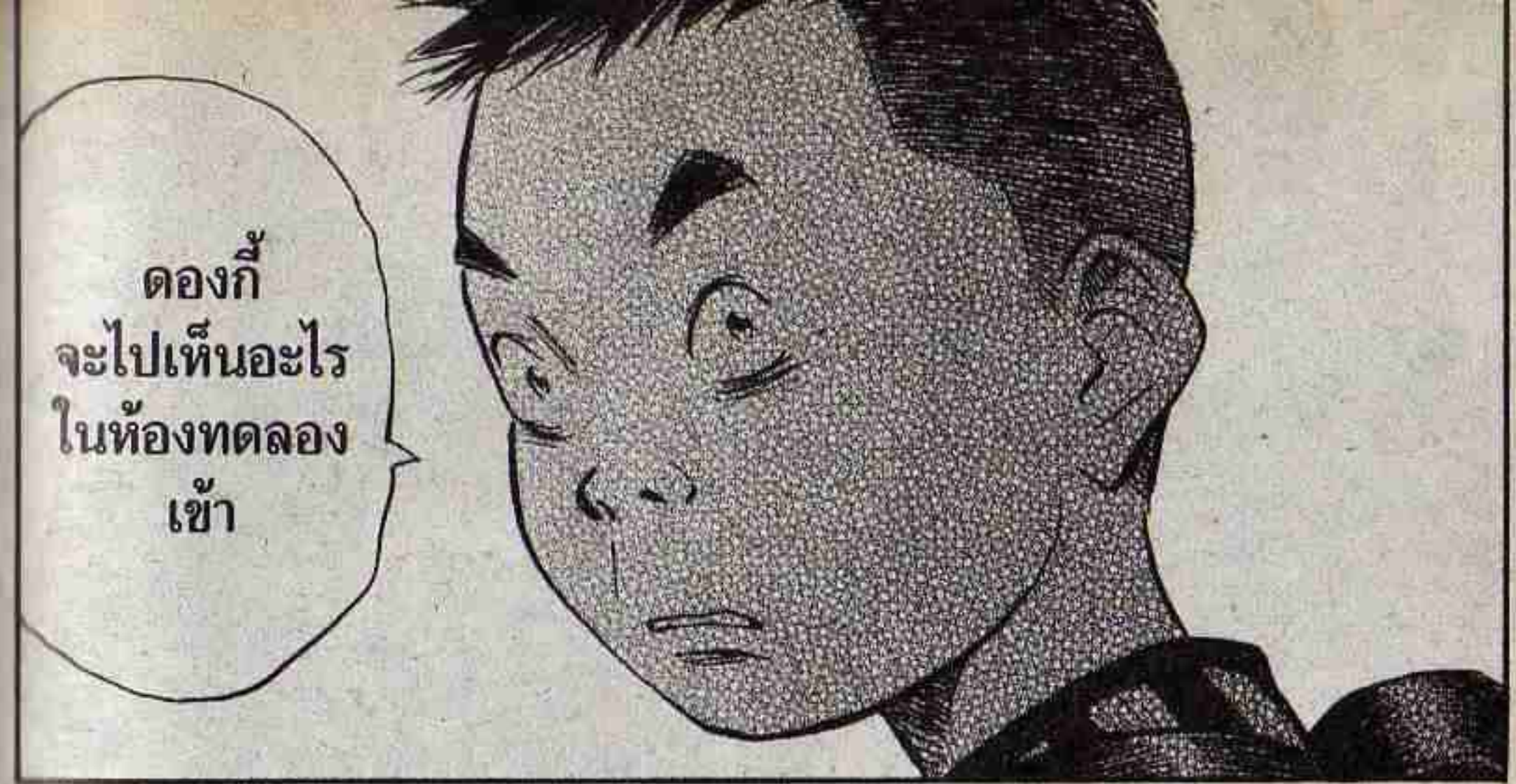

เฮ้อ จริงๆ นะ...
ไอตโจะ
นายคิดถูกแล้วละ
ที่เมื่อคืน
ไม่ไปกับฉันนะ

เกิดอะไรขึ้น
เหรอ?
มอนจัง

ดองก็
จะไปเห็นอะไร
ในห้องทดลอง
เข้า

วันเวลา
คืนวันที่ 1 ปี 2015
ปีสิ้นสุดคริสต์ศักราช

เปล่า...
ไม่รู้จะพูด
ยังไงดี
...

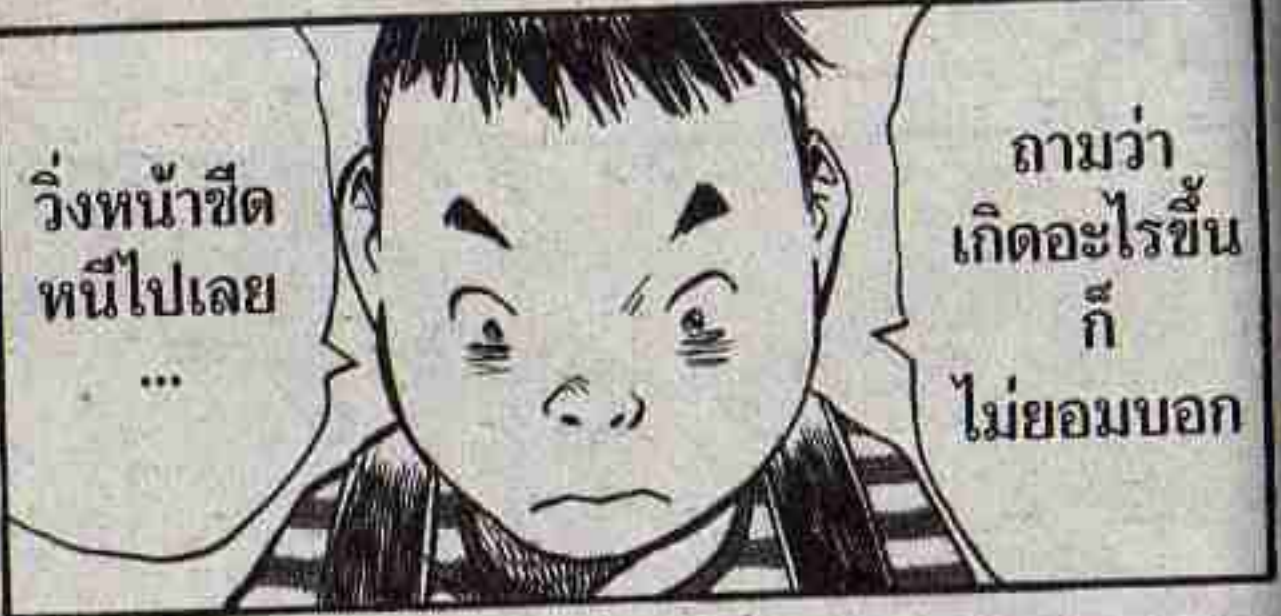
ดองก็เข้าไปเปิด
สวิทซ์เครื่องออก
ของตู้ปลา
ในห้องทดลอง
คนเดียว...

แล้วไง
...?

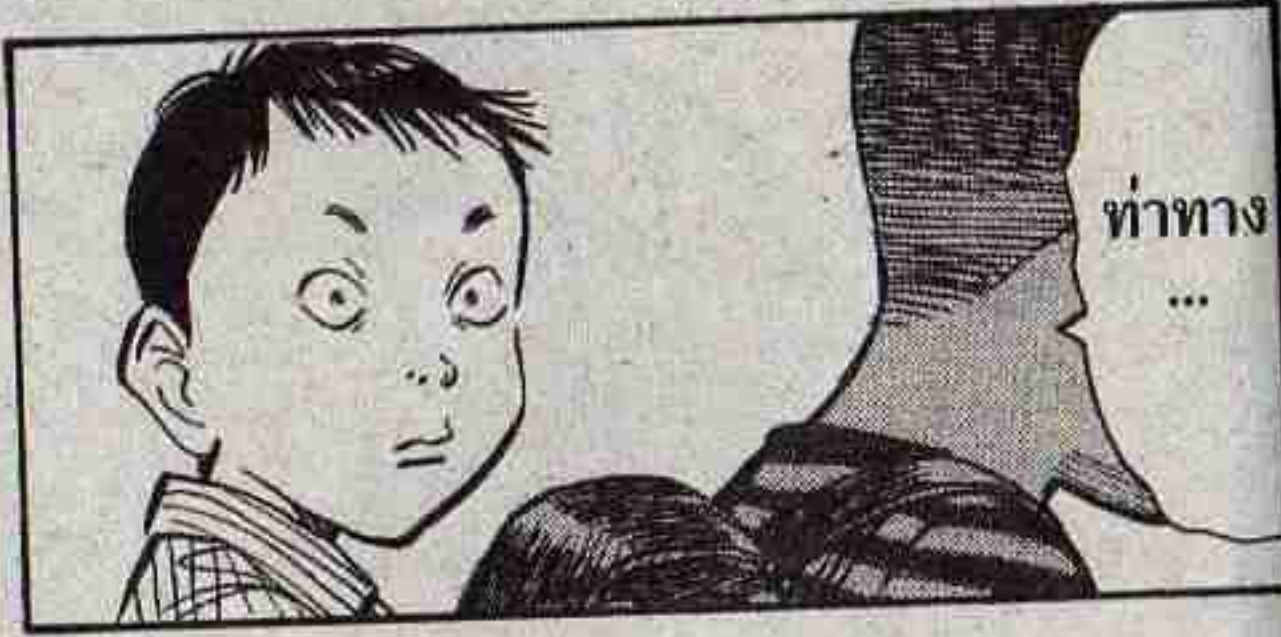

จู่ๆ หมอนั่นก็
กระโจนลงมา
จากหน้าต่าง
ห้องทดลองชั้น 2
...

วังหน้าขีด
หนีไปเลย
...

ถามว่า
เกิดอะไรขึ้น
ก็
ไม่ยอมบอก

ท่าทาง
...

วันที่ 1
ปี 2015
...

วันนี้
...

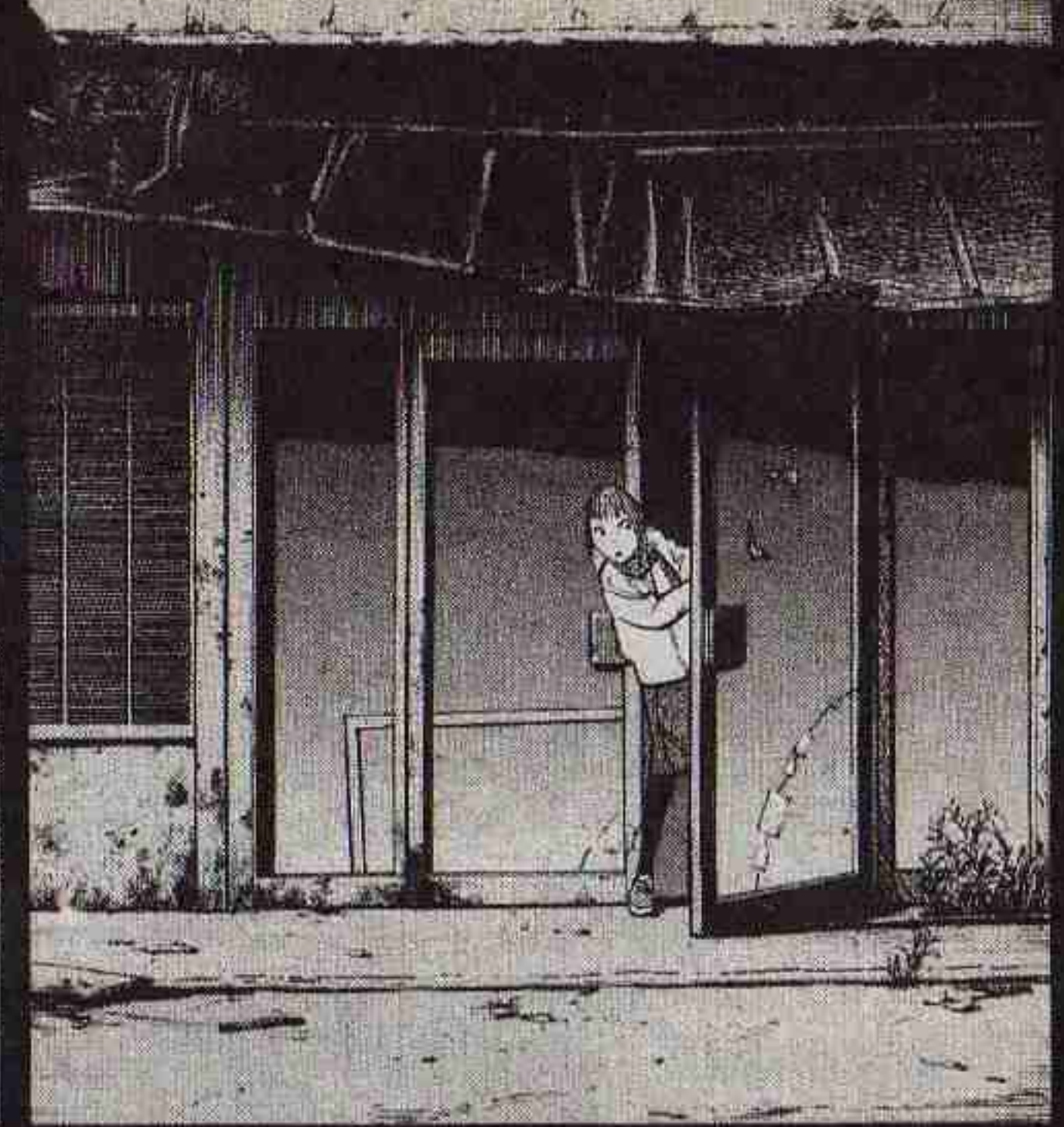
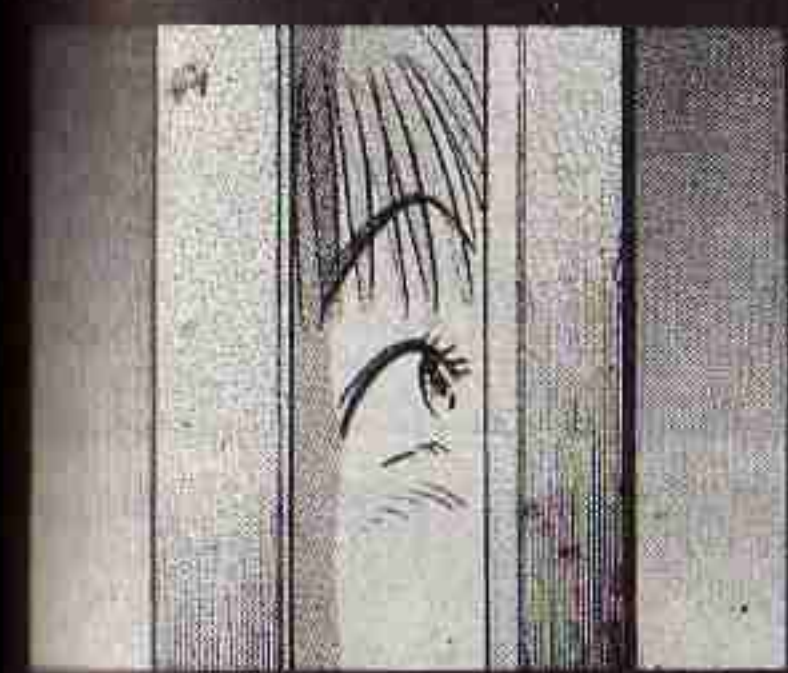
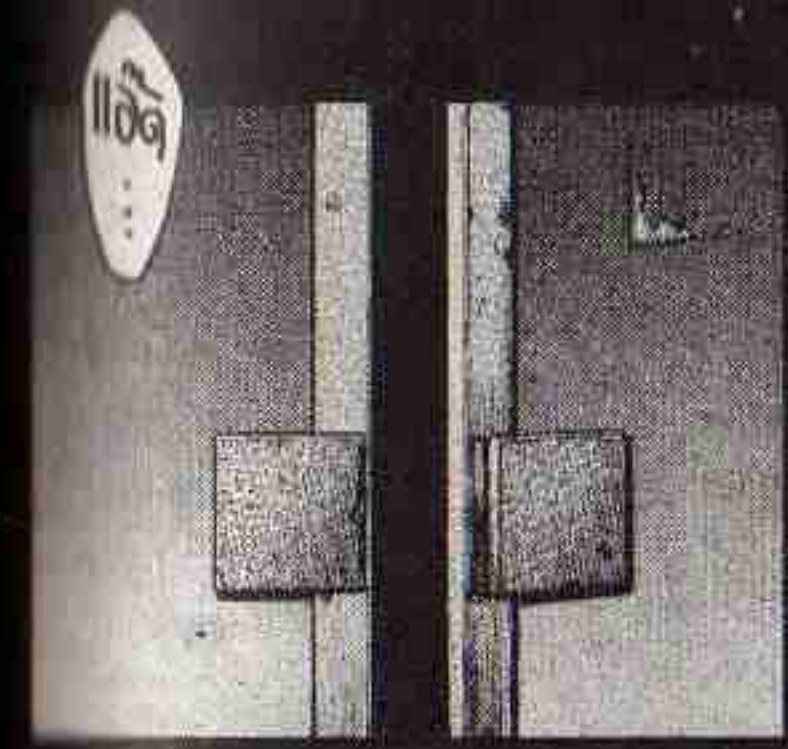
ห้อง
ทดลอง

สถานที่
ห้องทดลอง

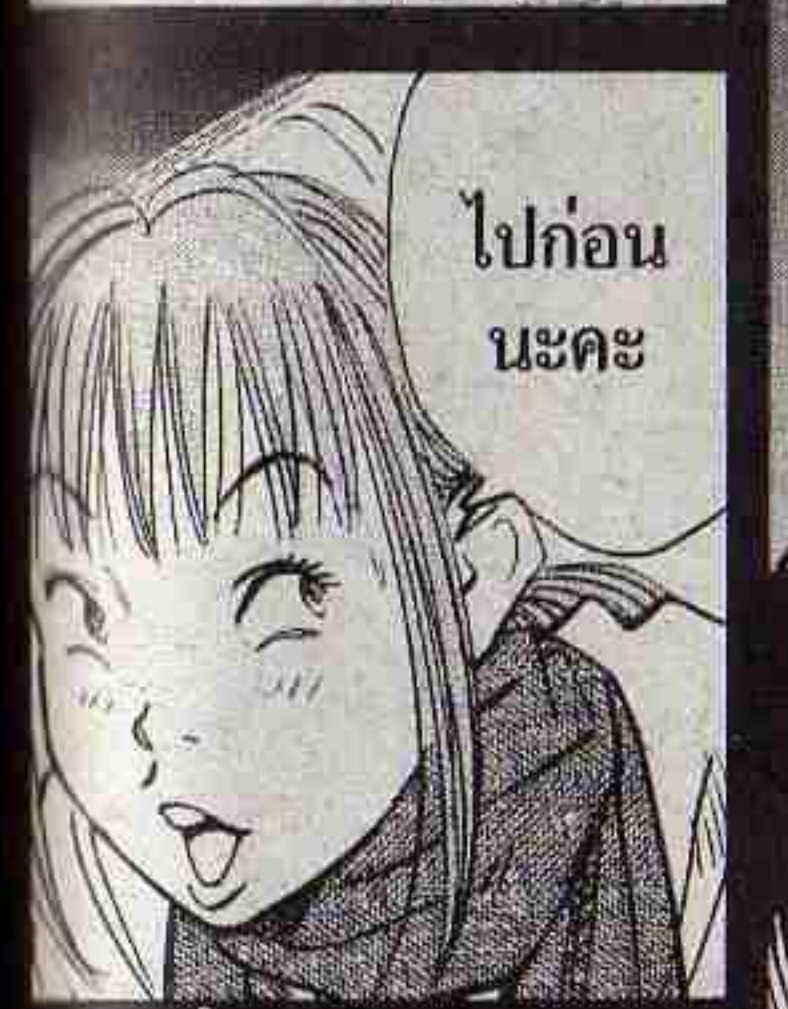
ตอนนี้
...

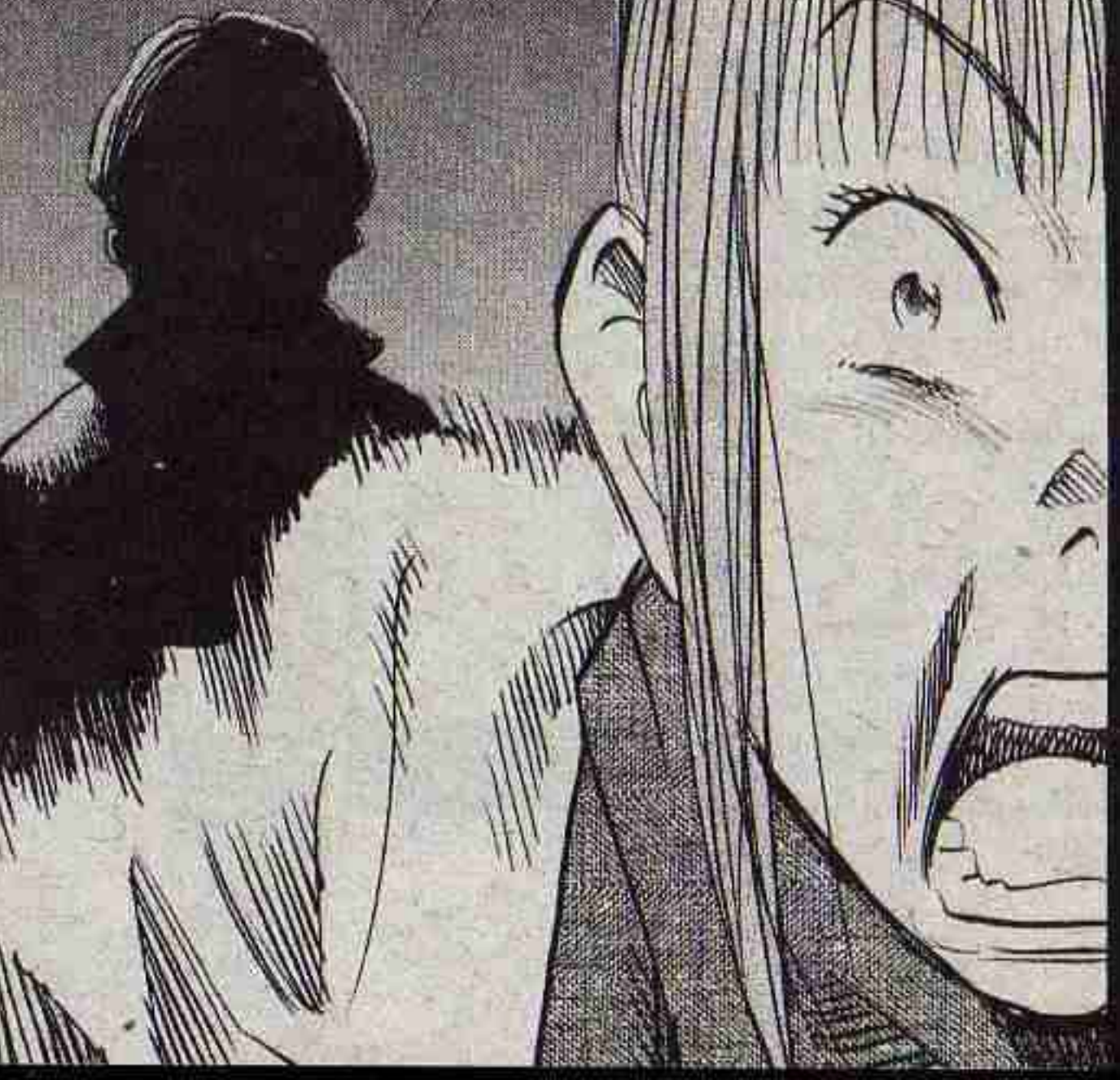
มี
คนอยู่
...!!

ว้าย
!!

ตอนที่ 6 ห้องทดลอง

ดิ๊กตัน
ปานนี่แล้ว
จะไปไหน
!!

นี่ ยังไม่รู้ตัว
อีกเหรอ!!
ว่าตอนนี้
ตัวเองตกอยู่ใน
สถานการณ์
แบบนี้
!!

อัย
...

เอะ...เอเรียม
เอสไชมส์
แสดงสด
วันปีใหม่ค่ะ
...

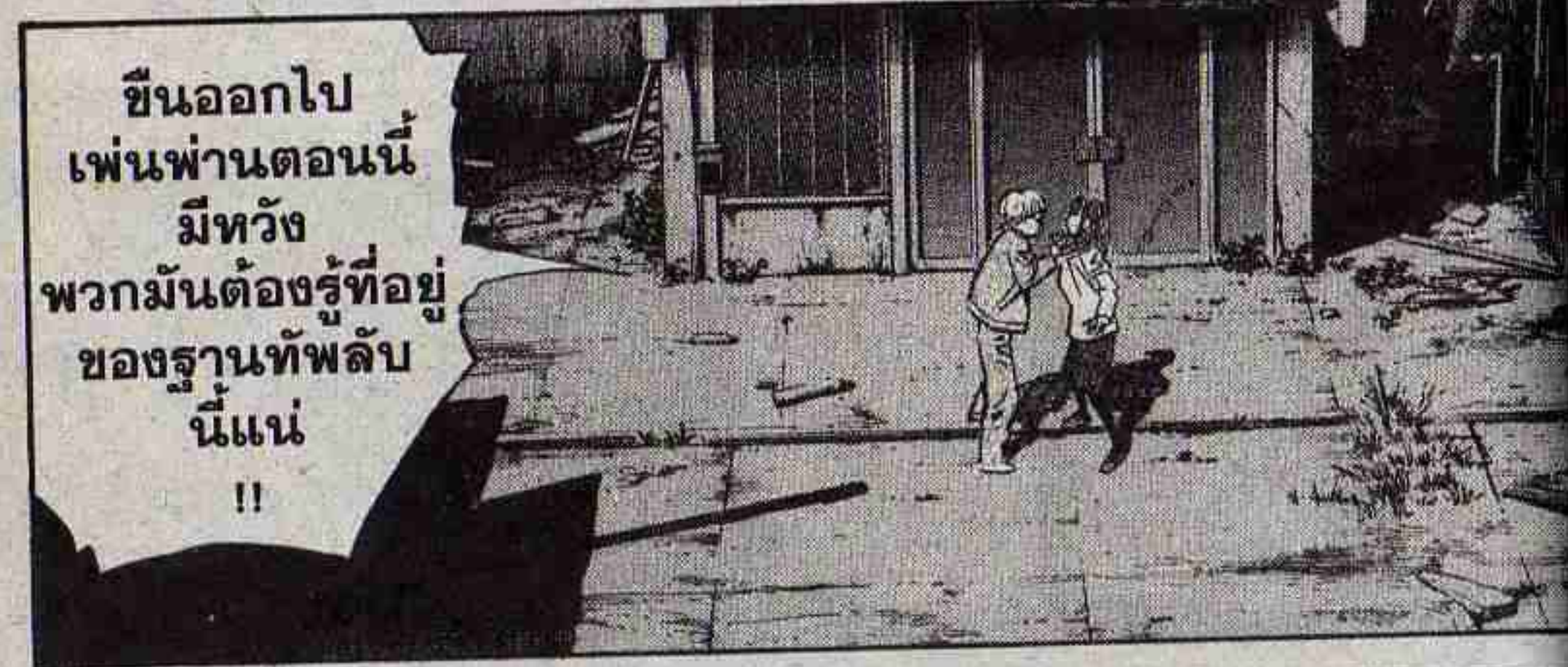

คิดว่า
ตัวเอง
ดวงแข็งนัก
สินะ

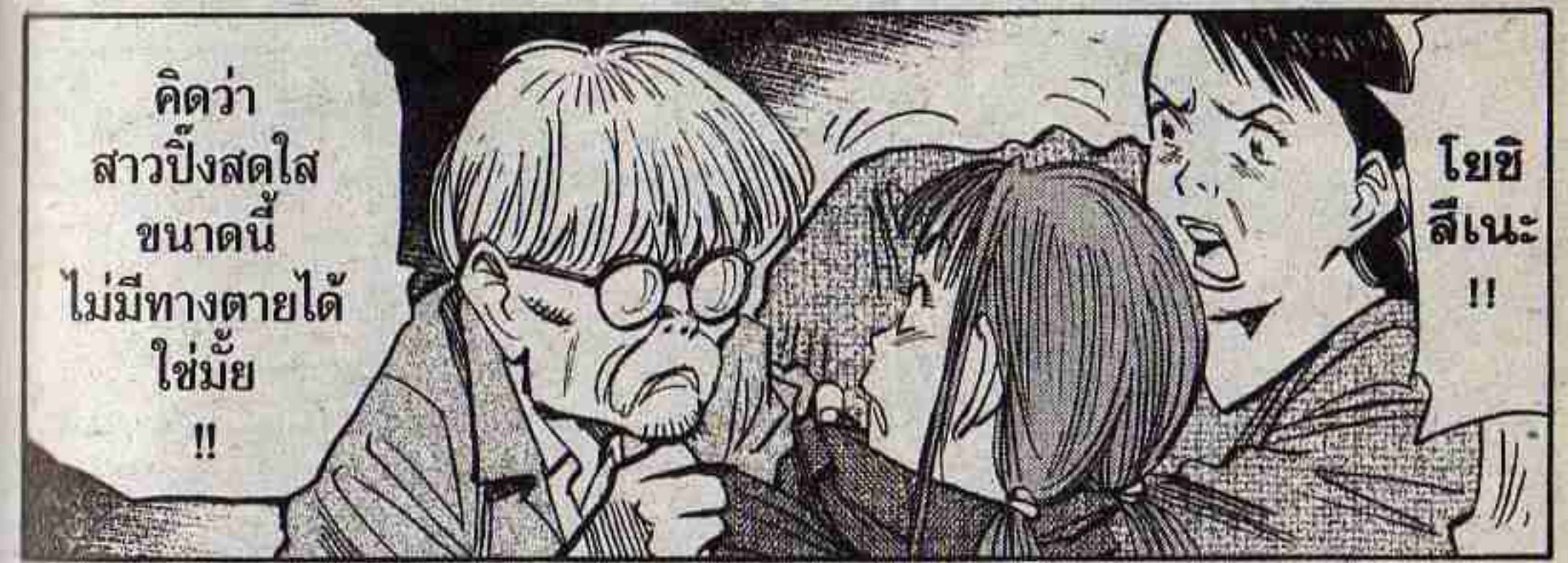

พอ
เถอะน่า
โยชิ
ลีเนะ
...

คิดว่า
นร.หญิง
ม.ปลาย
อย่างเธอ
ไม่มีทางตาย
ใช่ไหม
!!

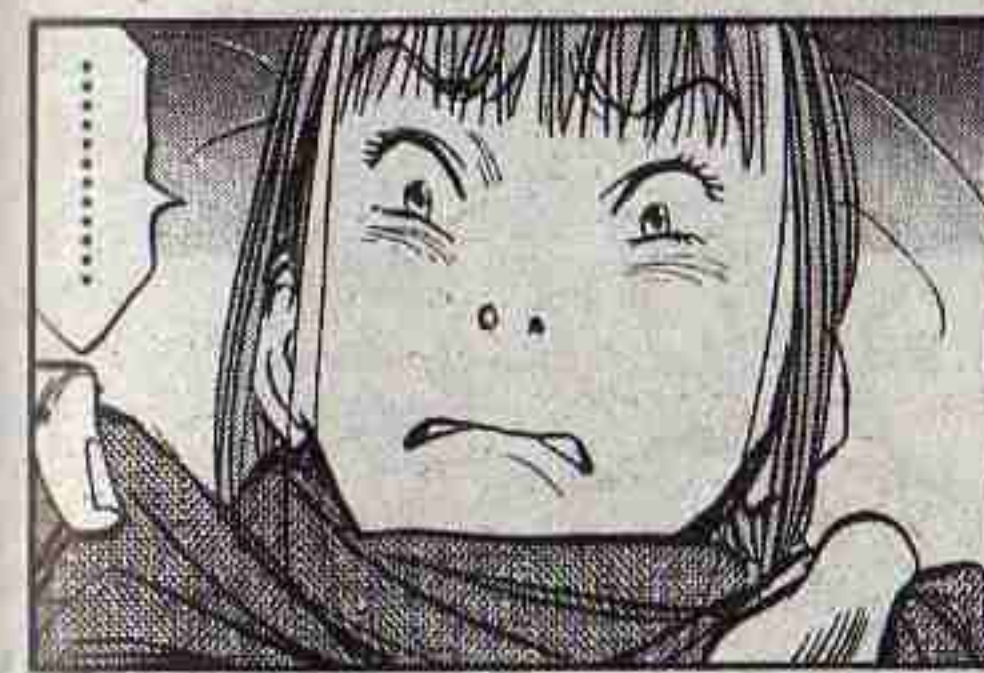

ขึ้นออกไป
เพ่นพ่านตอนนี้
มีหวัง
พวกมันต้องรู้ที่อยู่
ของร้านที่หลับ
นี่แน่
!!

คิดว่า
สาวบิงส์ใส
ขนาดนี้
ไม่มีทางตายได้
ใช่ไหม
!!

โยชิ
ลีเนะ
!!

พวกวัยรุ่น
ต้องลิ่งเว่ย
ไปที่ชีวิต
รูรีเปล่า
!!

ถ้าทุกคน
ถูกควบคุมตัวไปหมด
หลังจากนั้น
จะเป็นยังไง
ฉันไม่รู้ด้วยนะ
!!

โยชิ
ลีเนะ
!!

อะ...ฉันให้
เค้าไปเอง
แหละ

"วันส่งท้าย
ปีเก่านอง
เลือด
ปี 2000"
นั่น...

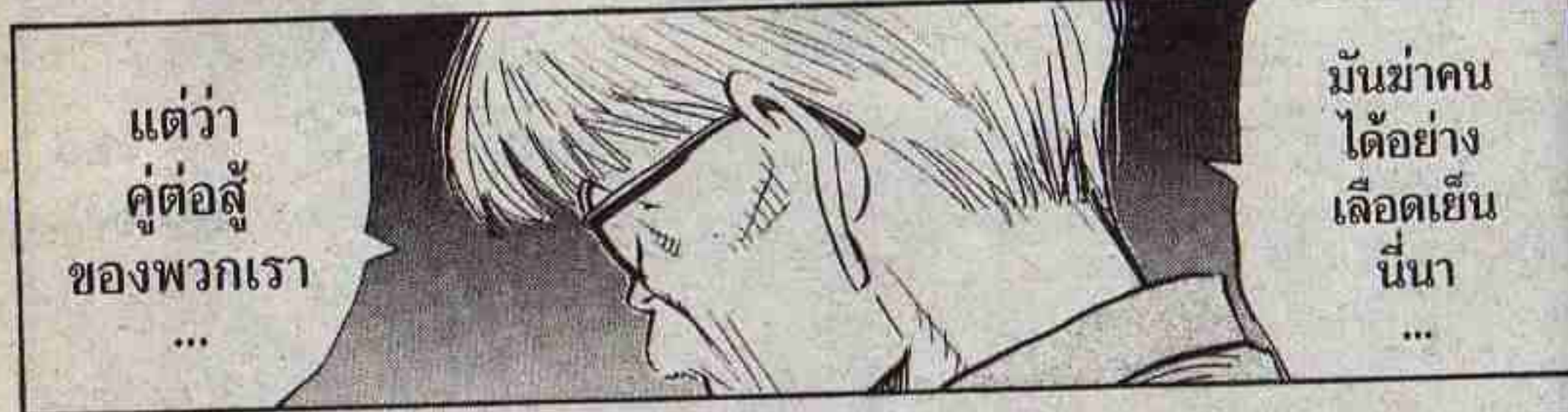

พอ
ได้แล้ว
โยชิ
ลีนะ
!!

ฮือ
ฮือ
!!

โทษที
...

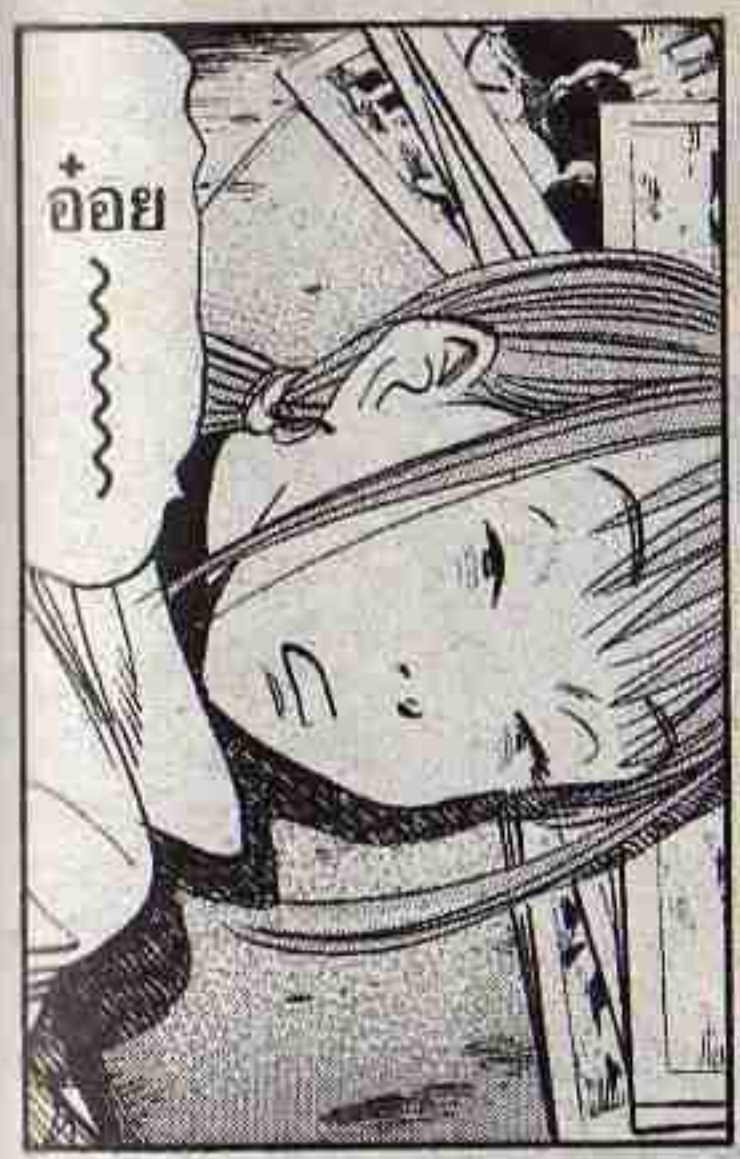
แต่ว่า
คู่ต่อสู้
ของพวกเขา
...

มันฆ่าคน
ได้อย่าง
เลือดเย็น
นี่นา
...

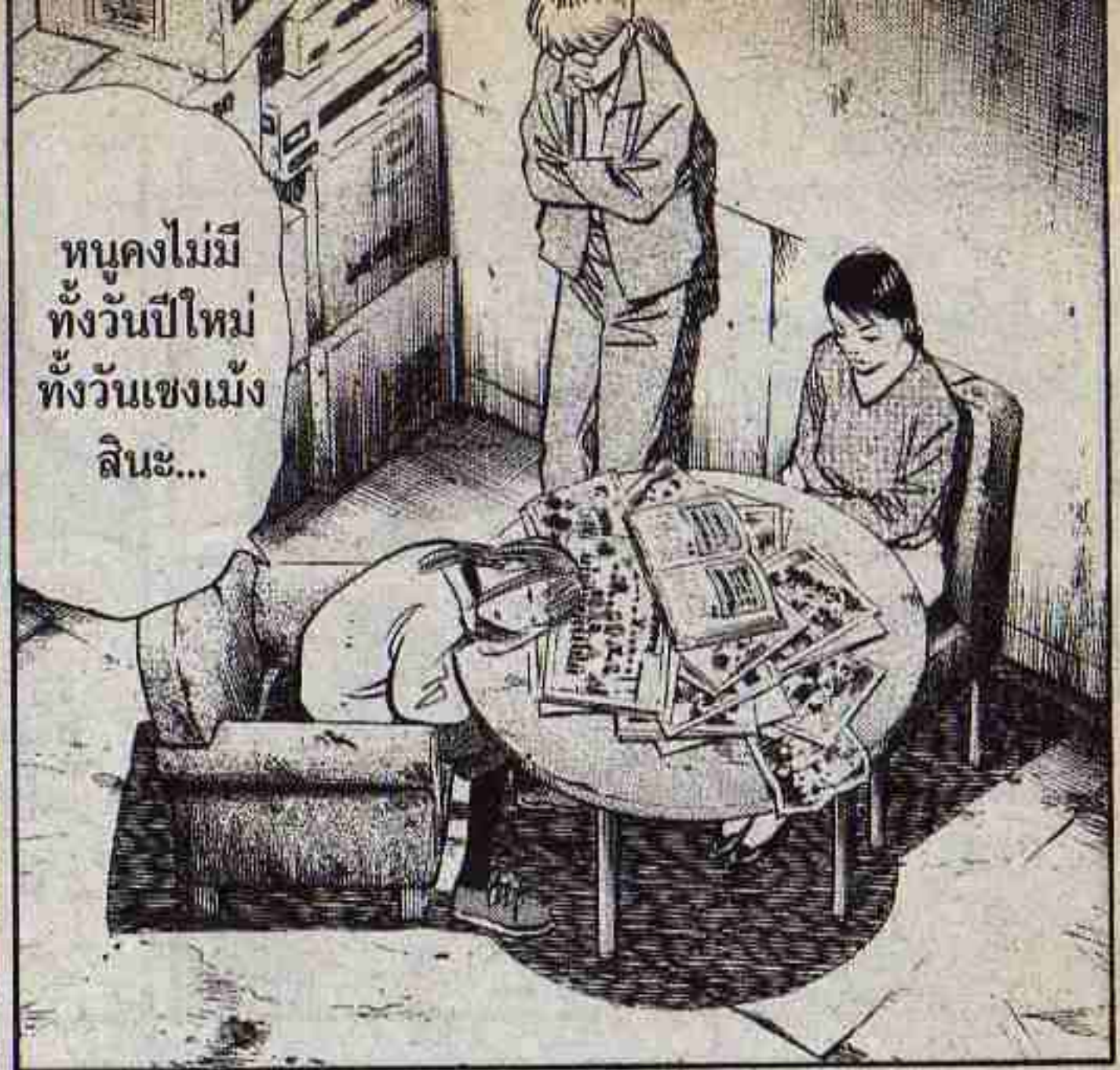

ใช้มัย
เคนจิ
...

ตอนที่ 6 ห้องทดลอง

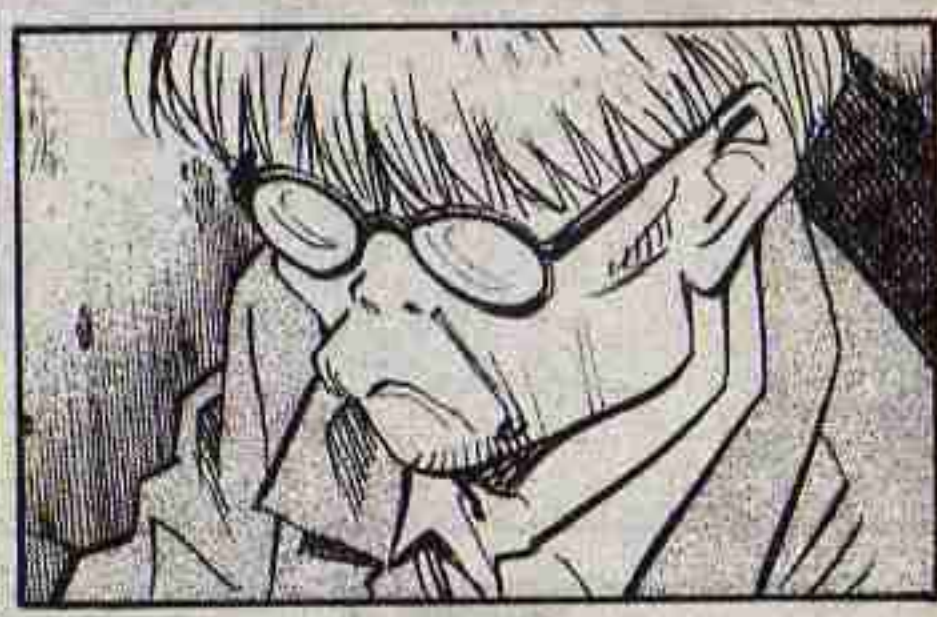
อ๋อ
~

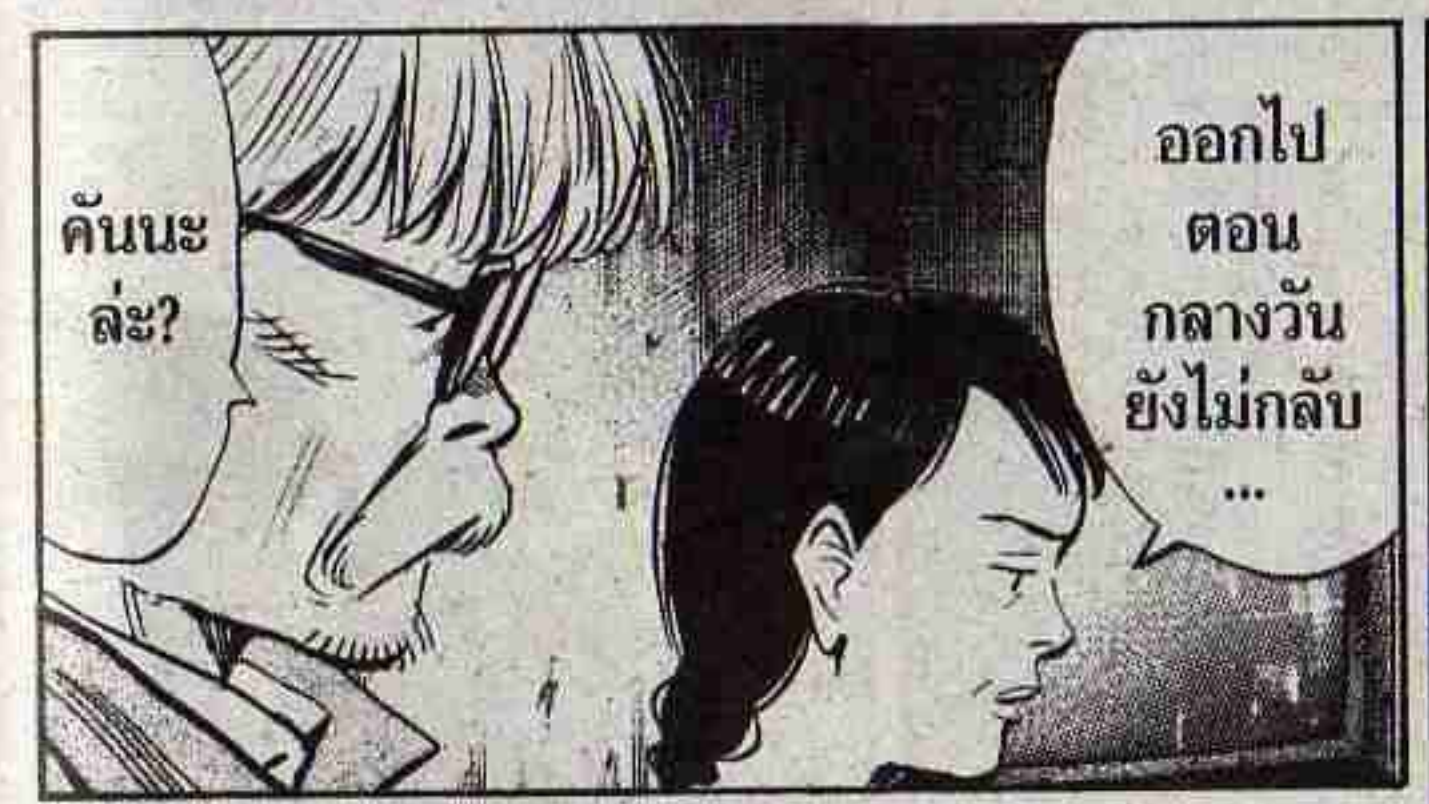
หนูคงไม่มี
ทั้งวันปีใหม่
ทั้งวันเซ็งเม้ง
ลีนะ...

ต้องครูป
ถ่ายเก่าๆ
แบบนี้
ทุกวัน
...

ต้องนึก
เรื่องที่
จำไม่ได้
ให้ออก
...

คั่นนะ
ล่ะ?

ออกไป
ตอน
กลางวัน
ยังไม่กลับ
...

ไปบ้าน
Dr.
ยามา
นะ
...

ไม่สิ...
ไปบ้านเกิด
ยามาเนะคุง
นะ...

แหม
ทีเอ็นโตะ คั่นนะสะก็
ออกไปไหนมาไหน
ได้ตลอดเลยนะ
...

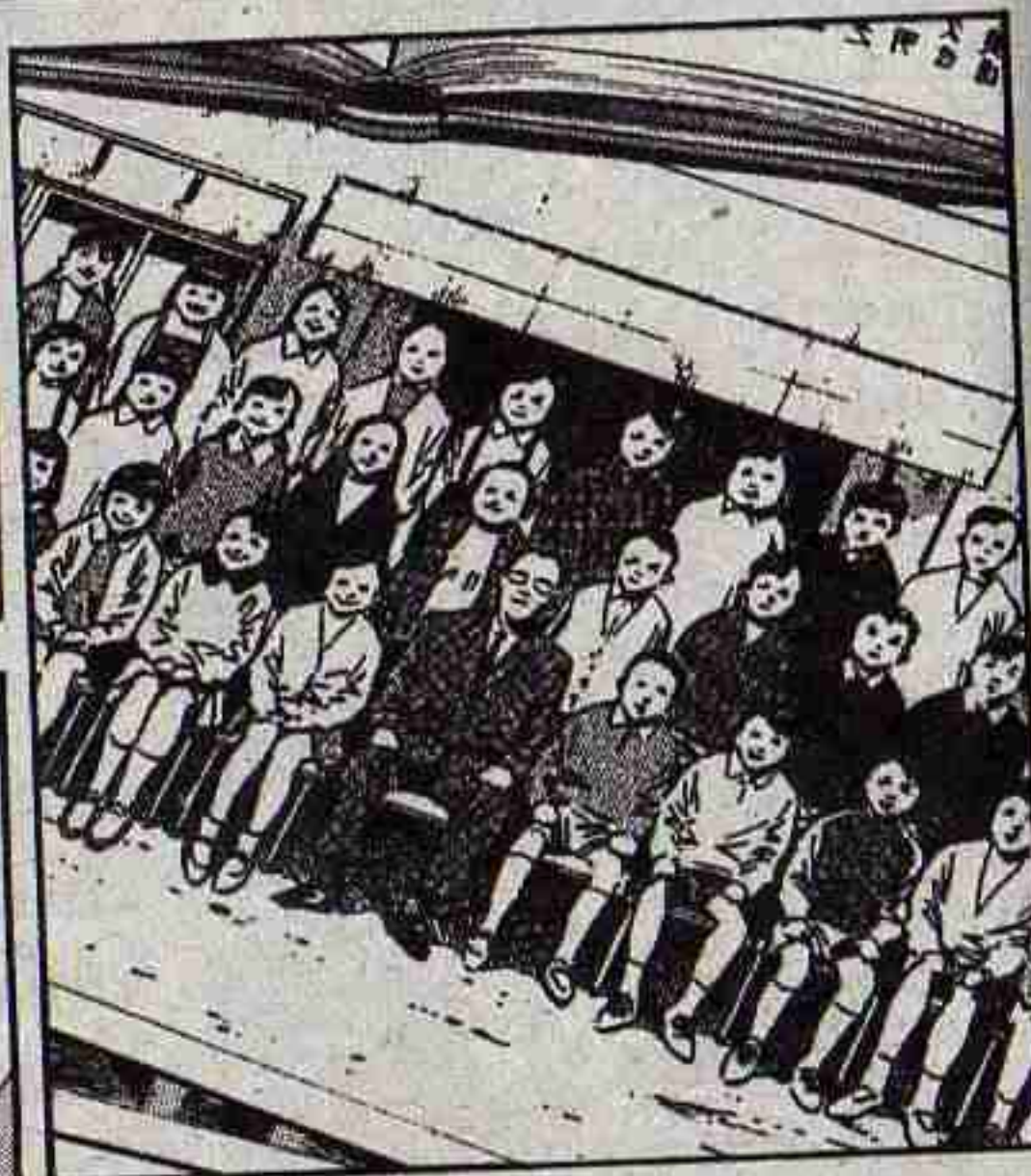
คั่นนะ
โทร ๗
มา
บอกว่า
บ้านเกิด
ยามาเนะคง
กลายเป็นที่
จอตกรไปแล้ว
...

นี่...
อย่ามาหวัง
พึ่งความจำ
ของหนูเลยนะ
เชื่อเถอะ
ถ้า
ความจำดีสะก็
ตอนสอบ
คงไม่ลำบาก
หรอก...
จริงๆ นะ

แล้วเด็ก ๆ
พวกนี้
ก็ผิดกับที่
เคยเห็นในเกม
Virtual
Attraction

เค้า
ไม่เหมือน
เธอนี้
!!
อ๋อ
...!!

ที่จอตกร...
ก็น่าอยู่หรอก
มันตั้งหลายปี
มาแล้วนี่นา
...

จะว่าไงดี
น้อ...?
ในเกม
ตัวเล็กกว่า
มัง?

อย่างเด็กคนนี้
ถ้าเทียบกับ
คนอื่นแล้ว
ก็ไม่ได้สูง
ขนาดนี้ด้วย
...

อดีต
...
อัน
แสน
นาน
...

หมาย
ความว่า
ยังไง
?

การที่จะให้
เด็กคนนี้
นึกใบหน้า
"เพื่อน"
ให้ออก
คงจะเป็นไป
ไม่ได้...
โนเวย์
คะ

ไม่รู้
สินะ
เด็กเนี่ย
แค่ไม่ได้เจอปีเดียว
ก็โตขึ้นหยั่งกับ
ผู้ใหญ่แล้วนี่นา
รูปนี้ให้ความรู้สึก
แบบนั้นนะ...

เดี๋ยว
ลองมา
ทบทวนกัน
อีกครั้งนะ

เธอได้พบกับ
พวกฉันสมัย
อยู่ประถมในเกม
Virtual Attraction
ที่ "เพื่อนแลนด์"
...

แล้วก็ไป
ทดสอบความกล้า
ที่คฤหาสน์
เนินแขวนคอ
...

ใช่
...

ตอน
ปิดเทอม
ที่ร้อน
ตับแตก
...

เรื่องนี้เกิดขึ้น
ตอนที่
พวกเราอยู่
ป.5

ทุกคนเลยดู
ตัวเล็กกว่า
ในอัลบั้ม
จบการศึกษา
สินะ...

ใช่...
มีตุ๊กตาไล่ฝน
ของขวัญ
ห้อยอยู่
...

ปี
1970
...

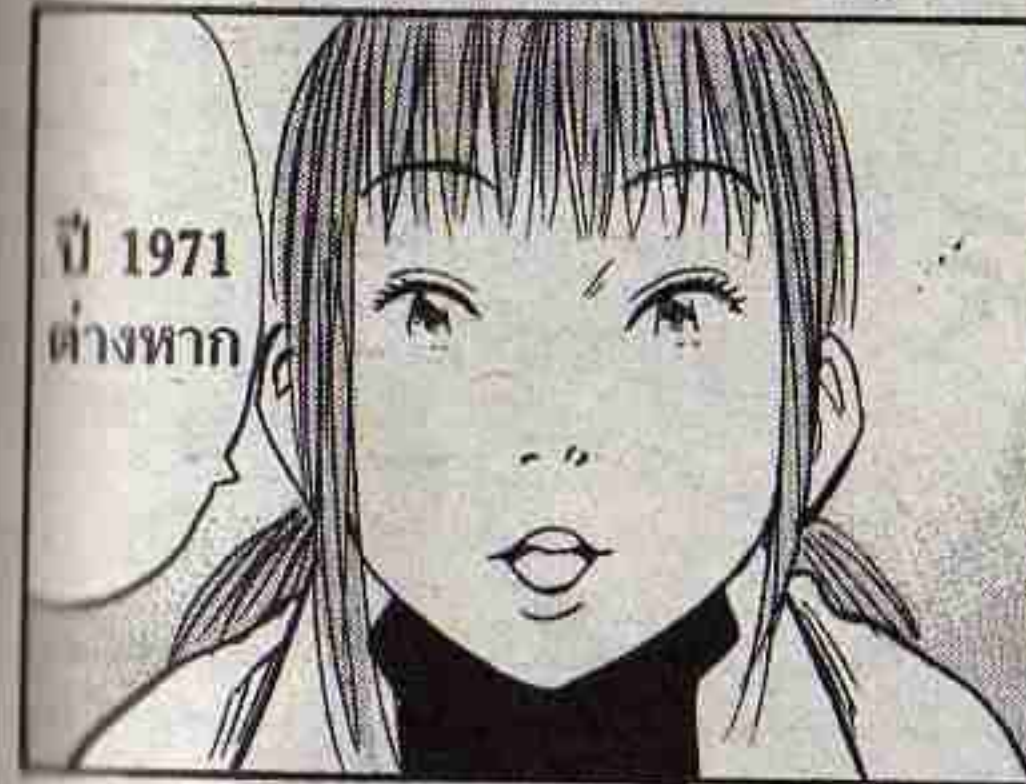
เอ๊ย
...

ไม่ใช่
ค่ะ

เอ๊ะ
?

ปี 1971
ต่างหาก

ไม่นะ
ปีที่พวกเรา
อยู่ ป.5
คือปี 1970
จ๊ะ

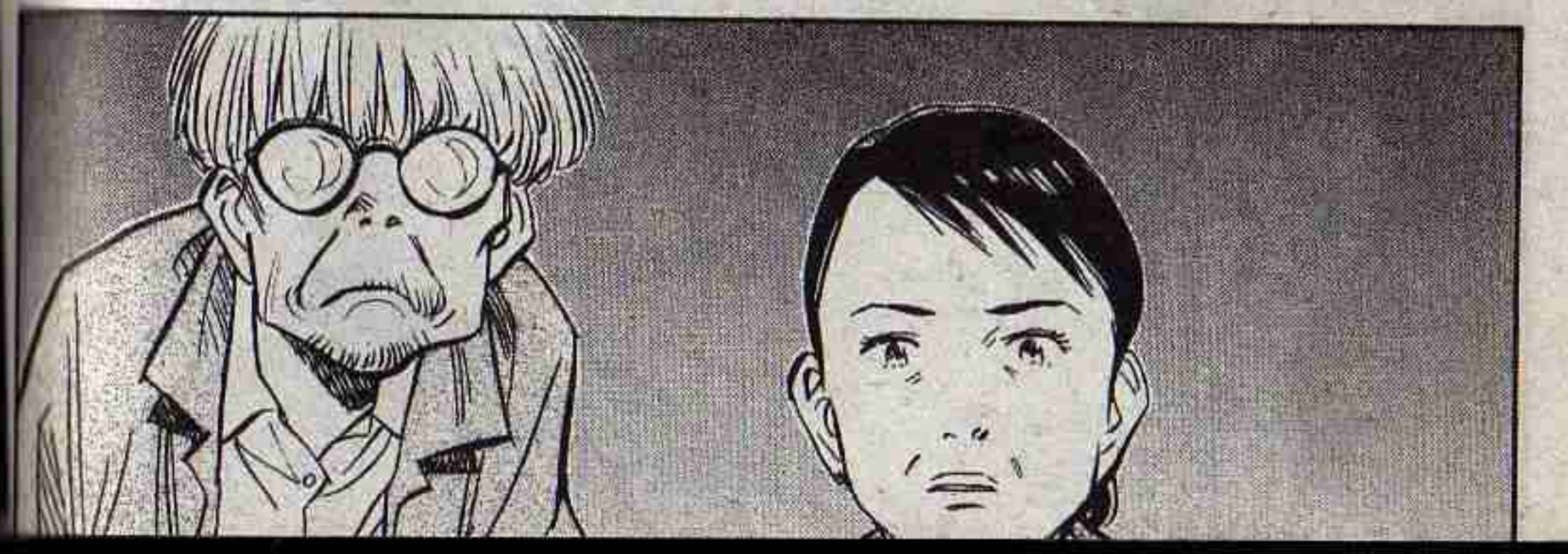

ก็
บอกว่า
ไม่ใช่
ไง

หนู
จำได้แม่น
เลย

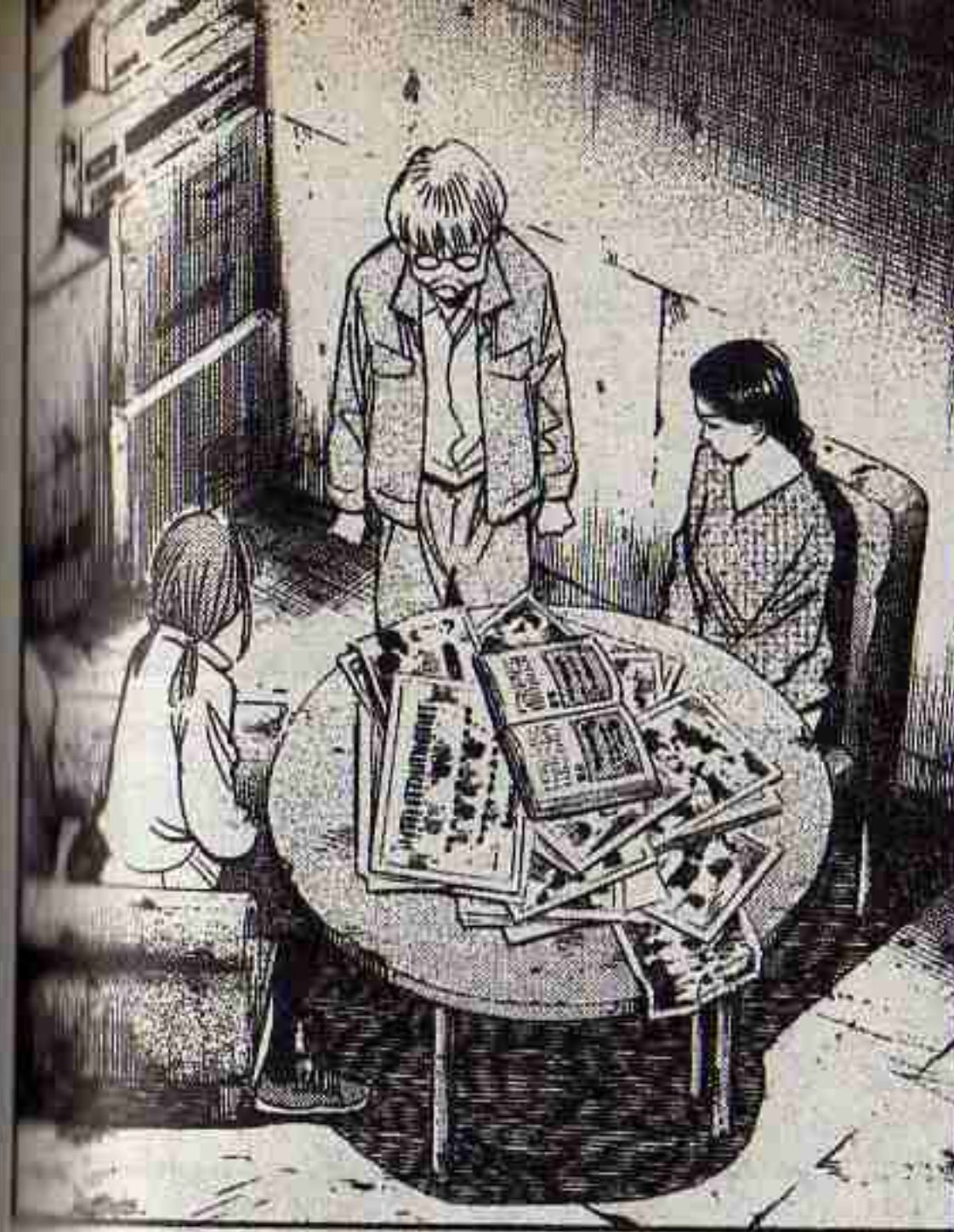
หนูเชื่อกัน
ในหนังสือพิมพ์
ที่ร้านขายขนม
แล้วนี่นา

จริงๆ นะ !!

วันที่ 28 สิงหาคม ปีโชวะที่ 46 (ปี 1971)

ปี 1971 !!

ปี 1970 ที่คฤหาสน์ เนินแขวนคอ ... แล้ว ปี 1971 มีเรื่องอะไรที่ว่า ...

ป.6 ...

มันยังงัยกันเนี่ย ...?

หรือว่า "เพื่อน" จำผิด ...? ...

ทนายจำเรื่อง ตอน ป.6 ของตัวเอง ไม่ได้เลย แล้วคุณ 2 คนน่าจะผ่านมาตั้งไม่รู้กี่ปีแล้ว

ตอนผ่าปลาคาร์พ ...

บอกว่าจะมาทดลอง ...

ไม่อะ... เรื่องคฤหาสน์ เนินแขวนคอ เกิดขึ้นในปี 1970 ไม่ผิดแน่

"เพื่อน" โททก ...?

เด็กผู้ชาย เออะอะ กันใหญ่ ...

อ๊ะ ...

"เพื่อน" โททก ...?

อ๊ะ ...

คัทลีมาตะคุง
ที่รักการ
ทดลองเป็น
ชีวิตจิตใจ
...

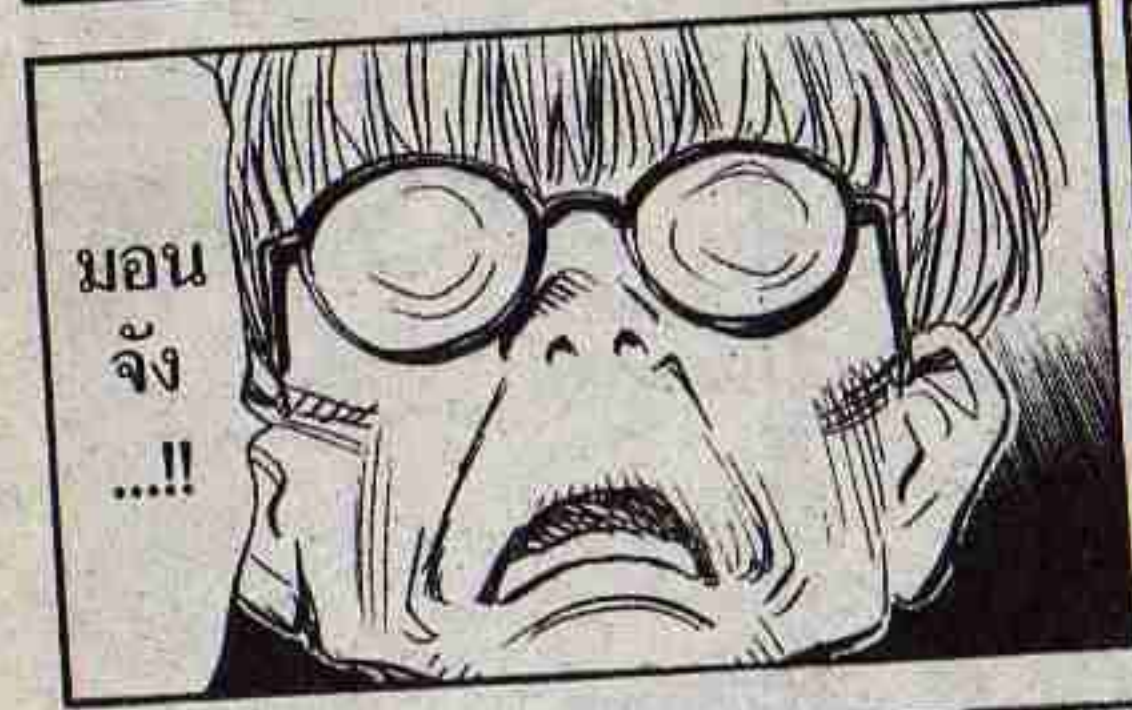
ตายไปก่อน
วันผ่า
ปลาคาร์พ
หนึ่งวัน.

ลือกันว่า
มีผีออกมาฆ่า
สิ่งมีชีวิต
ในห้องทดลอง
คืนแล้วคืนเล่า
...

อะไร
กัน...

มอน
จัง
....!!

!?

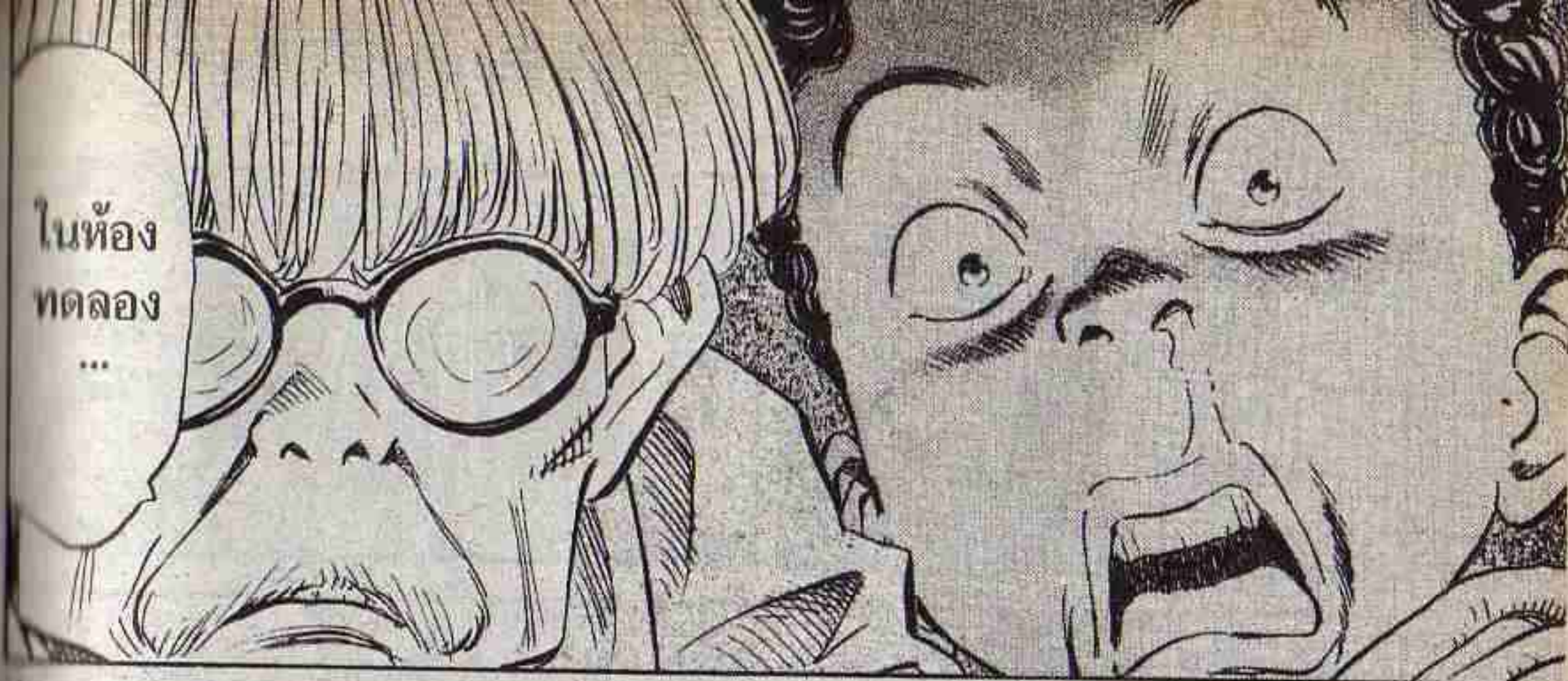

ทีมงานศพ
ของตองก็
มอนจังแล้วว่า
ตอนอยู่ ป.6
เคยลิ้ม
เปิดสวิตซ์ตู้ปลา
...

เลยไปที่
โรงเรียน
ตอนกลางคืน
!!

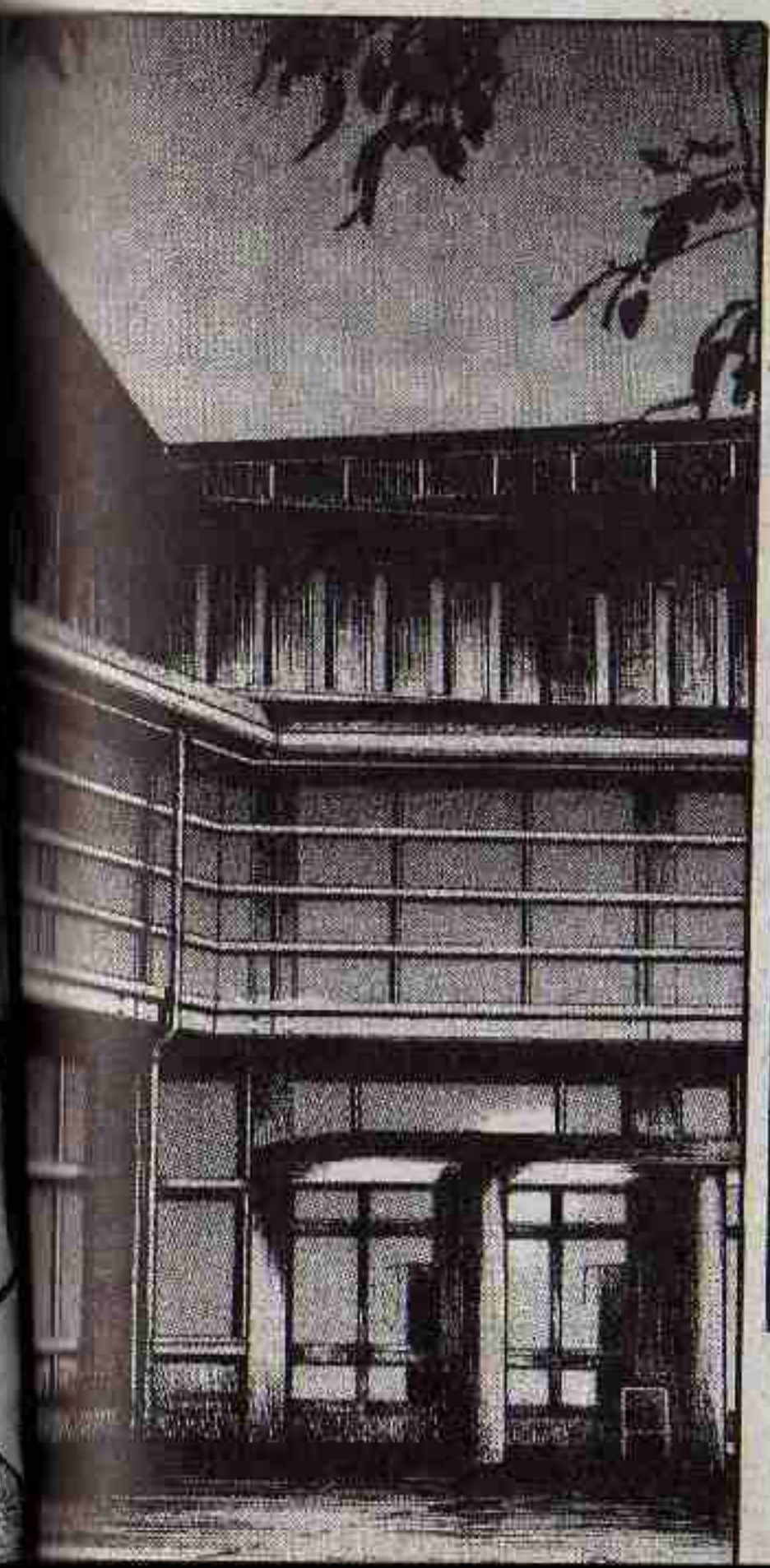
ตอนนั้น
ไม่รู้ตองก็
ไปเห็น
อะไรเข้า
!!

ในห้อง
ทดลอง
...

ห้อง
ทดลอง
...

พะ
...

พอเกาะ
โซกุน
....!!

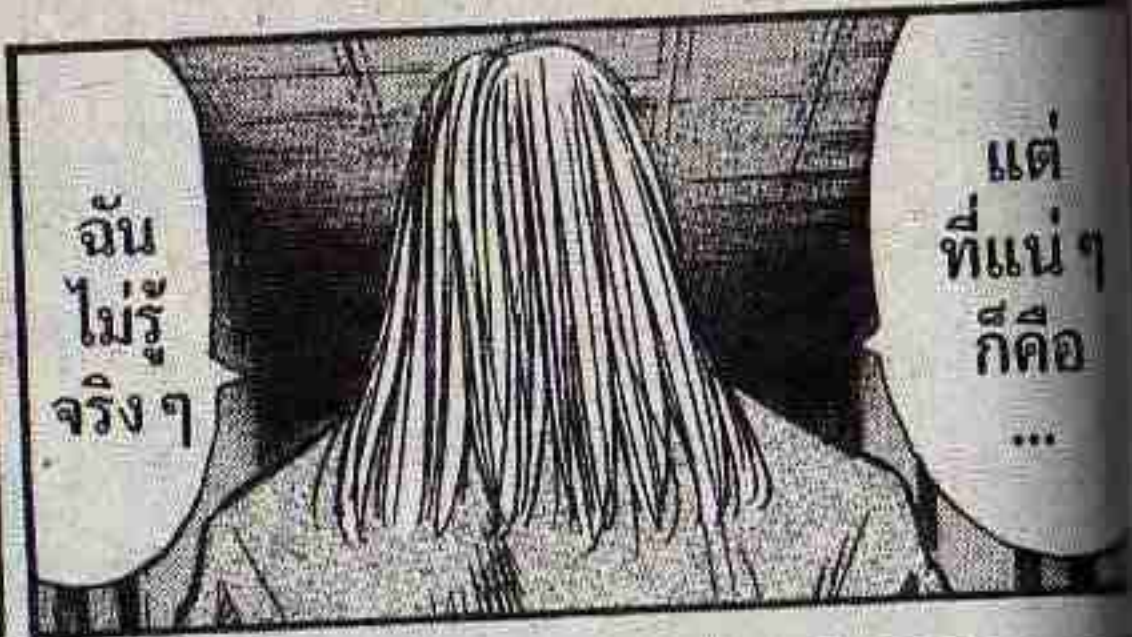

มะ...มัน
อะไรกันเนี่ย
เรื่องแบบนี้
...

ไม่รู้
สิ...

มะ...
ไม่รู้ได้ไง...
แล้วเด็กที่ชื่อ
ดองกันนั้น
เห็นอะไร
กันแน่
?

อัน
ไม่รู้
จริงๆ

แต่
ที่แน่ๆ
ก็คือ
...

เรื่องนั้นเกิดขึ้น
ในห้องทดลอง
ของโรงเรียน
นี่...

สถานที่
ที่พวกเรา
กำลังจะไป
อยู่เดี๋ยวนี้
ไงละ...

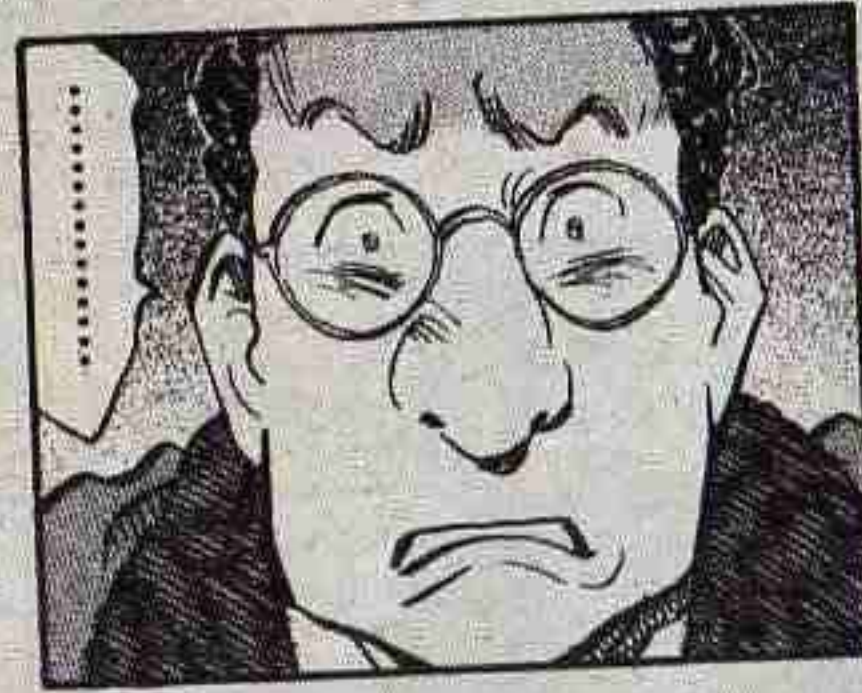
แจ้งข่าวการประชุมลับ
วันเวลา
คืนวันที่ 1 ปี 2015
ปีสิ้นสุดคริสต์ศักราช
สถานที่
ห้องทดลอง

ถ้า
เข้ามาข้างในได้
โดยที่เซ็นเซอร์
ไม่ร้อง
ก็แสดงว่าพวกนั้น
ก็ต้องเป็น...

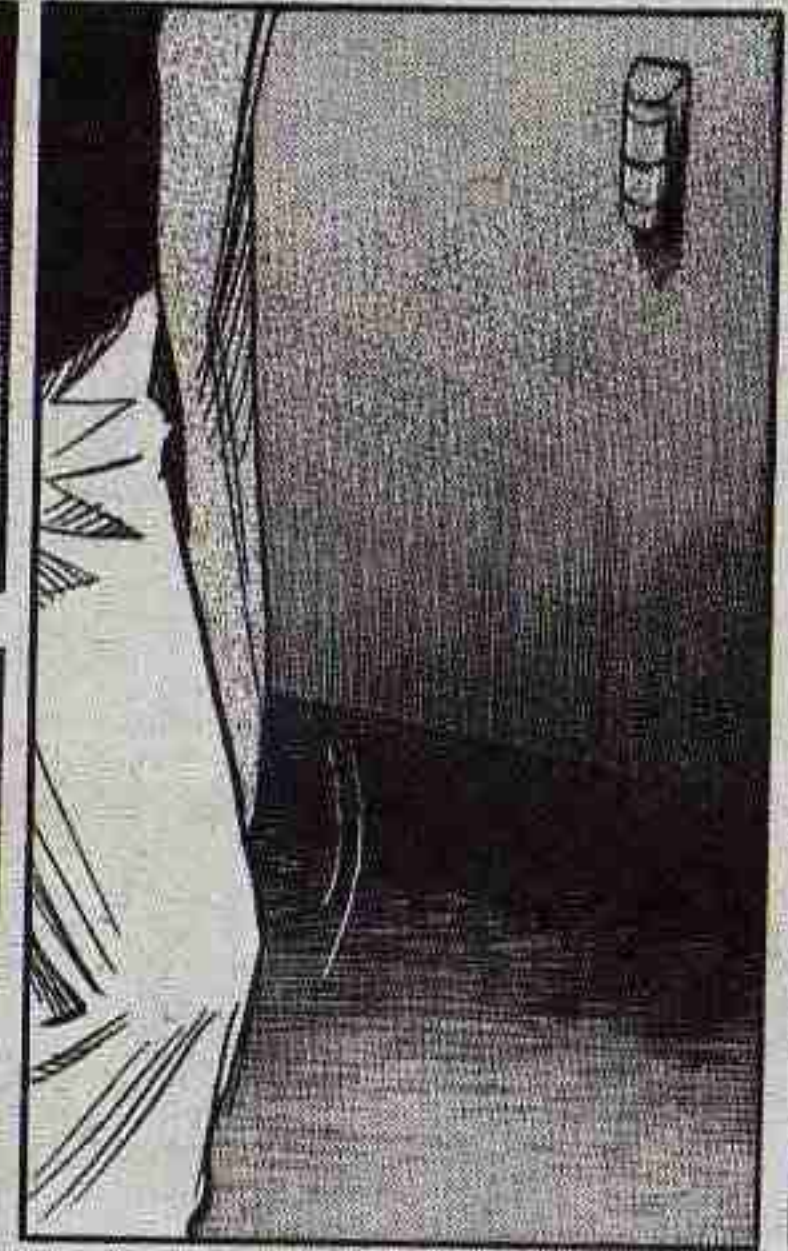
ห๊ะ
?

อัย
...

อัย

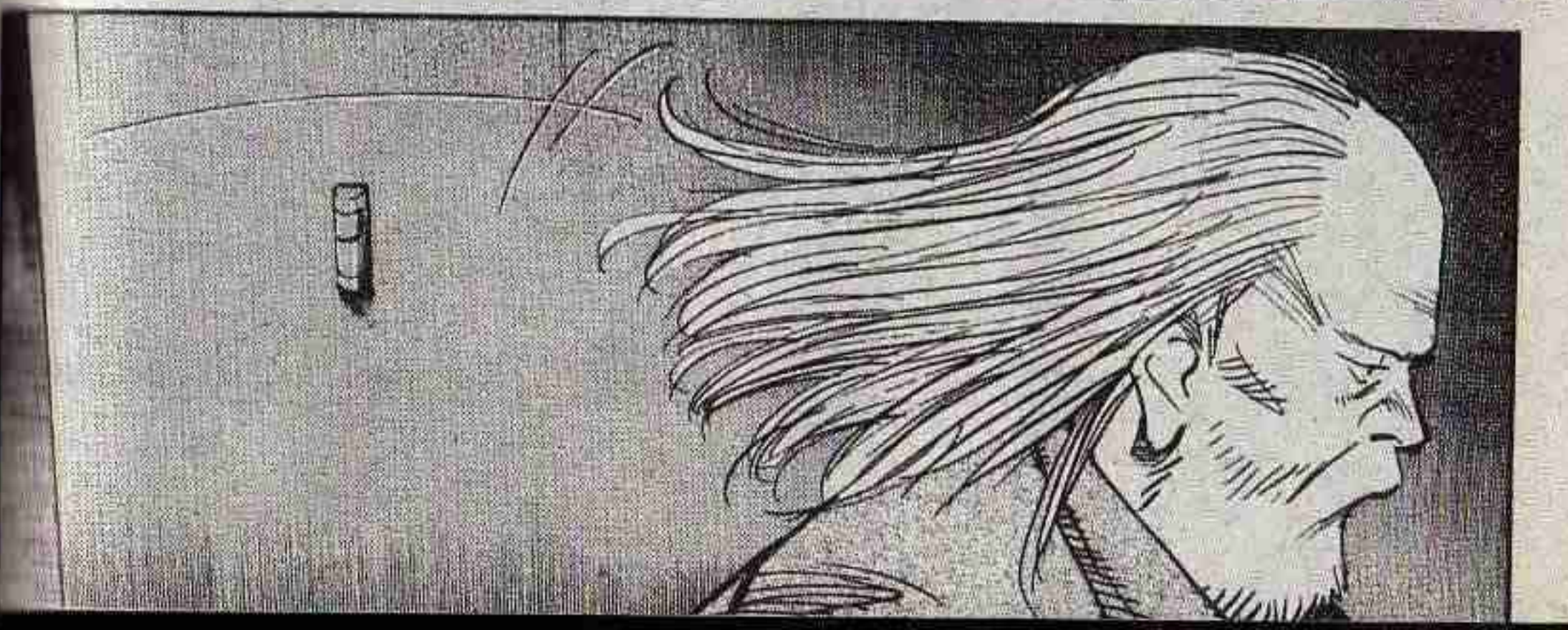
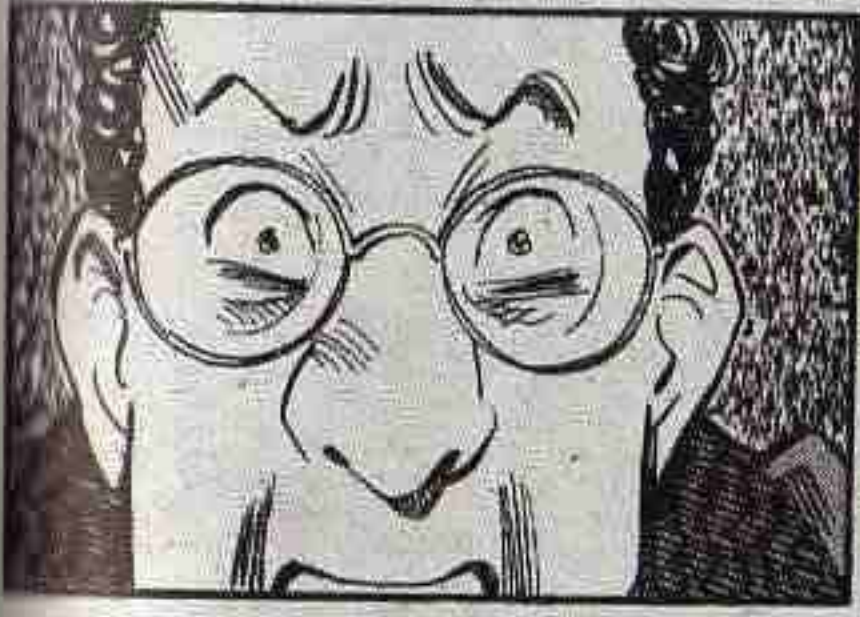
อัย
...!!

ที่บันได
มีเซ็นเซอร์
อินฟราเรด
ตรวจจับอยู่
นะ...!!

คนที่จะมาประชุมคืนนี้
ตามที่ระบุในจดหมายนี้
ไม่ใช่ชั่วทุบกระຈก
เข้ามาหรอก

อ้าว...
เซ็นเซอร์
ถูกตัด
...!!

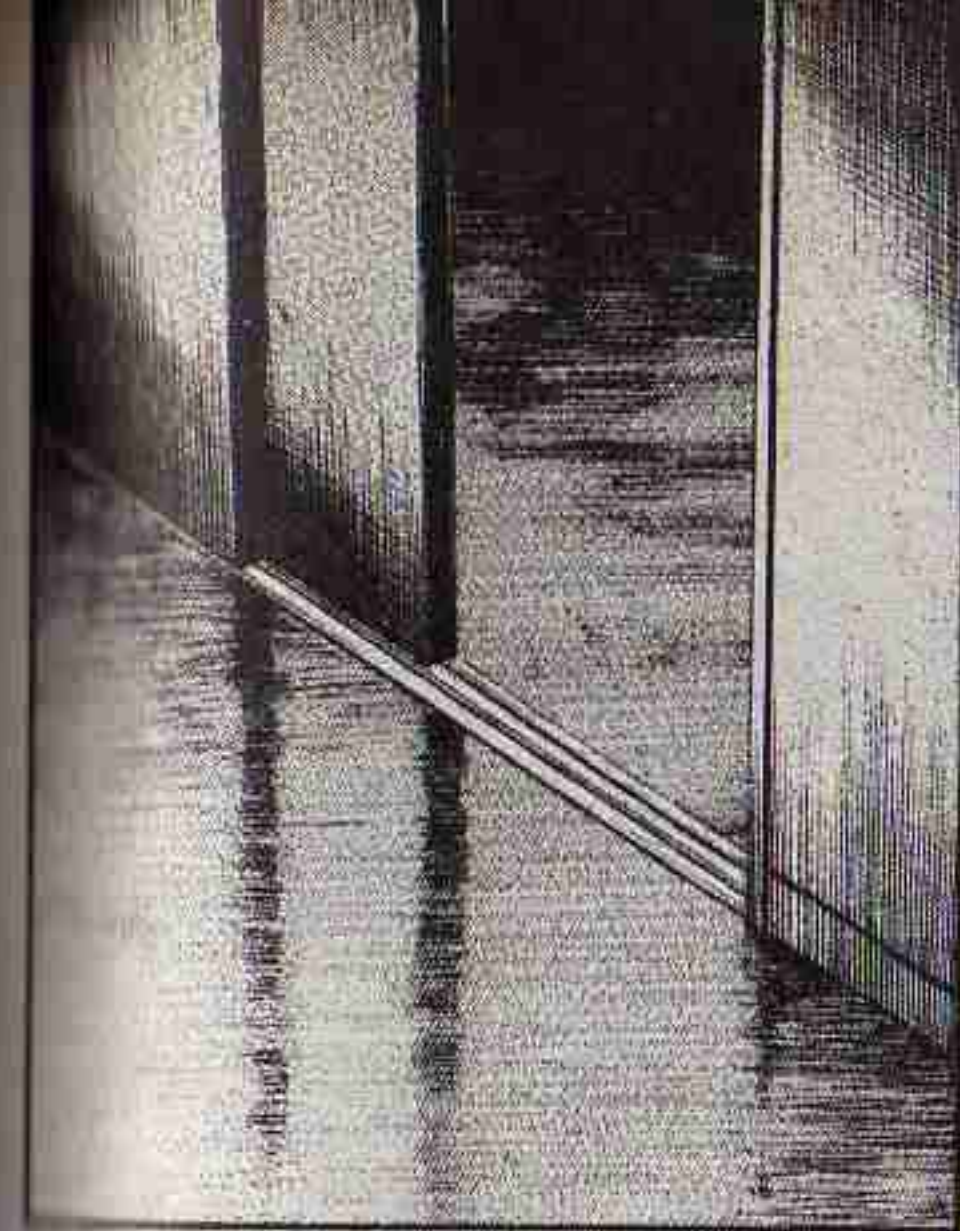
ฉ่า!

ฉ่า!

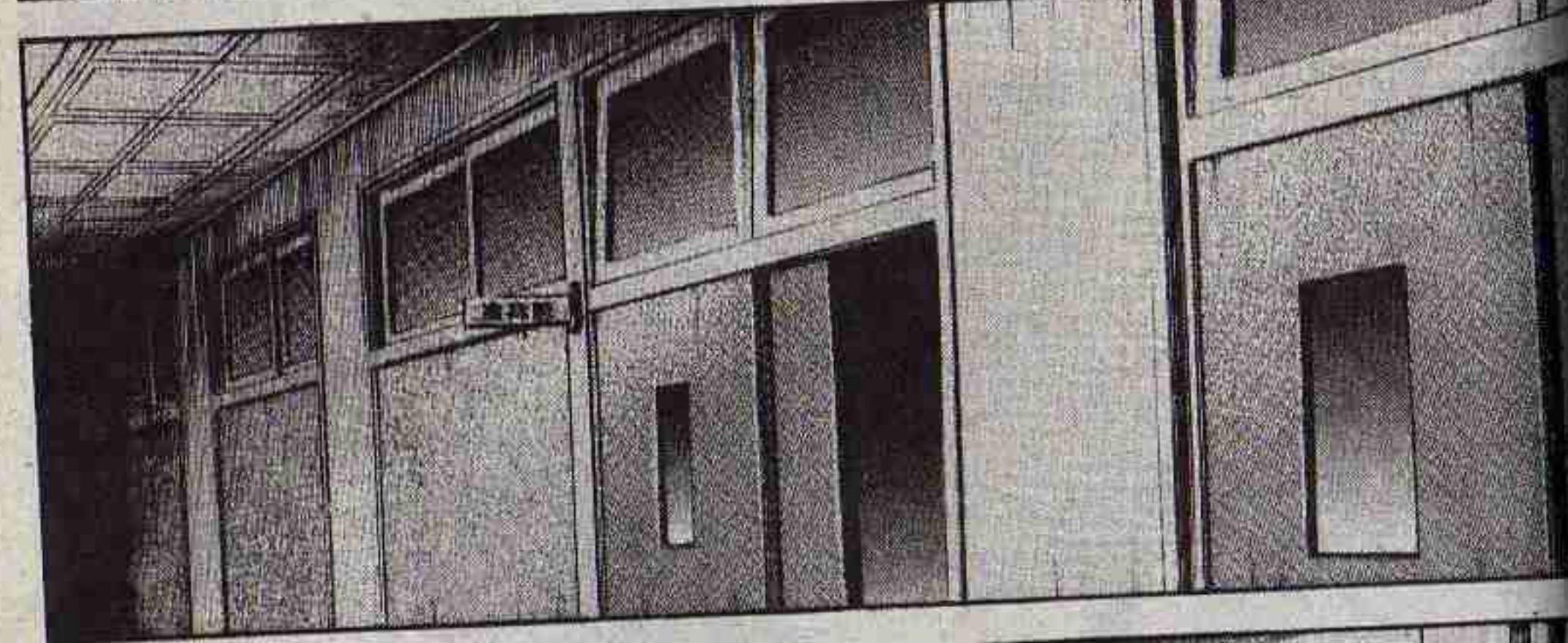
ถ้ามันที่อยู่
ในห้อง
ทดลอง
...

คือ
คนเป็นๆ
สินะ...

理科室

↑ ห้องทดลอง

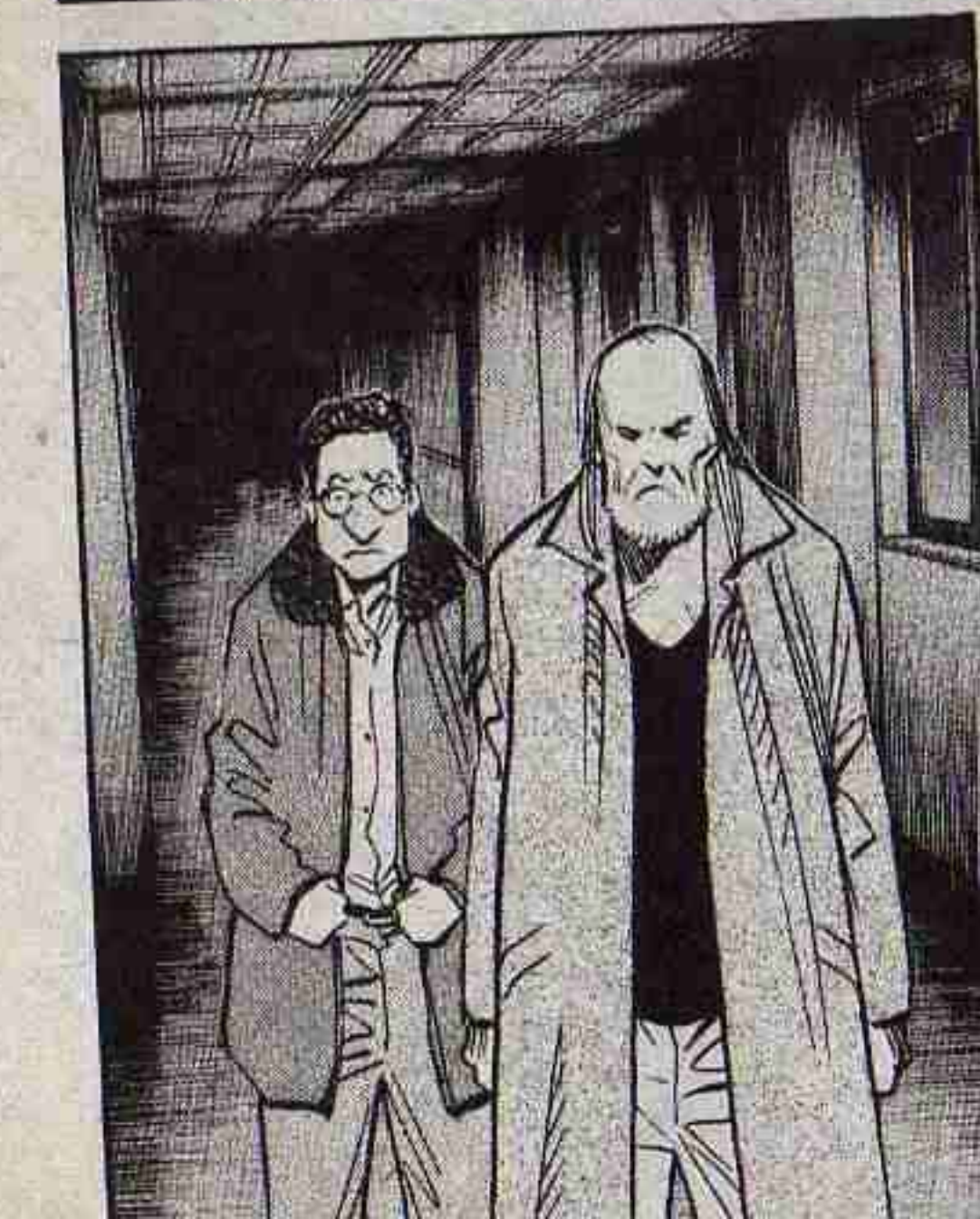

ห้องก็
...

ตอนนั้น
นาย...

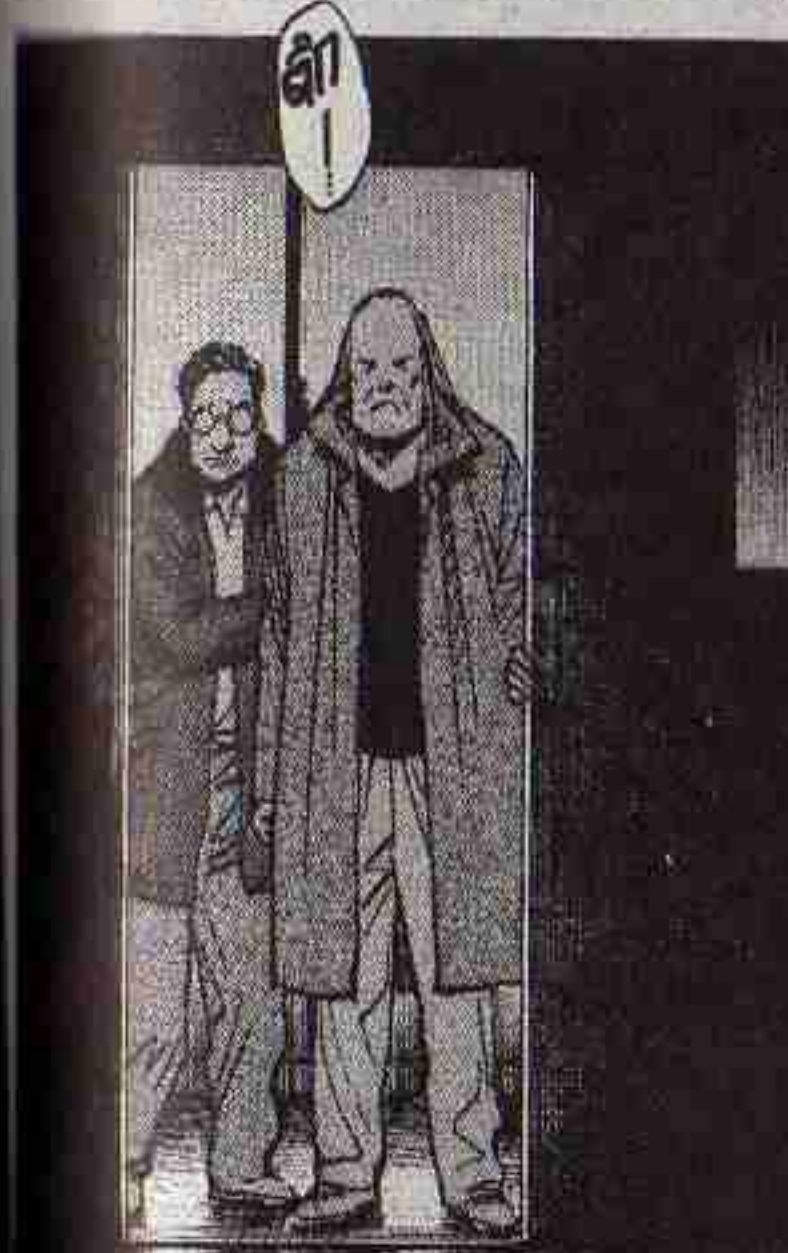
เห็นอะไร
กันแน่
...

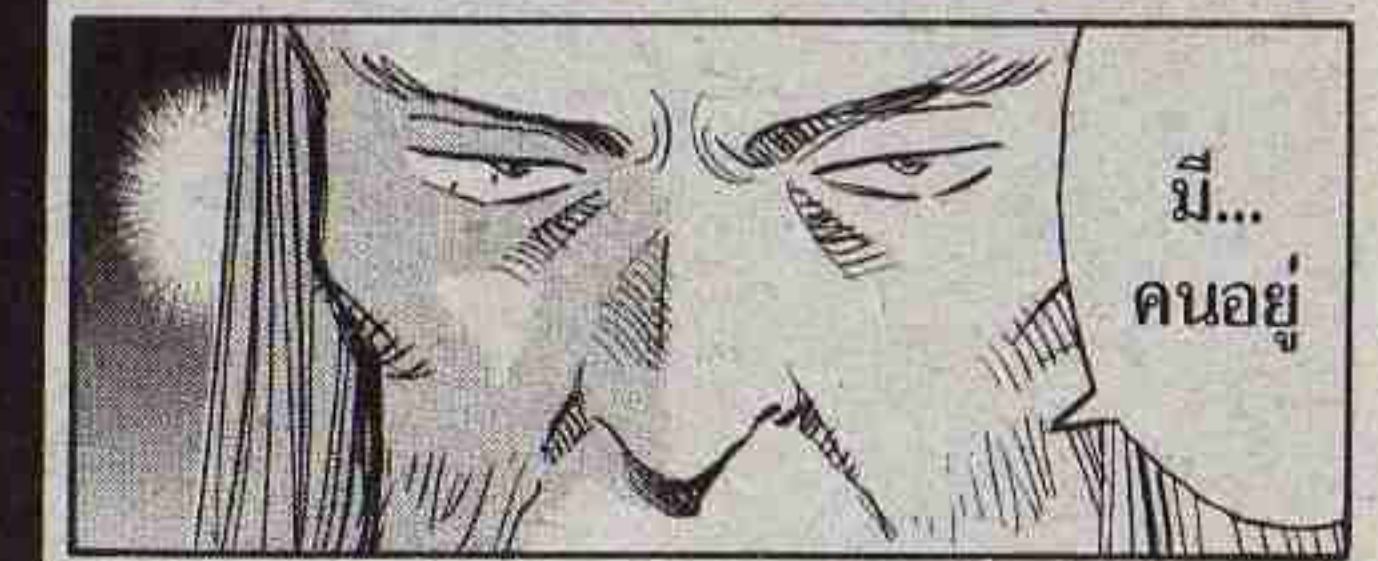
理科室

ประตู่...
เปิดอยู่
...

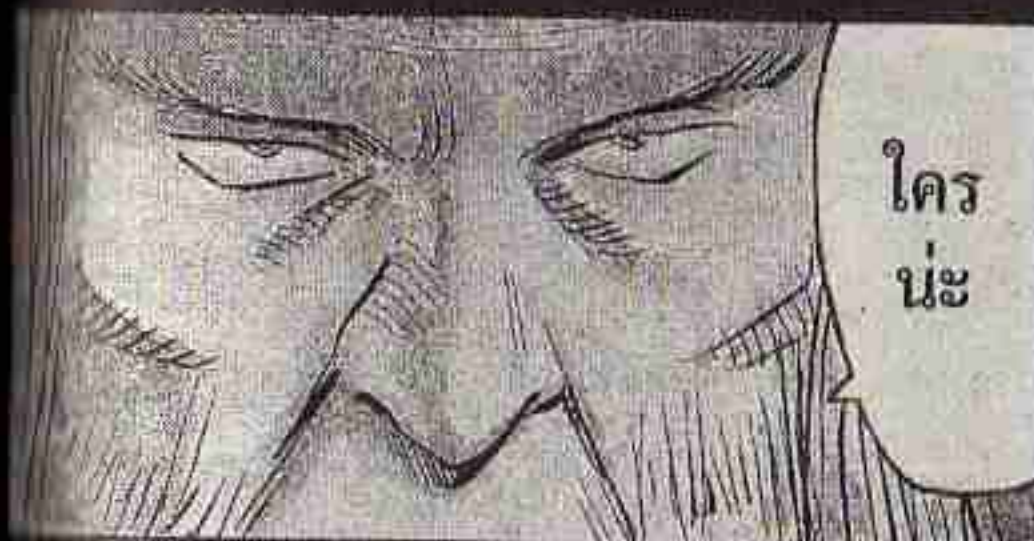
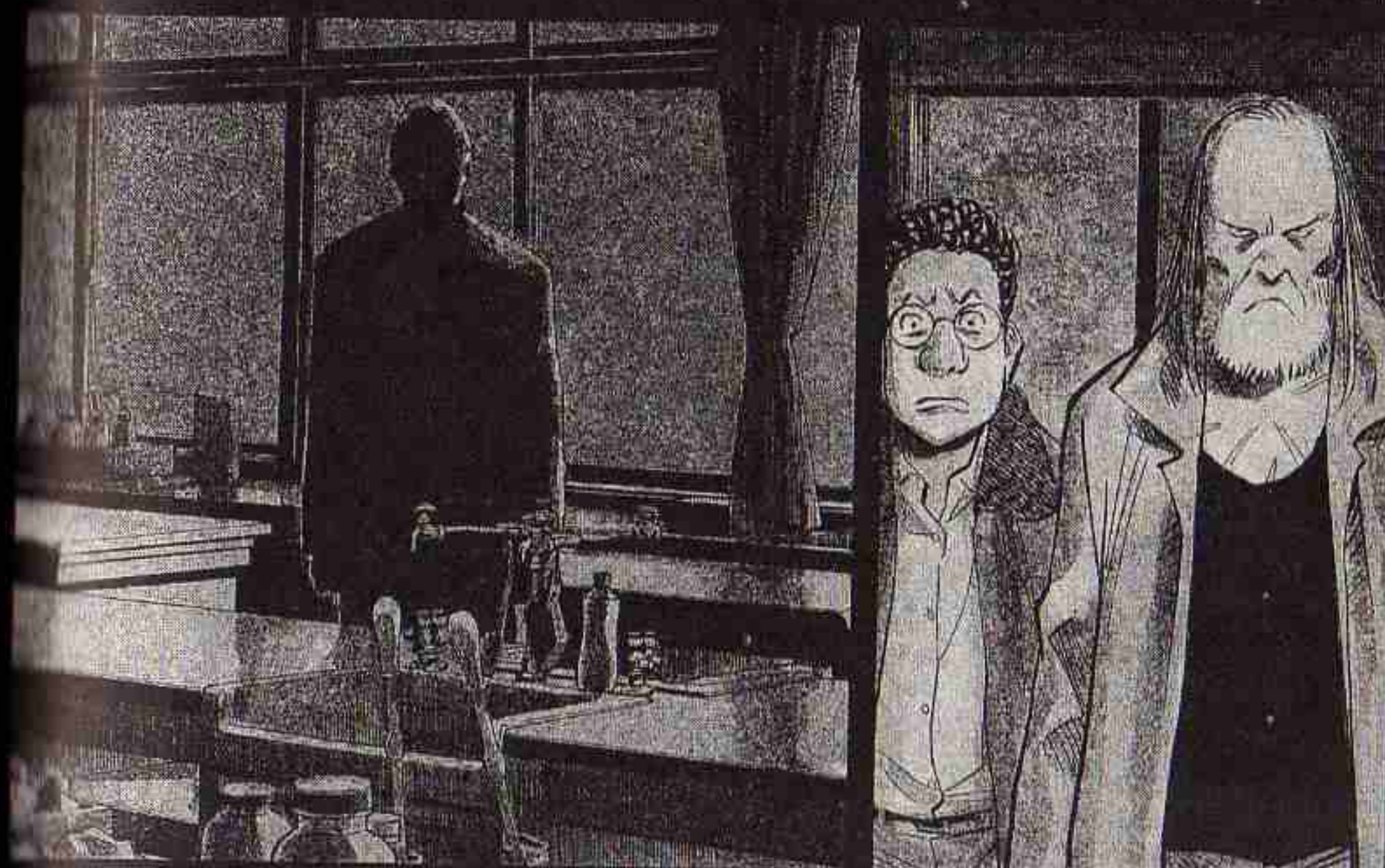
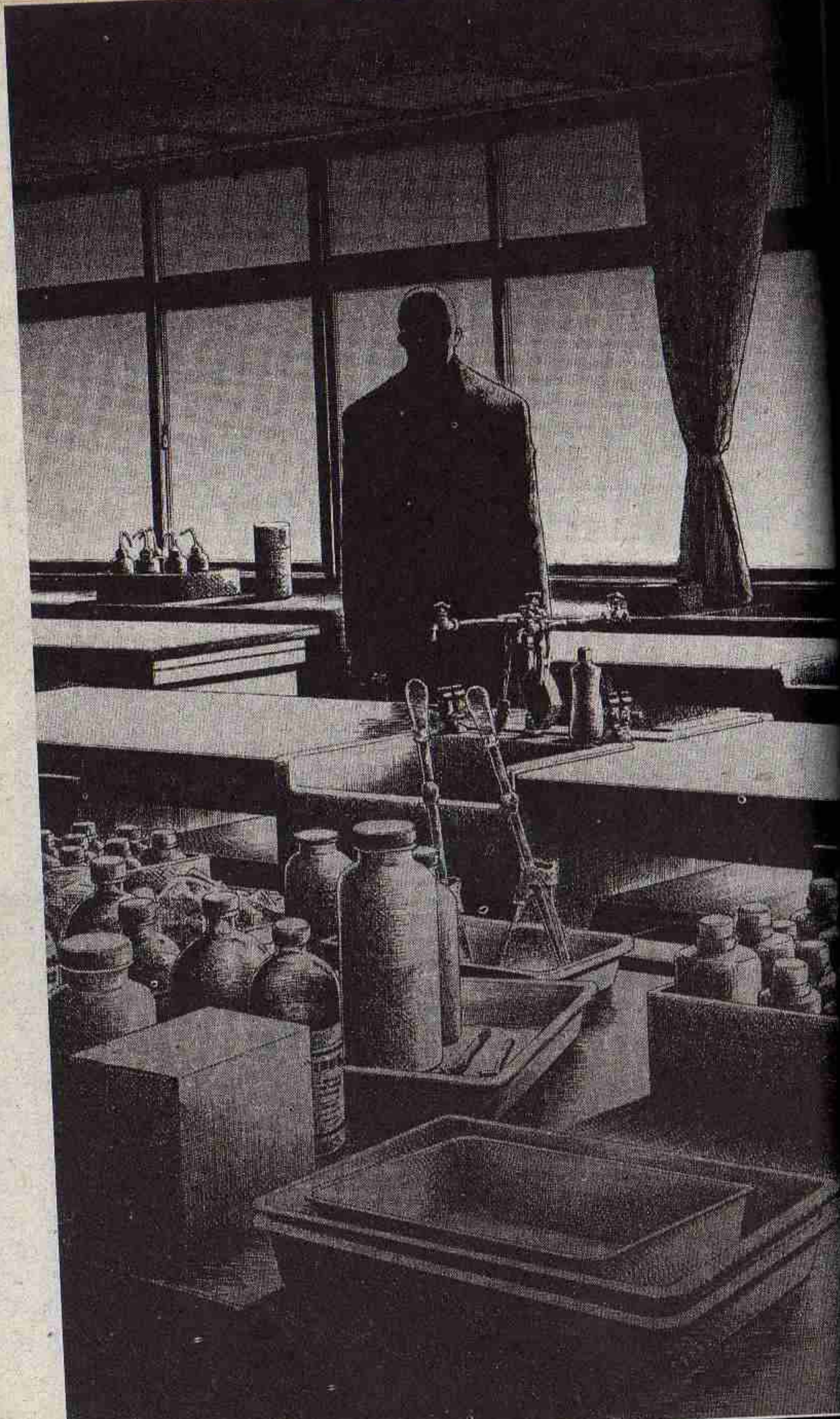

ฉ่า!

มี...
คนอยู่

理科室

ใคร
นะ

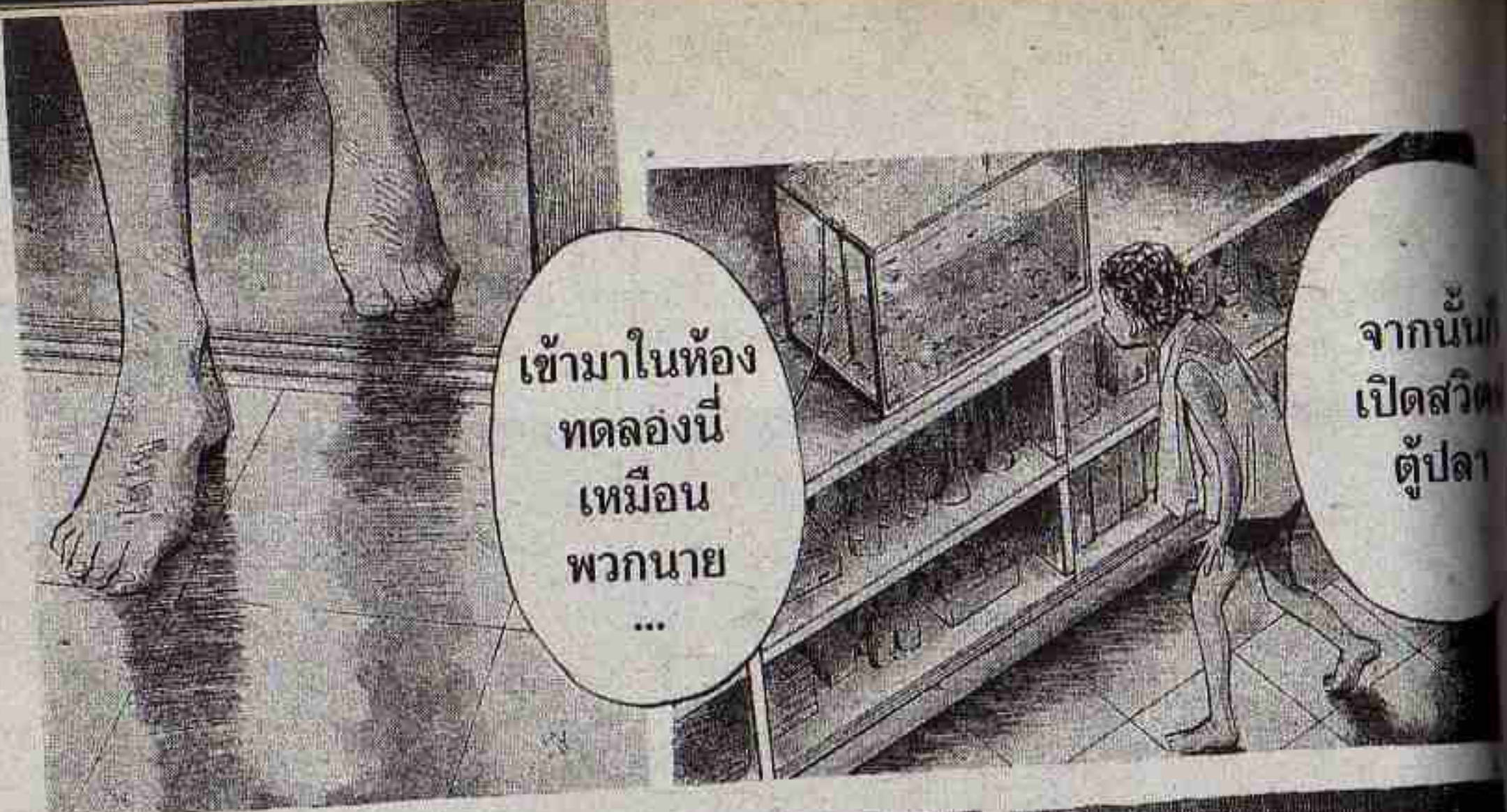

หน้าร้อน
ปี 1971
...

ตอนนั้น
ต้อง
ก็...

ตอนที่ 7 ไต้ตะเกียงแอลกอฮอล์

เข้ามาในห้อง
ทดลองนี้
เหมือน
พวกนาย
...

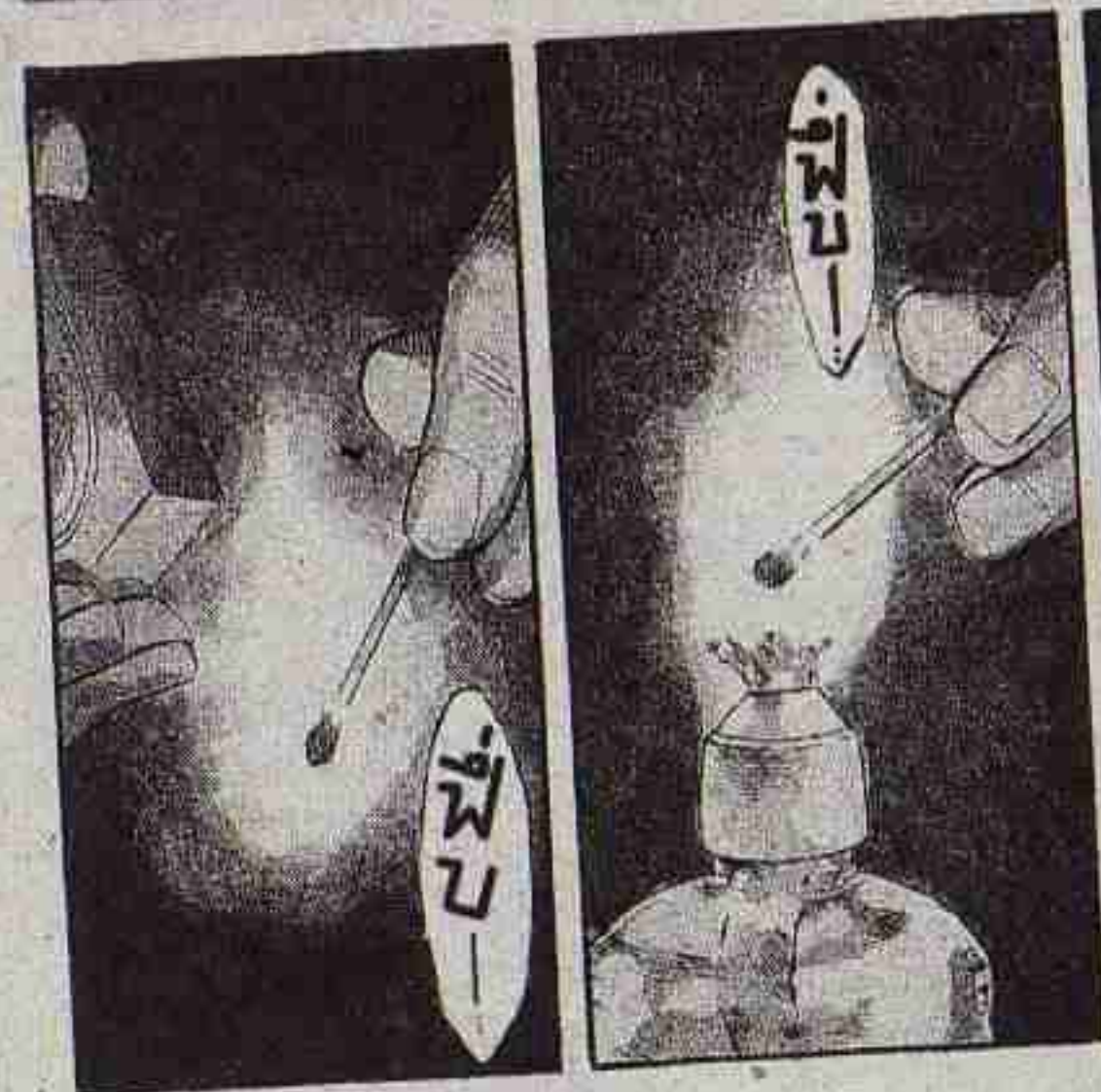
จากนั้น
เปิดสวิต
ตู้ปลา

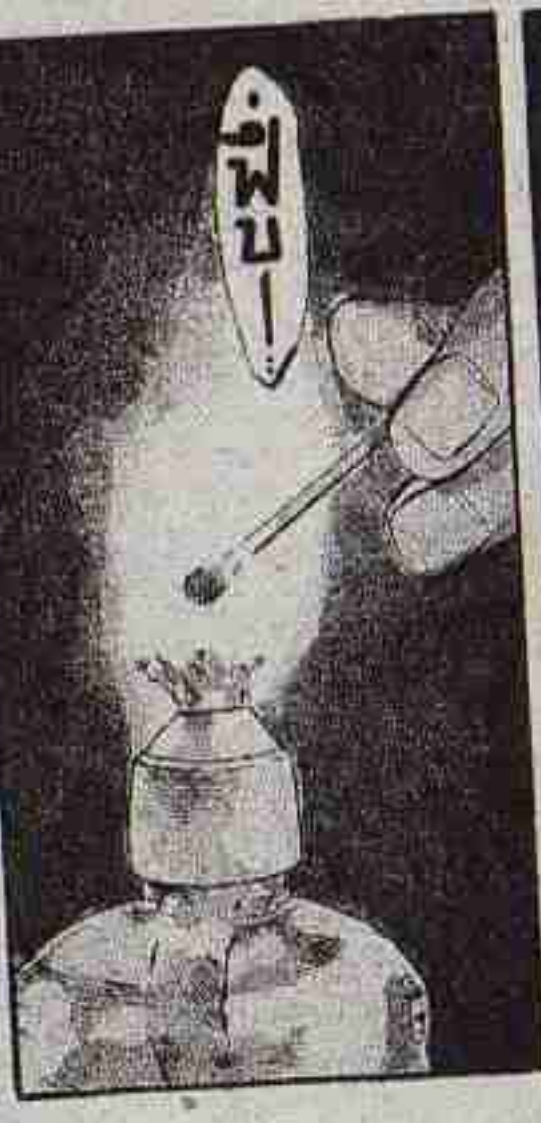
เสร็จแล้ว
เค้าน่า
จะกลับไป
แต่...

ดันหนี
ตะเก็ก
แอลกอฮอล์
บนโต๊ะ

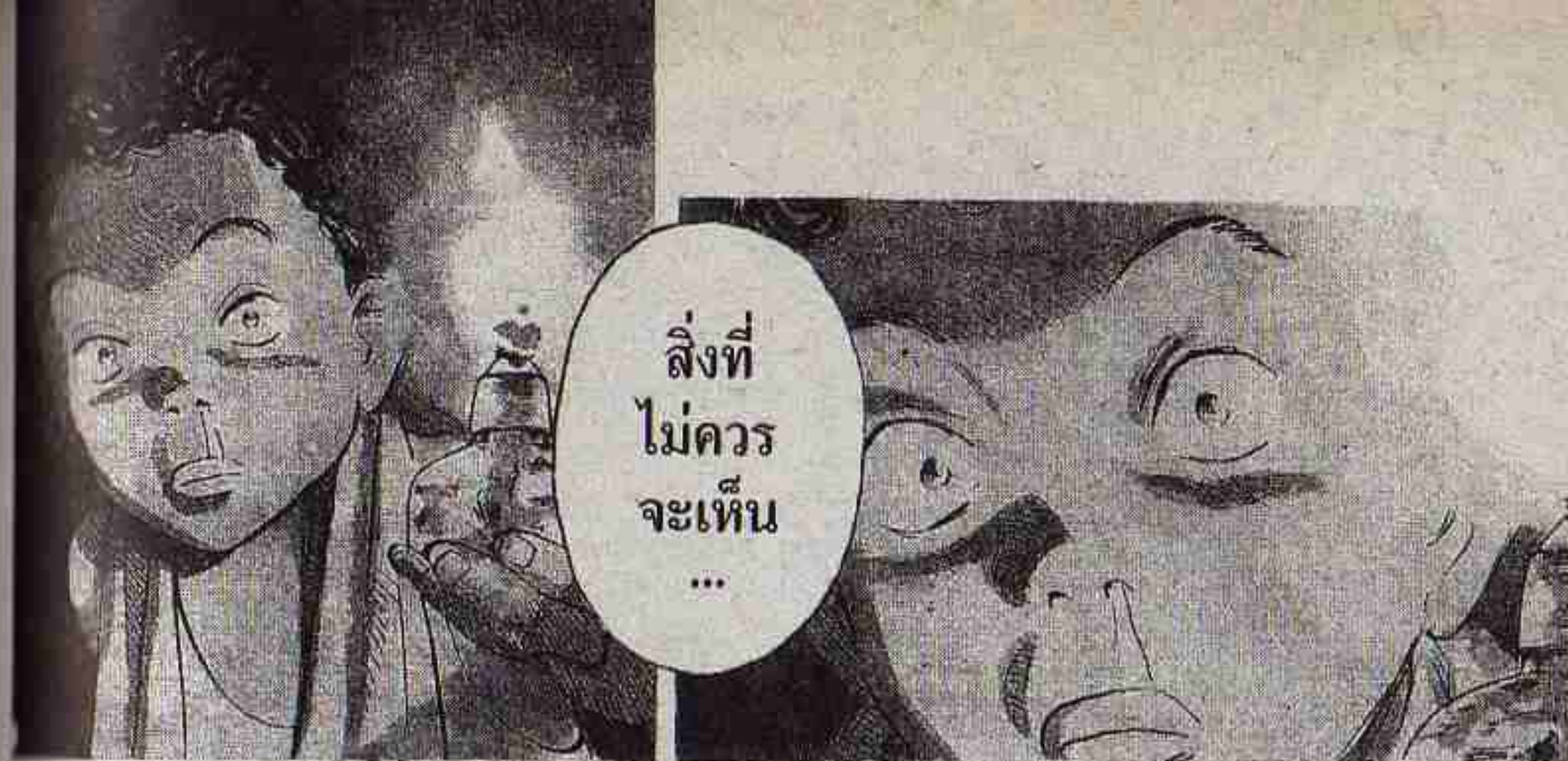
จ๊วจ๊ว

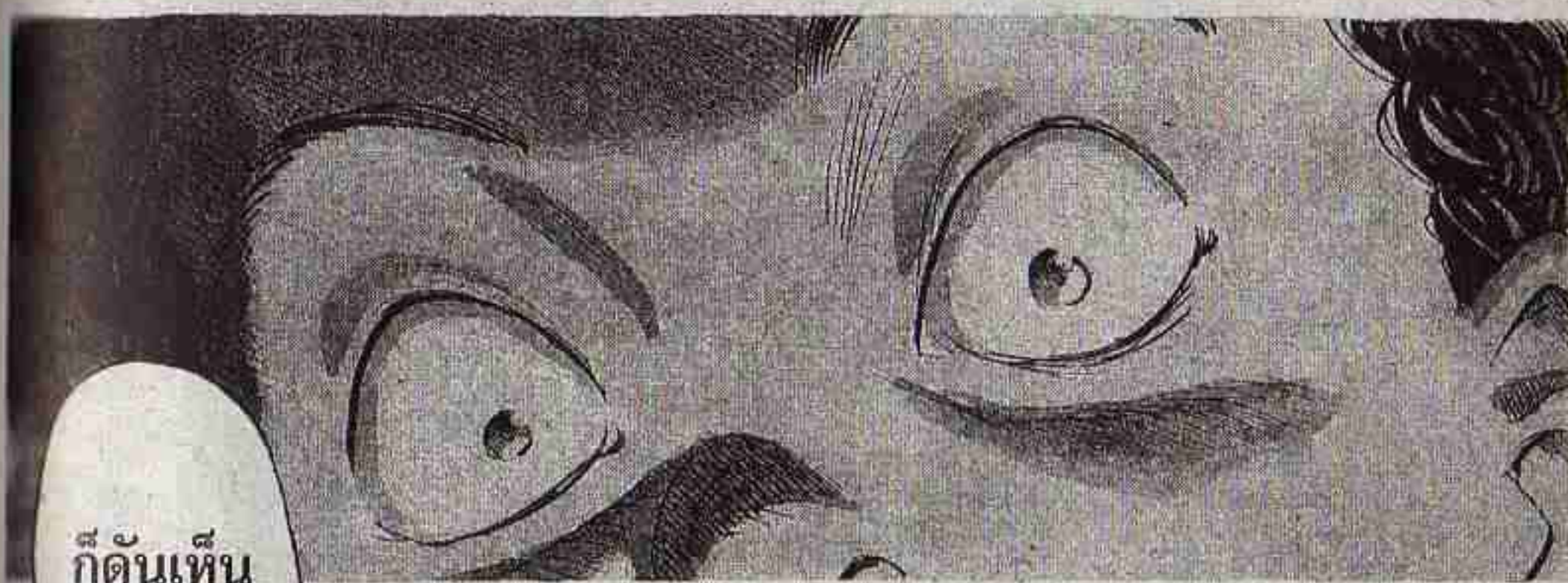
จ๊วจ๊ว

แล้ว
ยกขึ้นมา
อย่างนี้
...

สิ่งที่
ไม่ควร
จะเห็น
...

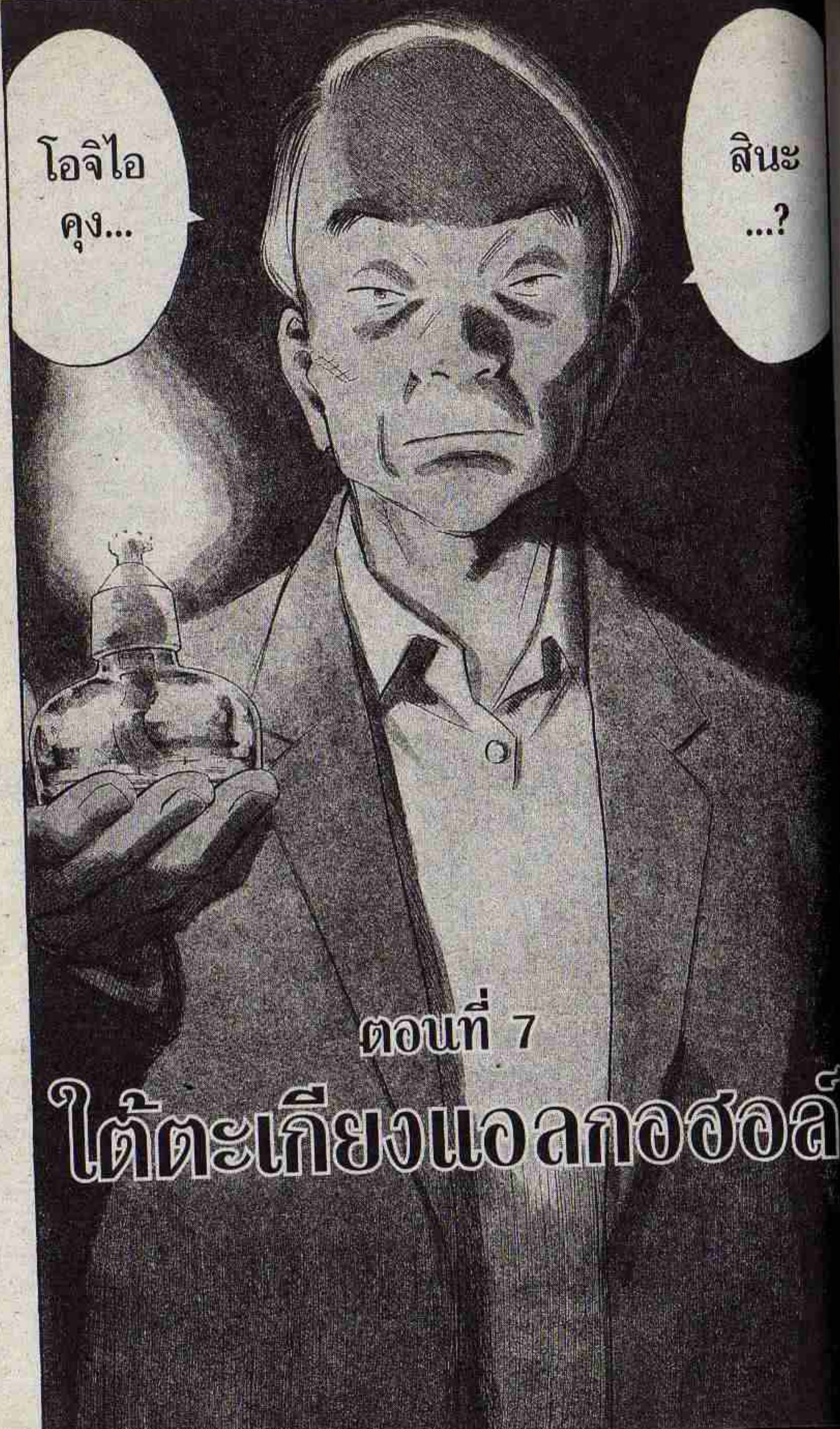

ก็ดันเห็น
...

มาจนได้
นะ

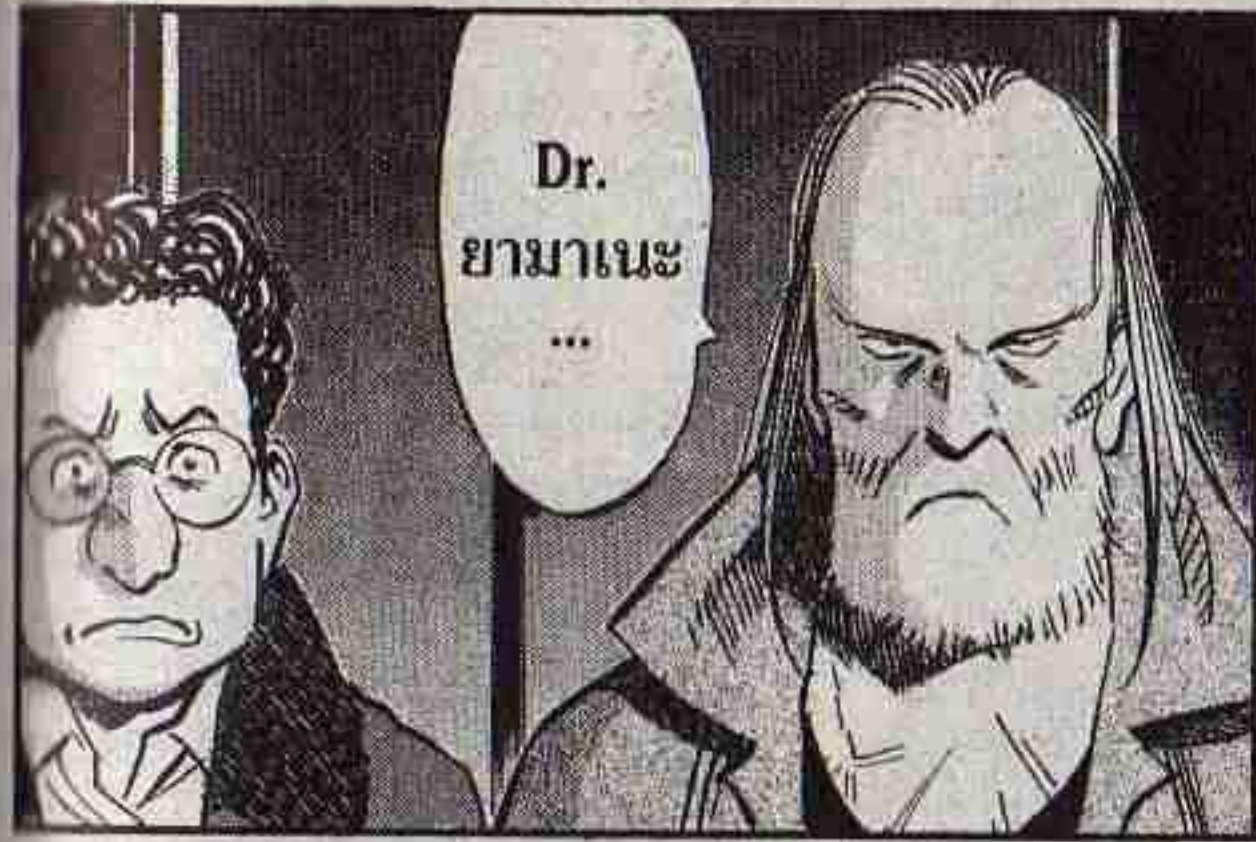
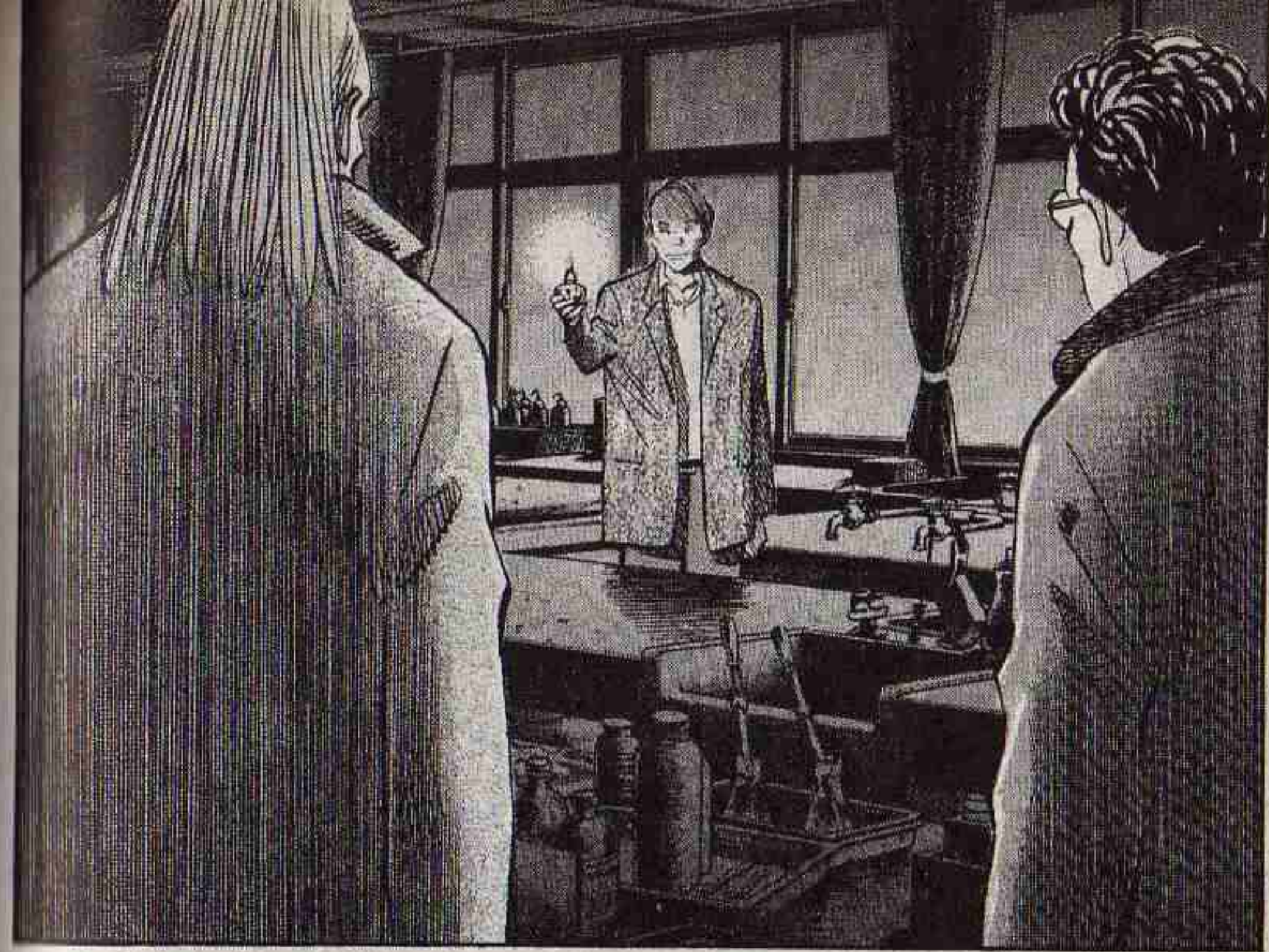

โอจิไอ
คุง...

สินะ
...?

ตอนที่ 7

ใต้ตะเกียงแอลกอฮอล์

Dr.
ยามาเนะ
...

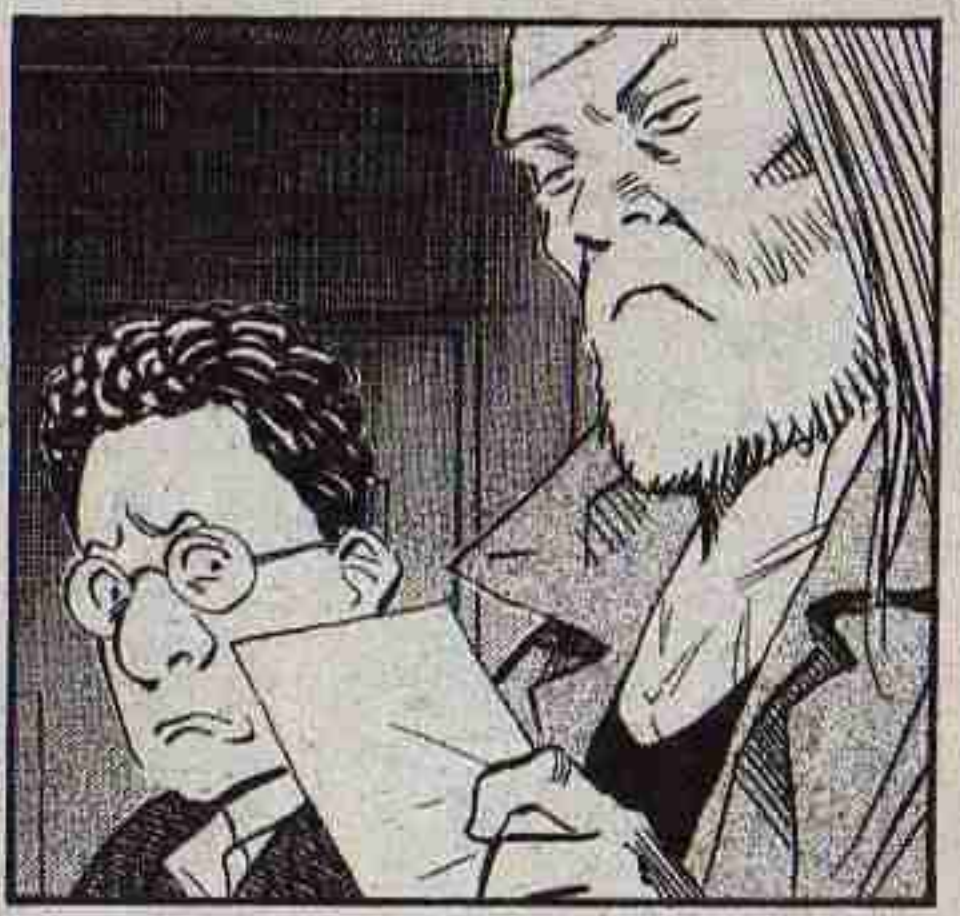

ยามาเนะ
คุง...

สมกับที่
เป็น
โอจิไอคุง
เลยนะ

อาศัยคำพูด
ของฉัน
ตอนอยู่ประณ
หาจดหมายนั้น
เจอจนได้...

จับข่าวการประทุมลับ

วันเวลา

คืนวันที่ 1 ปี 2015
ปีสิ้นสุดคริสต์ศักราช

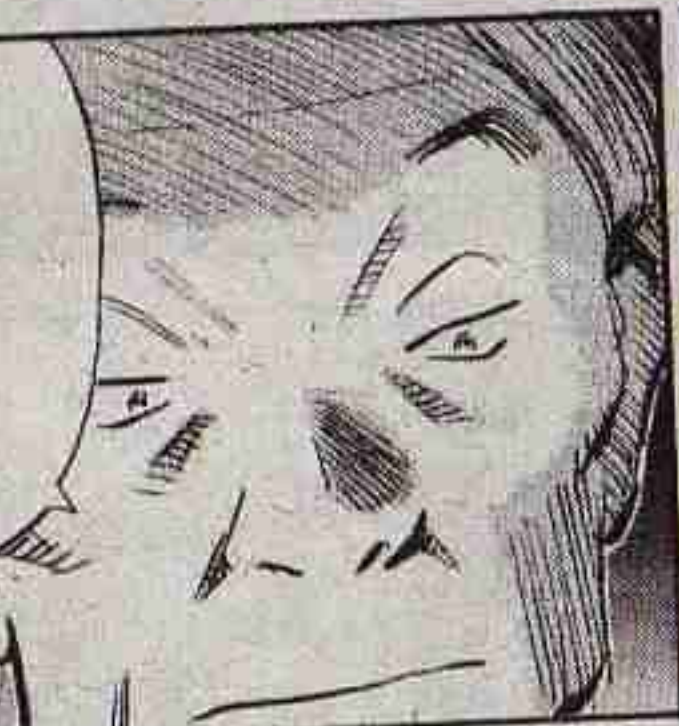
สถานที่

ห้องทดลอง

ฉันว่ามันคงจะ
ดีสำหรับนาย
ถ้าหากนาย
ทามันไม่เจอ

เหมือนกับที่
ตอนนั้นดองก็
ได้เห็นในสิ่งที่
ไม่ควรจะเห็น
...

เค้า
เห็น
อะไร

ตอนนั้น
ดองก็เห็นอะไร
ที่นี่

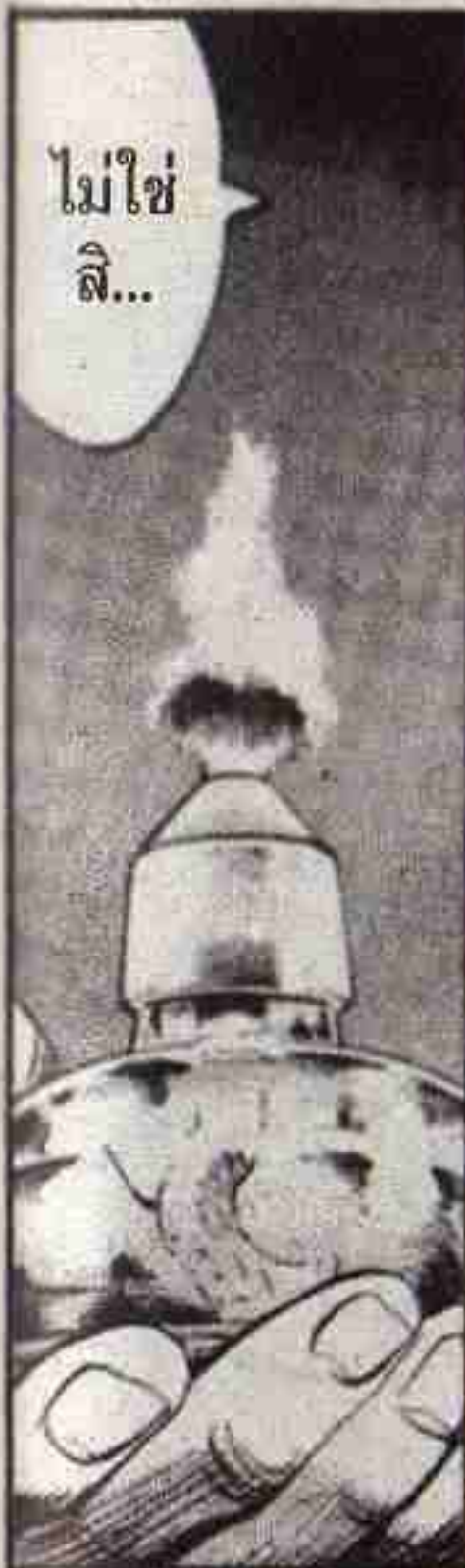

"เพื่อน"
...

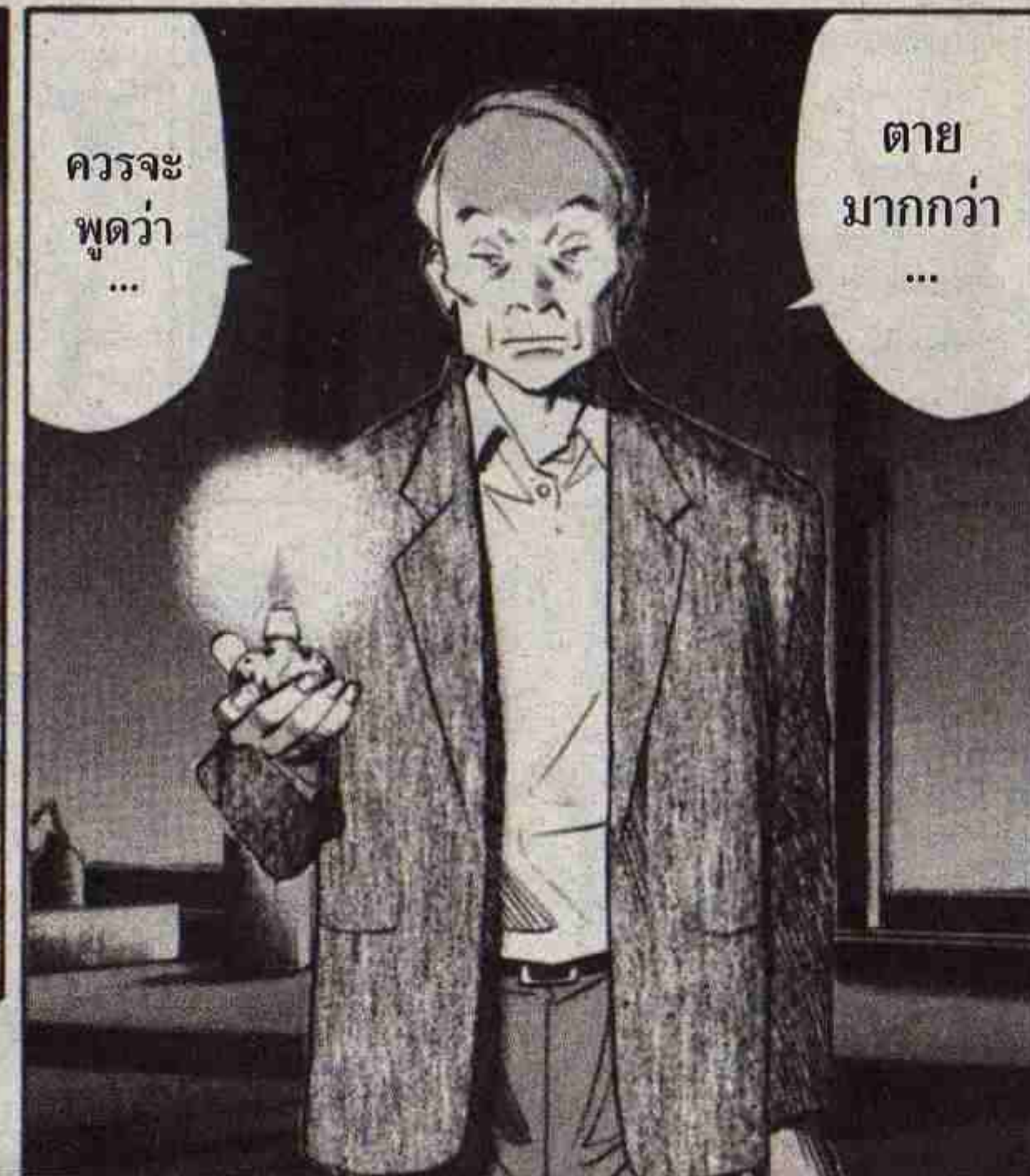

เกิดที่
ห้องทดลอง
นี่

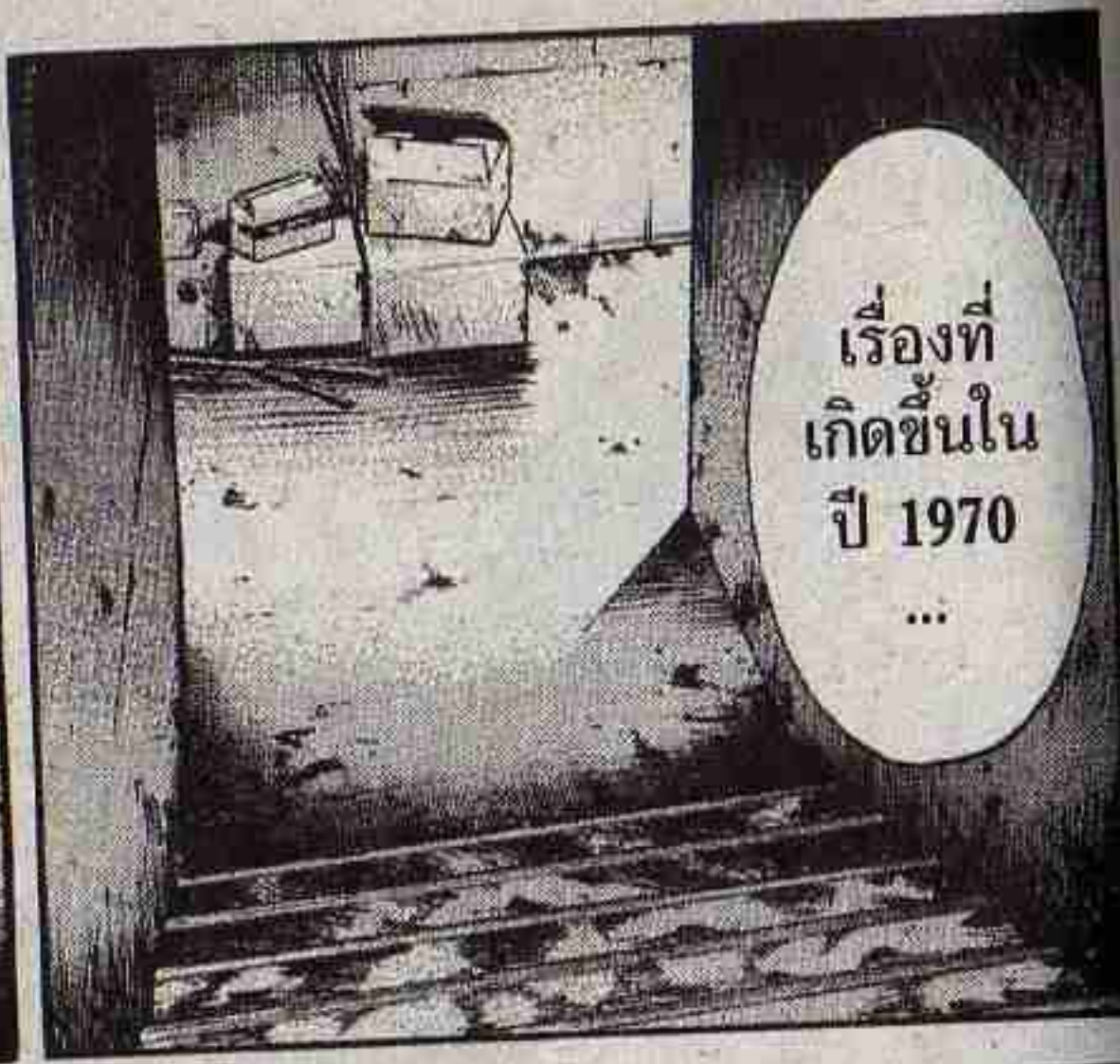
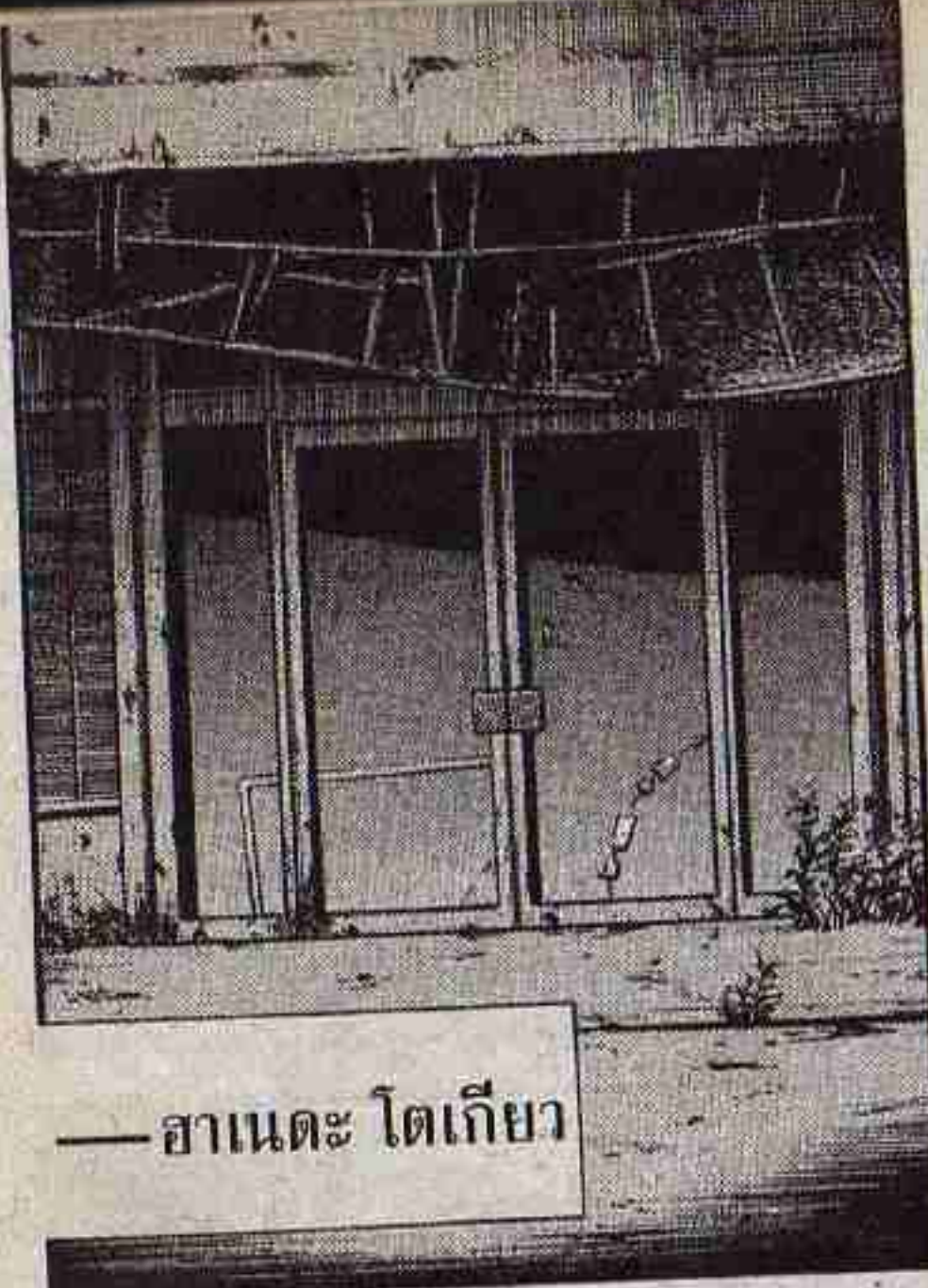
ไม่ใช่
สิ...

ควรจะ
พูดว่า
...

ตาย
มากกว่า
...

—ฮานตะ โตเกียว

เรื่องที่เกิดขึ้นในปี 1970 ...

ถูกเปลี่ยนมาทำให้เกิดขึ้นในปี 1971 ในเกม Virtual Attraction ที่ "เพื่อนแลนด์" ...

เรื่องคดีทาส์ เนินแขวนคอ มันปี 1970 ...

ส่วนเรื่อง ดองก็ ในห้องทดลอง ก็เกิดปี 1971 ...

ผิดพลาด เพราะ "เพื่อน" จำผิดรีไร ...

หรือจะเป็น อย่างที่ ยูคิจิบอก ...

"เพื่อน" โทหก งันรี ...

แล้วทำไม ต้องโทหก ด้วยล่ะ ?

ยามา เนะ...

ยามาเนะคง ไปทดสอบ ความกล้า ที่คดีทาส์ เนินแขวนคอ ด้วยรีเปล่า ?

พบบ่าลี นึกไม่ออกเลย เธอจะ จำได้มั๊ย?

หา !?

เอ ...

ตอนนั้น ที่ไป ด้วยกัน ...

เธอเพิ่งเห็นในเกม Virtual Attraction มาหยก ๆ นี่นา!! ยามาเนะอยู่ด้วย รีเปล่า?

ระ...เรื่องนั้น หนูจำไม่ได้ ทรอกคะ !!

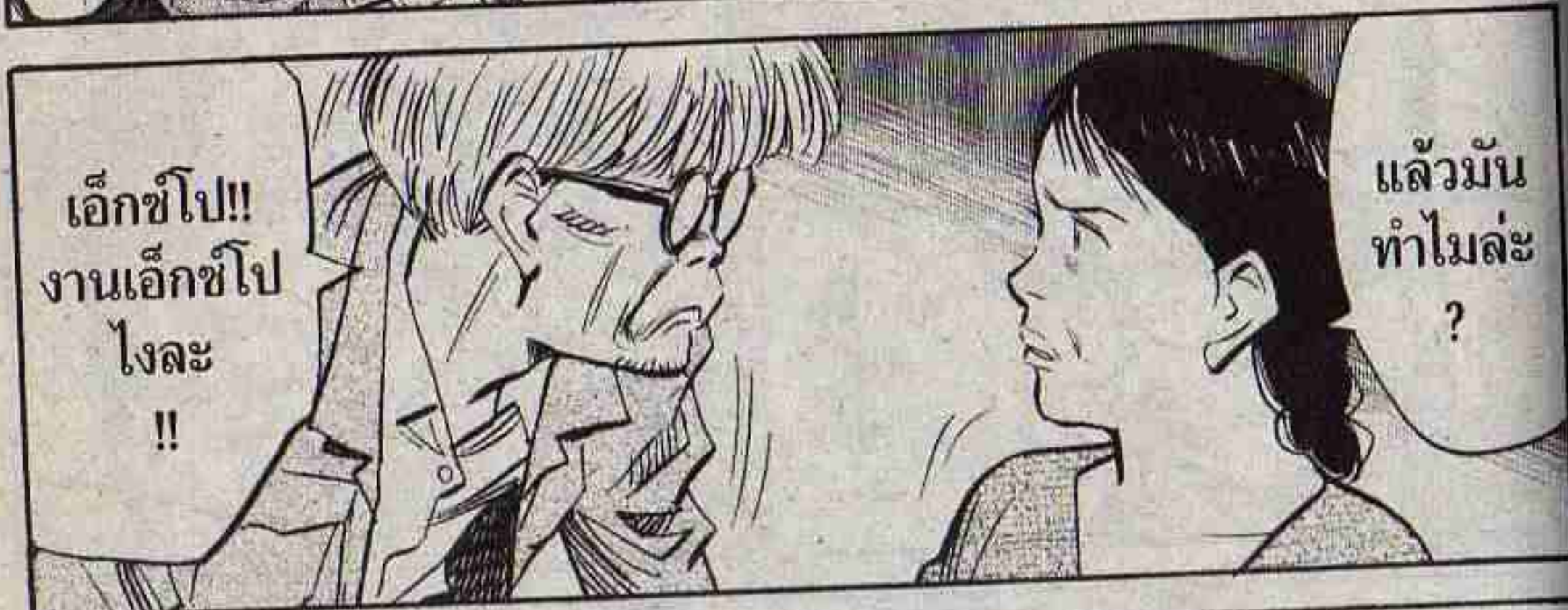
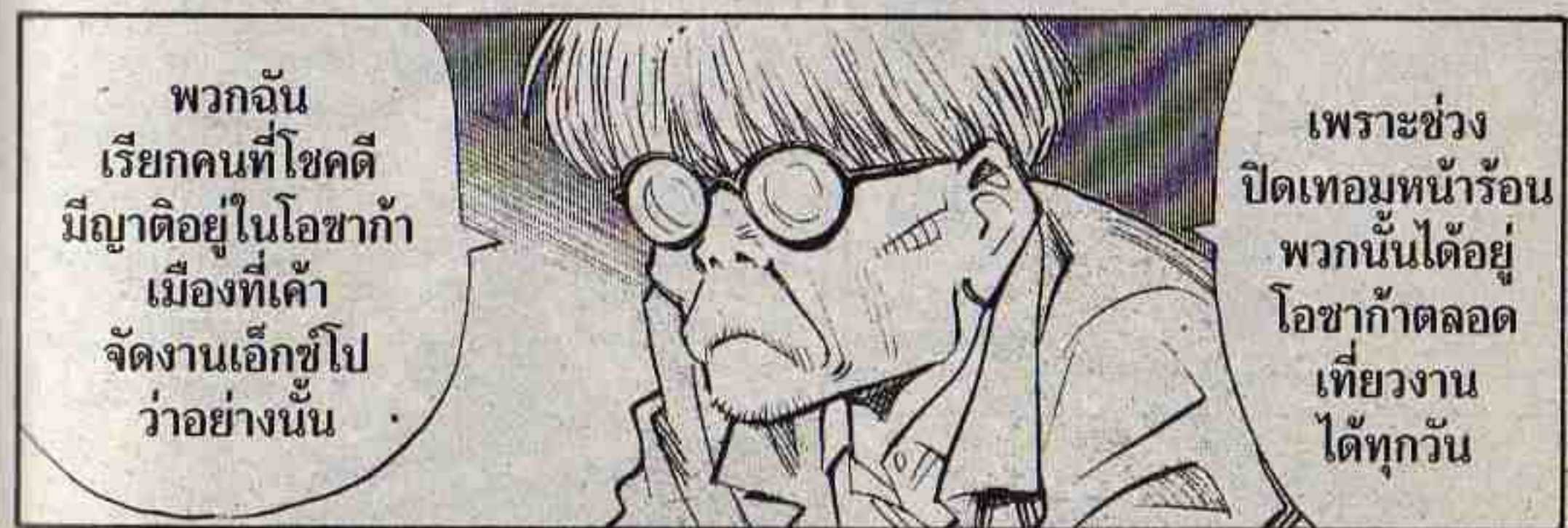
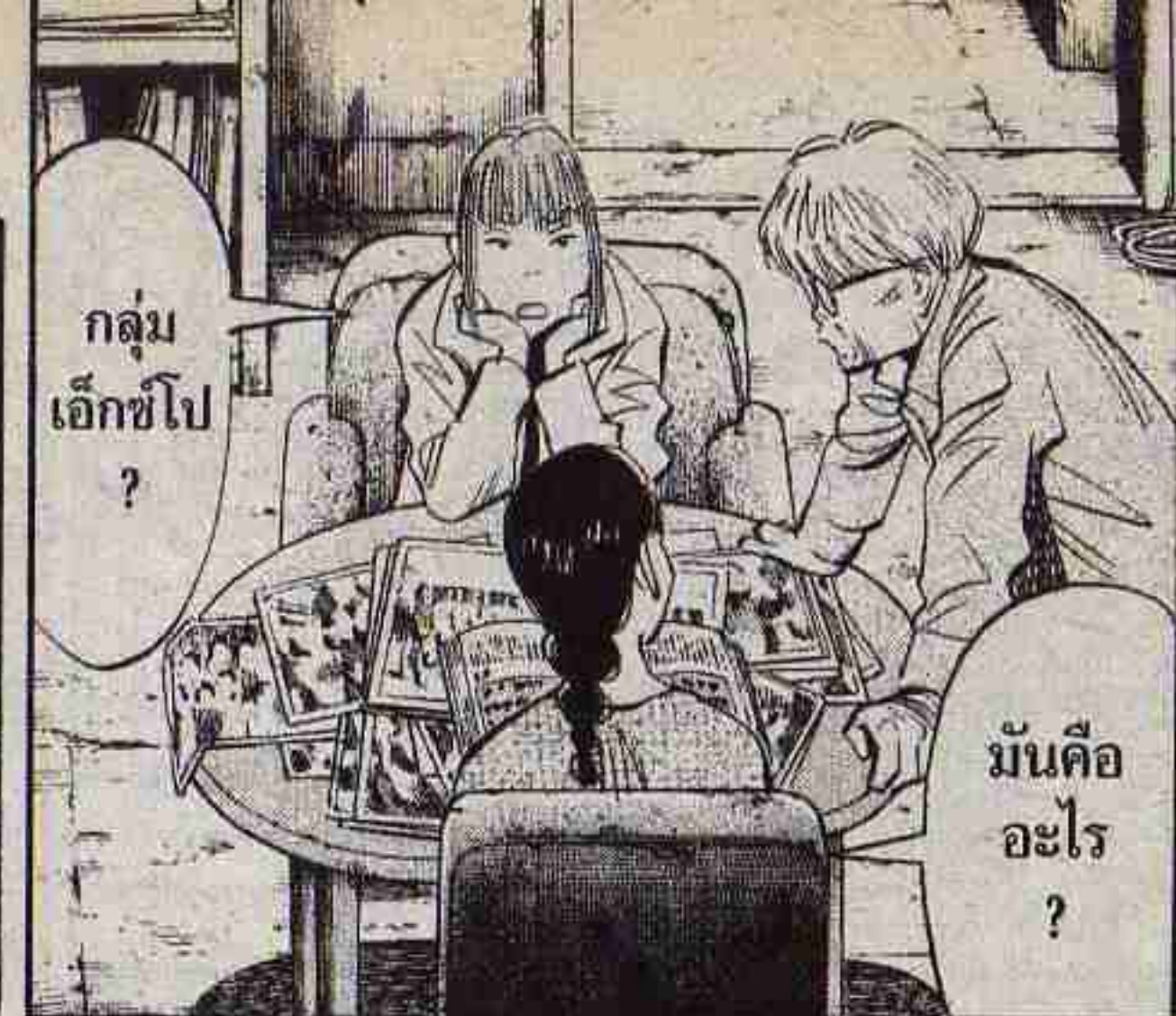
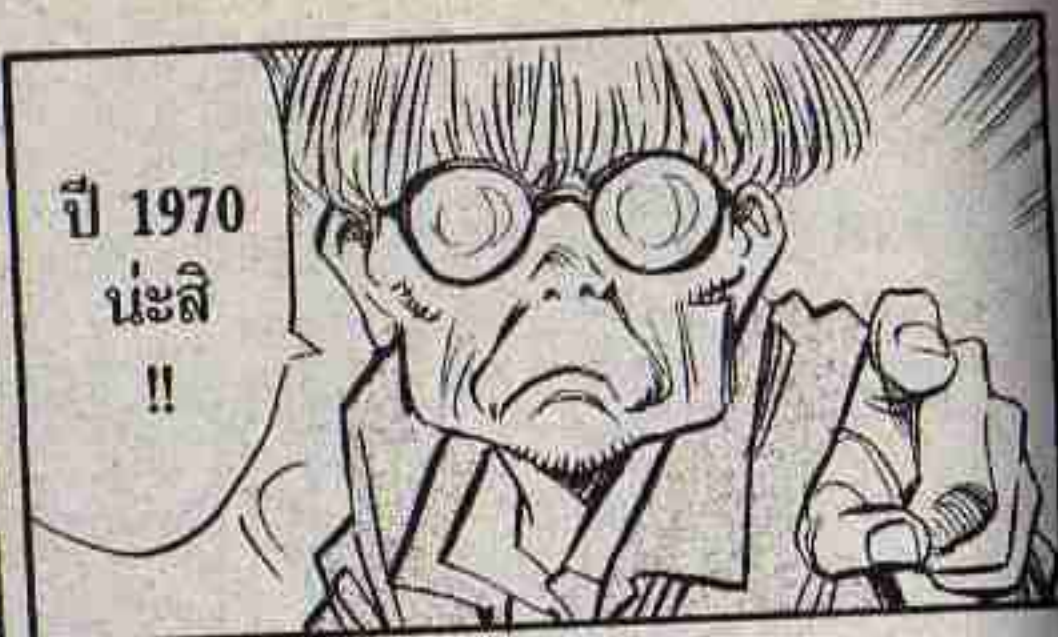
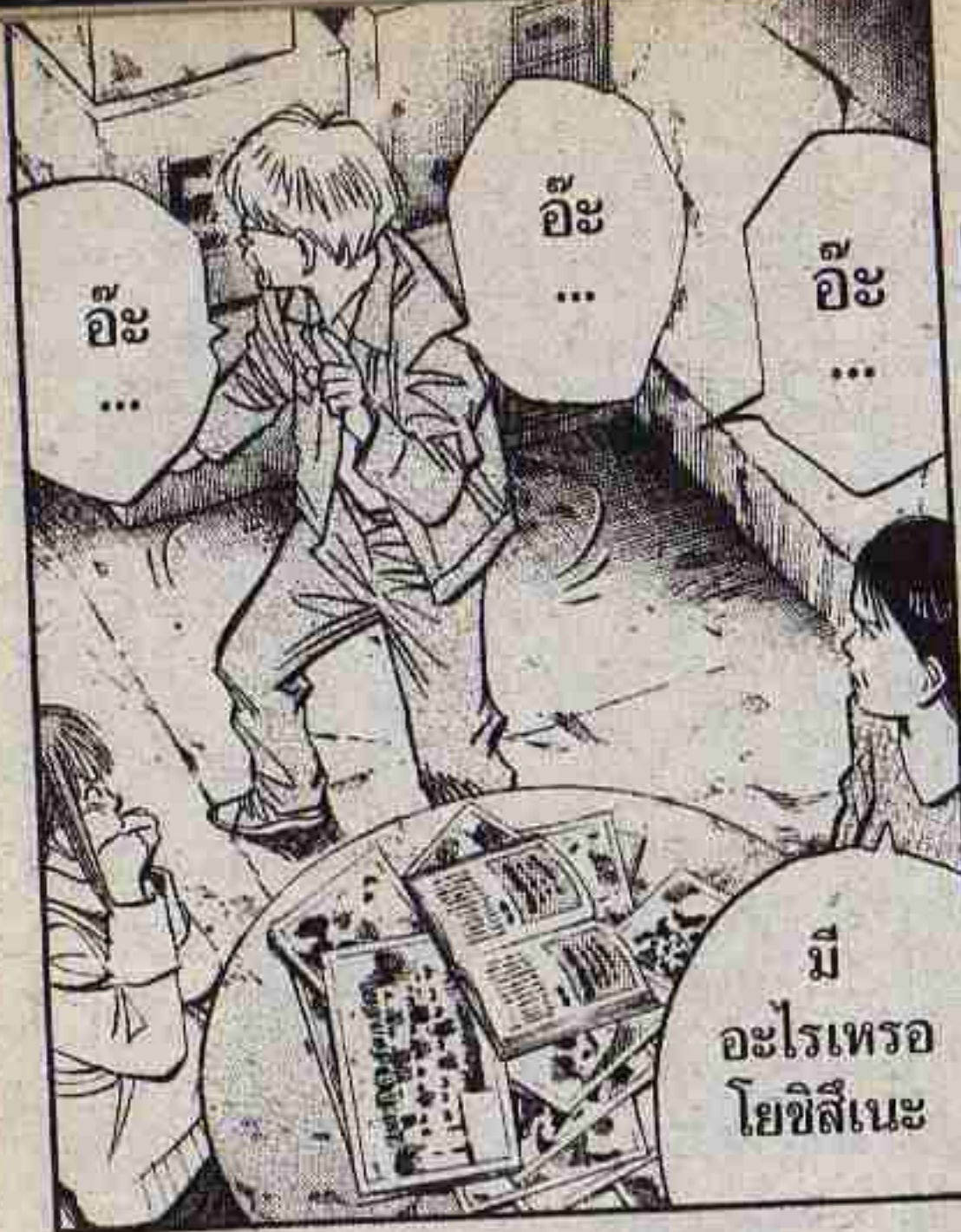

ปี 1970... อยู่ป.5...

ยามาเนะคง อยู่ คนละห้อง กับเรา ...

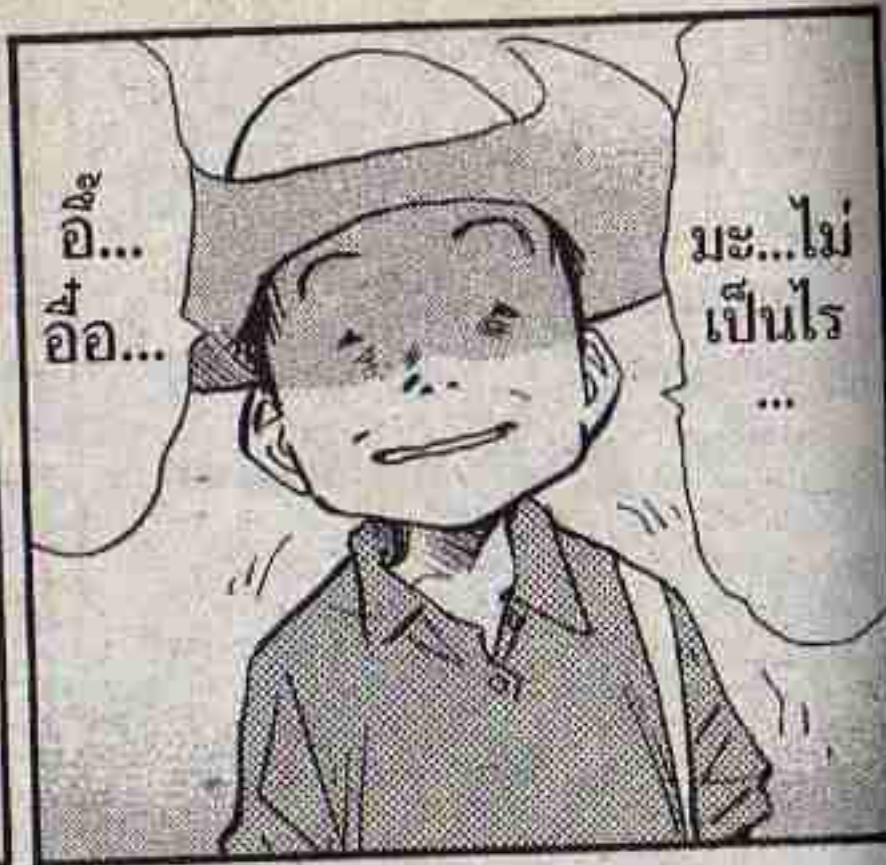
อ๊ะ

โหว
รีเปล่า
โยชิลีเนะ

หน้าซัด
เขียว

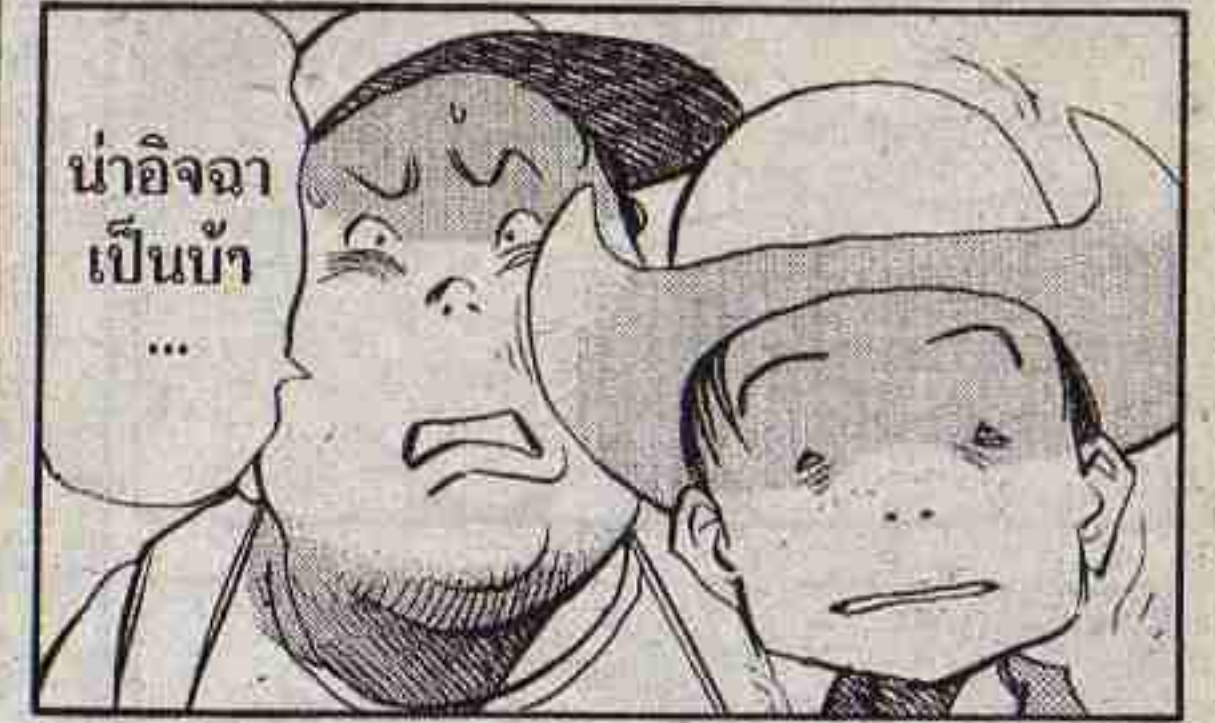

อ...
อ...

อะ...ไม่
เป็นไร
...

ก็คนที่ชื่อ
ยามาเนะไง?
หมอนั้น
เป็นคนเขียน
...

น่าอิจฉา
เป็นบ้า
...

น่าอิจฉา
"กลุ่มเอ็กซ์ไป" จึง
ได้ยินว่า
ไม่ต้องมาเข้าแถว
แบบนี้ด้วย

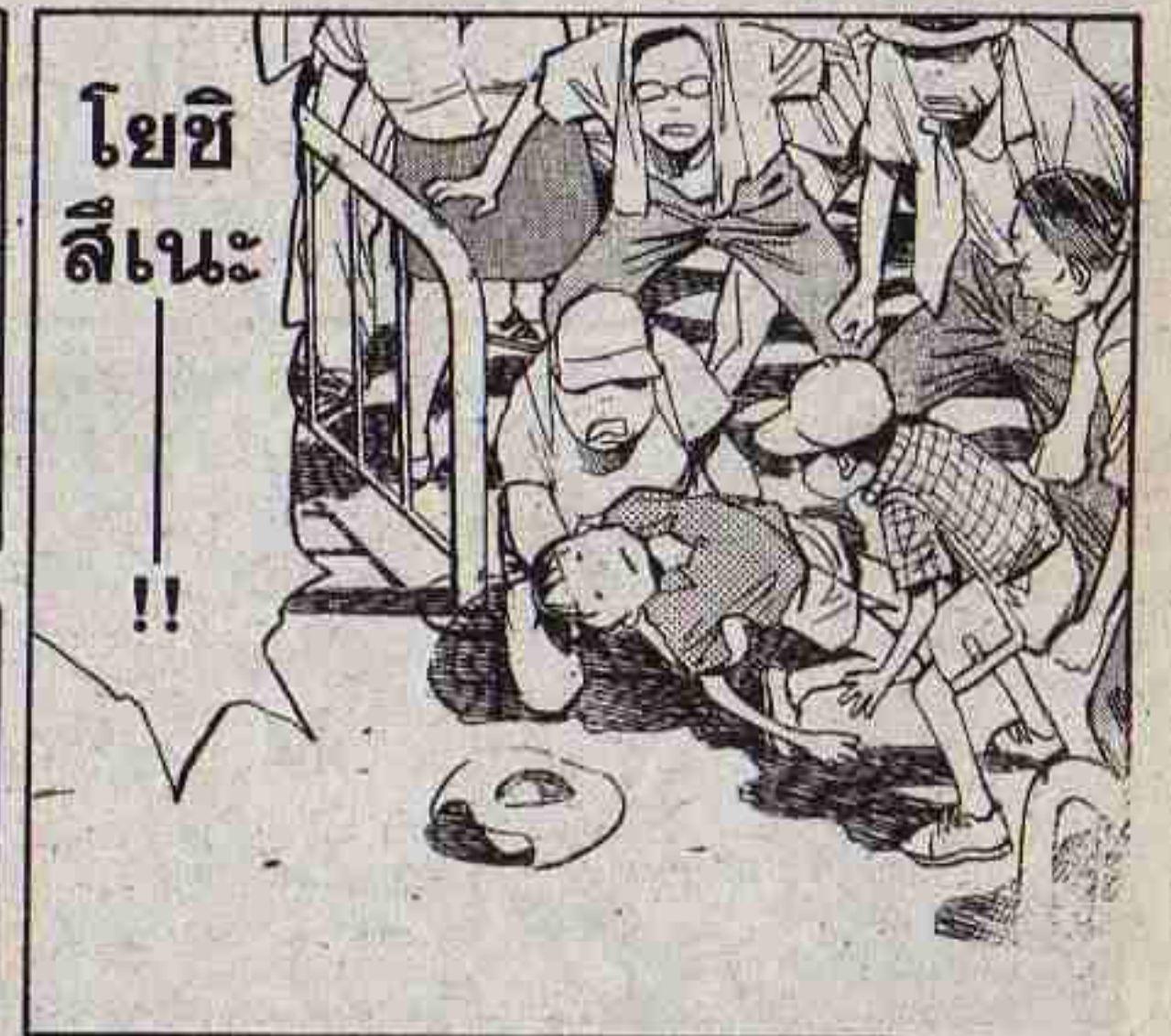

พวกนั้น
มีเวลาเหลือเพื่อ
เลยเลี้ยง
ไม่ต้องมาเจอ
คนแน่น ๆ ได้

ก็เลยฆ่าเวลาด้วย
การไปดู "ซุ้มลาว"
"ซุ้มอัฟกานิสถาน"
ที่ไม่ต้อง
เข้าแถวนะสิ

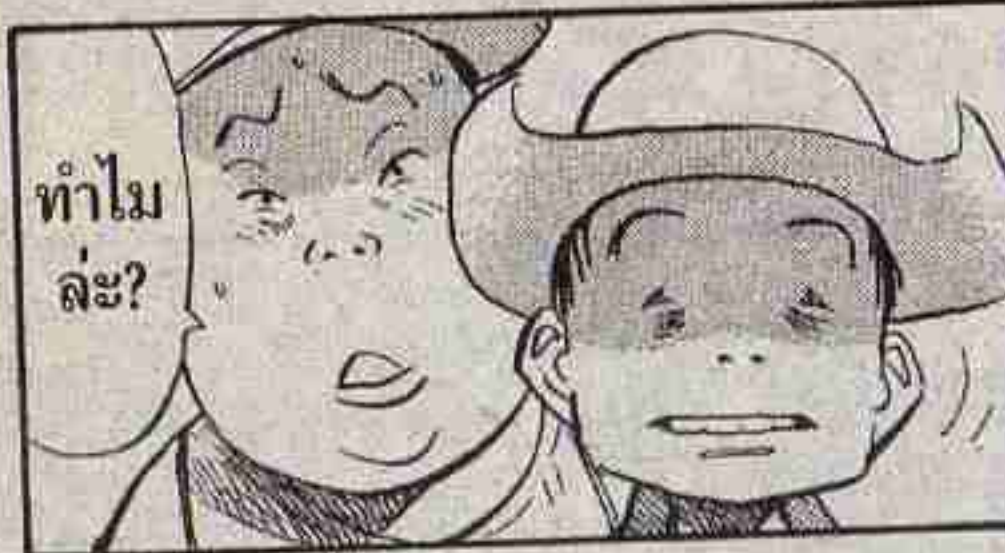

น่า
อิจฉา
จัง...

โยชิ
ลีเนะ

!!

ทำไม
ล่ะ?

ตอนเช้า ๆ ก็รีบไป
ซุ้มที่คนฮิตกันก่อน
จากนั้นค่อยเที่ยวดู
อย่างอื่นจนครบ

ได้ยินว่า
"กลุ่มเอ็กซ์ไป"
มันส่งจดหมาย
มาหาอิมานะ
ห้อง 2

บอกว่า
"จะอยู่ที่
โอซาก้า
ถึงวันที่
31 ส.ค."
นะ

อากาศร้อน
จนเป็นลม
เลยเทร่อ
...?

อันอิจฉา
จริงๆ
นะ...

ตอนนั้น
รู้สึกอิจฉา
ยามาเนะ
สุดชีวิตหัวใจ
ก็เลยจำได้
...

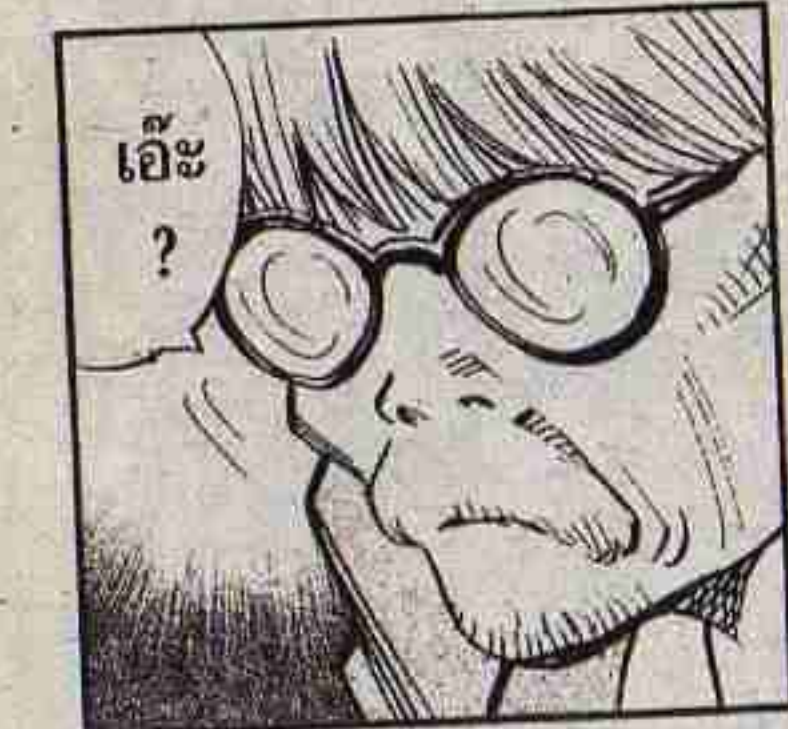
อยู่ที่โอซาก้าถึง
วันที่ 31 ส.ค...
แล้วเรื่องที่
คุณทาสัน
เน็นแขวนคอ
...

ในเกม
Virtual Attraction
เป็นวันที่ 29 ส.ค.
ซัวร์ค๊ะ จำได้
...

เรื่องนี้เกิดขึ้น
ช่วงปิดเทอมฤดูร้อน
ยามานะ
ต้องไม่ได้อยู่ใน
โตเกียวแน่

"กลุ่ม
เอ็กซ์โป"
รู...

แต่สุดท้าย
พวกนายก็
บดบังรัศมี
พวกนั้นหมด
...

เอ๊ะ
?

ฉันก็
นึกออก
เหมือน
กัน

ที่จริง
พอเปิดเทอมแล้ว
เรื่องเที่ยวงาน
เอ็กซ์โป
น่าจะทำให้
"กลุ่มเอ็กซ์โป"
ดังนะ...

แต่เรื่องที่เคนจิ
กับโอดโจะเห็นผีใน
คฤหาสน์เนินแขวนคอ
ทำให้ทุกคน
แตกตื่นกันใหญ่

อ๊ะ
เอ่อ...

ที่ยัง
งั้น
เหรอ
...?

ก็ใช่ปะสิ
ประธานนักเรียน
อย่างกัตซึ ก็อยู่
"กลุ่มเอ็กซ์โป"
ด้วยนะ

เด็กคนนั้น
อิจิคาพวคนาย
น่าดูเลยละ

ฉันยัง
แอบคิดเลยว่า
พวก
เด็กผู้ชายเนี่ย
อิจิคา
ด้วยกัน
ด้วยเรื่อง
ไม่เป็นเรื่อง

แต่ตอนนั้น
เคนจิ
กับโอดโจะ
ก็กลายเป็น
ดาราไป
ในปริบทา
...

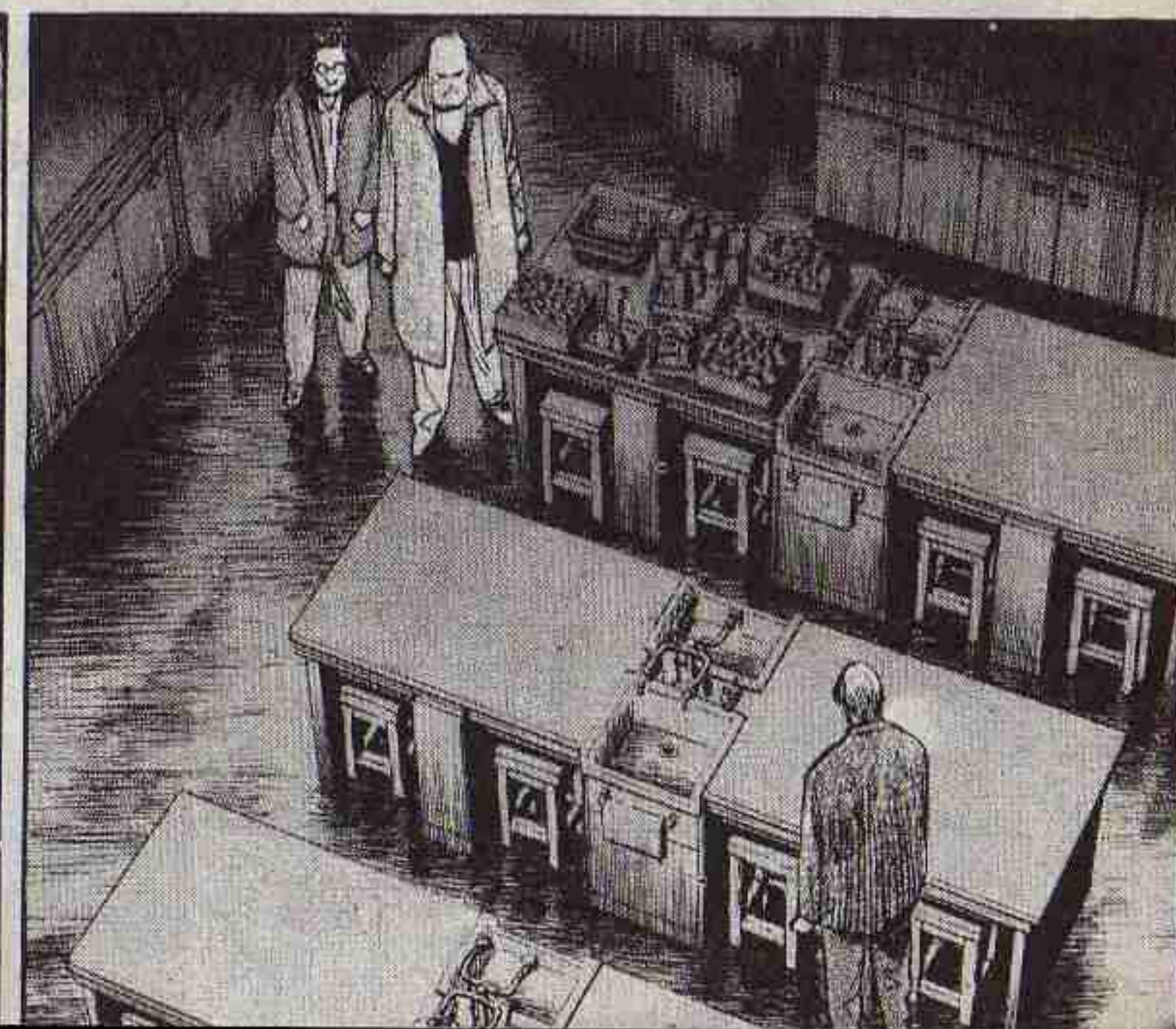
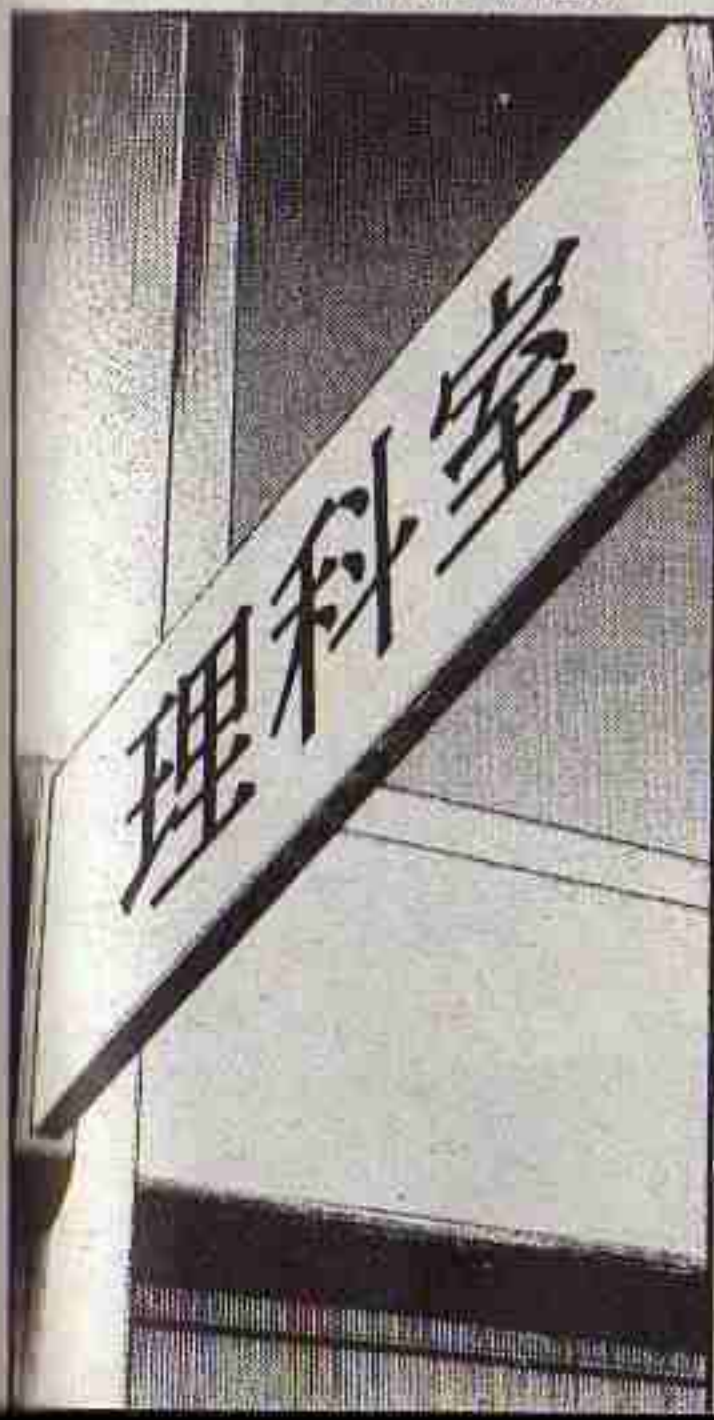
งั้น
เหรอ
...

ฉันไม่เห็น
รูเรื่องเลย
...

แล้ว
ตอนนั้น
...

↓ ห้องทดลอง

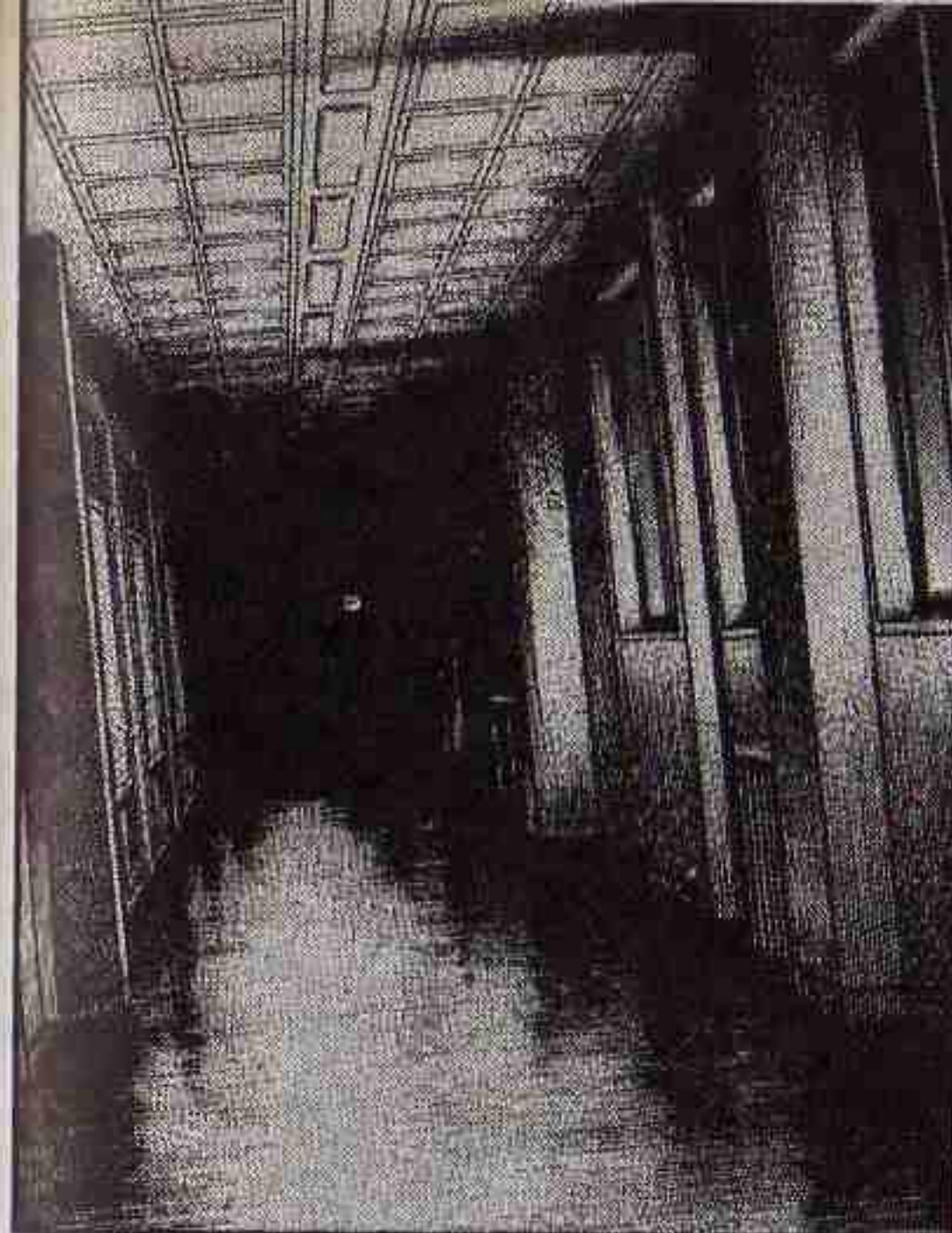
“เพื่อน”
...

อยู่ในกลุ่ม
ประชุมลับนี้
ด้วยสินะ

รายชื่อการประชุมลับ
วันที่ 1 มี.ค. 2555
ที่โรงแรมรัตนโกสินทร์
สถานที่
ลับสุดยอด

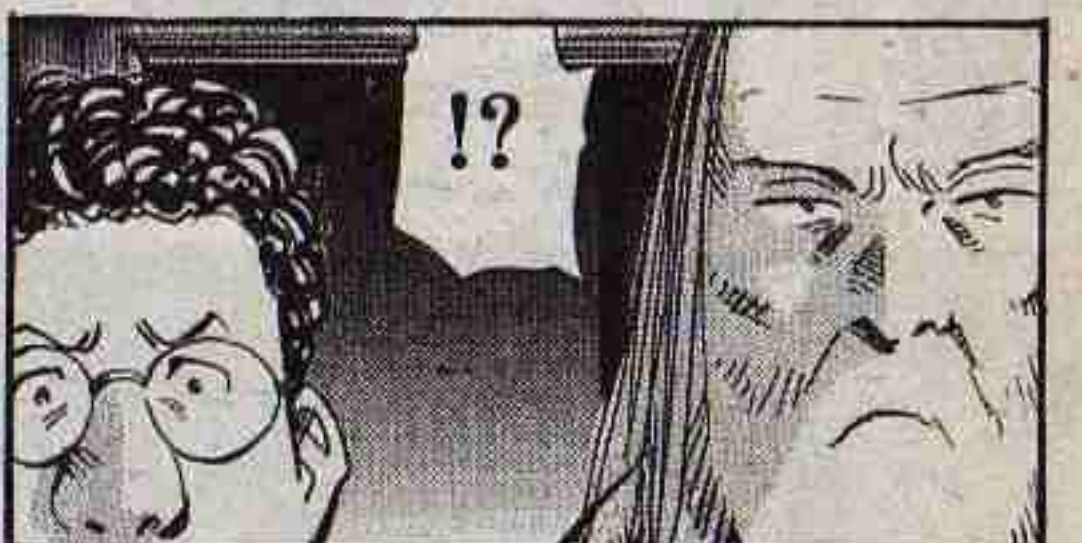

อ้อ
...

เค้าอยากให้
เป็นความลับ
นะ...
เรื่องนั้นนะ
...

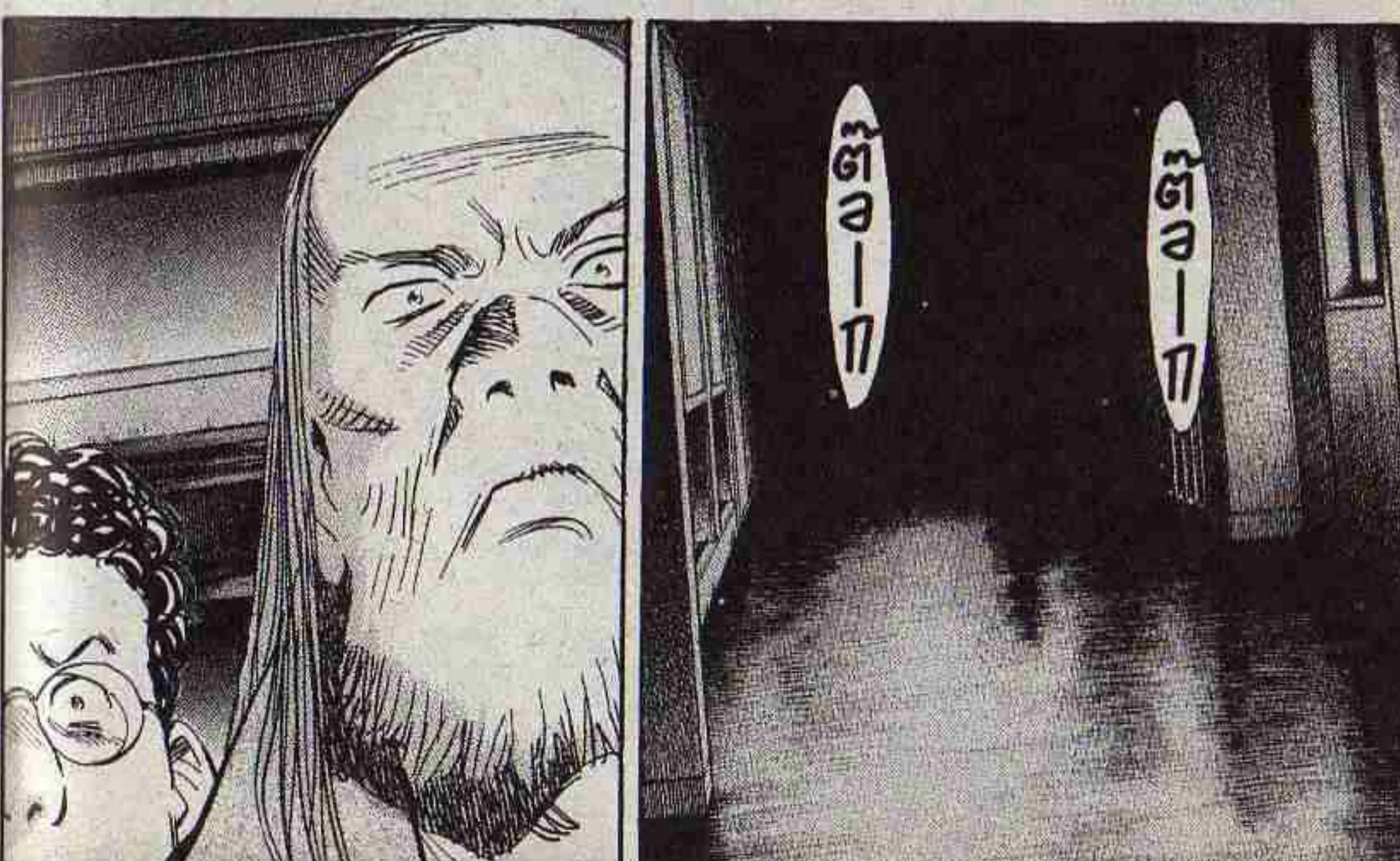
เพราะ
ฉะนั้น

!?

เค้าจึง
มาฆ่าฉัน
...

๑๓-๑๓

๑๓-๑๓

แล้ว
“เพื่อน”
ล่ะ...

มาสิ

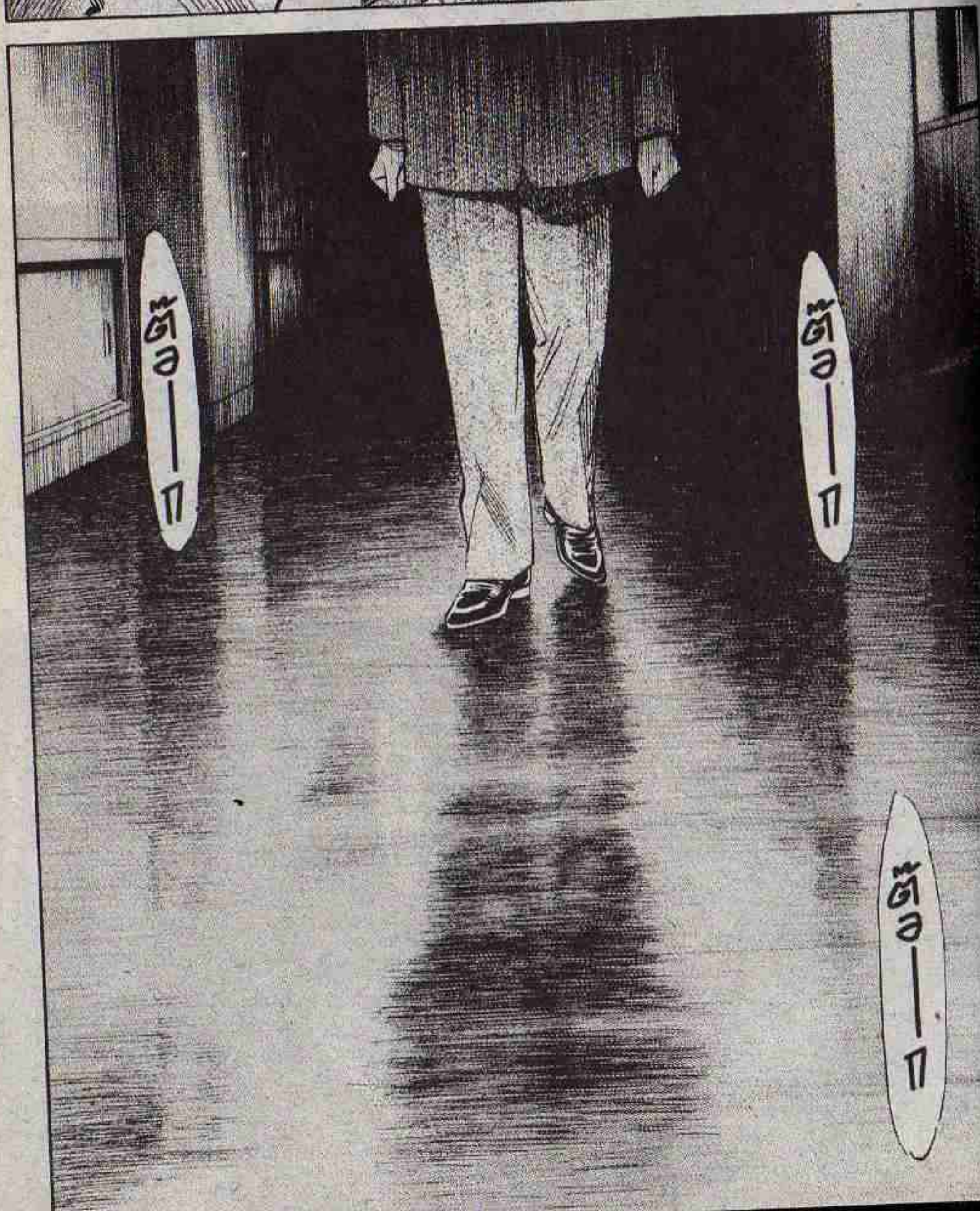
!!

ที่ห้อง
ทดลองนี้
คินัน
...

เค้า
ต้องมา
แน่นอน
...

ใคร...?

ฉันถึงได้
บอกเมีย
ของคุโระซัง
แล้วไง

อ้อ ๆ

ว่าเรื่องนั้น
ลูกสะใภ้ก็ผิด
แต่ลูกชายก็บ้า
ด้วย

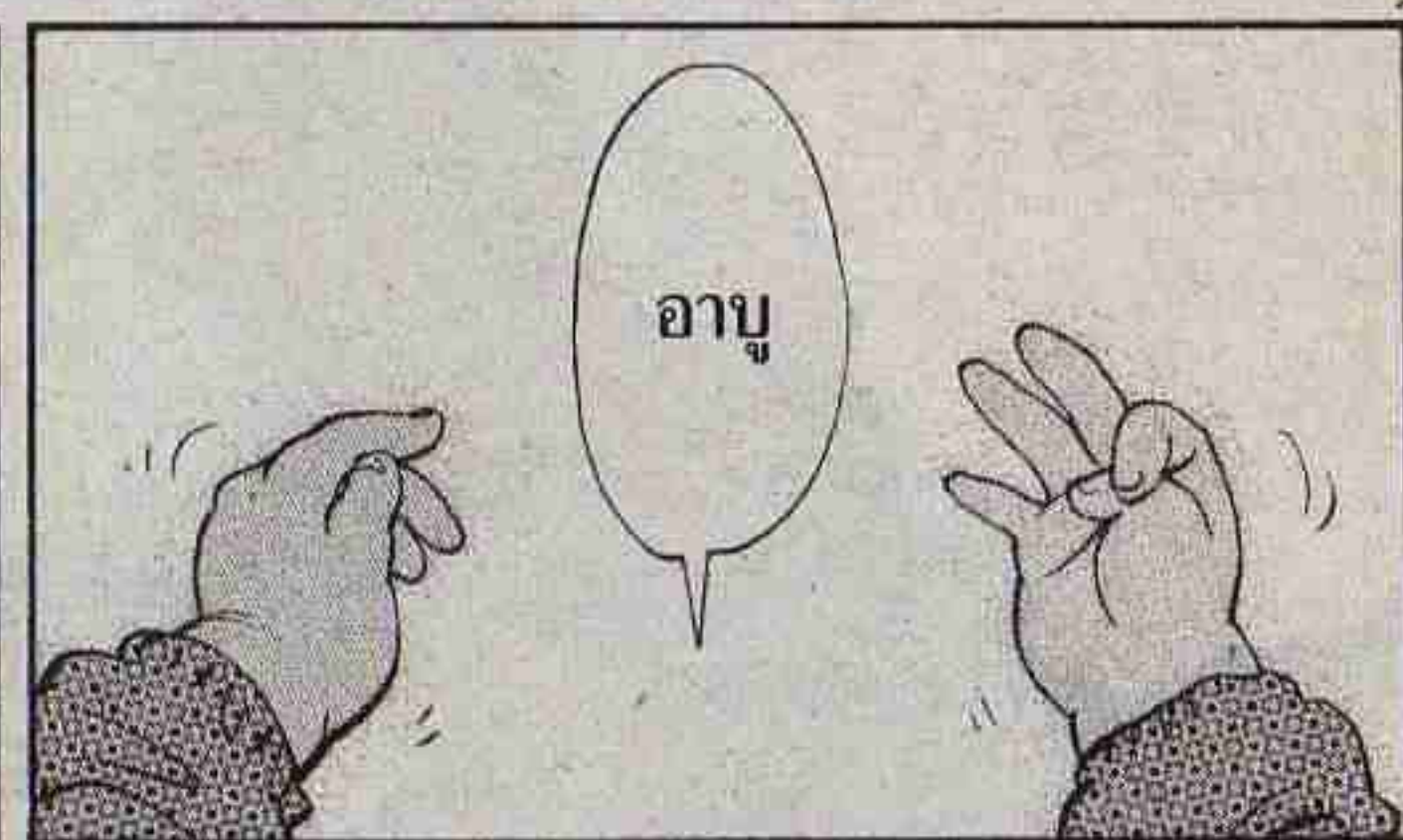
อ้อ ๆ

ตอนที่ 8 ผู้ชายคนนั้น

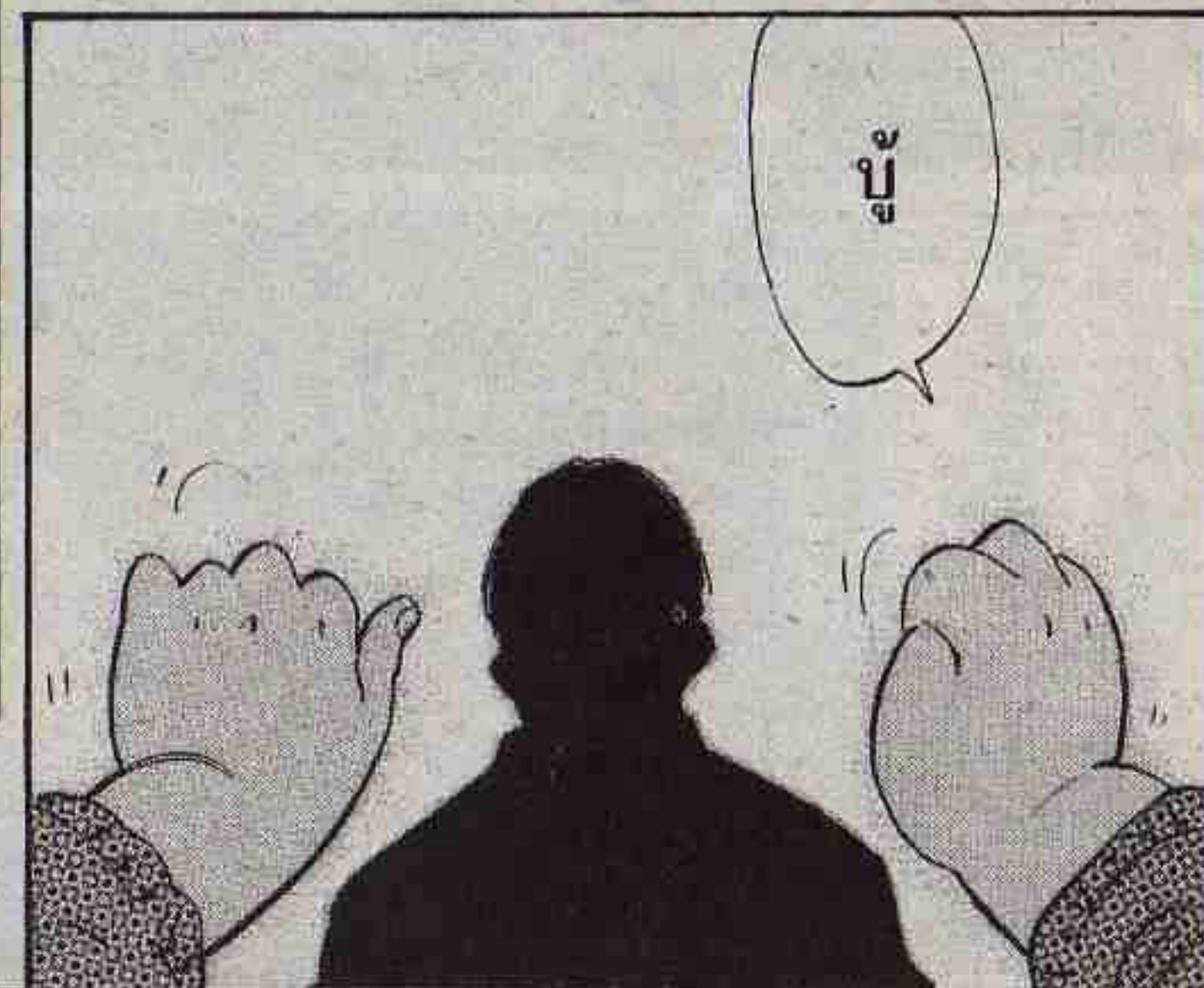

จะให้
คิดเป็นอื่น
ไปได้ยังไง
จริงมั้ยะ
?

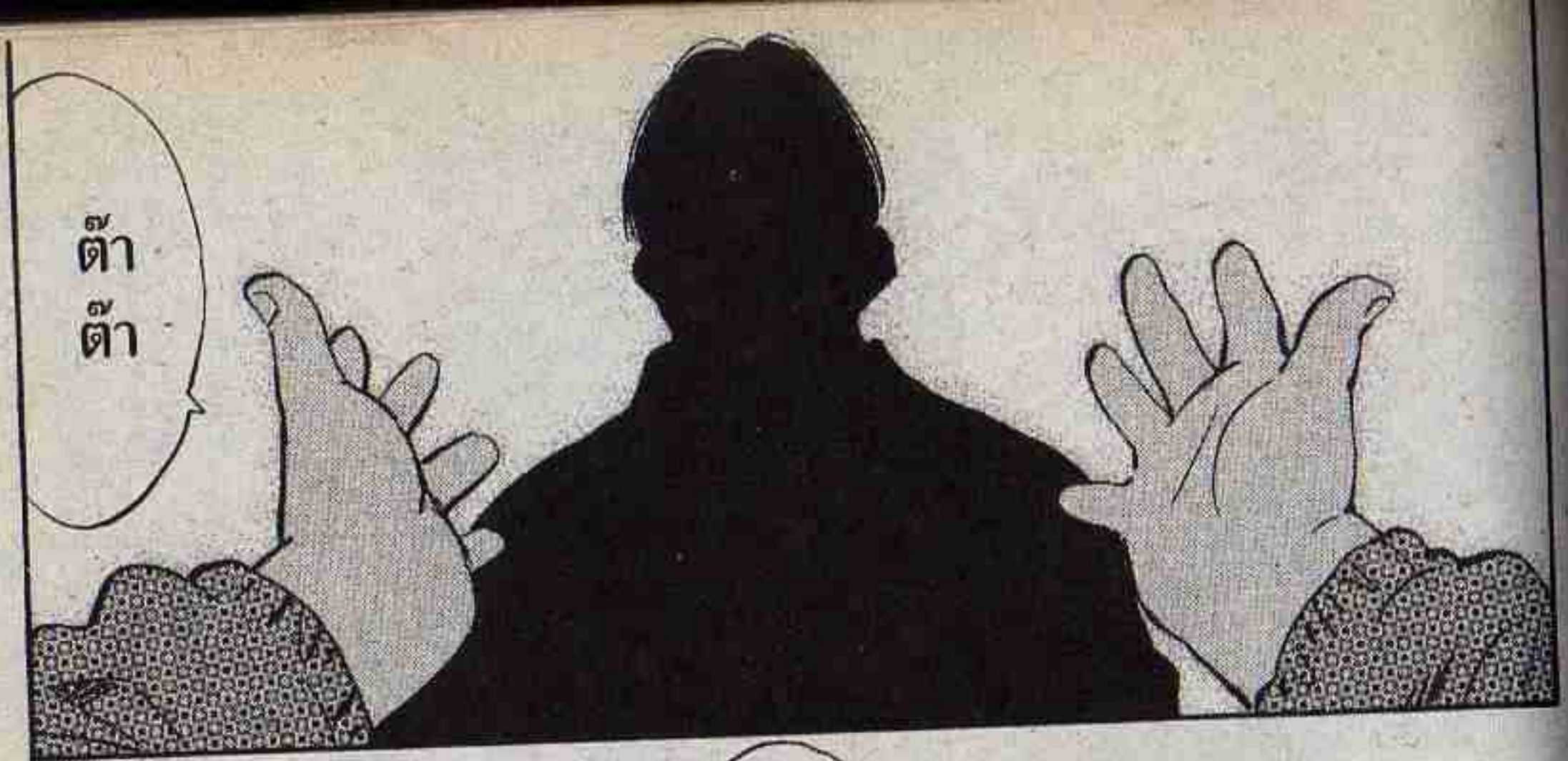
อ้อ ๆ

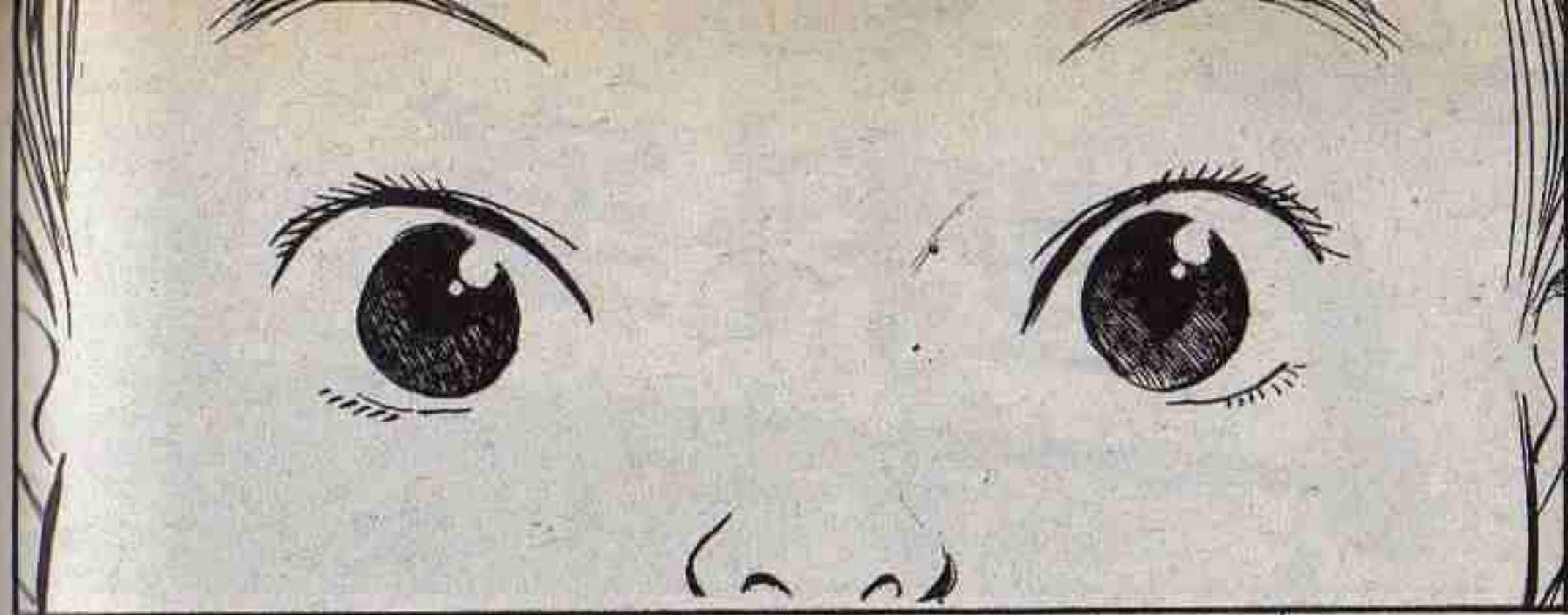
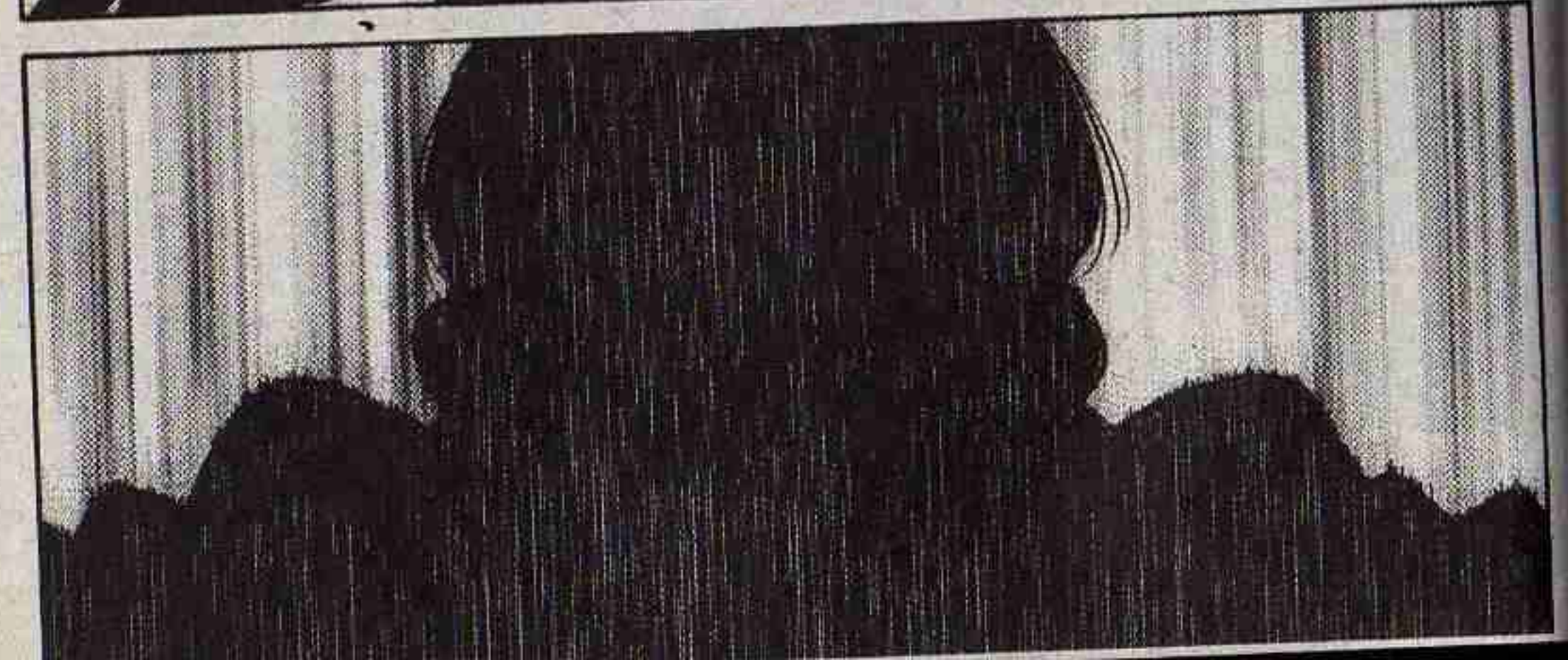
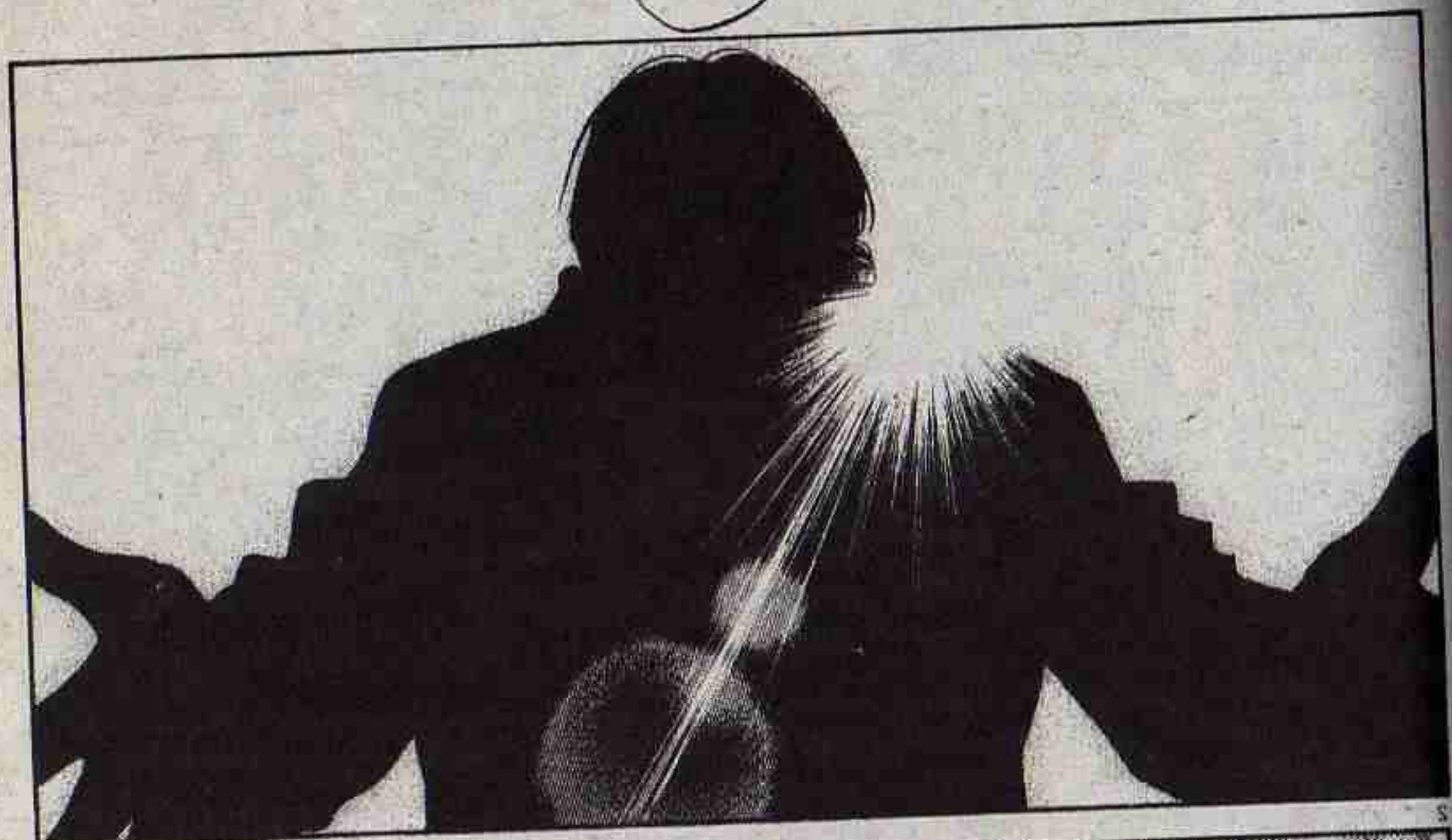
อาบู

บู๊

ใครนะ ...?

คุณ
เป็นใคร
...?

ตอนที่ 8
ผู้ชายคบแบบ

理科室

ห้องทดลอง

เสียง
ฝีเท้า
...

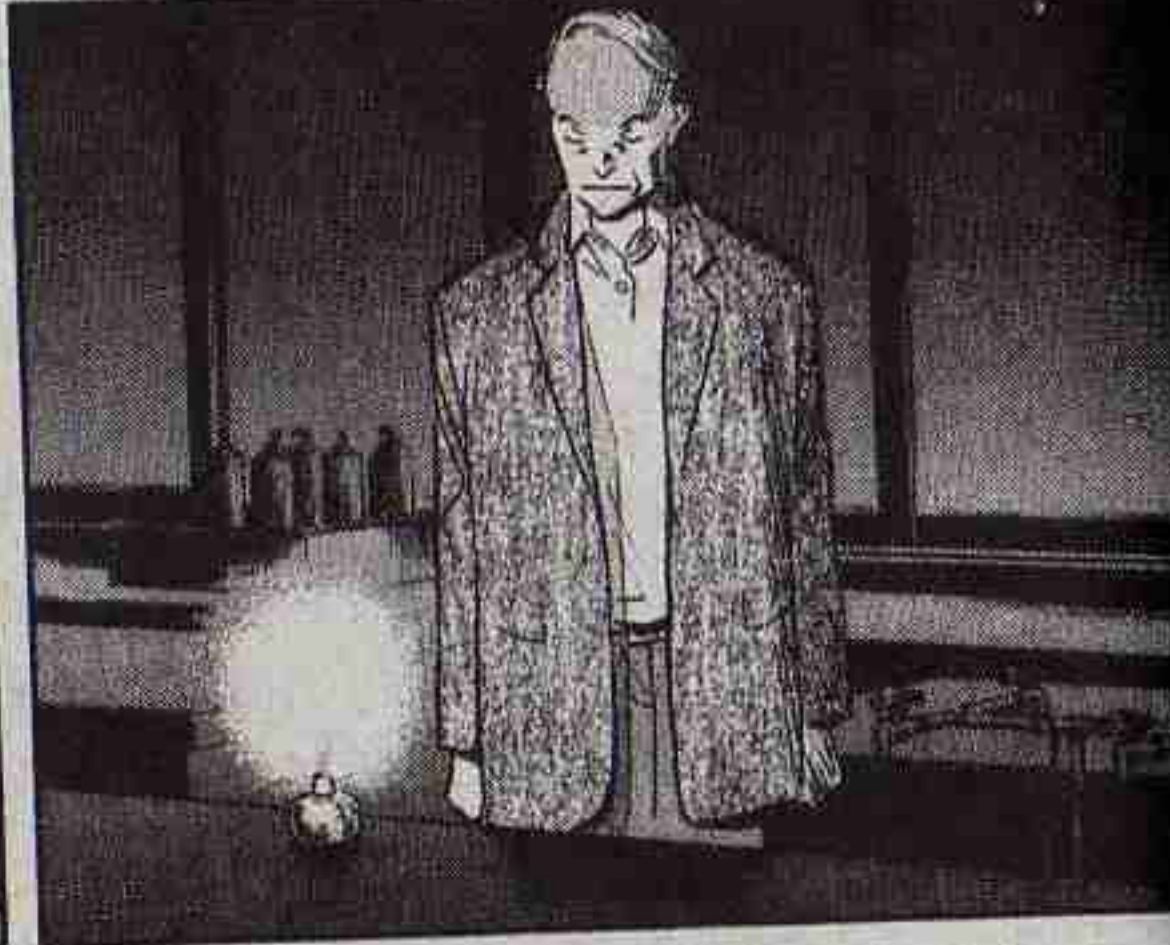

เหมือนได้ยิน
เสียงฝีเท้าดัง
มาจากทางเดิน...
หรือว่า "เพื่อน"
มาแล้ว
...

ยามา
นะ
...

นายเกี่ยวข้อง
ยังไงกับ
"เพื่อน"
นายไปทำ
อะไรมา
!!

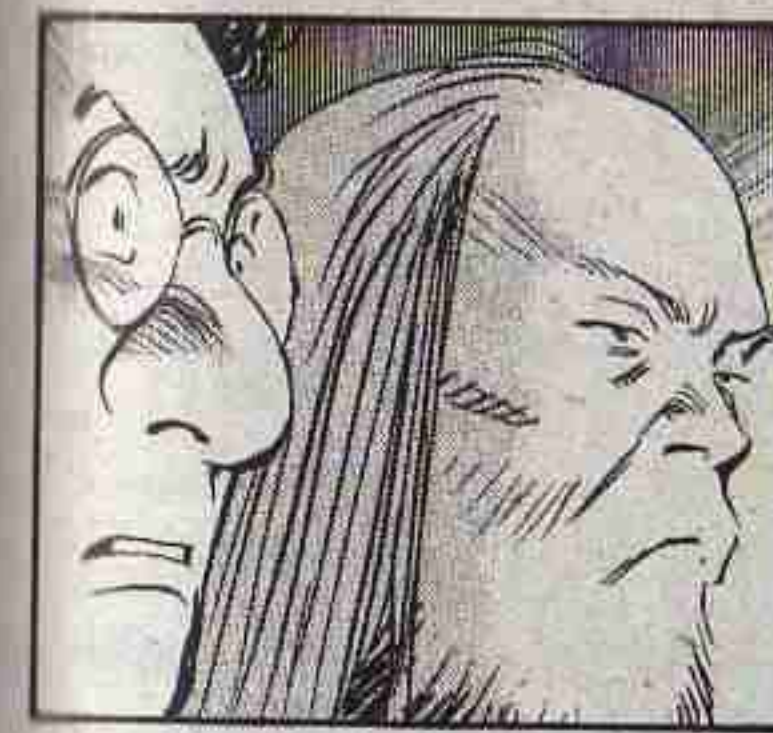

ฉัน
ก็แค่
...

ทำวิจัย
...

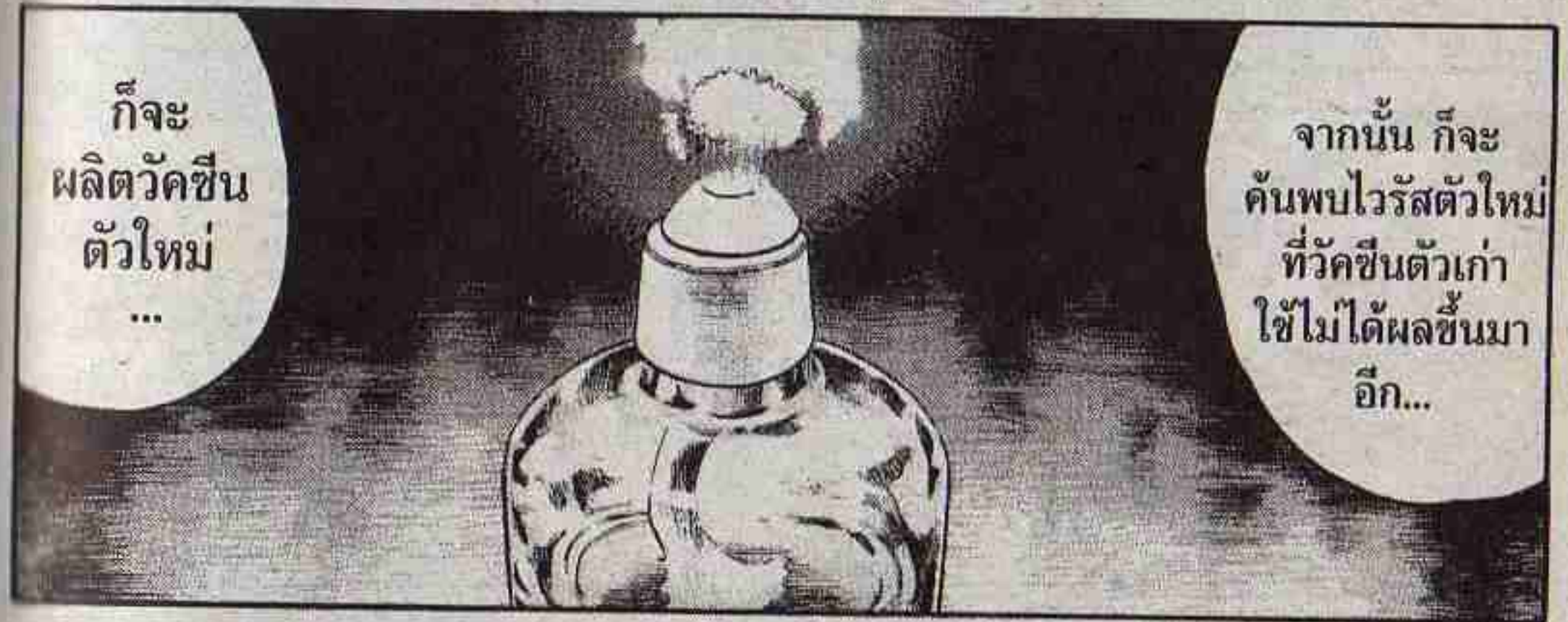
ขอเพียงแค่
ทำวิจัย
ไปเรื่อยๆ
เท่านั้น
...

ถ้าเจอไวรัส
ก็ผลิต
วัคซีนได้

และเมื่อค้นพบ
ไวรัสที่วัคซีน
ตัวนั้น
ใช้ไม่ได้ผล
...

ก็จะ
ผลิตวัคซีน
ตัวใหม่
...

จากนั้น ก็จะ
ค้นพบไวรัสตัวใหม่
ที่วัคซีนตัวเก่า
ใช้ไม่ได้ผลขึ้นมา
อีก...

แค่ทำวิจัย
แบบนี้
ไปเรื่อยๆ
...

จน
กระทั่ง
ปี 2003
...

ศิริโกะ
ปรากฏตัว
...

!?

คะ...
ศิริโกะ
...?

ศิริโกะที่ว่า
เนี่ย
หมายถึง
...!?

เอ็นโด
ศิริโกะ
...

ใช่แล้ว
คุณเอ็นโด
ศิริโกะ
คนนั้นแหละ
...

พี่สาว
ของ
เคนจิ
...

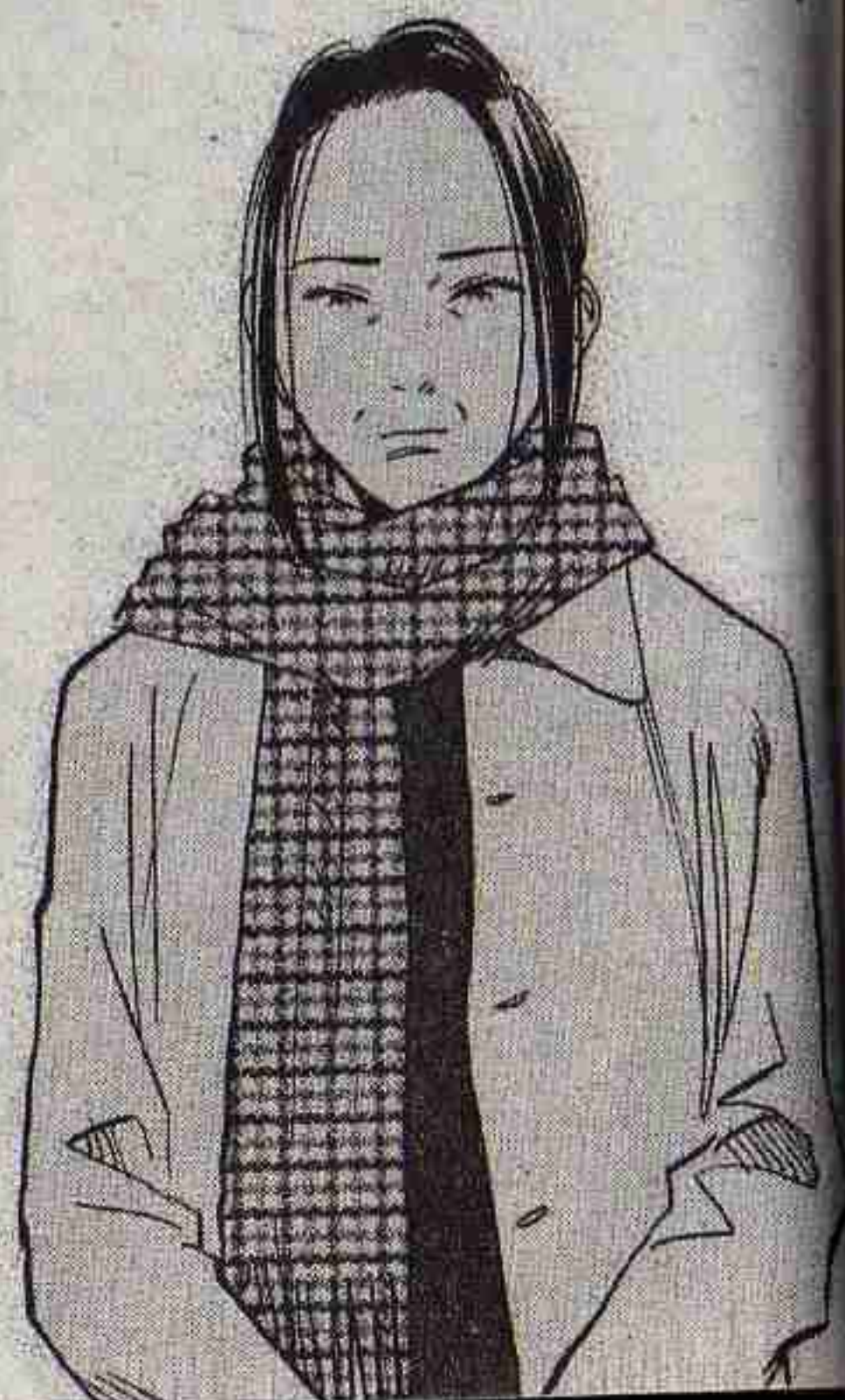

เธอ
เกี่ยวข้องกับ
พวกนาย
...!!

เธอ
หายตัวไป
อย่าง
ไร้ร่องรอย
...

จู่ๆ ก็มา
ปรากฏตัว
ต่อหน้าฉัน
ในปี 2003
...

ดันนะ
!!

พอที่เกาะ
กลับมา
ได้แล้ว
ดันนะ
!!

หือ
...

อือ...
อือ...

มีดคำ
แล้ว
มันทำ
อะไรอยู่
?

ตอนนี้
อยู่ที่ไหน
!?

ไม่ต้อง
เป็นห่วง
หรอกค่ะ

นายคิจิ
รุ้มยะคะ
ตอนนี้
หนอยู่ที่ไหน
?

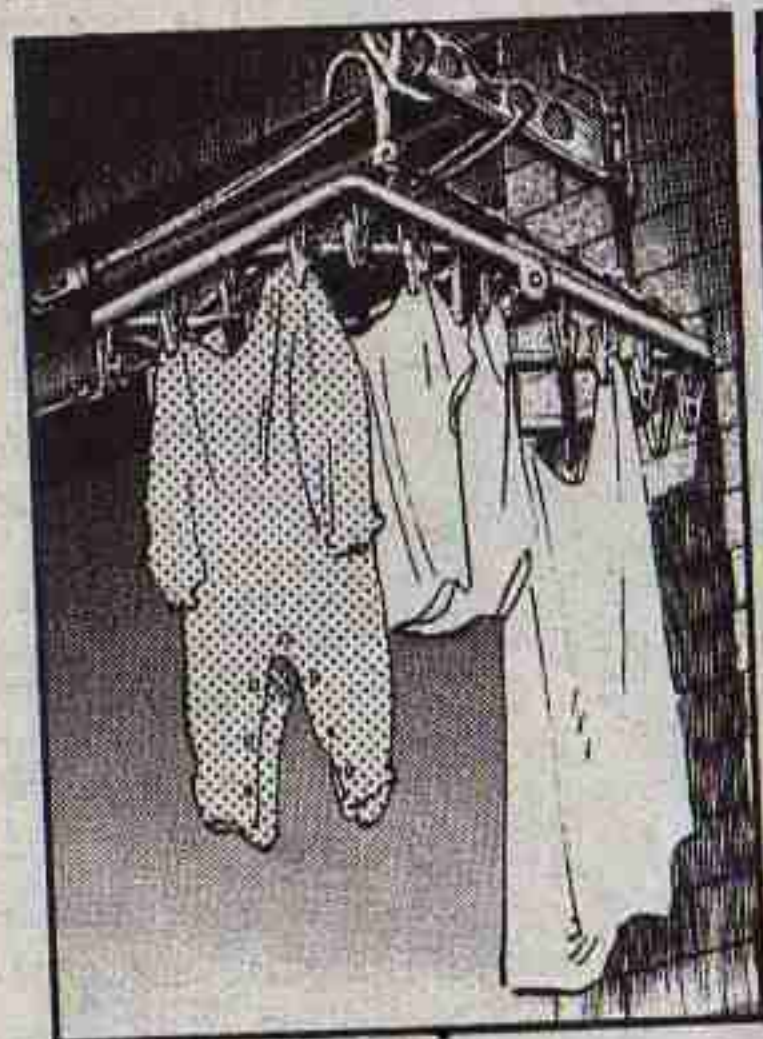
หน้าบ้านที่
เมื่อก่อนหน้าเคนจิ
เคยอยู่กับคุณยาย
...

ตอนนี้ ...

กลายเป็น
อพาร์ทเมนต์ ...

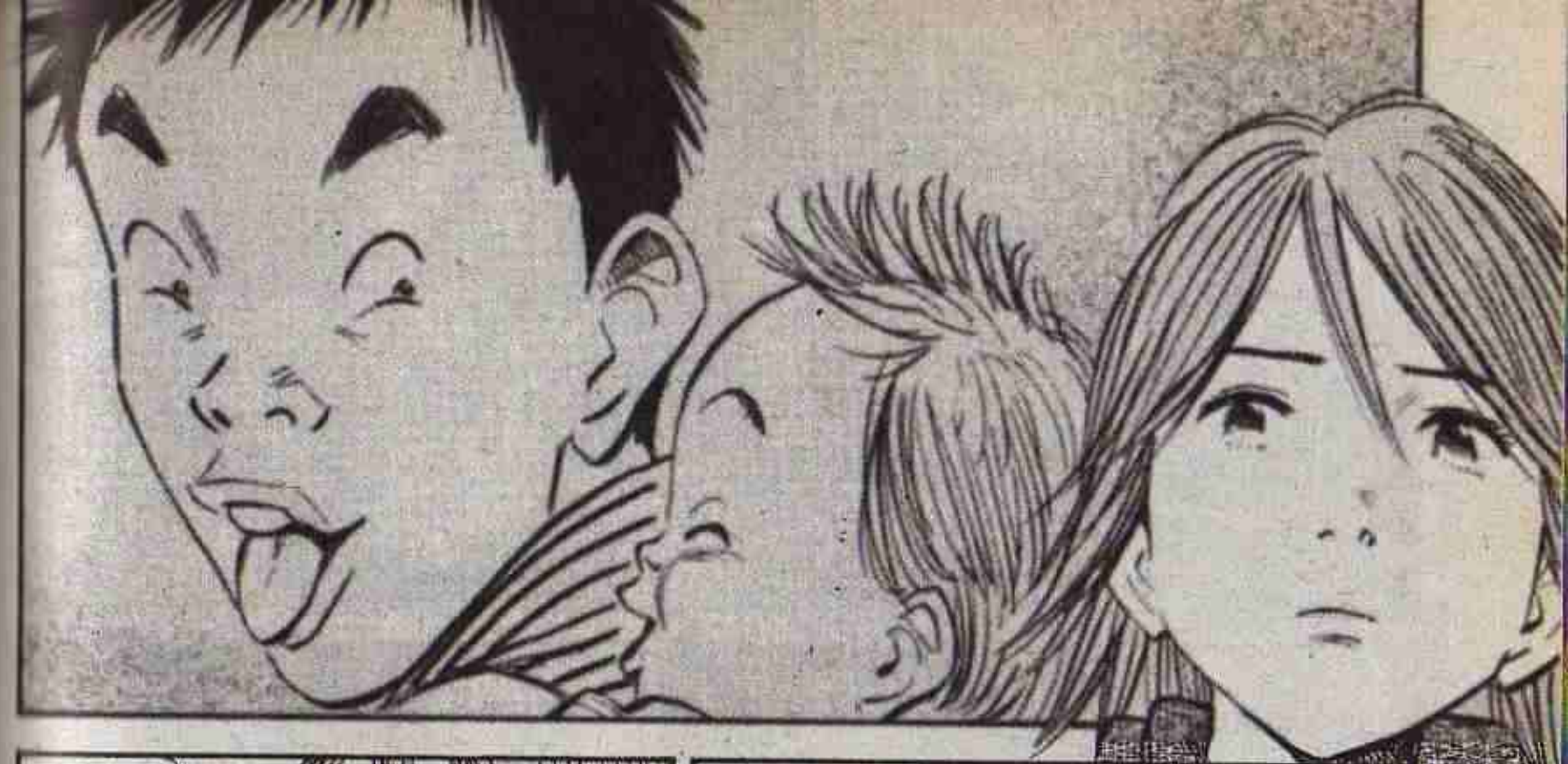
ตอนเล็กๆ
อย่างนั้น
หนูก็เคย
อยู่ที่นี้ ...

อาบู
!!

มีเสื้อผ้า
เด็กเล็กๆ
ด้วย...

น้ำ
เคนจิ ...

ไหนๆ
ก็มาถึงนี่แล้ว
หนูขอ
เดินดูต่อ
อีกหน่อย

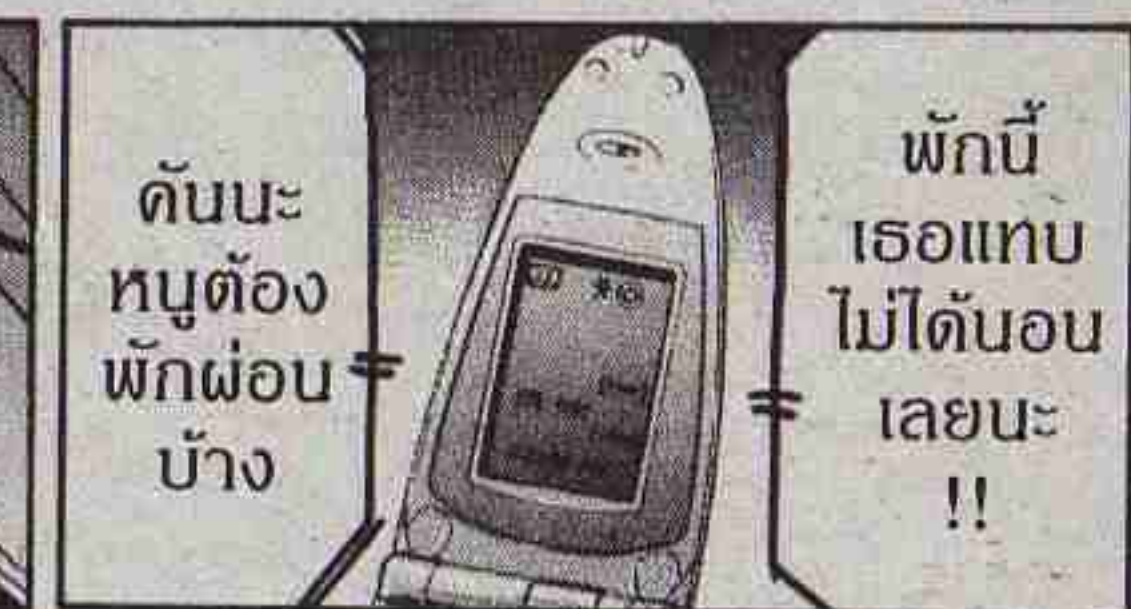
ทุกอย่าง
เริ่มขึ้นที่
เมืองนี้
มันอาจมี
เบาะแสอะไร
ก็ได้...

คันนะ
พอแล้ว
กลับมา
เถอะ !!

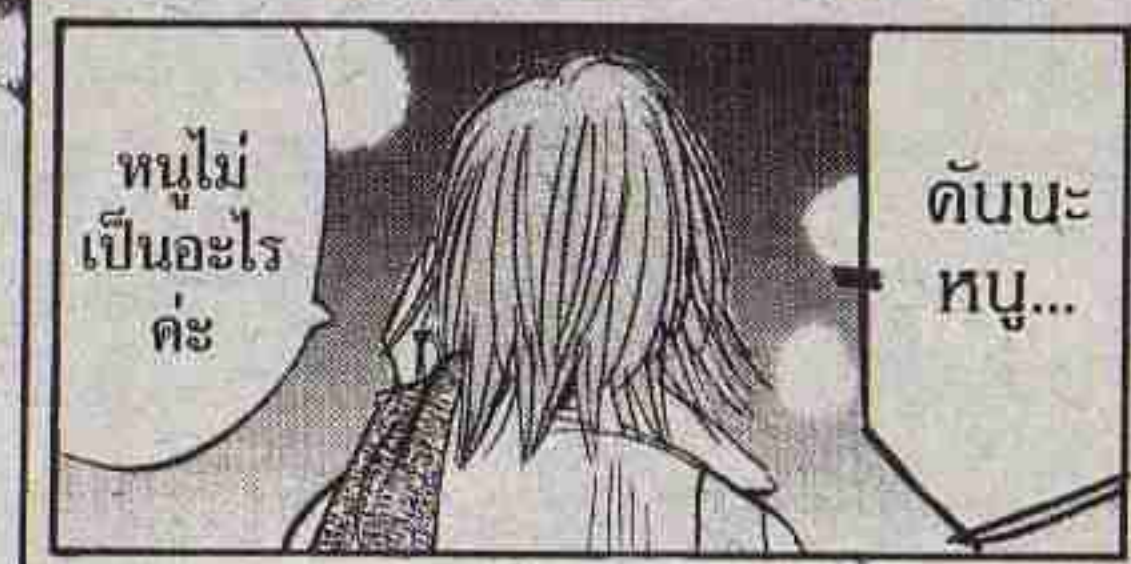

บ้านเดิมของ
Dr.ยามาเนะ
กลายเป็นที่
จอดรถไปแล้ว

คันนะ
หนูต้อง
พักผ่อน
บ้าง

พักนี้
เธอแทบ
ไม่ได้นอน
เลยนะ !!

หนูไม่
เป็นอะไร
ค่ะ

คันนะ
หนู...

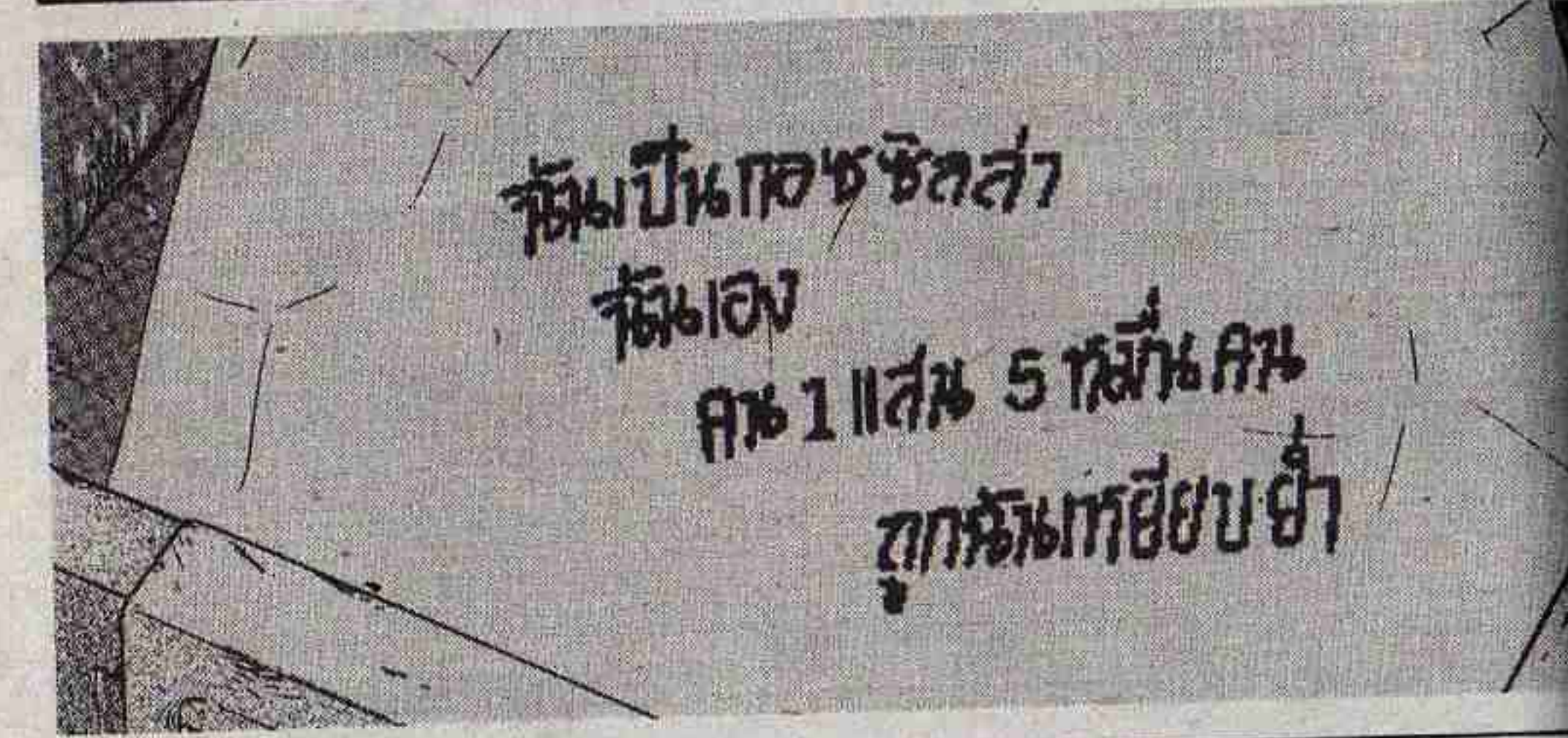
ดูแปลก ๆ
ไปนะ
ตั้งแต่
กลับจาก
บาร์ฮามะโจ

แล้วที่บอกว่า
ได้ข้อมูลของ
Dr.ยามาเนะ
มานะ
แต่นั้นจริง ๆ
หรือ?

เกิด
อะไรขึ้นที่
บาร์
ฮามะโจ
?

พิมพ์เอกสาร
ตัวเอง
คาบ 1 แล 5 ที่มี
ถูกพิมพ์ยิบย่ำ

เปล่าค่ะ...
ไม่มีอะไร

ไม่มีอะไร...
จริง ๆ...

ดับ
นะ
...!!

อ๊ะ จริงสิ!
ก่อนกลับ
หนูแวะบ้าน
นายคุจิด้วย
ดีกว่า?

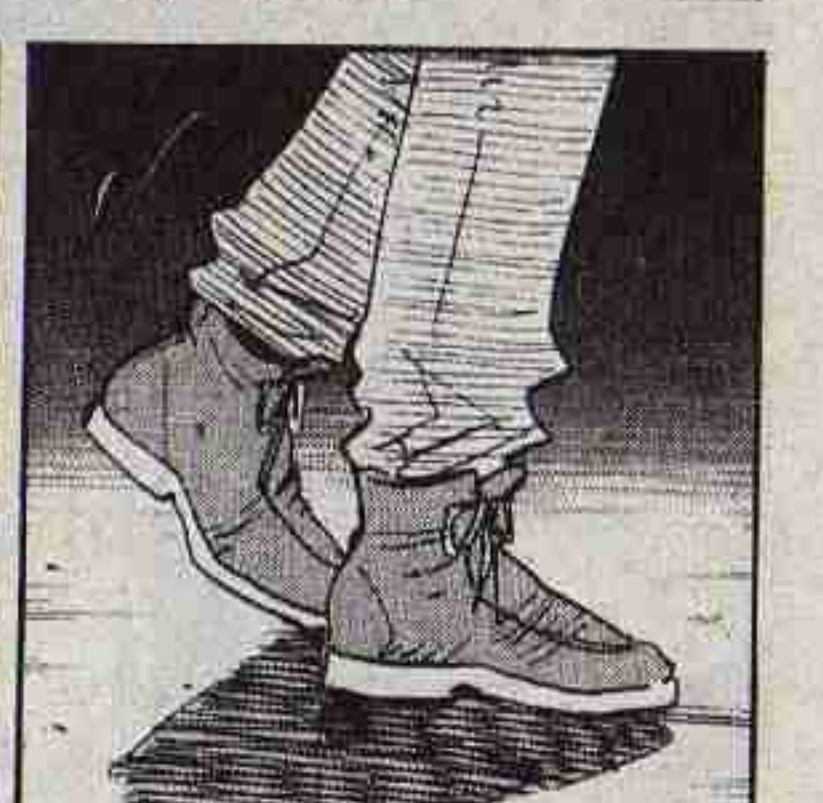
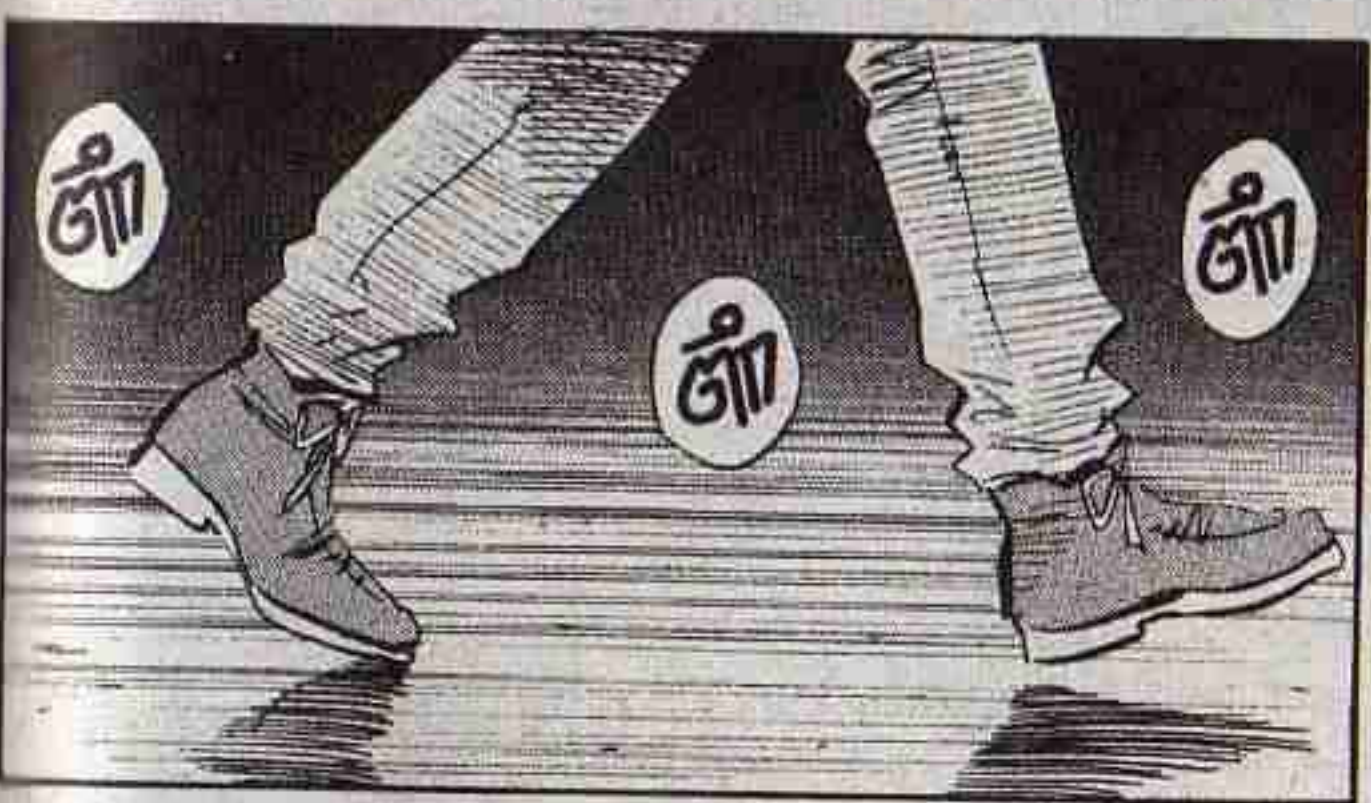
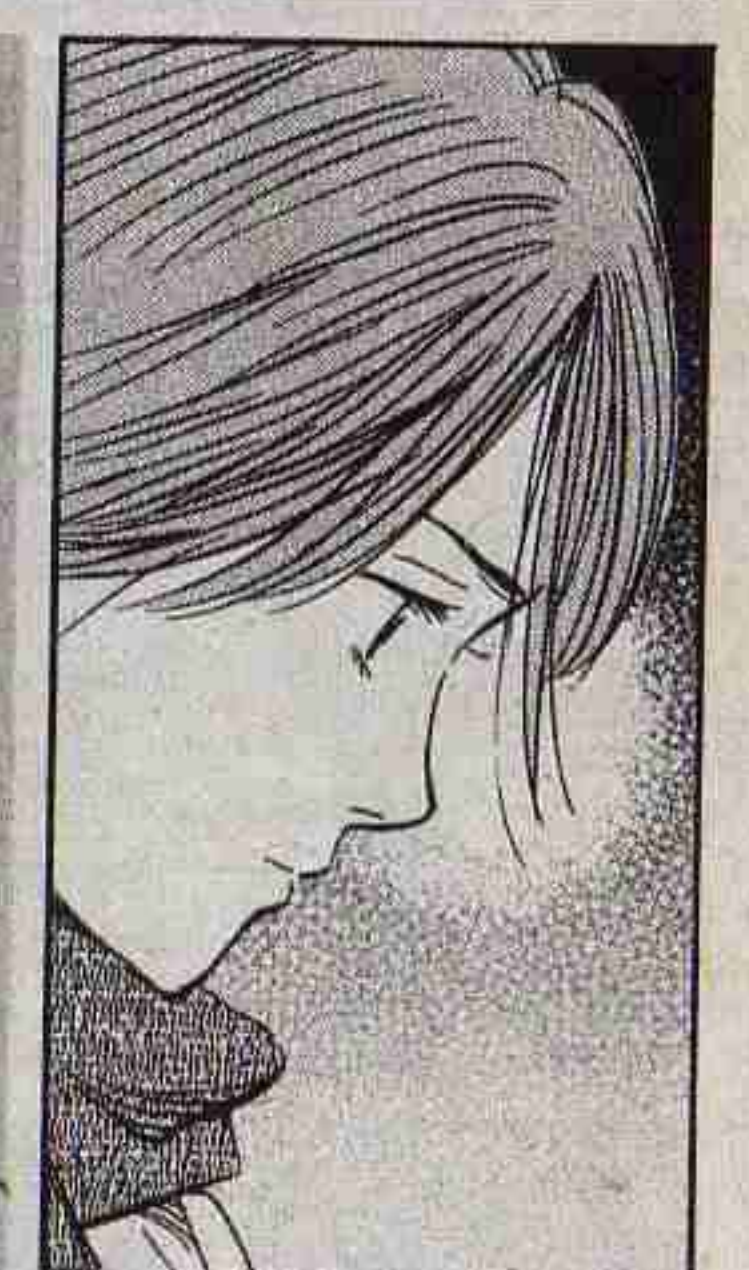
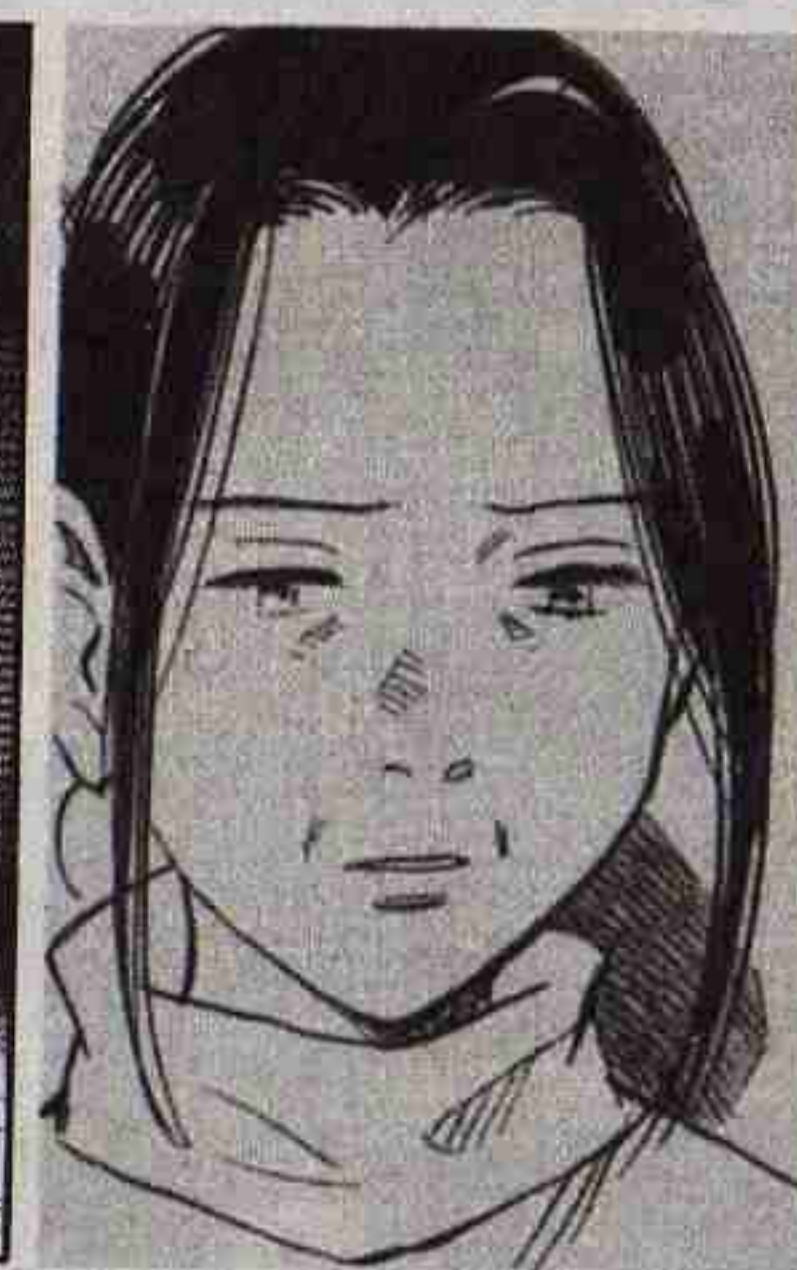
ยังเป็นคลินิก
รักษากระดูก
เหมือนเดิม
ใช่ไหมคะ...
หนูจะถ่ายรูป
ไปให้คุณนะ

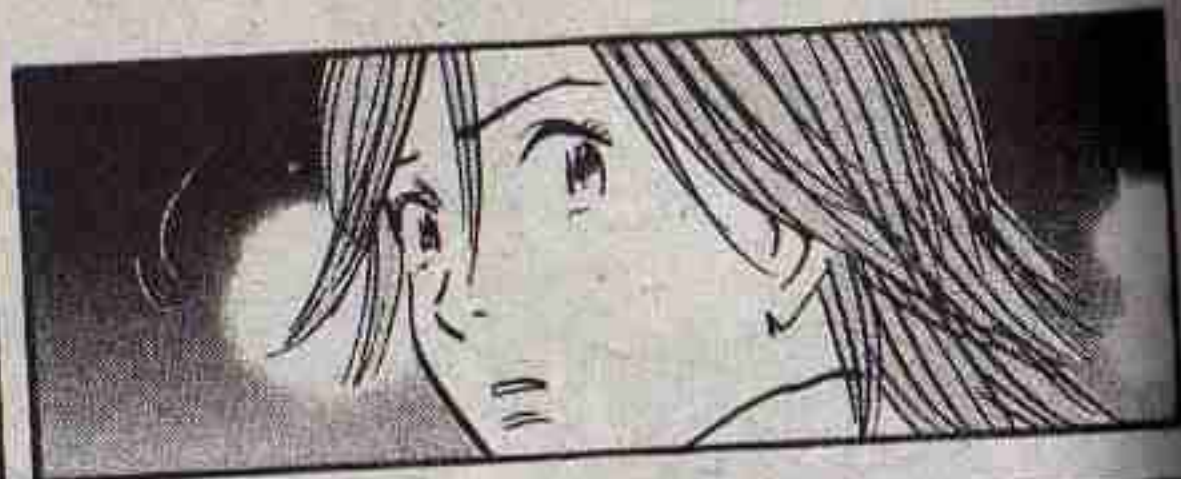
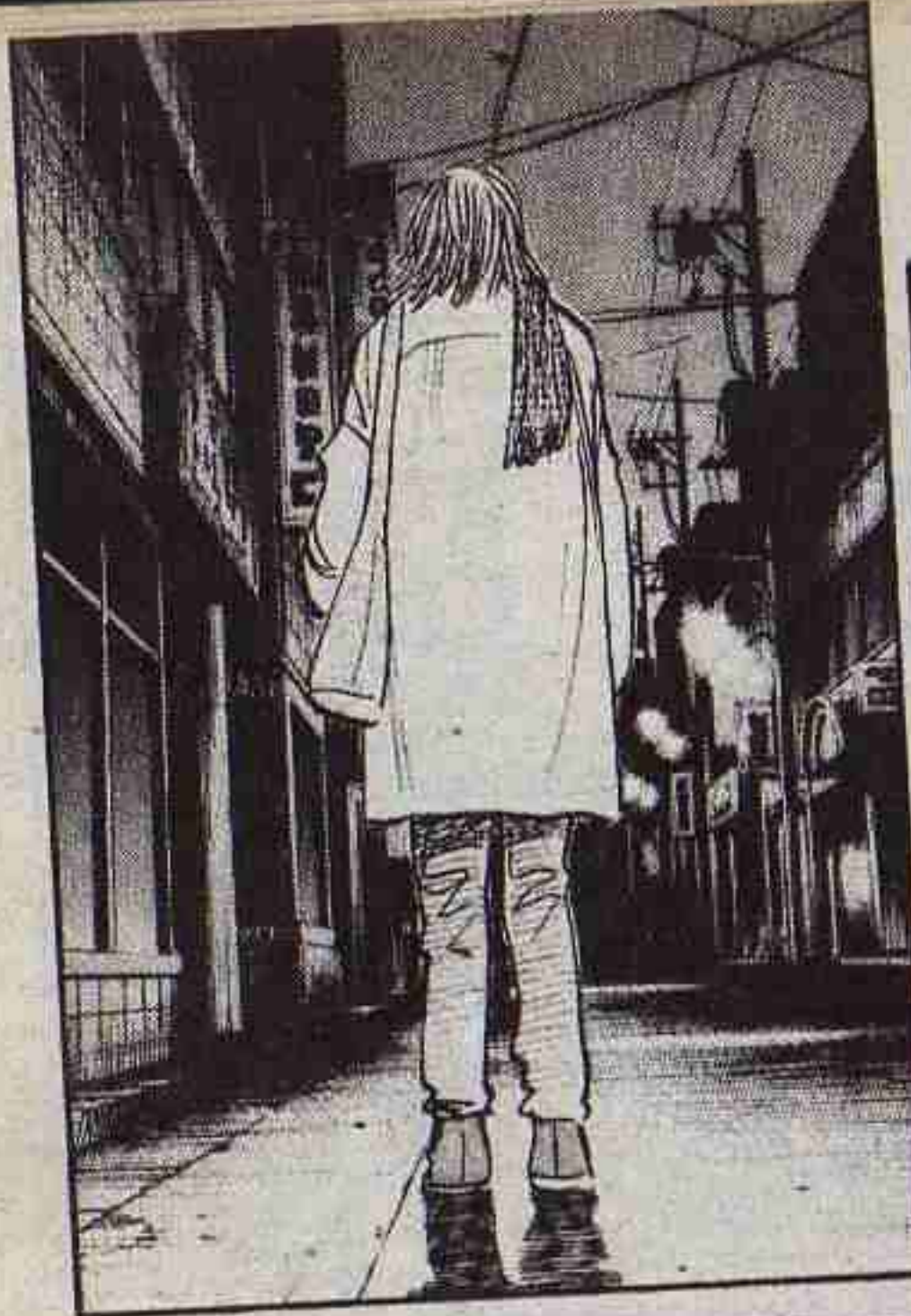
ดับนะ
...

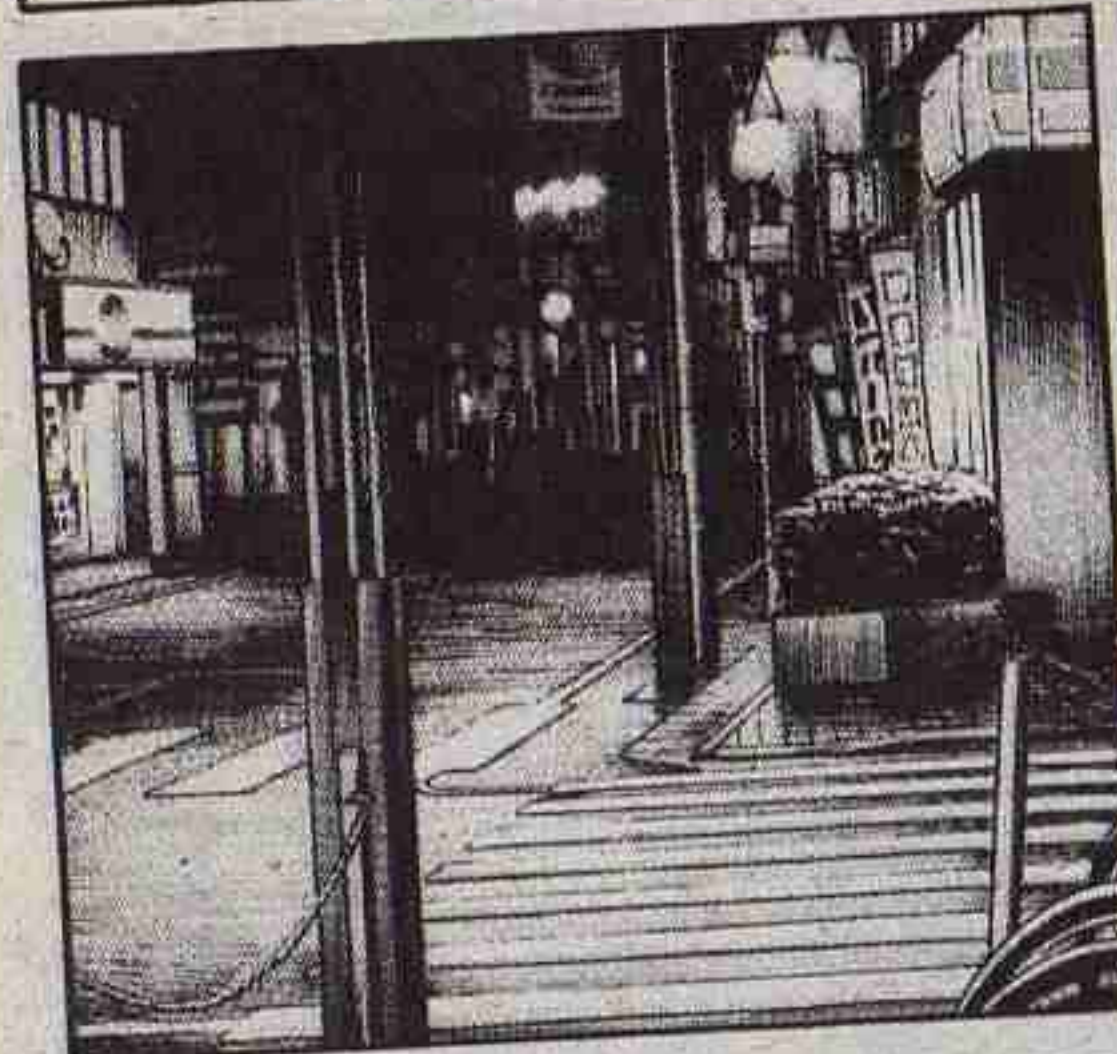
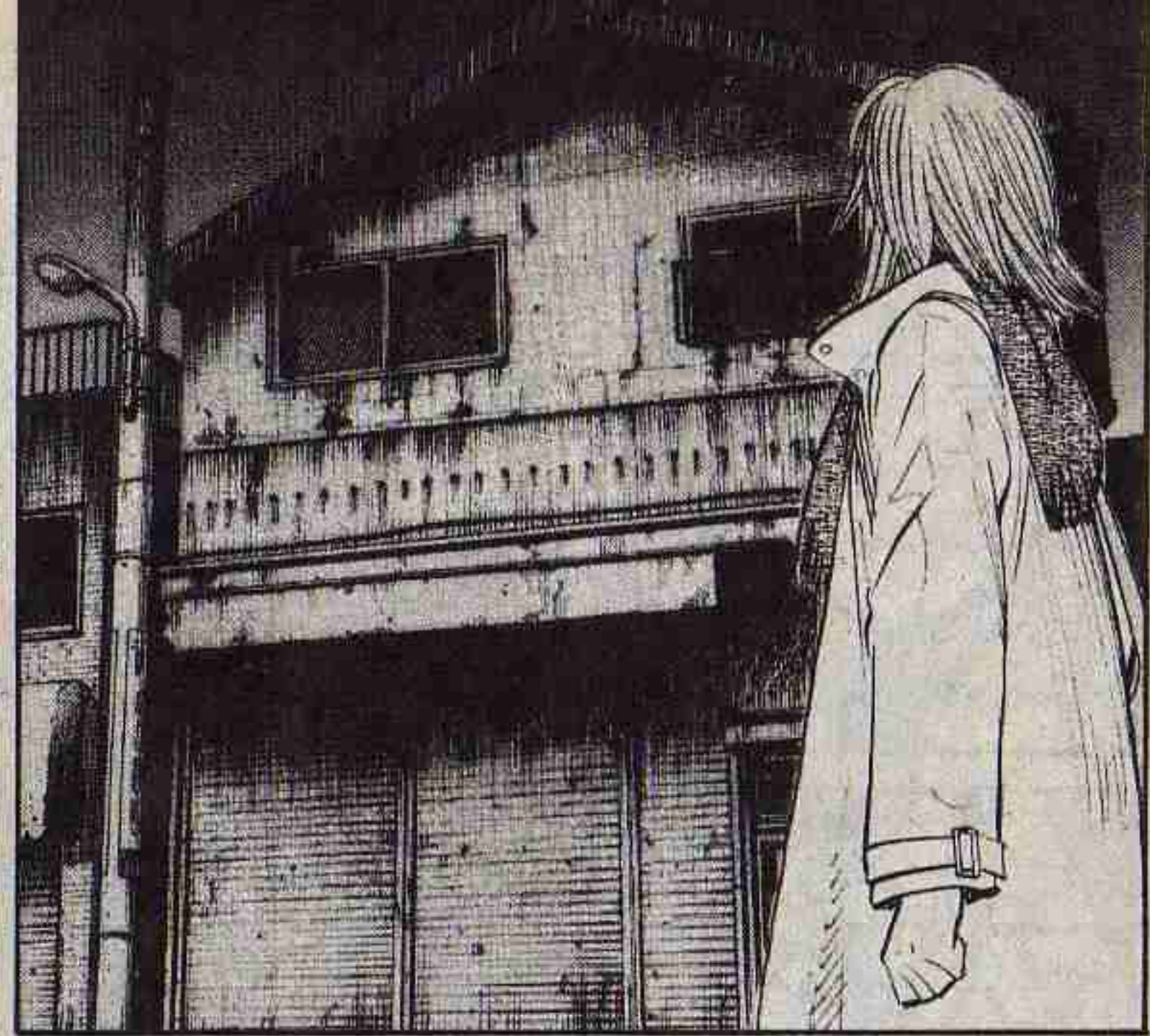
แค่นี้
นะคะ

ปิ๊ง

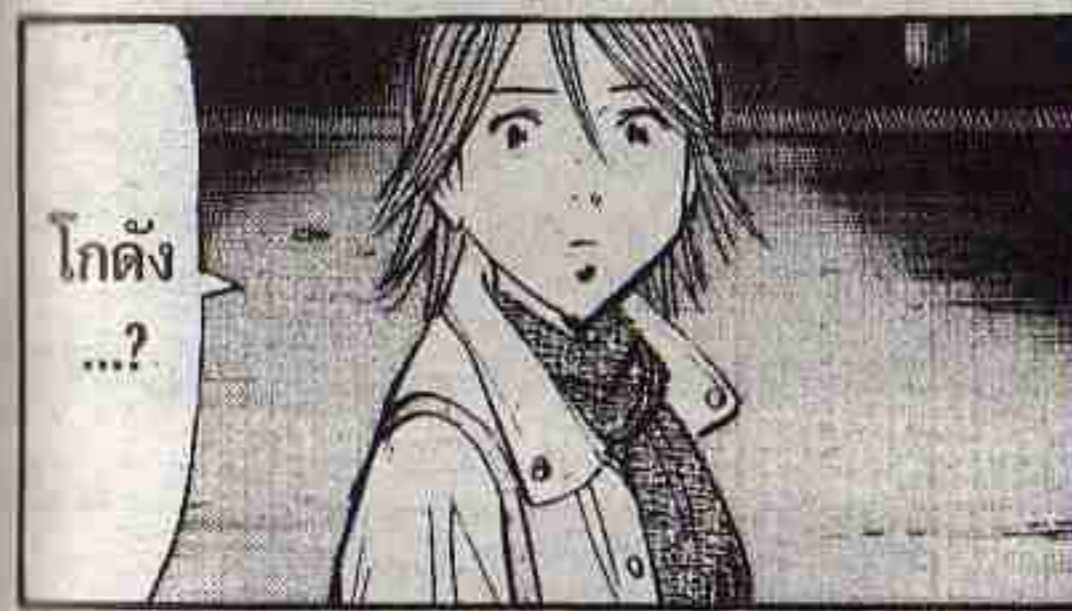

ถนน
สายนี้
...

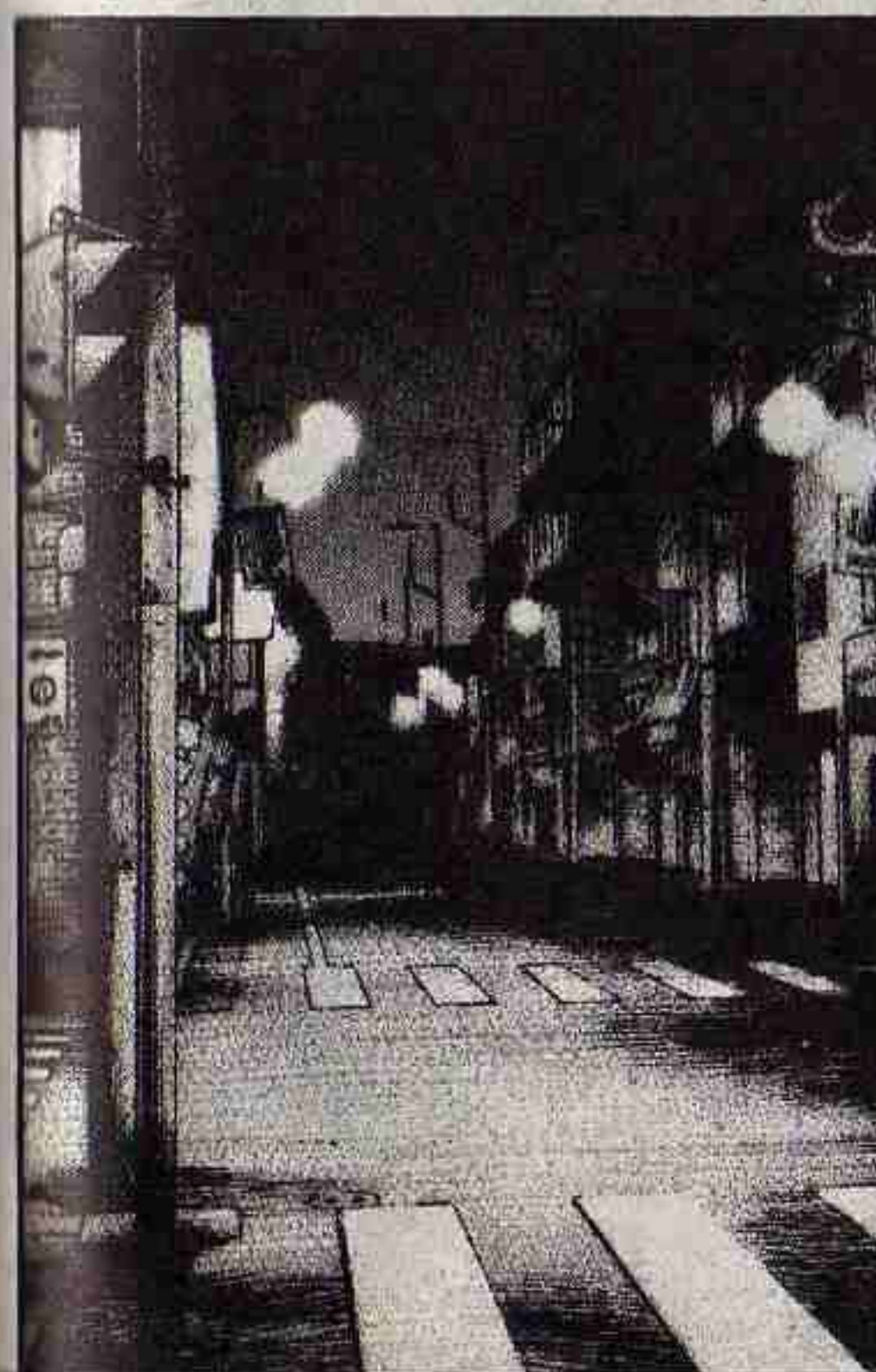
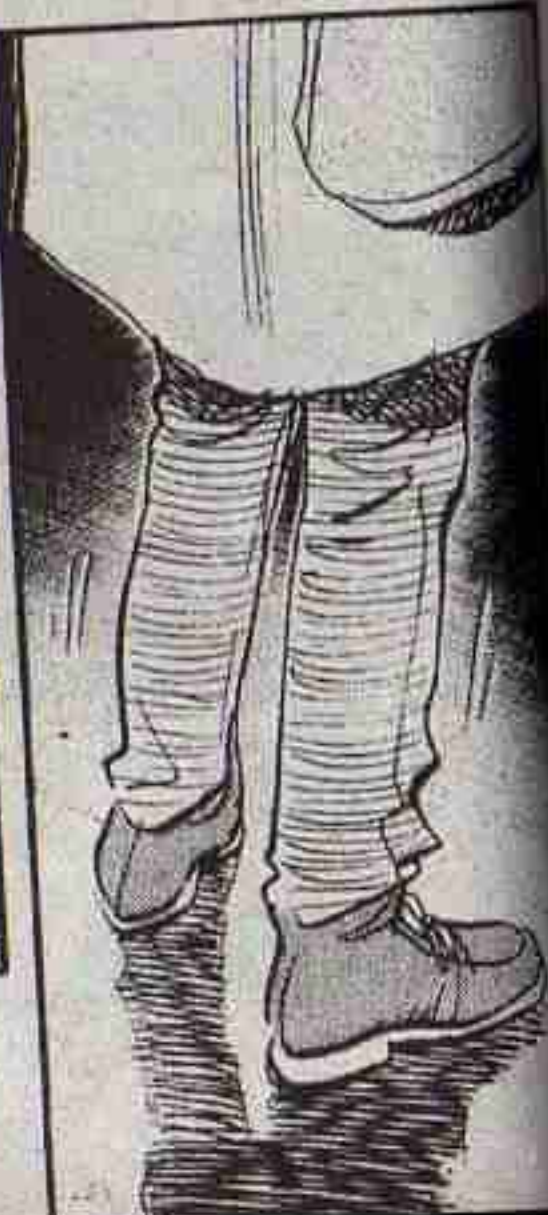

คุณ
ยาย
...

รถเข็น
เด็ก...

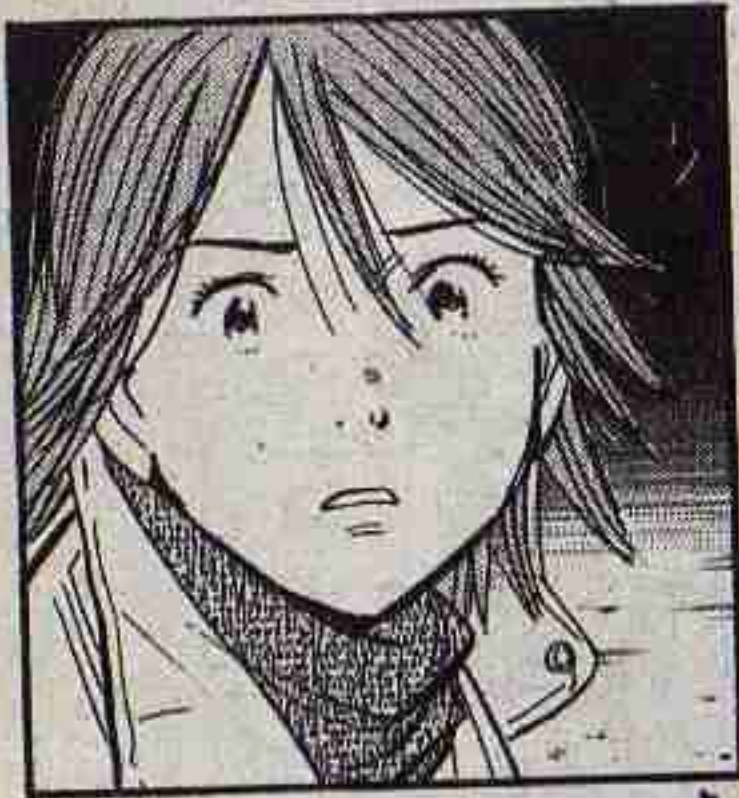
โกดัง
...?

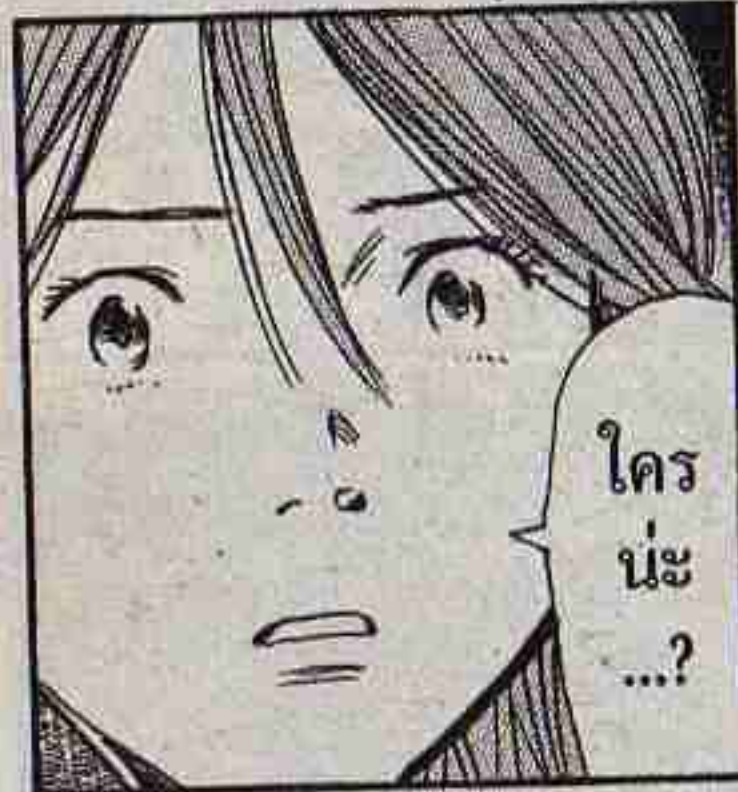
ฉันถึงได้
บอกเมียของ
คุโบะจัง
แล้วไง

คุณ
ยาย
...

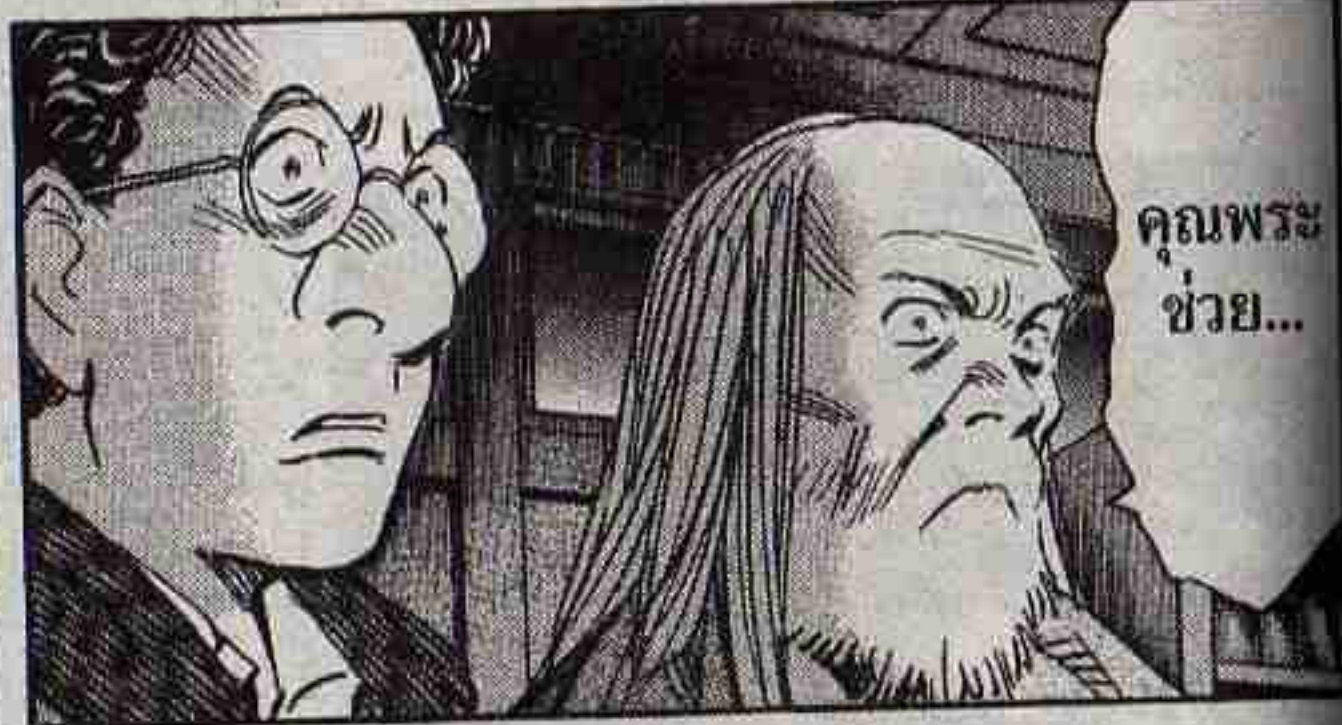
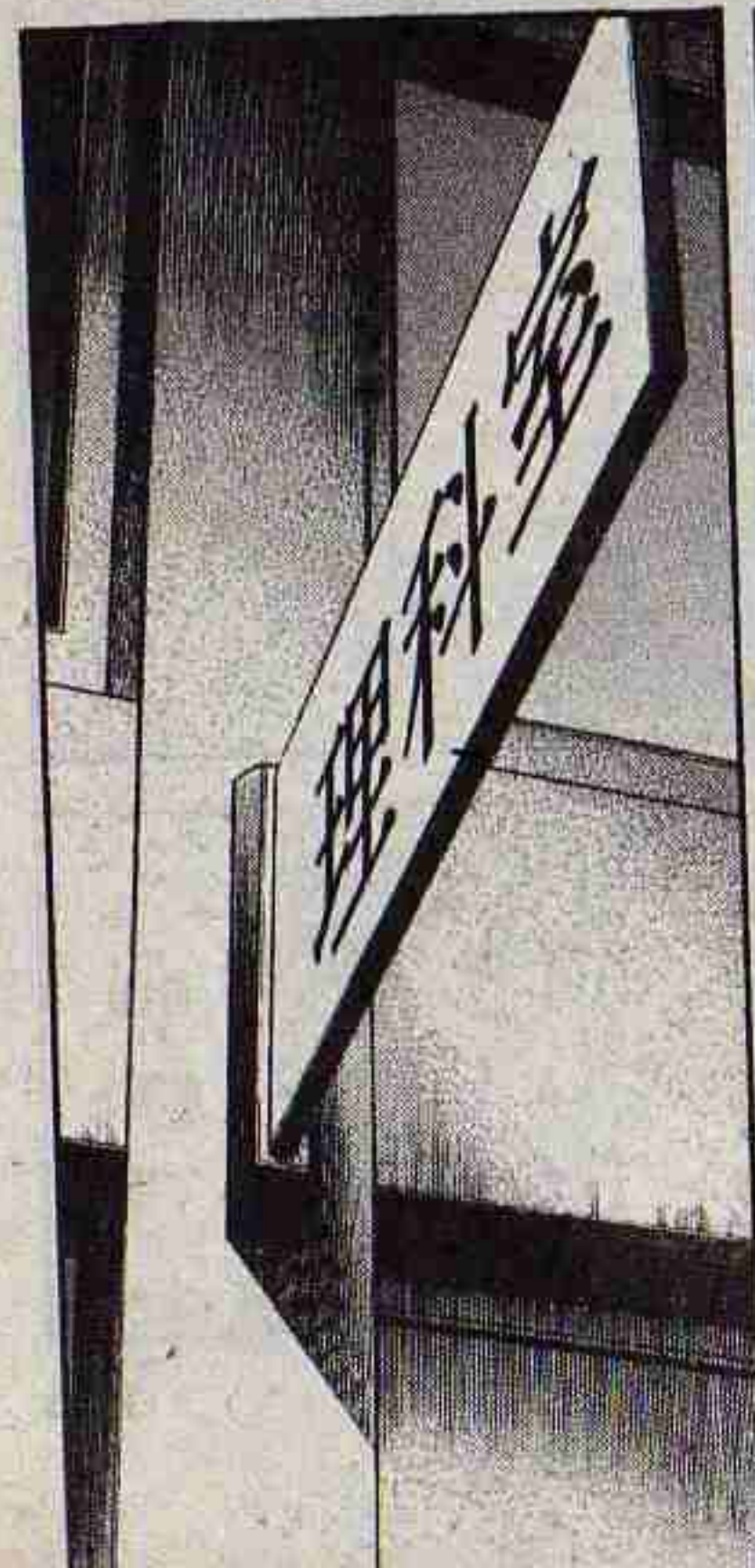

คุณ
เป็นใคร
...?

ใคร
นะ
...?

↓ ห้องทดลอง

คุณพระ
ช่วย...

คิริโกะ
ซัง...

พี่สาว
ของเคนจิ
...

แต่
ว่า
...

หลังจากที่ได้พบ
กับคิริโกะซังแล้ว
อู่ๆ ฉันก็กลัว
ขึ้นมา...

รู้สึกกลัว
จนทน
ไม่ไหว
...

จึงเริ่ม
ตีตัว
ออกห่าง
จาก "เพื่อน"

หนีแล้วก็หนี
ก็จะหนี
ไปเรื่อยๆ
...

แต่เมื่อ
เร็วๆ นี้
ฉันได้รับ
จดหมาย
ฉบับนี้
...

"ยังจำได้
รีเปล่า"
...!!

"แจ้งข่าวการ
ประชุมลับ"
...

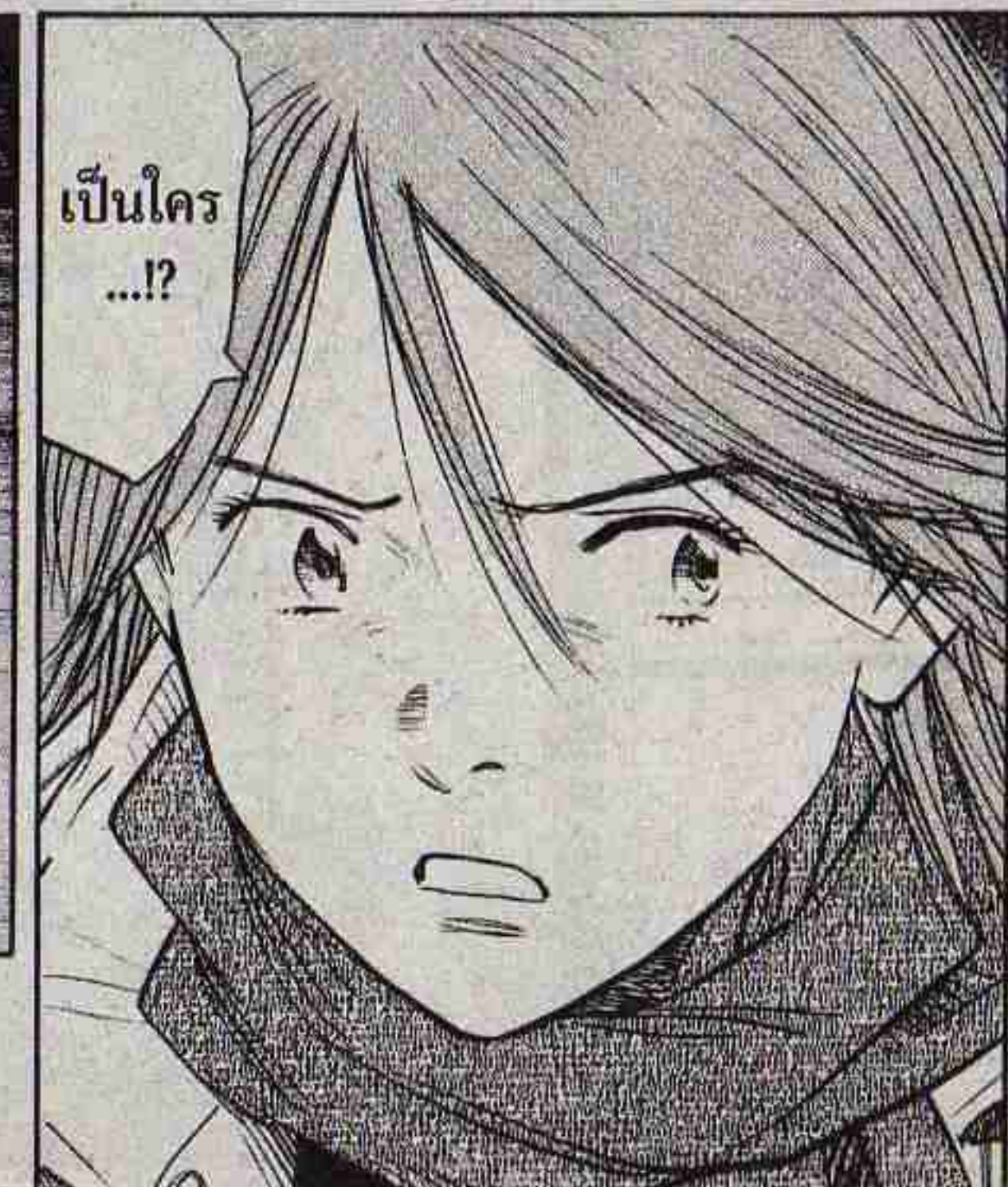
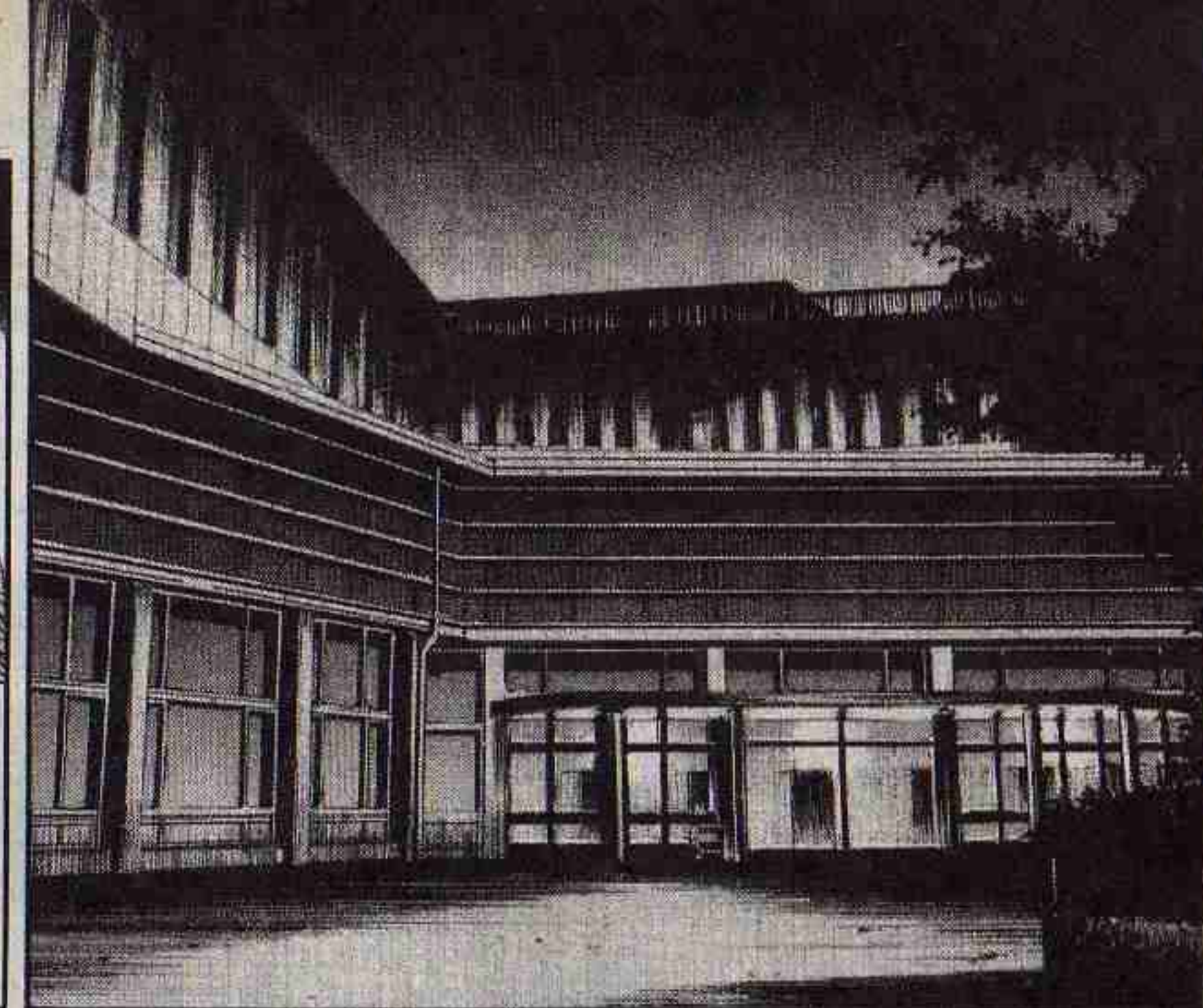
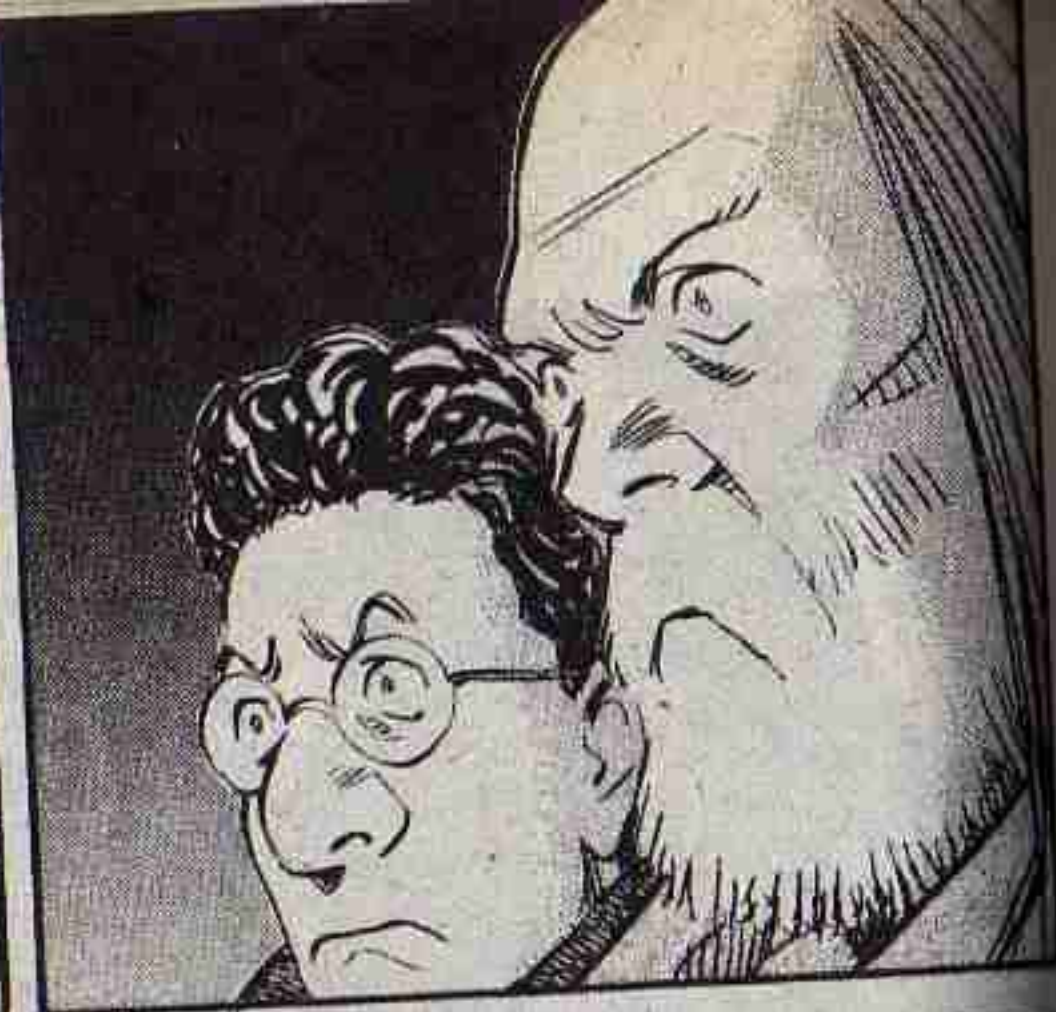
会議
の
通知
如左

← แจ้งข่าวการประชุมลับ ยังจำได้รีเปล่า

นึกว่าหนี
พ้นแล้ว
เสียอีก...
แต่ว่า...

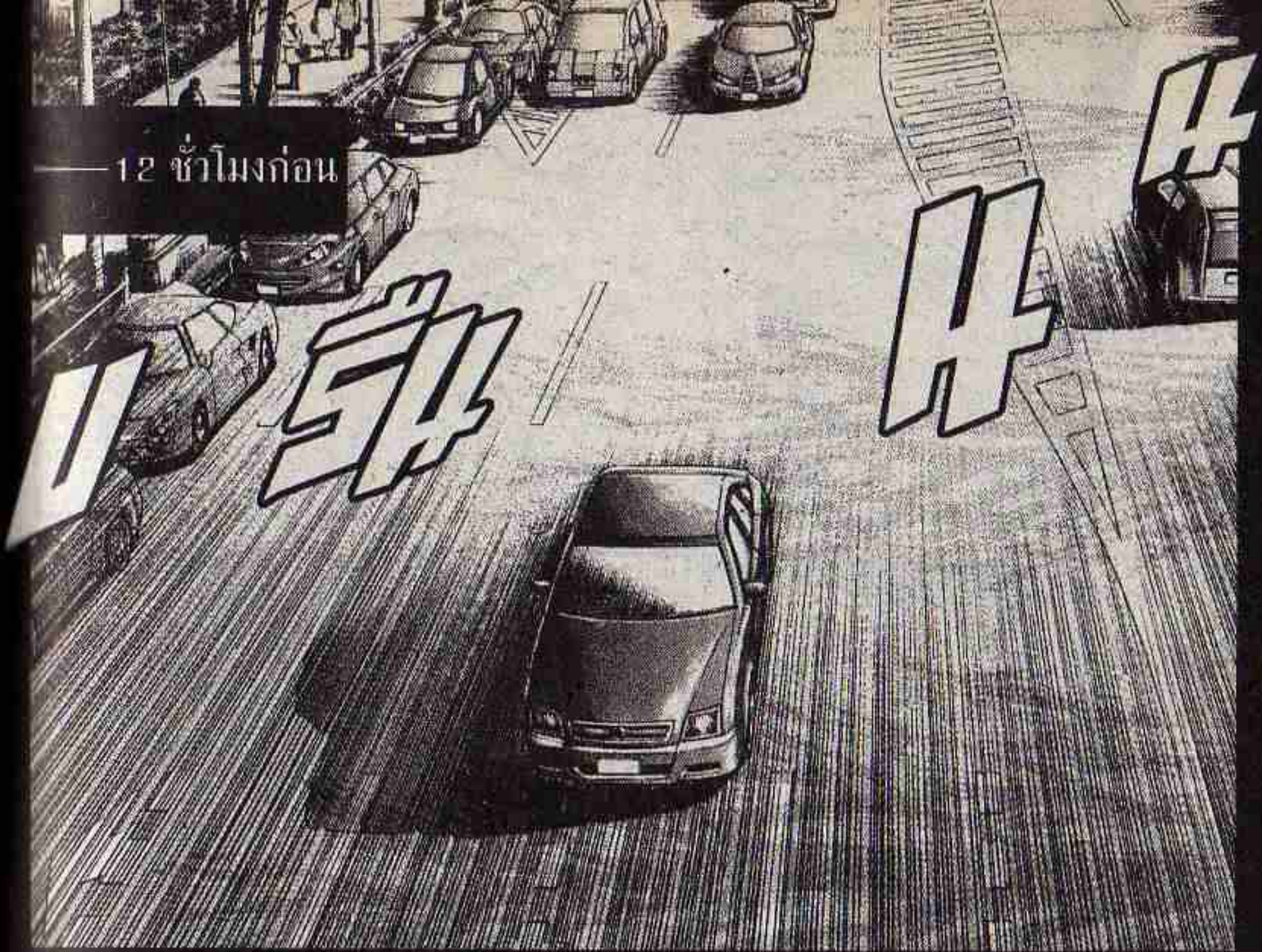
เคื่อกั้หาที่อยู่
ของฉัันเจอ
จนได้...

แก ...

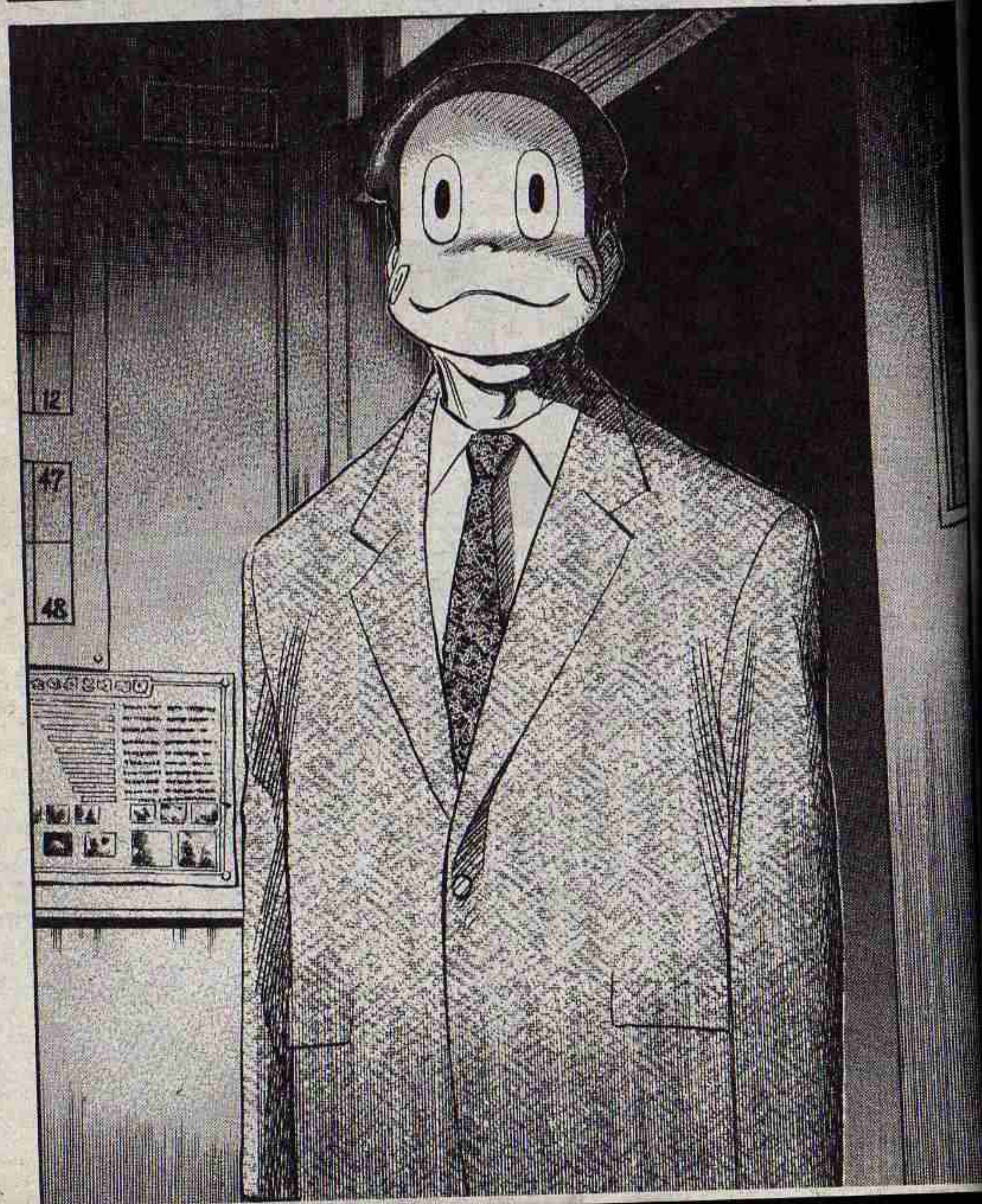
เป็นใคร ...!!

12 ชั่วโมงก่อน

เร็ว

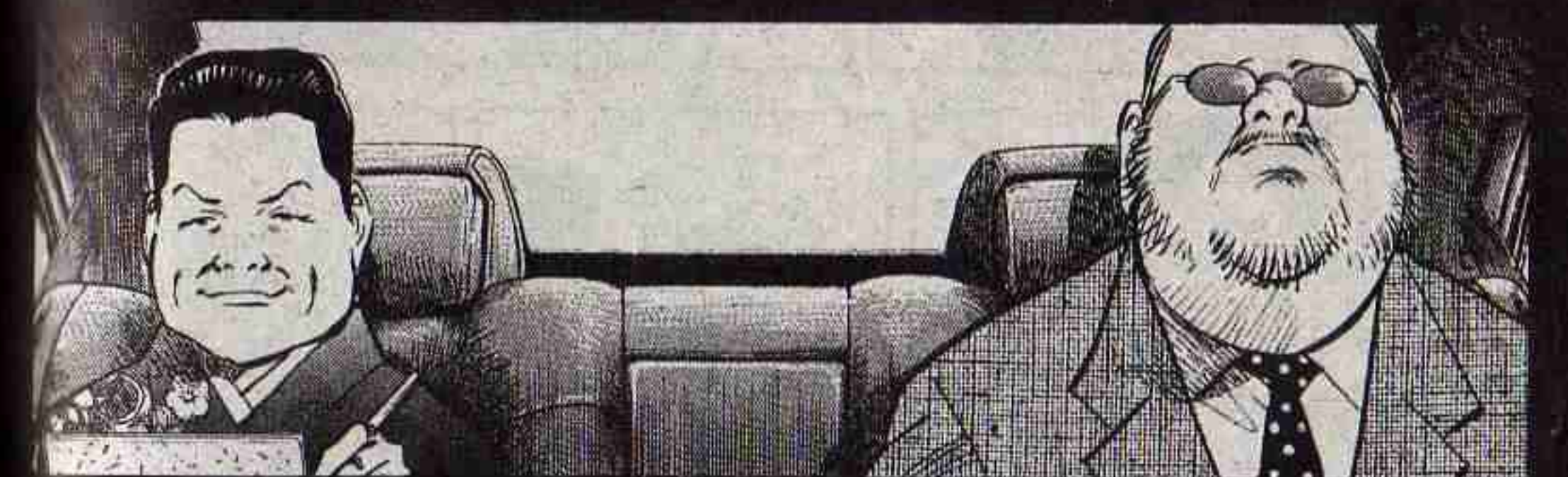
4

12

47

48

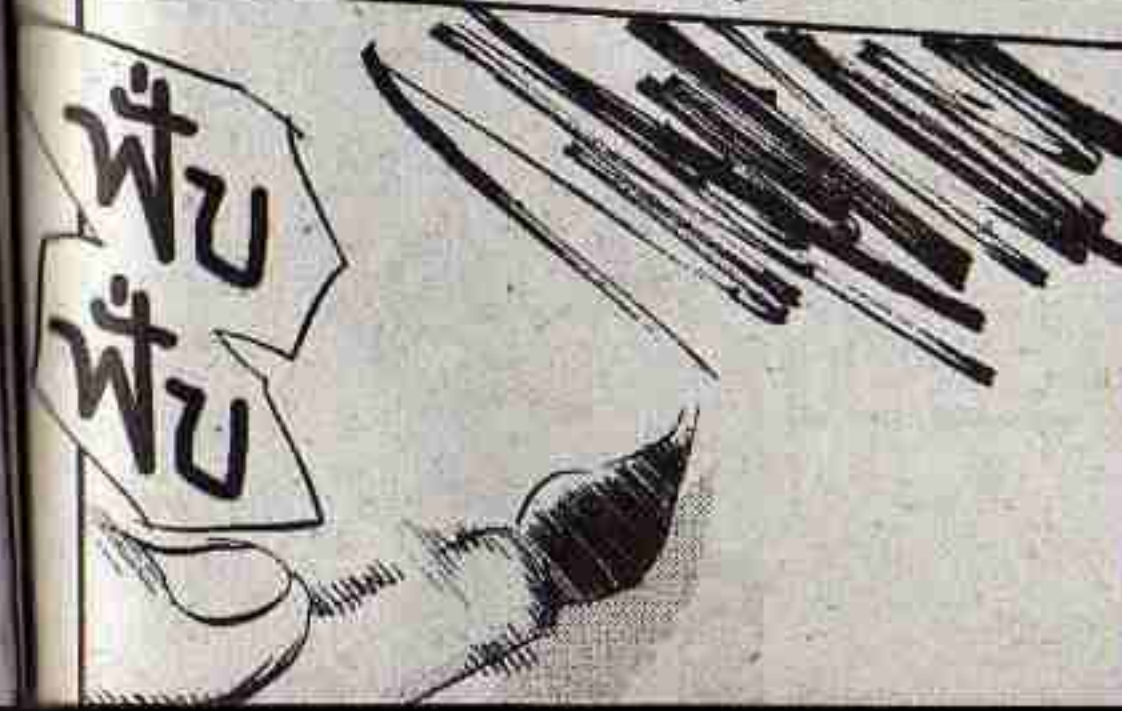
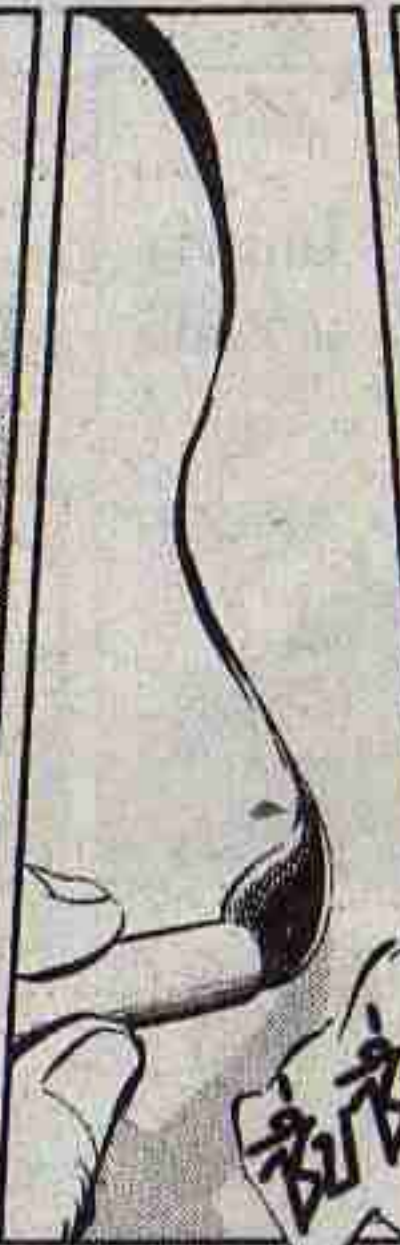
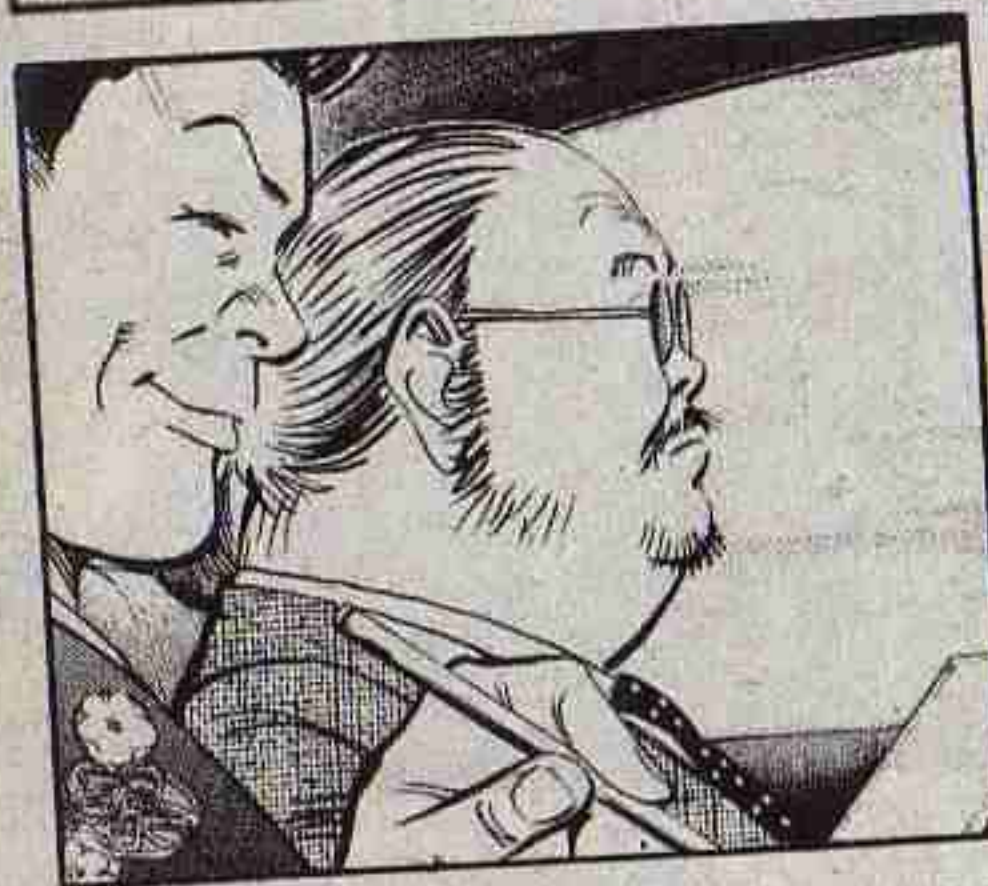
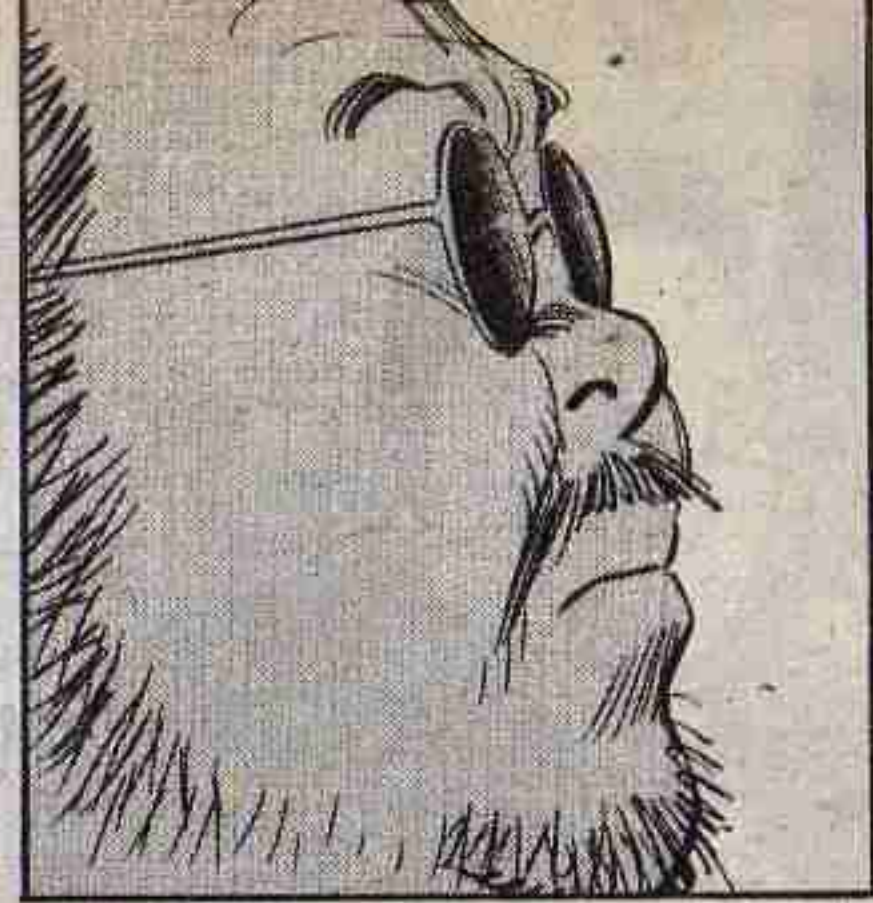
ห้าม
วาดผิด
เด็ดขาด
...

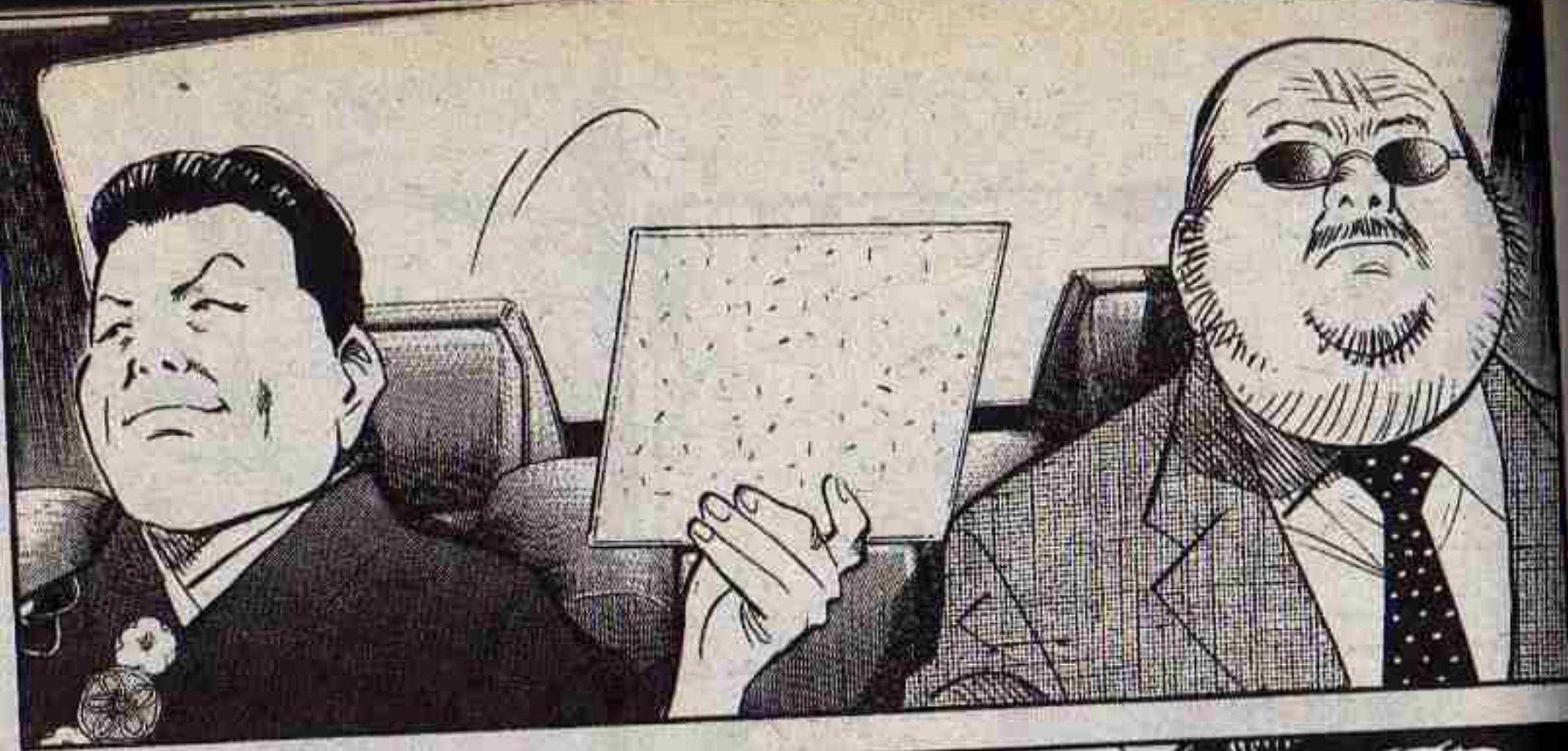

ต้องจรด
Inspiration
แรกไว้บน
ปลายพู่กัน
แล้ววาด
ทีเดียว
ให้เสร็จ

ถ้าพลาด
เลี้ยว
เวลานั้นไป
มันก็จะ
ไม่เกิดขึ้น
อีก...

ตอนที่ 9 เลี้ยงปืน ①

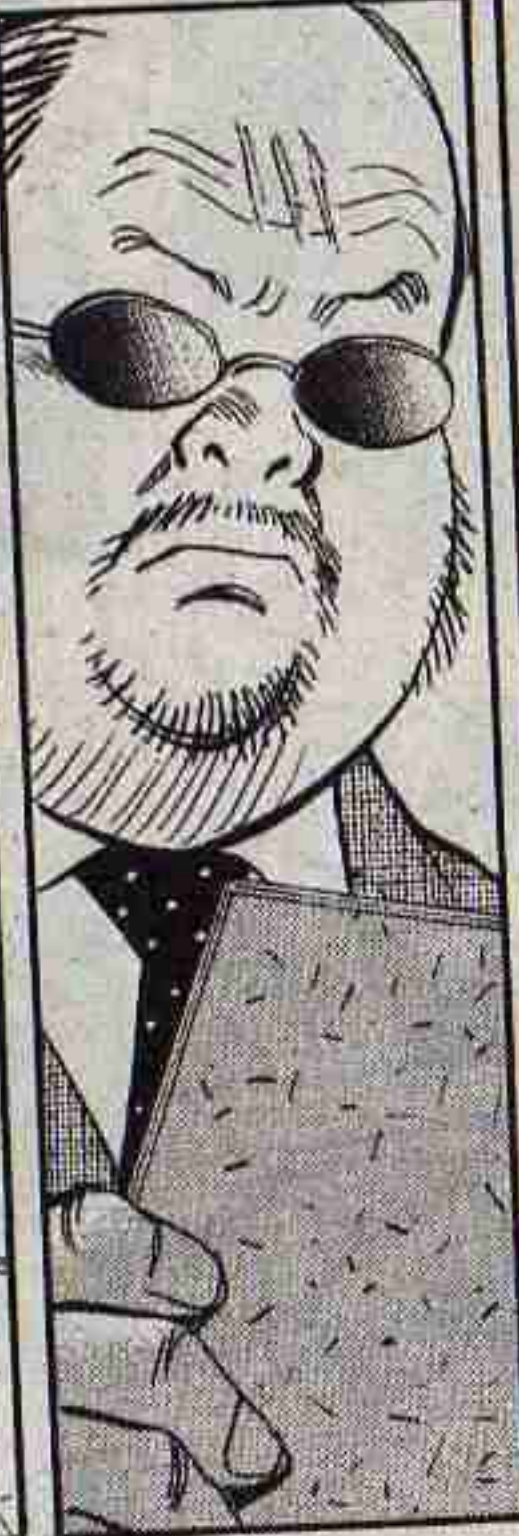

โชคดีนะ
ที่
รถสิ้น

ไม่นึกว่า
จะवादได้
ถึง
ขนาดนี้

อย่างน้อยที่สุด
ภาพนั้น
ก็จับใบหน้าของ
“เพื่อน”
ได้ด้านหนึ่งละ

นะ
...

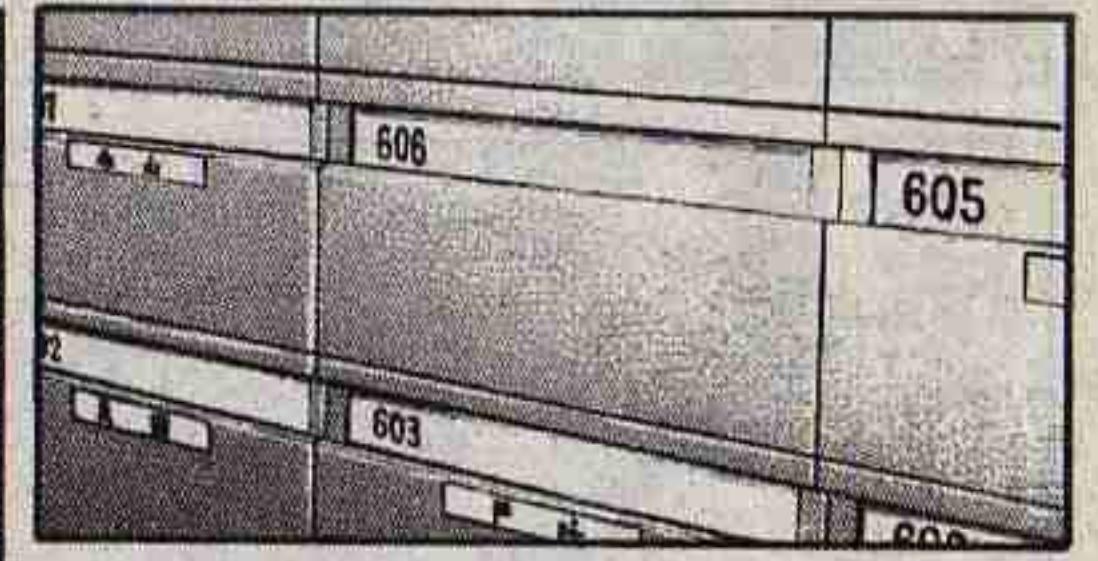
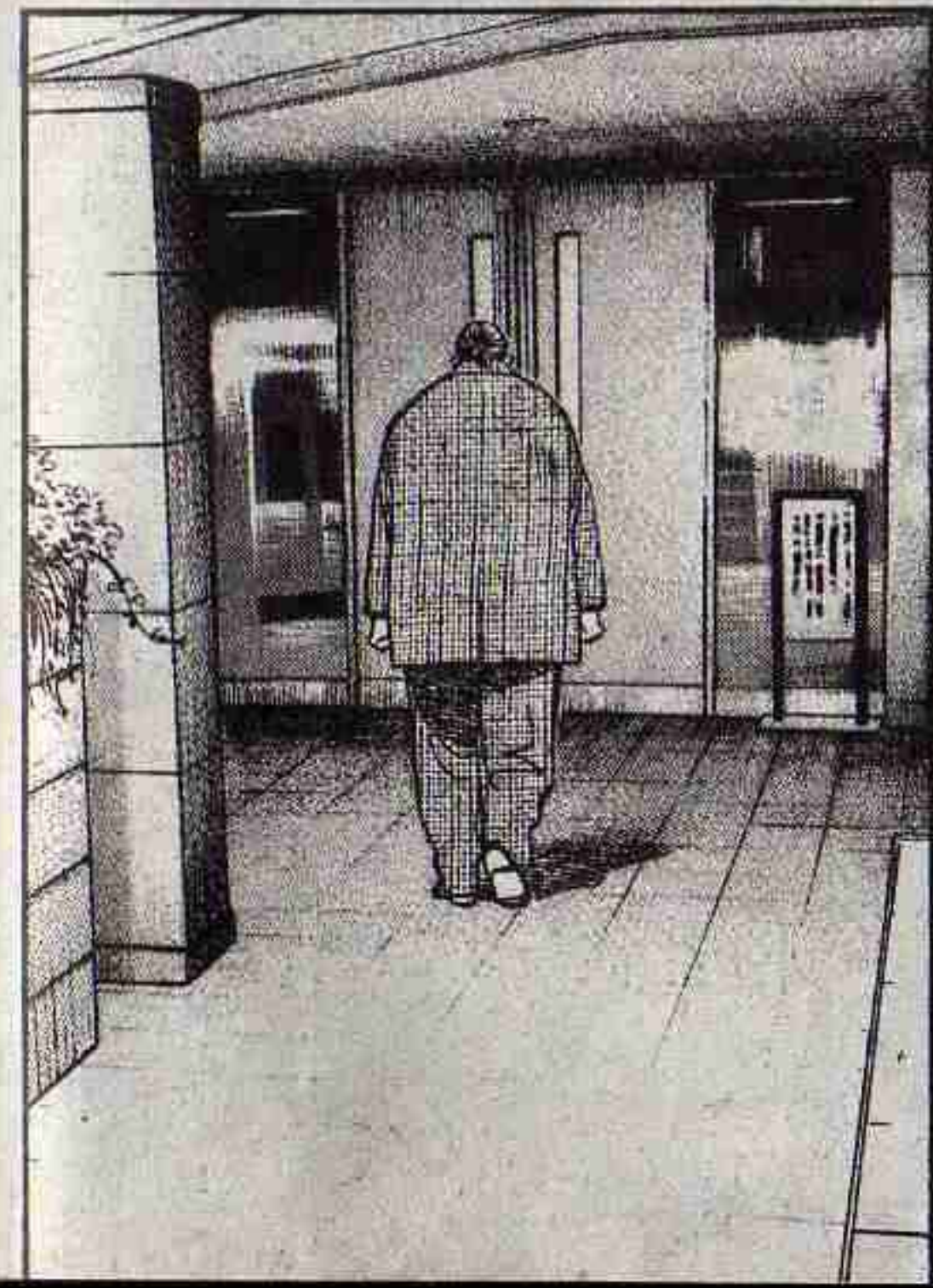
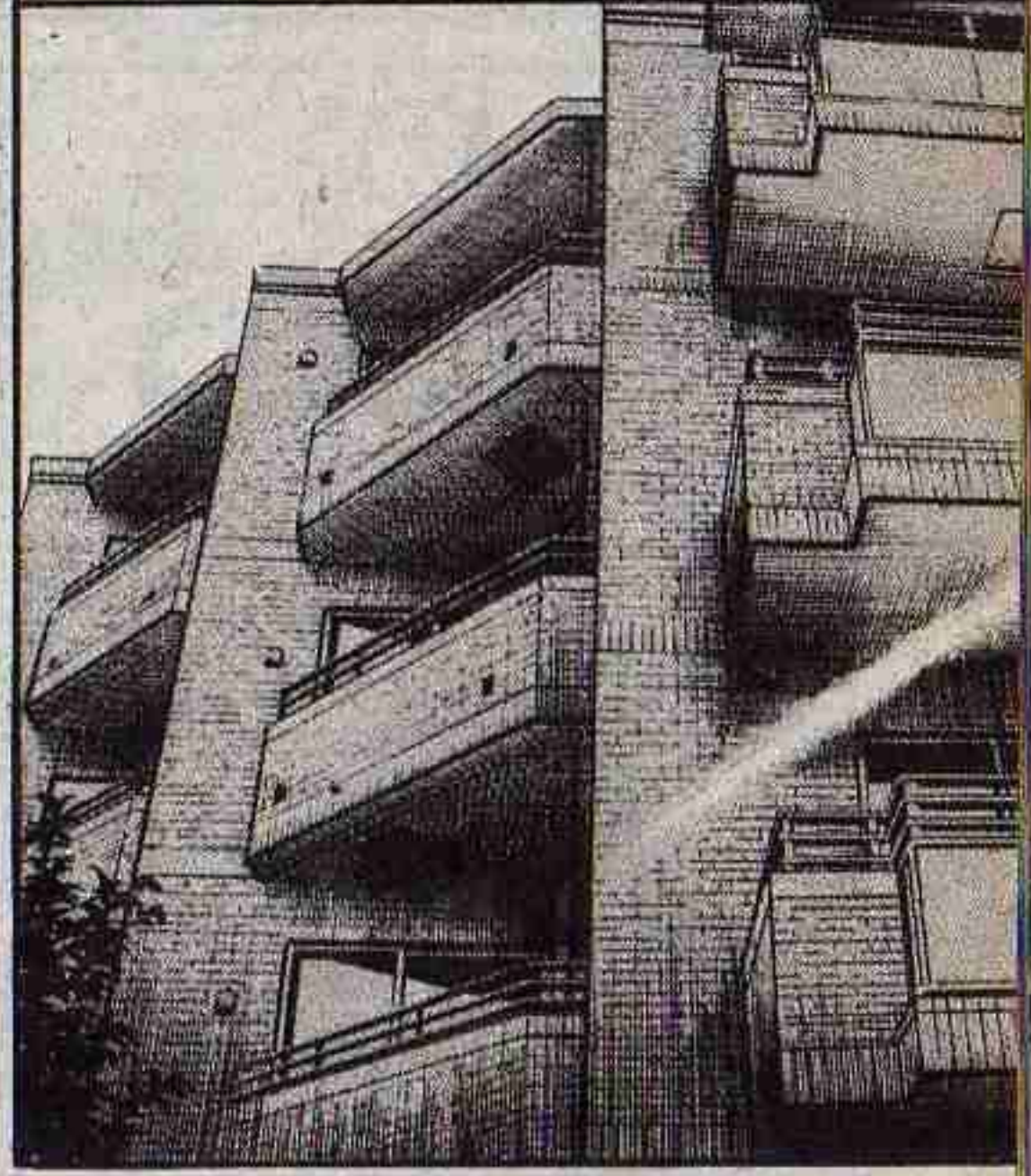
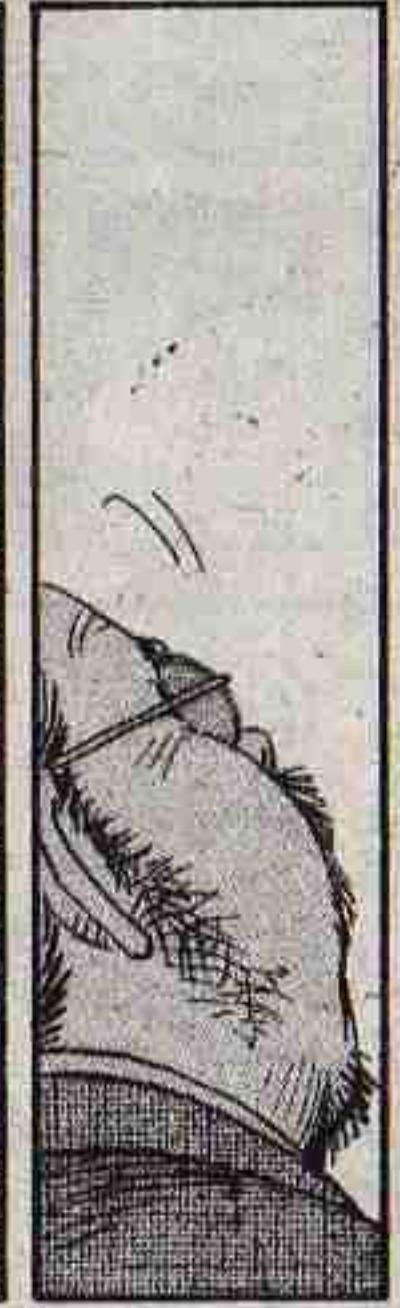
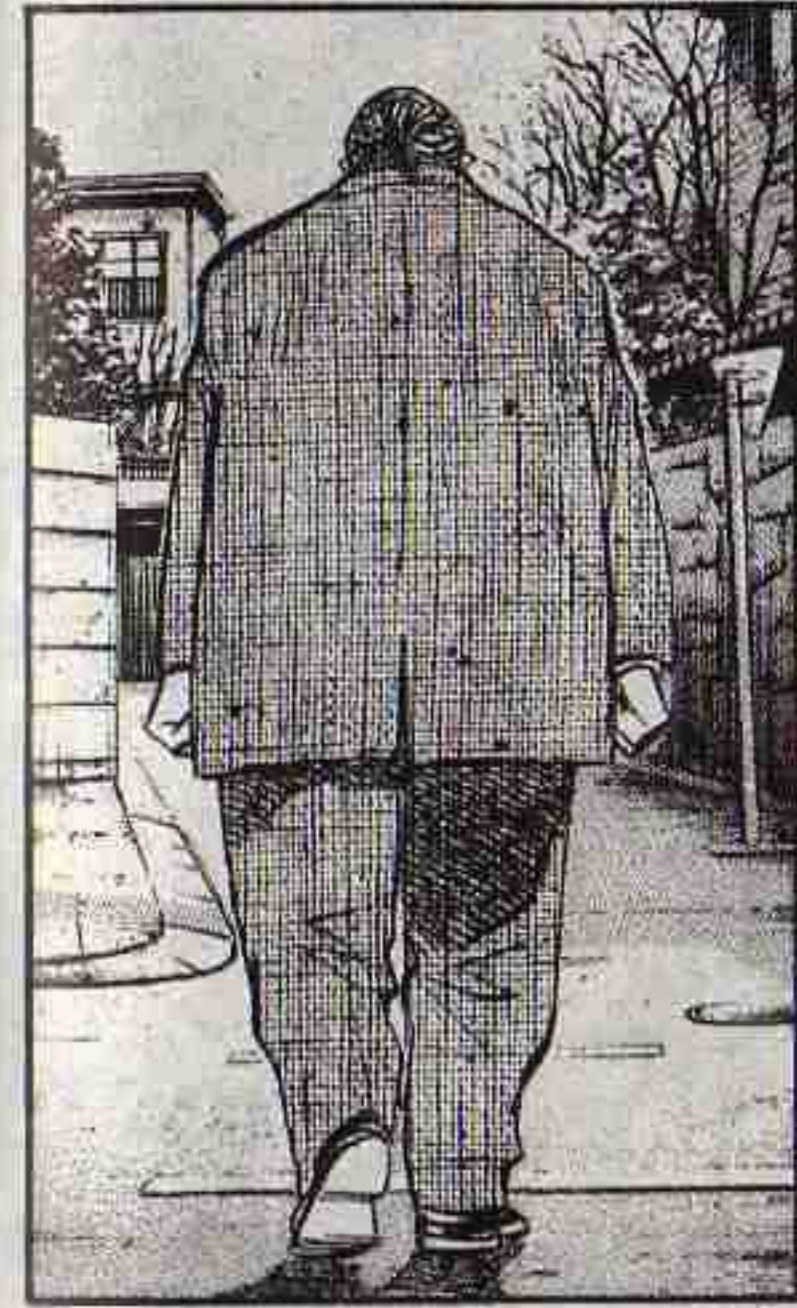
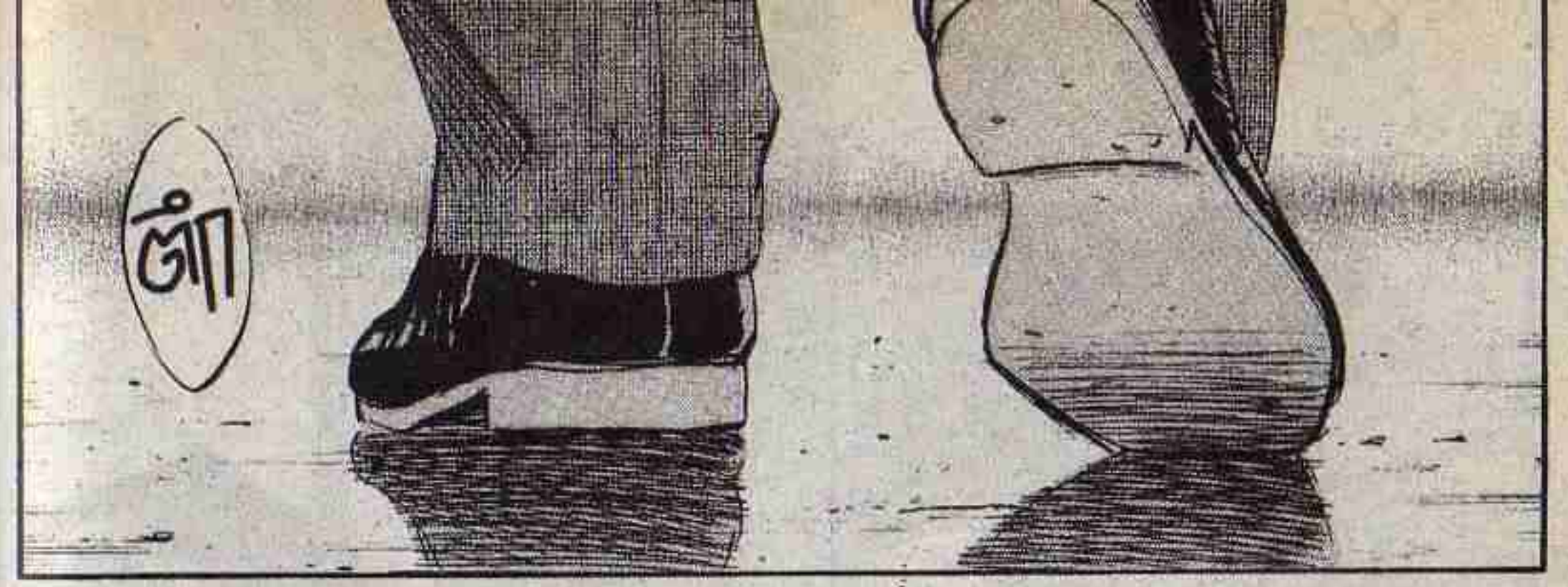
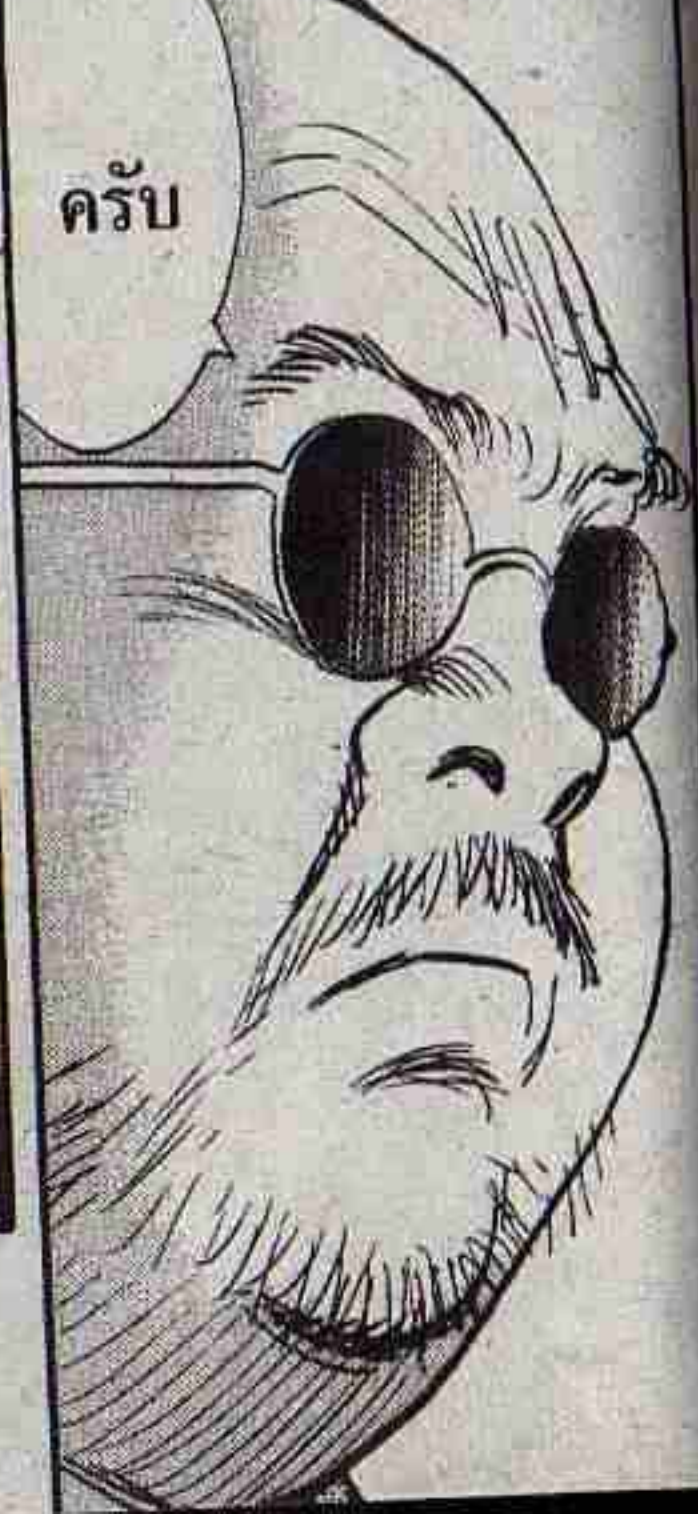
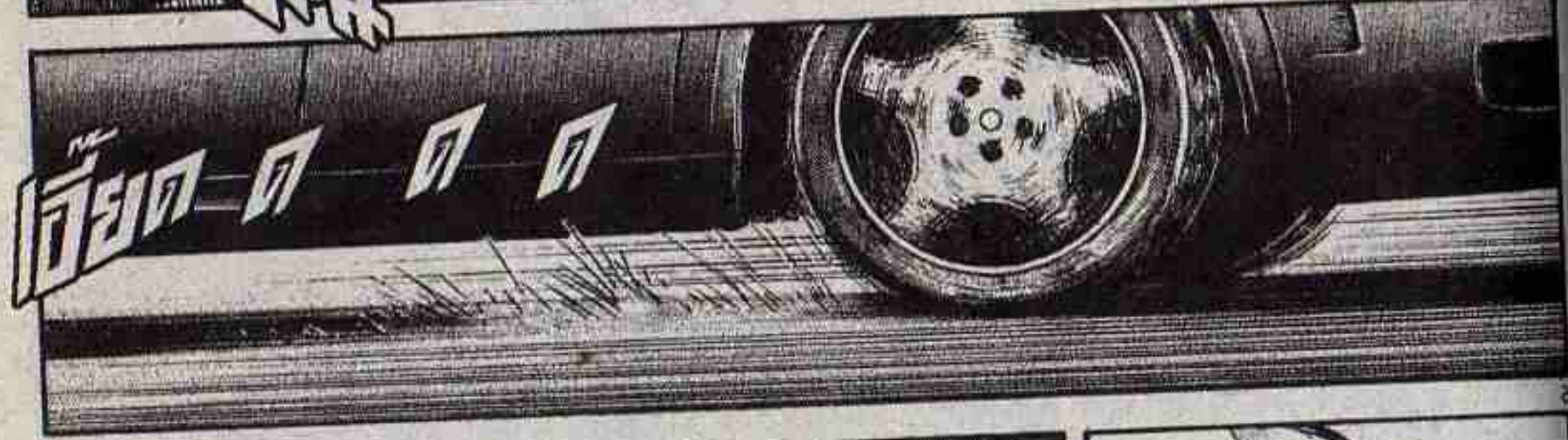
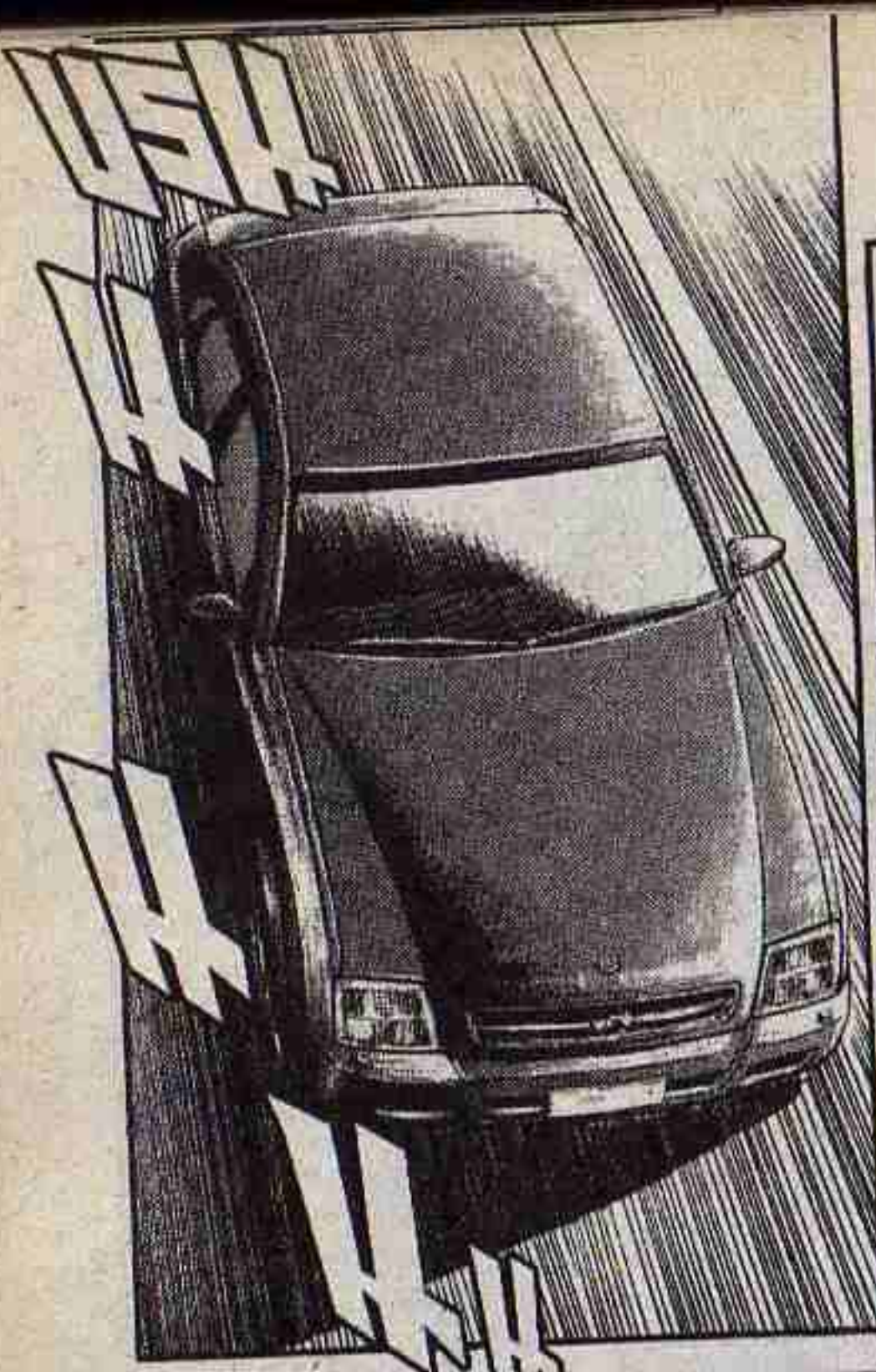
หน้า
มัน...

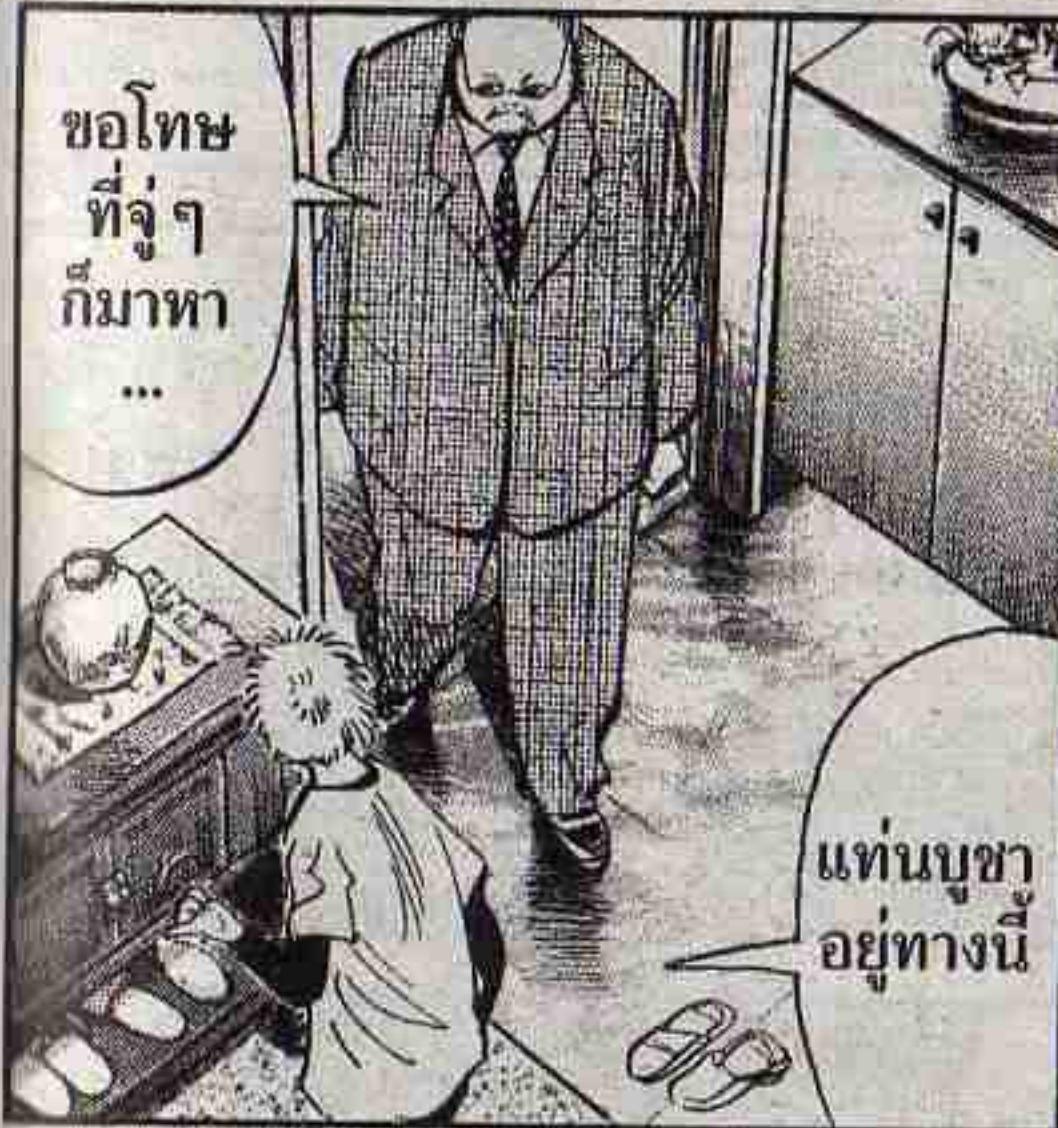
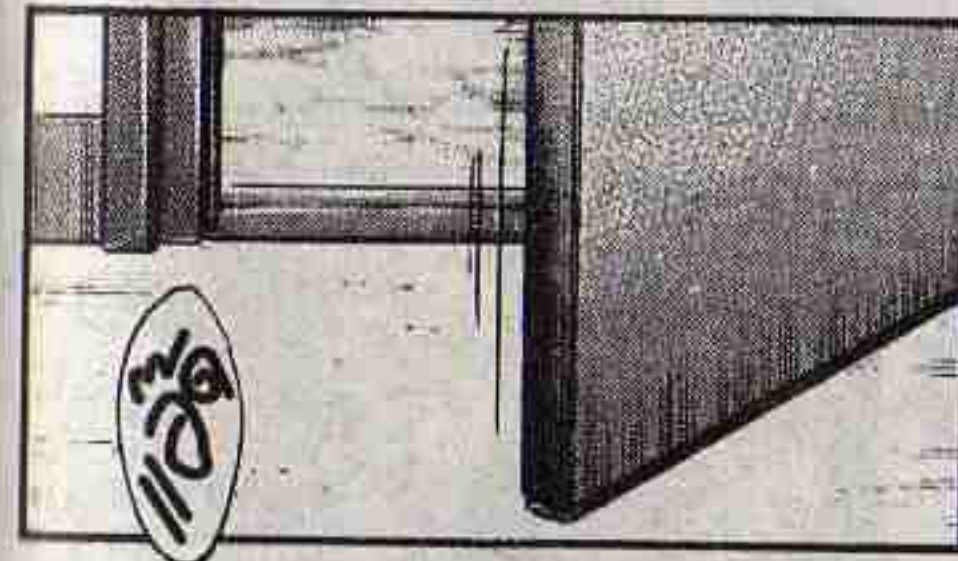
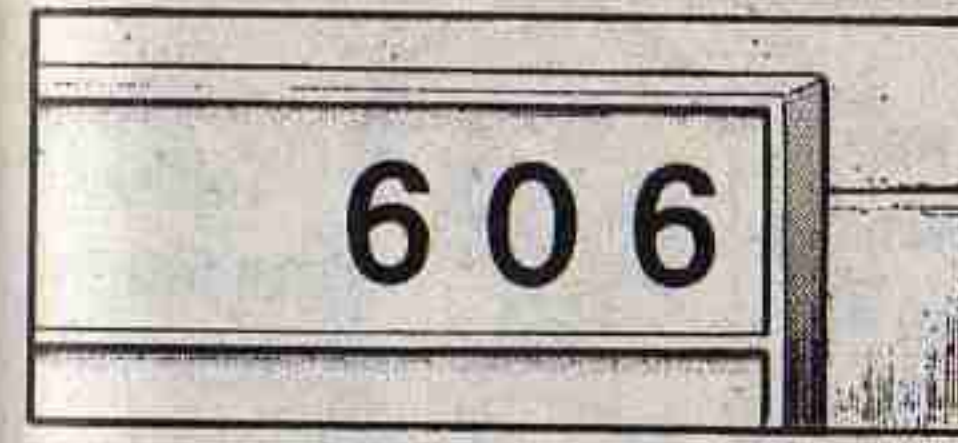
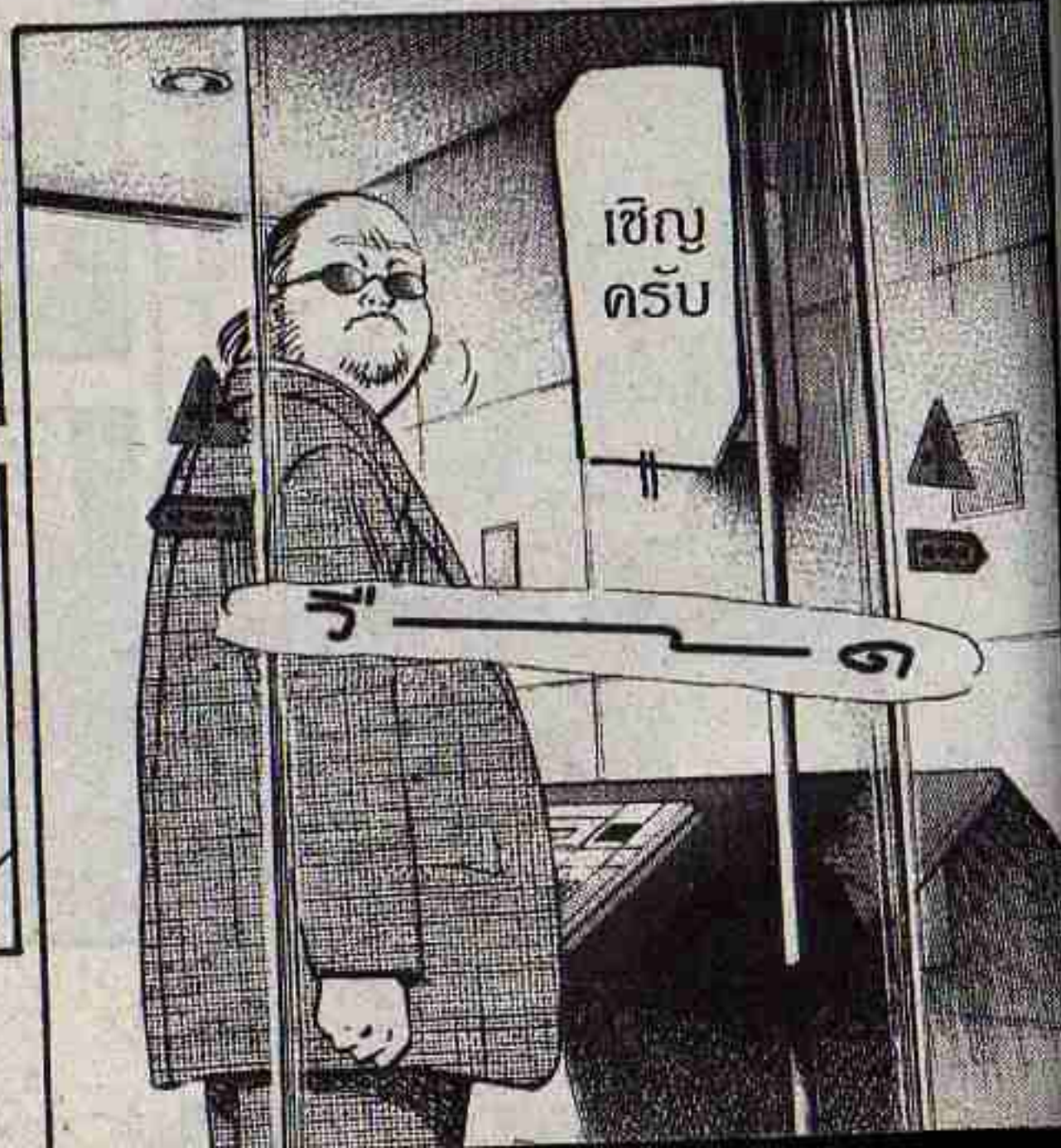
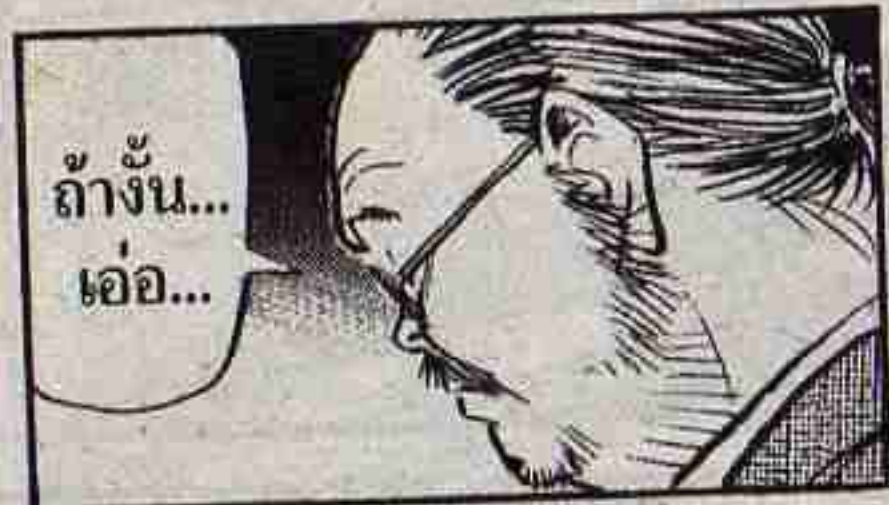
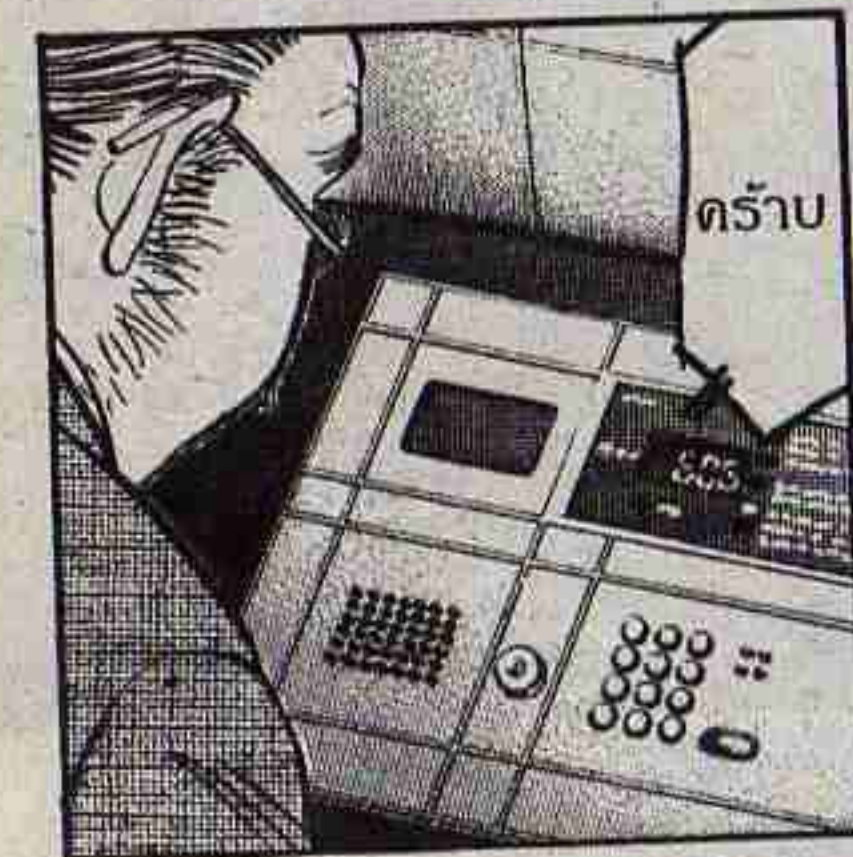
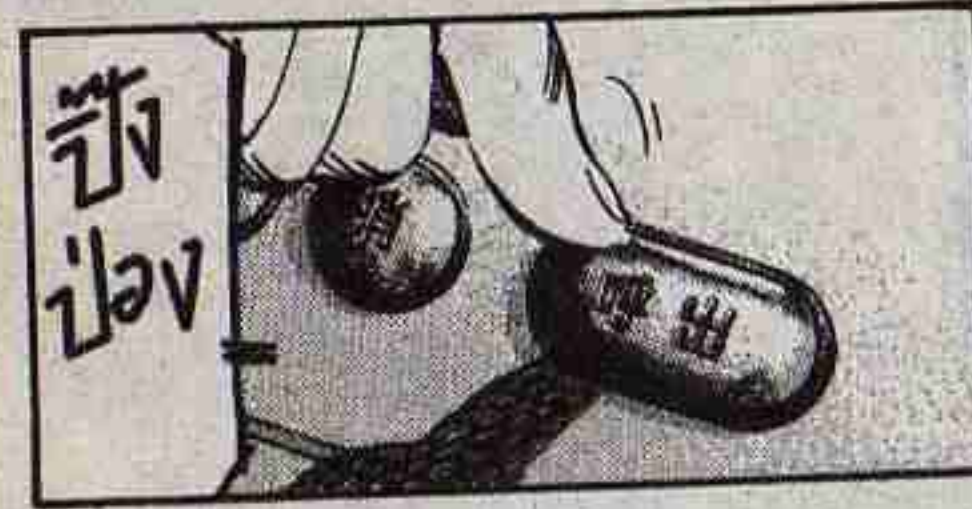
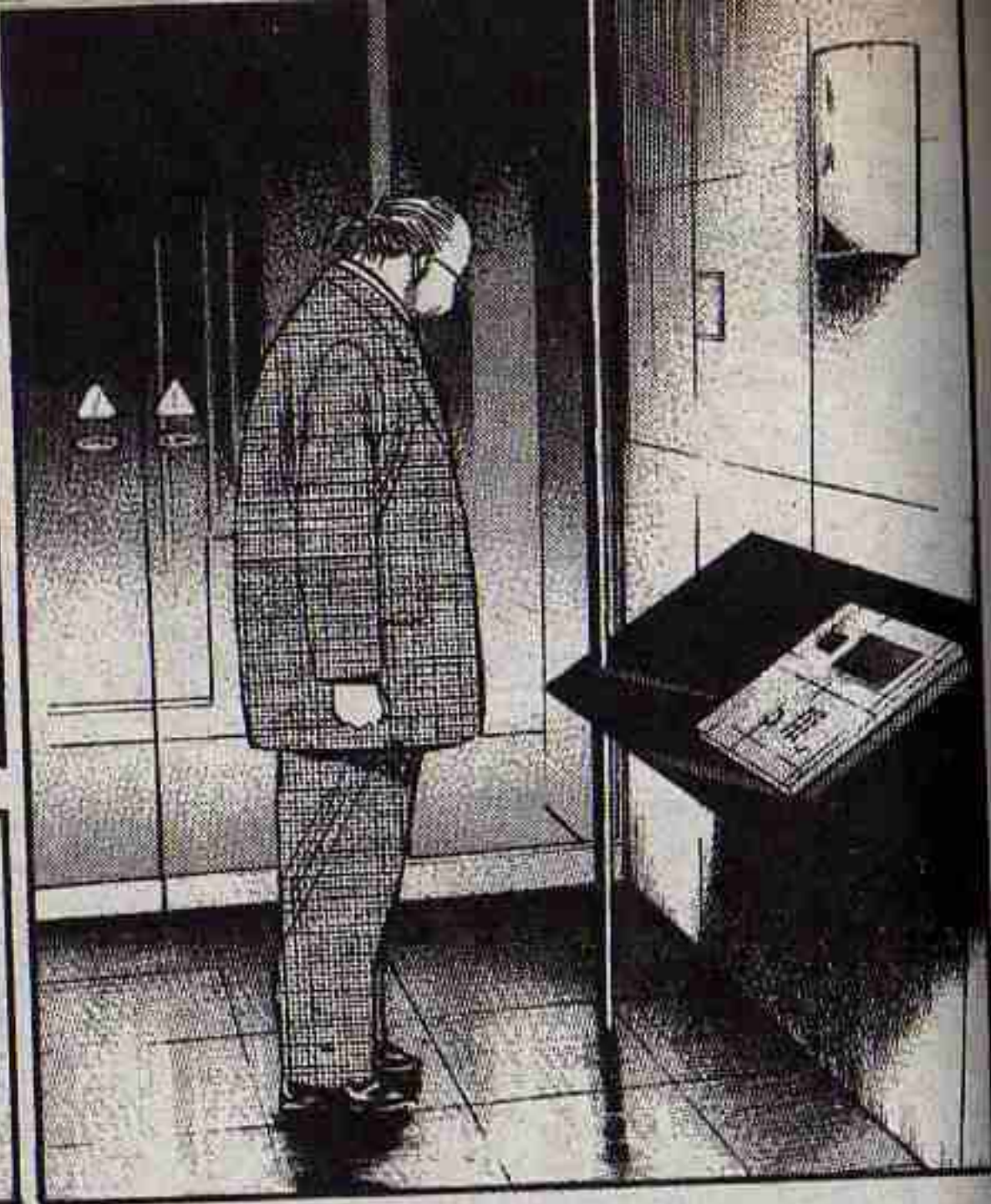
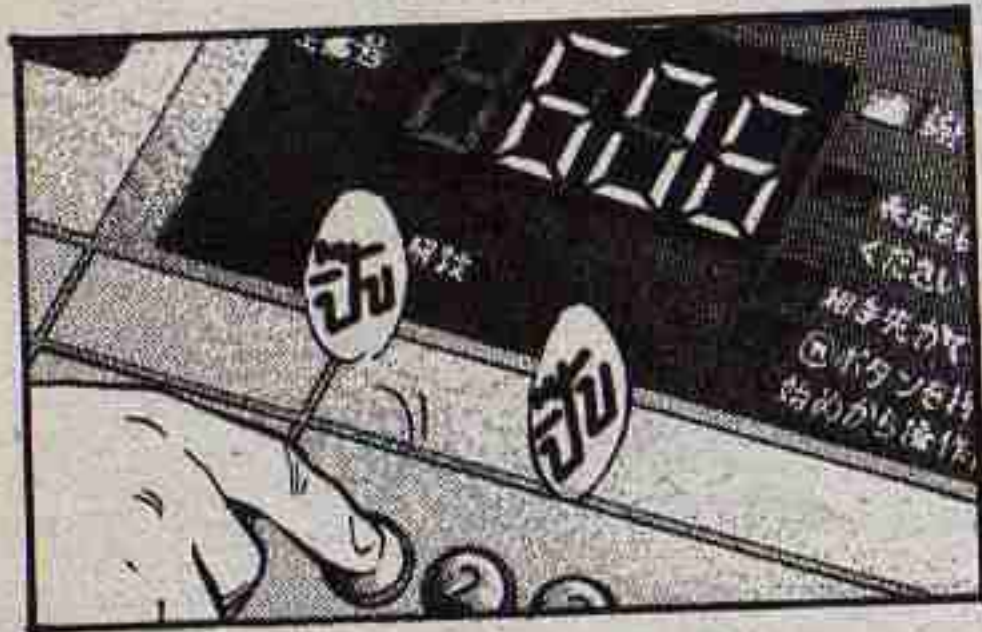

ตอนที่ ๑

เสียงปืน

๑

เป็นเพื่อน
กับสามีดิฉัน
หรือคะ
...

อ๊ะ...
ขอบคุณครับ
ไม่ต้องก็ได้
...

พอดี
ผมผ่านมา
แถวนี้
...

อยู่ที่
มาตลอดเลย
สินะครับ

ค่ะ
...

เงินประกัน
ชีวิตของสามี
ช่วยล้างหนี้
คอนโดนี้ได้
...

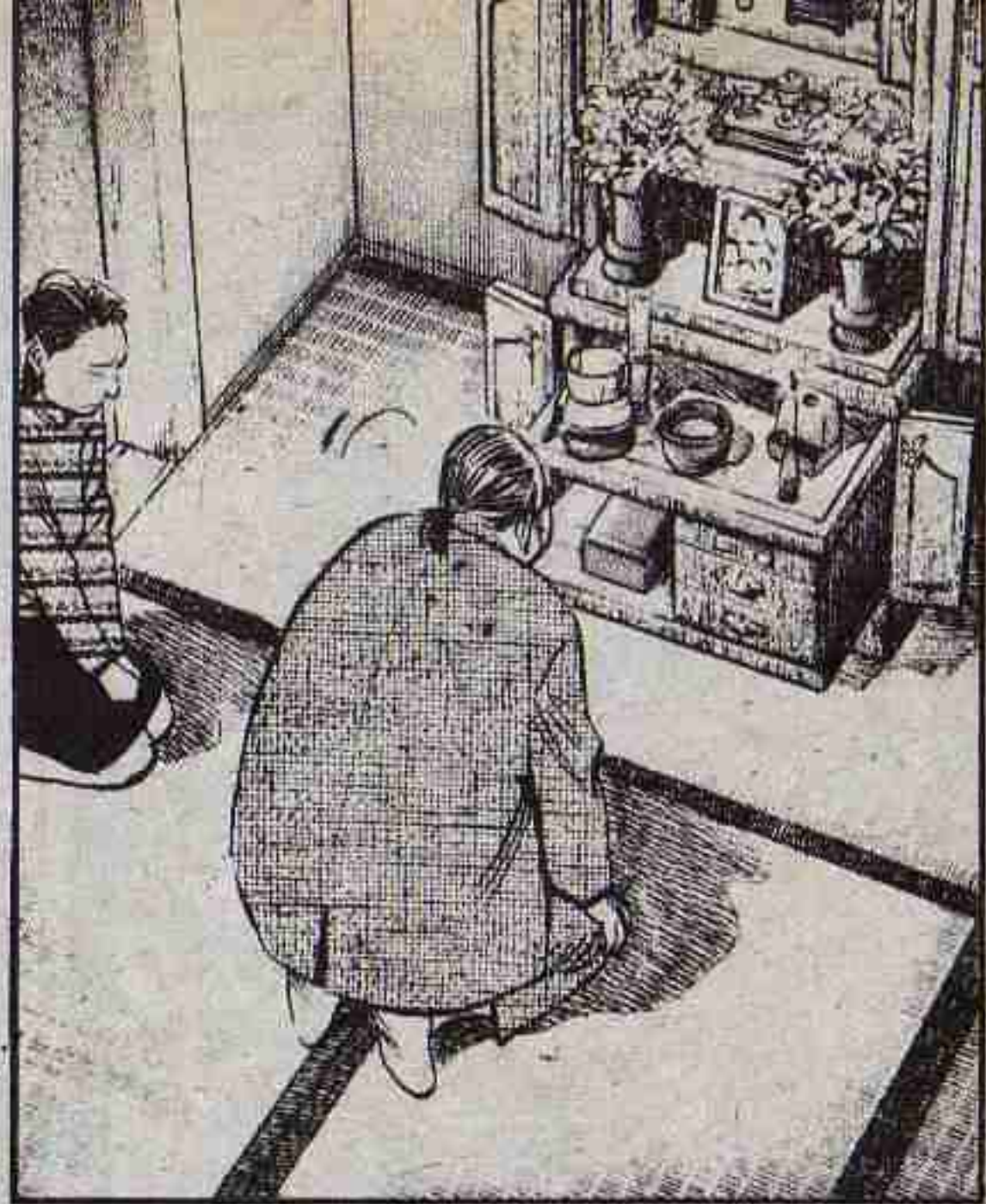

ขอผมจูดรูป
ไว้เค้า
หน่อย
ได้มั๊ยครับ
...

อ้อ...
ได้ลิคะ

เชิญ
ค่ะ

งั้น
เทรอก
ครับ
...

รู้จักกับสามี
ของดิฉัน
ได้อย่างไรคะ
...?

สมัยอยู่
โรงเรียน
ประถม
...

เราเป็น
เพื่อน
ร่วมชั้น
กัน...

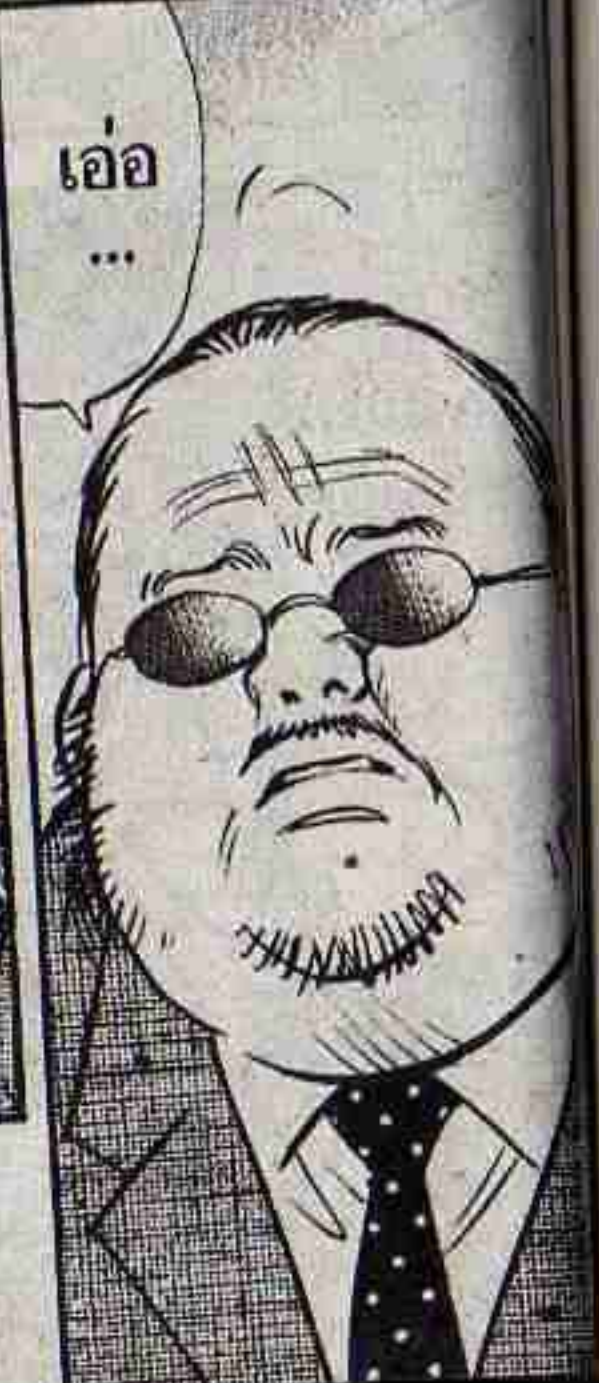

อ้อ
...

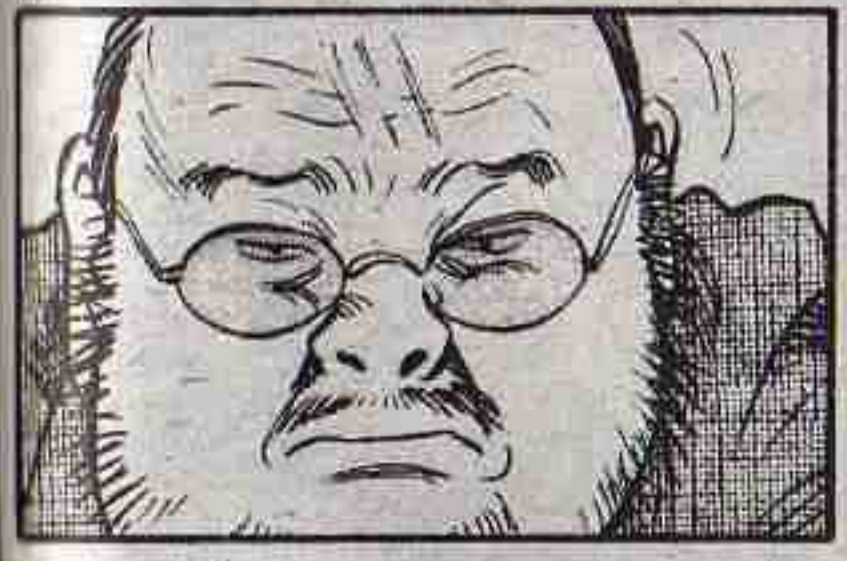
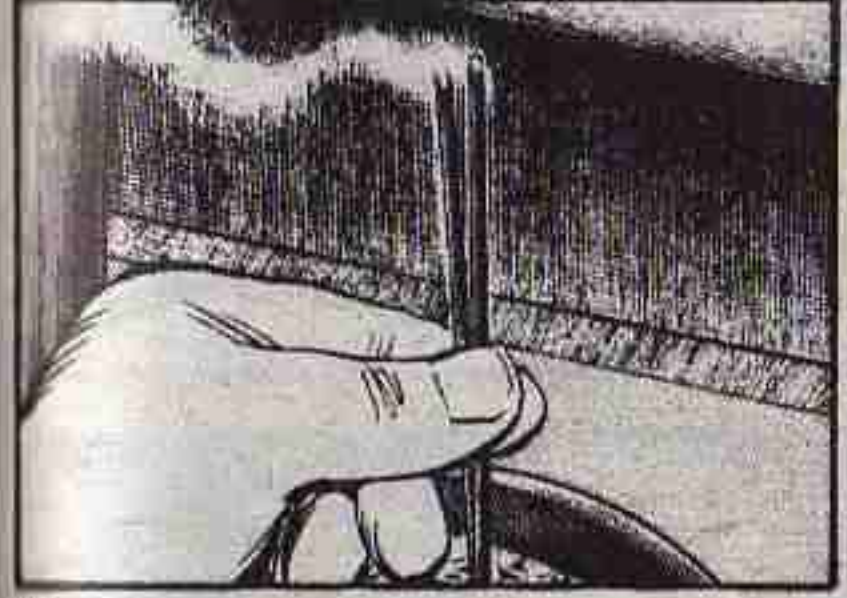
งั้น
เทรอก
คะ
...

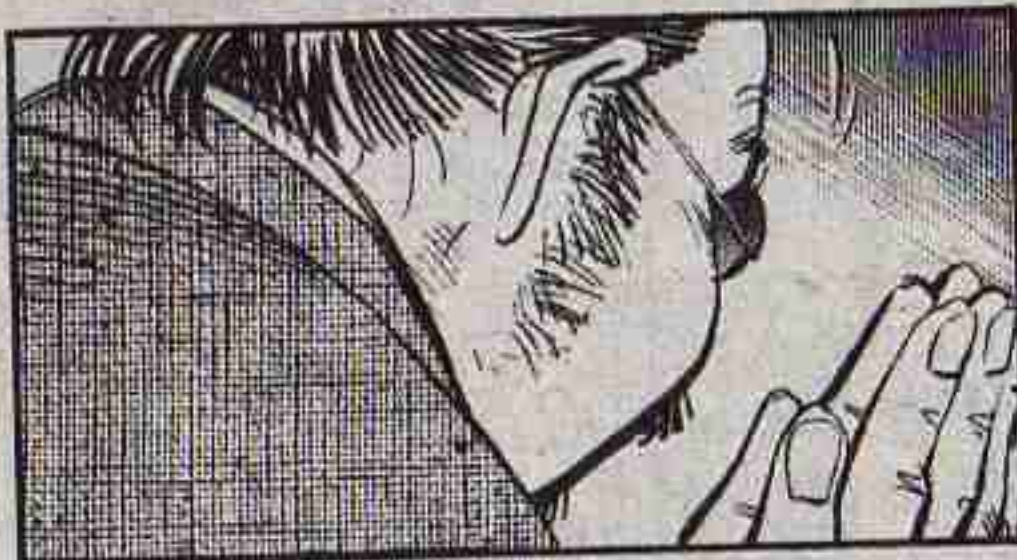
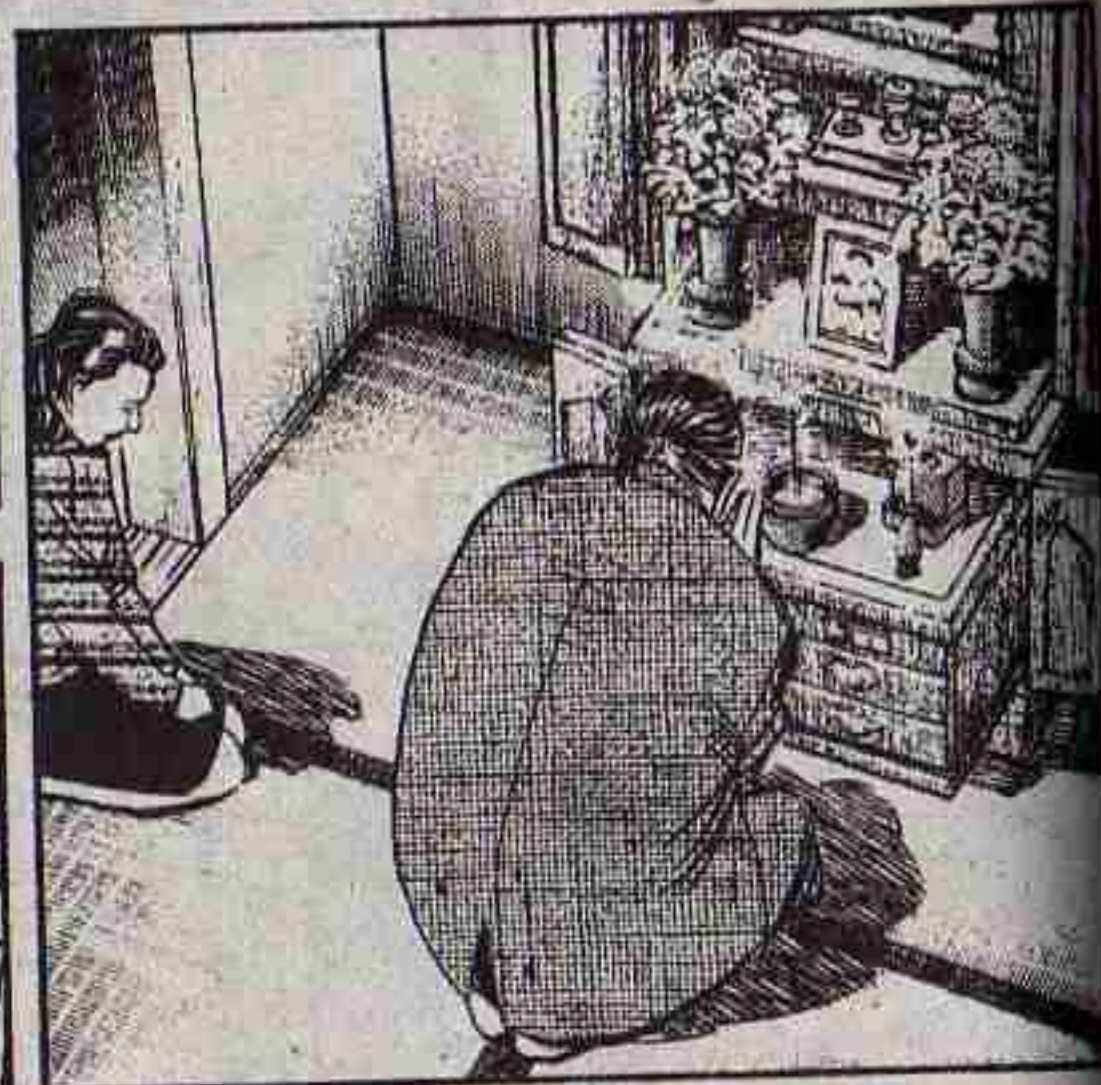
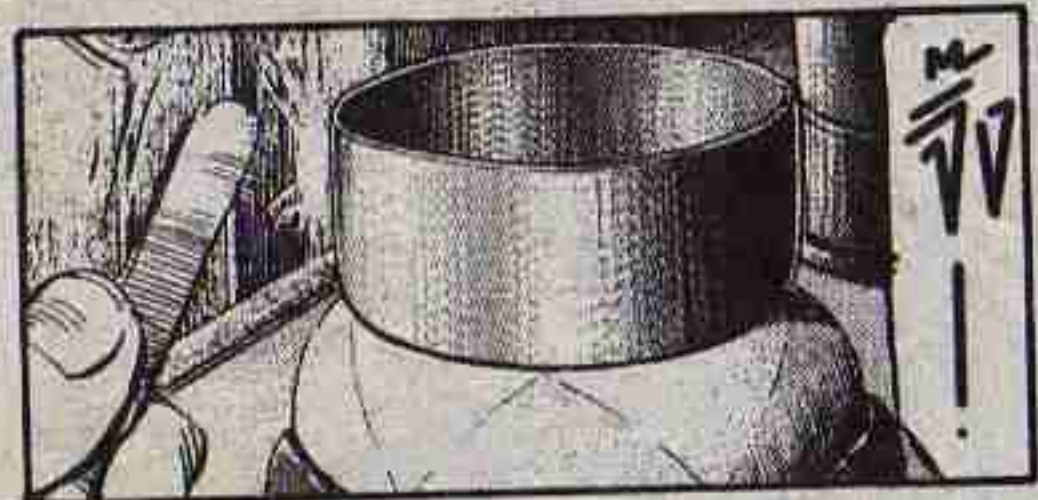
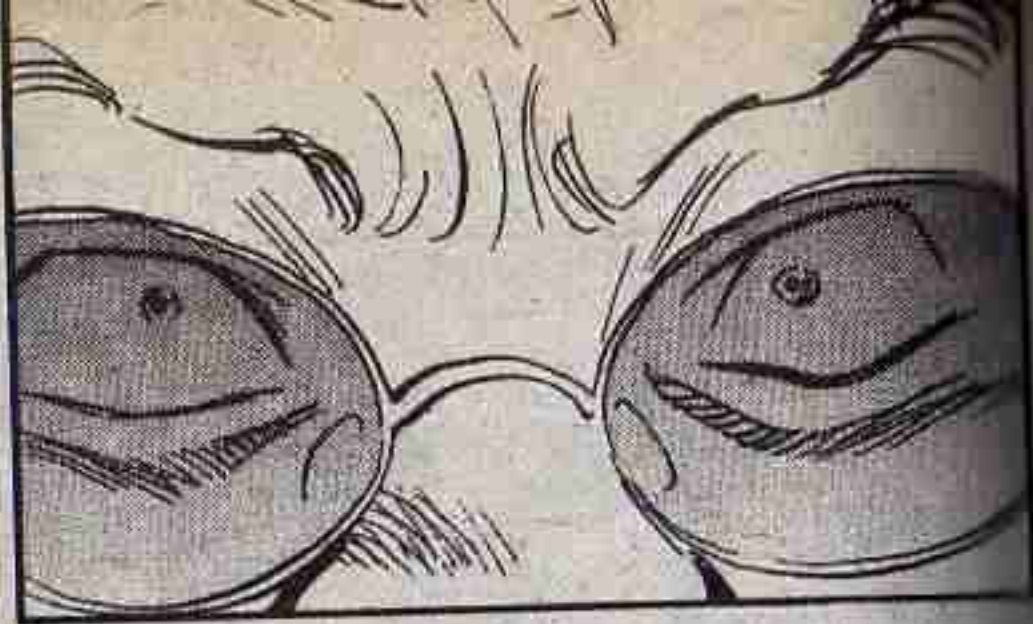
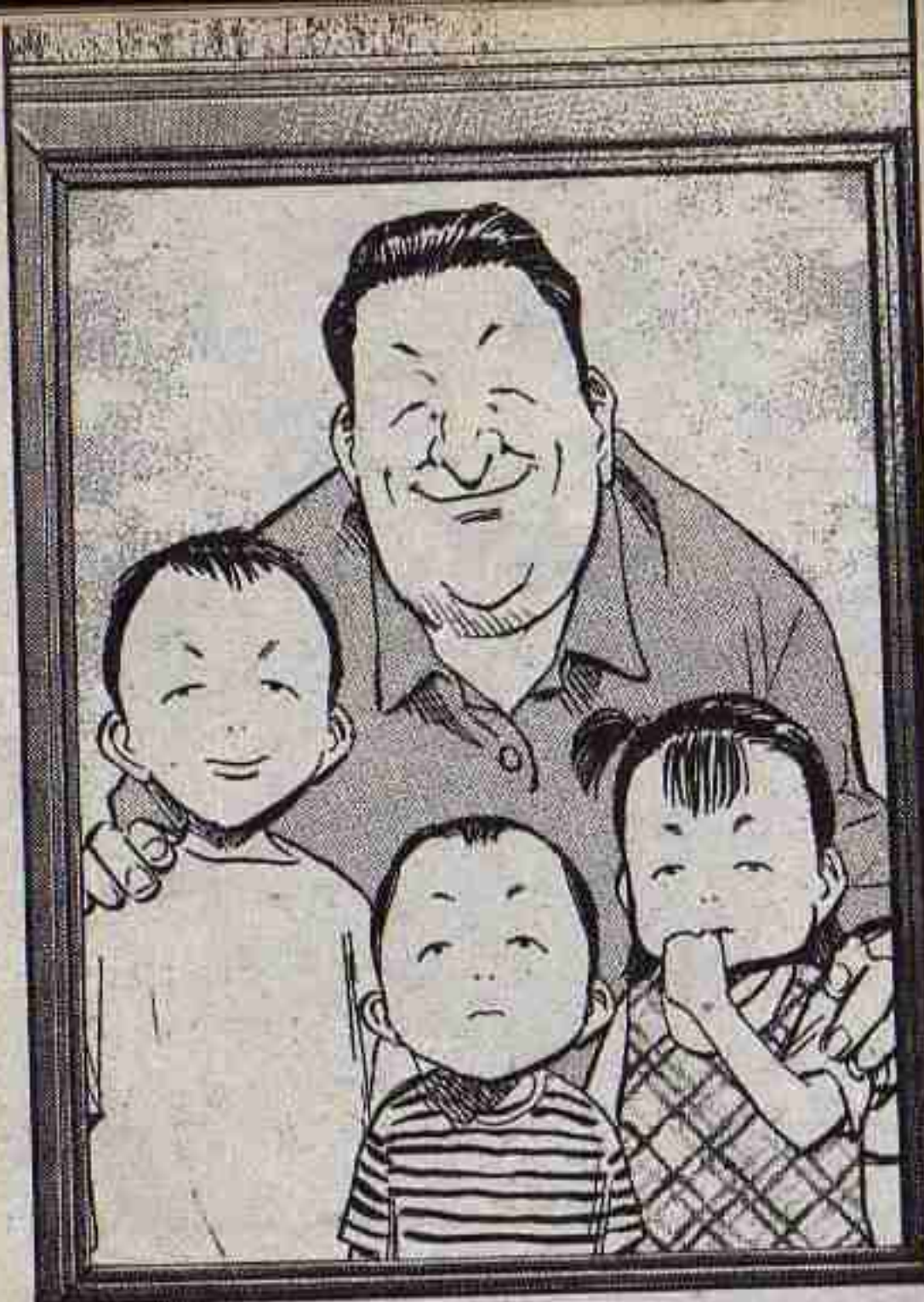

สามีดิฉัน
ไม่ค่อยชอบ
เล่าเรื่องของตัวเอง
ให้ฟัง...

เอ่อ
...

นี่สามี
คุณ...
สินะ

หา
?

รูปถ่ายนี้
สามีคุณ
ใช้มั๊ยครับ

เอ่อ...
ค่ะ

บ้านนี้
เคยให้ใคร
เช่ามั๊ย
ริเปล่า
?

!!

เมื่อ
ปี 1997
นี่...

เคยเช่ามั๊ย?
ให้ใครมั๊ย
ครับ?

เอ่อ...
เปล่า...
คือว่า
...

ทิ้งลูก ๆ ไว้ที่นี่
แล้วให้คนเช่า
ใช้มั๊ย...!!
คุณให้ใครเช่า
!?

ผมไม่ได้
จะต่อว่า
คุณนาย
หรอกนะ
!!

แต่อยาก
รู้
ความจริง
เท่านั้น
ว่า
ให้ใครมั๊ย
!!

ผม
จำเรื่อง
วันนั้น
ได้

รอเท่าไร
แม่ก็ไม่กลับมา
ซะที

DRAGON

พวกเรา
สามคนพี่น้อง
หิวแทบตาย
...

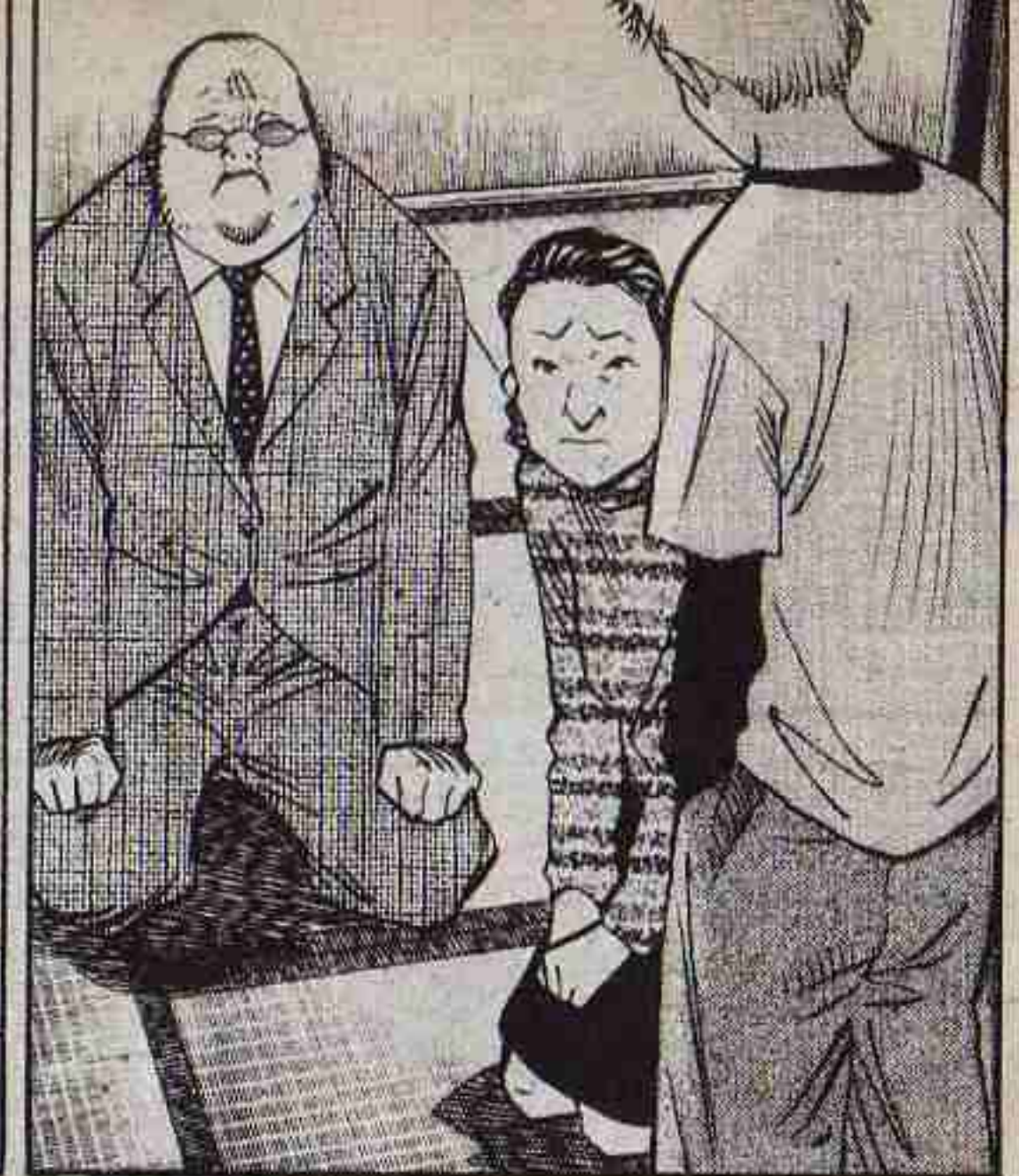

...
แล้วเค้า
ก็มาที่นี่

ซูเปอร์ฮีโร่
ผู้กอบกู้โลก
นี่...

ข้าวผัด
เคนจัง
อะ

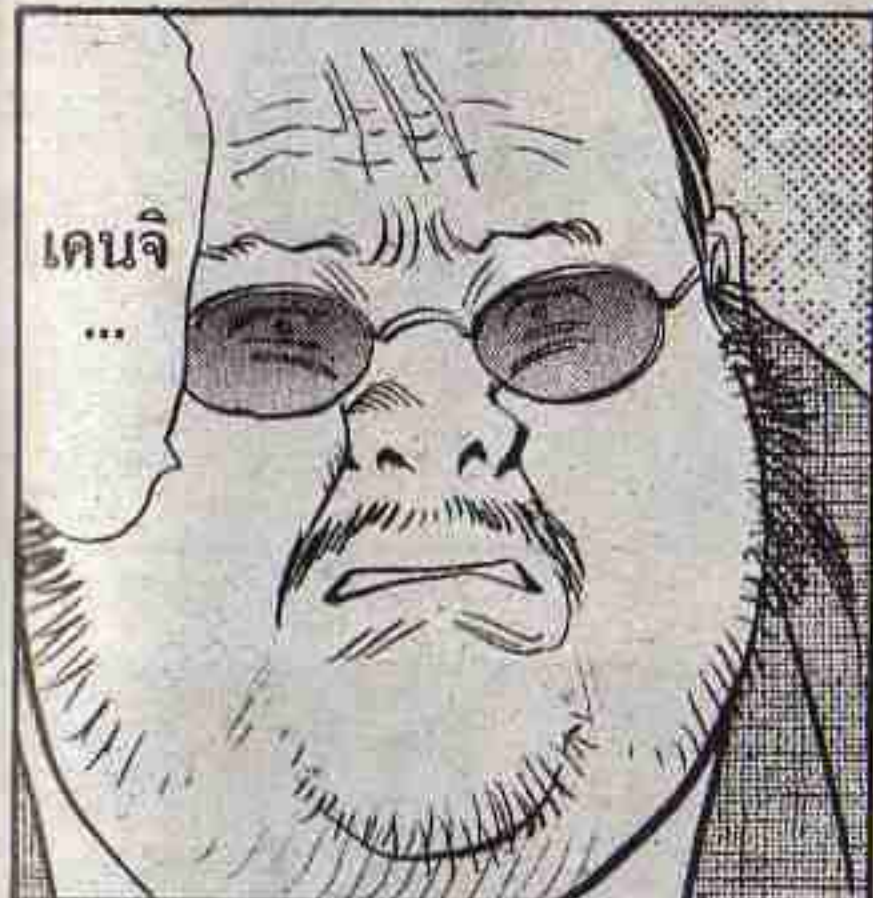

ซูเปอร์...
ฮีโร่...

ซูเปอร์ฮีโร่
ทำอาหาร
ให้กิน
ด้วยละ

อรรอย
อย่าบอก
ใคร
เชียว

เคนจัง
...

ตอน
นั้น
...

1 ปีก่อนหน้านั้น
สามีฉันถูกรถชน
เสียชีวิต
ฉันลำบากกับชีวิต
...

หลังจากนั้น
เราก็
ลองทำกัน
ตั้งหลายหน

แต่ไม่ได้
รสชาติ
อย่างนั้น
เลย...

ซูเปอร์ฮีโร่
เค้าทำ
อะไรให้กิน
อีก?...
DRAGON

ระหว่างนั้น
ก็มีคน
เสนอเรื่องนั้น
เข้ามา...

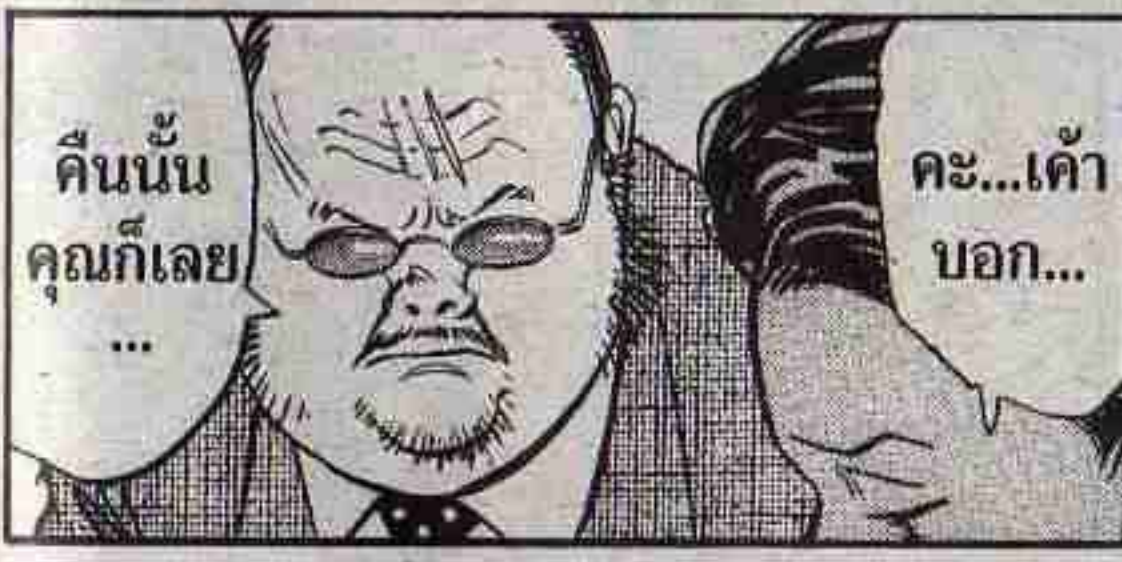
วางเงินรางวัล
ก้อนโต
ไว้ตรงหน้า
...

ให้ฉันแค่
ไปพักผ่อนที่
บ่อน้ำแร่ร้อน
เท่านั้นก็พอ
...

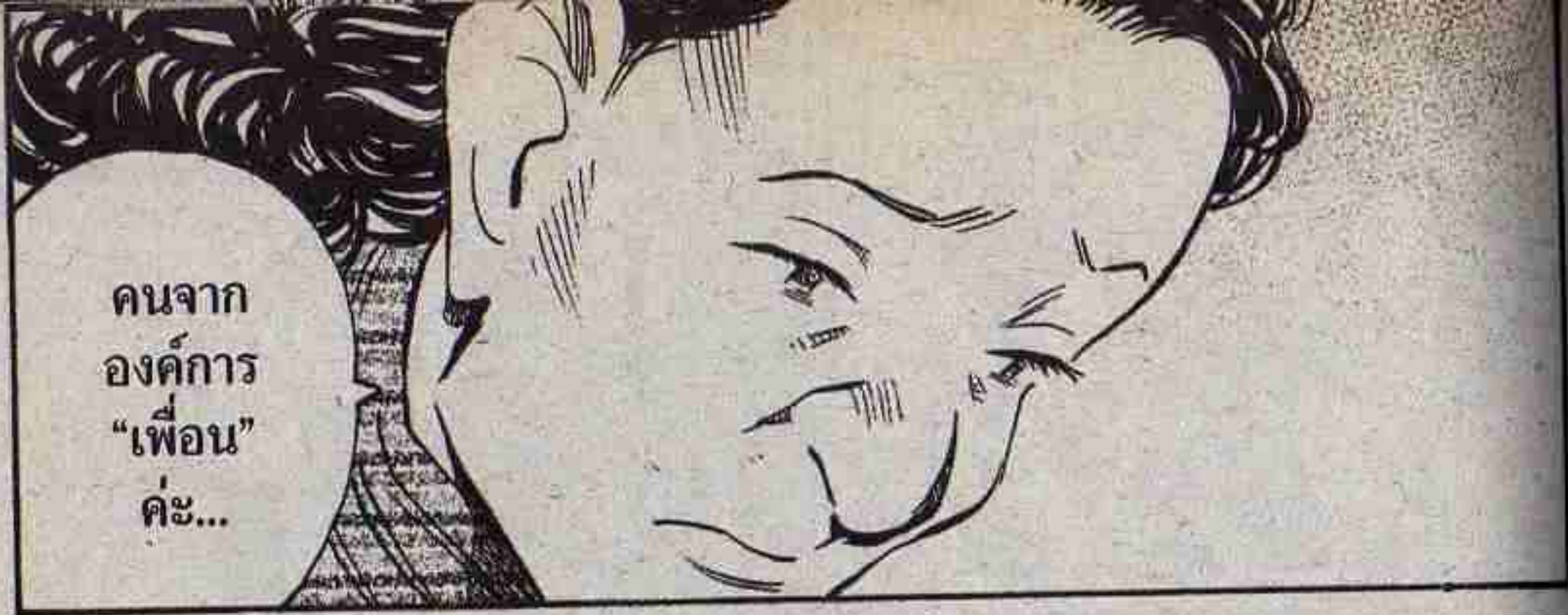
ใคร
จ้างคุณ
!?

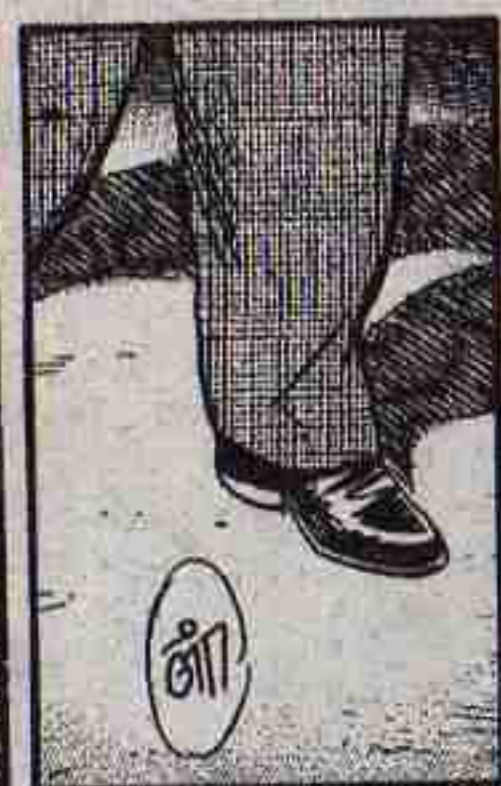
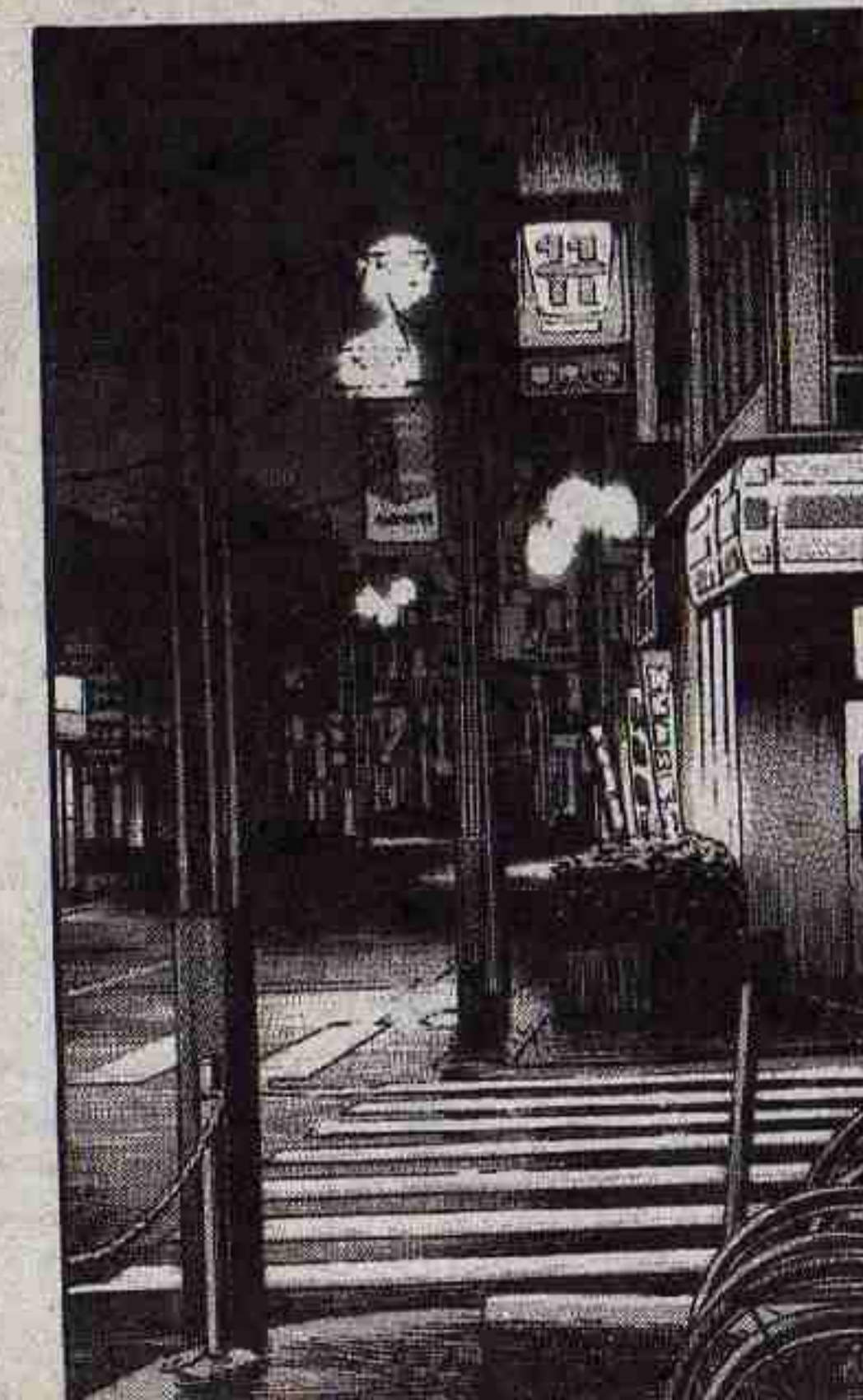
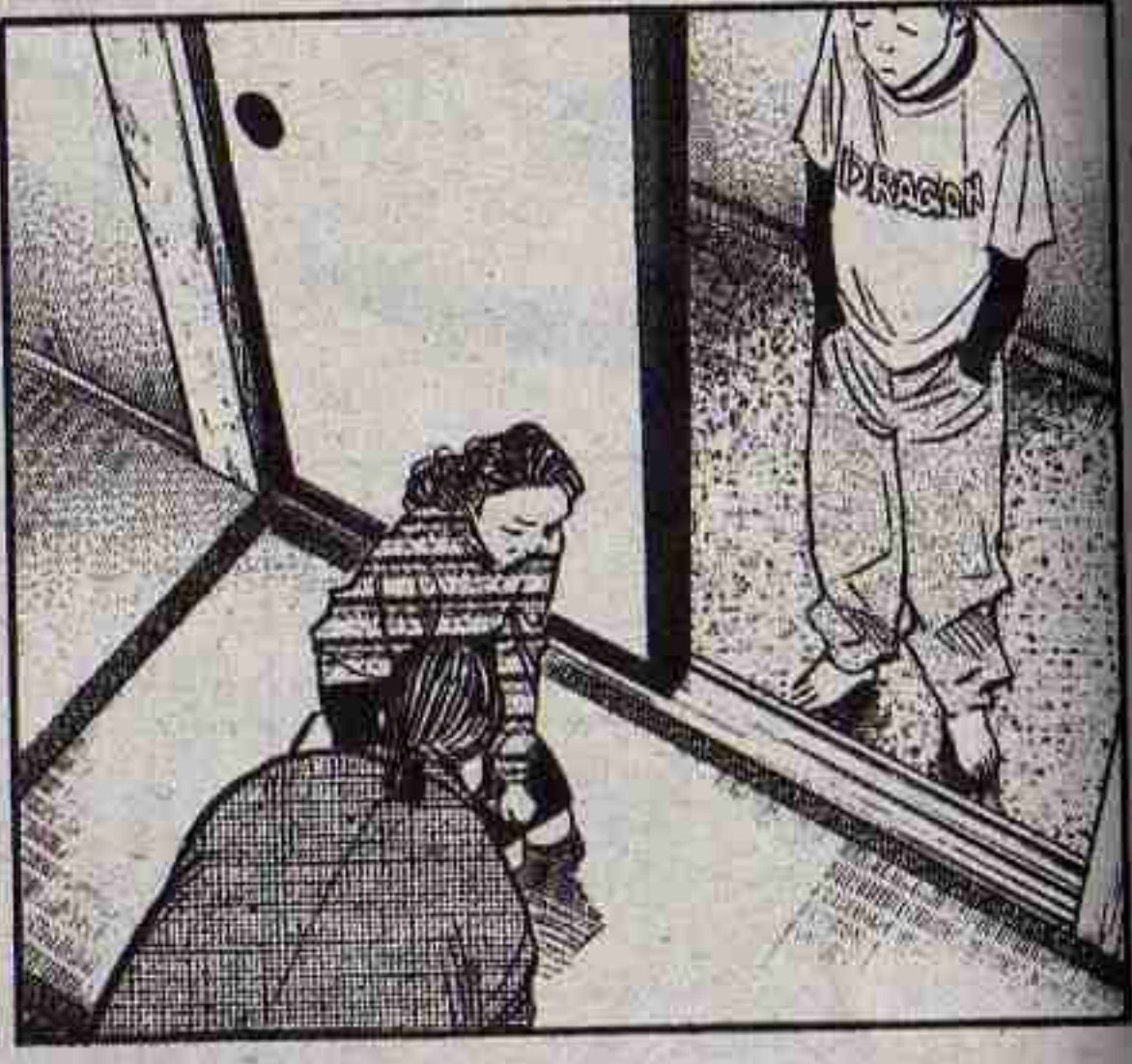
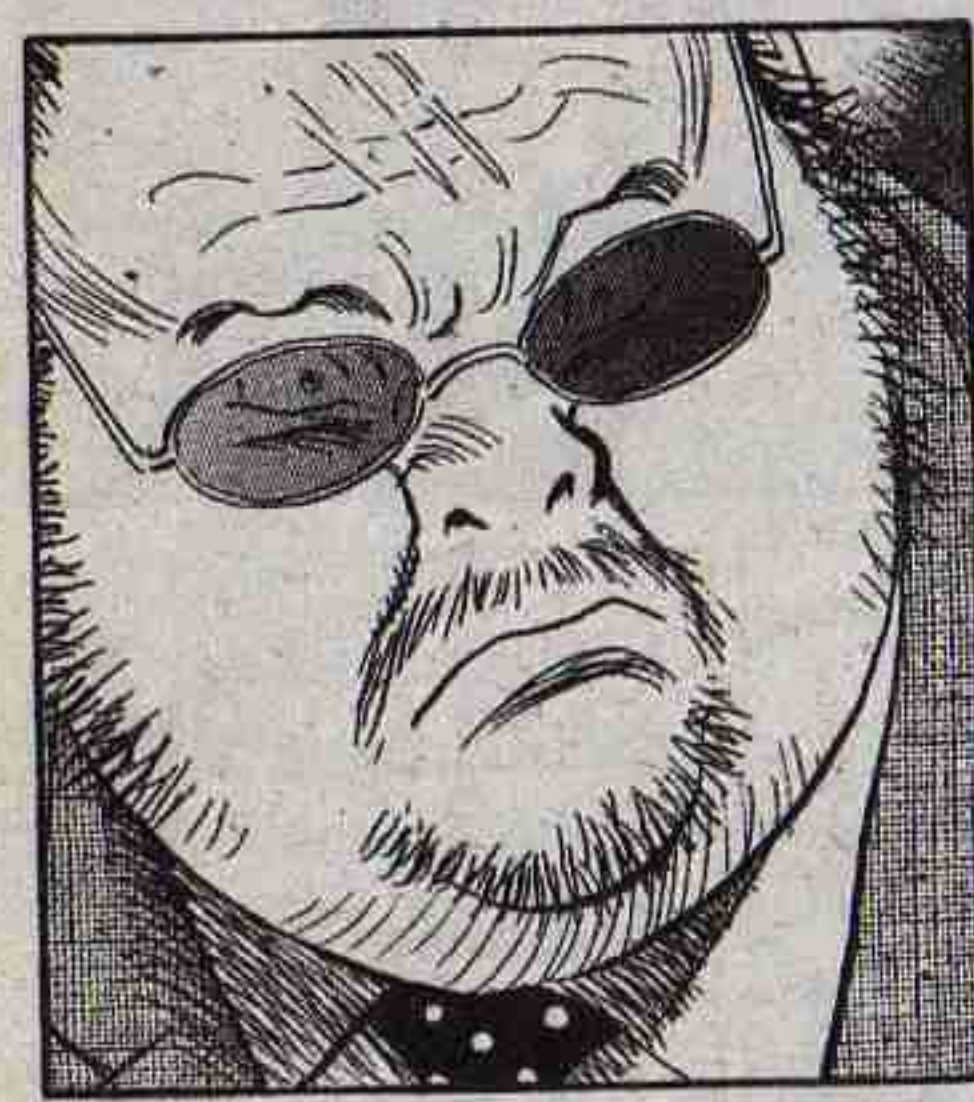
คืนนั้น
คุณก็เลย
...

คะ...เค้า
บอก...

คนจาก
องค์การ
“เพื่อน”
ค่ะ...

ฮ่า

อ๊ะ...
อาจารย์ฮารุ
ขอประทานโทษ
ที่โทรฯ มา
ดึกปานนี้

แถมไม่ได้
ไปร่วมงาน
เลี้ยงปีใหม่
อีก...

ครับ
...

ตอนนี้ผมอยู่
ในเมือง
ที่ผมเกิด
และเติบโต
ขึ้นมา...

ลองแวะไป
ที่บ้านเดิม
ของผู้ชาย
คนนึง
...

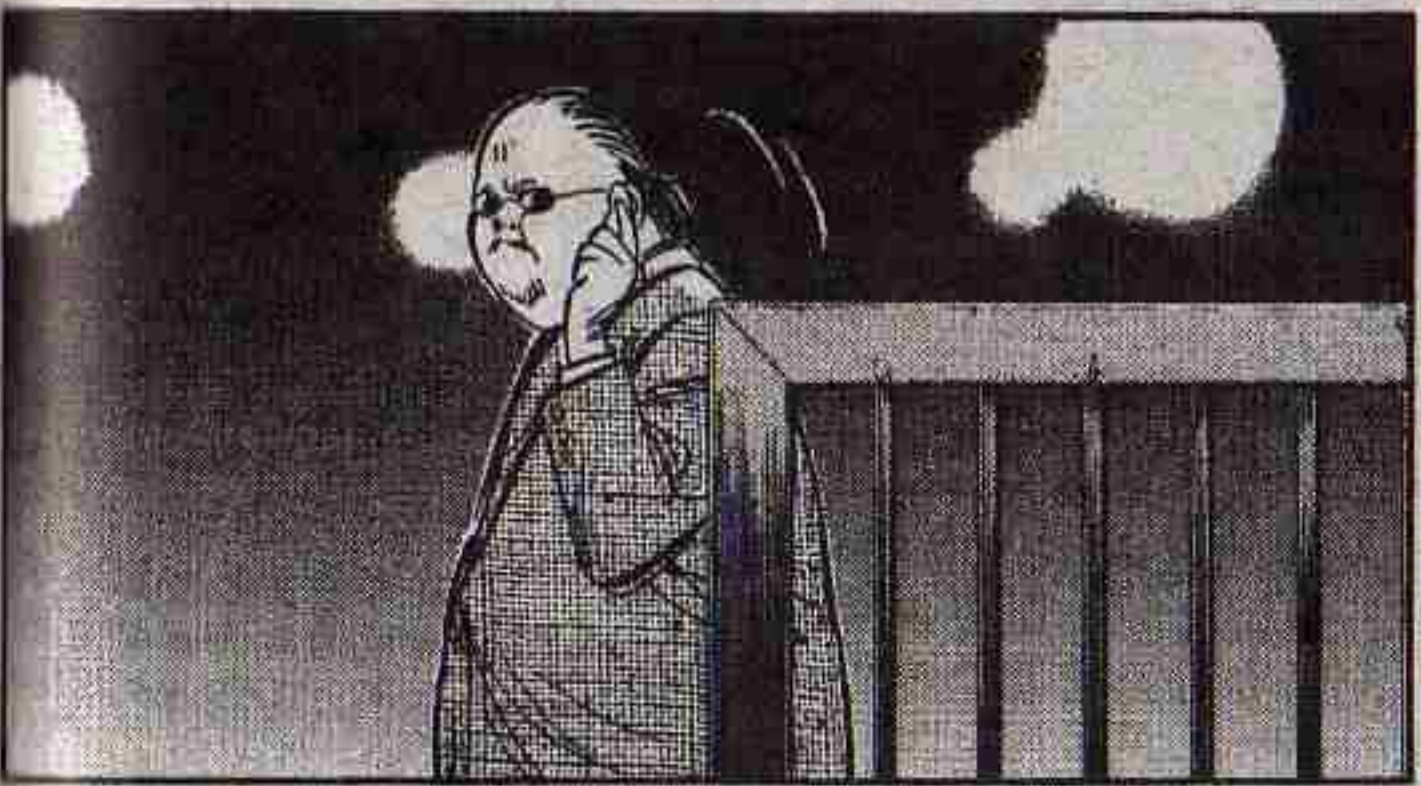
บ้านหลังนั้น
หายไปแล้ว
แต่ว่า...

ผมรู้แล้วว่า
ใครคือ
“เพื่อน”

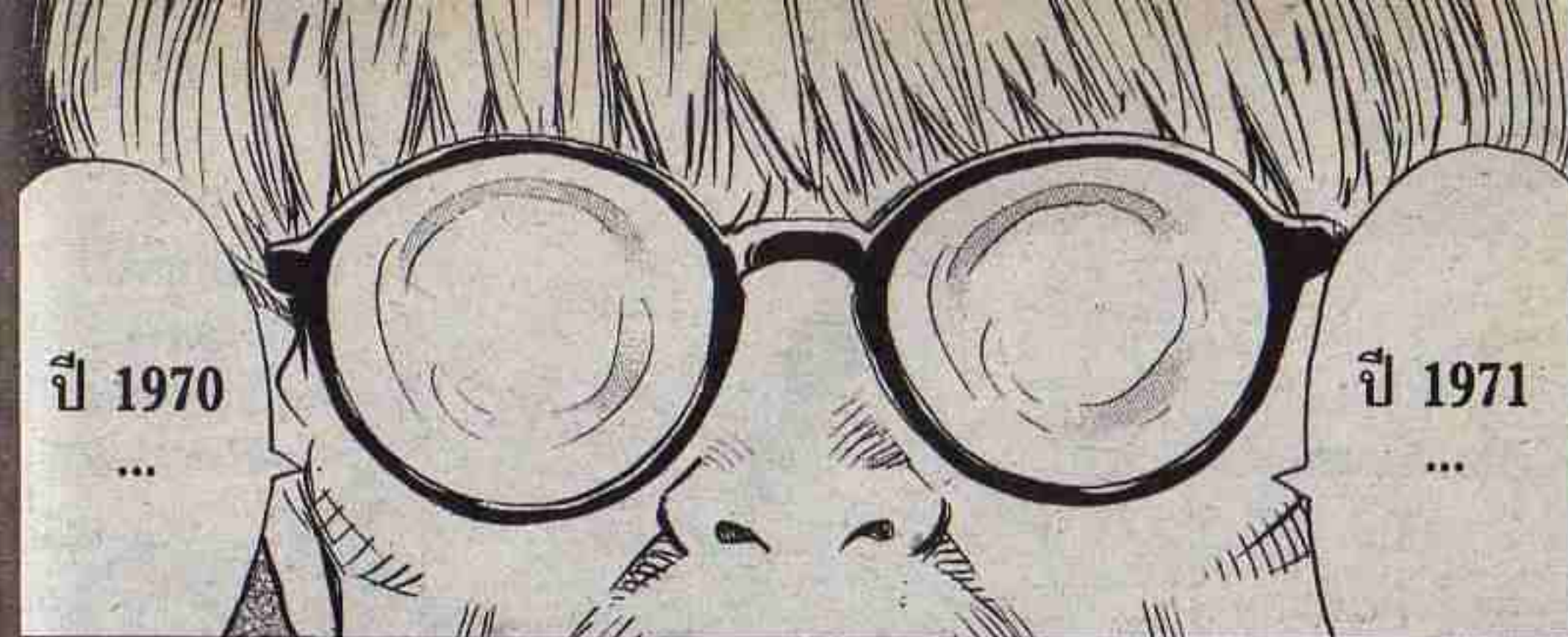
อาจารย์
ครับ...

?

มีคนอยู่ที่
สนาม
โรงเรียน
...

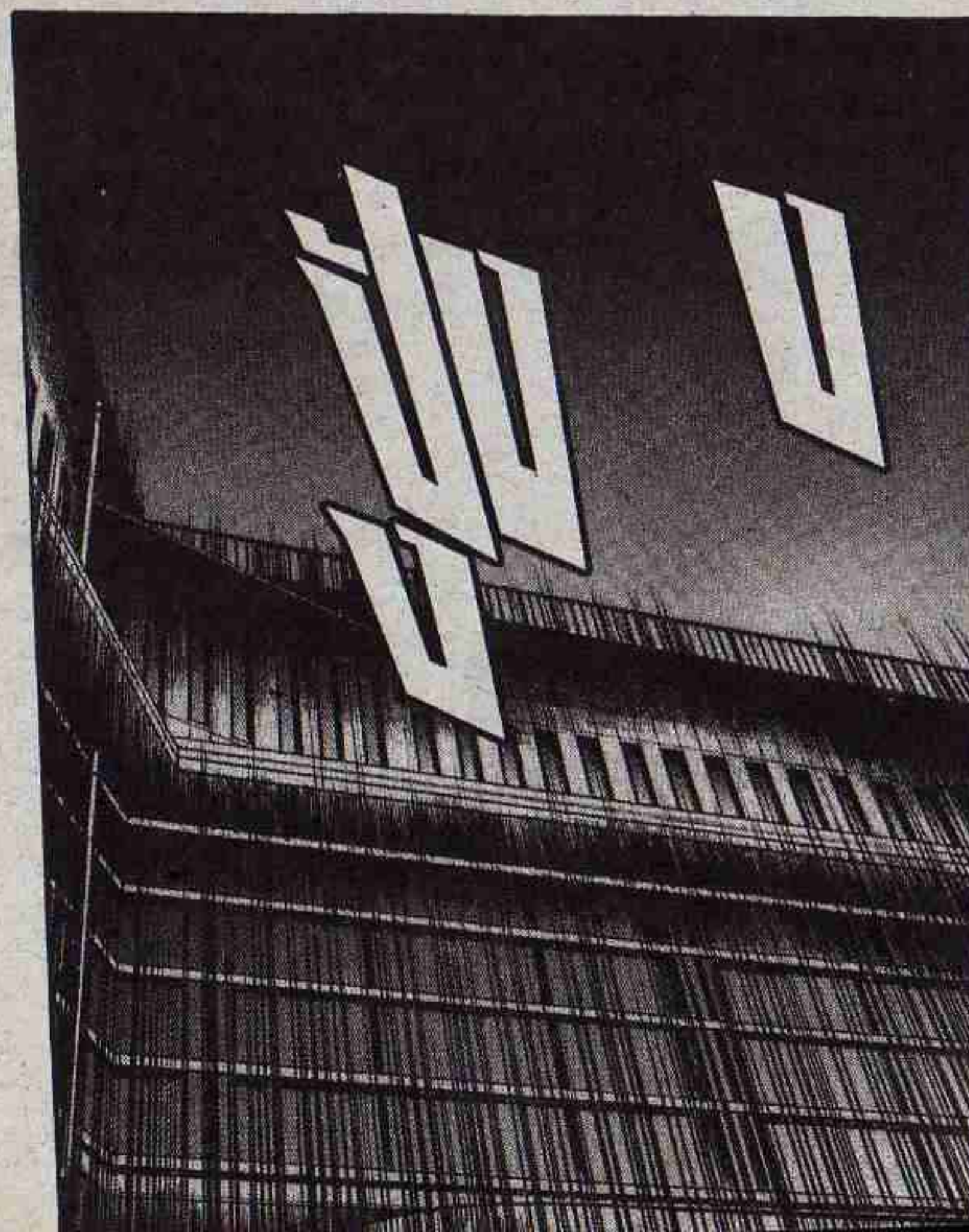
ปี 1970
...

ปี 1971
...

งานเอ็กซ์โป
จัดขึ้นในปี 1970
ตอนนั้น
พวกเราอยู่ ป.5
...

เป็นปีที่เราเล่น
ทดสอบความกล้า
ที่คฤหาสน์
เนินเขานคอ
ตอนปิดเทอม
ฤดูร้อน

เสีย
ปีน
!!

แต่ในเกม
Virtual Attraction ที่
"เพื่อนแลนด์" นั้น
กลับตั้งให้
การทดสอบความกล้า
อยู่ในปี 1971
...

คั่นนะ
พอที่เออะ
กลับมา
ได้แล้ว
!!

คั่นนะ
หนูต้องพักผ่อนบ้าง
พักนี้
หนูแทบไม่ได้นอน
เลยนะ!!

ปี 1971
ดองก็เห็นอะไร
บางอย่าง
ในห้องทดลอง
...

คั่นนะ หนู...
ดูแปลก ๆ ไปนะ
ตั้งแต่กลับจาก
นารุฮามะโจ

แล้วที่บอกว่า
ได้ข้อมูลของ
Dr. ยามาเนะมานะ
แค่นั้นจริงๆ
เทร่อ?

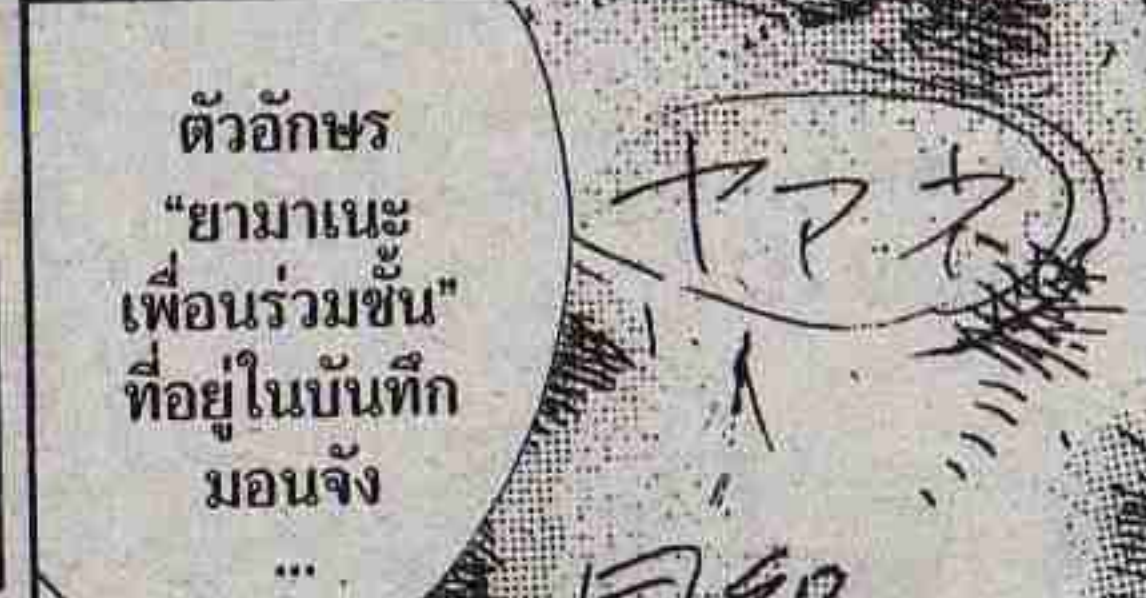
Dr. ยามาเนะ
...

ห้อง
ทดลอง
ตอน
กลางคืน
...

เกิด
อะไรขึ้นที่
นารุฮามะโจ
?

ตัวอักษร
"ยามาเนะ
เพื่อนร่วมชั้น"
ที่อยู่ในบันทึก
มอนจัง
...

ห้องทดลอง...
ยามาเนะ
ชมรมชีวภาพ
....

ยามาเนะทำวิจัย
อะไรสักอย่างอยู่ที่
ศูนย์วิจัยแบคทีเรีย
รพ.นารุฮามะ
...

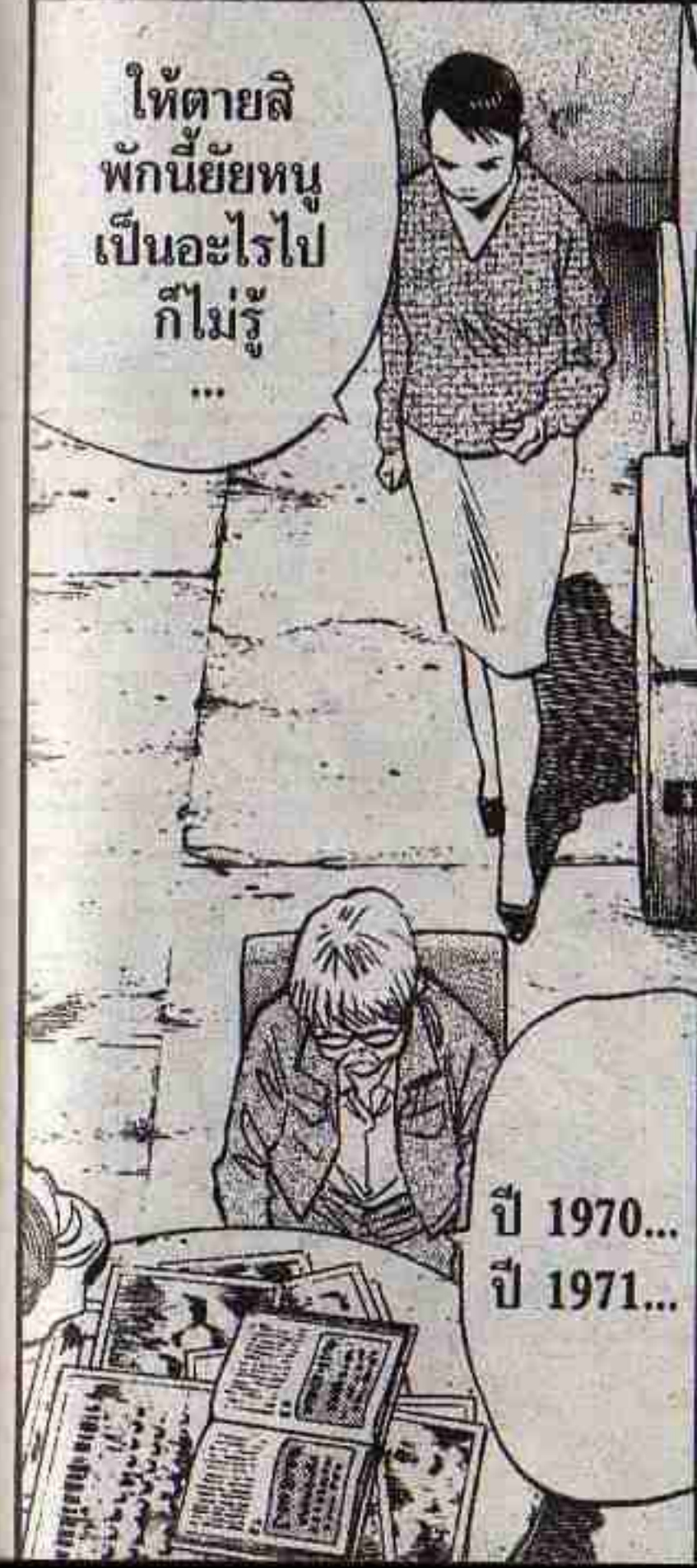
คั่นนะ
!!

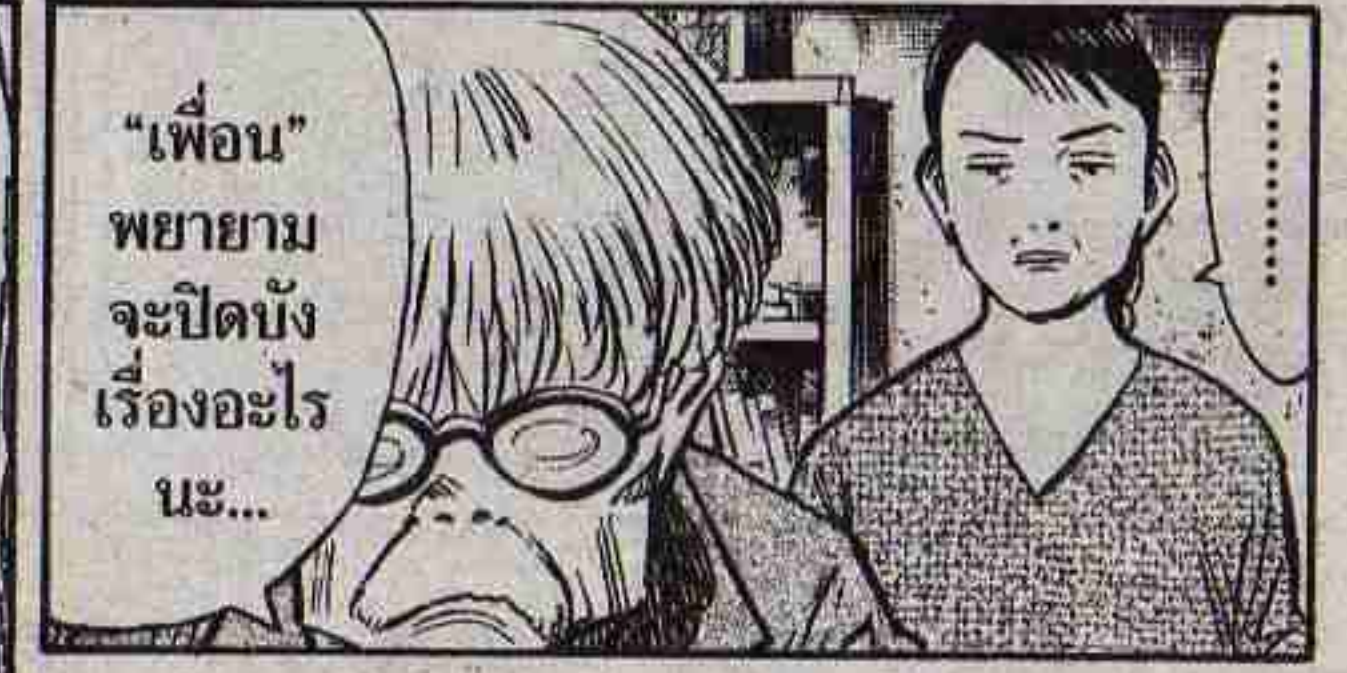
ศูนย์วิจัย...
แบคทีเรีย
...

คั่นนะ
...
ตัดไป
ซะแล้ว
...

ให้ตายสิ
พิกนี้ยัยหนู
เป็นอะไรไป
ก็ไม่รู้
...

"เพื่อน"
พยายาม
จะปิดบัง
เรื่องอะไร
นะ...

ปี 1970
เอ็กซ์โป
...
ปี 1971
...

ปี 1971
มันมี
อะไรน่า
?
ตอนที่
อยู่ป. 6
...

คนที่บ้านพัก
เชิงเขา
อาซามา
รู้?

นั่นมัน
ปี 72
ไม่ใช่
เทรอก

แม่เด็ก
ม.ปลาย
!!

ทื่อ
?

เอาหนังสือเรียนวิชา
ประวัติศาสตร์มา
ใช้มัย
ออกจากโรงเรียน
ก็กระหึ่มมาที่นี้เลย
นี่นา

หนูจะนอน
แล้ว...
พรุ่งนี้ค่อยทา
...

นี่เทรอก?
ในกระเป๋านี่
เทรอก?

อ้ายย
!!

อย่านะ!!
อย่ามา
รื้อกระเป๋า
ผู้หญิงซี
!!

เจอคอนด้อม
อันสองอัน
ฉันไม่ตกใจ
หรอก

ก็บอกว่า
อย่าไงเล่า
ตาแก่ลามก
!!

เดี๋ยว
หยับให้
!!

นี่ไง
!!

ทั้งหมด
เป็นเพราะ
หนังสือ
เรียน
เล่มเนี้ย
!!

↑ ประวัติศาสตร์ญี่ปุ่น

นั่งเรียน
ชั่วโมง
ประวัติศาสตร์
อยู่ที่
ดินเปิดหน้า
ชั้นมาเฉยเลย

แล้วก็ปากเสีย
บอกว่าจะทำ
รายงานอิสระเรื่อง
"วันสังหารปีเก่า
นองเลือด"
ดวงเลยจุเลย
!!

และถ้าไม่บอกว่า
รูปนี้เหมือนตัดต่อ
ยังไงไม่รู้
บ้านนี้ก็คงไม่สวย
แบบนี้หรอก
!!

อ้ายย
!!

ขบวนการเคนจิ
กลุ่มก่อการร้ายที่
บังการวัดอุยกะ

巨大
操る
テロリ
ケン

รูปที่เมื่อก่อน
ใช้ลงข่าว
ประจำสินะ

ไม่ยาก
ดูเลย

ใช้มัยล่ะ?
แบบนี้ใช้
คอมพิวเตอร์
กราฟิกทำก็รูป
ก็ได้

นี่เป็นกับดักชัด ๆ
กับดักที่ใช้ทรมาณ
นักเรียนหญิง
ม.ปลายไว้เพียงสา
อย่างหนูใจละ
!!

"ขบวนการ
เคนจิ
กลุ่ม
ก่อการร้าย
ที่บังการ
วัดอุยกะ"
...

ตัดต่อกัน
เห็น ๆ อยู่แล้ว
ดูไปก็
เสียตาเปล่า

นี่ไง
!!

แต่พอดีๆ แล้ว
เหมือนพวกเรา
จริงๆ เลยนะ

นั่นสิ
นี่มันสารรูป
วันนั้นชัดๆ
...

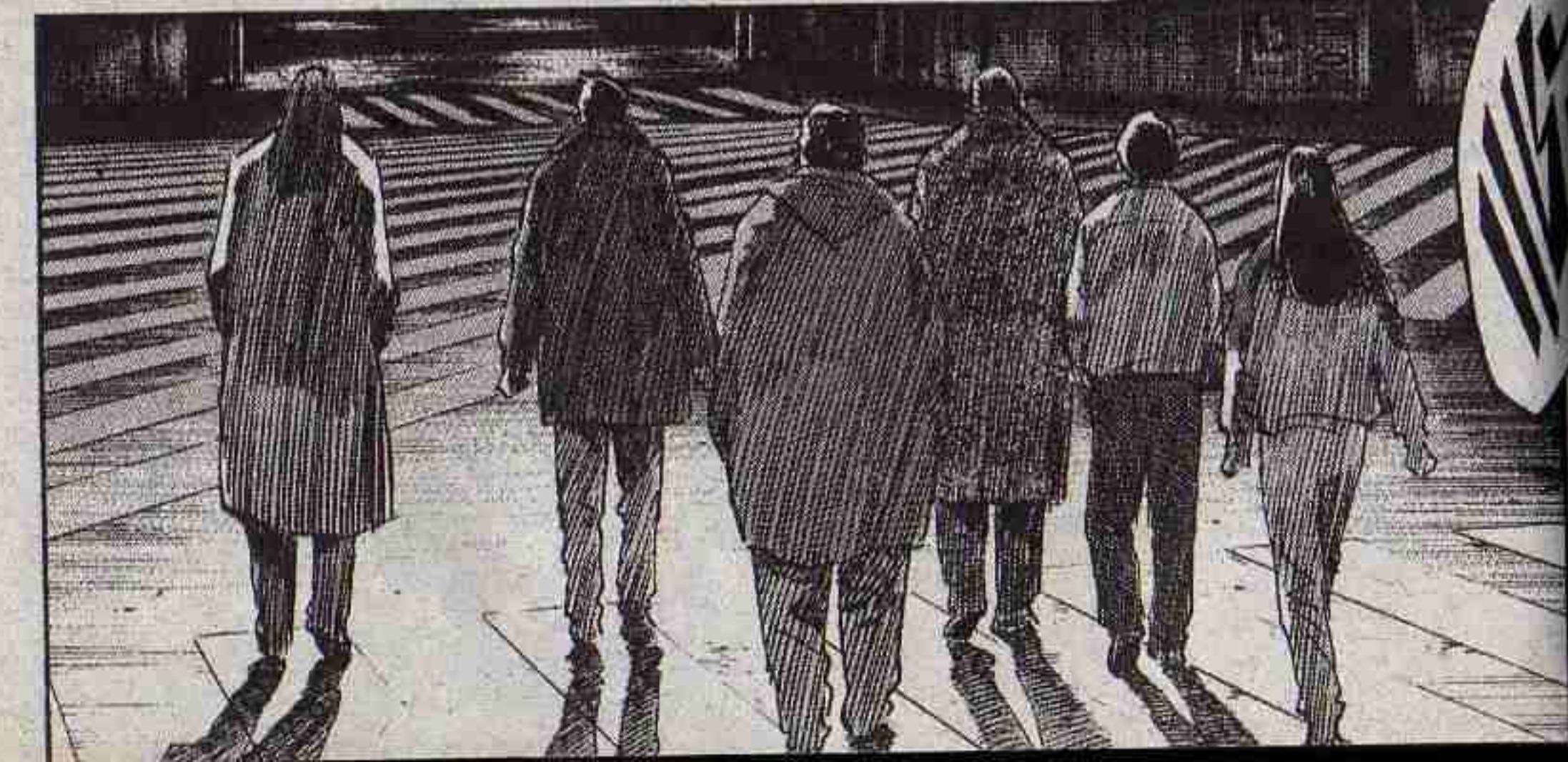
ไม่รู้
ไปเอารูป
มาจาก
ไหน
...

มีใคร
แอบถ่ายไว้
รึไงนะ
...?

ใครกัน
...

แอบ
ถ่าย
...

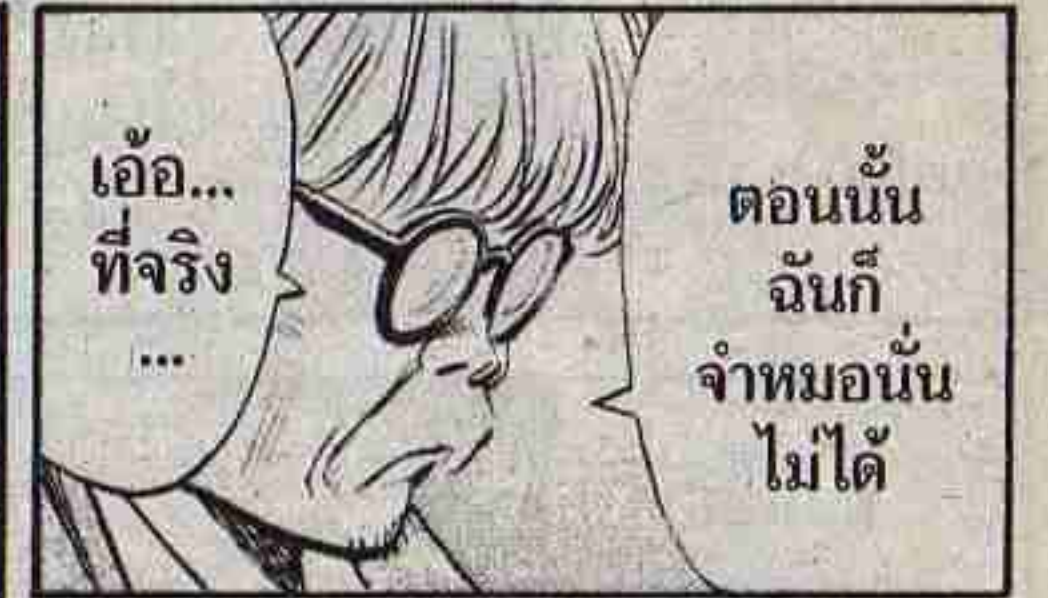
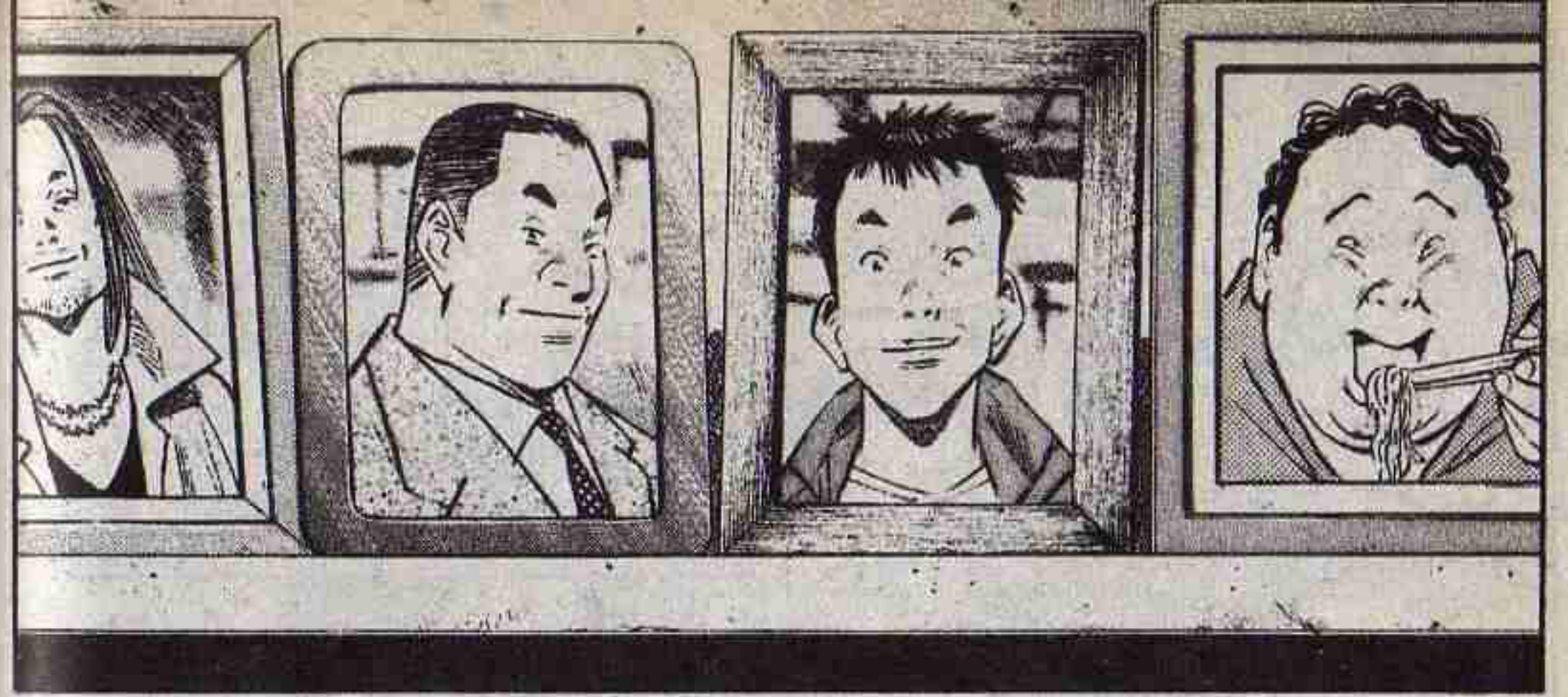
ใครกัน
...

อ้อ...
เปล่า
...

ถ่ายไว้
เป็นที่ระลึก
นะ...

ตอนที่ 10
เสียงปืน ②

จริงสิ...
ตอนนั้นคุยกัน
ถึงเรื่อง
แปลก ๆ ด้วย
...

เรื่อง
แปลก ๆ
...?

จำได้มั๊ย?
เรื่องงอซ้อน
สมัยอยู่ ป.6
นะ...

อ้อ
...

ที่ซ่อนใน
ห้องอาหาร
โรงเรียน
ถูกงอเรียบ
...

ตอนนั้น
ครูให้ทุกคน
หลับตา
แล้วให้คนที่ทำ
ยกมือขึ้น

แต่
ครูบอกว่า
ลืมไปแล้วว่า
ใครเป็นคน
ทำ...

...แล้วตอน
เลยงอขึ้น
ก็ให้ทุกคน
หลับตาอีก
...

แล้วให้คนทำ
ยกมือขึ้นอีก
เพร้อ?

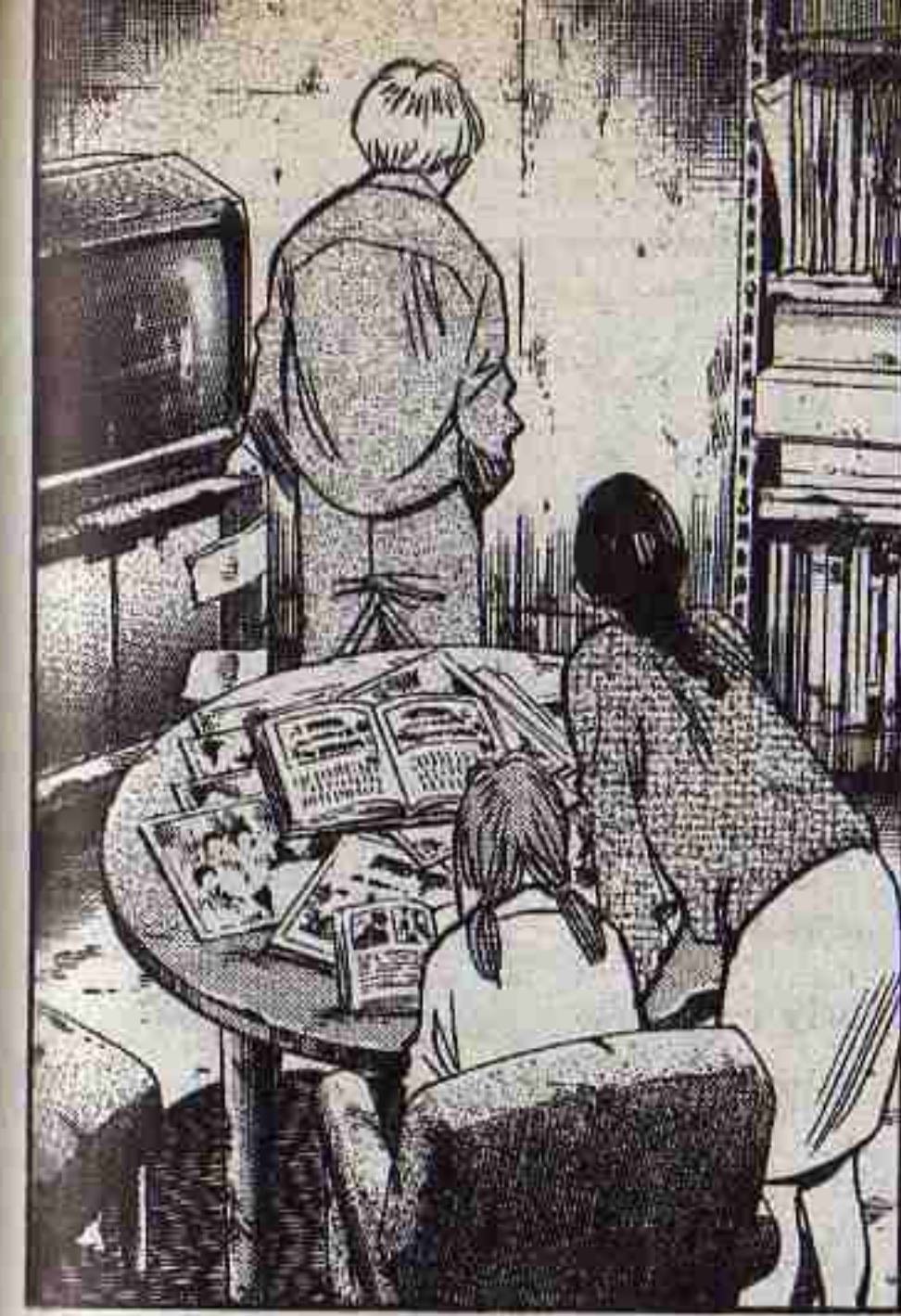
อ้อ
...

...แล้ว
ใครทำ
ล่ะ?

ไม่รู้สิ
ทุกคน
หลับตาหมด
นี่นา
...

ชื่ออะไร
นะ?
โคอิซุมิ
...

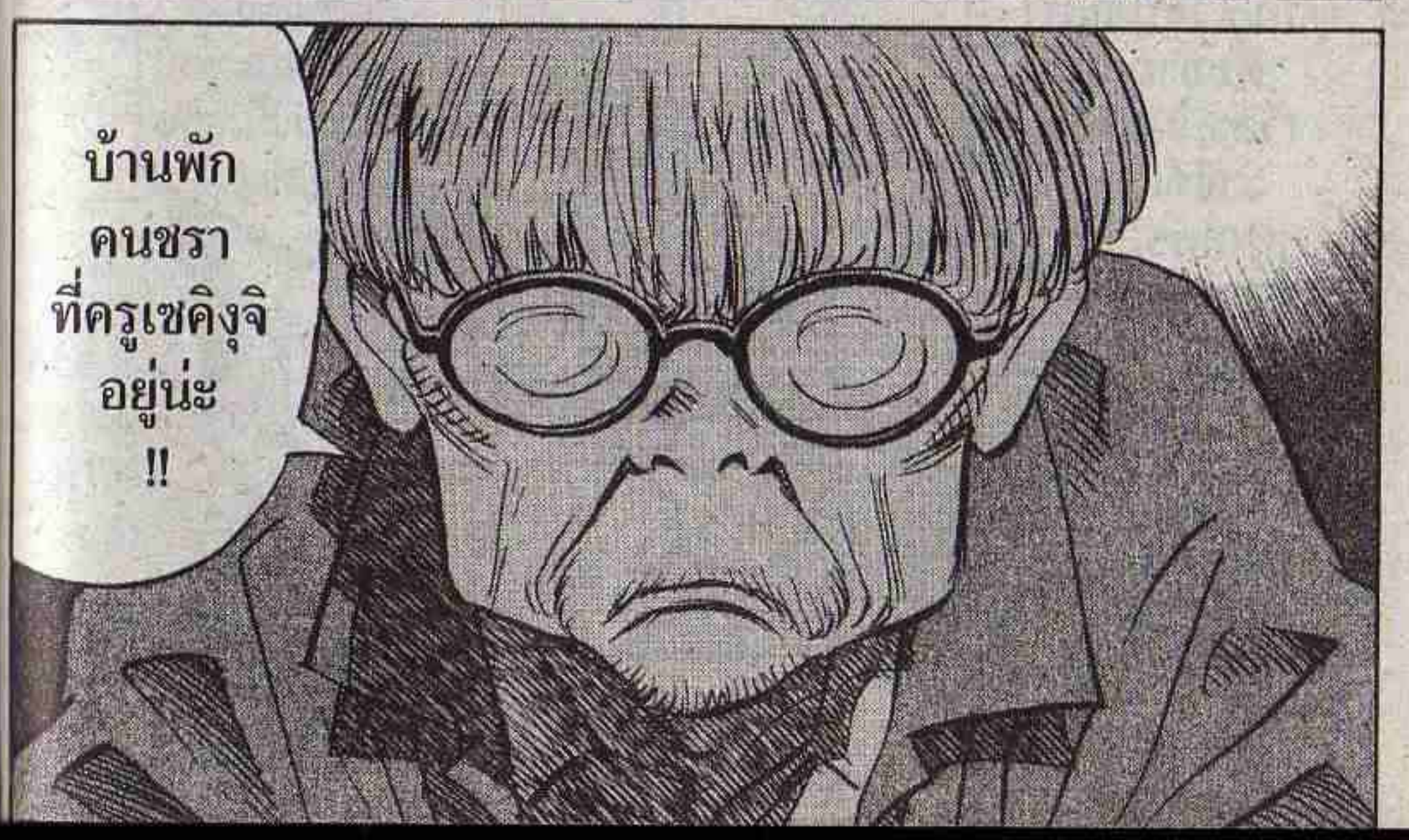

หา
?

ชื่อของ
บ้านพักที่ครู
เข้าไปอยู่นะ
!!

เอ
?

บ้านพัก
คนชรา
ที่ครูเซคังจิ
อยู่นะ
!!

อ๊ะ... ฮัลโหล ฮัลโหล

ขอโทษครับ... ที่โทรฯ มา รบกวนตอนเด็ก เอ๊ย แต่เข้ามิด แบบนี้

ขอพูดกับ คุณเชคังจิ เคลีเกะ ที่อยู่ที่นั่น หน่อยสิครับ... อ้อ... ครับ

อ๊ะ...

ครูเชคังจิ หรือครับ? ขอโทษ ที่โทรมา เวลานี้ ...

ไม่เป็นไร พวกเราตื่นขึ้นมา ตื่นชากัน เวลานี้ทุกวัน ว่าแต่เธอ เป็นใครล่ะ?

อะ... ผม มินาโมโตะ ที่เรียนจบ ปี 1971

โยชิสึเนะ... อ้อ เธอเนือง ไม่ได้เจอกันซะนาน ตั้งแต่งานเลี้ยงรุ่น ครั้งนั้น

เอ่อ... ครับ เรื่องงาน เลี้ยงรุ่น นั้น...

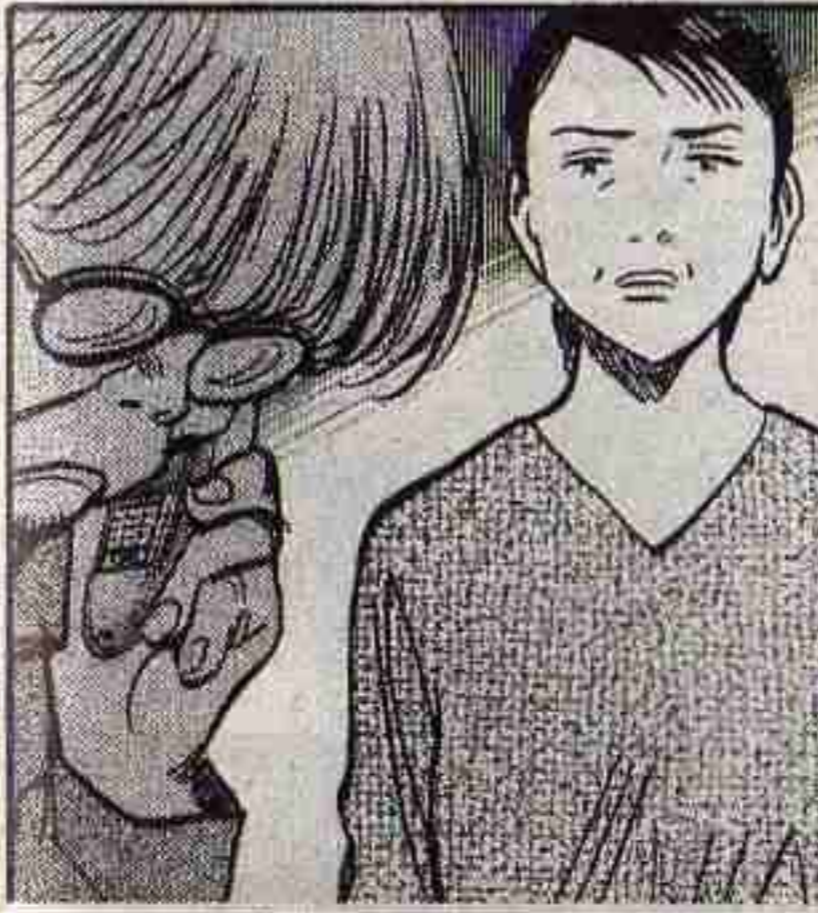
ขอโทษนะครับ ที่จู่ๆ ก็ถามขึ้นมา คือว่าครูจำได้ มัยครับ?

โยชิสึเนะ งดุดง ช่วยอะไรเธอ ไม่ได้ หรือกนะ

ดะ... ได้โปรด เลอะครับ ...!!

ไม่ได้... อับ ตัดสินใจ ไปแล้ว

เสียใจ ด้วย อับตอบ ไม่ได้

ครู ครับ ...

ผมเองก็ มีเรื่องที่จะ เกือบลงหลุม ไปด้วย เหมือนกัน

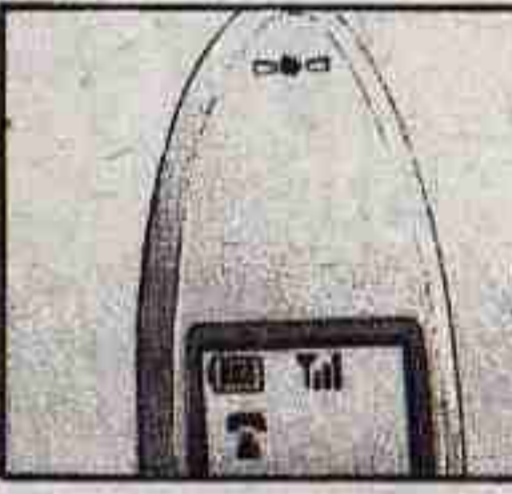

ครูเคยช่วยปกป้อง และยืนยัน กับครูใหญ่ว่า ในห้องของเรา ไม่มีเด็กเกเรอย่างนั้น แต่ว่า...

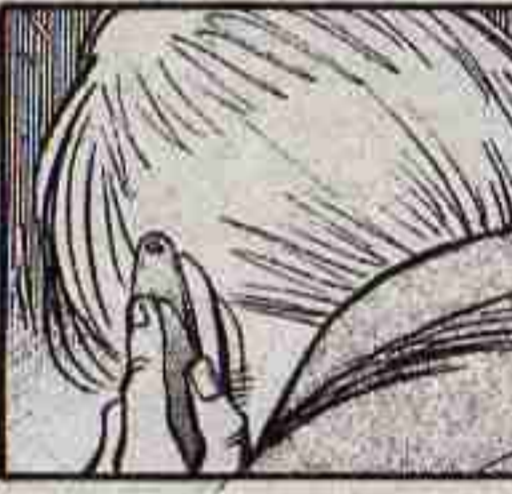

เรื่องที่มี คนงอข้อ น่ะ...

'ครู พอลจะบอก ได้มัยครับ ว่า คำเป็นใคร ?

เรื่องนั้นนะ อับก็จะเอา ลงหลุมศพ ไปด้วยนะ

ผม เข้าใจครับ แต่ได้โปรด ...!!

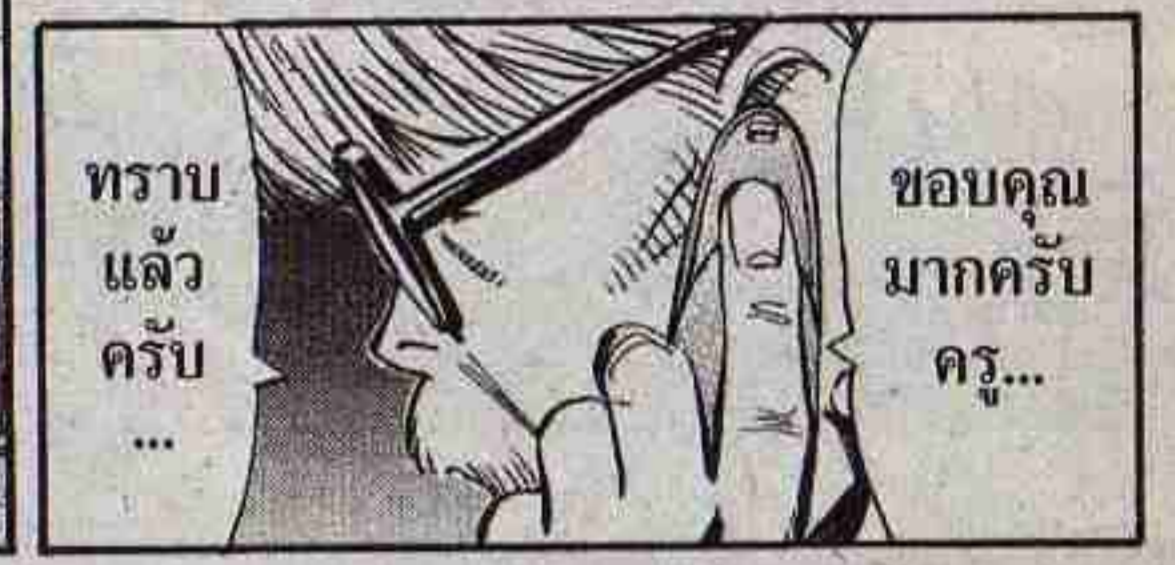
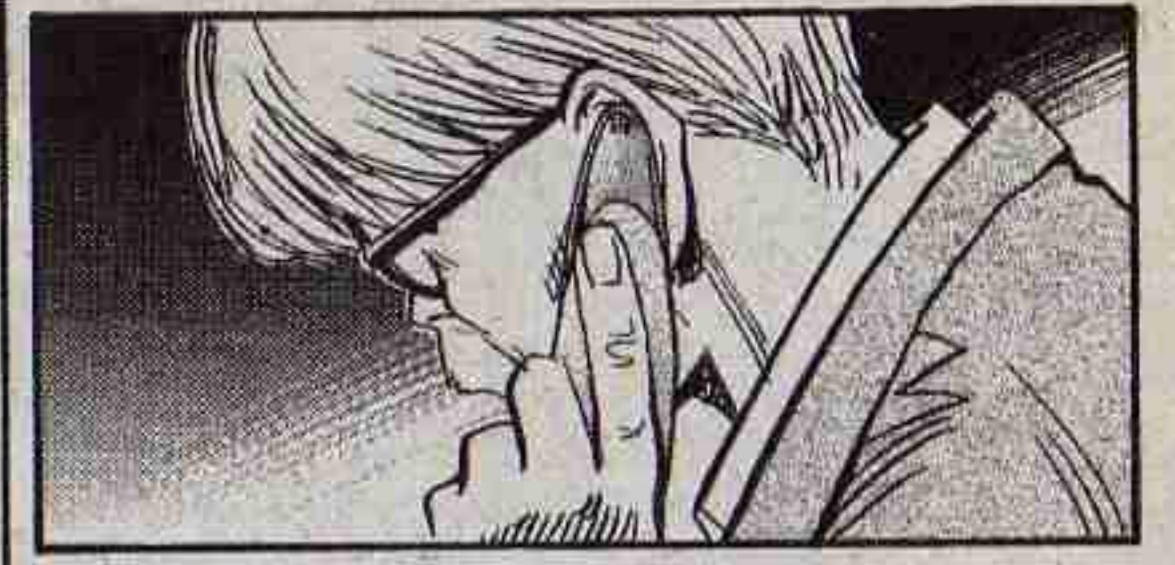
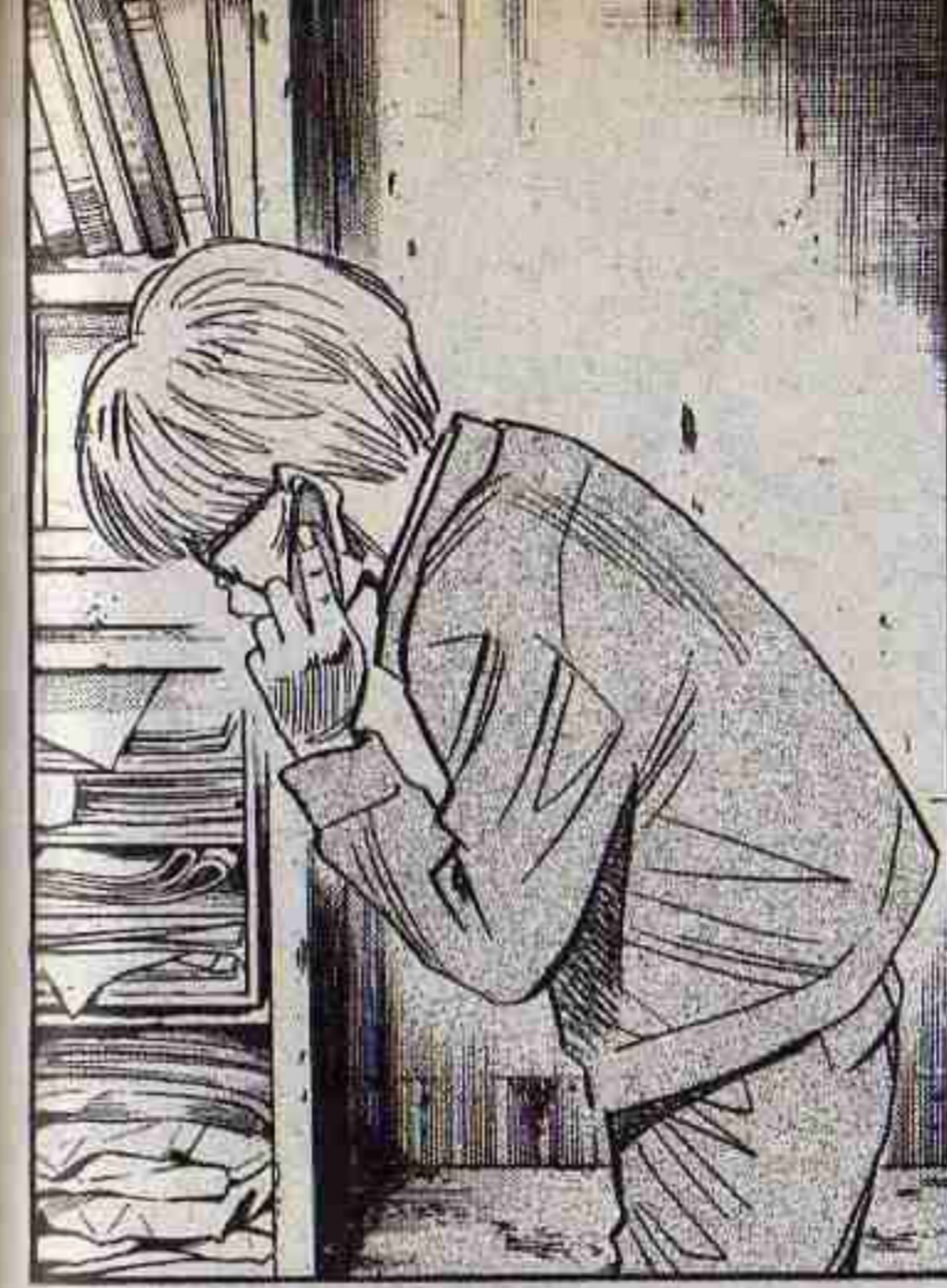

ตัวการที่
เหยียบแปลงดอกไม้
ครูใหญ่เสียหาย
แล้วเอาดินจากที่อื่นมาใส่
จนทำให้หญ้าขึ้นรก
ไปหมดก็คือ...

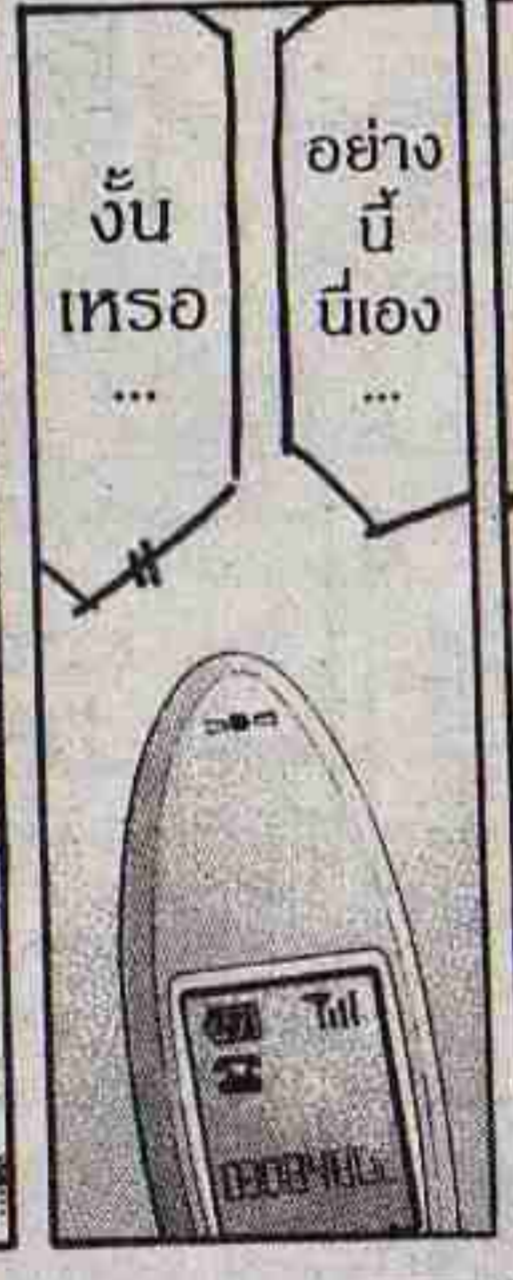
พวก
ผมเอง
ครับ
!!

เราเลียนแบบ
หนังเรื่อง
“แหกค้ายนรก”
ครับ!!
ผมต้องขอโทษ
ด้วยจริงๆ
!!

ทราบ
แล้ว
ครับ
...

ขอบคุณ
มากครับ
ครู...

จับ
เธอ
...

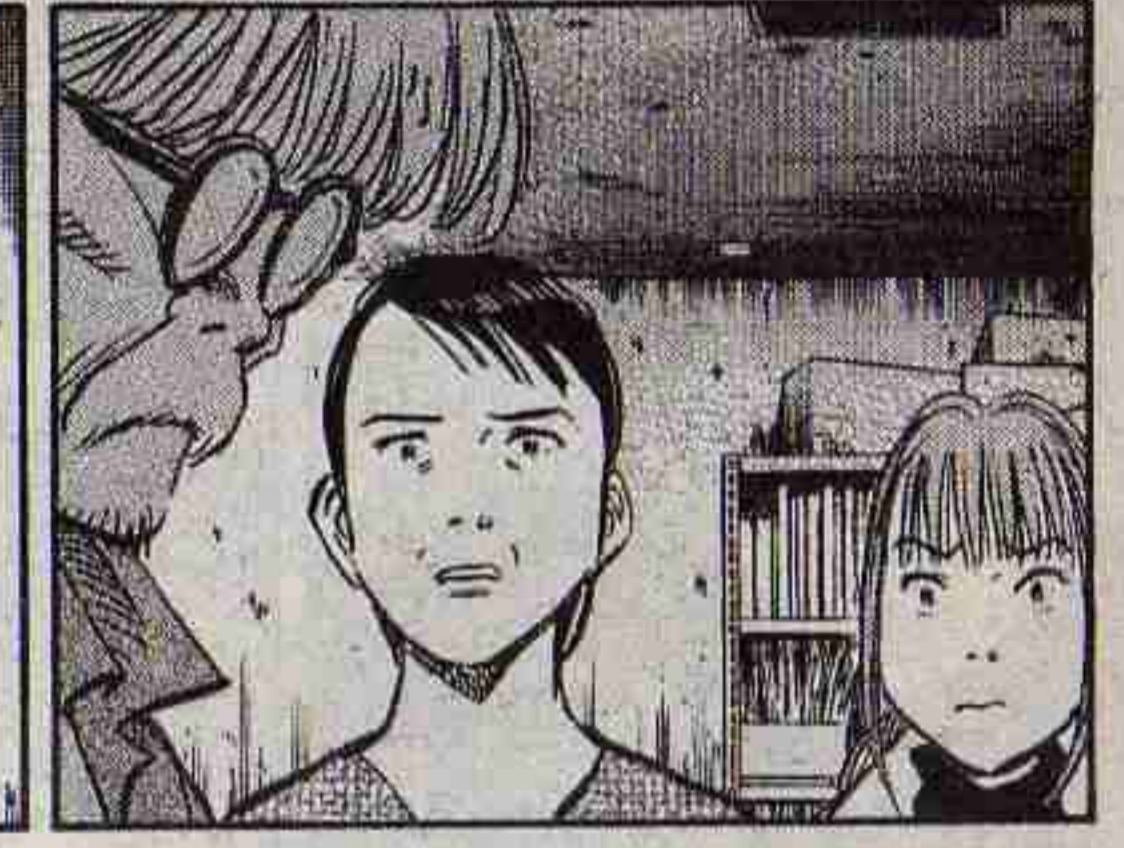
อย่าง
นี้
นี่เอง
...

บอกมา
จนได้นะ
โฮชิสีนะ
...

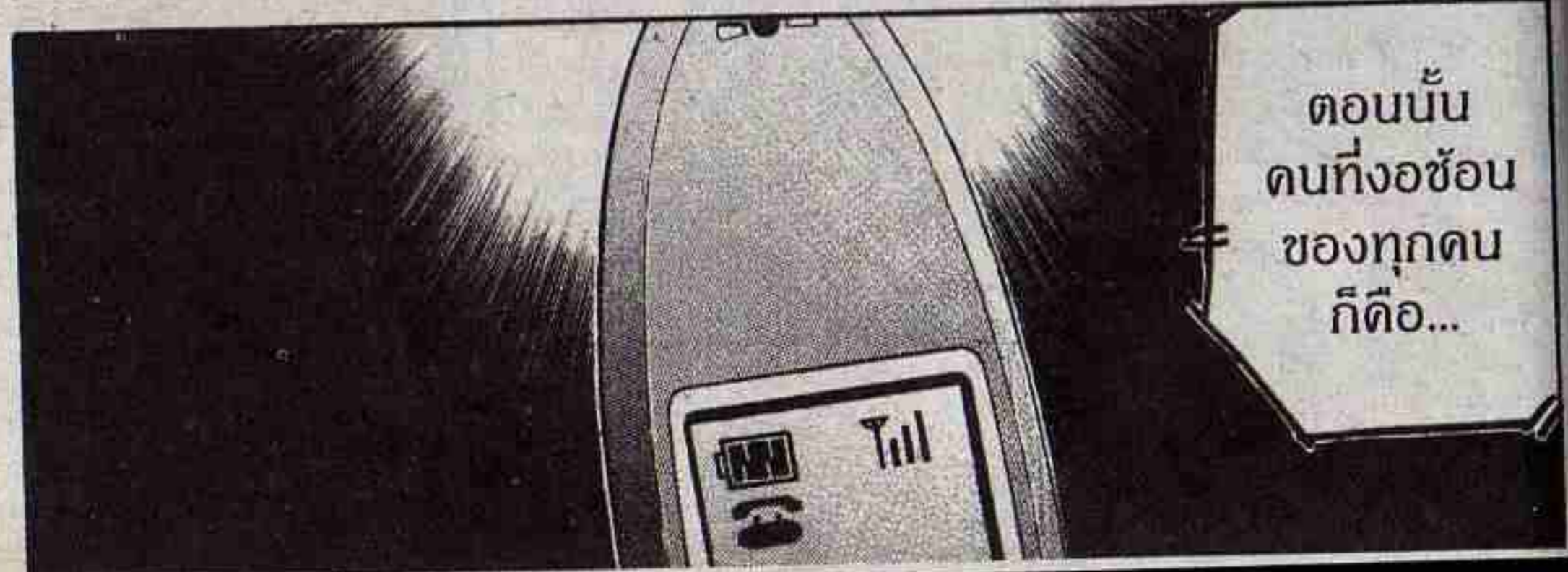
จับตรูก็
ปิดปาก
เจียบ
ไม่ได้
แล้วสิ
...

ชิบ

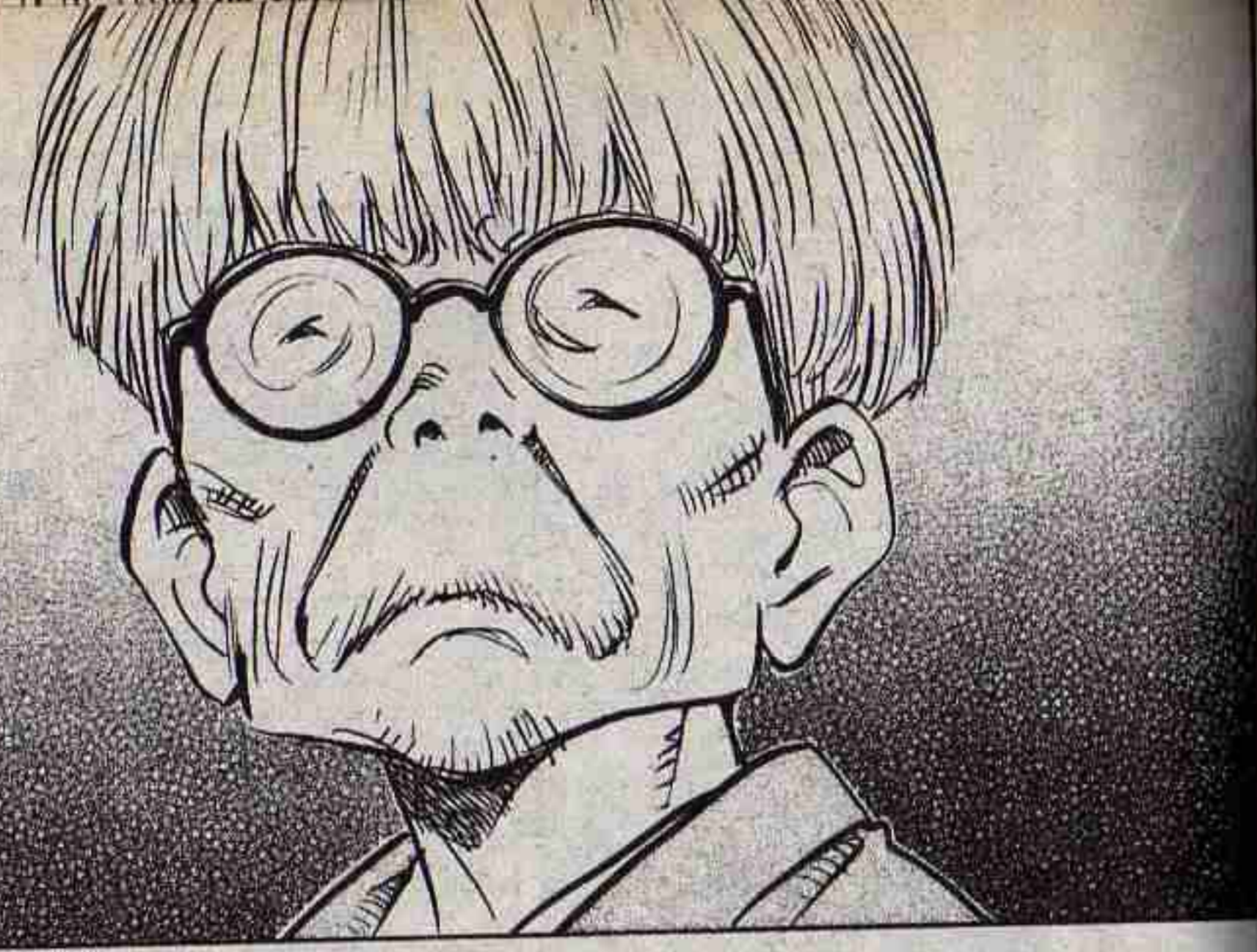

สังหรณ์
ไม่ดีเลย
...

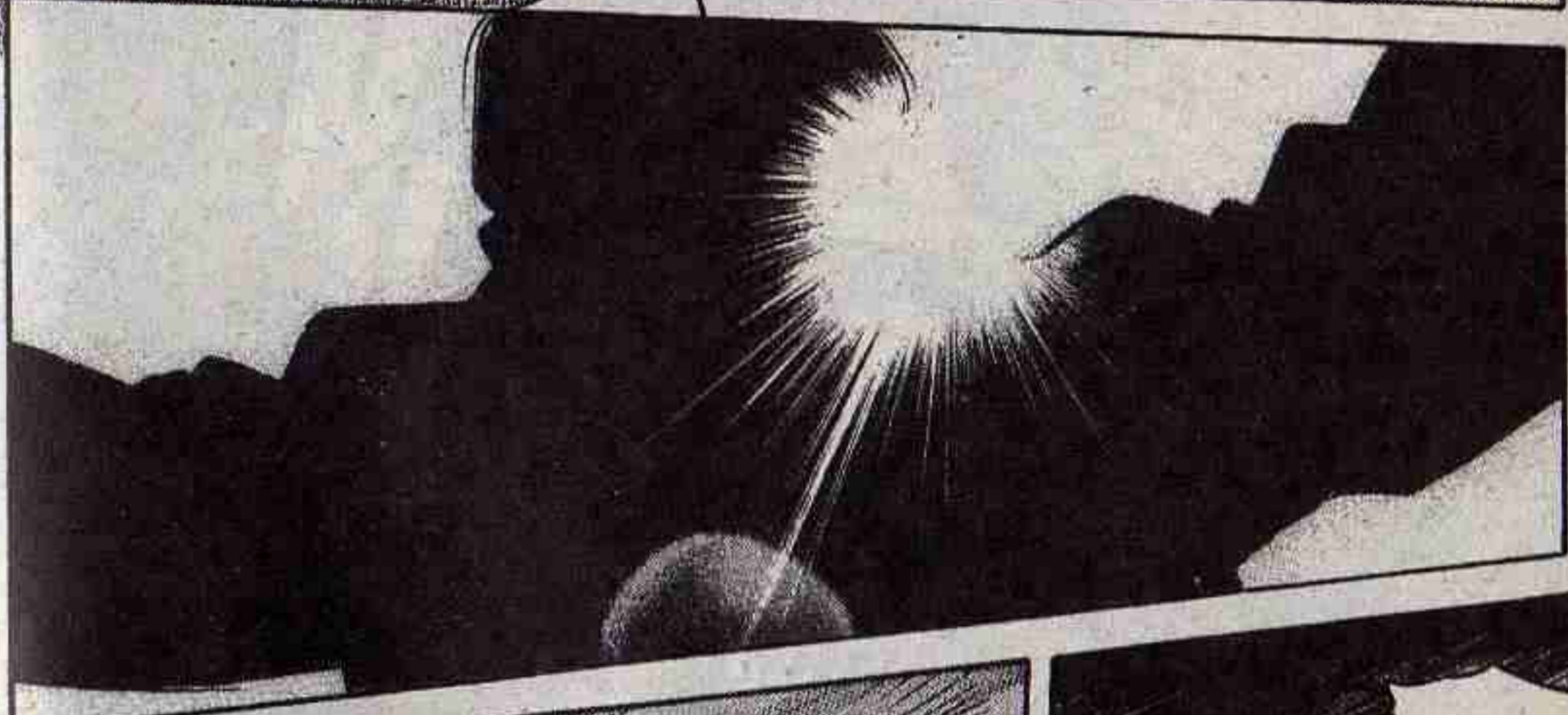
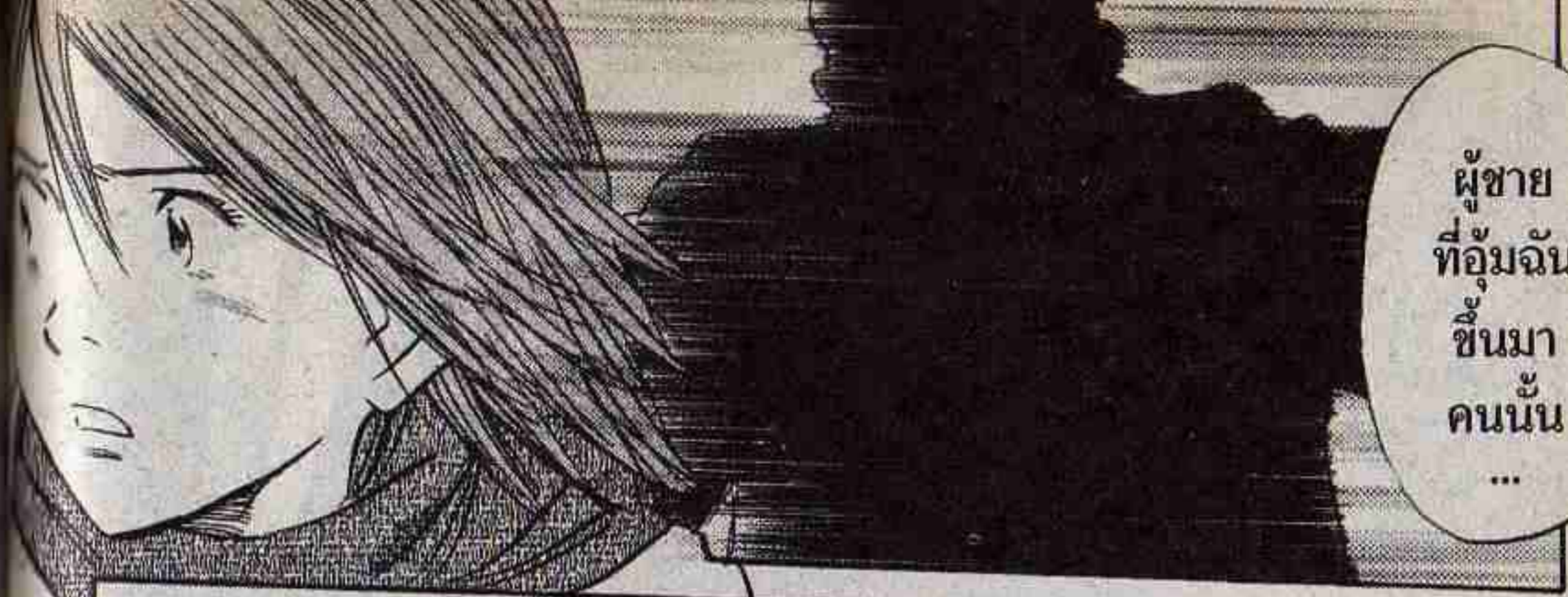

ตอนนั้น
คนที่ง้อซ้อน
ของทุกคน
ก็คือ...

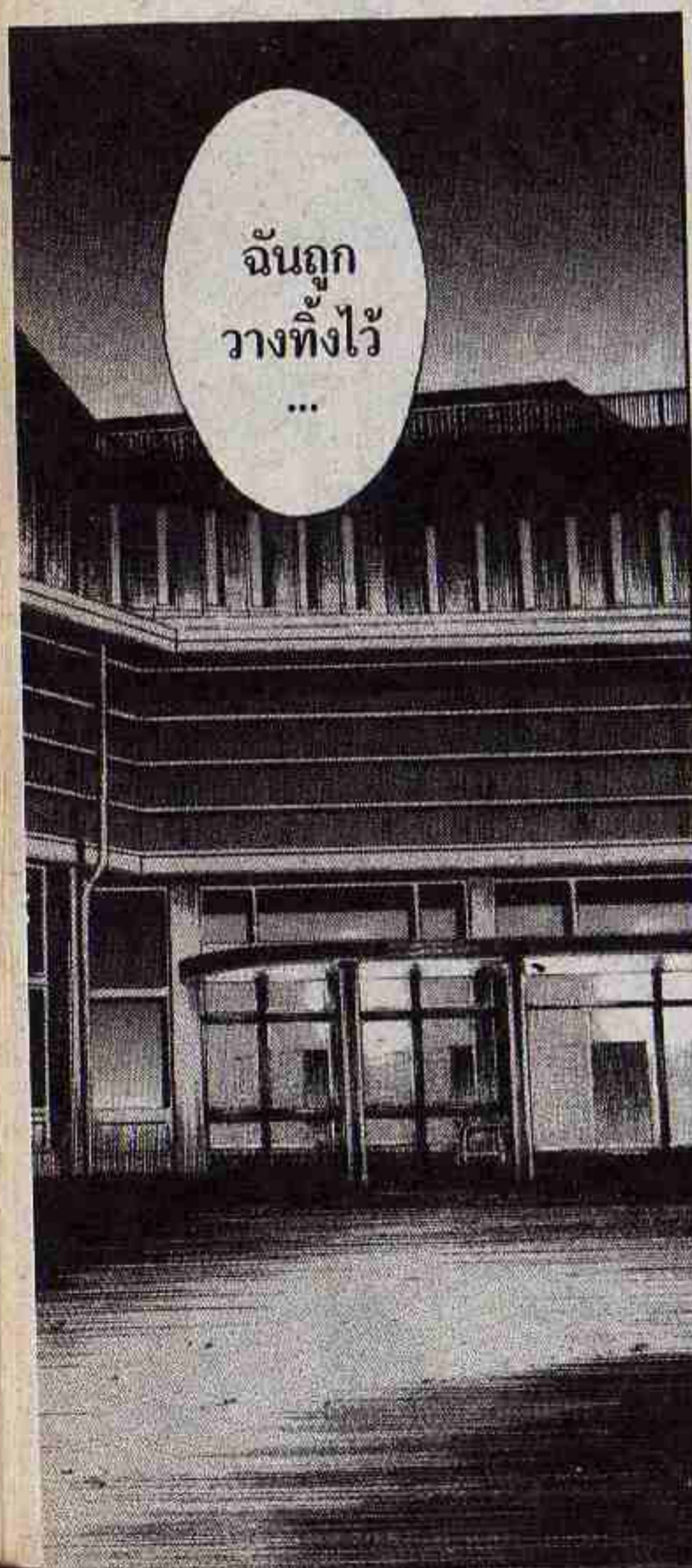
แล้ว
มันก็ถูก
ชะด้วย
...

ผู้ชาย
ที่อุ้มฉัน
ขึ้นมา
คนนั้น
...

ฉันถูก
วางทิ้งไว้
...

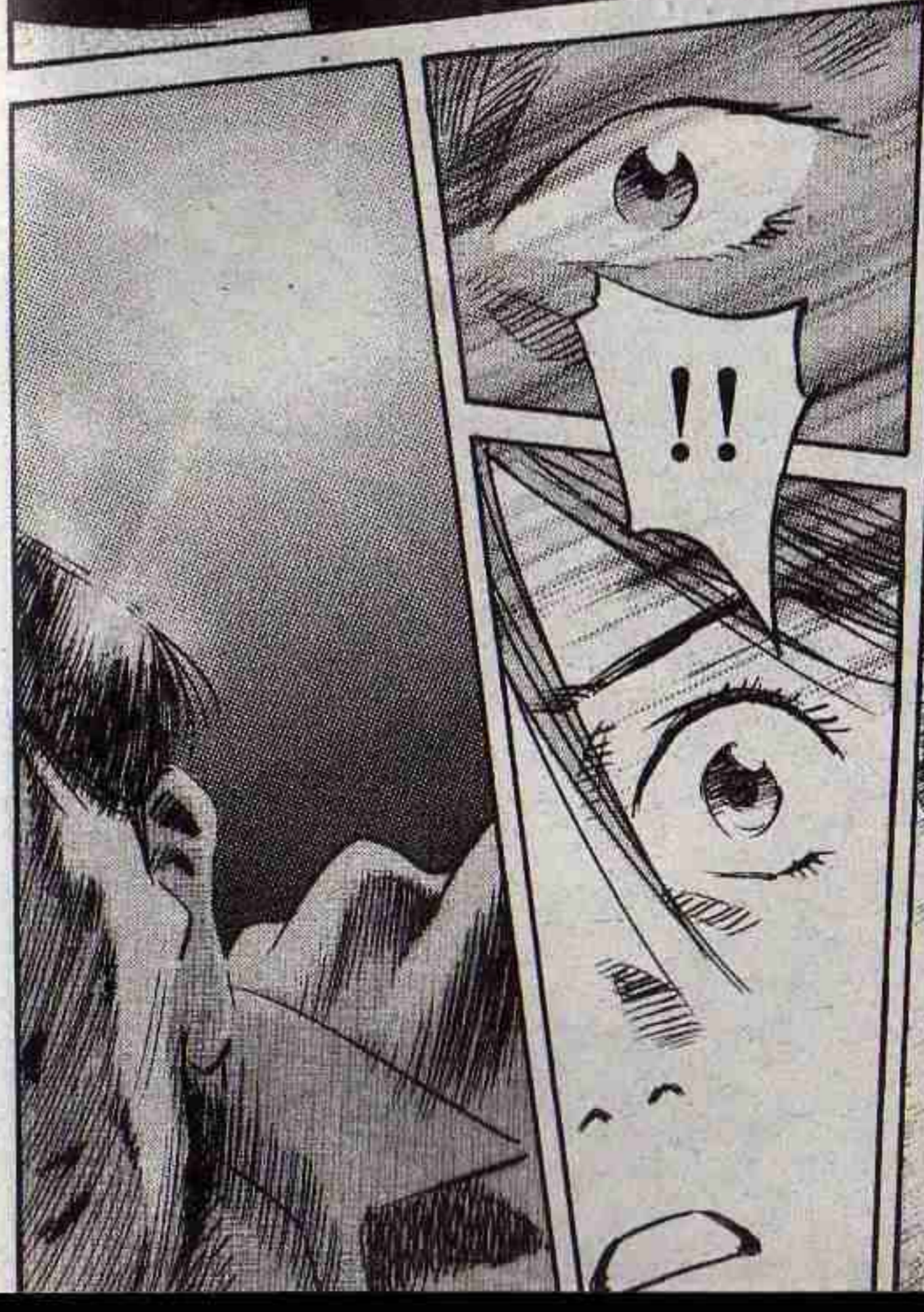

ที่สนาม
ในโรงเรียน
นี่...

คนที่อุ้มฉัน
ขึ้นจาก
รถเข็นเด็ก
แล้วพามา
ที่นี่...

ไม่จริง...
ใบหน้า
นั้น...

理科室

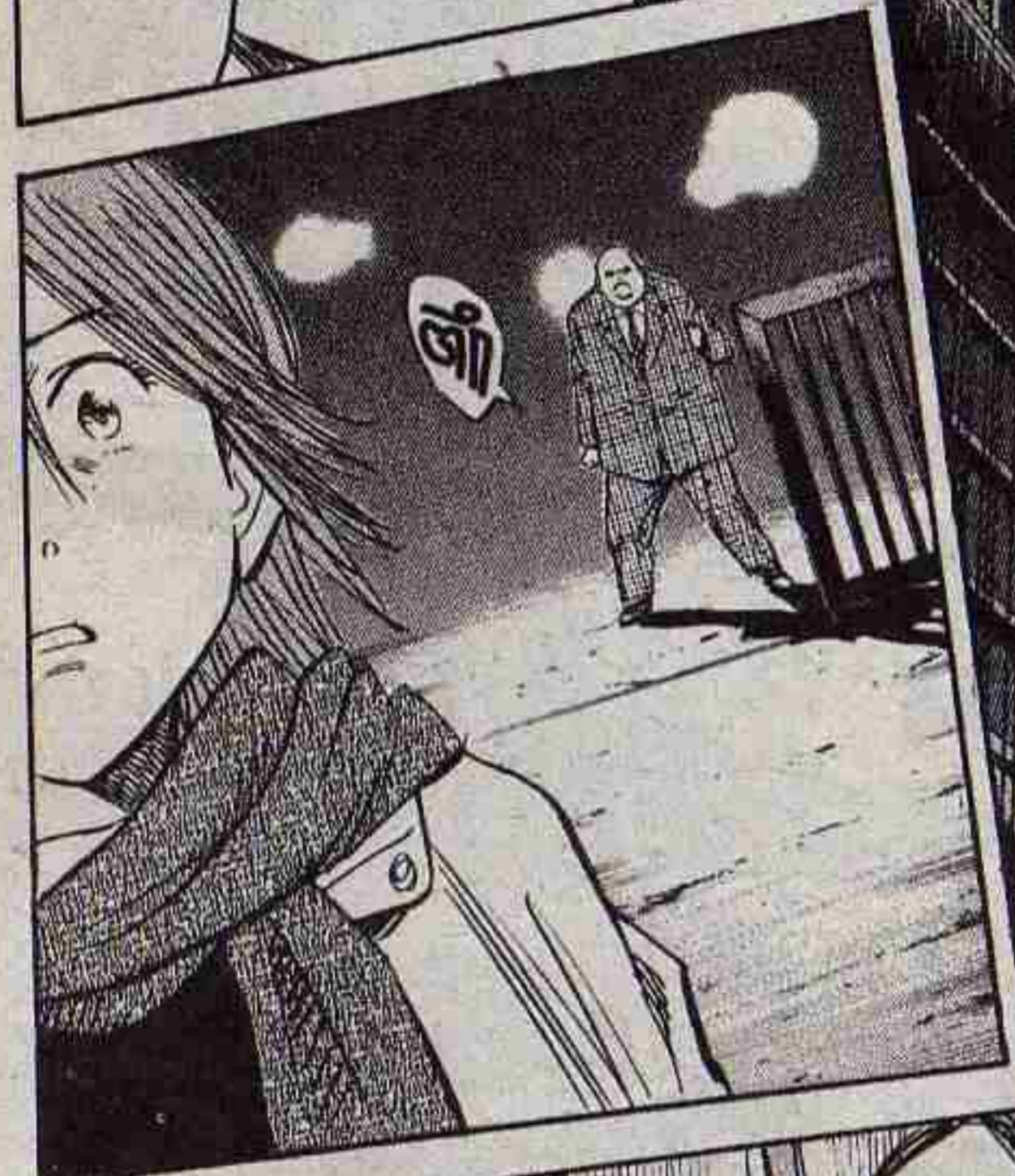
ห้องทดลอง

ตอนที่ 11
เบื้องหลังเสียงปืน

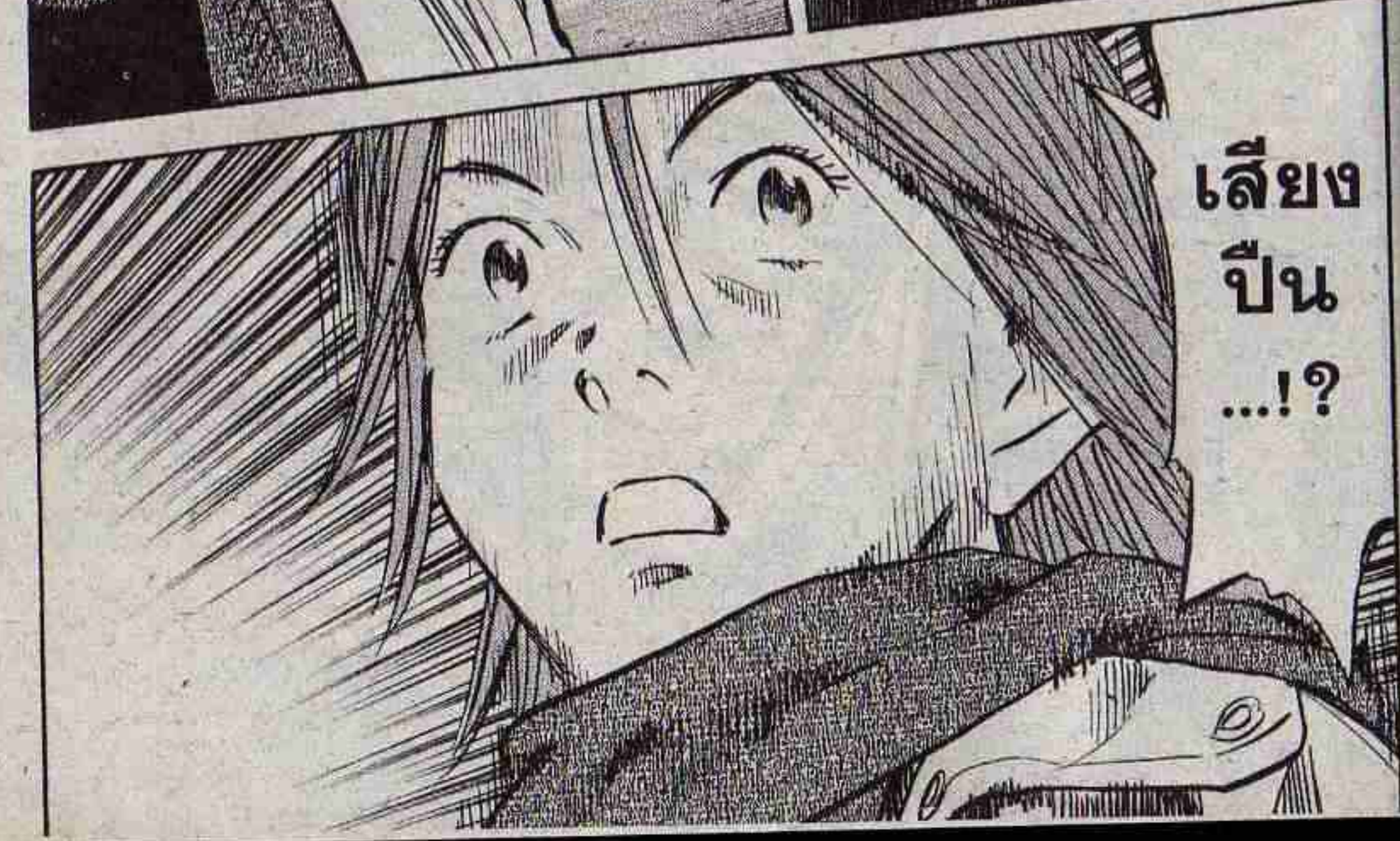

เค้าคือ ...

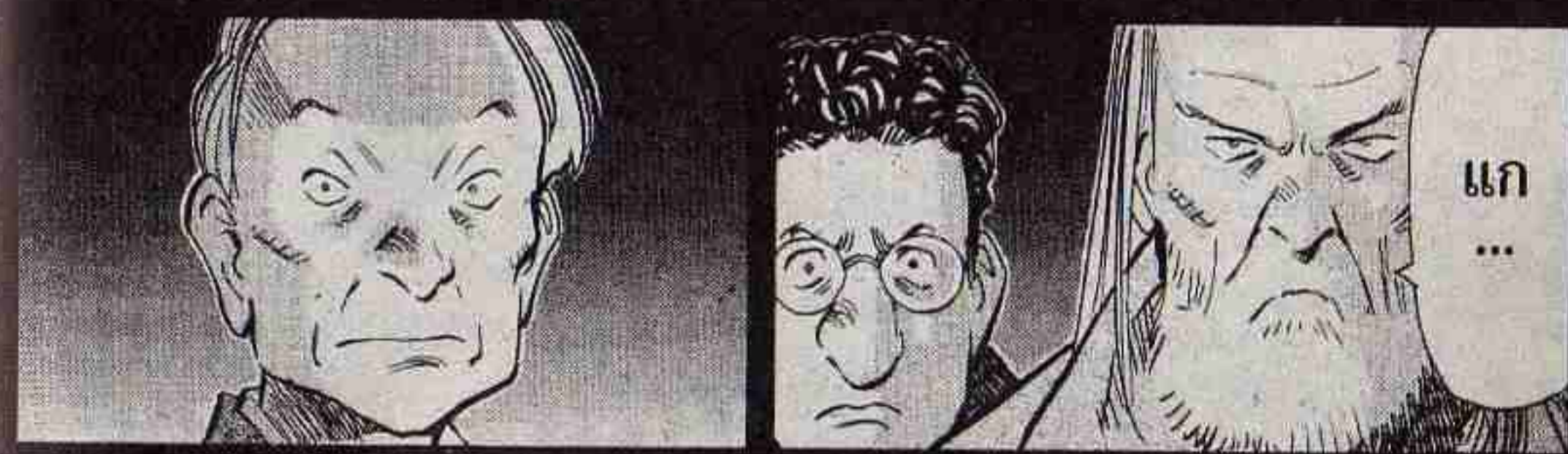
พ่อ
ของฉัน ...

ฮ่า

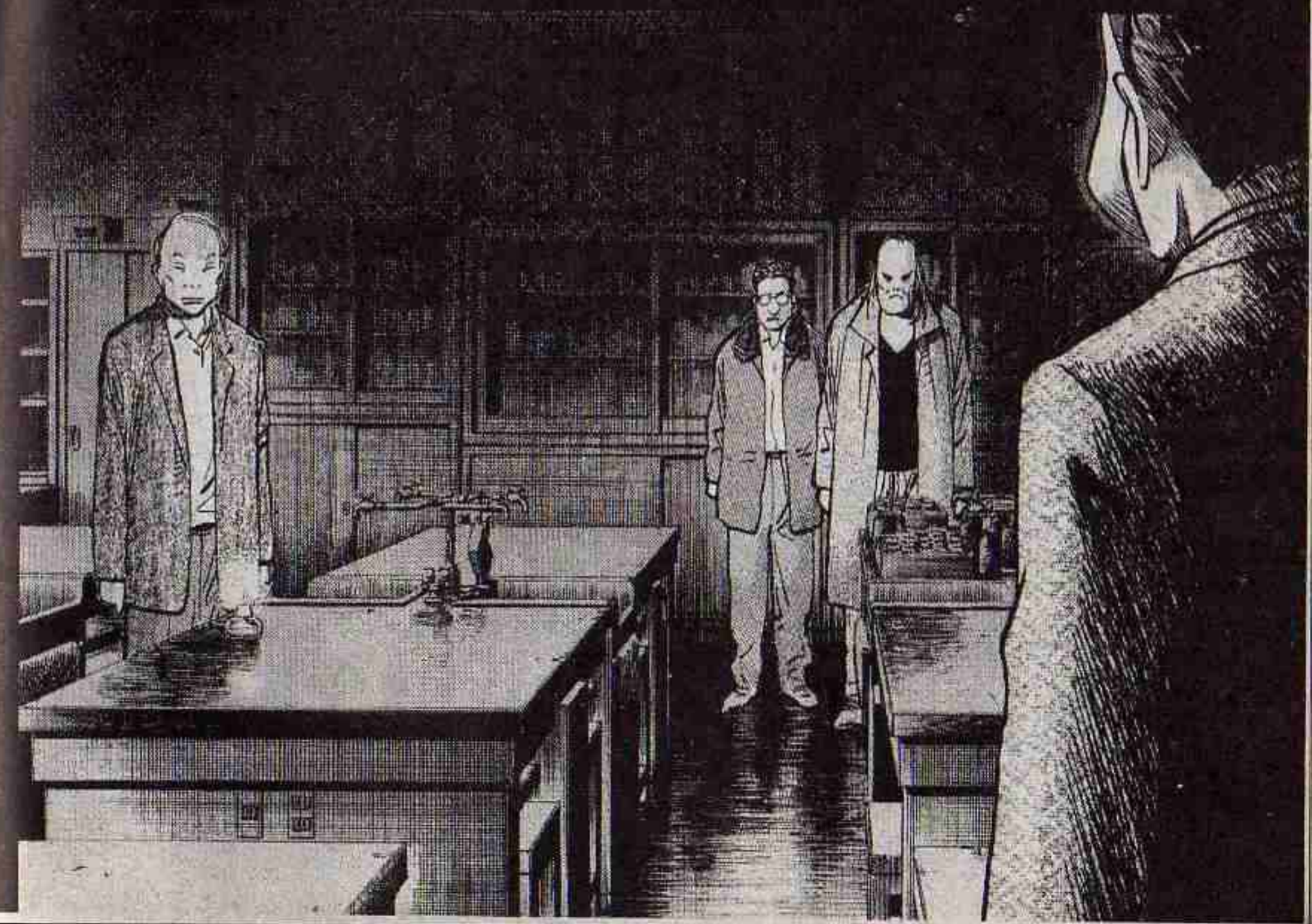
เสียง
ปืน
...!?

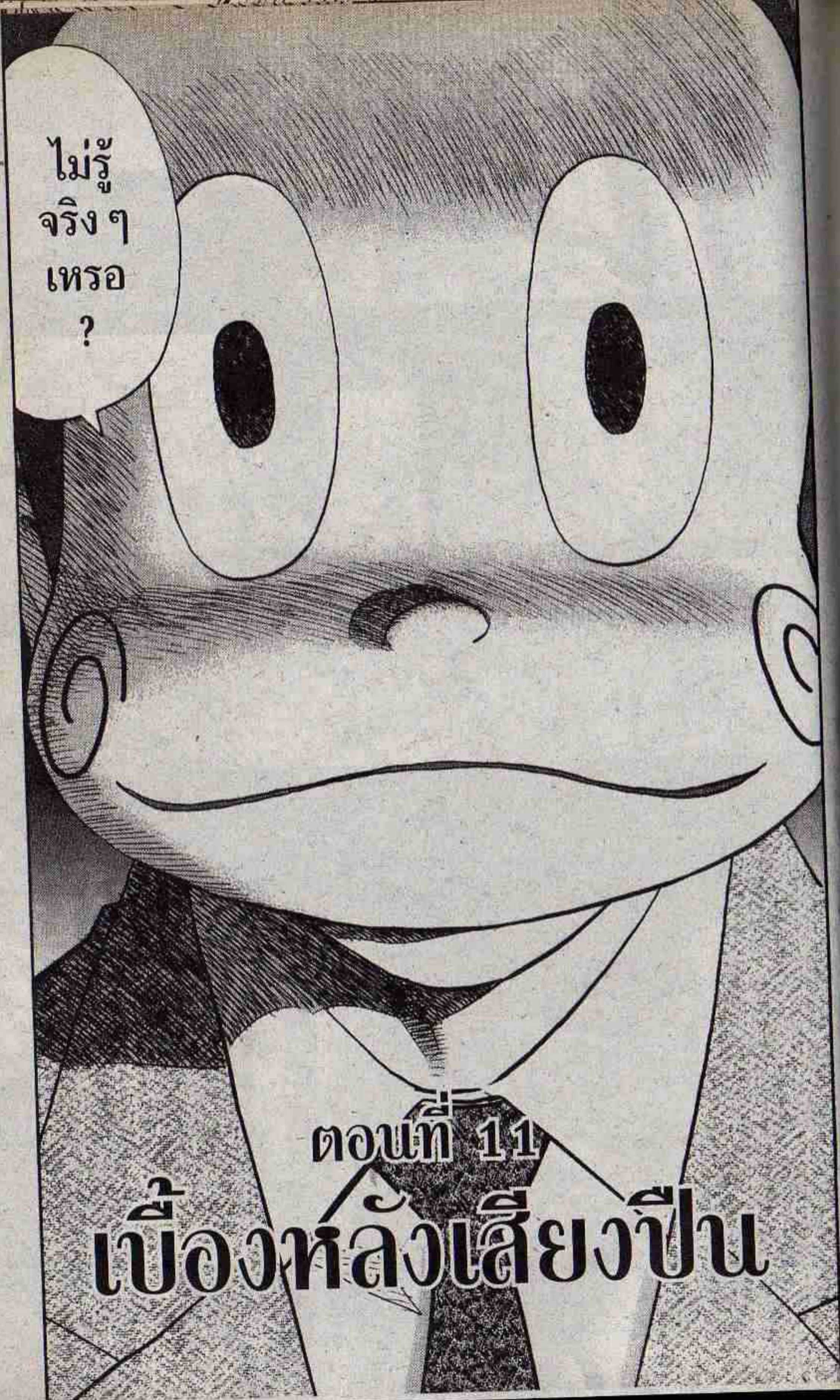

แก ...

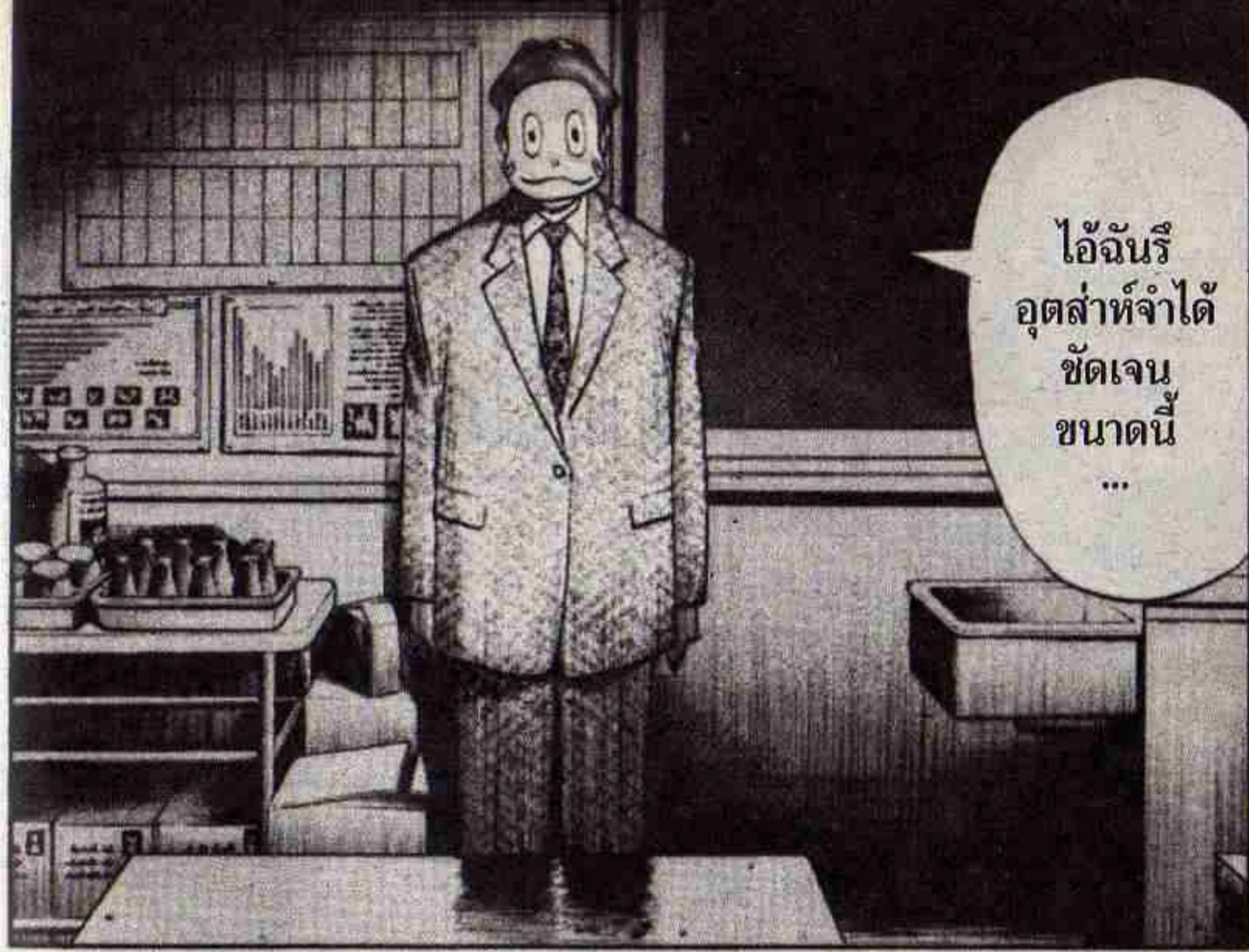

เป็น
ใคร

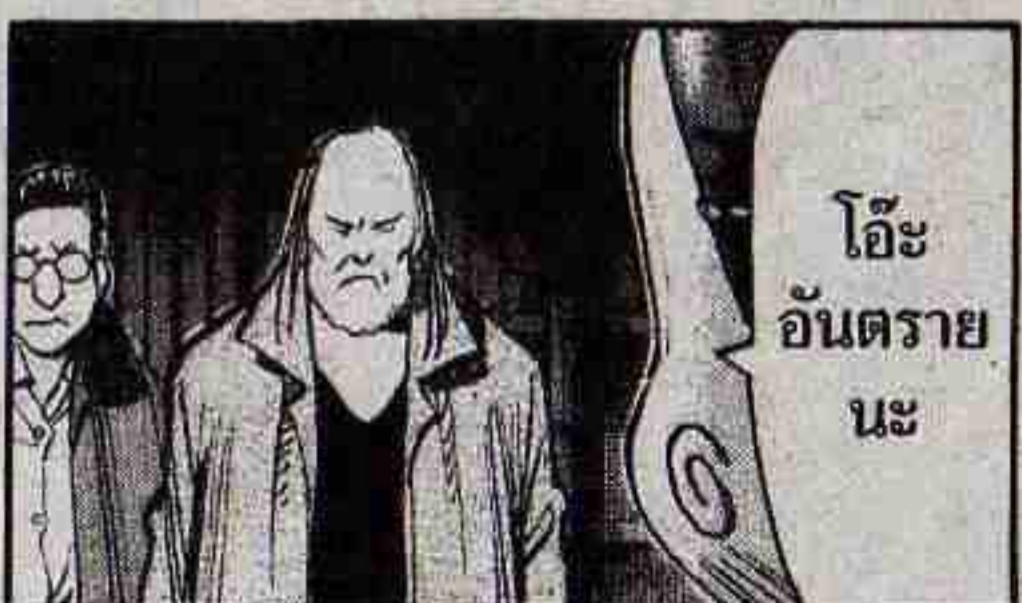

ตอนที่ 11
เบื้องหลังเสียงปืน

กลิ่น
หญ้า...
แสงแดด
และ
ร่มเงา
...

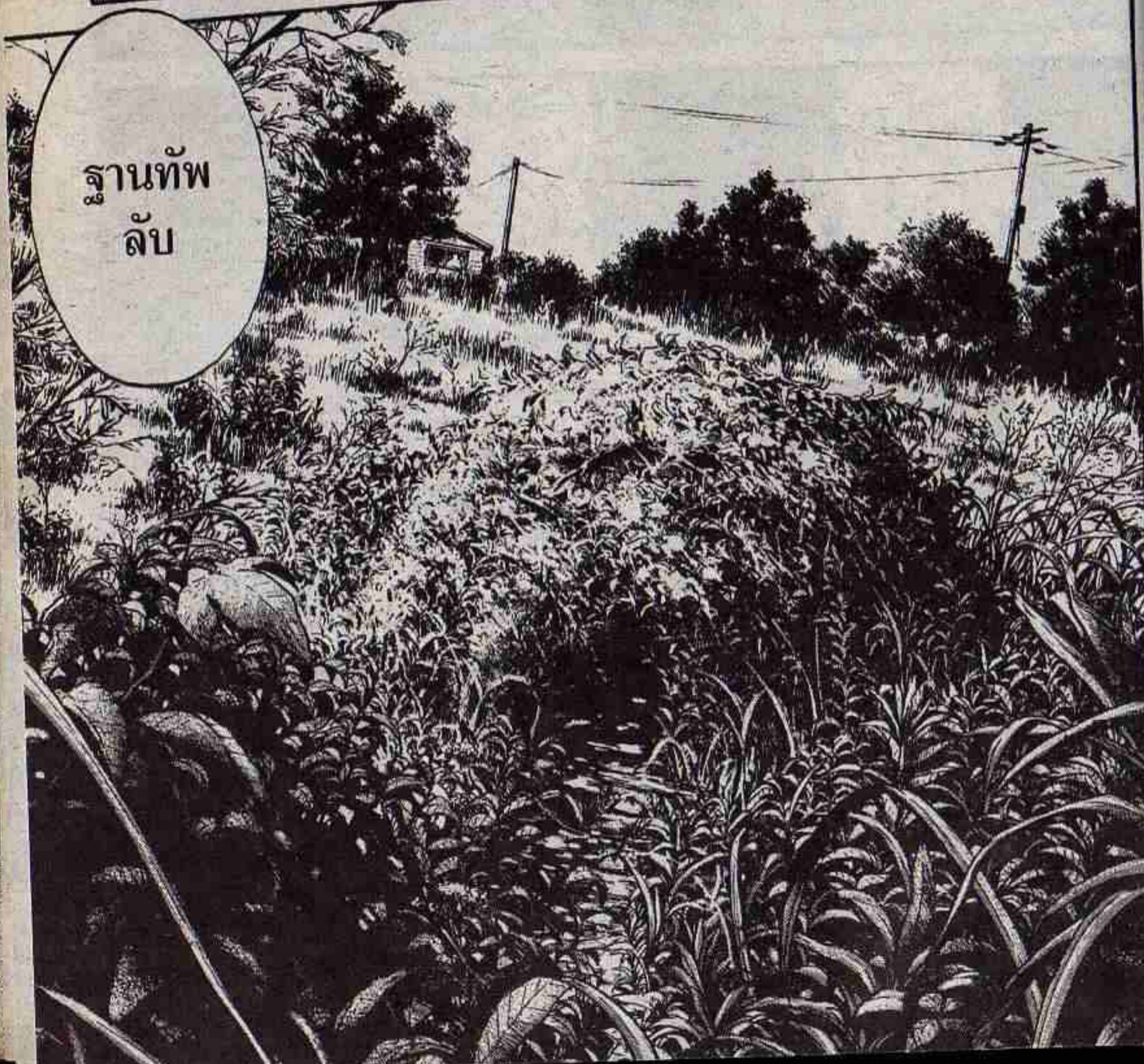
แฉวนั้น
มีกับดักฝังอยู่
ในหญ้า
ไว้เพียบ

ต้องค่อยๆ
เข้าไป
ระวังไม่ให้
ล้ม...

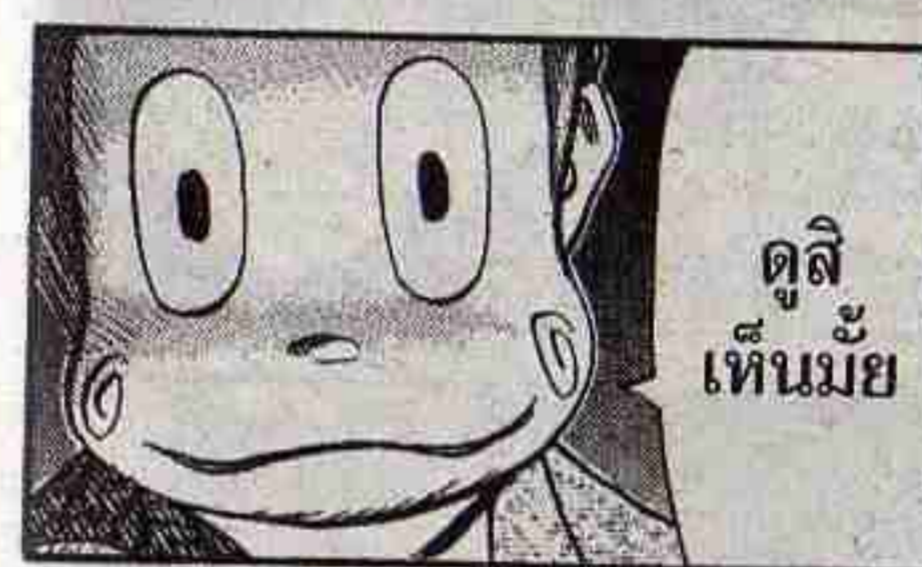
ต้อง
ย่องเข้าไป
ไม่ให้ใครรู้
...
เพราะ
ที่นั่นคือ
...

ฐานทัพ
ลับ

“โซเน็น
ซันเดย์”
“โซเน็น
แม็กกาซีน”
...

“เฮบง
ปะ
พนซ์”
...

ดูสิ
เห็นมั๊ย

ฟังเพลงฮิต
ล่าสุดของ
อเมริกาจาก
FEN RADIO
ได้ด้วย
...

ข้างในยังมี
ของน่าสนใจกว่านี้
อีกนะ
จะบอกให้

“บันทึก
คำ
ทำนาย”
...

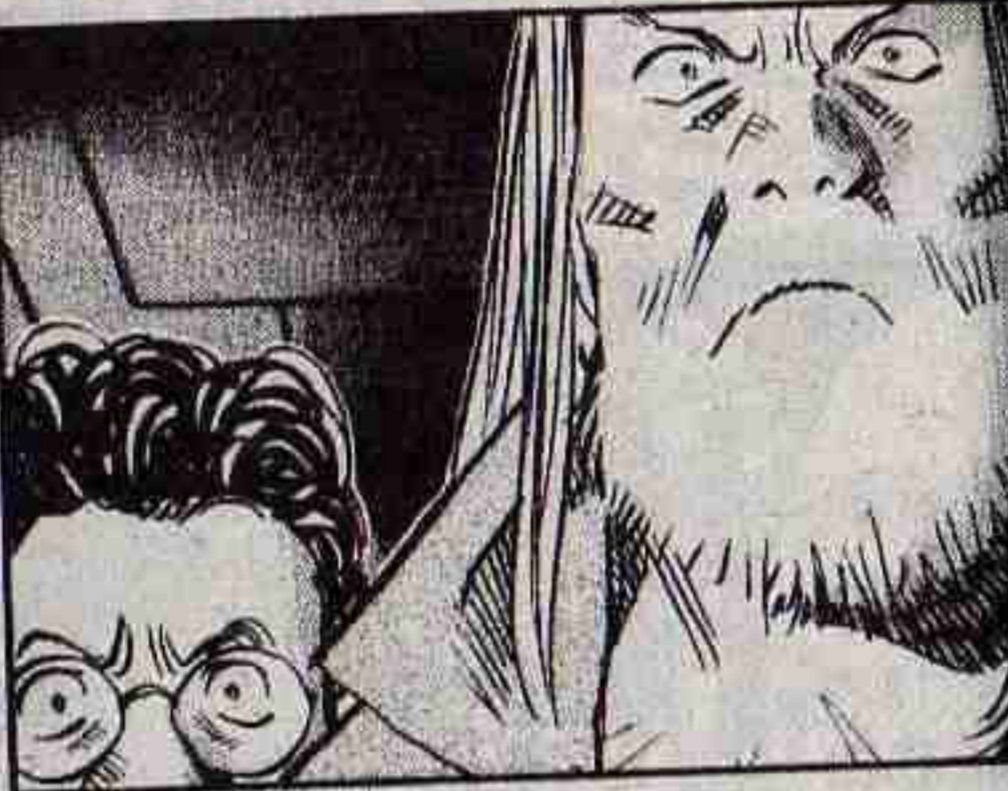
บันทึกคำทำนาย

“จากนั้น
แบคที่เรีย
ก็แพร่ระบาด
ในลอนดอน”
...”

“ผู้คนหมด
ทางหนี”
...”

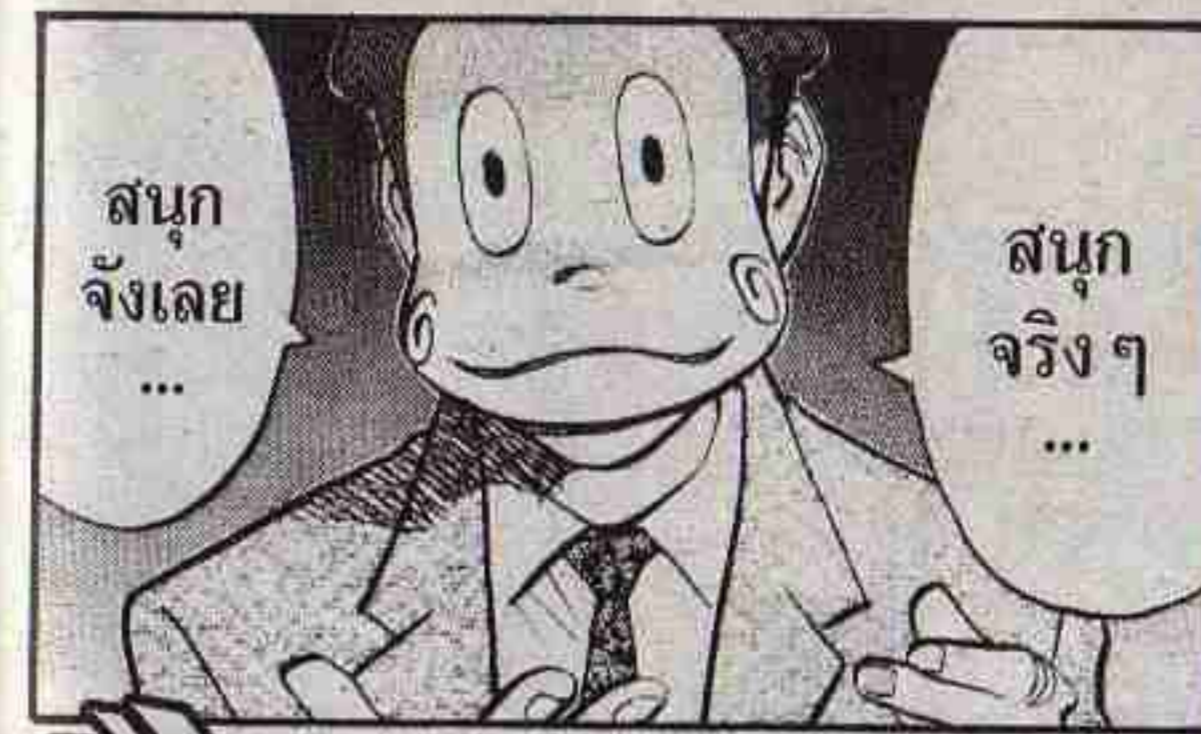

“แล้ววันส่งท้าย
ปีเก่าของปี 2000
ซึ่งเป็นวันสุดท้าย
ของศตวรรษที่ 20”
...”

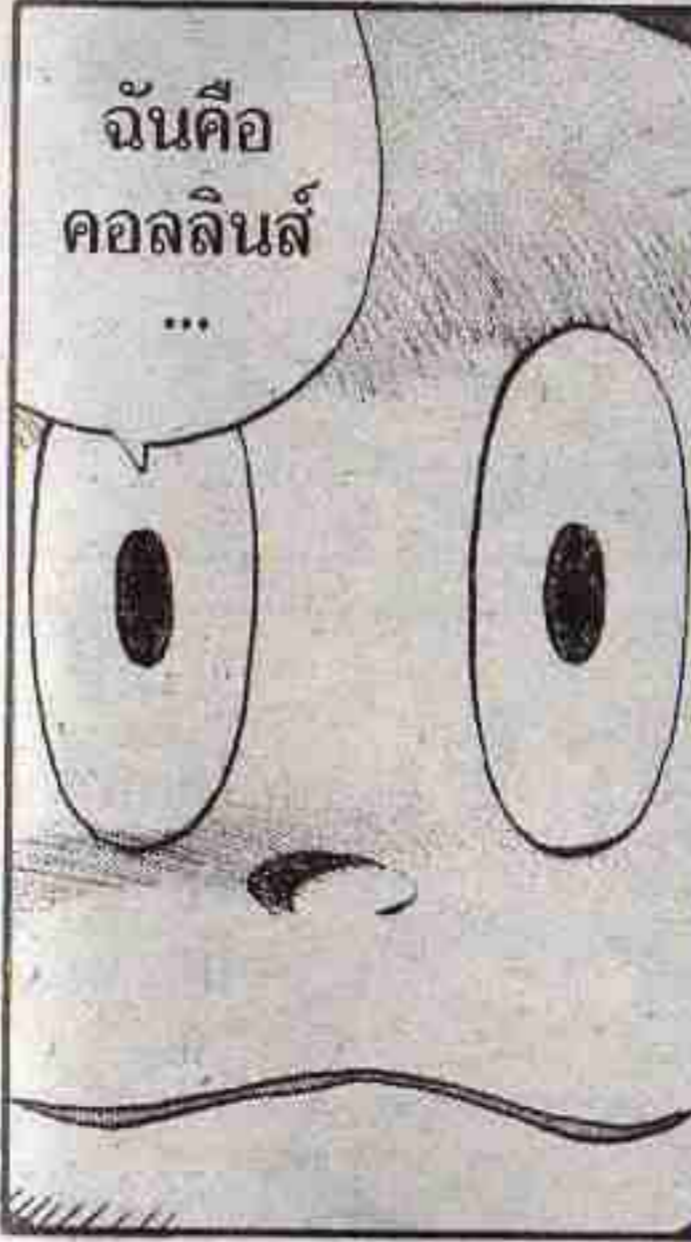
“องค์การร้าย
ก็เริ่มปฏิบัติการ
ทำลายล้างโลก”

๑๐๗ ๑๐๘ ๑๐๙ ๑๑๐

สนุก
จริงๆ
...”

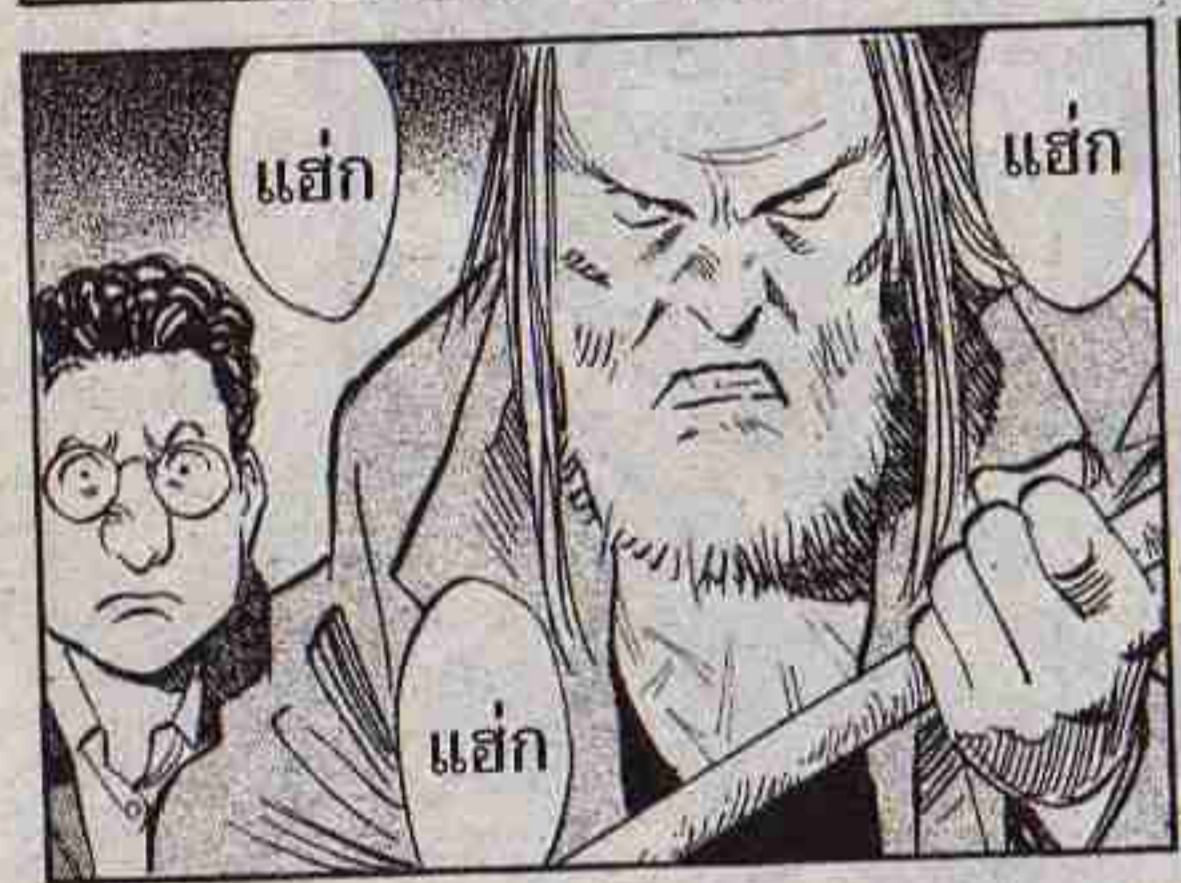
ยาน
อพอลโล 11...
ได้เห็น
อาร์มสตรอง
กับออร์ดริน
ร่อนลงบน
ดวงจันทร์

ได้แต่มองดู
อพอลโล 11
หมุนไปรอบๆ
ดวงจันทร์

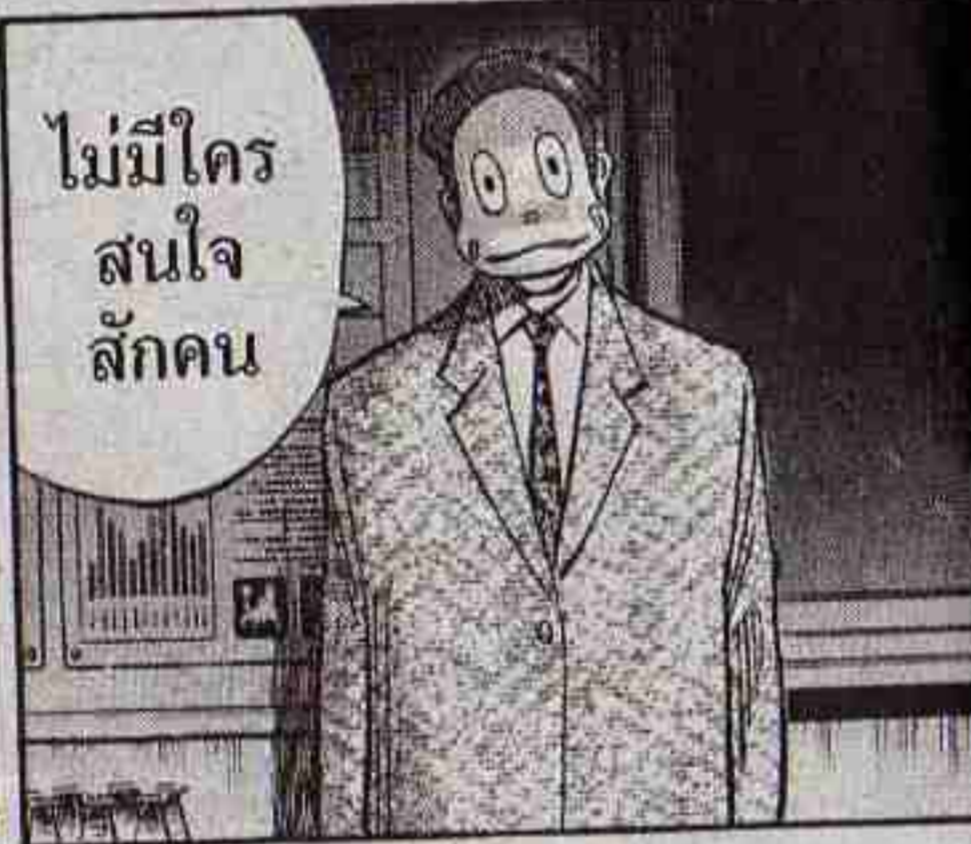
พันโท
คอลลินส์
ผู้นำสงสาร
...

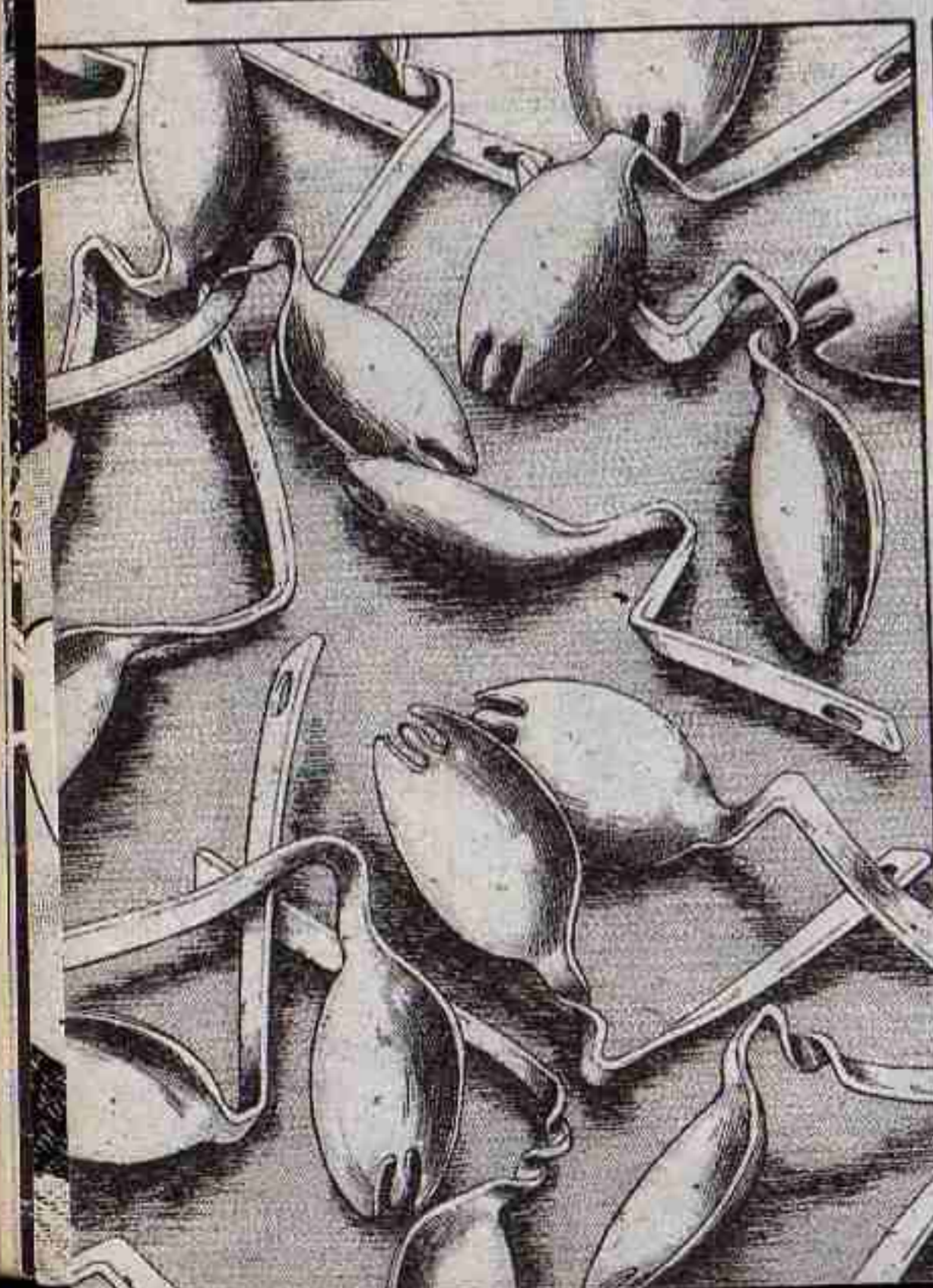
แฮ็ก

แฮ็ก

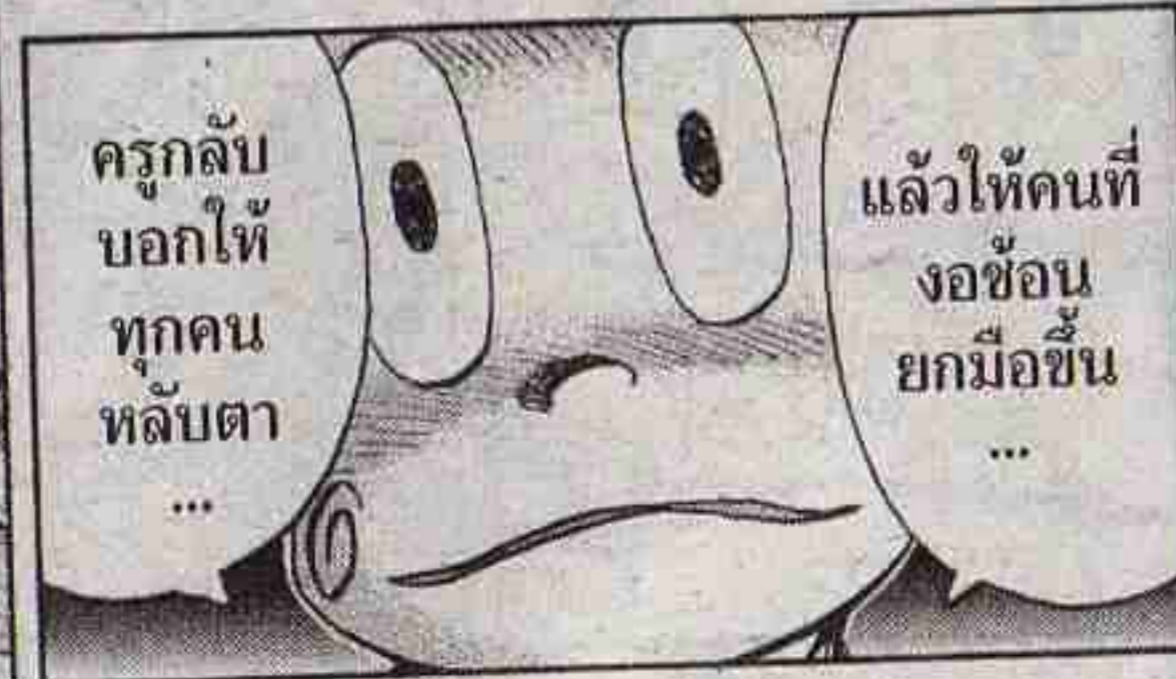
แฮ็ก

ไม่มีใคร
สนใจ
สักคน

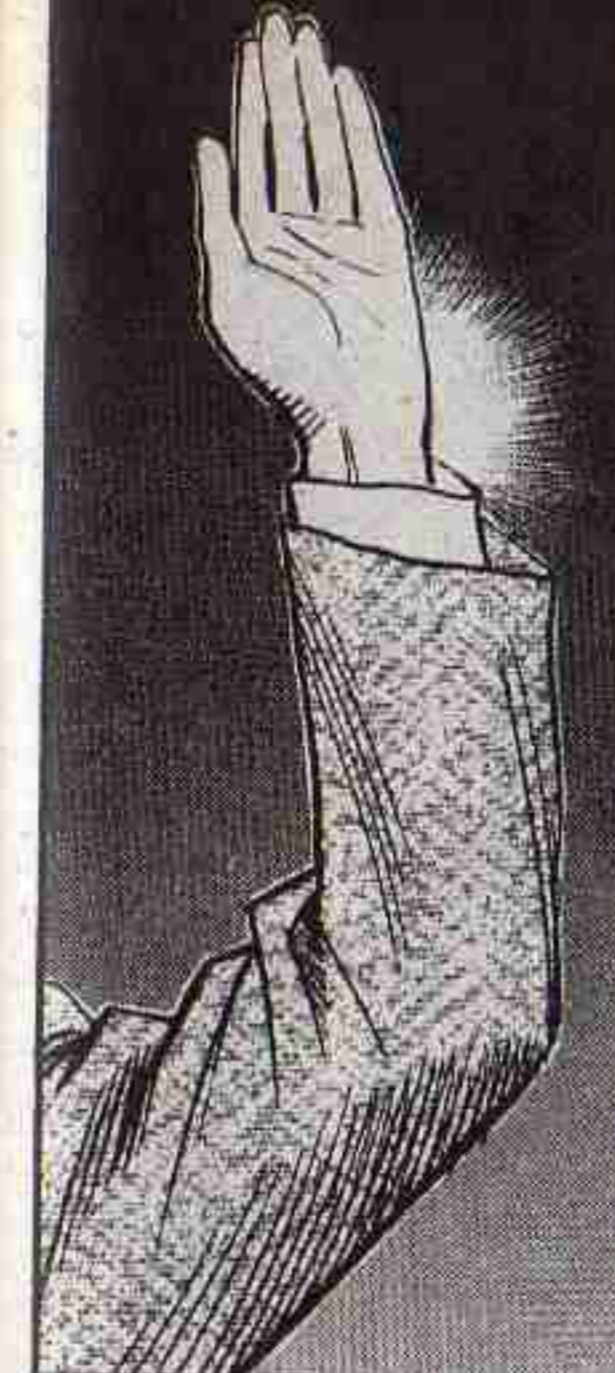

อุตสาหกรรมอวกาศ
ได้ตั้งมากมาย
ขนาดนั้น
...

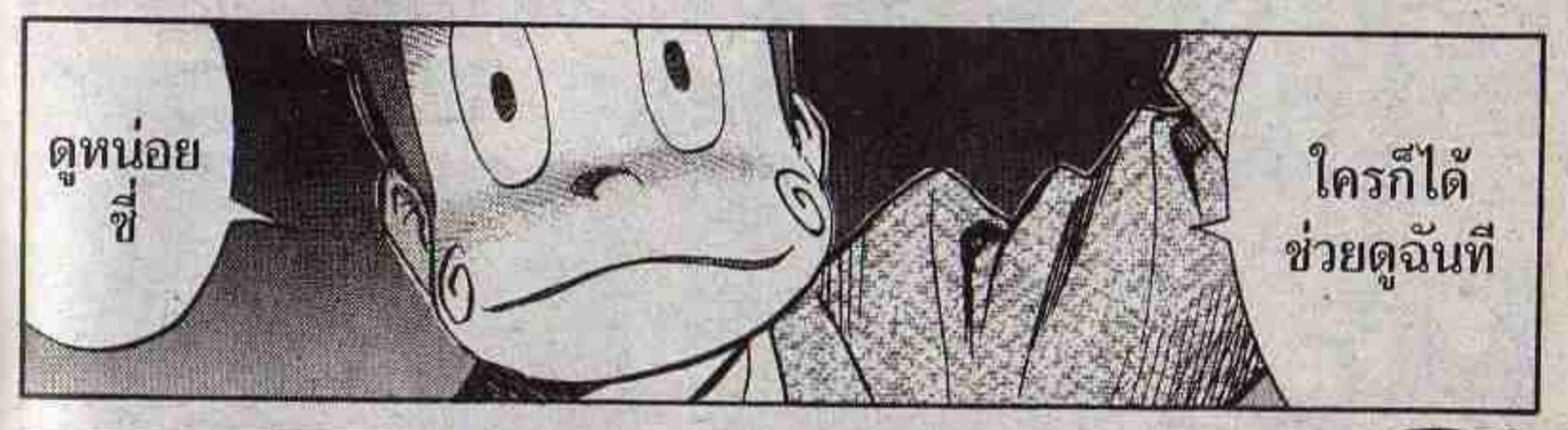
ครูกลับ
บอกให้
ทุกคน
หลับตา
...

แล้วให้คนที่
งอข้อ
ข้อมือขึ้น
...

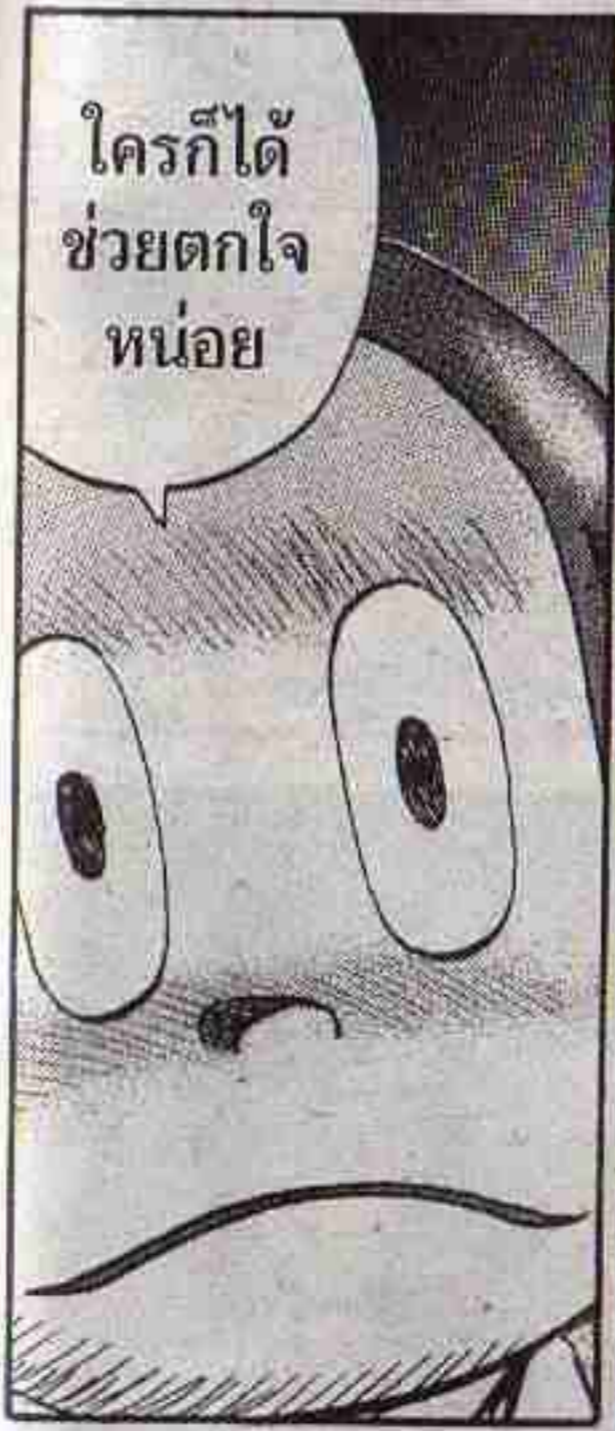
ทั้งๆ ที่
ฉันยกมือขึ้น
แบบนี้แล้ว
...

แต่ทุกคน
หลับตา
กันหมด
ไม่มีใครดูเลย
...

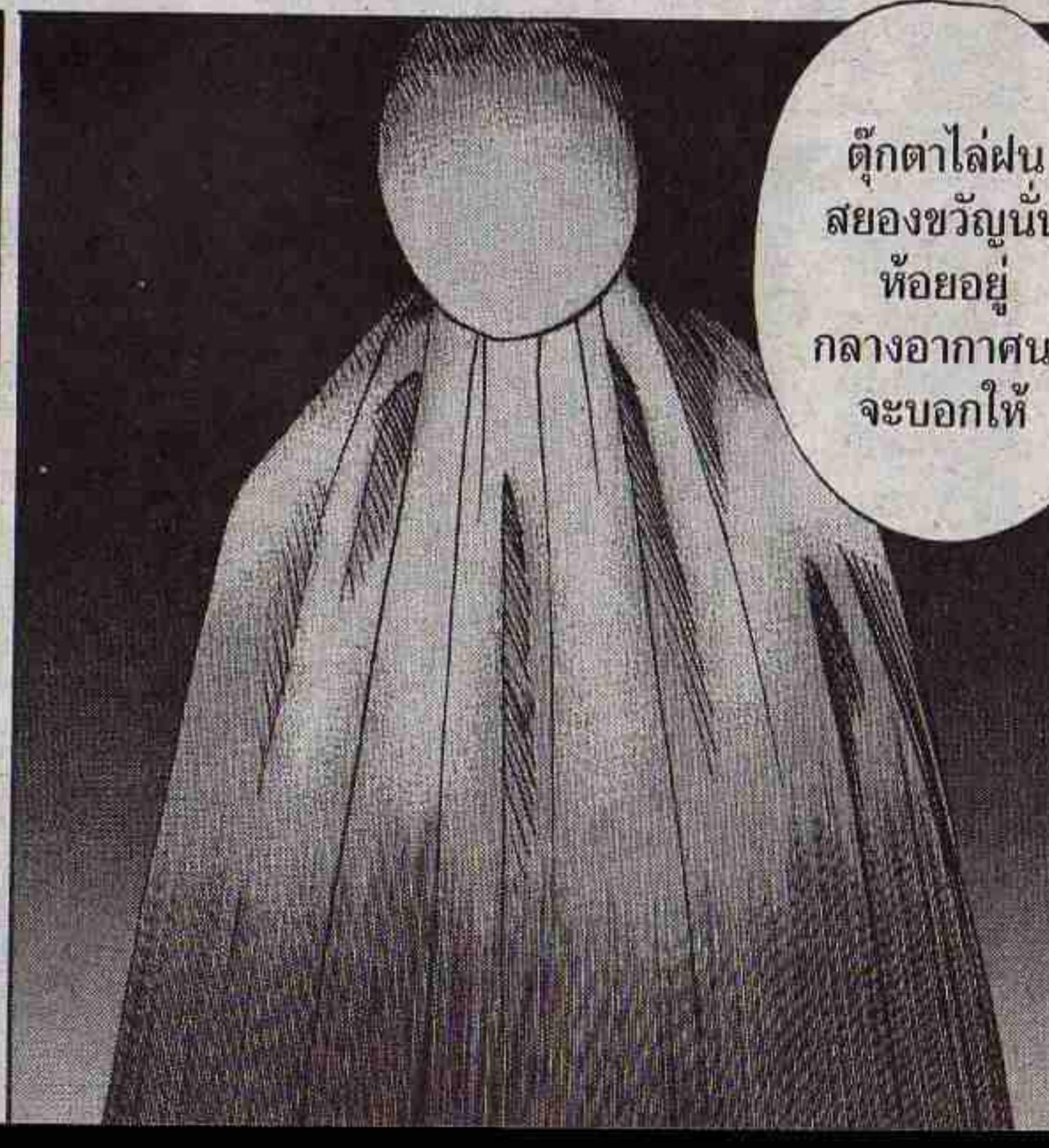

ดูหน่อย
ซี

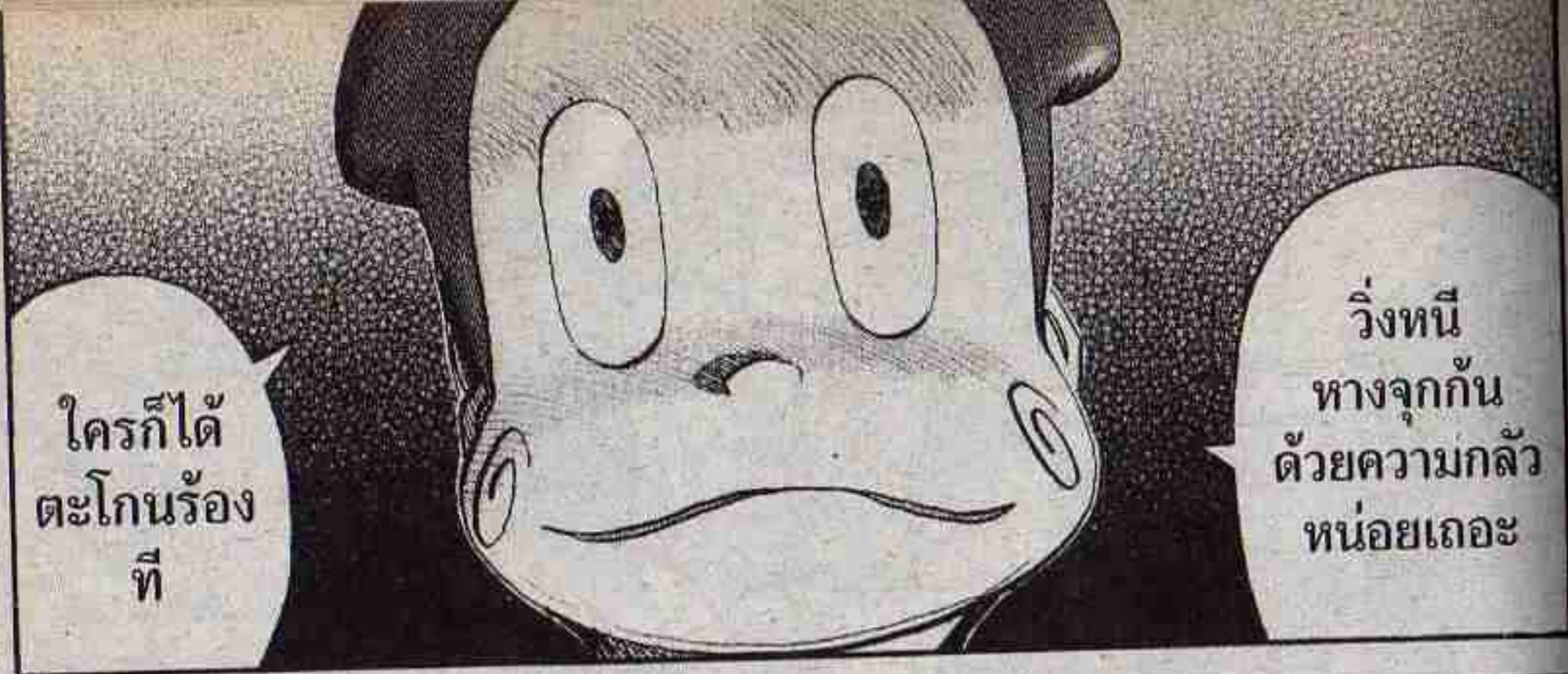
ใครก็ได้
ช่วยดูฉันที

ใครก็ได้
ช่วยตกใจ
หน่อย

ตุ๊กตาไร้ฟัน
สยองขวัญนั้น
ห้อยอยู่
กลางอากาศนะ
จะบอกให้

ใครก็ได้
ตะโกนร้อง
ที่

วืงหนี่
ทางจุกกัน
ด้วยความกลัว
หน่อยเถอะ

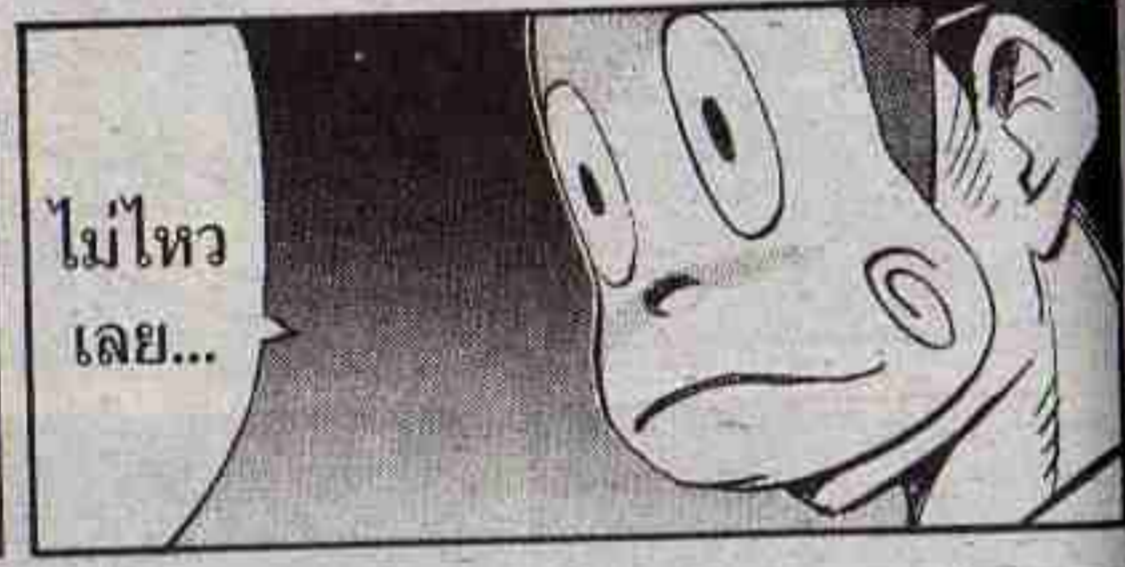
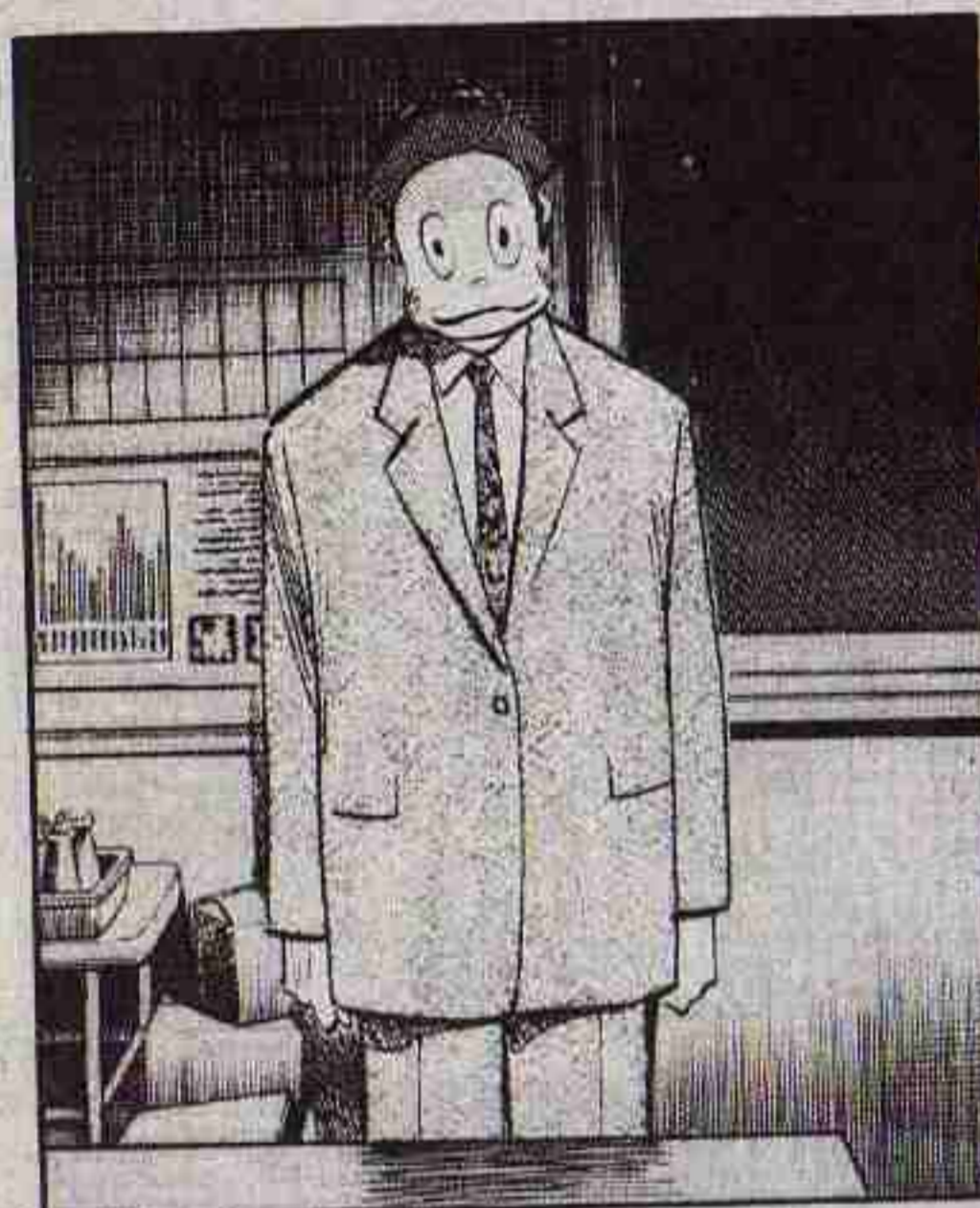

นายก็เลยเขียน
“บันทึก
คำทำนายใหม่”
ขึ้นมาซะมัย
...

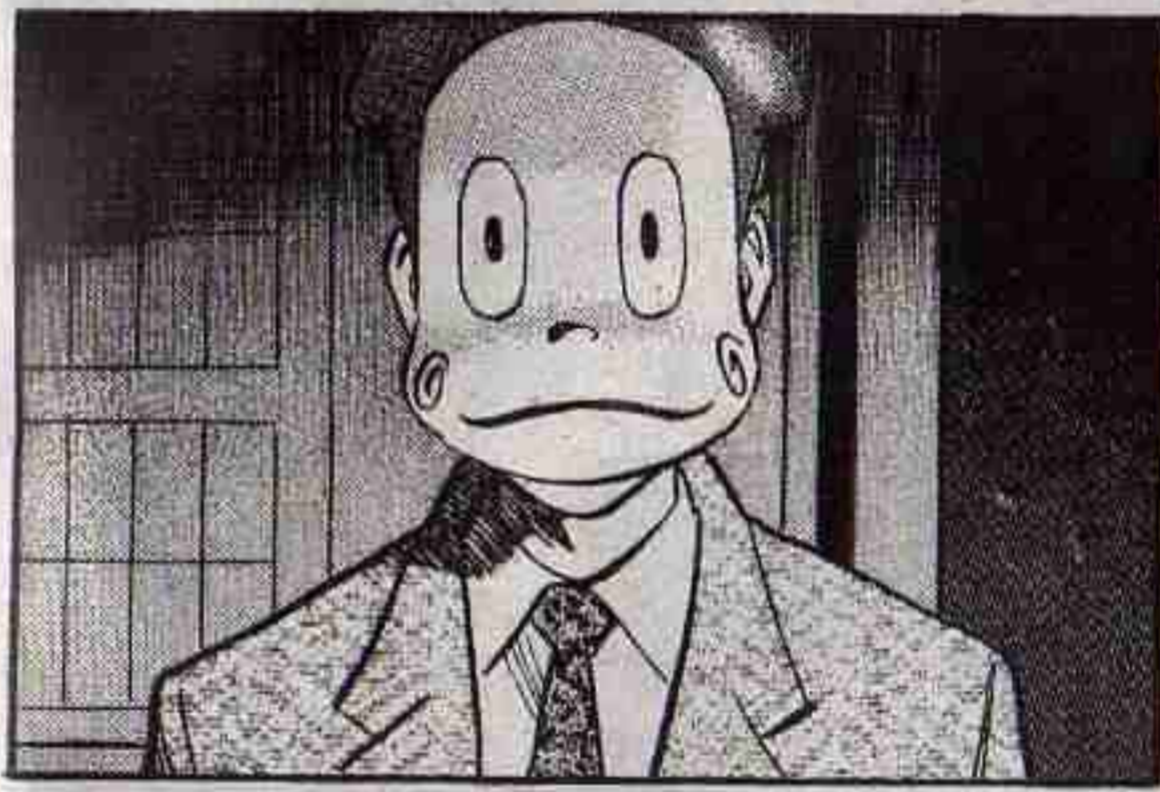

บันทึก
คำทำนาย
ใหม่ดี
...

หรือว่า
บันทึก
คำทำนาย
ของแท้ดี...
นะ

ไม่ไหว
เลย...

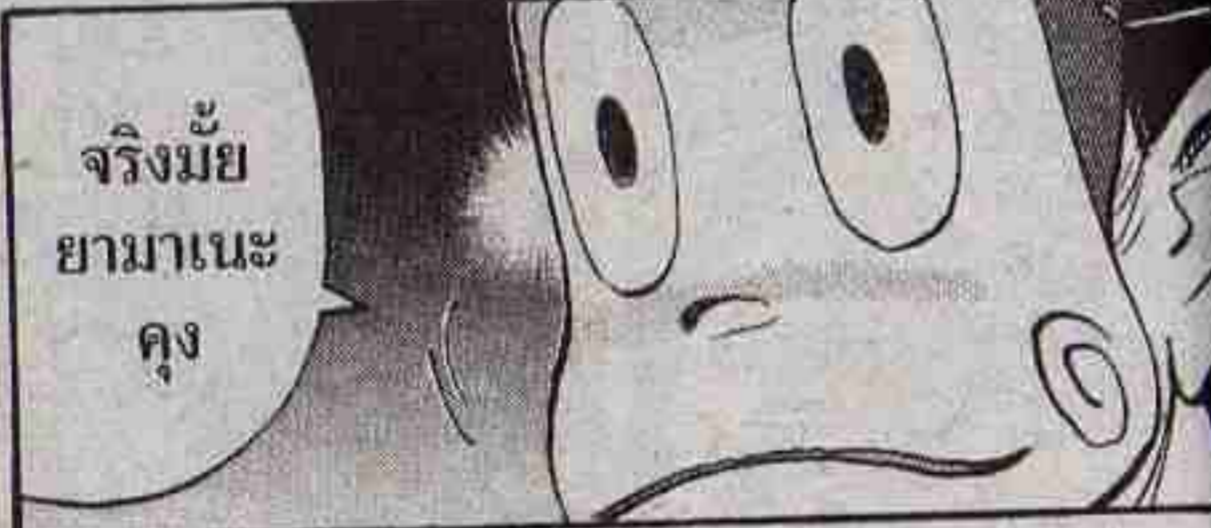

ฉันเคยคิด
อย่างจริงจัง
แต่มาถึง
ตอนนี้
มันก็
พอ ๆ กัน
นั่นแหละ

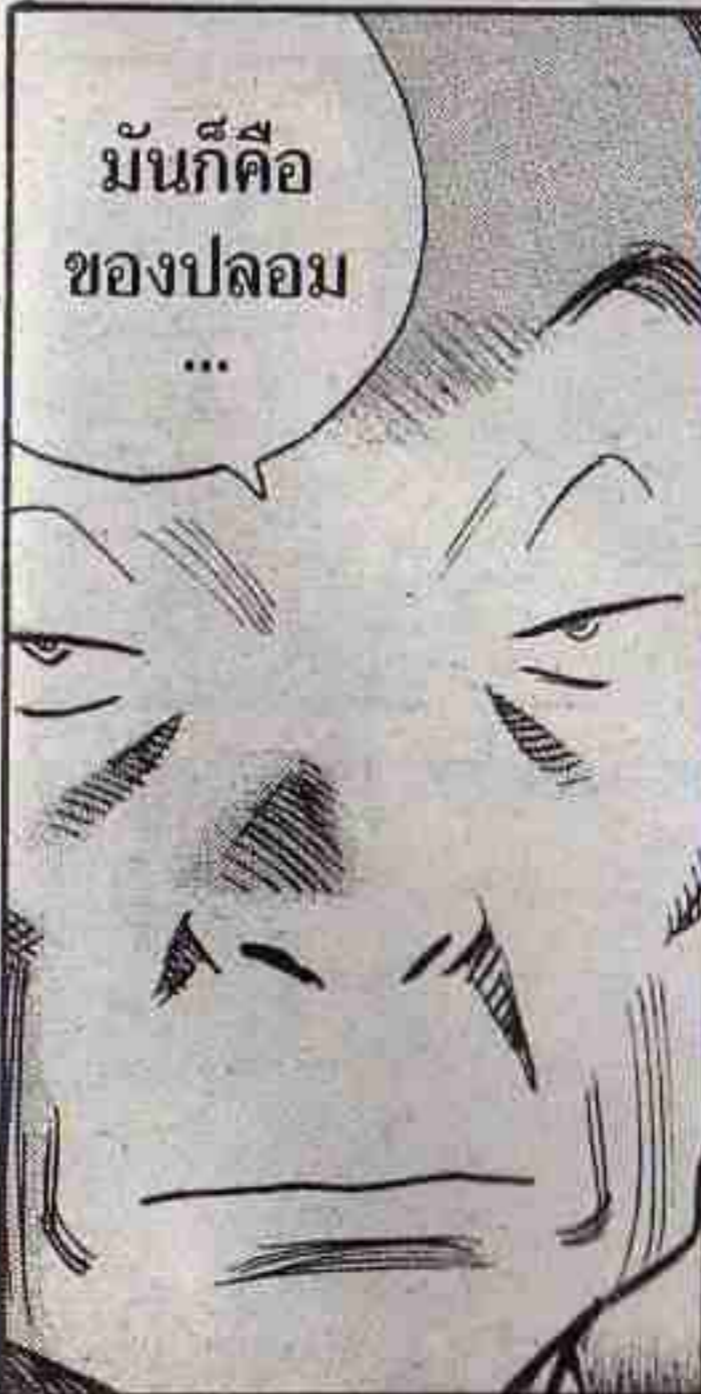
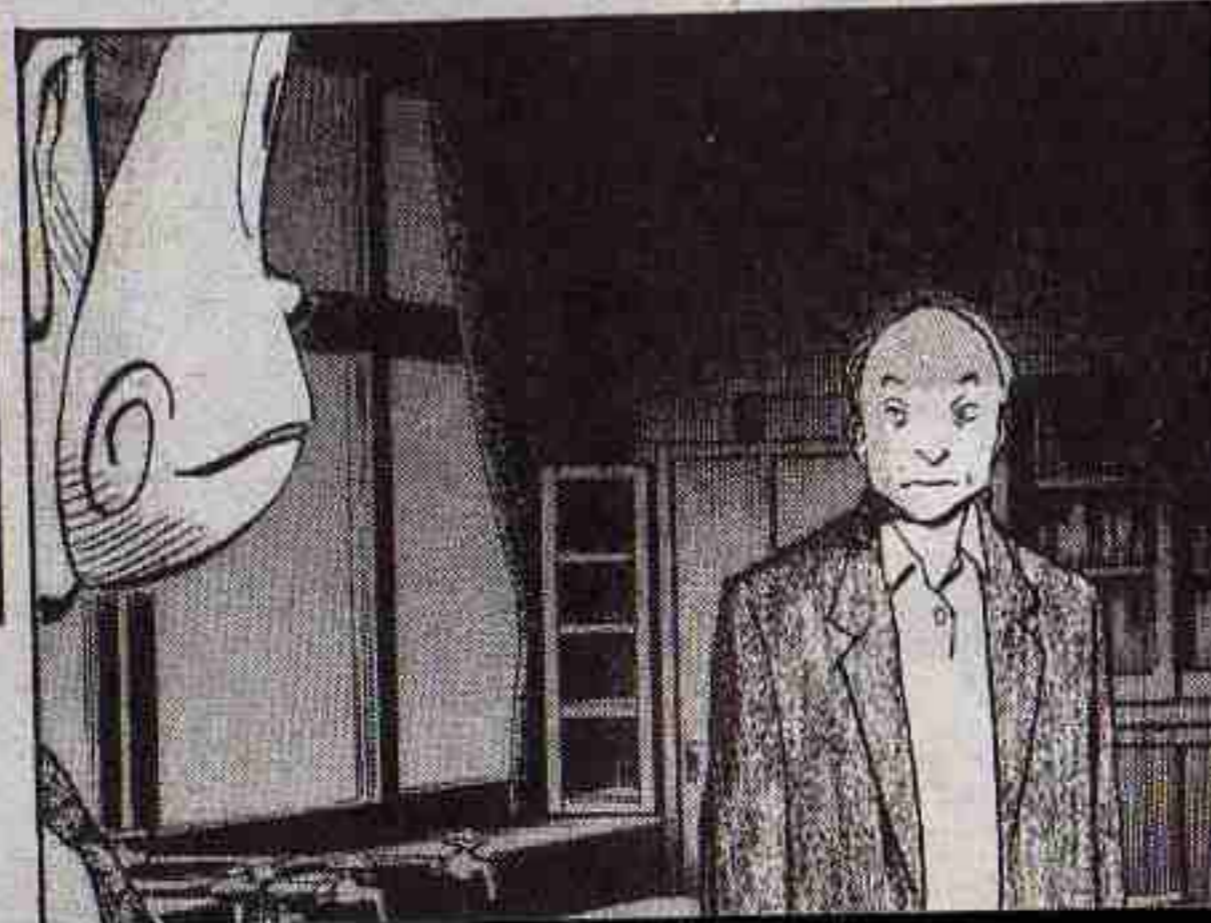
สุด
ท้าย
...

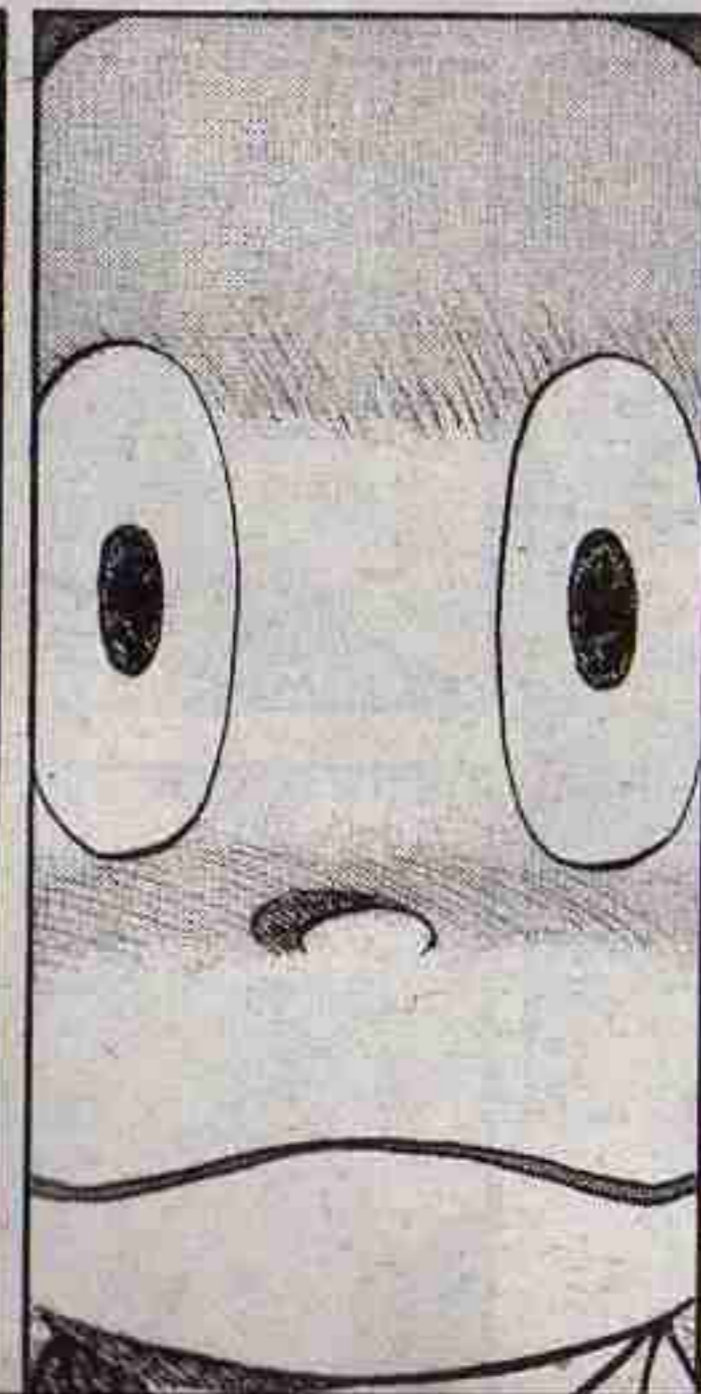
“บันทึก
คำทำนาย”
แบบนี้
ใช้ไม่ได้
หรอก

จริงมัย
ยามาเนะ
คุง

มันก็คือ
ของปลอม
...

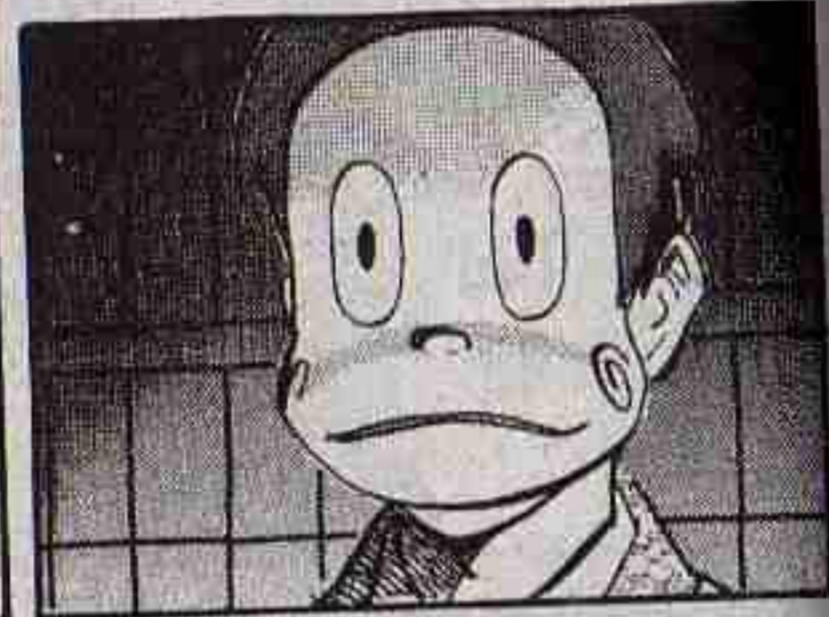

มีเรื่องราวมากมาย
ที่นายเล่า
ให้ฉันฟัง...
พลังวิเศษเอ๋ย
โลกจะถูกทำลาย
เอ๋ย...

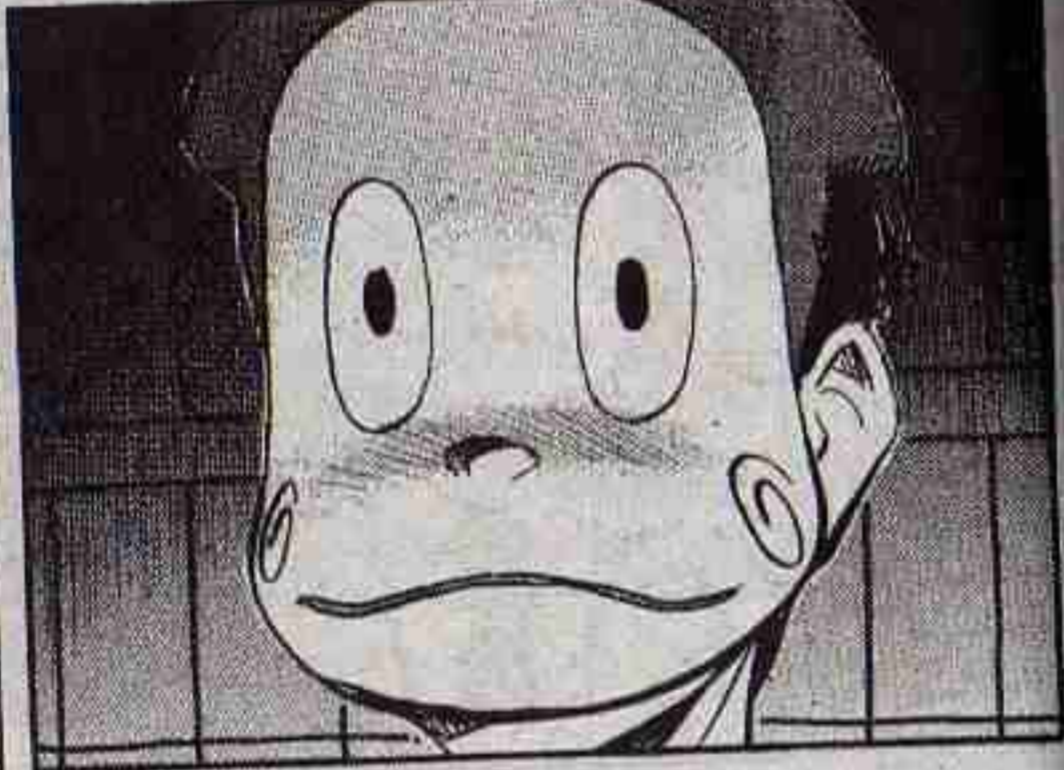
เล่าไป
หัวเราะไป
...

ใช้คำพูด
ที่เข้าใจกัน
แค่ในกลุ่ม
พวกเรา
เท่านั้น

"ล้างบัญชี"
นี่ หมายถึง
ฆ่าคู่กรณี
ใช่ไหม?

รู้ทั้งรู้
แต่ก็ยัง
หัวเราะ
...

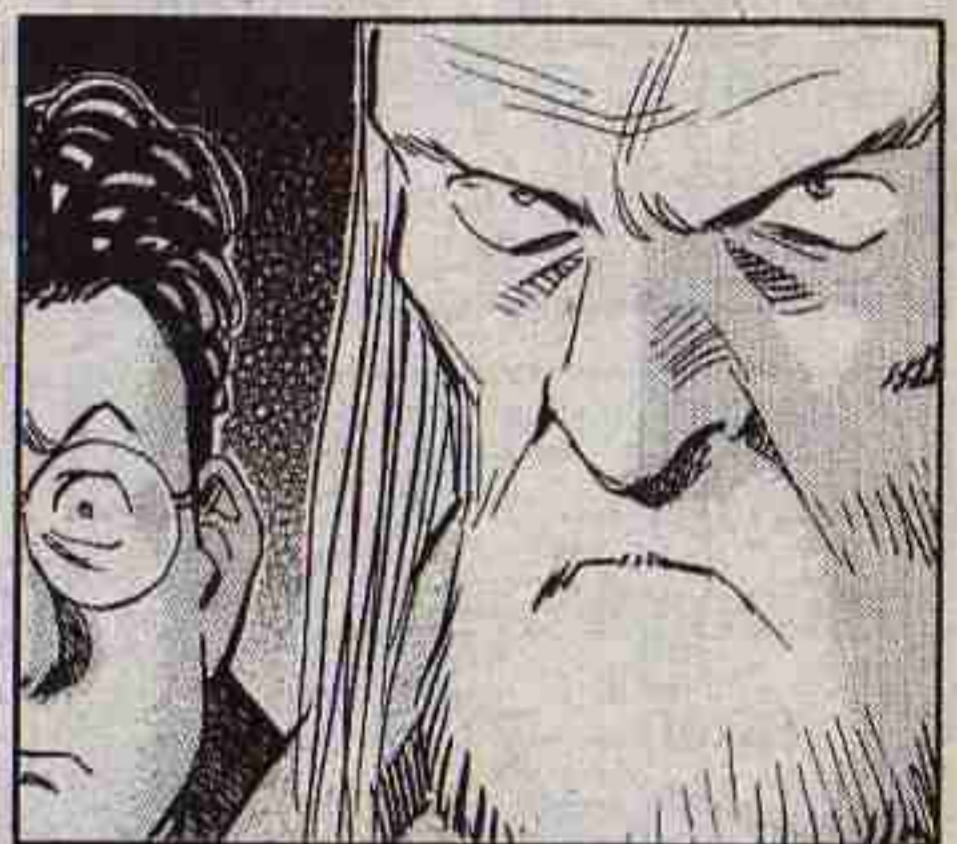
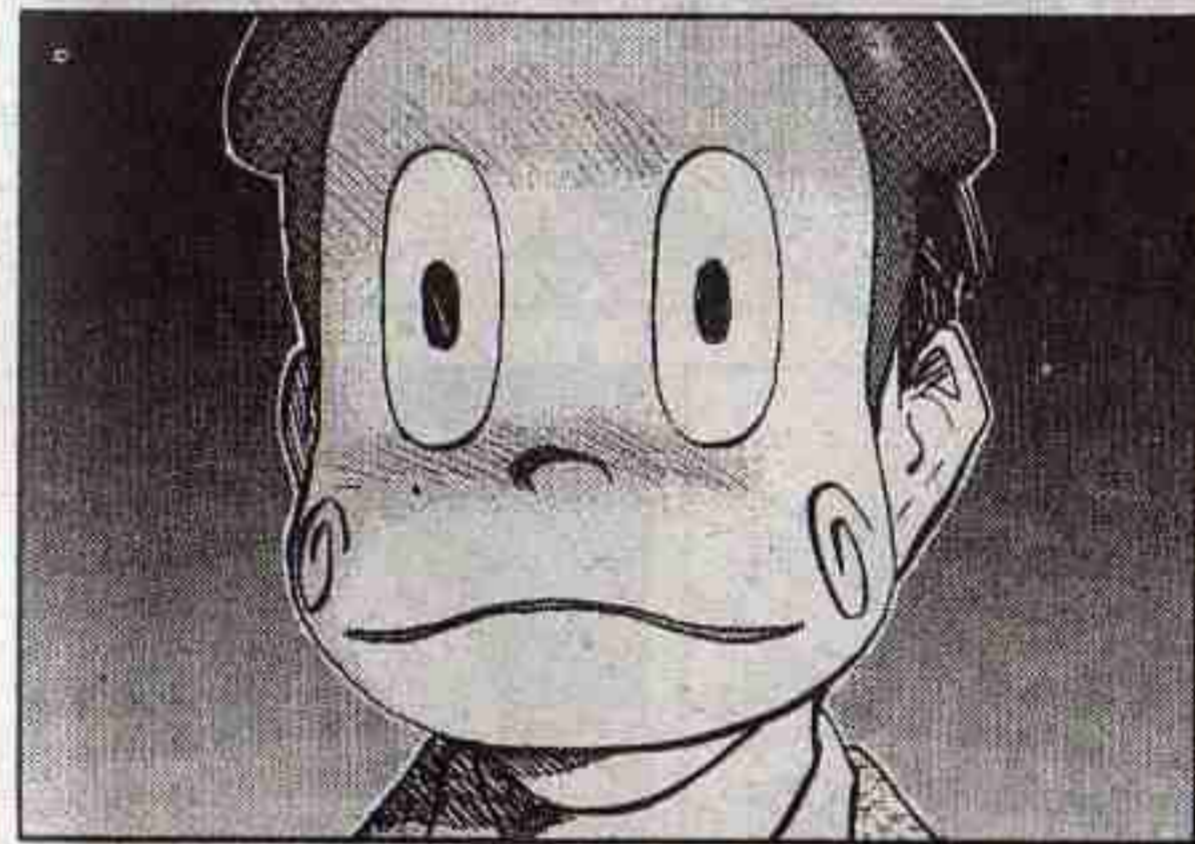
รู้ทั้งรู้
แต่ก็
ไม่ได้พูด
อะไร
...

นาย
นะ
...

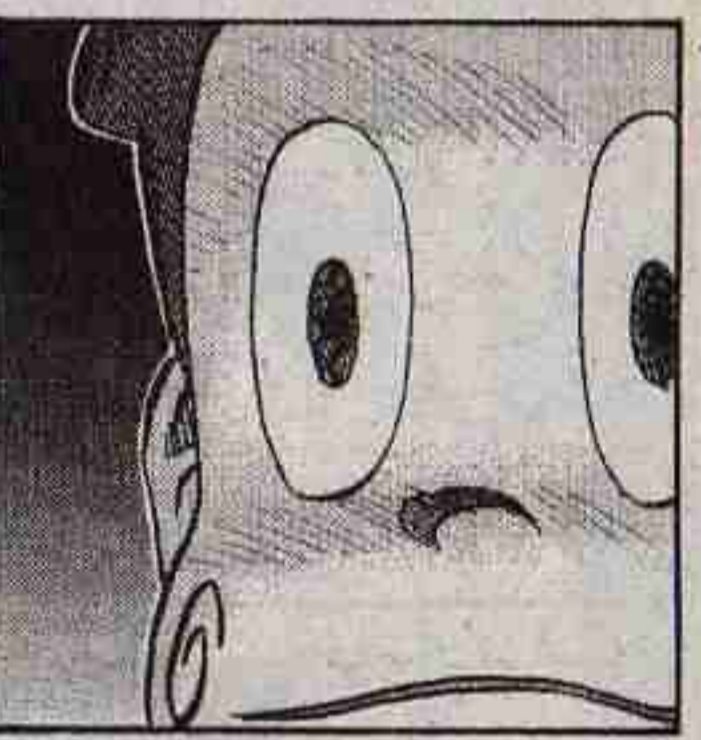
ซีโกหก
...

โกหกมากซะ
จนจำไม่ได้ว่า
เรื่องไหนโกหก
เลยรีไร
?

เรื่องโกหก
ที่อยาก
ปิดเอาไว้
มีเพียง

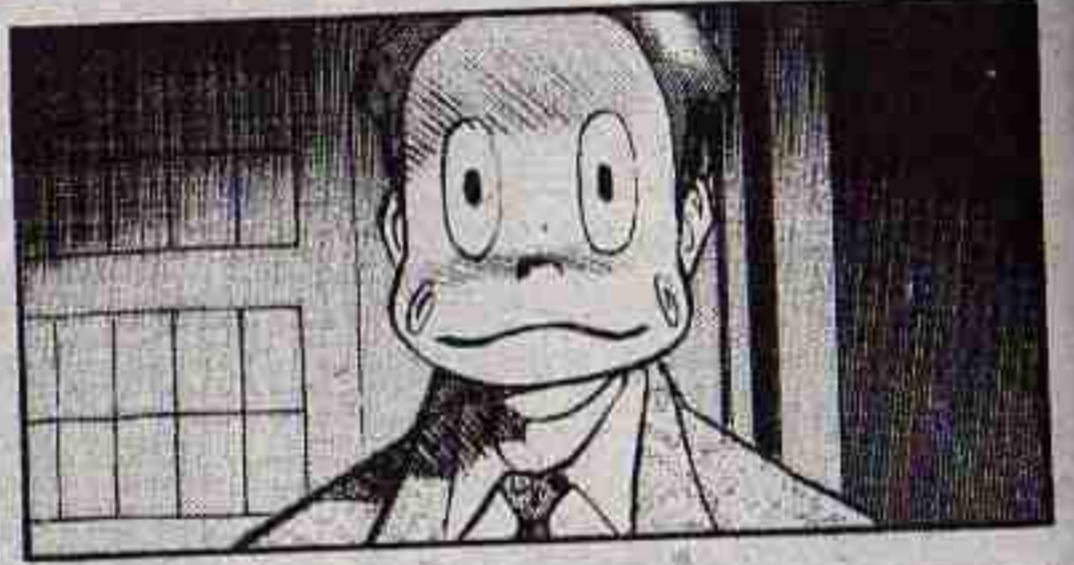
ที่อยากปิด
มากที่สุดคือ
เรื่องโกหก
ปี'70 ลินะ
?

หรือว่า
เรื่องโกหก
ที่ห้องทดลอง
ปี'71?

จริงสินะ...
อยากปิด
เรื่องนั้น
เอาไว้

เรื่องนั้น
...

นายเคยตาย
ที่ห้องทดลองนี้
ไปครั้งนึงแล้ว
ใช่ไหมล่ะ
...?

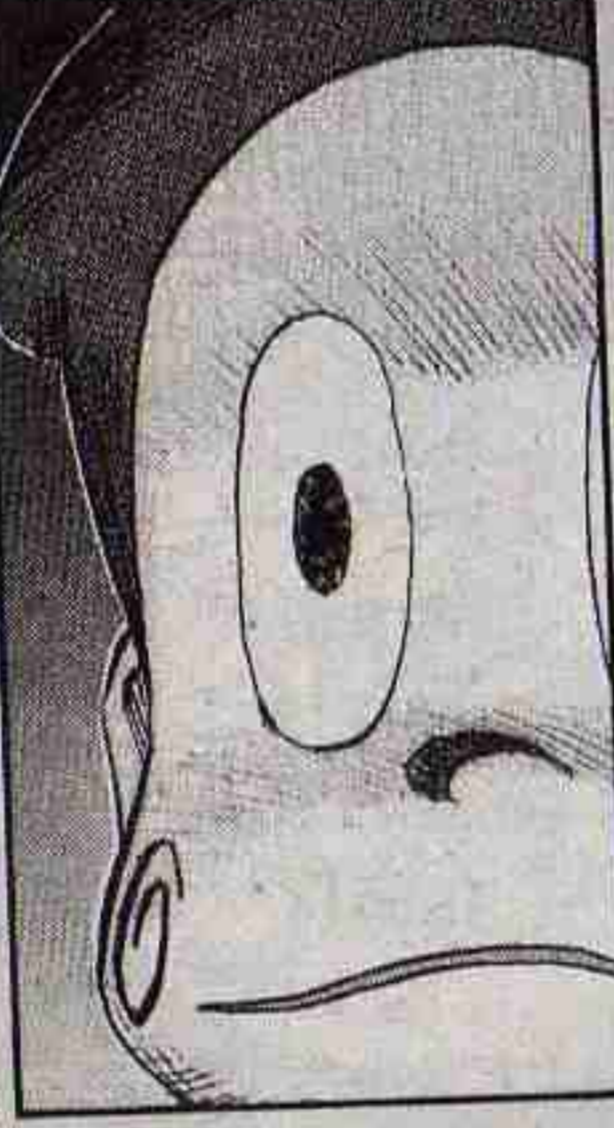
ไม่สิ
ไม่ได้ตาย
สักหน่อย...
ตรงกันข้าม
ตอนนั้น
นาย...

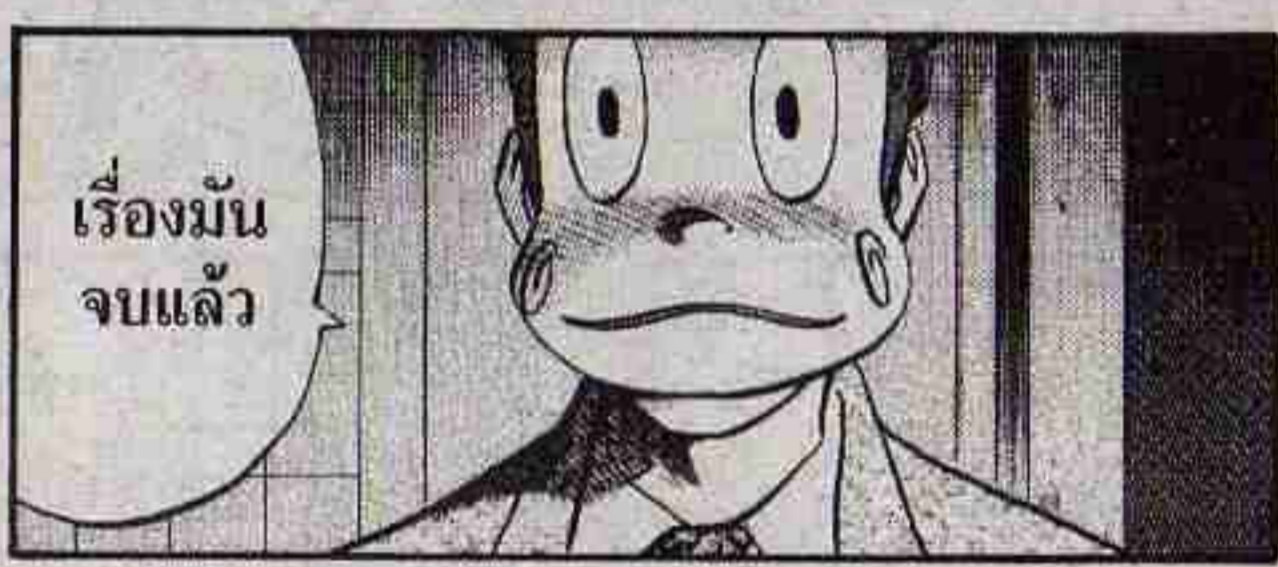
โกหกพลาด
ต่างหากละ
....!!

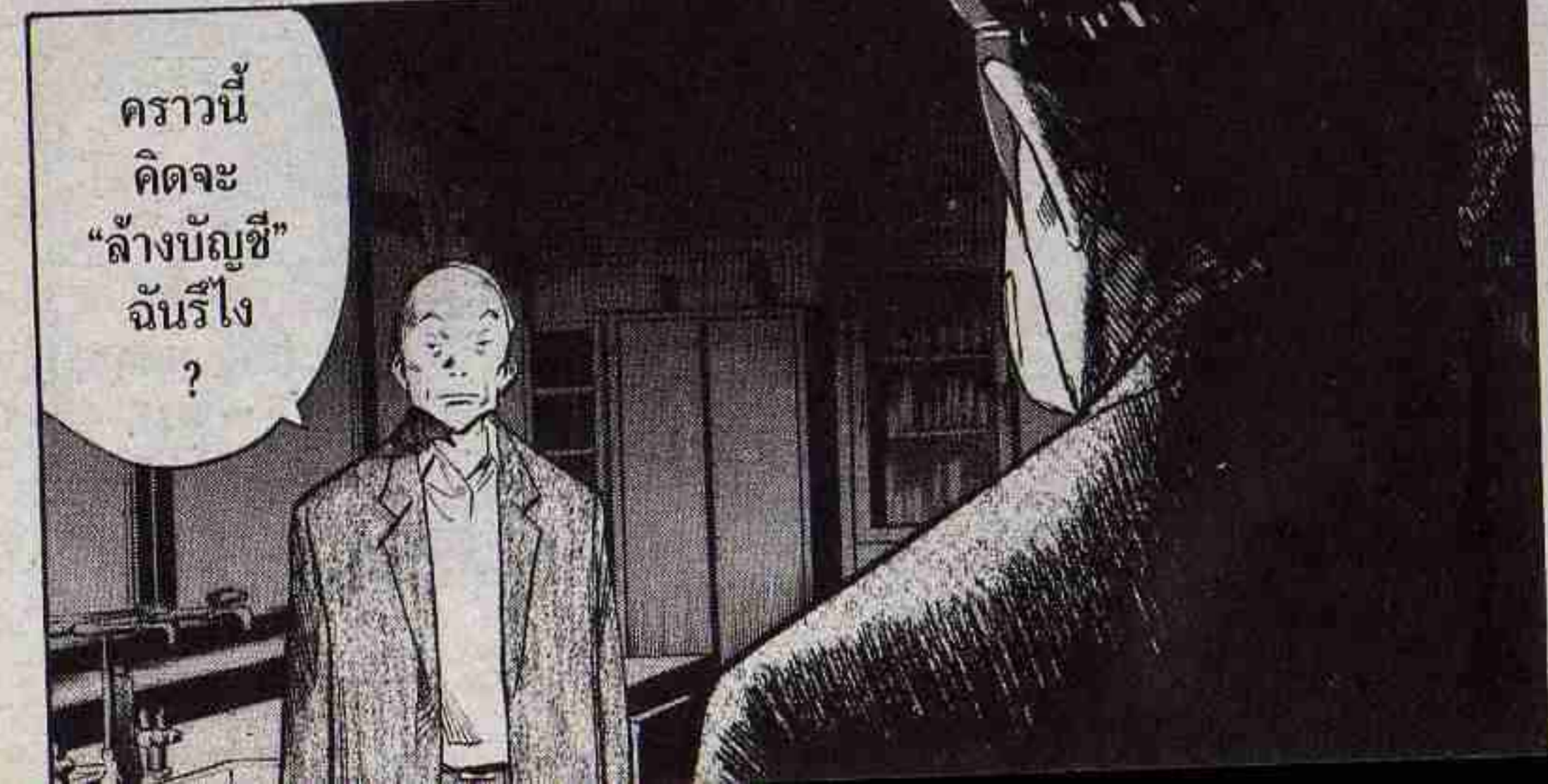
ถึงได้
"ล้างบัญชี"
ดองก็

ก็เลย "ล้างบัญชี" ดองก็
ที่เห็นความเป็นจริงนั้นกับตา
แล้วคราวนี้ก็คิดจะ
"ล้างบัญชี" ฉันทสินะ!!

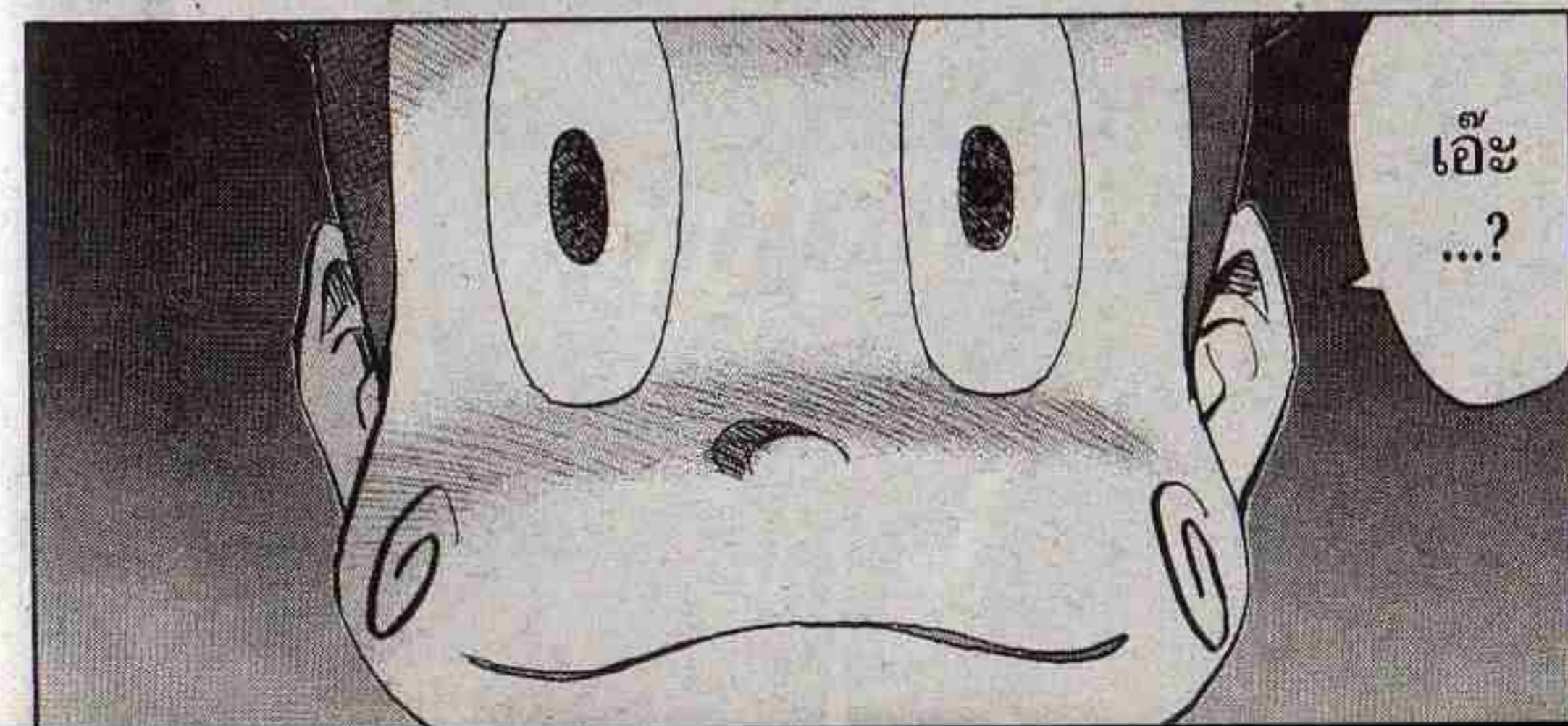
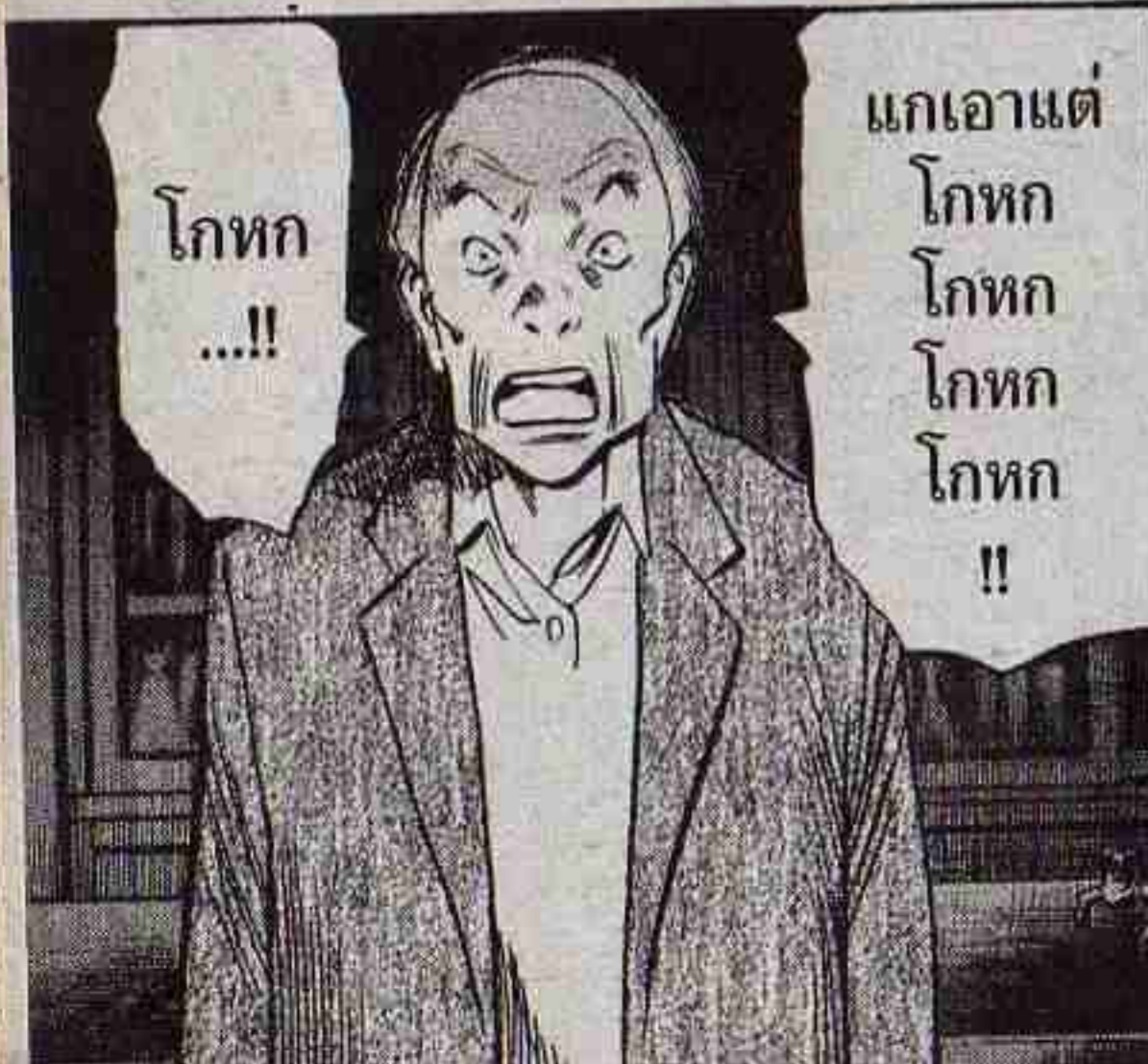
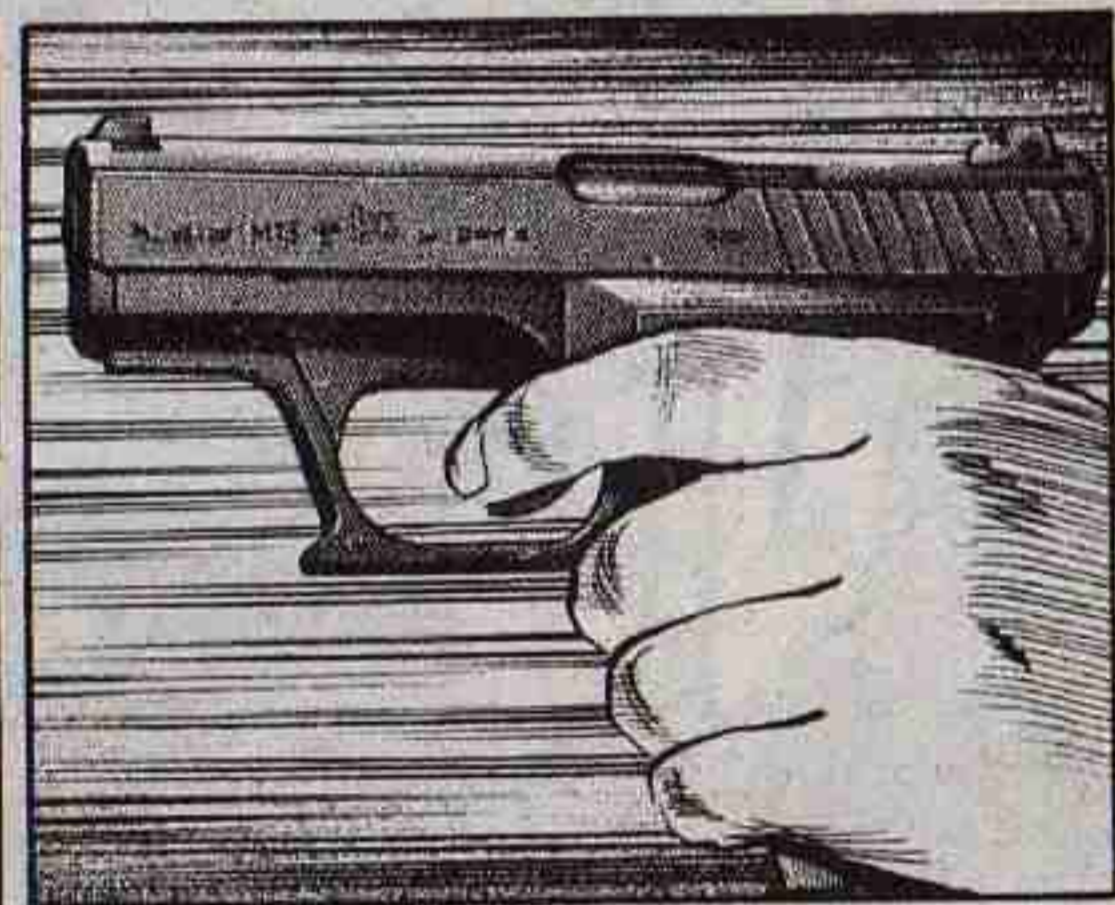
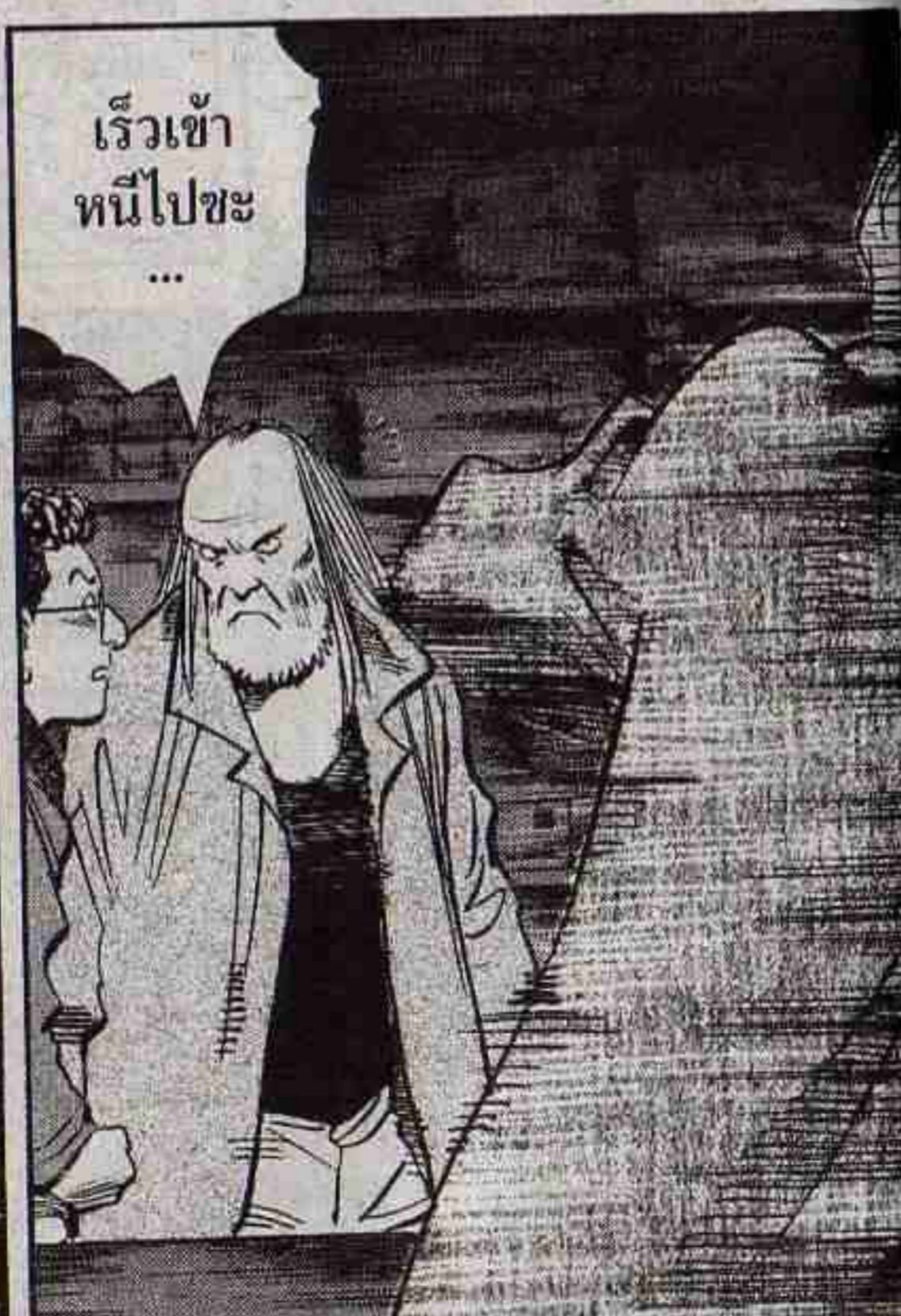
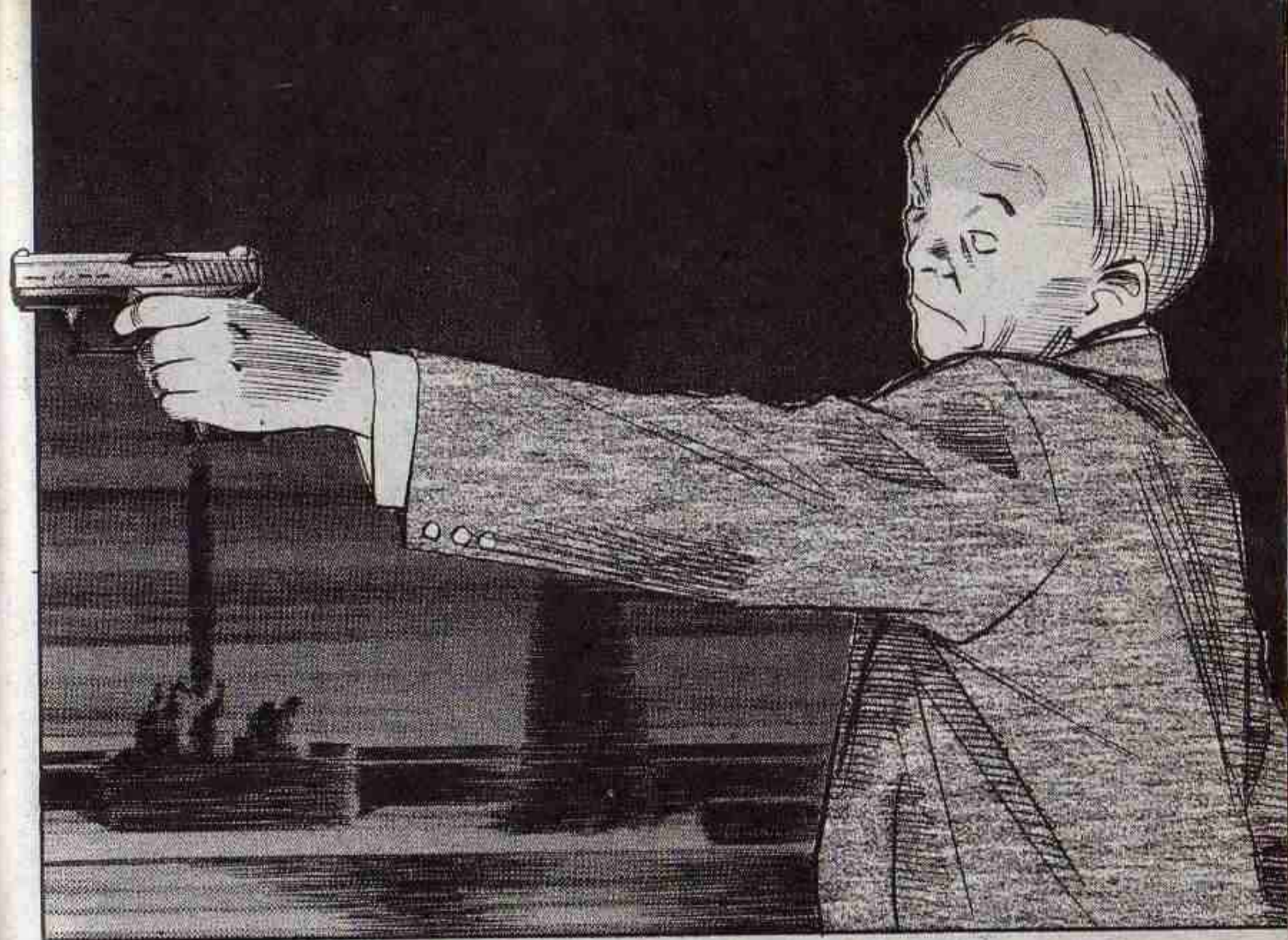
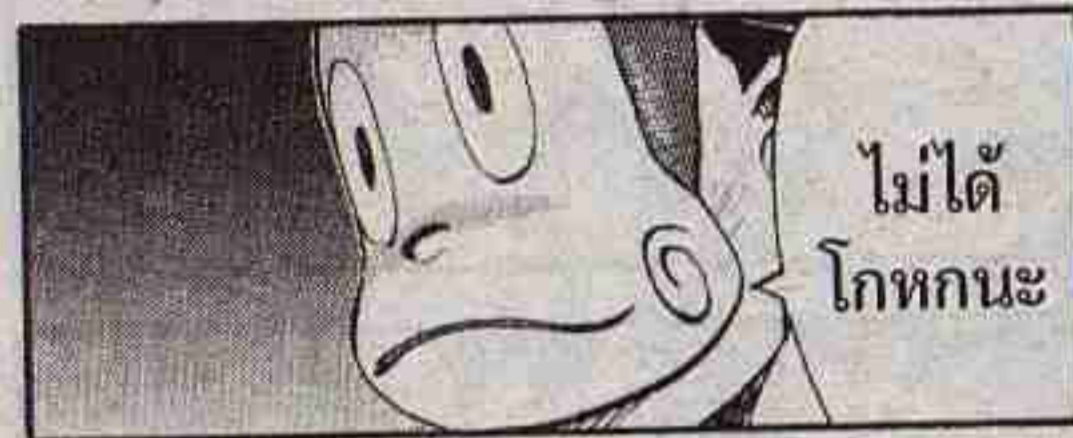
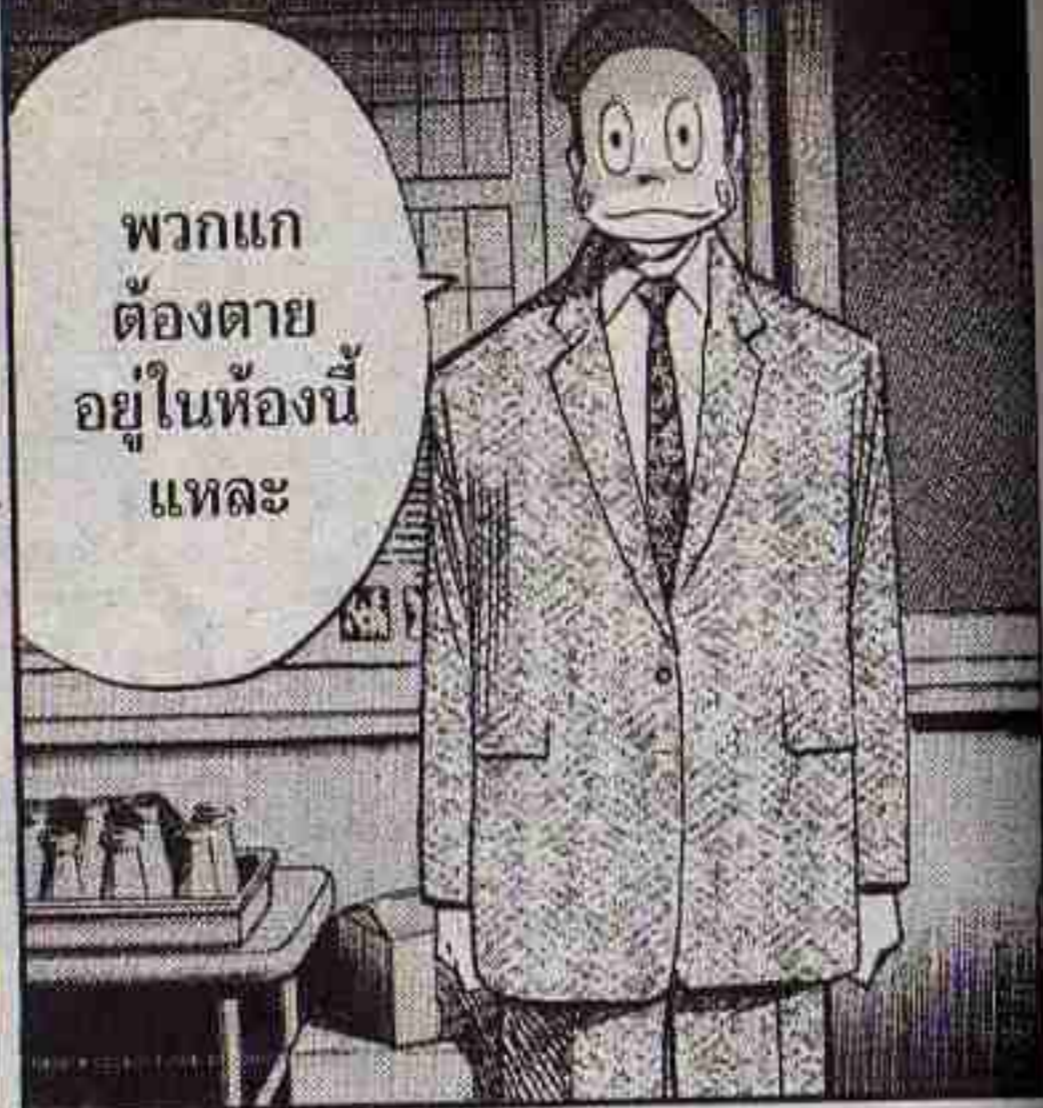
เรื่องมัน
จบแล้ว

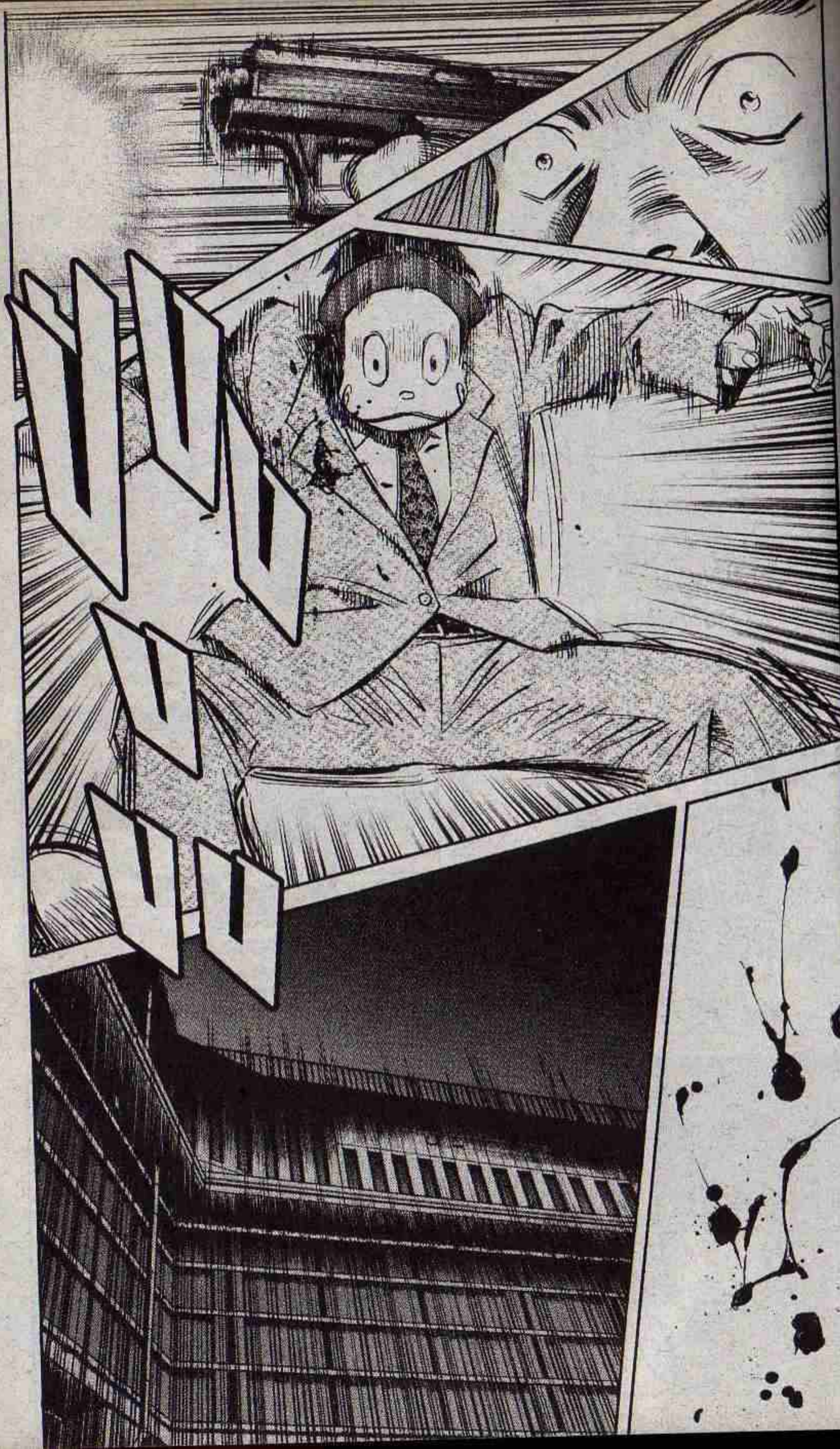

คราวนี้
คิดจะ
"ล้างบัญชี"
ฉันทสินะ
?

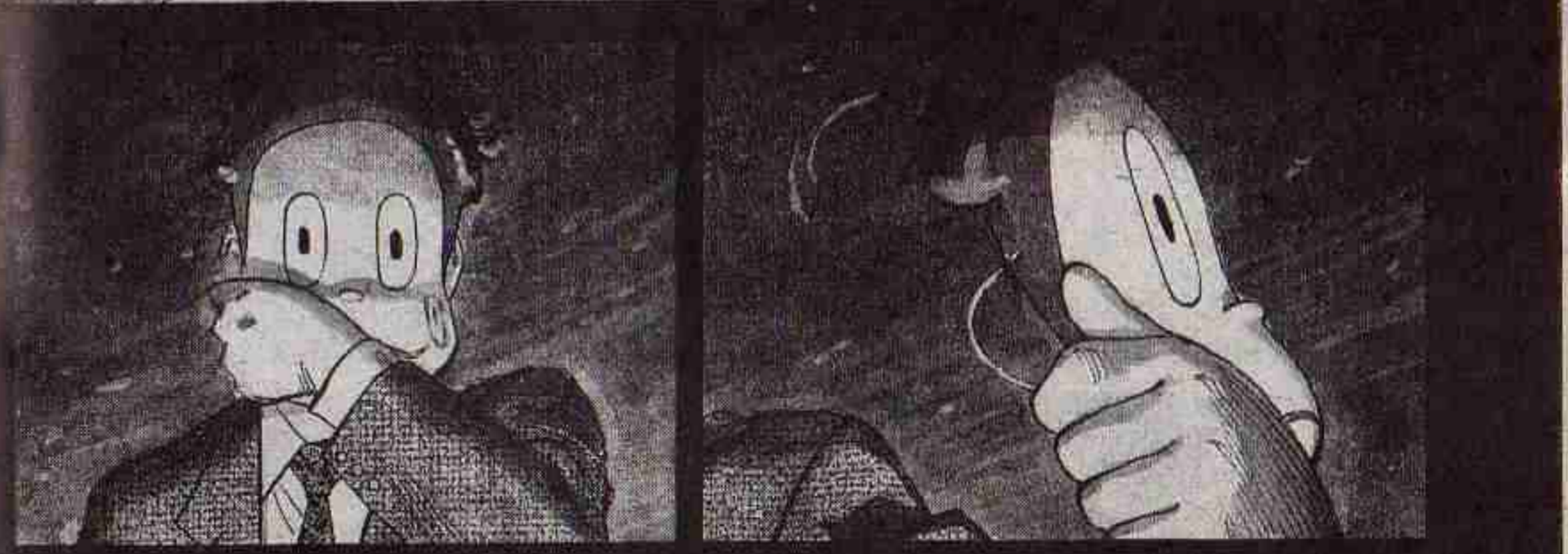

ลูกน้องฉันท
ล้อมห้อง
ทดลองนี้ไว้
หมดแล้ว

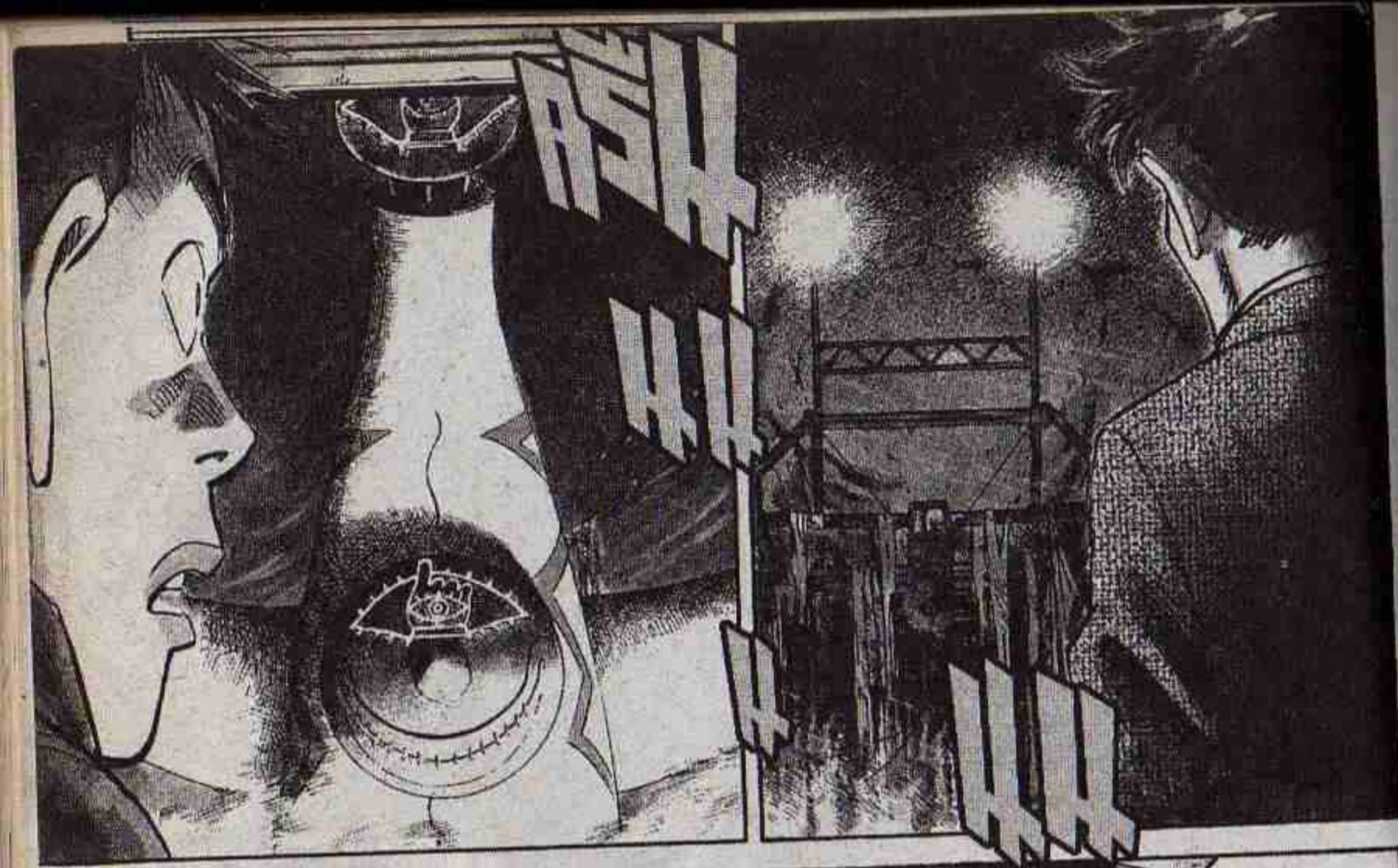
วันที่ 31 ธันวาคม
ปี 2000

แก ...

กะ ...

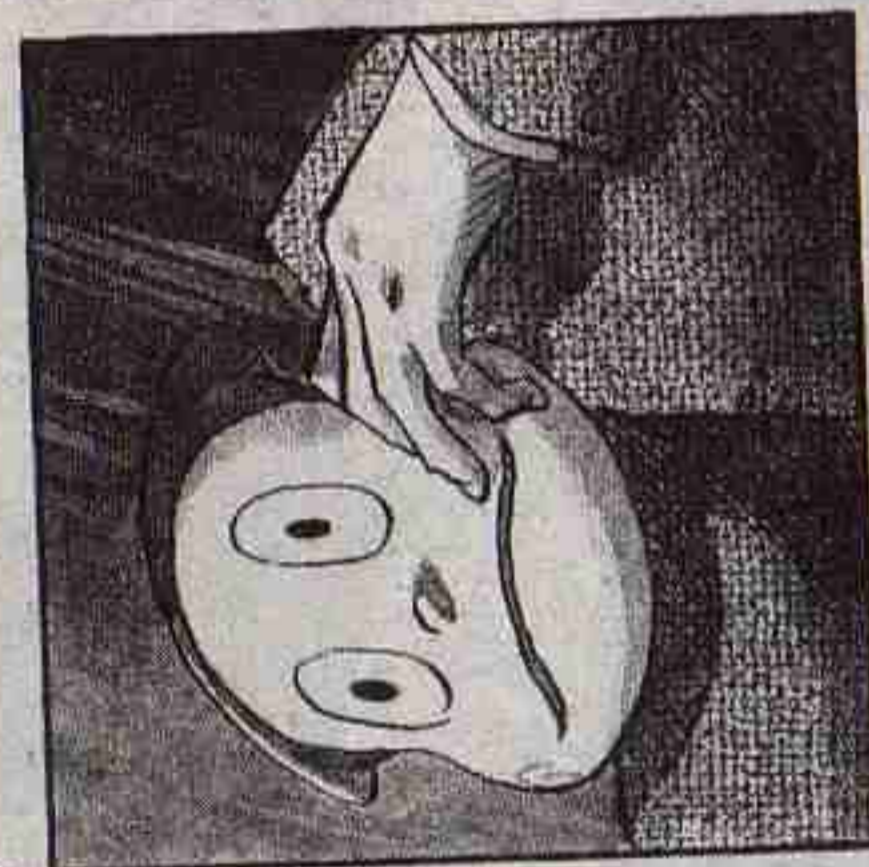
ตอนที่ 12 ไทหน่าของเพื่อน

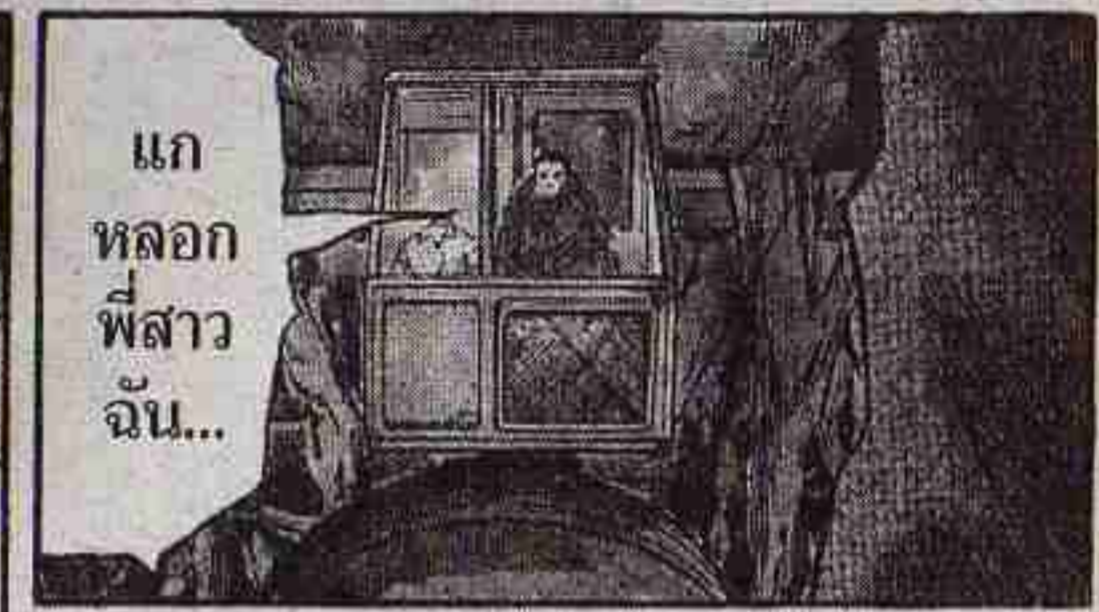
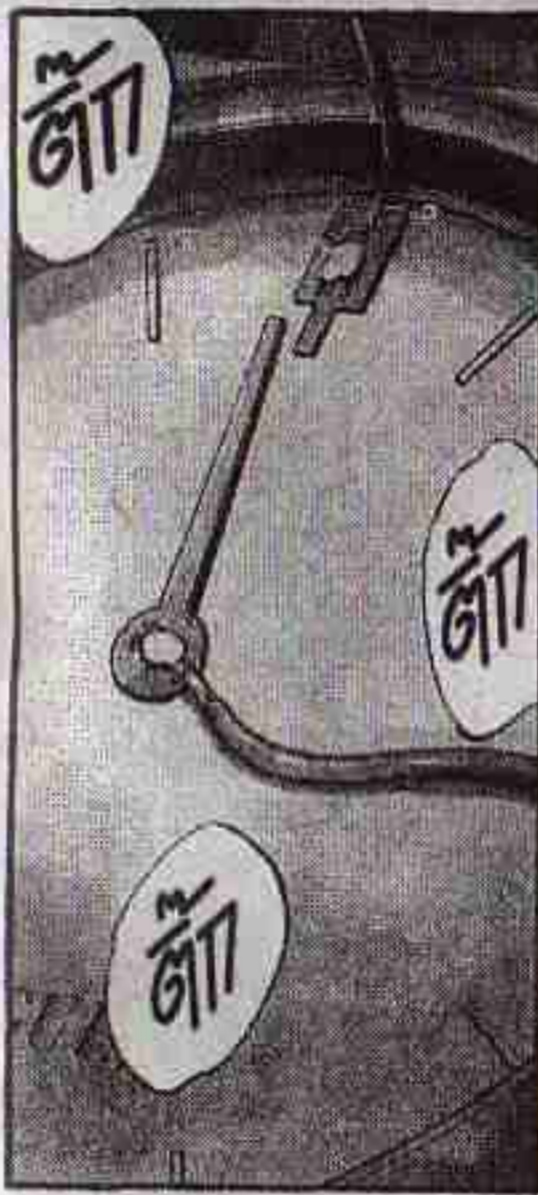
ที่เข้ามา
ตีสนิท
กับฉัน
...

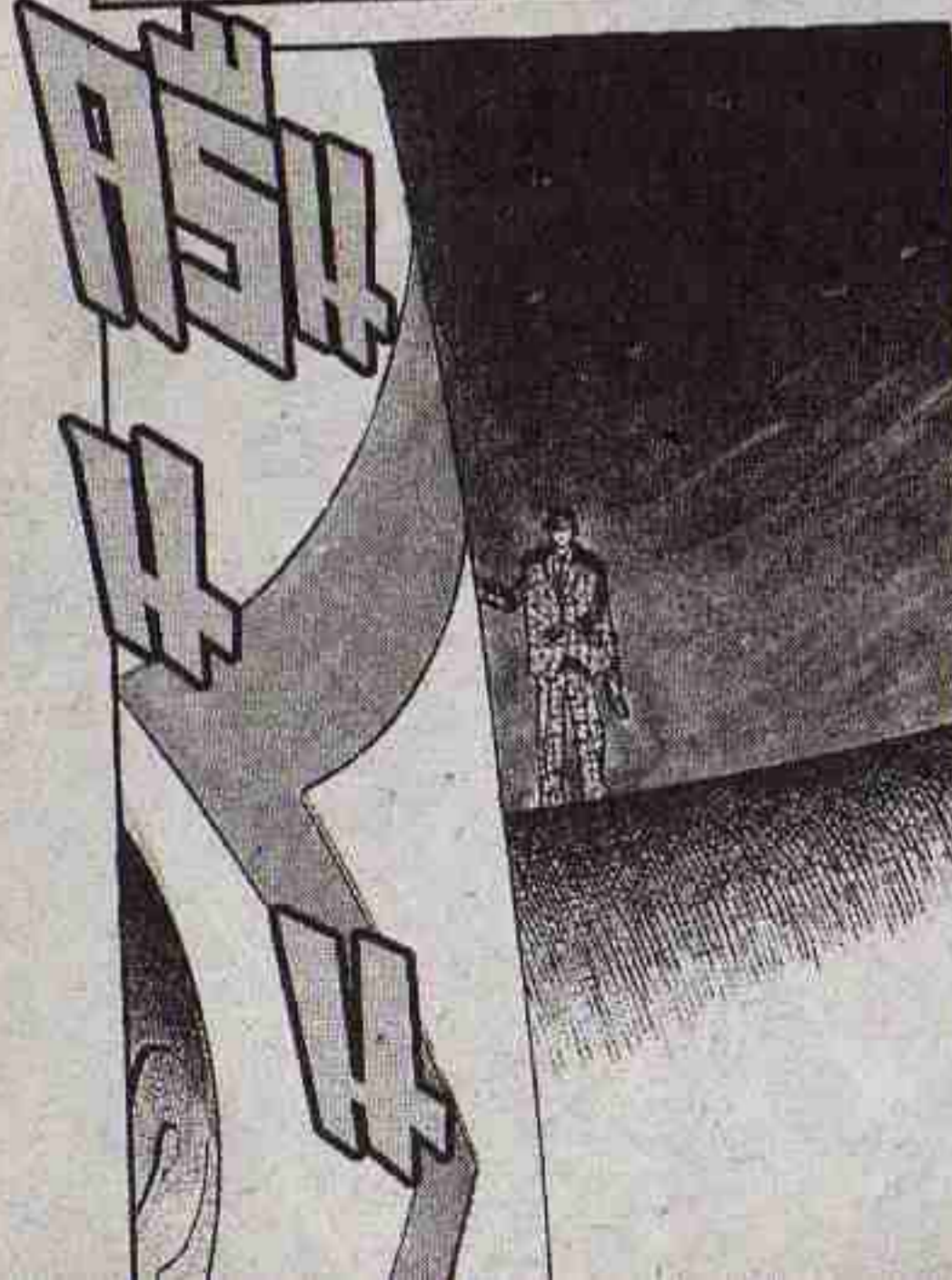
ทั้งหมด
โกหก
ฉันแหละ
...!!

แก
...
ตะ...ตาย
ไปแล้ว
ไม่ใช่เหรอ
...

แล้วยัง
คั่นนะ
อีก...
แก...

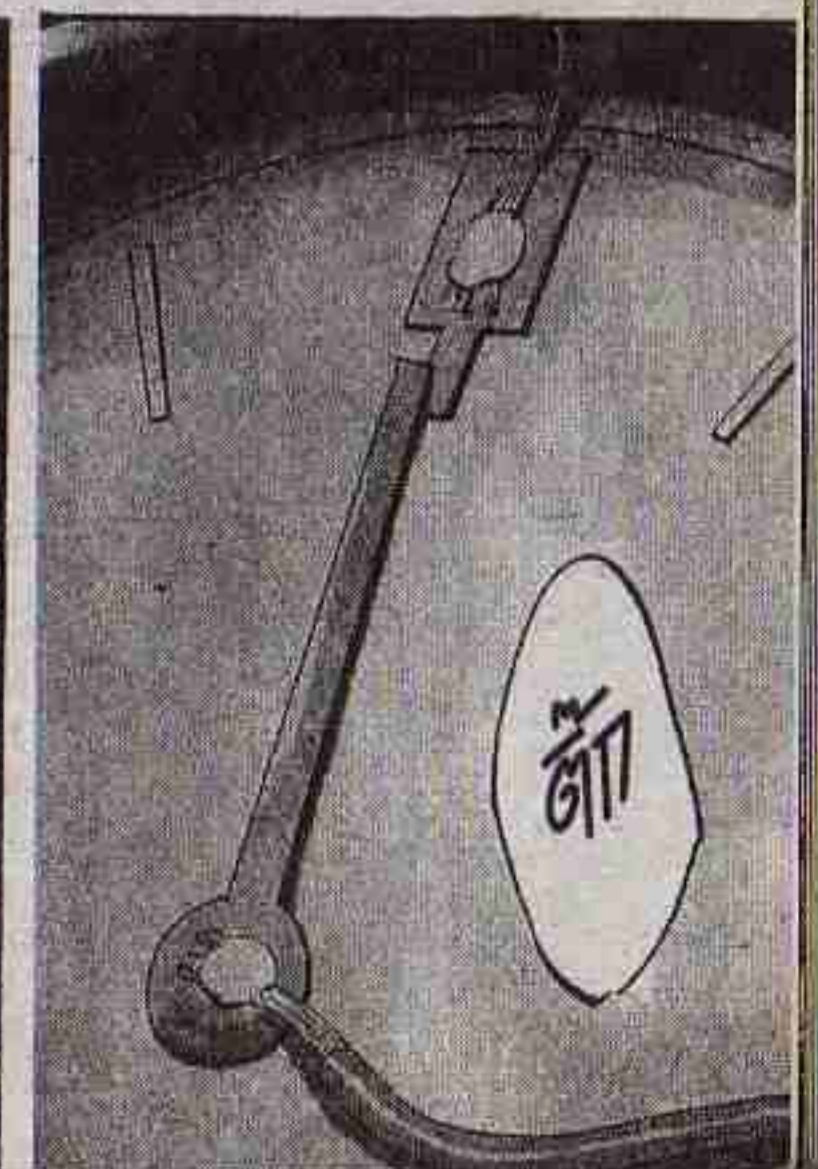

แล้ว
ลูก ๆ...
ของแก
ล่ะ...
เด็ก
พวกนั้น
เป็น
ลูกใคร
...

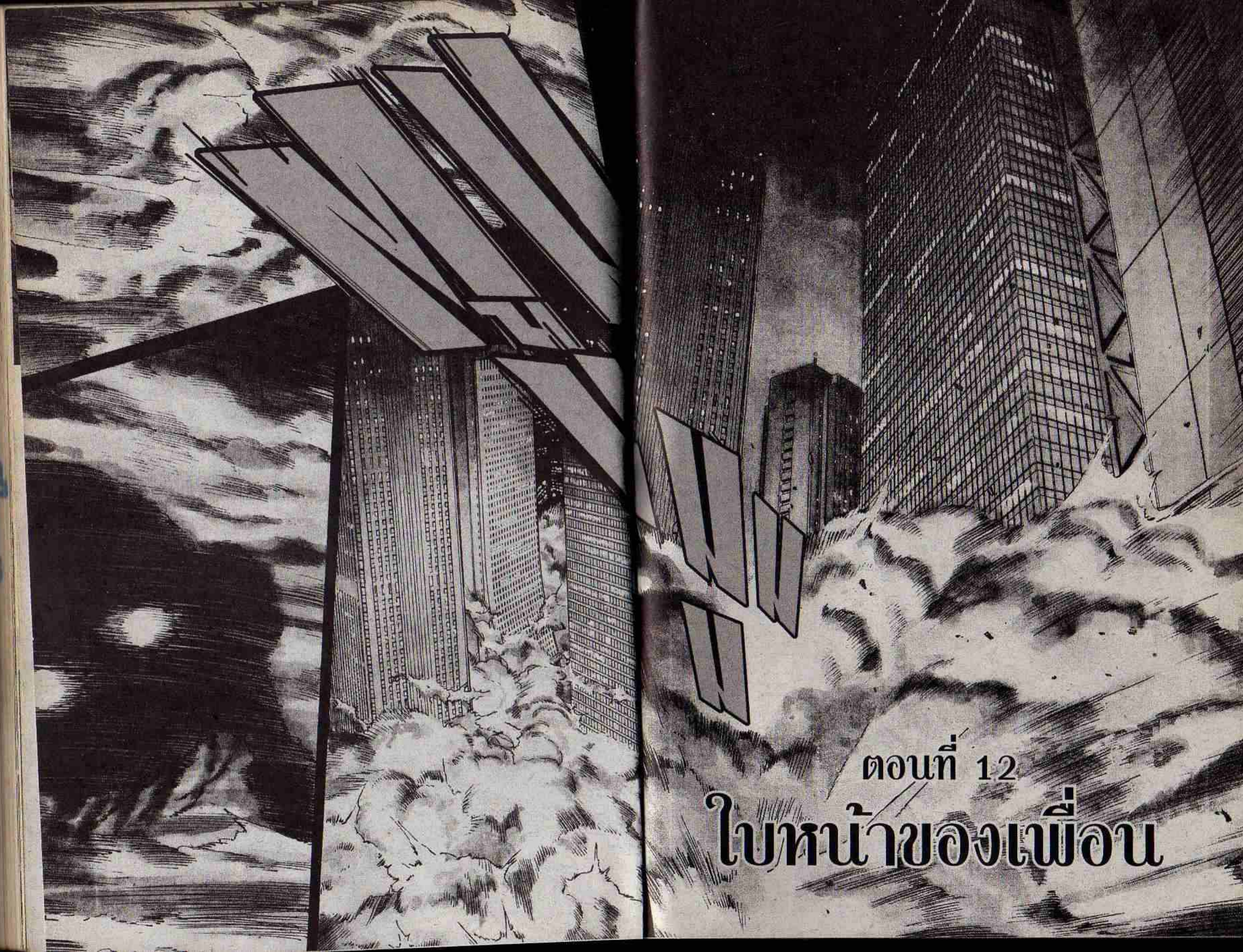
เรื่อง
เมียของแก
ด้วย...

แก
...!!

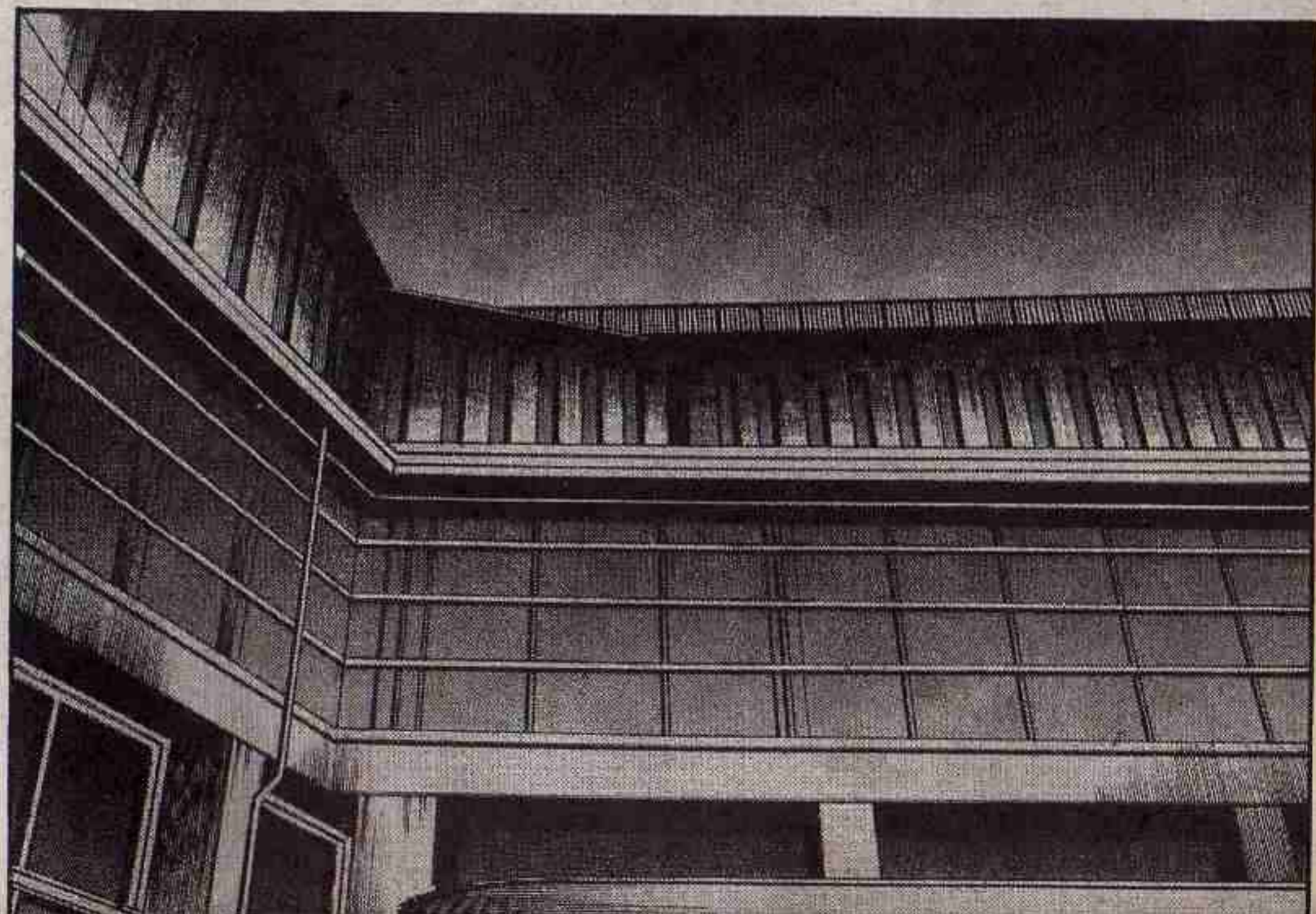
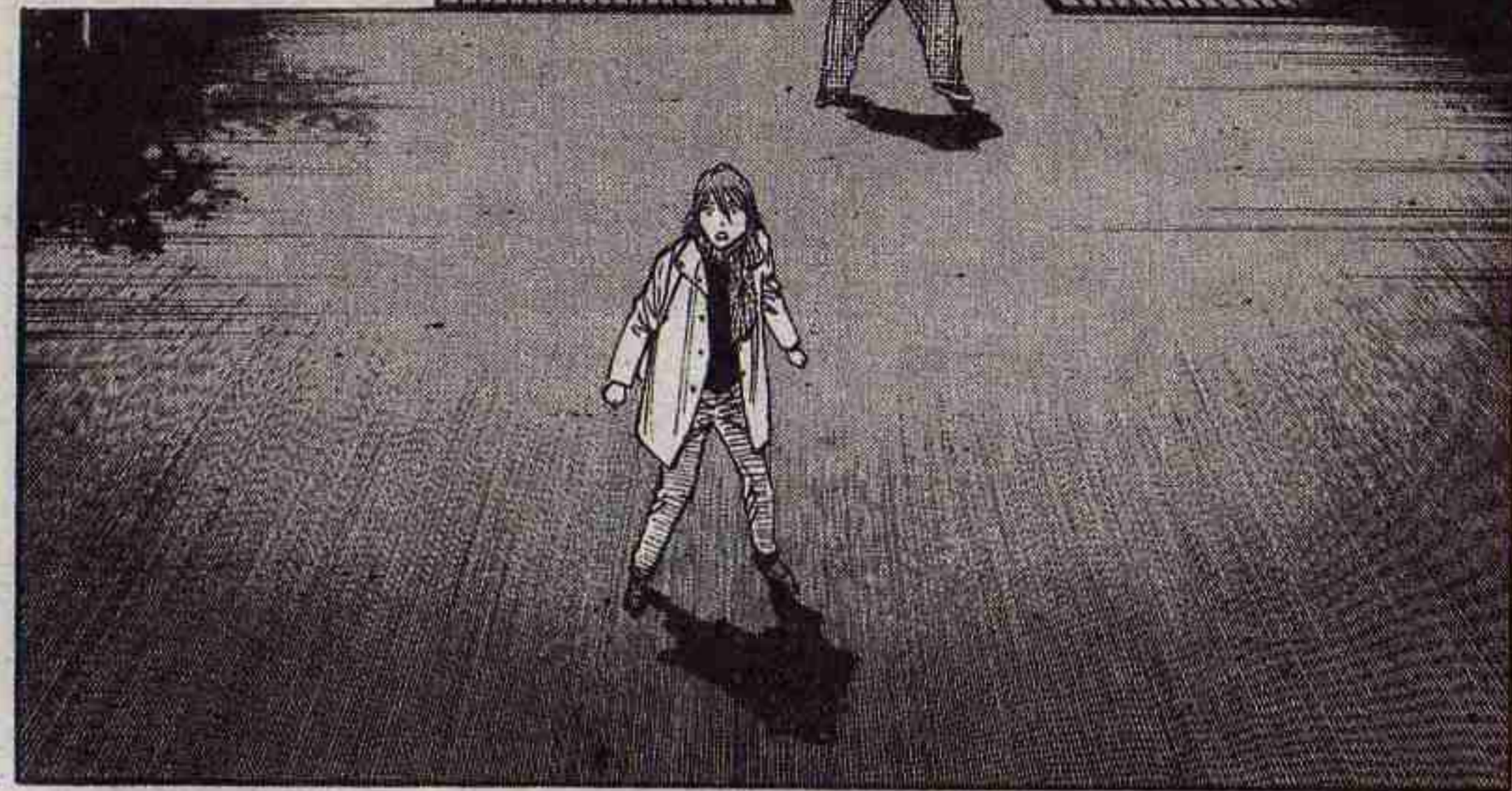
๑๕

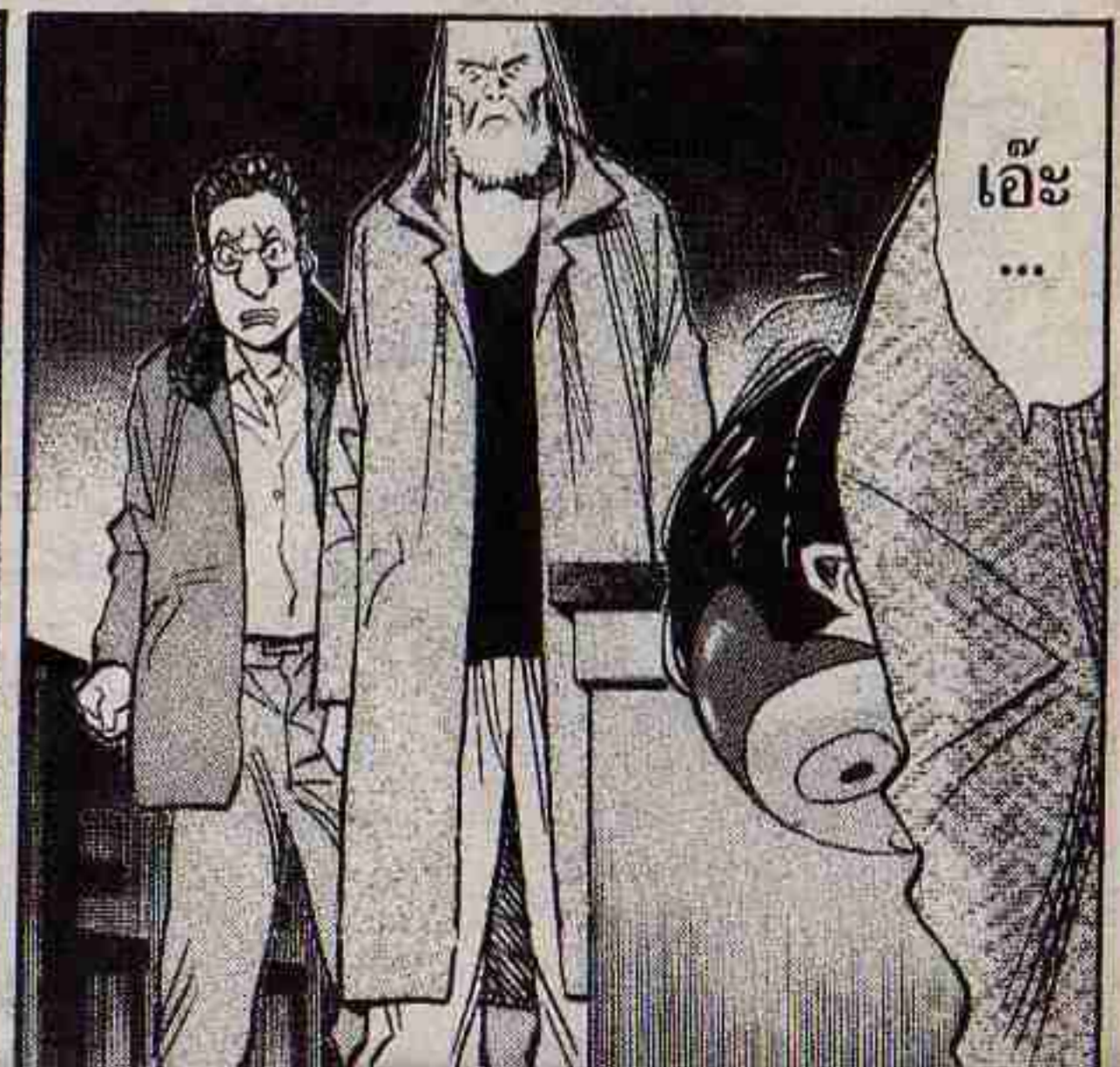
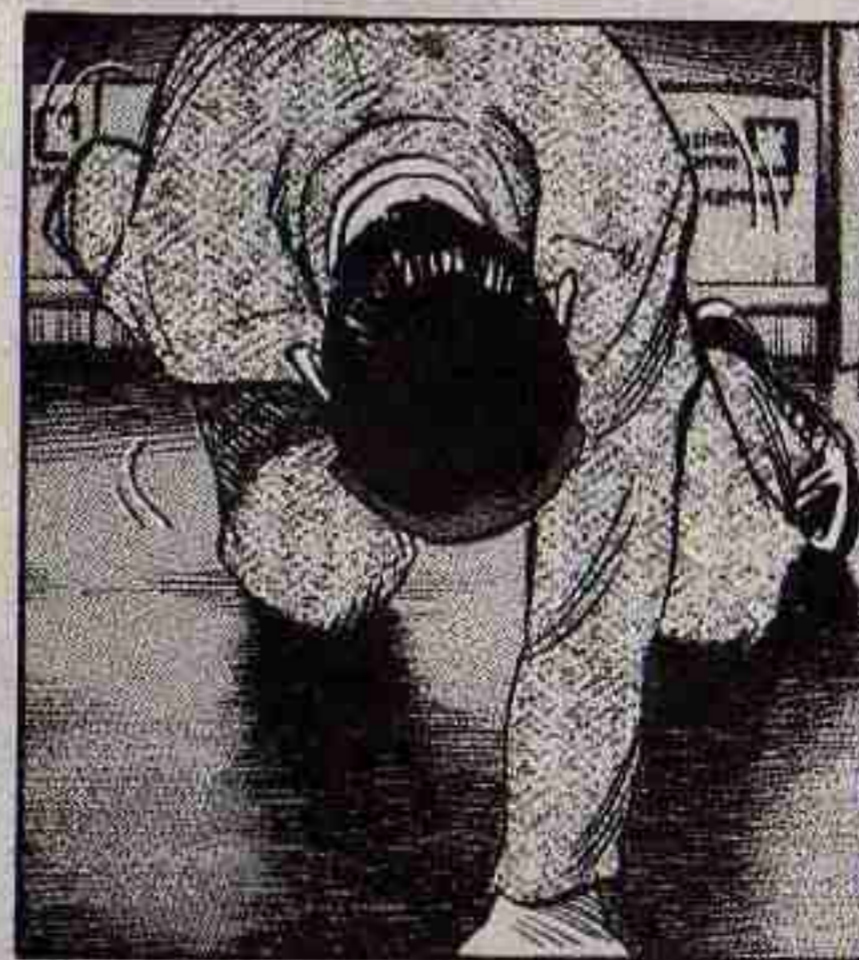
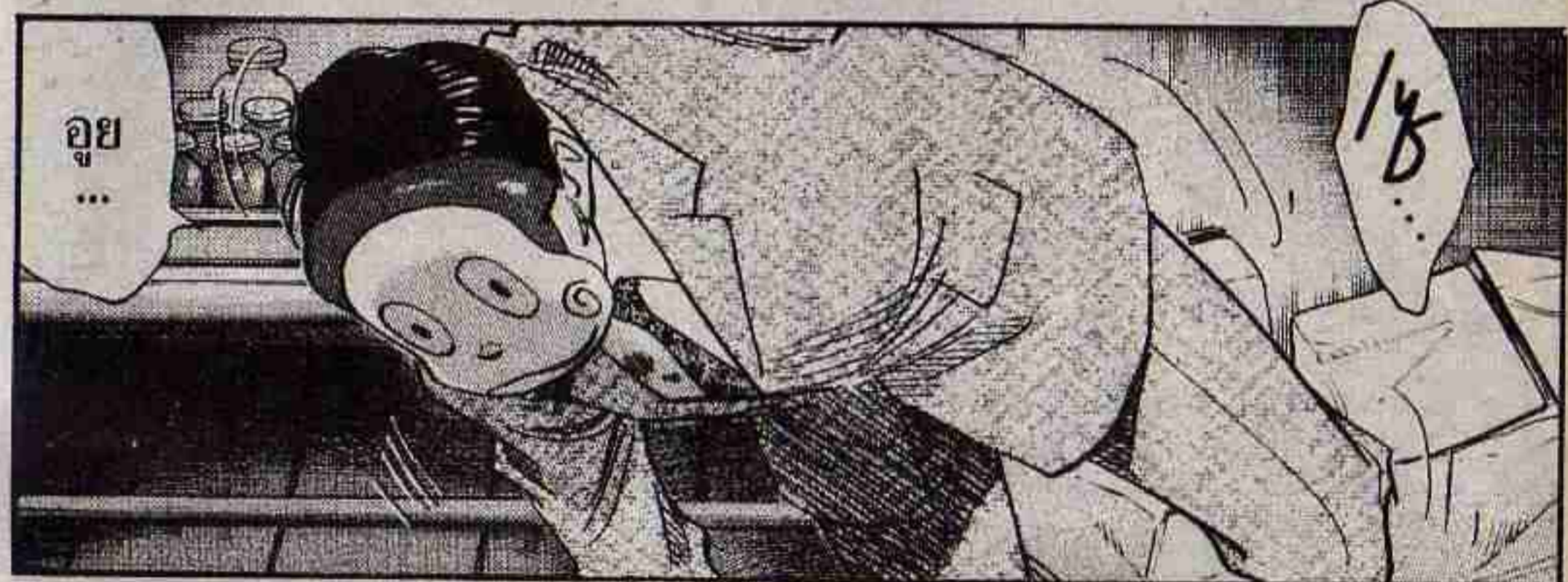
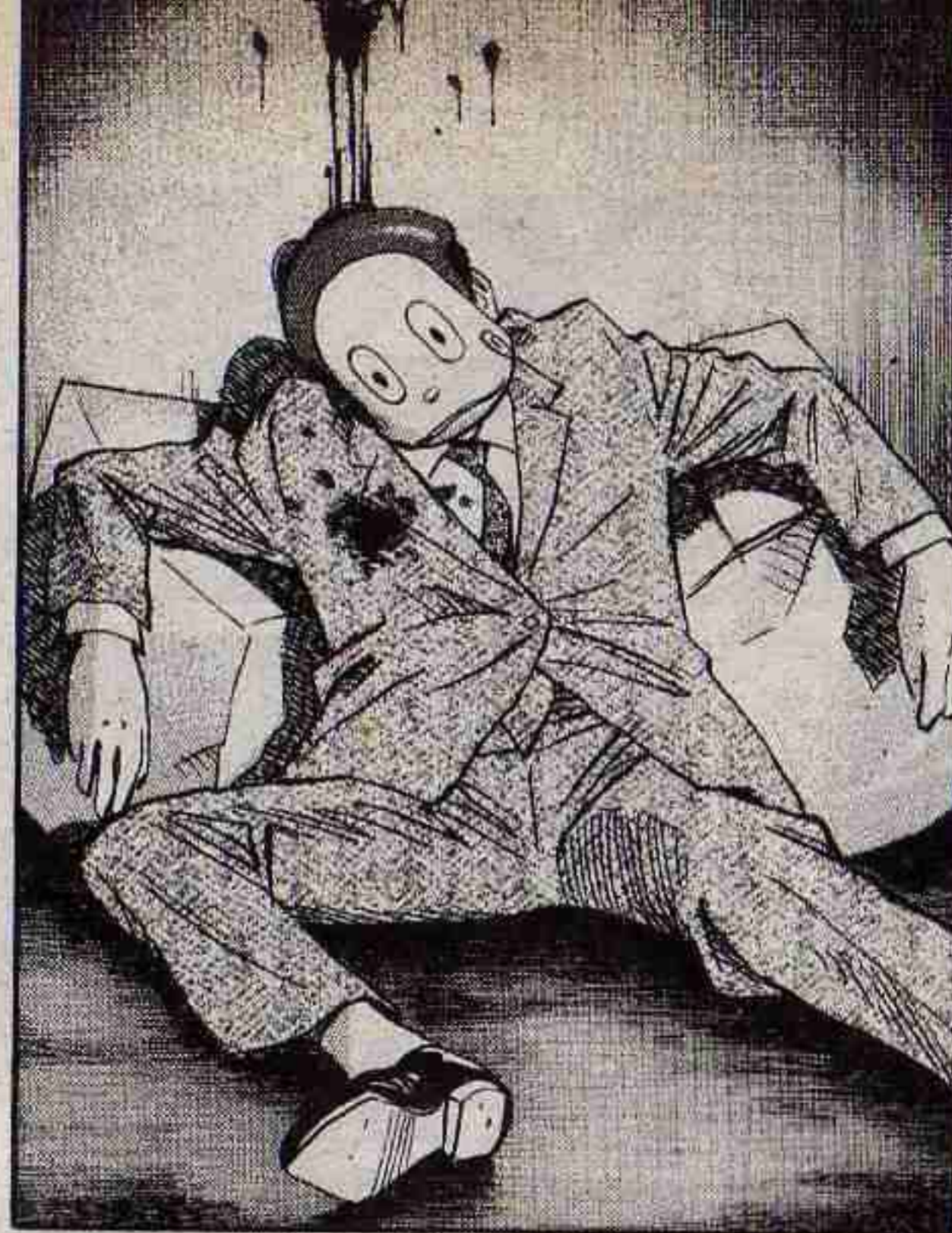
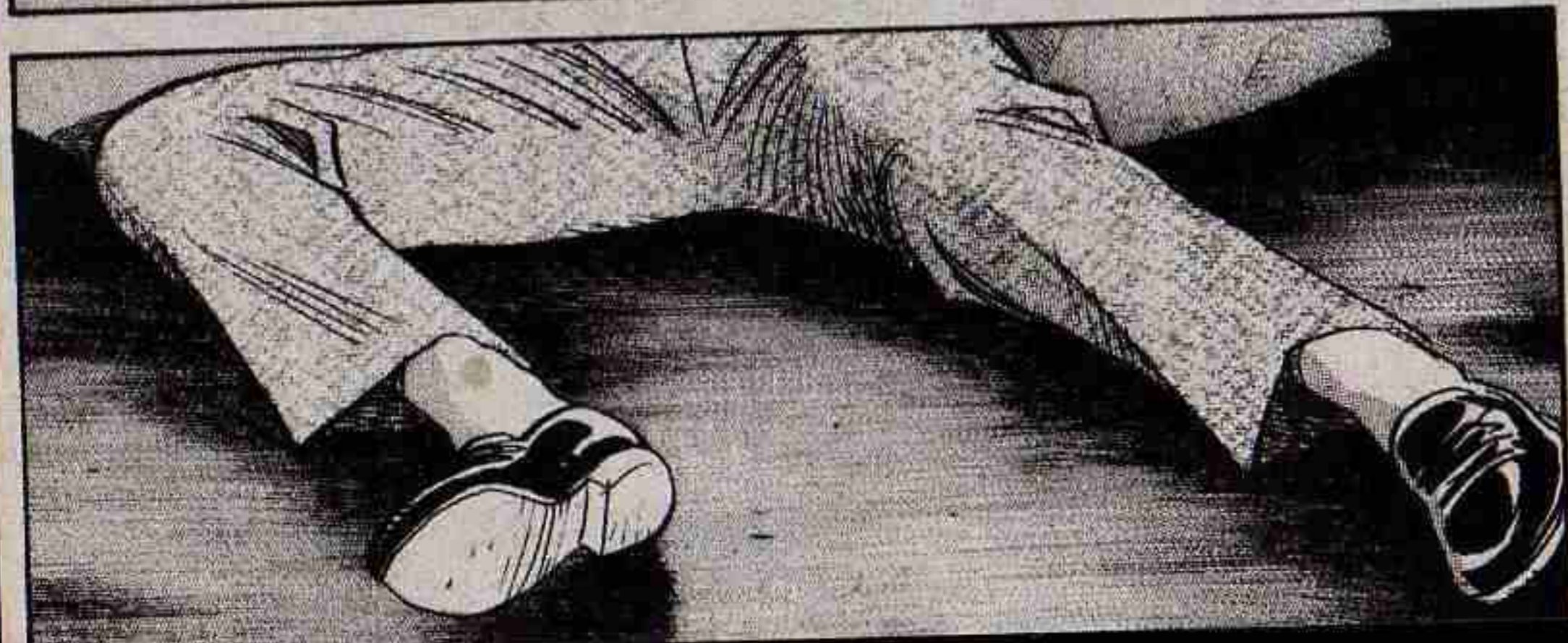
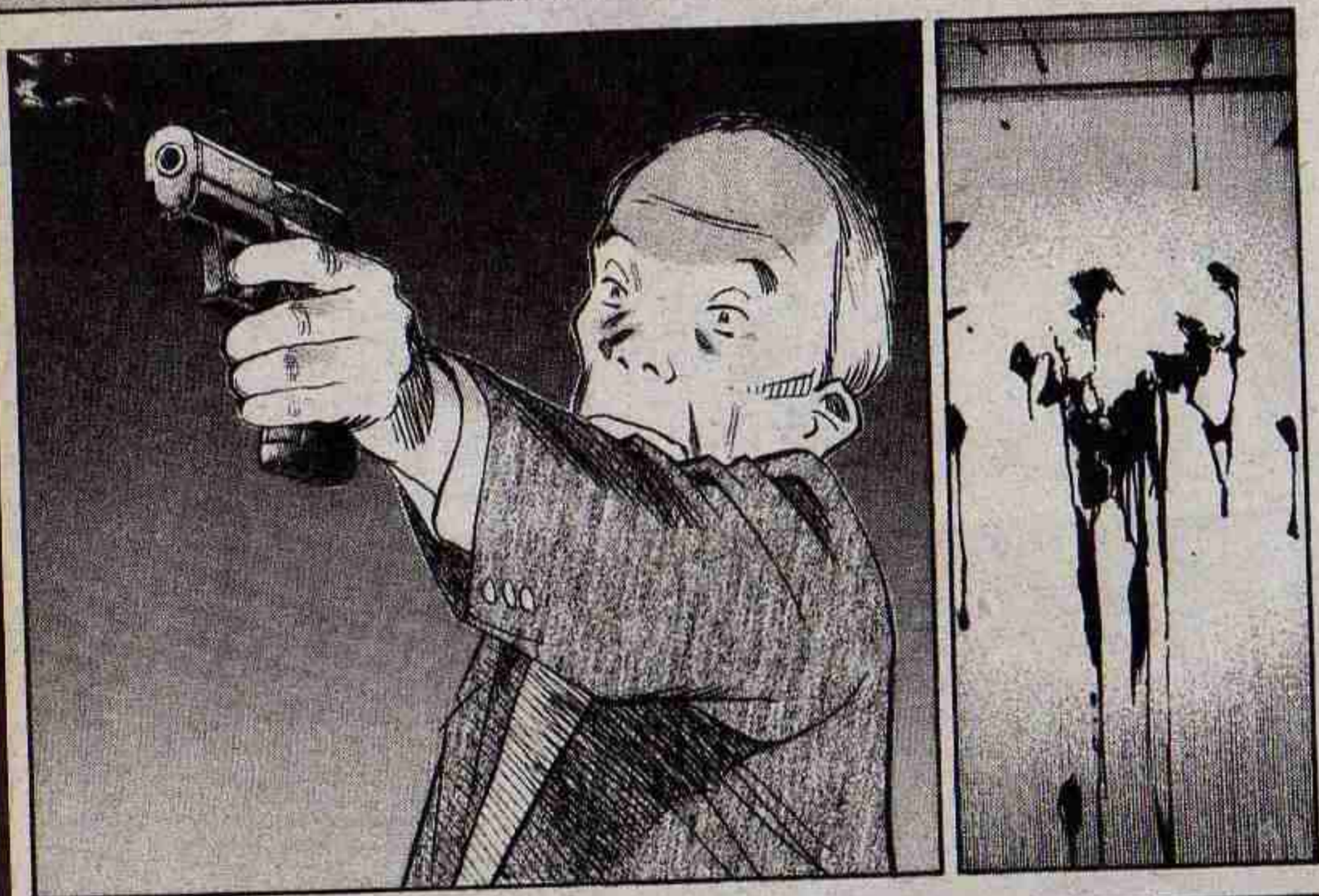
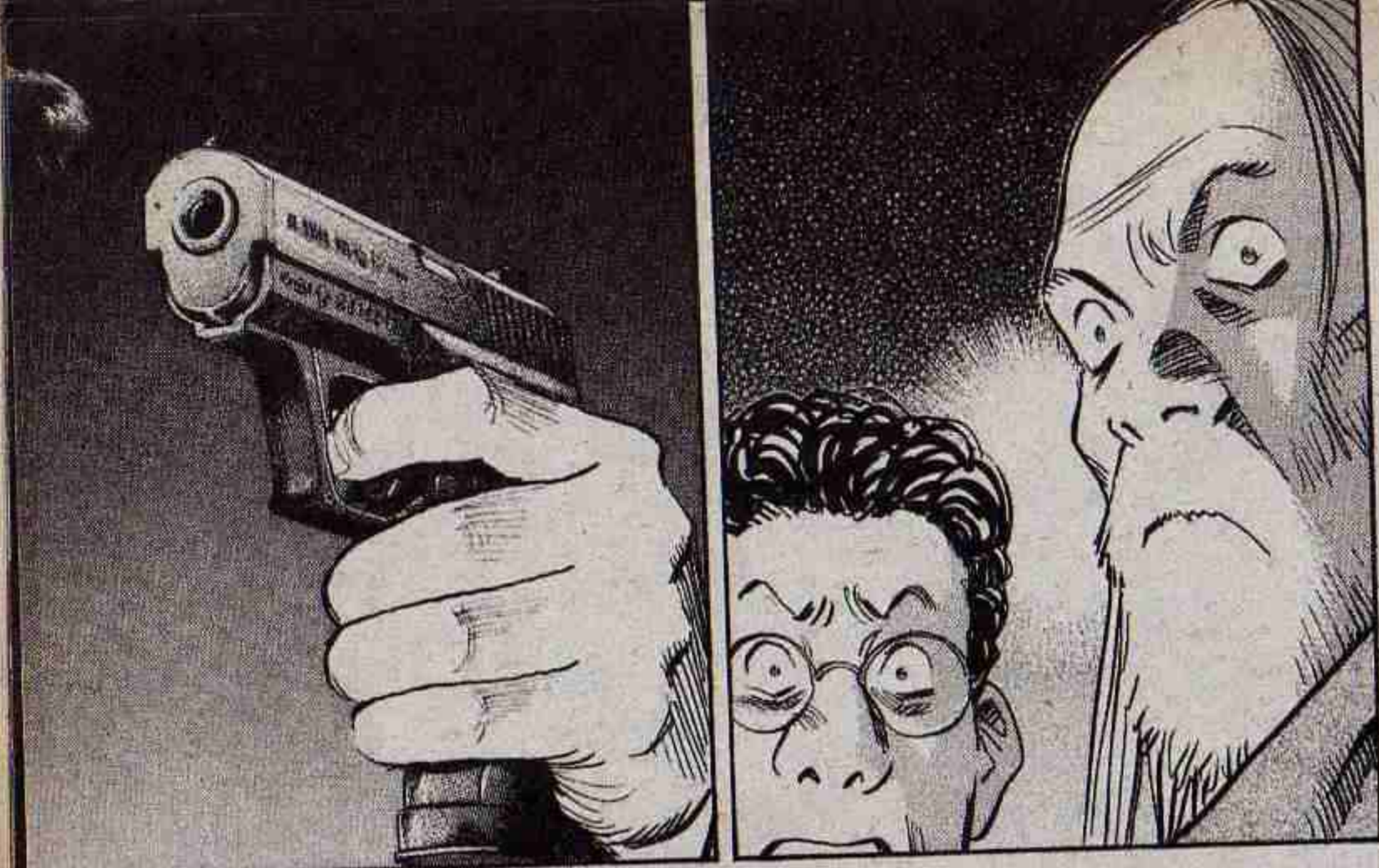

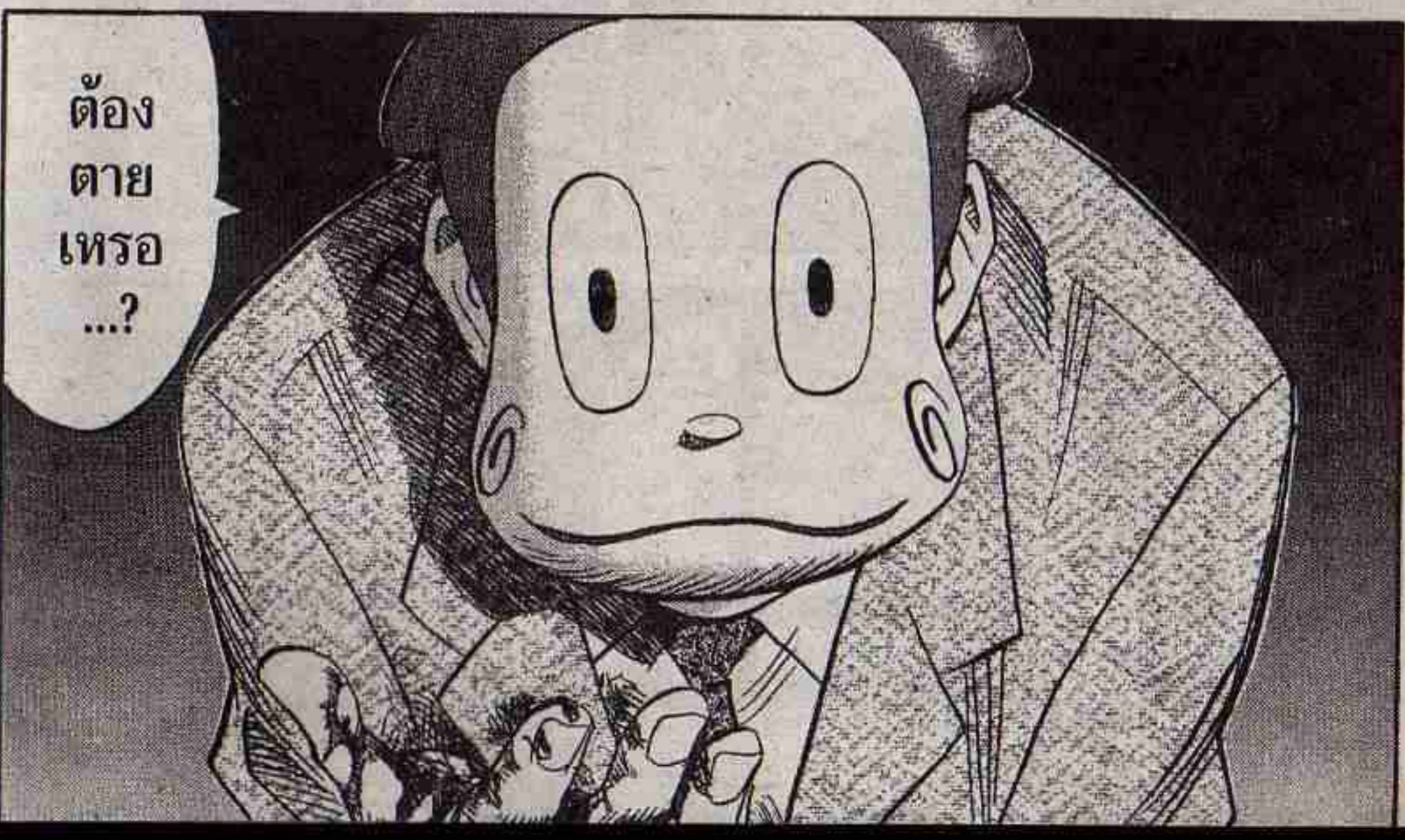
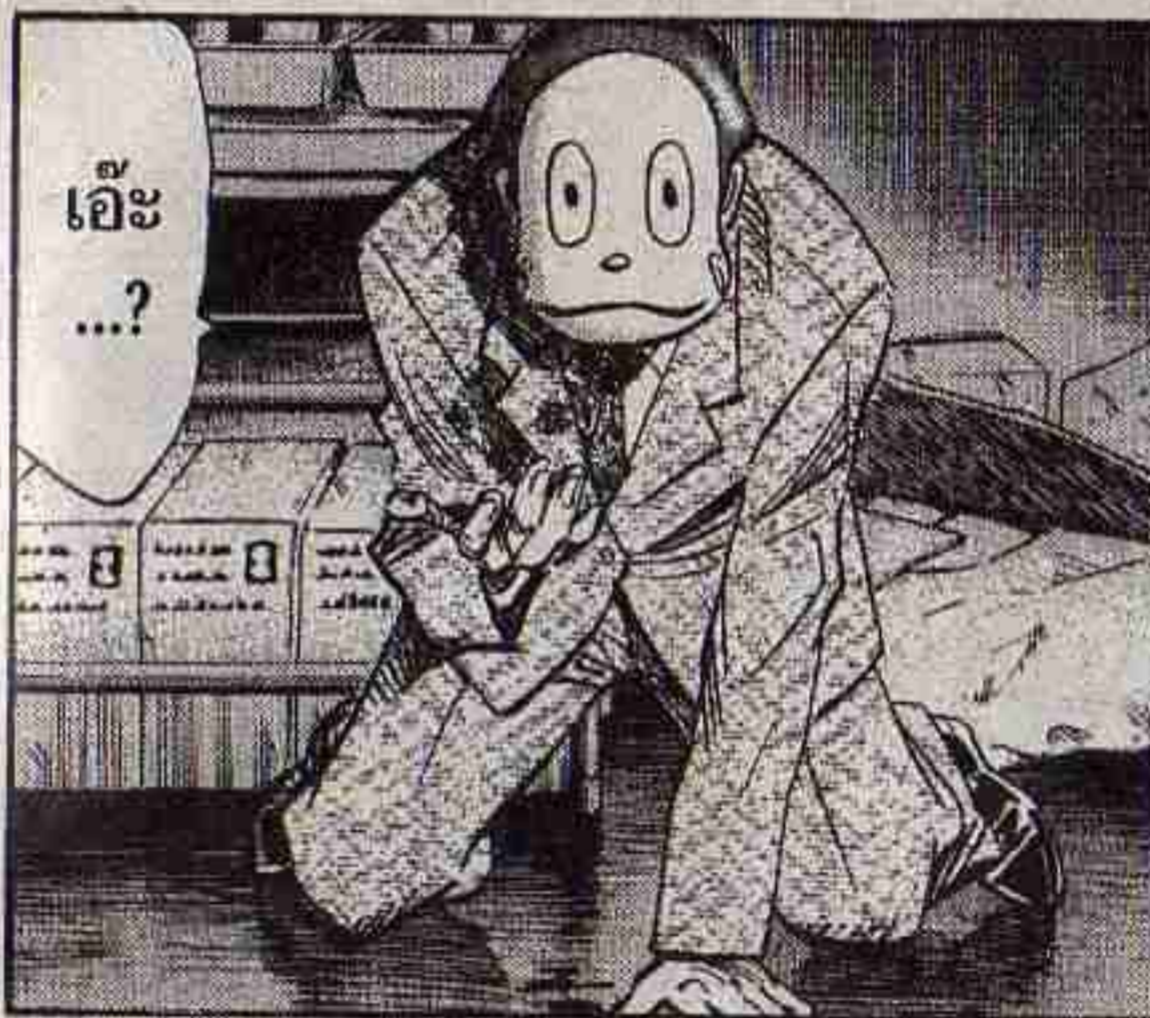
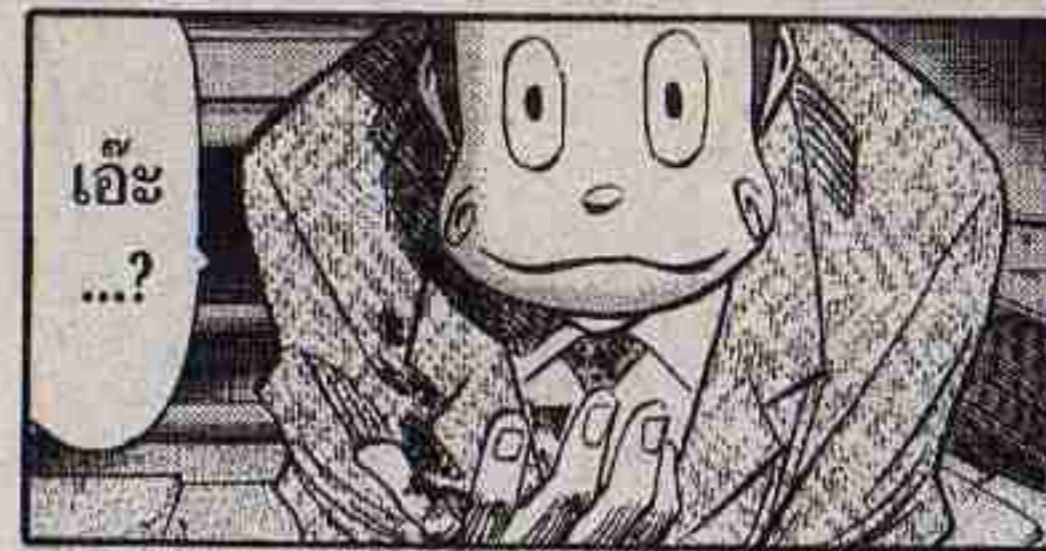
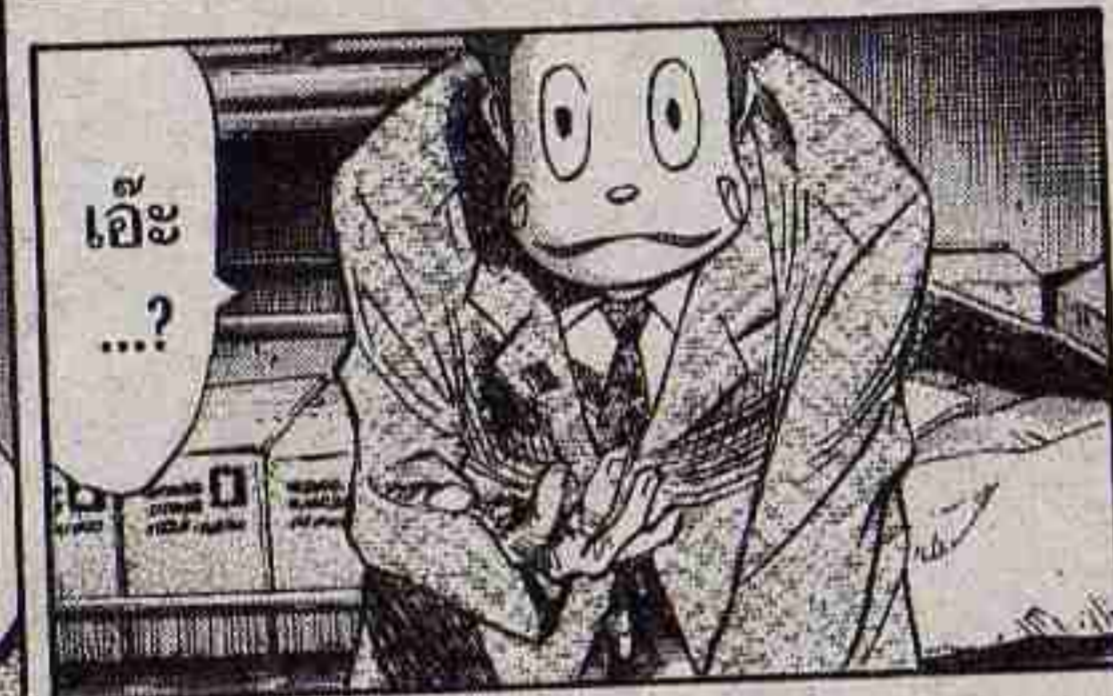
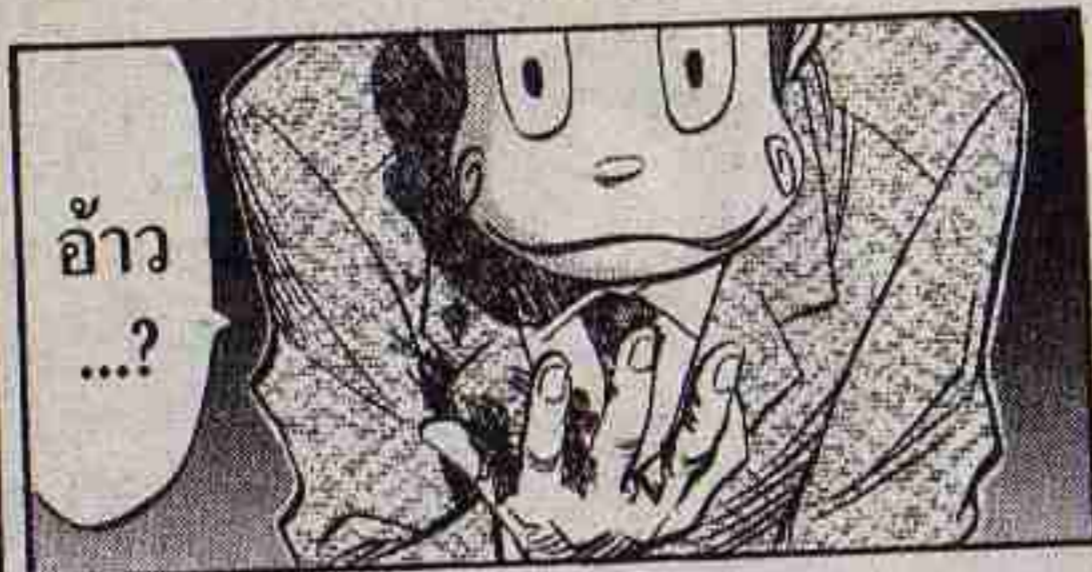
ตอนที่ 12

ใบหน้าที่ของเพื่อน

รุ่งสาง
วันที่ 2 ม.ค. 2015

ภาพ
รีเพลย์
ไง...

อ้าว
...?

เอ๊ะ
...?

ภาพรีเพลย์
ของ
ปี 1971

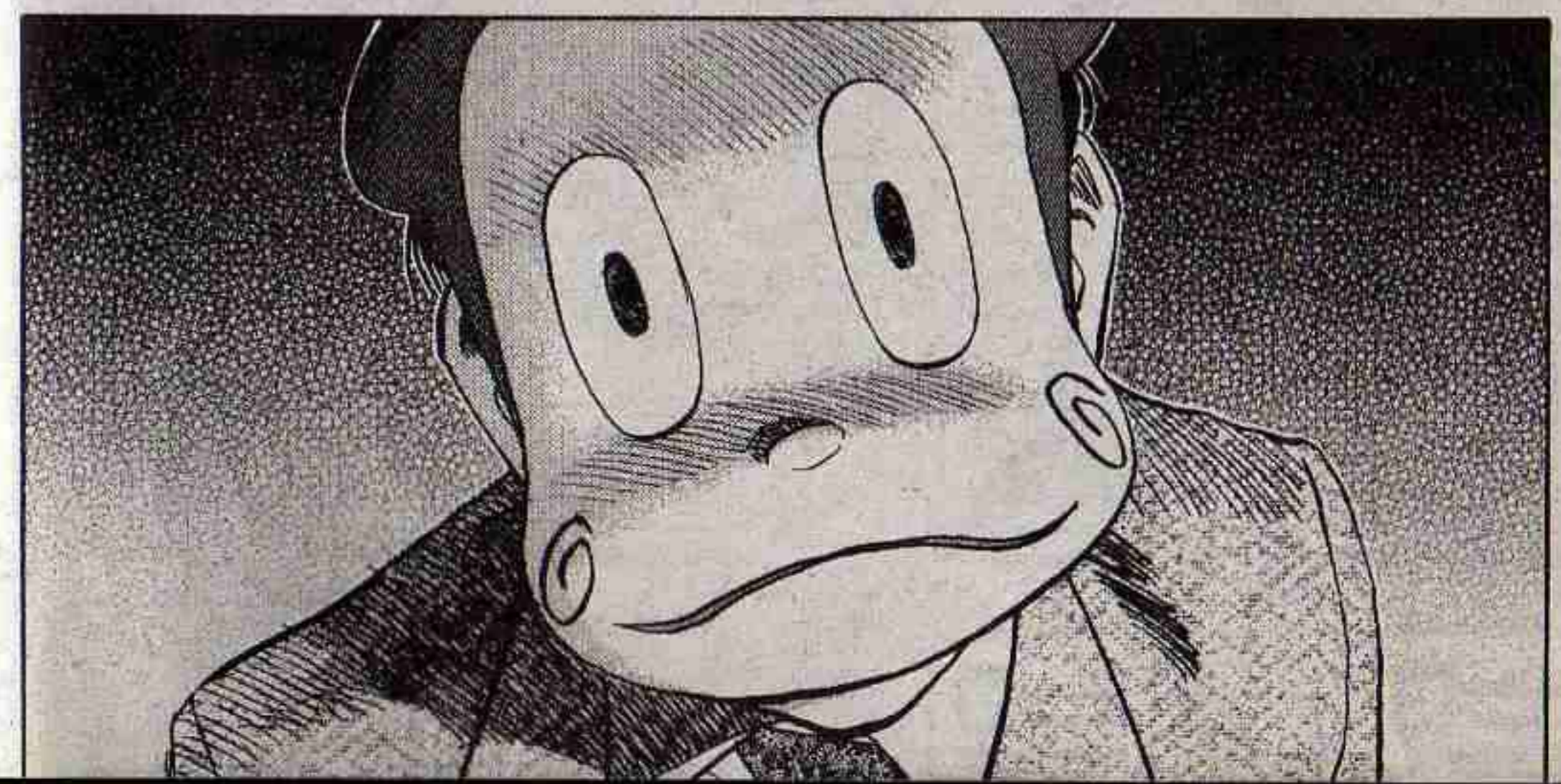
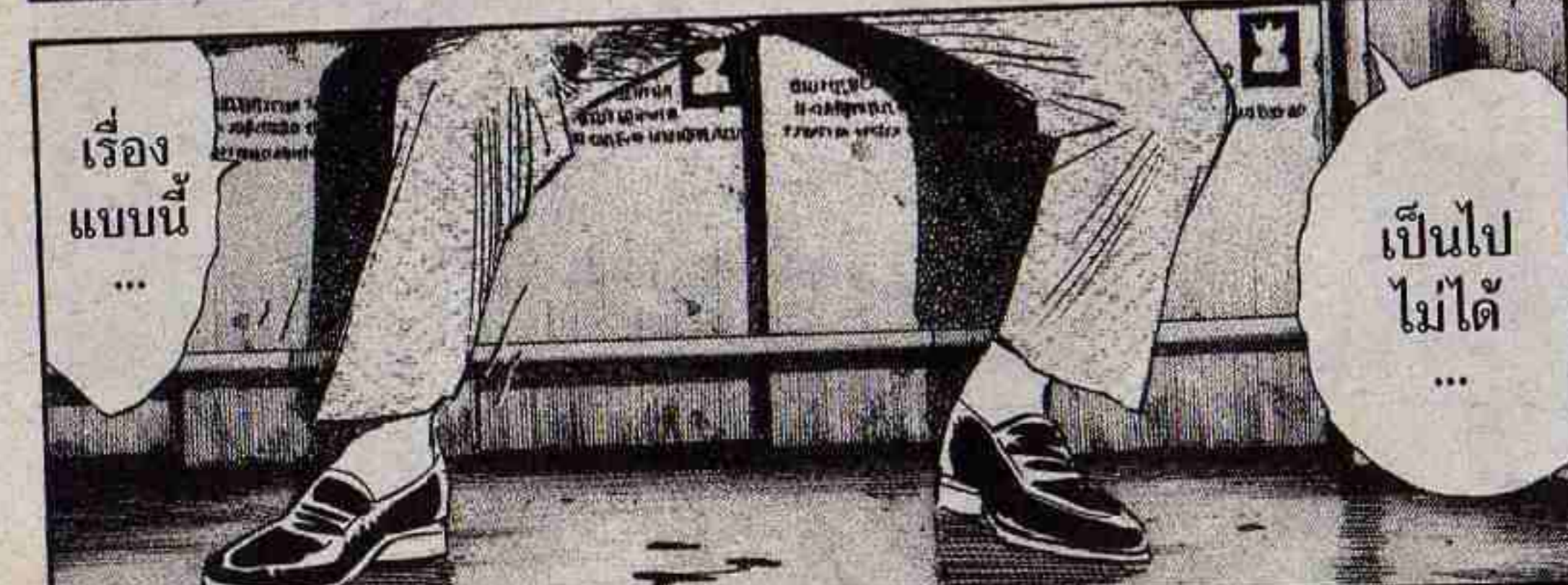
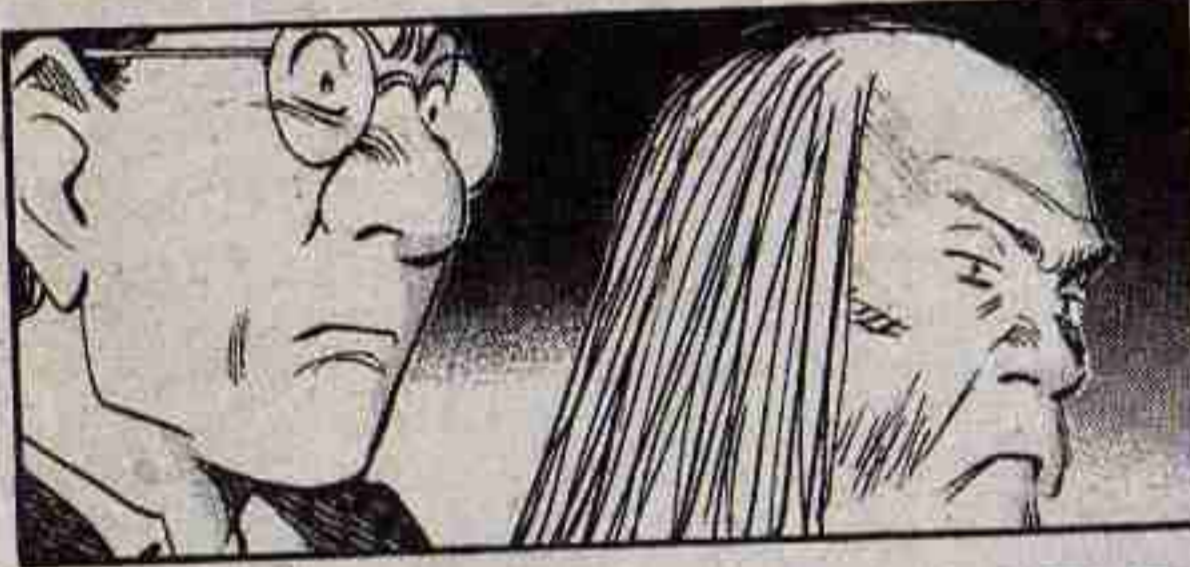
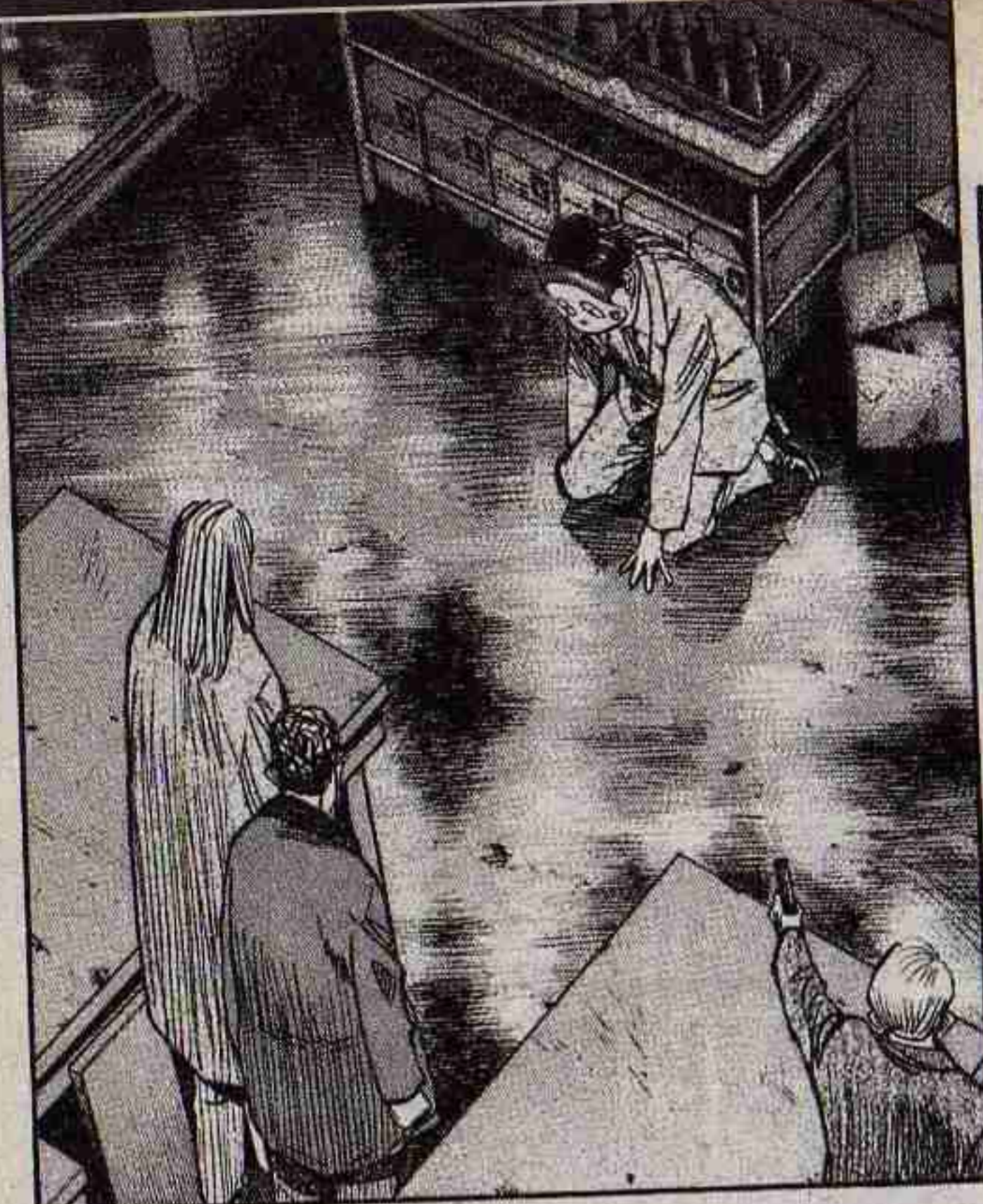
เอ๊ะ
...?

แต่ว่า
คราวนี้
ไม่เหมือน
คราวนั้น

เพราะจะไม่มี
การโกหก
หลอกลวง
แบบตอนนั้น
อีกแล้ว

เอ๊ะ
...?

ต้อง
ตาย
เธอ
...?

แบบนี้
ไม่มีใน
คำทำนาย
นี้...

ใช่...
ทุกอย่าง
ถึงได้
จบลงไง

ไม่เอา
...

ไม่มีทาง
...

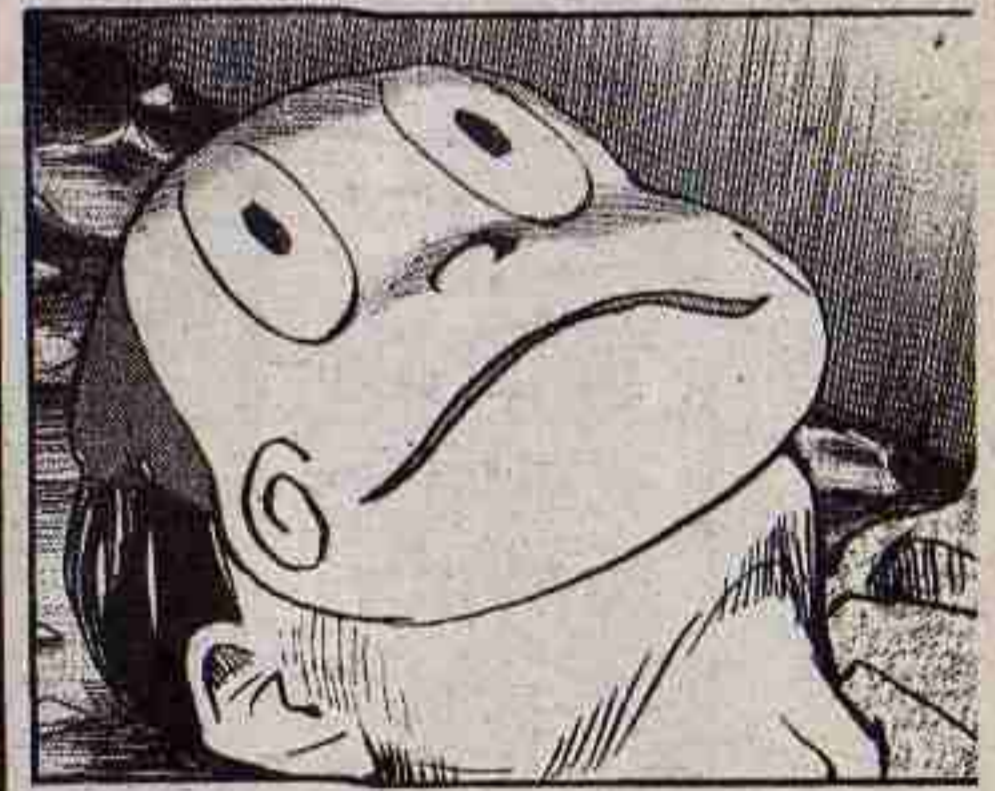
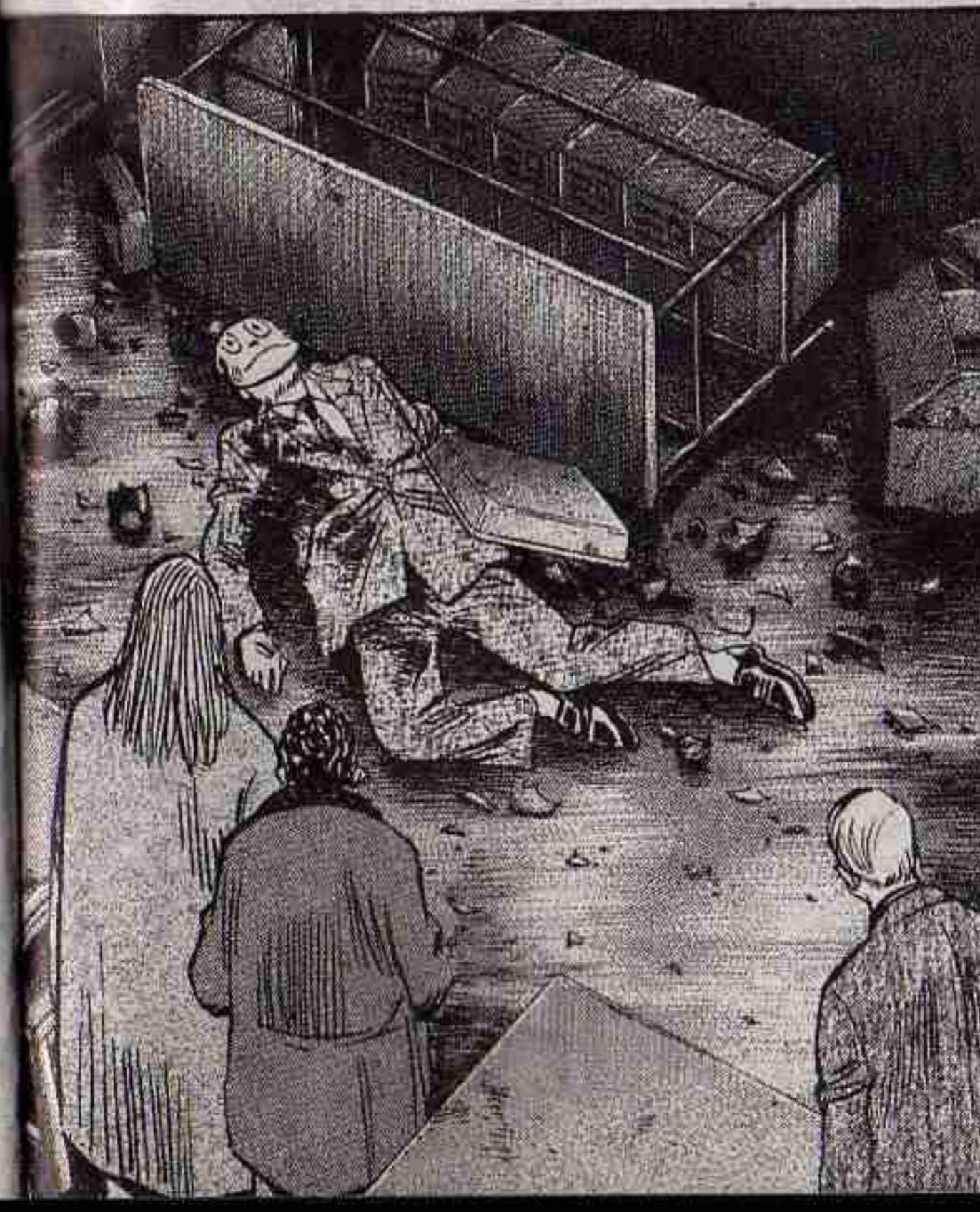
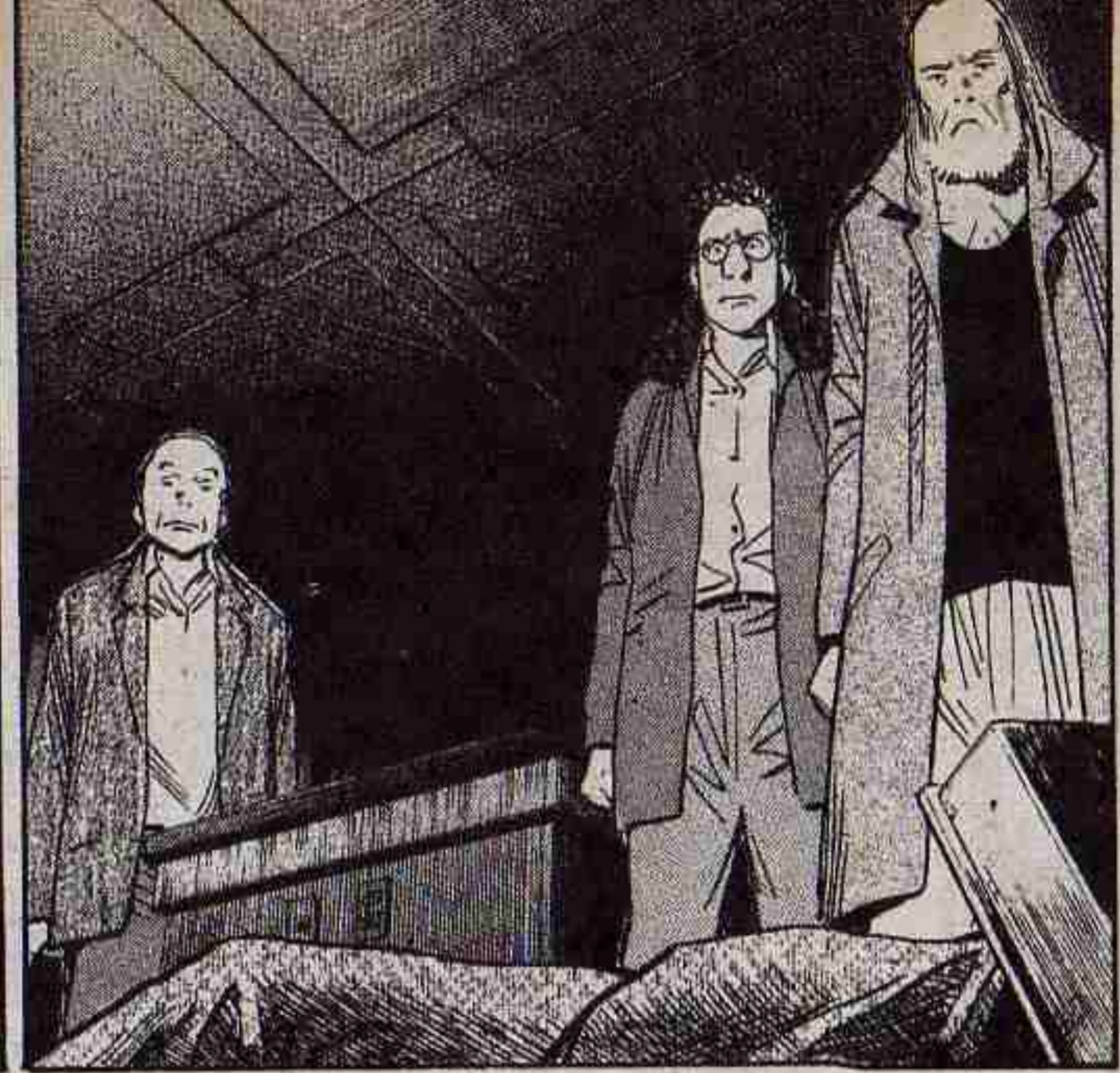
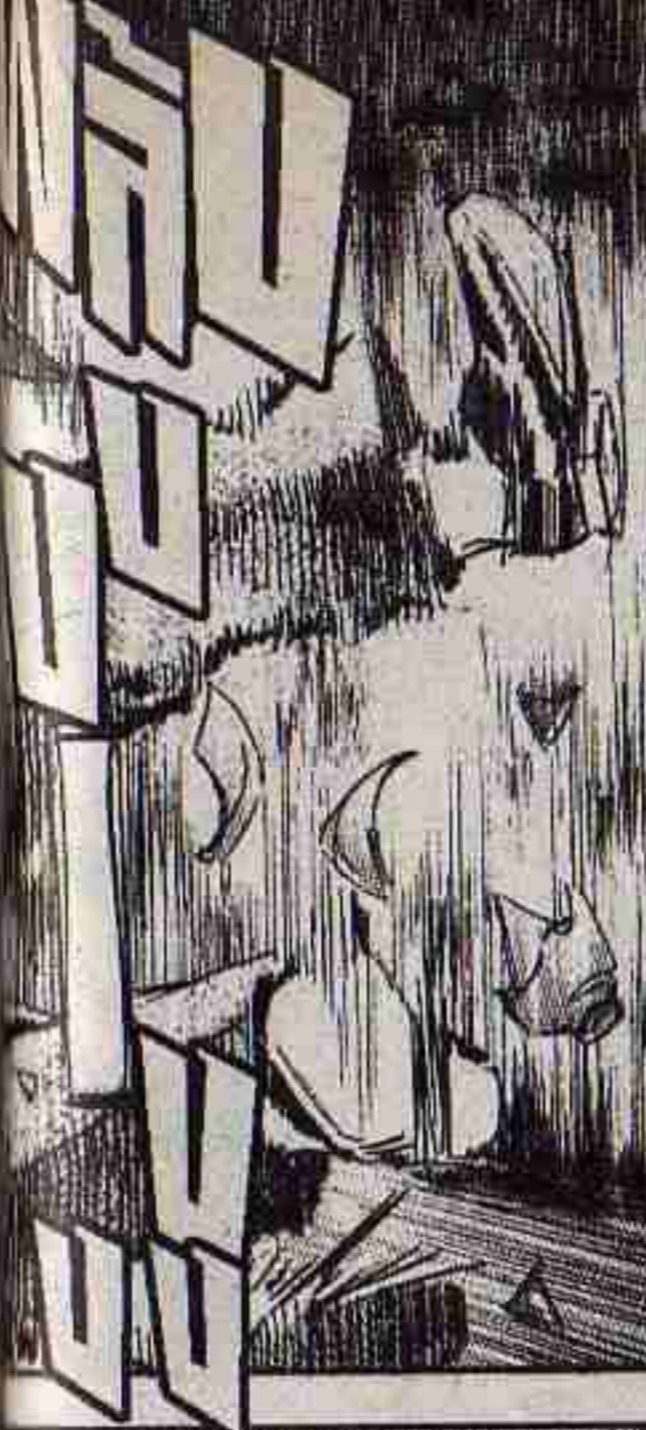
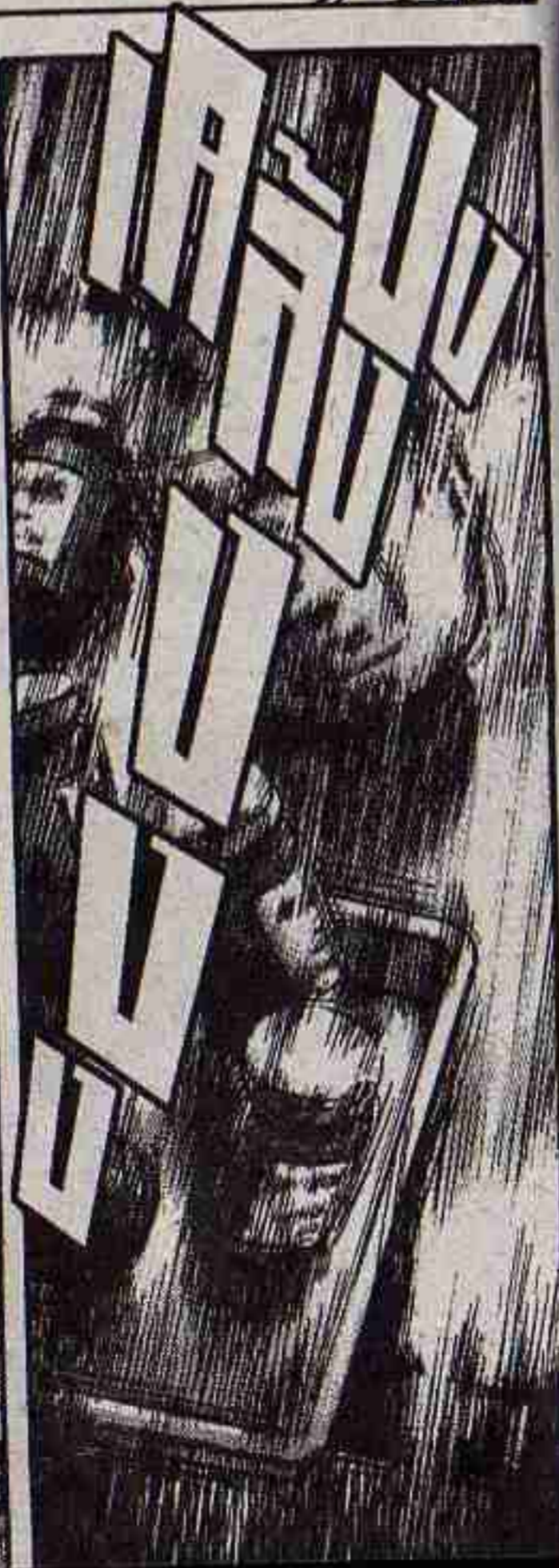
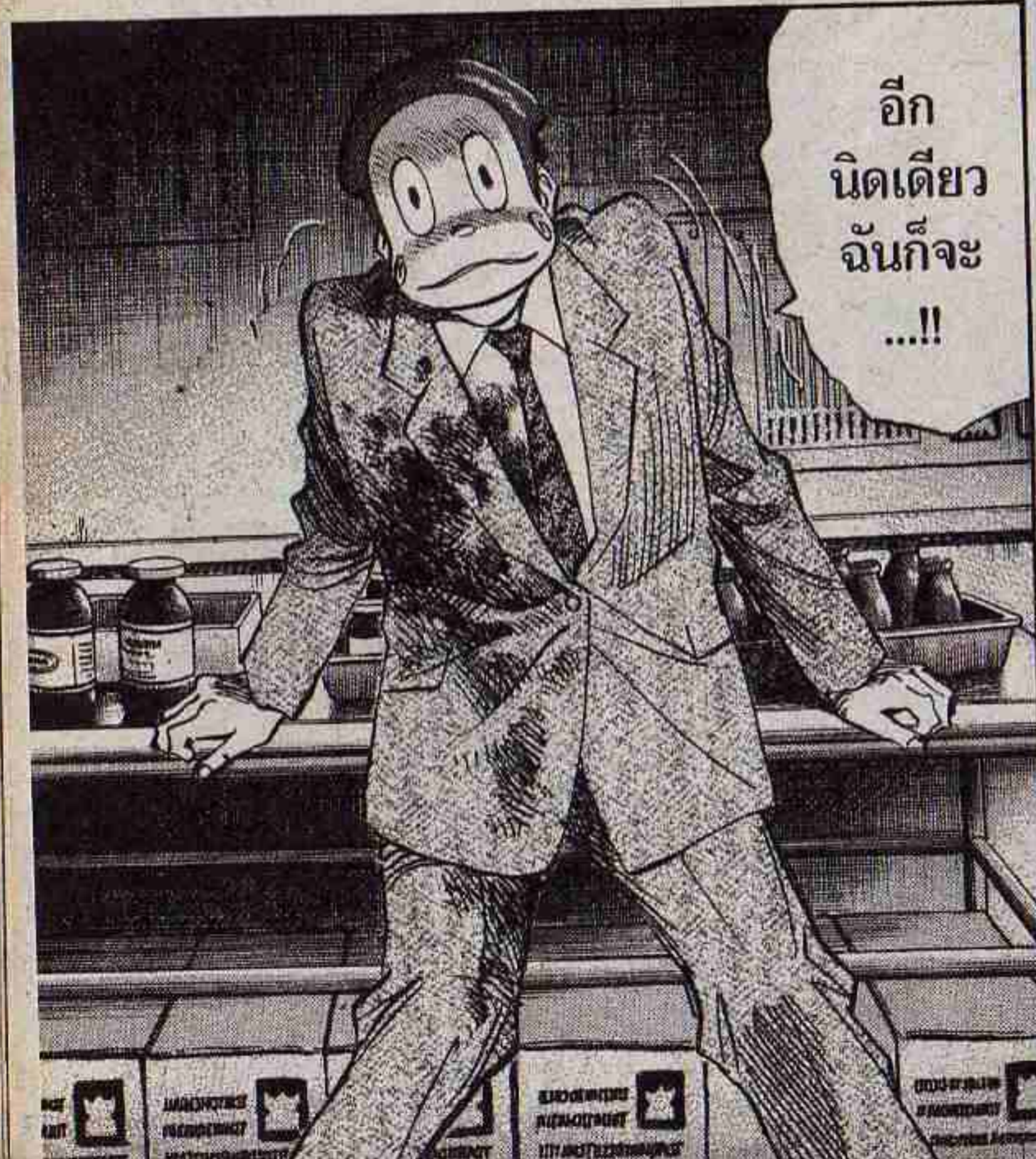
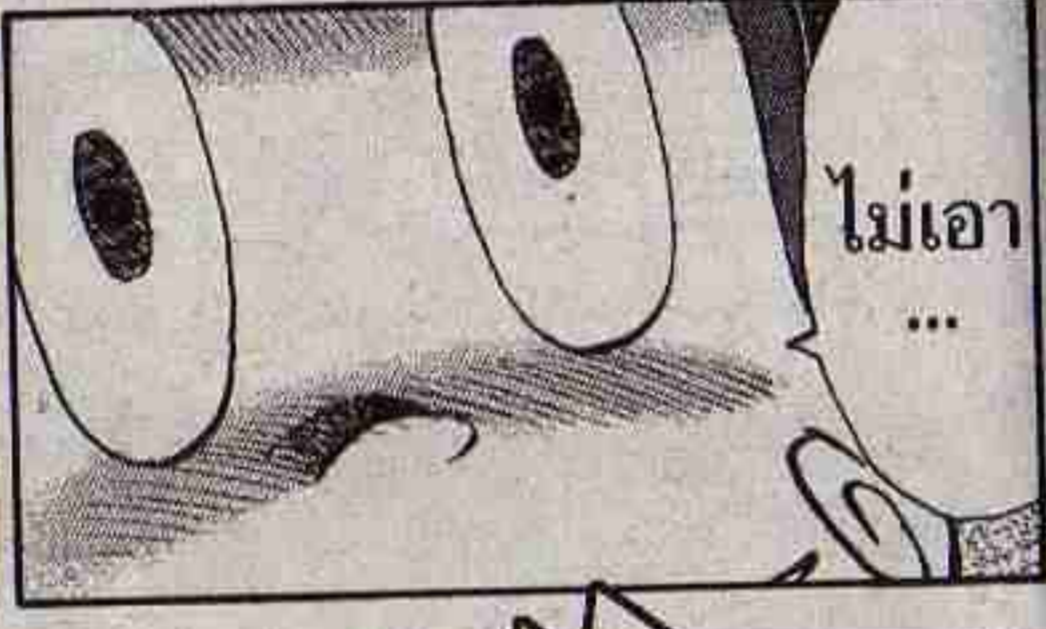
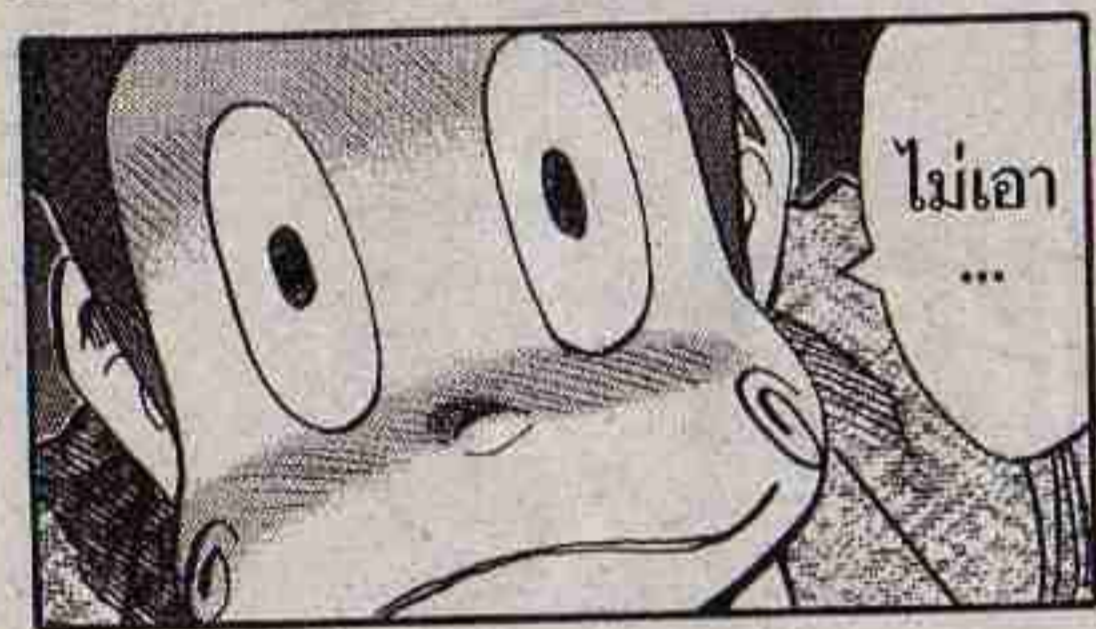
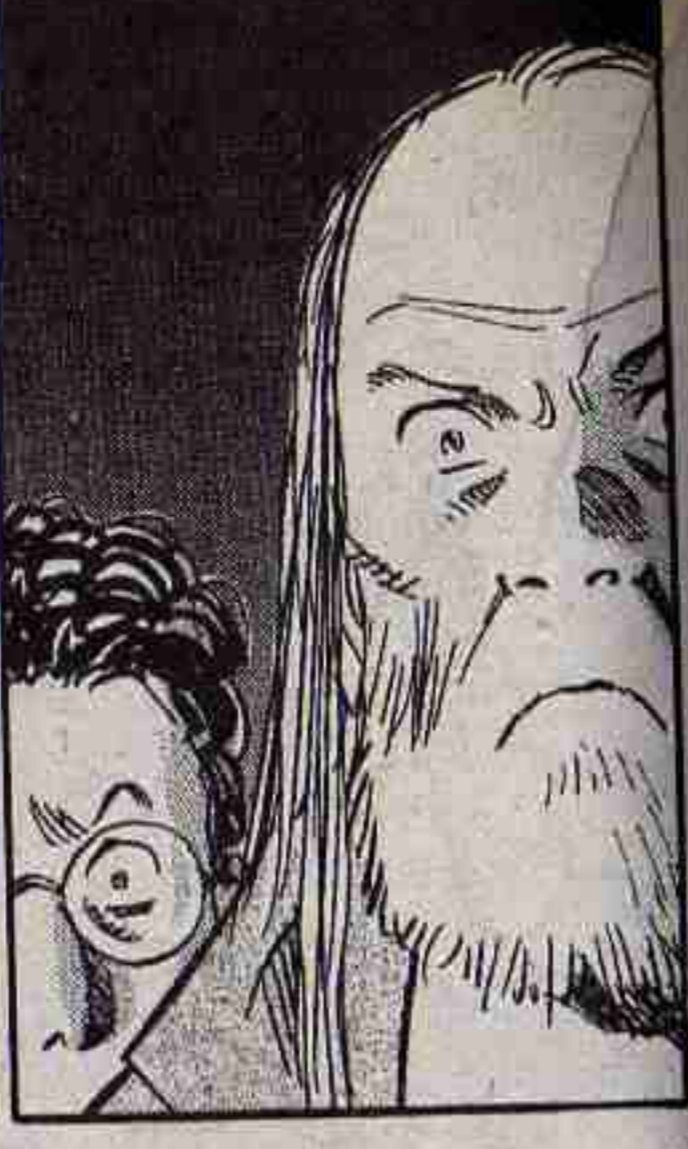
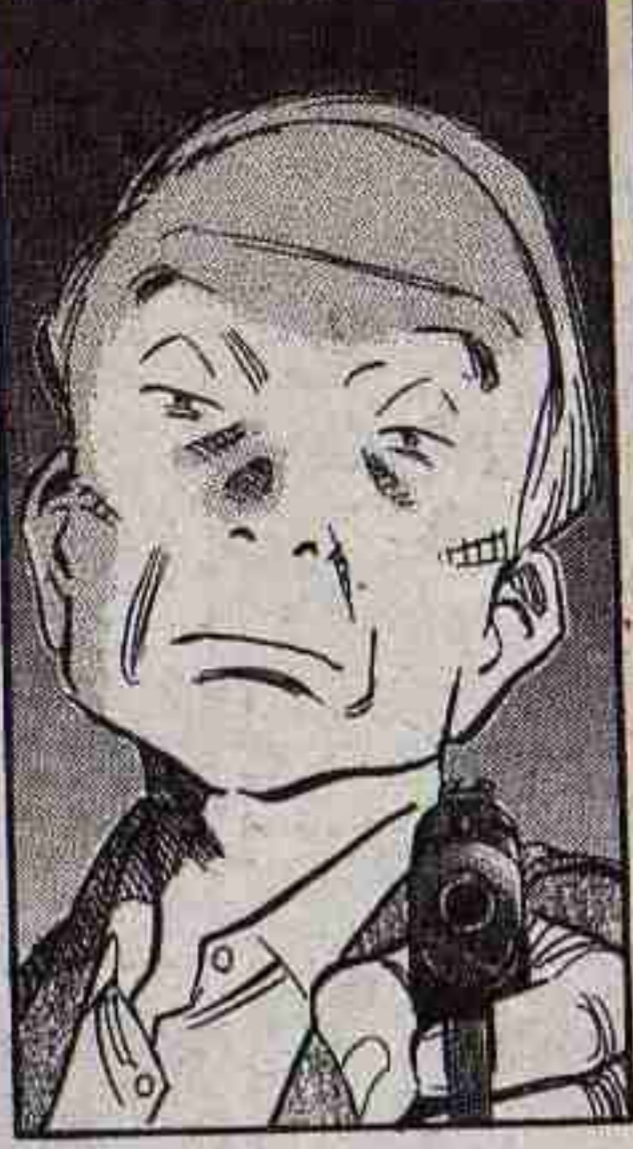
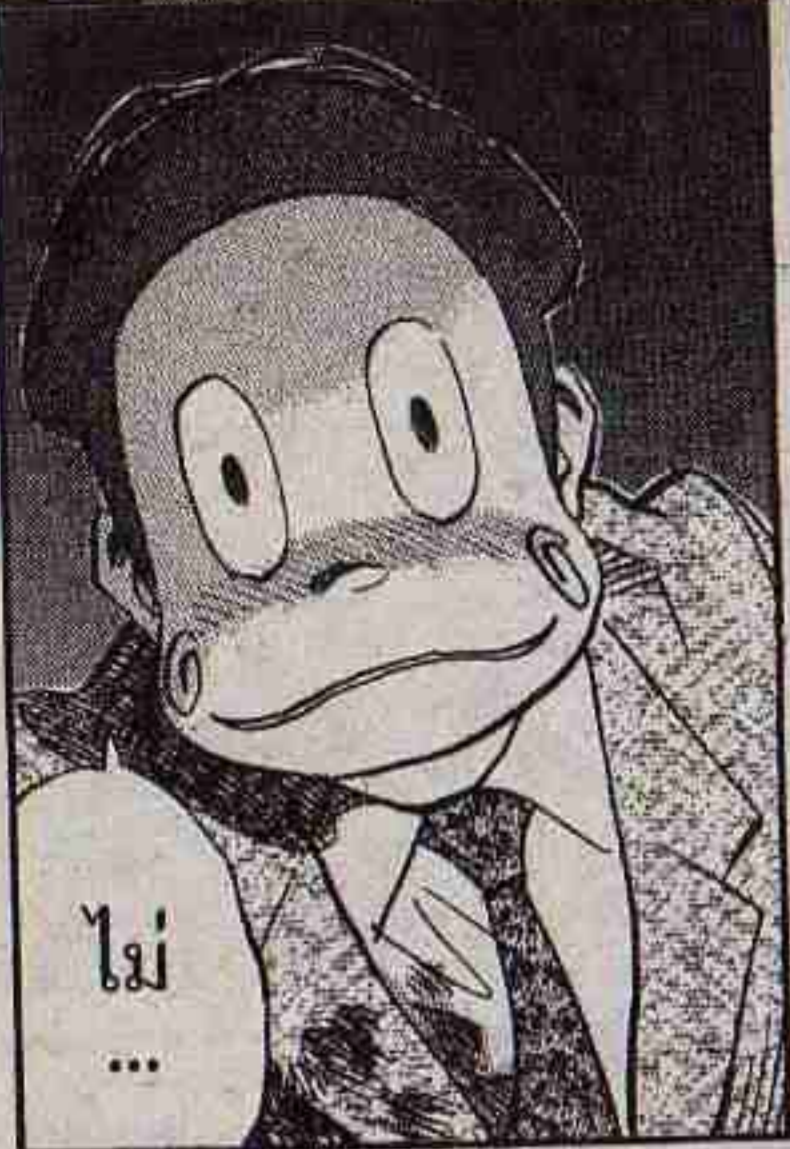
ระ...รถ
พยาบาล
...

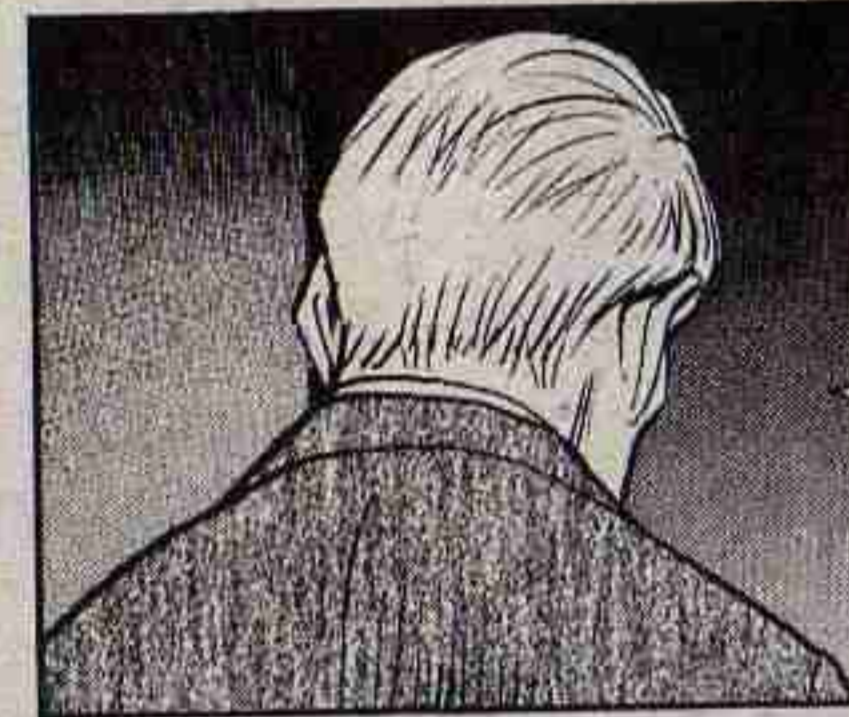
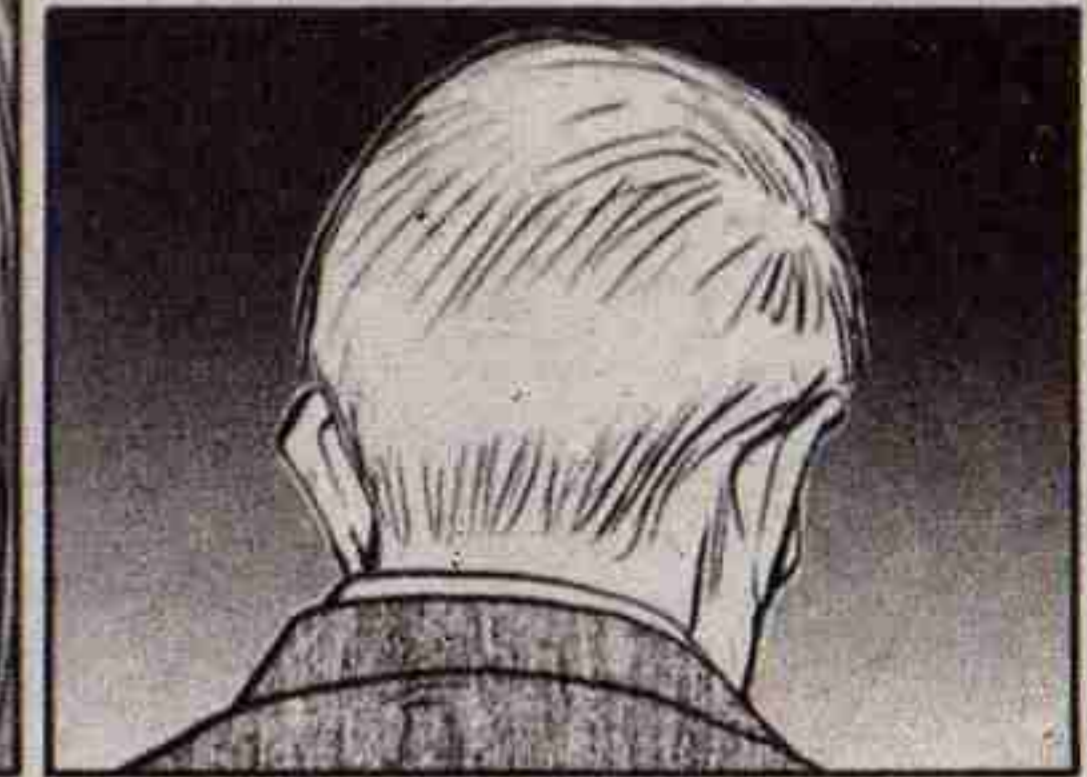
เรียก
รถพยาบาล
ที่...

ให้มันจบ
ดีกว่า

เรื่อง
แบบนี้
...

เป็นไปได้
ไม่ได้
...

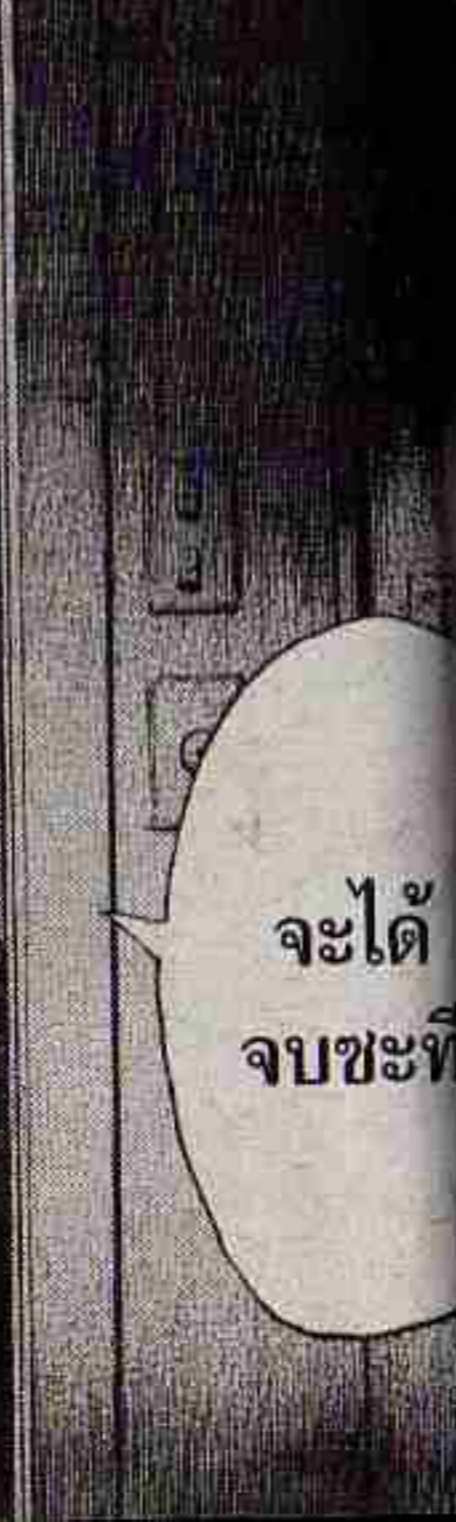
จบแล้ว
ละ...

ท่าน
ศิริโกะซัง
ก็...

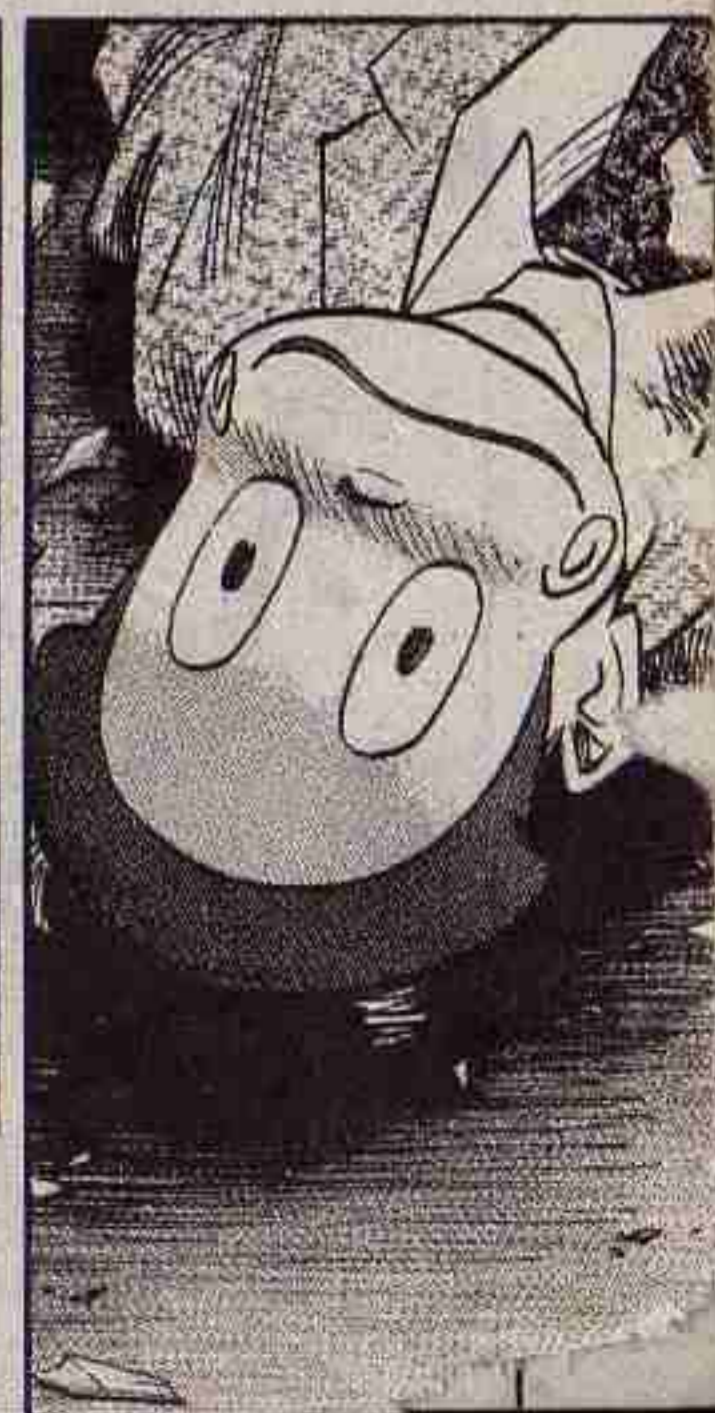
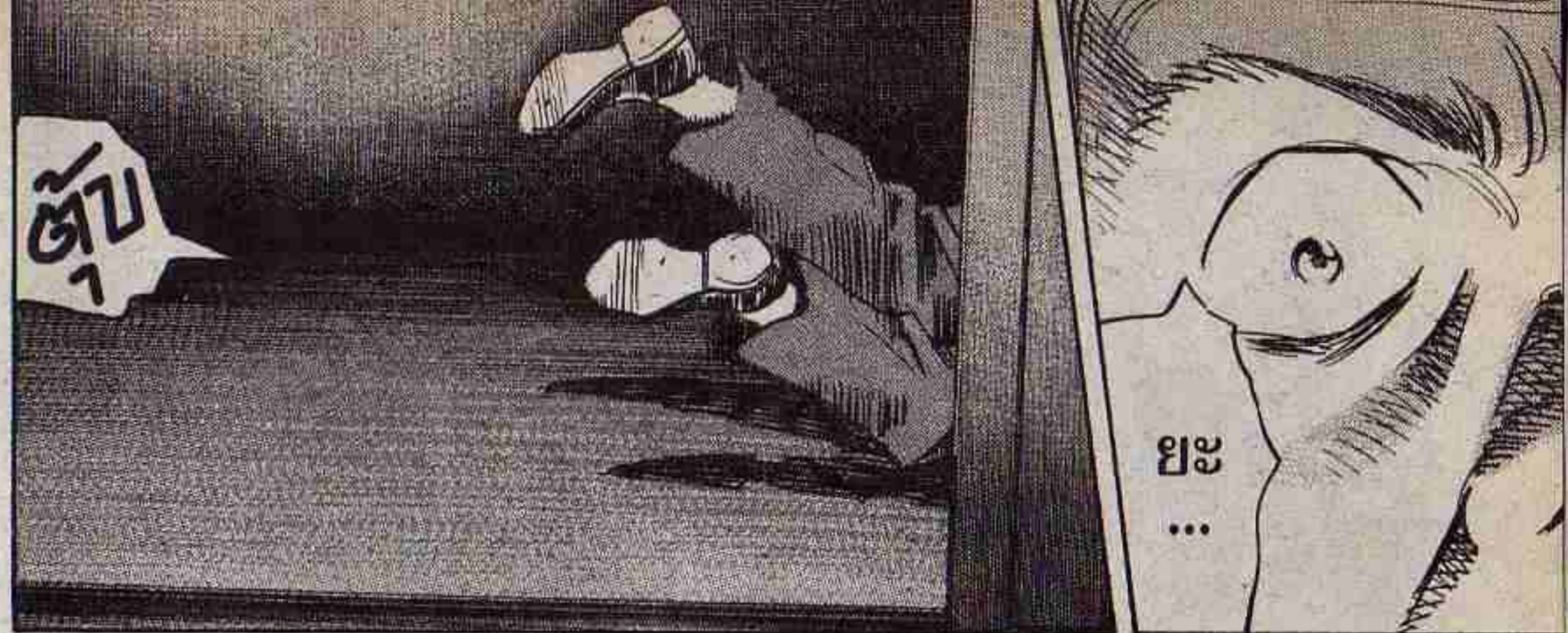
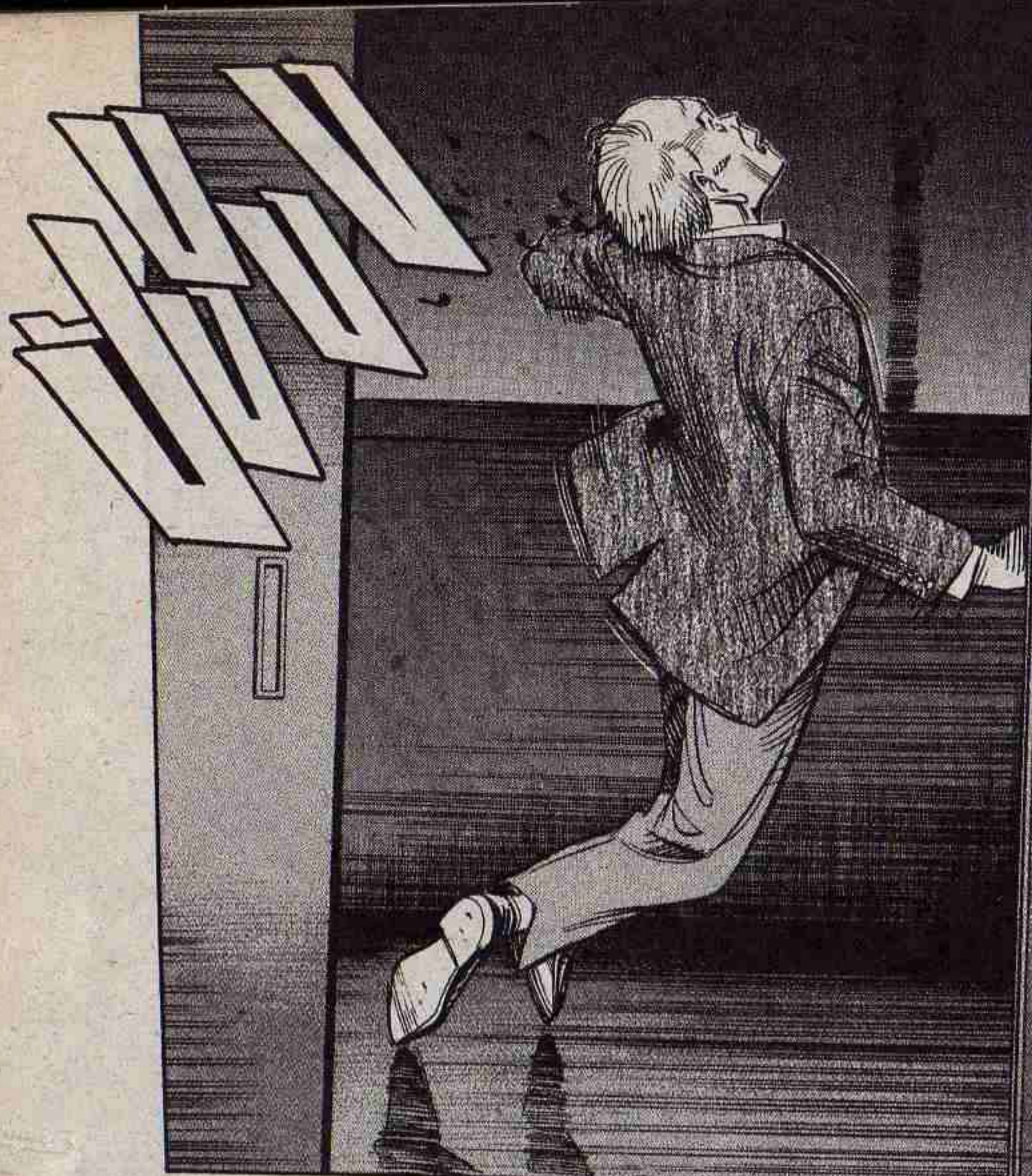

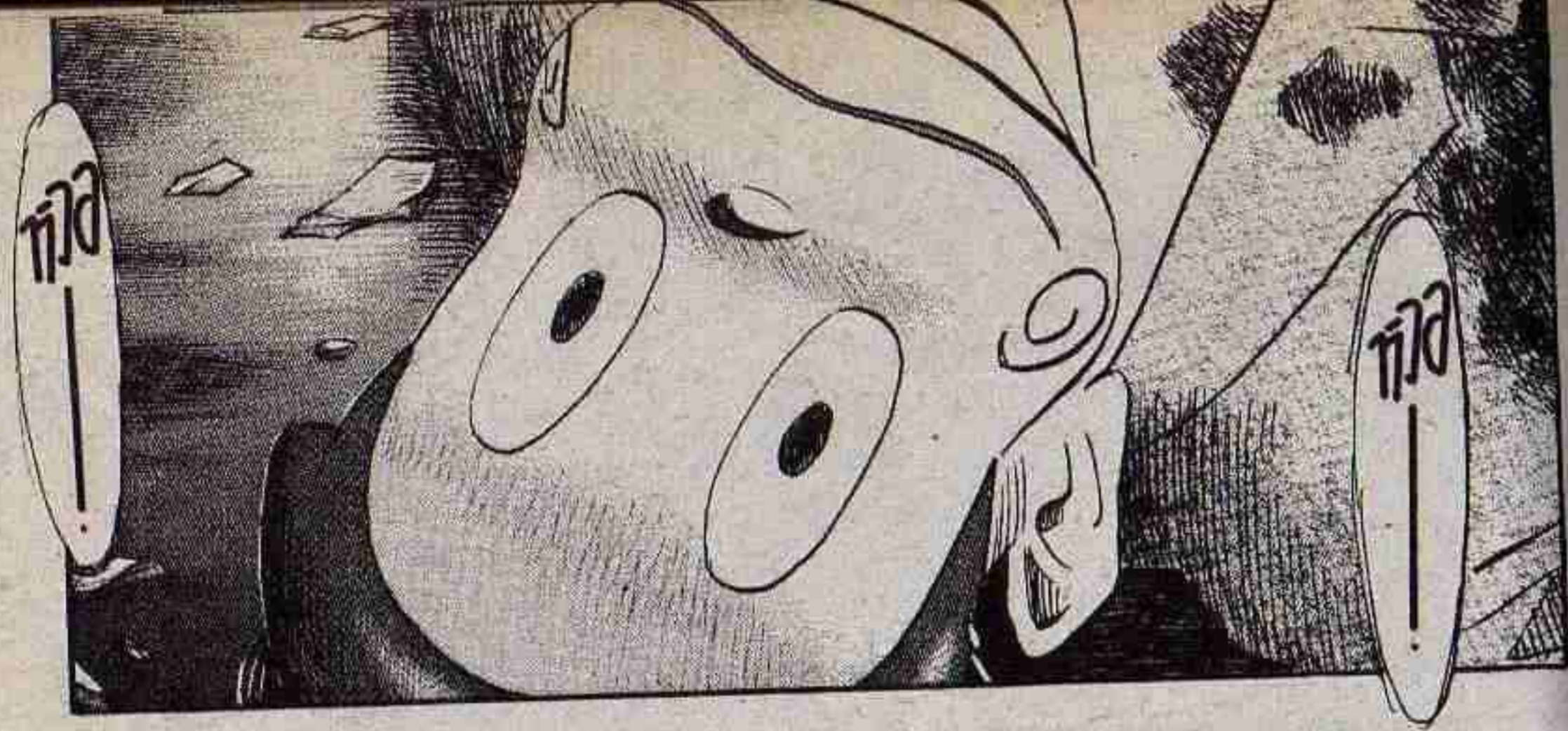
ฉัน
ไม่มั่นใจนัก
แต่ก็
ยังเข้าเป้า
...

จะได้
จบซะที

นี่ก็ออก
แล้ว...
ผู้ชาย
คนนั้น
...!!

แม่หนู
หรือว่าเธอ
จะเป็น
...

นั่นนะ
เธอ...
นั่นนะเธอ
พ่อ...!?

ตำรวจ
ร
!?

เสียงปืน
2 นัด
...

ทำไม
ตำรวจ
มาไวจัง
...

นี่แม่หนู
ออกไป
จากที่นี่ก่อน
ดีกว่านะ

คนที่อุ้มฉัน
ตอนที่
ยังเล็กๆ
...

ผู้ชาย
คนนั้น
...

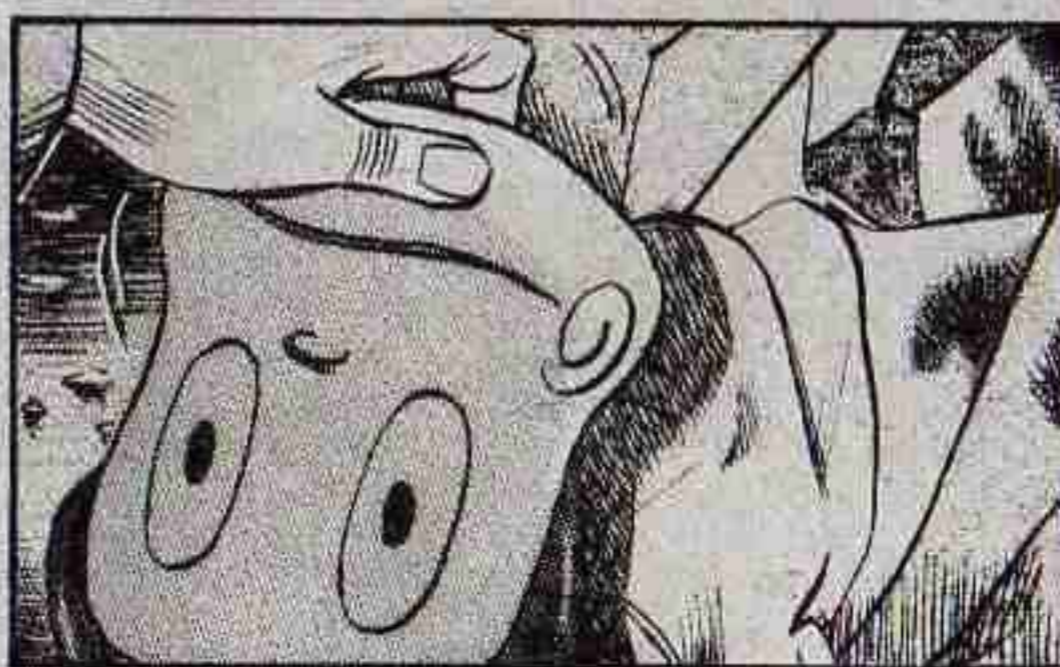
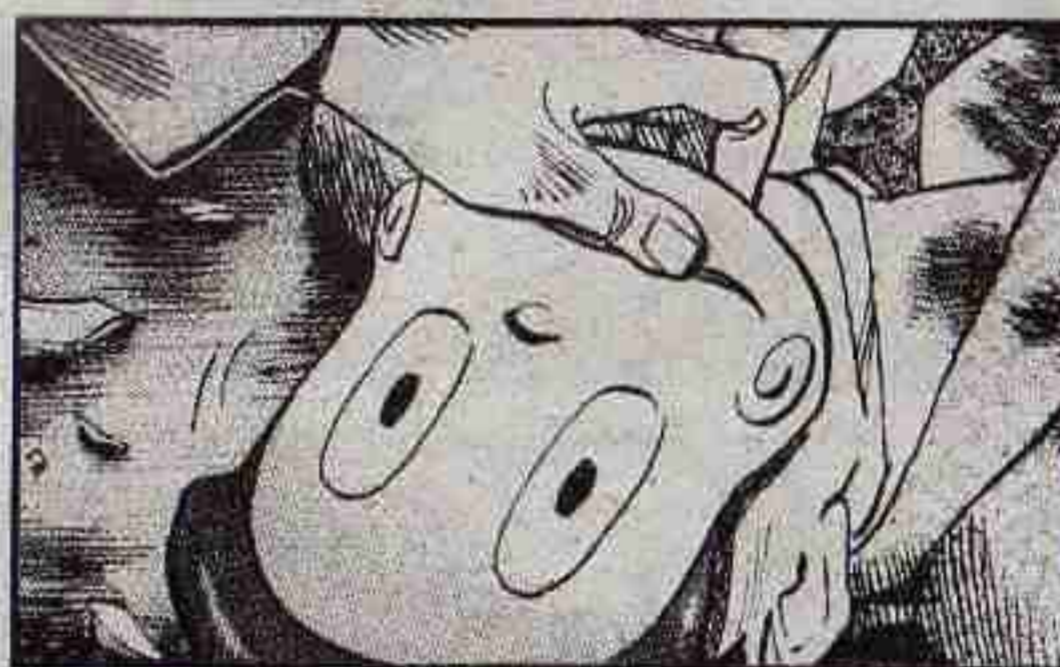
แม่หนู
...

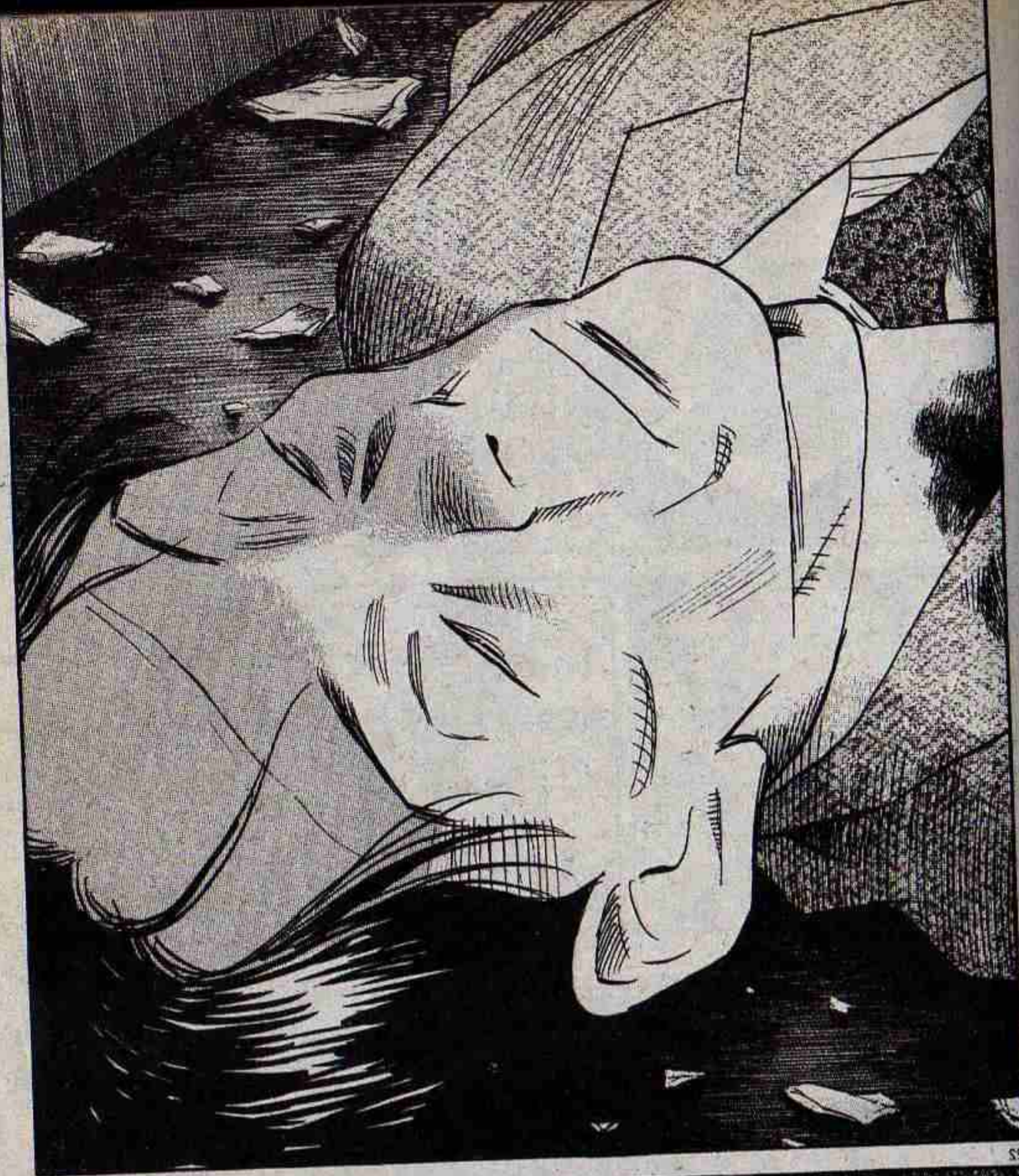

พ่อริ
...?

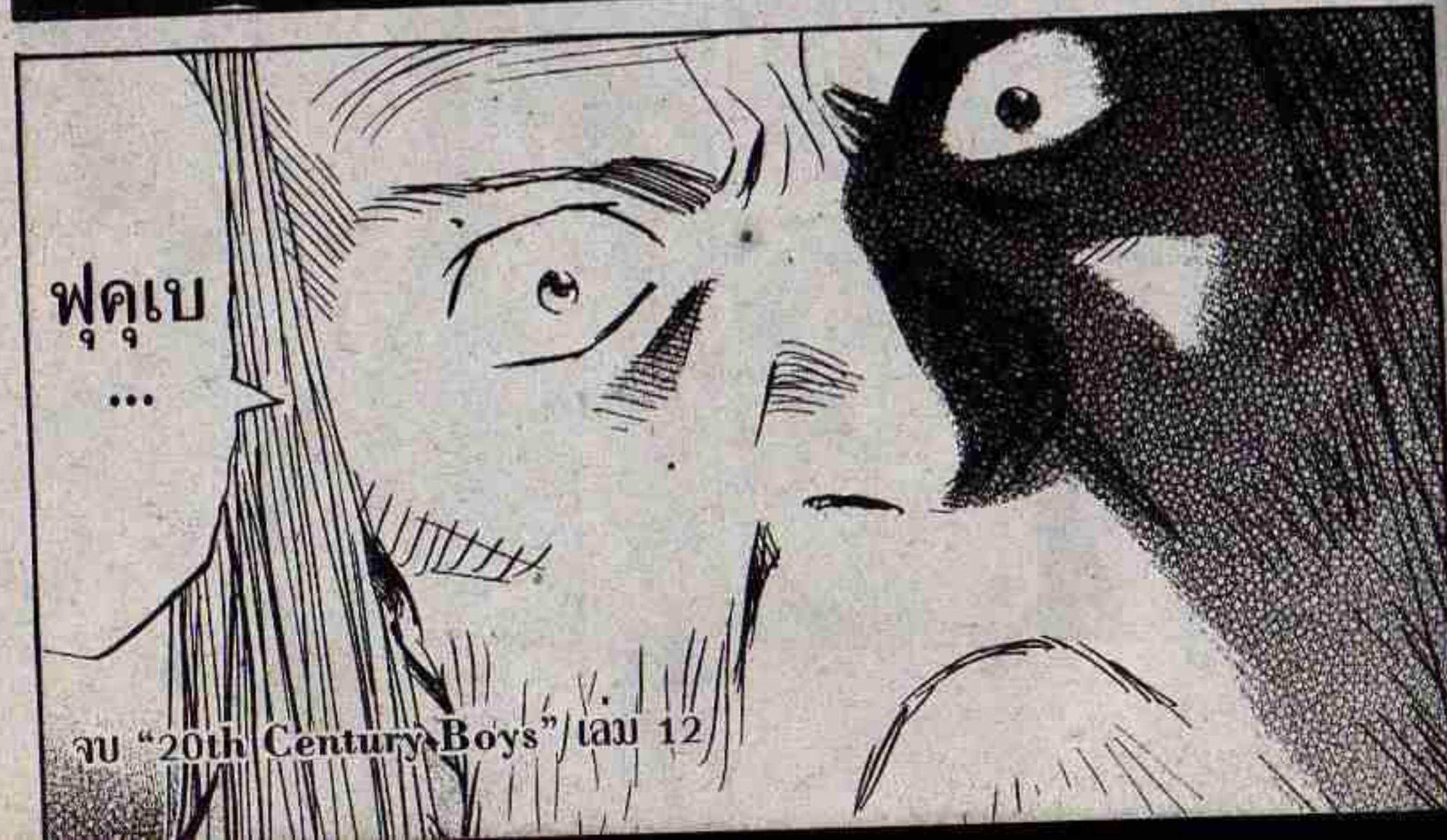

ใบหน้า
ของเค้า
...!!

55

พคเบ

...

จบ "20th Century Boys" เล่ม 12

